

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE BRIDGE KINGDOM BOOK 5

THE
TWISTED
THRONE

DANIELLE L.

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR OF A FATE INKED IN BLOOD

JENSEN

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

KÖPRÜ KRALLIĞI SERİSİ İÇİN ÖVGÜ DOLU SÖZLER

"Büyüleyici bir dünyanın içinde yürek hoplatan bir romantizm ve yoğun bir aksiyon. İlk sayfadan itibaren bağlandım."

-*Elf Kralı ile Anlaşma* kitabının *USA Today* çoksatan yazarı *Elise Kova*
Köprü Krallığı

"Zarif, olağanüstü ve seksi *Köprü Krallığı*, fantastik romantizmin mükemmelliğinin özü. Jensen'ın dünyasına ve karakterlerine bayıldım. Aren ve Lara hem tek başlarına hem de birlikte muhteşemlerdi, başından sonuna kadar destekleyeceğiniz bir çift."

-Olivia Wildenstein, *Dayak Evi'nin USA Today* çoksatan yazarı
Kanatlar

"Destansı, aksiyon dolu bir aşk, intikam ve ihanet hikâyesi."

-Jennifer Estep, *New York Times*'in çok satan yazarı *Kraliçeyi Öldürün*
Hain Kraliçe

"Köprü Krallığı serisinin bir sonraki bölümü kaçırılmamalı. Bu kitabı almak için yürümeyin. Koşun."

-Jennifer L. Armentrout, *New York Times*'in 1 numaralı çok satan yazarı
Blood and Ash on The Inadequate Heir

B D L.

T M

Çalıntı Ötücü
Kuş Gizli Dişi
Avcı Savaşçı
Cadı
Kırık Olanlar (Prequel)

T D S

Karanlık
Sahiller
Karanlık
Gökyüzü
Yıldızlı Yılan
Lekelenmiş İmparatorluk (Prequel)

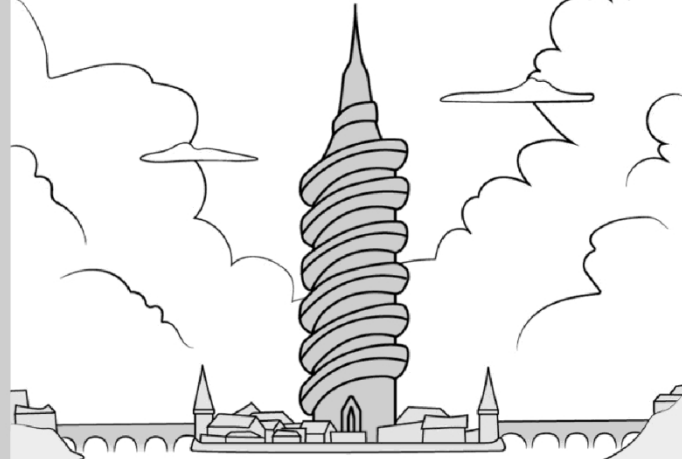
T B K

Köprü Krallığı Hain
Kraliçe Yetersiz
Varis Bitmeyen
Savaş Çarpık Taht

S

Kana Bulanmış Bir
Kader Kemiğe Oyulmuş
Bir Lanet

THE
TWISTED
TAHT

DAHIE LLE L.
JENSEN

NEWYORK

Telif Hakkı© 2024 yazan Danielle L. Jensen
Bonus bölüm telif hakkı© 2025 yazan Danielle L. Jensen

Penguin Random House telif haklarına değer verir ve destekler. Telif hakkı yaratıcılığı besler, farklı sesleri teşvik eder, ifade özgürlüğünü destekler ve canlı bir kültür yaratır. Bu kitabın yetkili bir baskısını satın aldığınız ve herhangi bir bölümünü izinsiz olarak çoğaltmayarak, taramayarak veya dağıtmayarak telif hakkı yasalarına uyduğunuz için teşekkür ederiz. Yazarları destekliyor ve Penguin Random House'un her okuyucu için kitap yayınlamaya devam etmesini sağlıyorsunuz. Lütfen bu kitabın hiçbir bölümünün yapay zeka teknolojileri veya sistemlerinin eğitimi amacıyla kullanılmayacağını veya herhangi bir şekilde çoğaltılmayacağını unutmayın.

Tüm hakları saklıdır.

Amerika Birleşik Devletleri'nde Penguin Random House LLC'nin bir bölümü olan Random House'un bir baskısı olan Del Rey tarafından yayınlanmıştır, 1745 Broadway, New York, NY 10019.

DEL REY ve CIRCLE kolofonu Penguin Random House LLC'nin tescilli ticari markalarıdır. İlk olarak 2024 yılında Audible tarafından sesli orijinal olarak yayınlanmıştır.

ISBN 9780593975305
Ebook ISBN 9780593975312

[randomhousebooks.com penguinrandomhouse.com](https://randomhousebooks.com/penguinrandomhouse.com)

Sara Bereta tarafından kitap tasarımı, e-kitap için
uyarlanmıştır Harita: Damien Mammoliti

Kapak tasarımı: Regina Flath
Kapak illüstrasyonu: Eevien Tan

Ürün güvenliği ve uygunluğu için AB'deki yetkili temsilci Penguin Random House Ireland, Morrison Chambers, 32 Nassau Street, Dublin D02 YH68, İrlanda, <https://eucontact.penguin.ie> adresidir.

ep_prh_7.1a_150767626_c0_r0

İçindekiler

Adanmışlık

Bölüm 1: Ahnna

Bölüm 2: Ahnna

Bölüm 3: James

Bölüm 4: Ahnna

Bölüm 5: James

Bölüm 6: Ahnna

Bölüm 7: James

Bölüm 8: Ahnna

Bölüm 9: James

Bölüm 10: Ahnna

Bölüm 11: James

Bölüm 12: Ahnna

Bölüm 13: James

Bölüm 14: Ahnna

Bölüm 15: James

Bölüm 16: Ahnna

Bölüm 17: James

Bölüm 18: Ahnna

Bölüm 19: James

Bölüm 20: Ahnna
Bölüm 21: James
Bölüm 22: Ahnna
23. Bölüm: James
Bölüm 24: Ahnna
25. Bölüm: James
Bölüm 26: Ahnna
27. Bölüm: James
Bölüm 28: Ahnna
Bölüm 29: James
Bölüm 30: Ahnna
31. Bölüm: James
32. Bölüm: Ahnna
Bölüm 33: Ahnna
34. Bölüm: Ahnna
Bölüm 35: James
Bölüm 36: Ahnna
Bölüm 37: Ahnna
Bölüm 38: James
39. Bölüm: Ahnna
40. Bölüm: James
Bölüm 41: Ahnna
42. Bölüm: James
Bölüm 43: Ahnna
Bölüm 44: James
Bölüm 45: Ahnna
Bölüm 46: James
Bölüm 47: Ahnna

[Bölüm 48: James](#)

[Bölüm 49: Ahnna](#)

[Bölüm 50: James](#)

[Bölüm 51: Ahnna](#)

[Bölüm 52: James](#)

[Bölüm 53: Ahnna](#)

[Bölüm 54: James](#)

[Bölüm 55: Ahnna Bonus](#)

[Bölüm: Bronwyn](#)

[Teşekkür Yazar](#)

[Hakkında](#)

Aşkın beklenmedik yerlerde bulunabileceğine hâlâ inananlar, bu hikâye tam size göre. Bu sayfalar size bir anlık macera ve onun peşinden gitme cesareti sunsun.

1

AHNNA

AHNNA KERTELL, HAYATI BOYUNCA Ithicana'da otorite sahibi olmuştı. Prenses. Komutan. Naip. Tüm bu pozisyonları vatanını savunmak için kullanmıştı.

Bugün, tüm yetkilerinden vazgeçti, ancak amacı aynı kaldı: Ithicana halkını korumak için ne gerekiyorsa yapmak.

Görünüşe göre, tahttan çekilmesi On Beş Yıllık Antlaşma'nın şartlarını yerine getirmek için gerekliydi; Harendell veliaht prensinin barış gelini olmak için. Annesinin uzun yıllar önce imzaladığı bir anlaşma. Ahnna'nın, Maridrinyalıları karşı savaşta desteğini kazanmak için Harendell Kralı Edward'a tekrar ettiği bir yemin.

Ve Ahnna Kertell hayatında bir kez olsun sözünden dönmemişti.

Northwatch'ın en yüksek noktasındaki kayalık bir çıkıntıda oturan Ahnna, Ithicana'nın ünlü köprüsünün kuzey ucunun ağzını tutan adayı inceliyor ve altındaki pazardaki trafiği izliyordu.

Bu adayı hiç sevmemişti.

Hayatının neredeyse üçte biri boyunca yaşadığı ve koruduğu ada olan Southwatch yeşil ve yemyeşildi, binalar Ithicana'nın geri kalanında olduğu gibi manzaraya karışıyor, her şeyi canlı ve zaman zaman neredeyse duyarlı hale getiriyordu.

Northwatch, bir devin ya da tanrının denize attığı devasa bir kaya bloğundan başka bir şeye benzemiyordu. Southwatch'ın üç katı büyüklüğünde olan bu ada ambarlar, silolar ve yem depolarıyla kaplıydı; köprü'nün ağzı muazzam bir kale tarafından kapatılmıştı ve adanın çevresi Ithicana'nın ünlü gemi sökümçülerini barındıran taş tahkimatlarla doluydu. Denize doğru uzanan üç büyük iskele ve limandaki birkaç gemiyle birlikte tüccar tayfaları, köprüden geçirilip Southwatch pazarında satılacak sığırları boşaltmakla meşguldü.

Bulunduğu yüksek tünekten bile hayvanların kokusu Ahnna'nın burnuna doluyor, oluklardan büyük ağıllara doğru koşarken boğazın zorlu geçişi sırasında çıkardıkları sıkıntı sesleri duyuluyordu. Şimdiden bir düzine alıcı adayı hayvanları incelemek için etrafta toplanmıştı. Aren'in insanları beslemek için satın almadığı kalan hayvanlar için teklif verirken Harendellian tarzı bir açık artırmanın sarsıcı gürültüsünün adayı ele geçirmesi sadece birkaç dakika sürecekti.

Ahnna'nın Northwatch'ı sevmemesinin nedeni manzaradan çok buydu: çünkü burası hiç de Ithicana gibi hissettirmiyordu.

Bir çizme kayaya sürtündü ve Ahnna ikiz kardeşini görünce rahatlamadan önce içgüdüsel olarak belindeki bıçağa uzandı.

Aren kendini onun yanındaki kayanın üzerine bıraktı ve bacaklarını kenardan sarkıttı. "Çok ürkeksin."

Ahnna omuz silkti. "Hiçbir İthikanyalı bir uçuruma tırmanırken bu kadar gürültü yapmaz, seni yok etmeyi ihmal ettiğimiz bir Maridrinian sıçanı sandım."

Aren'in çenesi gerildi. Bu yorumu için ona seslenmek yerine aşağıdaki gemileri işaret etti. "Amaridian gemisi güçlendirilmiş şarapla doluydu. Kaptan beni mallarının tadına bakmaya davet etti ve döktüğü şaraplar cömertti."

"Ne zamandan beri içkini tutamıyorsun?" Sesi amaçladığından daha asidikti ve Ahnna yüzünü buruşturdu. Aren ile konuşmayı öğrendikleri zamandan beri birbirlerine laf atarlardı ama kardeşini çok sevmesine rağmen artık laf atmaları sevgi içermiyordu. "Özür dilerim."

Sessizlik aralarında uzadı ve Aren başını sallayıp içini çekti. "Gitmek zorunda değilsin Ahnna. Harendelliler pratik zekâlıdırlar, senin gelin olman yerine faydalı ticaret koşullarını kabul etmeye fazlasıyla istekli olacaklardır. Edward'la bir anlaşma yapacağım. İki hafta içinde Southwatch'ın komutasına geri dönebilirsin."

Tanrı yardımcısı olsun ama ruhunun bir parçası çaresizce teklifi kabul etmek istiyordu. Gitmekten korkan bir parçası. Ama bu parçanın karar vermesine izin vermek onu bir korkak yapardı. "Hayır. Sadece söz vermekle kalmadım, Maridrina konusunda yardımlarını kazanmak için onlara çoktan taviz verdim."

"Harendelliler şartların değişmesini kabul ederse sözünüzden dönmüş olmazsınız. Tek umursadıkları bu alışverişten kazançlı çıktıkları algısı ve benim de bize paraya mal olmayacak şeyler önerebileceğim şeyler var. Ayrıca, bu annemin sözü, senin değil."

Ahnna'nın gözleri gemiden indirilen son ineğe takıldı. Görevliler hayvanı hareket ettirmek için kalçalarına sopalarla vururken, hayvan başını öne arkaya sallıyor, ne yapacağını şaşıırıyordu. Hayvan iskeleden aşağı inmeye başladı ve kaygan yüzeyde kayarak düşerken Ahnna'nın kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. Ayaklarıyla vurdu, iskelenin kenarlarındaki tahtalar gevşedi.

İnek suya girerse yapacak bir şey olmadığını bilmesine rağmen ayağa kalktı. İnek çırpındı, arka ayakları açık havada kaymaya başladı ve Ahnna nefesini içine çekti. Ama sonra inek kendini düzeltti. Yüksek sesle bağırarak, sürüsünün geri kalanına katılmak üzere oluktan aşağı doğru tırıs gitti; bir ölümden kurtulup başka bir ölümün eline teslim edildiğinin farkında bile değildi. "Sözüm benim için önemlidir," dedi. "Edward'la Northwatch'ın özgürleştirilmesinde yardımını almak için buluştuğumda, anlaşmanın bir parçası olarak William'la evlenme niyetimi yineledim. Duygularım uğruna Ithicana'yı riske atmayacağım."

Aren'in bunu iki kez yaptığını düşünürsek sırtına bir bıçak saplayıp bükebilirdi de.

Sözlerinden anında pişmanlık duyan Ahnna, kardeşinin çıkıntı boyunca bir ileri bir geri adım atarak yükselişini izledi. Her zaman olduğu gibi

birlikte olduklarını ve bunu kendisinin yaptığını biliyordu. Onu cezalandırmayı bırakması gerektiğini biliyordu. Ancak her zaman içinde kaynayan öfkesi bunu kabul etmeyi reddediyordu.

Aren ona doğru döndü. "Bunun sebebi Lara, değil mi? Beni karım ve kız kardeşim arasında seçim yapmaya zorlamak istiyorsun."

Lara'yla ilgiliydi. Ve değildi.

Bir zamanların hain kraliçesi, şimdinin efsane kraliçesi. Ithicana'nın düşmanlarının katili, halkın kurtarıcısı, krallığın koruyucularının seçilmiş ve yakında varisinin annesi olacak. Pek çok kişi Lara'nın binlerce İthikanlının ölümüne neden olduğunu unutmuştu.

Ahnna yapmamıştı.

"Senden bir şey seçmeni istemiyorum," diye cevap verdi. "Ben Harendell'e gidiyorum. Tartışma bitmiştir, *Majesteleri*."

Dik yokuştan aşağıdaki pazara inen patıkaya ulaşmak için onu geçmeye çalıştı ama Aren yolunu kesti. "Bu delilik," diye hırladı. "Harendell Ithicana gibi *değil*. Seni sevdiğin her şeyden vazgeçmeye zorlayacaklar, sana elbiseler ve korseler giydirecekler ve seni bütün gün iğne işi yapman için salonlara hapsedecekler. Southwatch'ın komutanı olmaktan çıkıp Harendellian prensinin-"

"Karın mı?" diye sözünü kesti, çünkü adam sözünü hiç şüphesiz istediği şekilde bitirirse, ona vurmak zorunda kalacaktı. Çünkü vazgeçeceği her şeyi onun dile getirmesini istemiyordu. "Harendell'in gelecekteki kraliçesi olacağım."

"Çay saati ve nakışlarla dolu bir hayat anlamına geldiği düşünülürse bu senin isteyeceğin son şey." Aren şakaklarını ovmak için ellerini kaldırdı, sonra onun bakışlarıyla buluştu. "Gitmek istemediğini biliyorum Ahnna. Ithicana senin her şeyin."

Gitmek istemiyordu. Yine de kalmaya da dayanamıyordu. "Ithicana benim her şeyim olduğu için gidiyorum. Ithicana zayıf, Aren. Daha *da* ötesi, *beş* parasızız. Maridrina'nın ihraç edecek hiçbir şeyi yok ve Valcotta elinden gelen her şeyi Maridrina'ya aktarıyor. Elimizdeki tek gelir Harendell ve Amarid tarafından ödenen geçiş ücretleri ve onlar da istila öncesinin yarısı kadar. Kaybettiklerimizi yeniden inşa etmek ve Maridrina'yı ayakta tutmak için altına, hem de bolca altına ihtiyacımız var.

Biz bunu yaparken halkımız da beslenecek." Sığırları işaret etti. "Bu ineklerden kaç tanesini kesmek ve halkınıza dağıtmak için satın aldınız?"

"Elli kelle," diye mırıldandı.

"Peki bunların parasını nasıl ödedin?" Cevap vermeyince ekledi: "Dün aldığın tahıl sevkiyatının parasını nasıl ödedin? Çivi fiçilerinin? Kereste? Yün?"

Sessizlik.

"Harendellian ve Amaridian tüccarlarına ne kadar borcun var Aren? Kuzeye ne kadar borcumuz var? Onlar kredimizin işe yaramadığını anlayana kadar daha ne kadar veresiye alışveriş yapabilirsin?"

Daha fazla sessizlik.

"Ödeyemeyeceğinizi anladıkları anda Ithicana'nın ne kadar zayıf olduğunu anlayacaklar. Ve zayıflar her zaman en büyük hedeflerdir. Önce korsanlar olacak ama kuzey uluslarından birinin Silas'ın kitabından bir sayfa alıp köprünün peşine düşmesi ne kadar sürer? Köprüyü kaybettiğimizde Ithicana için neler olacağını size hatırlatmamı ister misiniz?"

"Riskleri açıklamana gerek yok."

"Öyle değil mi?" Ona ters ters baktı. "Bu engeli aştığımızda bile, kıyılarımızın bir daha tam olarak korunabilmesi için savunmamızı aşmanın yolunu bilen çok fazla insan var. Harendell kraliçesi olarak Ithicana'yı savunmak için Southwatch komutanı olarak yapabileceğimden daha fazlasını yapabilirim."

Aren'in sesi sertti, "Bu konuda yanılıyorsun. Başına bir taç takacaklar ama vereceğin tek karar yemek davetlerinde kimin kimin yanına oturacağı olacak. Şu anda olduğunla kıyaslandığında bir *hiç* olacaksın."

Ahnna'nın göğsü nefes alamayacak kadar daraldı, kafasında binlerce karşılık oluştu ama boğazı her birini boğdu. "Durum böyle olsa bile, doğru seçim bu. Harendell'in ticareti benden daha değerli. Sen kazançlı çıkıyorsun."

"Sanki seni satıyormuşum gibi konuşuyorsun," diye tersledi.

"Kendimi satıyorum. Bana bir iyilik yap ve kazancını iyi bir şekilde kullan."

Aralarında gerginlik kaynıyordu. Ağzına bir lokma hava alan Ahnna, kuzeyden yaklaşan bir çift gemiyi işaret etti, güneş ışığı parıldıyordu

Kraliyet mavisi boya ve parlayan yıldızlar, rüzgârda şaklayan bayraklar. "Alıcılarım burada. Neden ayılmıyorsun, iskelenin bir saat önce olması gerektiği gibi boşaltılmasını emretmiyorsun ve gidip onları gerçek bir kral gibi karşılamıyorsun?"

Aren cevap vermeden topuğunun üzerinde döndü ve hışım ile patikadan aşağı indi. Jor ve Lia bekledikleri yerden kalkıp onu takip ederken onur muhafızlarının geri kalanı ortalıkta yoktu. Muhtemelen Lara'nın Aren'den çok daha fazla arkasını kollamaya ihtiyacı vardı çünkü Ahnna kraliçeyi affetmeyen tek İthikanyalı değildi.

Nefes nefese kalan Ahnna, gemilerin yaklaşmasını izlerken sırtından damlayan teri görmezden gelmeye çalıştı. Gemilerden birinde evlenmesi gereken adam vardı.

William, Harendell Veliaht Prensi.

Yüzünü buruşturdu, onun portresinin anısı zihnini dolduruyordu. Babası Kral Edward'a benziyordu. İnce yapılı, kestane rengi saçlı ve yeşil gözlüydü; yüz hatları güzel ama hiç de ilgi çekici olmayan bir şekilde yakışıklıydı. Kuzeni Taryn ona şöyle bir bakmış ve şöyle demişti: "Bahse girerim şimdiye kadar yaptığı tek dövüş, avluda sıkıcı meçlerle yapılan bir düellodur."

Ahnna aynı fikirdeydi; süslü giysileri ve düzgün yapısıyla kendini savaşmaya adanmış bir adama hiç benzemiyordu, gerçi ressamın benzetmeyi biraz abartmış olma ihtimali de vardı.

Belki de şiddeti hayatının günlük bir parçası haline getirmeyen bir adamla evli olmak o kadar da kötü bir şey değildi. Tanrı biliyordu , o masaya yeterince şiddet getirmişti. Ahnna elini uzatıp yüzünü ikiye bölen, Nana'nın solması için verdiği merheme rağmen hâlâ kırmızı olan yara izine dokundu.

Çirkin bulur muydu?

Bunun cevabı çok açıktı.

Ahnna başını sertçe salladı. Onun kendi görünüşü ya da kendisinin onunki hakkında ne düşündüğü önemli değildi. Bu siyasi bir anlaşmaydı ve Ahnna bu anlaşmada duygusallık beklemeyecek şekilde yetiştirilmişti. *Sen bir prensessin*, diye yankılandı annesinin sesi kafasının içinde. *Senin elin kuzeydeki en güçlü ulusu İthikana'ya bağlayacak, tıpkı kardeşinin Maridrinli bir prensesle evlenmesinin güneyi bağlayacağı gibi. Bu antlaşma İthikana'ya barış için bir şans sunuyor.*

Şimdiye kadar antlaşmanın Ithicana'ya getirdiği tek şey savaştı, ama Harendell Maridrina *değil*.

Ve o Lara değildi.

Harendellian gemilerinden biri diğerinden uzaklaştı ve hâlâ demirli bir gemi olmasına rağmen doğu rıhtımına doğru ilerledi. Aşağı inip onu karşılamaya hazırlanmalıydı ama Ahnna değildi. Ithicana'yı, arkadaşlarını ve ailesini bırakmaya henüz hazır değildi ve iskele hâlâ şarap fiçileriyle doluyken, burada kalmak için daha zamanı vardı.

Nefes alabileceği bir yere.

Ahnna tecrübeli elleri ve sabit ayaklarıyla adanın tepesinde bir daire çizdi, ancak pazar ve liman tamamen gözden kaybolduğunda ve tüm Ithicana önünde uzandığında durakladı. Köprü adalar arasında kıvrıla kıvrıla ilerliyor, taşın etrafını saran sis onu canlı gösteriyordu. İnek kokusu gitmiş, onun yerine rüzgâr tuz ve orman kokuyordu ve yaklaşan yağmur fırtınalarını haber veren bir keskinlik vardı.

Onun evi.

Birden Ahnna'nın derisi karıncalandı, altıncı bir his ona tehlikenin pusuda olduğunu söylüyordu. Silahını çekip bırakarak döndü.

Kendini, Ithicana'yı geride bırakması için gereken bir sebeple yüz yüze bulmak.

Lara kayalıkların üzerinde duruyordu, bal rengi uzun saçları rüzgârda savruluyordu. Yuvarlak göbeğinin üzerine Maridrinian tarzı bir elbise giymişti, şeffaf ipek her rüzgârda dalgalanıyordu, ayakları narin sandaletlerle kaplıydı. Ahnna diğer kadının bu kıyafetlerle nasıl tırmandığı hakkında en ufak bir fikre sahip değildi ama yine de Lara kıyafet gibi önemsiz bir şeyle kısıtlanacak biri değildi. Hatta hamilelik kadar önemli bir şeyle bile. "Ne istiyorsun?"

Lara'nın güzel yüzünde bir buruşukluk oluştu, mavi gözleri güneşten bronzlaşmış tenine karşı canlıydı. "Söylediklerinde ciddi olmadığını biliyorsun. Korku ona aptalca şeyler söyletiyor."

Bir kez casus olan her zaman casustur, diye düşündü Ahnna ama sadece, "İkizim için özür dilemenize ihtiyacım yok, Majesteleri. Zaten konuşmalarımız sizi hiç ilgilendirmez."

"Onun adına özür dilemiyorum. Buraya sana onun hatalı olduğunu söylemeye geldim." Lara kayaların arasından ilerleyerek aralarındaki mesafeyi kapattı. Ahnna silahını kınına sokmak için kendini zorlasa da içgüdüleri hâlâ bu kadının yanında tetikte olmasını gerektiriyordu. Ahnna Lara'nın ne olduğunu bilmeden önce bile bu hep böyle olmuştu. Neler yapabileceğini. Ahnna bunu kendi tedirginliği ve yabancılara karşı deneyimsizliği olarak geçiştirmişti ama kendine güvenmesi gerekirdi.

Öyle yapsaydı kaç kişi hâlâ hayatta olurdu? Kendine güvenseydi ve gelir gelmez Lara'nın göğsüne bir bıçak saplasaydı kaç kişi hala nefes alıyor olurdu?

Bunun yerine Ahnna kardeşini iki kıtanın en tehlikeli kadınıyla baş başa bırakmış ve Ithicana bunun bedelini on kat fazlasıyla ödemişti. "Söylediklerinin neresi yanlış? Bana burada ihtiyacın yok. Senin de beni burada istemediğini biliyorum Lara."

Lara, kışkırtılması her zaman ve her zaman zor olan eğlenceli bir nefes verdi. "Bu konuda yanılıyorsun."

Ahnna'nın öfkesi alevlendi. Lara'nın sahip olduğu kontrol seviyesine içermişti. Kraliçenin oyun tahtasında bir piyona indirgenmiş olmasına içermişti. "Savaşta Harendell'in desteğini kazanmak için beni kullanmak senin lanet fikrindi. Neden şimdi geri adım atıyorsun?"

Diğer kadın konuşmak için ağzını açtı; sonra kaşları çatıldı ve başını hafifçe salladı. "İnsanlar sana güveniyor Ahnna. Aren'e güvendiklerinden ve bana güveneceklerinden çok daha fazla. Kalırsan bize yardım etmiş olursun."

Lara'nın söylemek istediği bu değildi - Ahna bundan emindi. Şimdi bile, her şeyden sonra, Lara hâlâ eskiden olduğu gibi bir şeyler saklıyordu. Hâlâ olduğu gibi bir Maridrinian gibi. "Köpekbalıklarıyla bir kez daha yüzmeye gidin, Majesteleri. Belki bu halkın duygularını güçlendirir."

Lara hafifçe gerildi ve sonra nefes verdi. "Bunu Ithicana'da kalmaya *hayır* olarak kabul ediyorum."

"Kral Edward'a savaş biter bitmez Harendell'e gideceğime dair bir yemin ettim. Sen ve Aren bu yemini unutmuş olabilirsiniz ama ben unutmadım."

Sessizlik.

"Unutmadım."

"O zaman neden ikiniz de beni sözümünden döndürmeye çalışıyorsunuz?" Ahnna talep etti. "Neden ikiniz de beni gitmekten alıkoymak için bu kadar çok çalışıyorsunuz?"

"Sen Aren'in kız kardeşisin. O senin mutlu olmanı istiyor ve sen Harendell'de mutsuz olacaksın."

Ahnna'nın elleri yumruk oldu. "Benim mutluluğum nasıl İthikanyalı çocukların boş karınlarını doyurmaktan ve evlerini yeniden inşa etmekten daha değerli olabilir? Aren'in kuyusunu kazmasının sebebi benim mutluluğum değil. Ya bana gerçeği söyle ya da siktir git."

Aralarında bir sessizlik oldu ve sonra Lara içini çekti. "Harendell'e gitmenin durumu daha da kötüleştireceğinden endişeleniyor çünkü kraliyetle olan ilişkimize zarar vereceksin."

Ahnna'nın midesinde acı birikti, çünkü kardeşinin kendisine bu kadar az güvendiğini fark etmemişti. "Edward'la pazarlık yapmak için buluştuğumda gayet iyi anlaşıyordum."

"Edward'ı düşünmüyor." Lara uzaklara baktı, gözleri köprüdeydi ama Ahnna onun bunu gördüğünü sanmıyordu. "Harendell'in kadınları güçsüz olmaktan çok uzaktır. Silah kullanmıyor ya da savaşlara katılmıyor olabilirler ama olan biten her şeyi, alınan her kararı etkiliyorlar. Hiçbiri Kraliçe Alexandra'dan daha güçlü değildir. Ya da daha tehlikeli."

Ahnna yakında kayınvalidesi olacak kadının adını duyunca ürpertisini bastırdı ve Keris'in ona kraliçenin *kadehini zehirlerken senin adına kadeh* kaldıracığını söylediğini hatırladı. "Tüm *bunları* Harendell'in en keyifsiz liman meyhanelerinde denizcilerle birlikte şarap içerek geçirdiğin aylar boyunca mı öğrendin? Soyluların böyle yerlere sık sık gittiğini bilmiyordum."

Casuslar Lara'nın işgalden sonraki haftaları bu şekilde geçirdiğini rapor etmişlerdi. İthikana Maridrinlilere karşı savaş üstüne savaş kaybederken, Ahnna'nın halkı Eranahl'a gitmek için evlerinden kaçmak ya da ıssız dış adalarda saklanmak zorunda kalırken içki içiyordu. İthikanlılar ölürken *içmek* ve Tanrı bilir başka neler *içmek*... Ahnna uyanık olduğu her dakikayı ya insanları hayatta tutmak için savaşarak ya da başarısız olduğunda mezar kazarak geçirmişti. Lara ancak Aren yakalandıktan sonra harekete geçmişti. Neden daha önce

Babasına hemen suikast mi düzenlemişti? Neden Maridrinyalıları durdurmak için bir şey yapmamıştı? Savaşı durdurmak için? Neden önemli olan tek kişi Aren olmuştu?

"Sarhoşlar konuşur ve ben kendi kadehlerimin içinde olsam bile dinlemek için eğitildim. İnsanlar Harendell'in kraliçesini geçmekten korkar, kralını değil."

Ahnna omuz silkti. "Onları sırtlarından bıçaklamak gibi bir niyetim yok, bu yüzden pek de endişelenmiyorum."

Ithicana kraliçesinin çenesi gerildi, bu Ahnna'nın onun soğukkanlılığında gördüğü ilk gerçek çatlaktı ve kabadayılığı sahte olsa da, Ahnna bir darbe indirmiş olmaktan zevk alıyordu.

Lara'nın sesi kısılmıştı, "Aren'i endişelendiren de bu ilgisizlik," dedi.

"Ben bunun için eğitildim," diye karşılık verdi Ahnna. "Ama bundan da öte, tehlikenin farkındayım. Yapacağım son şey, hayatımı koruyarak geçirdiğim insanlar için işleri isteyerek daha da kötüleştirmek olur."

Birbirlerine bakarken aralarındaki sessizliği bozan tek ses rüzgârın esintisiydi.

"İşte," dedi Lara sonunda, bir elini uzatarak, parmaklarından sarkan altın ve değerli taşlardan oluşan son derece tanıdık bir kolye. "Al bunu."

Ahnna'nın kalbi küt küt atmaya başladı ve kolyeyi Lara'nın elinden kapma isteğini dizginledi, çünkü kolye zaten hiç onun olmamalıydı. "Onu sana Aren verdi."

"Ve onu sana veriyorum."

Eğer onu alırsa çok kızacaktı ama Ahnna reddetmek yerine "Neden?" diye sordu.

Lara duraksadı, sözlerini düşünürken yanaklarını ısıtıyormuş gibi içine çekti. "Risklerin bir hatırlatıcısı."

Ahnna, Ithicana'nın büyük adalarının bir kopyası olan altın, zümrüt ve siyah elmas parıltılarına baktı. Babası onu neredeyse hiç çıkarmayan annesine vermişti ve Ahnna'nın aklında annesinin boğazında parıldayan binlerce anı vardı. Göğsünde donuk bir ağrı oluştu.

Ailesi hakkındaki hisleri her zaman elişkiliydi. "Sadece metal ve taşlar. Ayrıca, beni ne zaman mücevher takarken gördün ki?"

Lara elini uçurumun üzerinde tuttu, kolye boş havada ileri geri sallanıyordu. "O zaman sanırım onunla ne yaptığının bir önemi yok?"

Parmaklarını açtı ve kolye düştü.

Nefes nefese kalan Ahnna, düşen kolyeyi havadan kapmak için hamle yaptı, dizleri kayaya sürtündü ve hızından dolayı neredeyse uçurumun kenarına devriliyordu.

Nabızı hızla atıyordu, çünkü kolye elinde güvenle durmasına rağmen onu neredeyse kaybedecek olmanın dehşetini hâlâ hissediyordu. Lara'nın dikkatsizliğı karşısında göğsünde öfke yükseldi.

Ayağı kalkarak tepe noktasının etrafından dolaşmaya başladı, iş kavgaya dönüşmeden önce diğerkadından gerekiyordu. "Sen tam bir kaltaksın."

Lara da onu takip etti. "Sen de öylesin. Başka bir hayatta olsaydık muhtemelen arkadaş olurduk."

Ahnna cevap vermek için ağızını açtı ama sonra limandaki manzara dikkatini çekti. Gözlerini gölgeledi, teni karıncalandı. İnekleri taşıyan gemi ayrılmıştı ve kraliyet ailesinin gemide olduğunu göstermek için mor bir bayrak taşıyan donanma gemisi onun yerini almak üzere yaklaşıyordu.

Çok hızlı yaklaşıyordu, çünkü yelkenleri idare etmesi gerekenler güvertede birbirleriyle kavga ediyorlardı.

" oluyor?" Lara gözlerini kapatarak mırıldandı. Ahnna çoktan koşmaya başlamıştı.

Kayalık patikadan aşağı kayarken içgüdüleri ayaklarına rehberlik etti, gözleri Northwatch pazarını atlayarak adadan çıkan iskelelere yöneldi. Harendellian gemisi birinci iskeleye doğıru uçuyordu, gemideki hiç kimse liman başkanının yavaşlamaları için onları uyaran kollarını salladığını fark etmemiş gibiydi. Etrafındaki liman işçileri gergindi, elleri silahlarının üzerindeydi.

Lara yanına yanaşıp "İskeleye çarparsa ne olacak?" diye sorduğunda Ahnna kayarak durdu ve gözlerini kısarak gemiye baktı.

Northwatch'ın iskelesi köprü taşından yapılmıştı. Acı çeken gemi olacaktı.

"Güvenli olana kadar burada kal!" Ahnna geri geri giden patikadan aşağı doğru koşmaya başladı, fırsat buldukça çıkıntılardan atlıyordu, arkasından gelen sandalet sesleri hamile kraliçenin emrine aldırış etmediğini gösteriyordu. Bu hiç de şaşırtıcı değildi.

Dehşet Ahnna'nın midesini doldurdu, Southwatch'ı Maridrinlilere kaptırdığı gecenin görüntüleri gözlerini her kırışığında gözlerinin önüne geliyordu.

Bunun tekrar olmasına izin veremezdi.

"Alarmı çalın!" Ahnna çığlık atarak en yakın gözetleme istasyonundakilerin dikkatini çekmeye çalıştı. Rüzgâr kelimeleri çaldı ve denizin üzerinde uçurdu. Nöbetçilerden biri yarı uykulu görünüyordu, diğeri ise tırnaklarını karıştırıyordu. Onların kellesini alacaktı.

Bir taş kulağının yanından ıslık çalarak geçti, Lara'nın nişan alması mükemmeldi, çünkü taş çivi toplayıcısının elinin yanındaki duvara çarptı. Döndü ve hem prensesinin hem de kraliçesinin kendisine doğru koştuğunu görünce ağzı açık kaldı. "Alarmı arayın," diye bağırdı Ahnna. "Harendellian prensi tehlikede!"

Adam ona sadece bön bön baktı. İşaret kornasını kaparak derin bir nefes aldı ve bir dizi nota üfledi.

Aşağıda, tüm İthikanyalılar kodu dinlerken hareketsiz kaldılar. Son nota kaybolduğu anda hepsi harekete geçti, eğitimleri etkisini göstermeye başladı.

"Harendellian mürettebatı isyan etti." Ahnna nöbetçiye borusunu fırlattı. "Gemi kırıcıların hazır olduğundan emin olun."

Sonra tekrar koşmaya başladı.

Lara çoktan onun önüne geçmişti. Elbisesinin eteği hamile karnının üzerindeki file kemerin içine sokulmuş, şok edici bir hızla hareket eden kaslı bacakları ortaya çıkmıştı. Ahnna adımlarını uzatarak ona zar zor yetişmeyi başardı. "Eğer kıyılarımızda bir Harendellian kralına suikast düzenlenirse, bunun bedelini çok ağır öderler. Bizi suçlayacaklar."

Lara başını salladı, sonra omzunun üzerinden uzandı ve elbisesinin altında sakladığı, metal kısmı güneşte parlayan dar bir bıçağı çıkardı. Pazarın içinden hızla geçtiler, artık Harendellian gemisinin güvertesinde bir arbede olduğunu görebilecek kadar yaklaşmışlardı. Harendelli askerler kendi gemilerinin mürettebatıyla kontrolü ele geçirmek için savaşıyordu, güverteler ceset ve kanla kaplıydı. Mürettebat kraliyete karşı ayaklanmış ya da içlerine sızılmış olabilirdi,

Ahnna bir şey söyleyemiyordu ve askerler onları acımadan kestiği için bunun pek de önemi yoktu.

Yine de içgüdüleri uyarı çığlıkları atıyordu. Neyi kaçırıyordu?

Harendelliler kontrolü yeniden ele geçirmişti ve yelkenler indirildi, gemi yavaşladı.

Ama çok azdı, çok geçti.

Gemi iskelenin ağır taşlarına çarptı. Tahtalar çatırdadı, çarpmanın etkisiyle gemideki herkesin ayakları yerden kesildi ve savaş olduğu yerde durdu.

Ama sadece bir kalp atışı için.

Ayağa kalkan askerler ve mürettebat kendilerini tekrar birbirlerine attılar, bıçaklar ve kan güneşte parlıyordu.

Neler oluyordu?

Aren iskelenin ortasında durmuş, elinde silahı, bağırarak emirler yağdırıyordu. Arkasında Amaridlilerin teslim ettiği sıra sıra şarap fıçıları duruyordu. İçlerinden birinin kapağı yavaşça kalktı, gözleri dışarı bakıyordu.

Aman Tanrım. Bu isyan eden bir mürettebat değildi. Bu bir Amaridian saldırısıydı. Lara çığlık attı, vahşi ve çaresiz. "Aren! Arkanda!"

Kardeşinin gözleri büyüdü ve dönmeye başladı. Ama artık çok geçti.

2

AHNNA

Şarap fiçılarının üst kısımları bir anda havaya kalktı ve ardından tepeden tırnağa silahlı adamlar dışarı döküldü.

Amaridli askerler, ancak her biri Ithikanyalıların giydikleriyle aynı kesim ve renkte tunikler giyiyordu.

Aren silahını kaldırdı ama Amaridliler onu görmezden geldi. Harendellian gemisine doğru koştular ve sonra kavgaya katılmak için güverteye atladılar.

Hızla ilerleyen diğer Harendellian gemisine göre, Ithicana kraliyet gemisine saldırıyor gibi görünüyordu.

"Prensi koruyun," diye haykırdı Ahnna duyabilen İthikanyalılara, ama ortalık kaostu. Üç ulusun askerleri yakın dövüş halindeydi. Harendelli askerler panik içinde onlara yardım etmeye çalışan İthanyalılara saldırırken, Ahnna'nın halkı da kendilerini savunmak zorunda kalmıştı.

Eğer prensi hayatta tutamazsa, bu Harendell ile savaş anlamına gelebilirdi. Ve bu Ithicana'nın kazanabileceği bir savaş değildi.

"Kavgadan uzak dur," diye bağırdı Lara'ya. Kolyeyi ona fırlattı, sonra gemiye doğru koştu ve gemiyle iskele arasındaki boşluğa baktı. Ahnna kendini toparlayarak sıçradı, boşluğun üzerinden uçtu ve güvertede yuvarlanarak ayağa kalktı.

Her yerde kan ve katliam vardı; İthanyalılar, Harendelliler ve Amaridliler ölüyor ya da öldürülüyordu ama savaş hâlâ devam ediyordu.

"Geri çekilin," diye bağırdı Aren, sesi silahların gürültüsü ve yaralıların çığlıkları arasında zar zor duyuluyordu. Ama Ithikan askerleri krallarını duymuş, geri çekilip yaralıları da yanlarında sürüklemişlerdi.

Ahnna emri görmezden geldi.

Düşmüş bir kılıcı kaptığı gibi kendini savaşın içine attı ve düşman saflarını yardı. "Bunlar İthanyalı değil!" diye bağırdı sırt sırta savaşan, uniformaları kana bulanmış bir grup Harendellian'a. "Onlar Amaridliler!"

Askerler ona bön bön baktı.

"Amarid prensinize suikast düzenlemeye çalışıyor!" diye bağırdı. "Ona gidin!"

Harendellilerin nihayet harekete geçmesi için üç Ithican okunun ısıklık çalarak yanından geçip Amaridianların sırtına saplanması gerekti.

Ahnna geriye dönüp baktığında Lara, Aren ve yaylı bir düzine askerin Amaridli askerleri ve isyan etmiş mürettebatı temizlediğini gördü ama gemi onların binemeyeceği kadar iskeleden uzağa sürüklenmişti.

Ahnna küfürler savurarak askerlerin peşinden koştu, cesetlerin üzerinden atlayarak Prens William'dan bir iz aradı ve gördüğü portrenin doğru olması için dua etti. Güvertenin arka tarafında toplanmış bir grup Amaridli'yi gördü, uzun boylu, kalın örgülü ve pirinç üniformalı bir adama doğru ilerliyorlardı. Güneş ışığı portredekinden daha bakır saçlarını parlatıyor, yüz hatları ressamın tasvir ettiğinden daha erkeksi görünüyordu ama üniforması Ahnna'nın zihninde bunun Prens William olduğuna dair hiçbir şüphe bırakmıyordu.

Evleneceği adam. Eğer ikisi de yeterince uzun yaşarsa.

Ahnna Amaridlilerin arasına daldı, adamların belini büktü ve sonra kendisine döndüklerinde menzilden çıkarak dans etti, sadece geri hamle yapıp bağırsaklarını deşmek için. Odağı daraldı, tüm dikkatini dövüşe verdi, adrenalin vücudunu besledi ve ardında sadece cesetler bıraktı.

Amaridianlar kaybediyordu ama asla teslim olmayacaklarını biliyordu. Son adamlarına savaşacaklarını biliyordu, çünkü İthanyalılar esir almazdı.

Kelleleri aldılar ve Amarid sahillerine attılar.

Bu yüzden güvertenin uzak tarafında bir grup Amaridli'nin bir fitili ateşlediğini, rüzgârın dumanın keskin kokusunu taşıdığını gördüğünde ne amaçladıklarını anlamıştı.

"Atla!" diye bağırdı William', ama William onu görmezden geldi, kendini kavgaya kaptırmıştı. "Gemiyi havaya uçuracaklar!"

"Ahnna, !" Lara gürültünün üzerinde çığlık attı.

Ama William'ın ölmesine izin vermeyi reddetti.

Ahnna kendini Amaridlilerin arasına attı, eğildi ve vurdu, prene ulaşmaktan başka hiçbir şeyin önemi yoktu. Prens silahını kaldırdı ama Ahnna onun kılıcını elinden düşürecek kadar sert savuşturdu.

Sonra onu denize itti.

Prensin yüzmeyi biliyor olması için dua etti, sonra peşinden daldı, deniz suyu başının üstünü kapladı. Prensi belinden yakalayarak onu aşağıya ve aşağıya doğru itti.

Bum!

Patlamanın etkisiyle göğsündeki hava boşaldı ve neredeyse prensi tuttuğu yerden koparacaktı ama Ahnna onu tuttu. Nefes almak için yüzeye dönmeye çalışarak mücadele etti.

Bum!

İkinci bir patlama suda dalgalanarak onu ters çevirdi ve görüşünü kabarcıklardan oluşan bir köpükle kapattı. Prens ona karşı mücadele etti, nefesini onun kadar uzun süre tutamadı ama yüzeyin yanan enkazdan oluşan bir ölüm tuzağı olacağını biliyordu.

Ve cesetler.

Bu da Ithicana'nın koruyucularının yakında suları kırmızıya boyayacağı anlamına geliyordu.

Adrenalin ona güç verince Ahnna prensin yüzünü yakaladı ve onu kendisine bakmaya zorladı. Prensin yüz ifadesinde panik bulmayı bekliyordu ama onun yerine sadece acımasız bir kararlılık buldu. Bakışlarına karşılık vererek adanın yönünü işaret etti ve prens bir kez başını salladı.

Suyun altında kalarak, Northwatch'ın neredeyse dik kayalıklarına doğru sertçe yüzdüler. Kan ve katliamdan uzağa.

Dikkat çekmemek için tekmelerini yumuşak tutarak kendine *sakin* olmasını emretti.

Av gibi görünmemek için.

Ama bir şey ayak bileğini tutarak onu geri çekti.

Çılgılık atarken yüzünden kabarcıklar geçti, boştaki ayağını onu tutan şeye çarptı, ama kavrama amansızdı. Kemerinden bir bıçak çıkaran Ahnna döndüğünde kendisine bakan bir Amaridli buldu.

Yüzüne tekme attı ama adam bırakmadı, yüzeye ulaşmak için vücuduna tırmandı ve çaresizlik içinde onu aşağı itti. Bıçağını adamın kaburgalarına saplayan Ahnna, göğsü ateş gibi yanarak kendini yukarı doğru çekti.

Çok uzaktaydı.

.

Sonra eller bileklerini tuttu ve yukarı doğru çekti.

Ahnna'nın yüzü su yüzeyine çıktı ve bir ağız dolusu havayı içine çekerken bir dalga tarafından yüzüne sıçratıldı. Öksürerek ve sıçrayarak gözlerindeki suyu sildi.

"İyi misin?" Harendellian aksanı kulaklarına doldu, prens şakağından kan damlayarak önünde suda ilerliyordu.

"Evet." Sözcük mırıltı halinde çıktı ve boğazını temizlemek için yutkundu. "Su sıçratma. Köpekbalıkları çoktan kanının cazibesine kapılmış olacak."

Çenesi gerildi ama paniklemedi. Sadece hareketlerini yavaşlattı, onu taklit etti.

"Bu saldırı Amarid'in işi, Ithicana'nın değil," dedi. "Ticaret gemilerinden biri az önce o varilleri teslim etti. Bize komplo kurmaya çalışıyorlar."

"Öyle görünmüyor."

"Biliyorum, yüzden adaya gitmemiz gerekiyor ki diğer gemiye saldırmamaları için işaret verebilesin. Eğer saldırırlarsa, Northwatch'ın gemi kırıcalarını üzerlerine salmaktan başka çaresi . Elimizde bir savaş olacak."

Onun sözlerini tartışmak yerine, "Nereye tırmanabiliriz?" diye sordu.

Ahnna soruyu zar zor duydu, duyuları onu uyarıyordu. Nefesini içine çekerek suyun altına kayd. Elbette, bir düzine metre ötede, gri bir şekil, yanlarında tanıdık çizgilerle daire çiziyordu. Daha önce gördüğü iri bir dişi.

daha önce sık sık. Yaşlı köpekbalıklarının çoğu ona tanıdık geliyordu ve kuzeydekiler Southwatch yakınlarındakilere göre daha *makuldü*.

İnsan kanına daha az alışkın.

Köpekbalığı Ahnna'ya doğru yöneldi. Onunla William'ın arasında kalarak, elini uzatarak ileri doğru yüzdü. Parmakları köpekbalığının burnuna değmeden hemen önce köpekbalığı geri döndü, ancak daire çizmeye devam etti. Nefes almak için yüzeye çıktı ve sonra yüzeyin altına geri battı, daireler çizen hayvanla William arasında kalmaya devam etti. Köpekbalığı tekrar yaklaştı ve kalbi küt küt atmasına rağmen Ahnna onu karşılayarak köpekbalığını tekrar uzaklaştırdı.

Benim, dedi sessizce dişiye. Git başka bir şey bul.

Ahnna'nın üstünlüğünü kabul etmiş gibi görünen dişi, iskele yönünde uzaklaştı.

Yüzeye çıktığında, William "Fark edildik," demeden önce sadece bir nefes alabildi.

Üç figür onlara doğru hızla yüzüyordu. "Bu prens," diye soluk soluğa bağırdı içlerinden biri. "Öldürün onu! Onu öldürmek zorundayız!"

Amaridianlar.

"Silahlı mısınız?" William sordu.

Bıçağı, onu neredeyse boğacak olan adamın kaburgalarına saplanmıştı. "Hayır. Sen?"

Hain kenarlı bir bıçak kaldırdı. "Savaşmak mı, kaçmak mı?"

Bir dalga onu adama doğru itti ve Amaridlilerin yaklaştığını görmek için döndüğünde, adamın hızlı nefesini ensesinde hissedebildi. Dalga, saldırganlar da dahil olmak üzere her şeyi adaya doğru itiyordu. Gözlerini onlardan ayıran Ahnna, uçurumda bir İthikanyalı dışında kimsenin anlamını bilemeyeceği bir işaret buldu. Bir kaçış yoluna yakındılar.

Ama yeterince yakın

değildi. "Dövüş,"

dedi.

Gözleri onunkilerle buluştu, denizden yansıyan ışık yüzünden renkleri belirsizleşmişti. Dört bir yanları ölümle çevrili olmasına rağmen adamın korkusuz sakinliği onu etkilemişti. Casus raporlarının hepsi onun bir çapkın ve çapkınlık düşkünü olduğunu söylüyordu,

Bu doğru olabilirdi, ama William'ın bir korkak olduğu konusundaki ısrarları inkar edilemez bir şekilde yanıştı.

"Uzmanlığınıza güveniyorum," dedi. "Bana ne yapacağımı söyle."

"Derin bir nefes al," diye cevap verdi, Amaridianlardan birinin yüzeyin altında sarsılmasını izlerken, yoldaşları onun gittiğini fark etmedi. "Ve derinlere dalın."

Çenesi gerildi. "Seni yalnız savaşman için bırakmayacağım."

"Yalnız değilim," dedi. "Güven bana. Gidebildiğin kadar derine git."

Harendelli erkekler kadınları dinlemezdi, bütün casuslar böyle söylüyordu. Aren'in söylediği de buydu. William sadece derin bir nefes çekti ve yüzeyin altına battı.

Ahnna yavaşça suda ilerleyerek iri yarı Amaridli'nin kendisine doğru yüzmesini izledi, kılıcını kafasına doğru savururken gözleri öldürücüydü.

Ama o da bir katildi.

Adamın altına dalan Ahnna dönerek gömleğini yakaladı. Adamın sırtına tırmandı ve kollarını göğüs kafesinin altından geçirerek ciğerlerindeki havayı boşalttı.

Aşağıya doğru battılar, asker onu pençeleyerek kurtulmaya çalıştı ama Ahnna acıyı görmezden geldi. Çevresinde kıpkırmızı kabarcık dalgası ve gri yüzgeçlerin parladığını gördü ama köpekbalıklarının aldığı William olmasın diye dua ederken bile dayanmaya devam etti.

Amaridli onunla mücadele etti, daha derine battıkça çırpındı, akıntı onları Northwatch'a daha da yaklaştırdı. Yine de tüm becerisine rağmen daha güçlüydü ve Ahnna'nın elinden kurtuldu. Kılıcı tutan elini kaldırdı ve vurmak için hamle yaptı ama sonra gri bir şekil hızla geçti ve kolu... *yok* oldu.

Kan suyu bulandırdı ama görüşünü engellemeden önce Ahnna adamın gözlerinin dehşetle dolduğunu gördü. Çığlık attı, yüzeye çıkmaya çalışırken ağzından baloncuklar patlıyordu.

Ama çizgili dişi geri dönüp Ahnna'nın omzunu geçti, güçlü çenesi adamın gövdesine kapanarak dünyayı kırmızıya boyadı.

Tam bir çılgınlık olacaktı. Ahnna bunu biliyordu.

Bunu görmüştü. William'ı sudan çıkarması gerekiyordu.

Ahnna dönerek derinlikleri araştırdı ve onu söylendiği gibi hareketsiz, izlerken buldu. Onun işaretiyle yüzeye çıktı.

"Yaklaşık on metre aşağıda bir tünele açılan bir kapı var," dedi ilk nefesini verirken. "Yaklaşık yirmi metre daha takip et, açık bir odaya ulaşacaksın. Yüzeye çıkan merdivenler var."

"Hiç ışık var mı?"

Sesinde gerginlik vardı ve Ahnna'nın aklına yalan söylemek geldi. Onu güvenli bir yere götürmek için her şeyi yapardı. Ama ihtiyacı olan son şey onun beklenmedik karanlıkta paniğe kapılmasıydı. "Hayır. Ama bunun alternatifi yenmek. Bu köpekbalıkları insan etiyile besleniyor ve suda hareket eden her şeye saldırarak kadar kan var."

Yanan gemiden yükselen duman bulutları yanlarından geçip gitti ve uzakta bir gemi kıran büyük bir gürültüyle açıldı. Sonra bir tane daha. "Diğer geminize uyarı ateşi açıyorlar. Acele etmeliyiz."

Sıkıca başını salladı. "Seni takip edeceğim."

Ahnna birkaç hızlı nefes aldı, ardından derinlere dalmadan önce ciğerlerini doldurabildiği kadar doldurdu.

William da aynısını yaptı, deniz onları bir ileri bir geri çekerken onun yanında yüzdü, bugün merhametli bir şekilde sakindi, ancak bu bir anda değişebilirdi.

Ahnna adanın pürüzsüz kayalıklarında nesiller önce kesilmiş olan açıklığı aradı. Bu rotayı yüzerek geçmeyeli yıllar olmuştu - Aren bir keresinde bunu bir cesaretle yapmıştı ve onu yalnız bırakmak istememişti - ama insan bazı şeyleri unutamıyordu.

Genellikle korkunç şeyler.

Siyahın daha koyu bir tonundaki bir gölgeyi görünce William'ın kolunu tuttu ve eliyle işaret etti. William tereddüt etti, sonra başını sallayarak onu mağaraya kadar takip etti.

Daha önce böyle bir karanlıkla karşılaştığı tek yer köprünün içiydi.

Ancak köprünün içinde *nefes alınabiliyordu*.

Ahnna kendini tünelden çekerken dehşet topuklarını ısırdı, kayalar keskin olmadıkları yerlerde sümüksü, elleri yara bere içinde ve kesik kesikti

Körü körüne bir sonraki tutamağa uzanırken. Mantıken, büyük köpekbalıklarının dar tünelde peşinden biliyordu ama dişlerinin bacaklarına dolanmasını, kemiklerinin kırılıp etinin parçalanmasının keskin acısını beklemeye devam etti.

Lara'ya zarar vermediler, diye hatırlattı kendine. Sana neden zarar versinler ki? Çünkü başarısız oldun. Çünkü Ithicana'yı koruyamadın.

Ahnna suçluluk duygusunu güce dönüştürerek kanlı ellerini kayaya kenetledi ve tırmandı. Tünel yukarı doğru eğildi ve William'ın ellerinin çıplak ayaklarına çarptığını hissederek kendini olabildiğince hızlı sürükledi. *Sadece onu dışarı çıkar, dedi kendi kendine. Tek yapman gereken bu.*

Ama bu yeterli olur muydu? Ya Harendelliler saldırının Ithicana'nın işi olduğuna inanırlarsa? Ya onun William'ı suya ittiğini gördülerse ve nedenini anlamadıysa? Ya savaş çoktan başlamışsa?

Onun için önemli olan herkes iskelede yaşam savaşı veriyordu ve bunu durdurmak için William'ın yardımına ihtiyacı vardı.

Tünel genişledi, elleri artık kayaya çarpıyordu. Açık alanda yukarı ve aşağı algısını kaybettikçe korkusu daha da arttı. Kabarcıkları solurken, burnuna değdiklerini hissetti. Sonra alına. Onları takip etti ve sonunda başı yüzeyden ayrıldı. Nefesini içine çeken Ahnna, ellerini boşluğun kenarlarına dayadı ve yukarı doğru kalktı.

Sadece kafatasının sert bir şeye çarpması için.

Acı içinde tıslayan Ahnna parmaklarını soğuk metal parmaklıkların üzerine kapattı. *Hayır.*

Yanında bir hareketlenme . William yüzeye çıktı, sadece omzunu kavrayarak başını onun yaptığı gibi parmaklıklara çarpmasını engelledi. nefese kalmış, geniş göğsünü dar alanda onunkine bastırarak, "Ne tarafa?" diye sormuştu.

"Geldiğimiz yoldan geri dönelim."

Sessizlik kesilecek kadar yoğundu, sonra "Pardon?" dedi.

"Buraya son geldiğimden beri parmaklıklar yerleştirmişler. Muhtemelen Northwatch'ı Harendell'den geri almak için bu rotadan vazgeçtiğimiz için.

Maridrinians." Ahnna sessizce Northwatch'ın komutanı Mara'ya lanet okudu; Mara adanın savunmasında yapılan güncellemeyi yaymayı ihmal etmişti.

Belki de sana söylemeye zahmet etmedi.

"Geri çekil, sonra *ne olacak?*" Sesinde bir miktar öfke vardı ama bunun kendisine mi yoksa duruma mı olduğunu Ahnna bilmiyordu. "Benim halkımla seninkiler arasında bir savaş başlamak üzere, eğer henüz başlamadıysa. Köpekbalıkları bizi yemeden önce *birilerinin* bizi suda fark edeceğini mi sanıyorsun?"

Hiç yoktu.

"Seni takip ettim çünkü sen İthikanyalısın," diye devam etti, sesi korkmaktan çok kızgındı. "Ama körü körüne takip etmeyeceğim, eğer bir stratejin varsa bana söyle. Aksi takdirde, bunu benim yöntemimle yapacağız."

Ses tonu onu rahatsız etmişti ama .

Hızla çarpan kalbini sakinleştirmek için derin bir nefes alan Ahnna seçenekleri değerlendirdi.

İyi değillerdi.

William parmaklıkları tuttu ve çekti. Ahnna ona bunun işe yaramayacağını söyleme isteğiyle savaştı ve bunun yerine zihnini soruna odakladı.

Northwatch'a giden başka yollar da vardı, ama epey bir mesafe yüzmeleri gerekecekti ki sudaki katliam göz önüne alındığında bu riskliydi. Ve Mara'nın bu tüneli kapattığını bildiğimize göre, adaya giden diğer tüm yollara da aynısını yapmamış olma ihtimali neydi? Kıyıya ulaştıklarında savaş bitmiş olacaktı.

"Eee?"

"Bir çözüm bulmaya çalışıyorum," diye Ahnna. "Belki de kadar gürültü yapmak yerine aynı şeyi denemelisiniz."

William onu görmezden gelerek suyun içinde kıpırdandı, ayaklarını odanın kenarlarına dayarken bacakları onunkilere çarpıyordu. Çaba sarf ederek homurdandı ve kadın, William'ın sert çeliğe karşı koyarken kalın kaslarının şiştiğini hissetti.

Bu boşuna bir çabaydı ama Ahnna düşünürken onun mücadele etmesine izin verdi.

Mara geçidin tamamen kapatılmasını isteseydi, taşla doldururdu. Bu parmaklıkları aşmanın bir yolu olmalıydı.

Sadece bir İthicanlının kullanmayı düşünebileceği bir yol. Ahnna gülümsedi.

"Gücünü ödünç verebilir misin?" William hırladı, nefesi karanlığın içinde kızın yanağına değiyordu. "Yoksa *düşünmekle* çok mu meşgulsün?"

"Her sorun pazularla çözülmez, Majesteleri."

O sinirli bir nefes verirken Ahnna uzanıp parmaklıkları tuttu ve harçla yerleştirildikleri yeri buldu. Kilit yoktu ve çelik kalın ve sağlamdı.

Tünelin duvarlarını yoklayarak dar bir çıkıntı buldu, parmakları Mara'nın bu zor durumda kalan herhangi bir İthicanlı için bıraktığı üç şişenin pürüzsüz camına değdi. İçini bir sevinç kapladı. Şişeleri sıkıca kavrayarak kendini alçalttı ve ne içerdiklerini doğrulamak için başparmaklarını camdaki işaretlerin üzerinde gezdirdi. "Beni tutmana ihtiyacım var. Bunu yapmak için iki elime de ihtiyacım var."

"Ne yapmak için?"

"Çeliği yerinde tutan harcı havaya uçuracağım."

Daha önce uyarıldığı korkaklığın baş göstermesini bekledi ama William sadece, "Lanet olası İthikanyalılar ve patlayıcılarınız," diye mırıldandı. Elleri kadının belini kavradı, onu kaldırırken bacaklarını kayaya dayadı.

Nefesi gömleğinin ince kumaşından göğüslerine doğru sıcağı, parmakları yanlarındaki kaslara batıyordu. Yine de onu bu garip pozisyonda tutmak için harcadığı çabaya rağmen kolları sabitti. Casus raporlarında anlatılan zayıf adamdan çok farklıydı.

Ahnna parmaklıkların arasından uzandı ama aç bir saldırı ayarlamak için iyi değildi. Bunun için tek bir şansı olduğu düşünülürse, mükemmel bir şekilde ayarlaması gerekiyordu.

Bir eliyle şişeleri göğsüne bastıran Ahnna, diğer eliyle parmaklıkları kavradı ve bir bacağını adamın omzuna attı, adamın yüzünün artık bacaklarının arasına sıkışmış olduğu gerçeğini düşünmemeye çalışıyordu. Adamın omuzlarına tam olarak oturabilmek için etrafından dolanarak şişelerden birini mühürleyen balmumunu çıkardı ve dikkatlice yerine yerleştirdi. Bir diğerinin tıpasını açarak, alanın izin verdiği en uzun fitili oluşturdu ve kavanozu diğerinin yanına yerleştirdi.

Elindeki son kavanozla duraksadı. "Patlamanın menzilinden çıkmak için sadece on saniyemiz olacak. Sana yere yatmanı istiyorum. Enkazdan kurtulmak için kendimizi olabildiğince hızlı bir şekilde aşağı iteceğiz."

"Bunun tüm tüneli çökertmeyeceğini nereden biliyorsun?"

Bilmiyordu.

Ama tüm dünyası onların üzerinde tehlikedeydi. Kendi hayatından korktuğu için onları terk etmeyi reddetti. "Patlama o kadar güçlü olmayacak. Biraz inancınız *olsun, Majesteleri*. Yapacağımız şey bu. Hazır mısınız?"

Parmakları kadının kalçalarında kasıldı, bu his kadının çekirdeğinin derinliklerine kadar ulaştı. Sonra "Yap şunu" dedi.

Ahnna fünyenin ucuna birkaç damla döktü. Kimyasallar hemen reaksiyona girdi. Parlak bir ışıltı karanlığı aydınlattı ve havayı bir çıtırtı doldurdu.

"Şimdi!" diye bağırdı, sonra yere düşerken derin bir nefes aldı.

On.

Su Ahnna'nın başının üzerine kapandı, onlar ellerini kullanarak kendilerini su dolu tünele doğru iterken ışık gözden kayboldu.

Doku

z.

Sekiz.

Dirsekleri kayaya çarptı ama dikkatli olmayı göze alamadı.

Altı.

Beş.

Ahnna artık fünyenin ışığını göremiyordu ama bu enkazın menzilinden çıktıkları anlamına gelmiyordu.

Dört.

Üç.

Eğer tünel çökerse, geri dönebilir miydi? Boğulmadan onları okyanusun yüzeyine geri çıkarabilir mi?

İki.

Bu işe yaramayacaktı. Bir hata yapmıştı.

Bir.

Hiçbir şey olmadı.

Kahretsin.

Sigorta hattında bir boşluk olmalı ve bu da her şeyi baştan yapmaları gerektiği anlamına geliyordu. Sessizce küfreden Ahnna yukarı doğru yüzmeye başladı.

Işık aniden parladı, gözlerini acıtacak kadar parlaktı.

Bum!

Bir saniye sonra su kabardı ve onu tünelin duvarlarına çarptı. Başı bir kayaya çarparak sersemledi, yüzüne doğru kabarcıklar hücum etti.

Ama eller kalçalarını kavrayarak onu yukarı doğru itti. *Yüz!*

Tünelin duvarlarını tırmalayan Ahnna, başı yüzeyden ayrılana kadar yukarı doğru yüzdü. Kesif duman gözlerini yaktı ve nefes alma isteğiyle savaştı. Bacaklarını ve sırtını tünele dayayarak tünele tırmandı ve parmaklıkların dikey olarak patladığını gördü. Dar olacaktı ama geçebilirlerdi.

Prens onun altında nefes nefese kalmış ve dumandan öksürüyordu. Yukarı çıkıp temiz hava almak için kapağı açması gerekiyordu, sonra onun için geri dönebilirdi.

Tırman!

sıcak metali gömleğini yakıyordu ama Ahnna acıyı görmezden gelerek kendini parmaklıkları aşmaya zorladı. Nefes almaktan başka çaresi kalmayana kadar daha da yükseğe tırmandı.

Duman ciğerlerini yaktı, öksürükler vücudunu sarstı ama ilerlemeye devam etti. Tünel yatay hale geldi ve ileride, kapının etrafındaki bir ışık huzmesini seçebildi.

Tökezleyerek ağır tahtaya çarptı, mandalı bulmaya çalıştı ve sonra açık havaya çıktı.

Dizlerinin üzerine çökerek birkaç ağız dolusu temiz havayı içine çekti, hâlâ sert bir şekilde öksürüyordu.

William'ı dışarı çıkarması gerekiyordu. Savaşı durdurabilmesi için onu hayatta tutması gerekiyordu. Dönerek kendini mağaranın girişine doğru fırlattı.

William'ın sert göğsüyle çarpışmak için.

Adam geriye doğru düştü ve kadın onun üzerine düştü, ikisi de öksürüyordu, gözlerinden yaşlar akıyordu.

"Saldırıyı... durdurman... gerekiyor." Kelimeleri zar zor çıkarabildi.

William başıyla onayladı ve kadının altından yuvarlanarak bir anda ayağa kalktı. "Ne tarafa?"

Pazarın içine gelmişlerdi ve mürettebatının Harendellian gemisine nişan aldığını görerek en yakındaki gemi kırıcıya doğru koştu.

"Durun!" Ahnna çığlık attı, kırıcıyı tutan iki askeri mekanizmadan uzaklaştırırken dumandan boğazı yanıyordu. "Onlara ateş etmeyi bırakmaları için aşağıya mesaj gönderin!"

"Ama menzilimize girecekler! İskeleyi ele geçirebilirler!"

"Geri çekil!" diye bağırdı ve adam daha fazla tartışacakmış gibi görüldüğü için, "Bu bir emirdir" diye ekledi.

Artık emir verme yetkiniz yok, diye fısıldadı kafasının içinde bir ses, ama asker elini serbest bırakma mekanizmasından indirdiğinde bunu görmezden gelmek kolaydı. Diğer adam bir sinyal borusu aldı ve onun geri çekilme emrini ileten bir dizi nota çaldı.

William Ithicanian askerlerinin arasından omuzlarını kaldırmış ve enkazla kaplı iskeleden aşağıya doğru koşmaya başlamıştı. Kayarak durdu ve saldıran geminin dikkatini çekmeye çalışarak kollarını salladı.

Ortalık sessizliğe gömüldü. Ahnna iskeleye doğru yürürken dişlerini sıktı, Harendellian gemisinin ne yapacağını görmek için beklerken Aren ya da Lara'dan bir iz arıyordu. Prenslerini görüp görmediklerini. Saldırıyı durdurmak için yeterli olup olmadığını.

Sonra gemi beyaz bayrak çekti.

Kollarını indiren William döndü. Gözleri Ahnna'nın kilerle kilitlendi ve Ahnna'nın bakışlarının yoğunluğu karşısında midesi altüst oldu.

Kendisine verilen portreyi her kim çizmişse gerçekten de ona haksızlık etmişti, çünkü adam son derece yakışıklıydı. Yalınayaktı ve üzerinde sadece pantolon ve gömlek vardı, süslü paltosu suya atılmıştı, spordan daha fazlası için silah kullanarak geçirilen bir hayattan bahseden kalın kasları karıştırmak mümkün değildi. Güneş ışığı kısa kesilmiş bakır rengi saçlarında parıltıyordu,

Harendellian ordusunda yaygın olduğu gibi, ama alnının üzerinden aşağıya doğru kıvrılacak kadar uzundu. Elmacık kemikleri yüksek ve çenesi güçlüydü, temiz traşlı çenesinde gergin ifadesini yumuşatan bir gamze vardı. Herkesin söylediği gibi bir prens değildi. Yakınından bile geçmiyordu.

"Yaklaşmaları güvenli mi?" diye seslendi.

Ahnna buna izin verecek yetkisi olmamasına rağmen başını salladı.

William başını eğdi, sonra gemisine dönerek onları yaklaşmaları için el salladı.

Ancak o zaman kendisiyle buluşan gözlerin yeşil olmadığını fark etti.

Batan bir güneş gibi kehribar rengindeydiler.

3

JAMES

NE KANLI, KÖR EDİCİ bir durum.

James pozisyonunu koruyarak *Victoria*'nın yaklaşmasını izledi, kendi gemisinin battığı yerden büyük taş iskelenin karşı tarafına geliyordu, hala yanan enkaz hafif dalgaları kirletiyordu.

Birçoğu arkadaşı olan çok sayıda insan hayatını kaybetmişti. Ama şu anda buna odaklanamıyordu.

Gemi ile iskele arasındaki boşluk daraldığı anda, teğmeni ve arkadaşı George'un önderliğinde düzinelerce askeri küpeştenin üzerinden atladı. Etrafını sarmışlardı, silahları hazırды ve aralarında hayatını kurtaran kadının da bulunduğu, onları izleyen İthanyalıları bakıyorlardı.

Kadının adını bilmiyordu. Yine de Tanrı yardımcısı olsun, onun suda asılı, ellerini kendisinden üç kat büyük bir köpekbalığına doğru uzatmış görüntüsü ömrünün sonuna kadar aklından çıkmayacaktı. Tamamen korkusuz, hayatında daha önce hiç karşılaşmadığı bir kadın.

"Gelin, Tümgeneral! Sizi güvenli bir yere götürmeliyiz." Georgie kolundan çekiştirerek onu gemiye bindirmeye çalıştı.

James arkadaşına kızgınlıkla el sallamakla yetindi. "Geri çekilin. Bu Amarid'in . Gemimizde denizci kılığına girmiş adamları vardı.

Bizi şarap fiçılarında daha fazla Amaridli'nin saklandığı iskeleye getirecek kadar uzun bir süre kontrolü ele geçirdi."

"Ithicana Amarid'le işbirliği yapmış olabilir," diye ısrar etti Georgie, bu kez onun kolunu tutarak. "Bu bir tuzak olabilir."

Arkadaşının elinden kurtulan James tekrar İthikanyalı kadınla göz göze geldi. Patlamadan önce onu denize atmış, onun hayatını kurtarmak için neredeyse kendini öldürmüştü. "Bu bir tuzak değil. Ithicana masum ve olayların suçlusu Amarid. Geri çekilin ve silahlarınızı kınına sokun. Babam eve bir prenses gelinle dönmemi bekliyor ve bizim bu beceriksizliğimizden sonra İthikanyalıların onu vermeye hevesli olacaklarını sanmıyorum."

Georgie'nin kaşları kalktı. "Kendi mürettebatınız tarafından saldırıya uğramanın beceriksizlik olarak nitelendirilebileceğini pek söyleyemem. Amarid aylardır bunun üzerinde çalışıyor olmalı ve komployu keşfedemeyenler de casus ustaları. Bu sizin suçunuz değil."

"Her şey benim hatam Georgie," diye cevap verdi James. "Bunu şimdiye kadar öğrenmiş olmalıydın. Ben İthikanyalılarla konuşurken sen de durumu değerlendir."

Arkadaşının itirazlarına aldırmış etmeyen James iskeleden aşağı inmeye başladı, iki askeri Georgie'nin emriyle onu kuşatmak için acele ediyordu. Kadın da geminin için için yanan enkazının üzerinden geçerek yaklaştı, bu hız James'e sonunda ona iyice bakması için yeterli zamanı verdi.

Ve sonra tekrar bakmak için.

Uzun boylu ve zayıftı, uzun siyah saçları kör bir adamın iki kez bakmasına neden olacak kadar güzel olan yüzünün yan tarafına yapışmıştı. Uzun bir yara izi alnından yanağına doğru uzanıyordu ama görünüşünü bozmak yerine ela bakışlarının sertliğini vurguluyordu. Suda giysilerinin çoğunu çıkardığı için üzerinde sadece dar bir pantolon ve altındaki dolgun göğüsleri gizlemeye pek de yaramayan ince bir iç çamaşırı vardı. Köpekbalıklarının bile ona yol vereceği kadar vahşi bir kadındı ve İthanyalıların da aynı şeyi yaptığına bakılırsa, belli ki bir dereceye kadar önemli bir askerdi.

"Tanrım," diye mırıldandı askerlerinden biri. "İthanyalıların taktıkları maskelerin altında sakladıkları şeyin bu olduğunu bilseydim

onları çıkarmak daha zor."

"Biraz saygı göster," diye homurdandı James. "O benim hayatımı kurtardı."

Her iki adam da şaşkınlıkla doğruldu ama o fark etmedi bile, gözleri önündeki kadındaydı.

"Savaş ilan etmeye mi geldin, yoksa hâlâ dost muyuz?" diye sordu, şakağındaki küçük bir kesikten kan damlamasına rağmen sesi hafifti. Vücudunda başka şiddet izleri de vardı. Güneşten bronzlaşmış kollarında solmuş yara izleri, sağ elinin parmak eklemleri birden fazla kez kırılmış gibi görünüyordu. Saraydaki hanımlara hiç benzemiyordu, çünkü onlar kelimelerle düello ederken, bu kadın ardında kan bırakan bir kadındı.

Ona baktığını fark eden James, "Bunun Amaridianların işi olduğunu açıkça belirtmiştim," dedi. Kollarını göğüslerinin altında kavuşturduğunda yanakları ısındı, meme uçlarının koyu tonu ıslak kumaştan görünüyordu, ancak ya fark etmemiş ya da umursamıyor gibiydi. "Kral Edward bugünkü olayları öğrendiğinde Harendell misilleme yapacaktır. Bu şiddet eyleminin Harendell'e olduğu kadar İthicana'ya da karşı olduğu göz önüne alındığında, Amaridli tüccarların Northwatch'ta ticaret yapmasına izin vermeyi yeniden düşünmek İthicana'nın yararına olacaktır."

Sadece bir omzunu kaldırdı ve sonra , görünüşe göre etrafındaki katliamla ilgilenmiyordu. "İthicana kılıç tokuşturduğu herkesle ticaret yapmayı reddetseydi, köprü boş kalırdı."

Sinir James'in içini kemiriyordu. Babası, İthicana'yı köprü üzerinden ticareti yönetmek için ideal kılan şeyin bu tür bir pragmatizm olduğunu savunuyordu, ancak Amarid'in bugünkü eylemleri için endişe duymaması James'i yanlış bir şekilde ovuşturdu. "Sanırım bu senin vereceğin bir karar değil."

Çenesi gerildi ve cevap vermek niyetiyle ağzını açtı ama iki İthikanyalı adamın gelmesiyle tartışmadan kurtuldu.

James'e yakın yaşlarda olan en uzun boylu adam öne çıktı ve şöyle dedi: "Oldukça heyecanlı bir sabahtı, öyle değil mi Majesteleri? Ben o varillerin içindekileri içmeyi bekliyordum, onlarla savaşmayı değil."

Tanrım, ama bu insanlar bıkkındı. Ve gayri resmi. "Gerçekten de öyle. Harendell'in bu durumu önleyememesinden dolayı özürlerimi iletme için komuta kademesindeki kişiyle konuşmak istiyorum."

Uzun boylu adam iskelenin kenarından batık gemiye baktı ve kaşlarını çattı. "Özür dilemek bu karmaşayı ortadan kaldırmayacak. Bu iş haftalar sürer."

James dişlerini gıcırdatarak, "Northwatch komutanı ile tazminat konusunu görüşeceğim," dedi. Prensesi kendisine teslim edeceği söylenen kişi .

"Komutan Mara meşgul, o yüzden benimle yetinmek zorundasınız."

James'in yapmaya niyetli olduğu son şey, kendisi hakkında büyük fikirleri olan orta düzey bir memurla pazarlık yapmaktı. "Korkarım bu kabul edilemez. Bu konuşma belli bir otoriteye sahip bir kişiyi gerektiriyor."

Sessiz kalan yaşlı İthikanyalı adam aniden gülerek elini kalçasına vurdu. "*Belli bir derecede otorite. Biri bunu gelecek kuşaklar için yazmalı.*"

James'in eskortu sertleşti, alaydan hiç memnun değildi, ama James'in omurgasını diken diken eden yaşlı adamın saygısızlığı değildi. Yaklaşan hamile kadındı. Bal sarısı saçları karmakarışık, yüzü kir ve kanla kaplıydı ama harap elbisesi en iyi ipekten yapılmıştı. Bunu bile görmezden gelebilirdi ama uzun boylu İthikanyalı'ya dik dik bakan gözler mavinin *çok* farklı bir tonundaydı.

Kahretsin.

Hamile kadın, "Aren, bu Harendell için bir darbe oldu. Bunu hafife alma." Bakışlarını yaşlı adama çevirdi. "Bu senin için de geçerli Jor."

Bu Ithicana'nın lanet olası kralıydı.

James, Aren Kertell'e hakaret *etmişti*.

Eğilerek selam veren James bir kalp atışını sessizce İthikanyalıların kıyafetlerinde herhangi bir rütbe işaretinden kaçınma eğilimine lanet ederek geçirdi, sonra doğruldu. "Özür dilerim, Majesteleri. I..."

"Daha uzun olacağımı mı düşündün?"

Yaşlı İthikanyalı kahkahalara boğuldu ve kral da ona katılarak yan tarafını tuttu.

"Lanet olsun, çok acıyor. Sanırım geminiz yanımda havaya uçtuğunda bir kaburgamı kırdım."

Gözlerini gökyüzüne çeviren sarışın kadın -Ithicana Kraliçesi- James'e doğru döndü ve elini uzattı. "Sizinle tanışmak büyük bir zevk, Majesteleri. Keşke daha iyi koşullar altında olsaydı."

"Ben de öyle, Majesteleri." Elini tuttu ve çıplak ayaklarının ve harap olmuş giysilerinin acı verici bir şekilde farkında olarak onun yaralı parmak eklemlerini dikkatle öptü. Ancak, İthanyalıların aksine, Maridrinialılarla ilgili tecrübesi vardı. "Biraz daha şatafatlı ve çok daha az şiddet içeren bir tören planlamıştık."

Kral Aren, "Neyse ki İthikana şiddet konusunda şatafattan daha rahat," diye araya girdi ve James, kraliçesinin elini tutup onu kendine çekme şeklini not etmeyi ihmal etmedi. Onları sarayda çok konuşulan bir eşleşmeydi ve görünüşe göre İthikana kralının Maridrinli karısına derinden aşık olduğu söylentileri doğruduydu.

Ancak James sarayın dedikodu değirmenine yem olmak için burada değildi. "Sormak zorundayım, Majesteleri'nin kız kardeşi Prenses Ahnna güvende ve zarar görmedi mi?"

Eğer Tanrı yardımcısı olsun. Koşullar daha da kötüleşemezdi.

Kralın yüzünde belli belirsiz bir gülümseme oluştu. Sonra dönüp James'i kurtaran ve anda bu iskeleden başka bir yerde olmayı tercih ediyormuş gibi görünen İthikanyalı kadına baktı. "Kendini tanıtmış olmalısın, Ahnna."

İşler *her zaman* daha kötüye gidebilir.

Eğilerek, "Özür dilerim, Majesteleri. Kendimi tanıtmama izin verin. Ben-"

"Senin kim olduğunu biliyoruz William," diye araya girdi Aren. "Hayatının büyük bir kısmında kız kardeşimle nişanlı olduğun için."

İşler her zaman *çok* daha kötüye gidebilir.

Lara kulağa "*yanlış prens*" gibi gelen yumuşak bir öksürük çıkardı ve Aren topukları üzerinde sallandı, James'e bakarken gözleri kısıldı ve

Aşağı. "Sen William
değilsin." "Korkarım
değilim."

Prenses Ahnna'nın güneşten bronzlaşmış yanakları rahatsızlıktan pembe bir renk almıştı. "William'ın gözleri yeşil, sizinkiler ise..." Ela bakışları James'inkilerle kısa bir süre buluştuktan sonra gözlerini kaçırdı, hayal kırıklığı hissediliyordu.

James irkilmiş olabilirdi ama böyle bir tepkiye uzun zamandır alışkındı. "Lanet Cardiff'in kehribar gözleri," dedi Aren kaşlarını çatarak. "Edward gönderdi onun lanet olası piçi."

4

AHNNA

Ahnna göz rengini görür görmez James'in kim olduğunu anlamıştı ama Aren'e söyleme şansı olmamıştı ve kardeşinin kendini bu kadar rezil etmesini kesinlikle beklemiyordu.

"Aren." Lara'nın sesi azarlayıcıydı ama o sadece, "William kendi gelmeye zahmet edemedi mi?" dedi.

James başını eğdi. "Hakaret kastım yoktu, Majesteleri. Az önce tanık olduğumuz gibi, denizler tehlikelerle dolu ve Harendell ile Amarid arasındaki gerilim yüksek. Majesteleri Kraliçe Alexandra, pek çok kişi onun ölmesinden memnun olacakken tahtın varisini riske atmak istemedi."

Demek ki William'ın karakteri hakkındaki görüşler hiç de yanlış değildi. Mektupta onu almaya onun geleceği yazıyordu ama yine de Ahnna, James'i William'la karıştırdığı için kendini aptal gibi hissediyordu.

"Eğer denizler bu kadar tehlikeliyse belki de kız kardeşimi riske atmamalıyım," dedi Aren. "Ahnna şu an için Ithicana tahtının varisi."

Ahnna yanaklarının içini ısırdı, çünkü evlilik için adım atılmasını isteyen Harendell değil Ithicana'ydı. Yine de James bunu belirtmek yerine sadece, "Kararınıza saygı duyuyorum, Majesteleri. Eğer riski çok büyük buluyorsanız, Harendell prensesin gelişini memnuniyetle daha sonraya erteleyecektir."

"Şimdi Harendell'e doğru yola çıkacağım," diye araya girdi Ahnna. "Amarid bu saldırı için çok fazla kaynak harcadı ve biz tetikteyken başka bir girişimde bulunacaklarından şüpheliyim. Şu anda seyahat etmek hiç olmadığı kadar güvenli ve"- omzunun üzerinden doğuda büyüyen bulutlara baktı-"bir fırtına yaklaşıyor gibi görünüyor, bu yüzden oyalanmamalıyız."

Aren doğuya baktı, sadece küçük bir fırtına olduğu belli olan şeyle alay etmeye başladı, sonra gözleri kilitlendiğinde sustu.

Bana güvenmene ihtiyacım var, diye sessizce kardeşine vasiyet etti. Ithicana'nın buna ihtiyacı var.

Buna ihtiyacım var.

Çenesi gerildi ve tartışmaya hazır görünüyordu ama Lara bir elini onun koluna koydu. Her zamanki gibi onun etkisine boyun eğdi. Sessizlik uzadı, sonra Aren, "Güvenli bir zaman yok. Denizler her zaman tehlikelidir ve gecikmek sadece Amarid'e yeni bir saldırı düzenlemesi için zaman kazandırır." İskelede sıralanmış askerlere döndü. "Bu pisliği temizleyin ve gemilerini bağlayın. Kımıldayın!"

Northwatch muhafızları hemen itaat etmeye başladılar ve James şöyle dedi: "Ölenlerin cesetlerini toplamak için zamana ihtiyacım olacak, Majesteleri. Onlar iyi adamlardı ve cenazelerinin ailelerine teslim edilmesini hak ediyorlar."

Jor iskelenin kenarından baktı ve başını iki yana salladı.

Aren içini çekti. "Korkarım geri getirecek çok az şey olacak. Sularımızda kan olduğunda köpekbalıkları hızla ve acımadan hareket ederler."

James'in ifadesi değişmedi ama "Anlaşıldı," dediğinde Ahnna onun gözlerindeki keder parıltısını gördü. Tecrübeli komutanlarda nadiren tanık olduğu asker ve mürettebat kaybının acısını. Kraliyet ailesiyle ilgili araştırmalarından bildiklerine bakılırsa, o kesinlikle öyleydi.

"Üzgünüm," dedi. "Adamlarınızın kaybı için. Daha iyi hazırlanmalıydık."

Kehribar rengi gözler onunkilere kilitlendi. Pahalı bir viskinin rengindeydiler, güneş içlerindeki altın parçacıklarını aydınlatıyordu, dış kenarları ise mürekkep gibi siyahtı. Cardiff gözleri, eğer daha önce gördüyse, ve Ahnna ürperdi, çünkü kuzey krallığının insanların büyü yaptığı söylenirdi, kadınlarının çoğunun cadı olduğu bilinirdi.

"Teşekkür ederim, Majesteleri." Sesi onun kimliğini öğrenmeden öncekinden farklıydı. Yavan ve neredeyse tonsuzdu. Bu hoşuna gitmemişti. "Ancak Amarid'le olan çatışmayı kıyılarınıza biz getirdik, bu yüzden güvenlik konusundaki hata bize ait."

"Bütün günü kimin hatalı olduğunu tartışarak geçirebiliriz ama sonuç aynı," diye tersledi Aren, William'ın yokluğunu kabullenme belirtisi göstermiyordu ama Ahnna bunun neden önemli olduğundan tam olarak emin değildi. "İyi askerler öldü ve temizlenmesi günler sürecektir bir enkazla yarısı kullanılamaz hale gelen bir iskele. Geriye bakmaktansa ileriye gitmek daha iyi. İzin verirsiniz, tam da bunu yapmak niyetindeyim." Emirlerini haykırarak uzaklaştı.

"Ithicana hâlâ savaşın taze yaralarını taşıyor," dedi Lara, konuşurken eli karnının üzerinde kıvrılıyordu, hamileliğin bu kadar geç dönemindeki efor yüzünün solgunluğunda etkisini gösteriyordu. "Kıyılarımızda bu kadar kısa sürede şiddetin yeniden baş göstermesi bu ittifaktan umduğumuz şey değil, Majesteleri. Yoksa Tümgeneral'i mi tercih edersiniz?"

Ahnna, Edward ile Cardiffli bir kadının gayrimeşru oğlu olduğunu ve Edward'ın onu resmen oğlu ve prensi olarak kabul ettiğini bilmesine rağmen son araştırmasını James üzerine yoğunlaştırmamıştı. Sahadaki hünerleri nedeniyle sık sık çatışmaların en yoğun olduğu yerlere gönderilen ünlü bir savaşçı olduğunu biliyordu. James kendini daha az önemli hissettiği için daha derine inmemişti. Onun ilgisi kral, kraliçe ve en çok da evleneceği prenseydi. Ama *tümgeneral*, Harendell'in inanılmaz derecede karmaşık askeri hiyerarşisinin neredeyse en tepesindeydi. Sadece yüzbaşı rütbesine sahip olan William'dan daha yüksekti, unvanı öncelikle onursaldı.

"Tercihiniz ne olursa olsun, Majesteleri. Kraliyete her iki sıfatla da hizmet ediyorum." James Lara'ya küçük bir gülümseme verdi, yüzündeki gerginliğin azalmasına bakılırsa Lara'dan onu gören her erkek gibi etkilendiği belliydi. James, "Olayların bu şekilde gelişmesinden dolayı çok üzgünüm," derken Ahnna gözlerini devirmemek için kendini zor tuttu.

Ahnna'nın göğsünü adını koyamadığı bir duygu titremesi doldurdu ama onu bastırdı çünkü söz konusu kraliçe olduğunda hissettiği hiçbir şeyin makul sayılmayacağını biliyordu.

Lara onun önüne geçerek Ahnna'yı yarım adım geri atmaya zorladı. "Mürettebatınıza sızan adamlar size yabancı mıydı? Yoksa Amarid uzun süredir hizmetinizde olan adamları satın mı aldı?"

"Korkarım ikincisi," diye yanıtladı James. "Hepsi özenle seçilmiş. Amarid'de de aynı güce sahip olmamıza rağmen, bunun süregelen bir sorun olmadığını öne sürerek Ithicana'nın casus ağını gücendirmeyeceğim."

Lara'nın yönettiği bir casus ağı.

Lara mırıldanarak onaylar gibi bir ses çıkardı. "Siz yola çıkmadan önce diğer geminin denizcilerini incelemeliyiz. Ahnna'nın yolculuğunda güvende olduğundan emin olmak için üzerlerinde olmaması gereken silahlar olup olmadığını kontrol edelim. Casuslarımız sizin bilmediğiniz bilgilere sahip olabilir, bu yüzden Ahnna gemiye binmeden önce mürettebatınızı kontrol edeceğiz."

Lara sanki Ahnna tam arkasında durmuyormuş gibi konuşuyordu. Sanki gerekirse kendini savunamayacakmış gibi. Sanki Aren'in yokluğunda Ithicana'yı savaşın büyük bölümünde yönetmiş bir kadın değil de şımartılması ve korunması gereken bir çocukmuş gibi.

Öfke göğsünde kabardı ve Ahnna tersledi, "Bu onun lanet olası gemisi, Lara. Yardımını istiyorsa, isteyecektir."

James'in gözleri aralarında gidip geldi ama Lara sertleşip bir kenara çekilince hiçbir şey söylemedi. "Ben sadece senin güvenliğini sağlamaya çalışıyorum, Ahnna. Sen bizim için önemlisin."

Sözler gerçektir -hnna bunu biliyordu- ama Lara'nın inanılmaz güzellikteki yüzüne baktığında gördüğü tek şey, Ithicana'yı koruyamadığı kuzu postuna bürünmüş kurttu. Cazibesi, zekâsı ve stratejik olarak yerleştirilmiş cesaretiyle herkesin kalbini fethetmiş, sonra da Silas Veliant'ın en kötüsünü yapması için kapıyı açık bırakmıştı. Ahnna, Lara'nın işgal gerçekleştiğinde babasına sırt çevirdiğini biliyordu. Bunun olmasını istememişti. Ama niyetler istila sonucu ölen binlerce İthikanyalıyı geri getirmiyordu ve Ahnna'nın zihninde her gece dolaşan ölü ailelerin ve ölü çocukların kâbuslarını kesinlikle silmiyordu.

Onları koruman gerekiyordu! Vicdanı çılgılık attı. Onları güvende tutman gerekiyordu!

"Sanırım prensesin yanında İthikalı bir refakatçi olacak, Majesteleri?" James sordu. "Güvenliğini sağlamak için elle mi seçildi?"

"Elbette," diye yanıtladı Lara. "Bizim en iyi-"

O anda iskelede şarkı sesleri yankılandı.

Ahnna'nın kuzeni Taryn, Lara'nın üvey kız kardeşi Bronwyn ile birlikte, bir adada bir keçiyle mahsur kalan bir denizci hakkında müstehcen bir şarkı söyleyerek, kol kola onlara doğru sendeliyorlardı. İki kadının da zil zurna sarhoş olduğu belliydi. Diğer adalardan birine yaptıkları bir gezintiden sonra Northwatch'a gelmekte geciktikleri için bu belki de şaşırtıcı değildi. Tökezleyerek durdular, etraflarına bakındılar ve Bronwyn bağırdı, "Lanet olsun Aren! Harendellian törenlerinin sıkıcı olduğunu söylediğini sanıyordum!"

Aren yaptığı işe ara verip iki kadına da baktıktan sonra sinirli bir şekilde elini saçlarında gezdirip emir yağdırmaya devam etti.

"En iyi savaşçılarımız," diye mırıldandı Lara. "Ithicana'nın sunduğu en sadık erkekler ve kadınlar."

Yalanlar.

Taryn Ahnna'yla birlikte geliyordu çünkü o da en az Ahnna kadar Ithicana'dan uzaklaşmaya ihtiyaç duyuyordu ve Bronwyn... Bronwyn canı öyle istediği için geliyordu. Bu da Ahnna için sorun değildi çünkü Bronwyn tanıştığı ve gerçekten sevdiği ilk Maridrinian'dı. Bronwyn dışlerinin arasından yalan söyleyebilirdi ama bunu *asla* yapmazdı. Çoğu kişi onun dürüstlüğünü bir kusur olarak görürdü ama Ahnna bundan zevk alırdı. "Kuzenim Taryn Kertell ve Prenses Bronwyn Veliant bana eşlik edecekler."

James başını Bronwyn ve Taryn'e doğru eğdi, Harendellian nezaketinin resmiydi ve Ahnna onun yontulmuş profiline bakarken, yarım saat önce patlayıcıları yerleştirirken bacaklarının arasındaki o yüzün anısıyla çarpıldı. Yanakları ısındı ve sessizce bundan kardeşine asla bahsetmemesi için dua etti.

"Sen William değilsin," dedi Bronwyn, James'e bakarak. "Sarayın eğlencesi için meçle düello yapanlar gibi kas yapmıyorsun. Bu da senin James olduğun anlamına geliyor."

"Hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm."

"Hayal kırıklığına uğradığımı kim söyledi?" Bronwyn göz kırptı, sonra da gemiyi işaret etti. "Bu bizim teknemiz mi?"

"*Victoria*, leydim. Hizmetkârlar uygun kamaralar hazırlamak için çalışıyor olacaklar, zira korkarım ki gemi-"

"Eminim harika bir hikâyedir. Bunu denizde olduğumuz zamana saklayalım," diye araya girdi Bronwyn. "Geliyor musun, Ahnna?"

Ahnna iskelenin kenarında durmuş, batık gemiyi öfkeyle işaret eden kardeşine baktı. Bekledi, yukarı bakmasını umuyordu. Arkasına bakmasını. Bir kez olsun önceliğinin kendisi olmasını. Aren sadece ufukta limana yanaşmak için bekleyen ticaret gemilerini işaret ederek iskelede ilerlemeye devam etti.

"Aren gemiye binmeden önce sizinle vedalaşmak isteyecektir," dedi Lara. "O sadece-"

"Çoktan vedalaştık."

"Aranızdaki anlaşmazlıkları çözmeniz gerekiyor," dedi Lara nefesinin altından, sonra başını salladı. "Eşyalarınızın gemiye getirilmesini sağlayacağım. Bronwyn, ayıl biraz. Bu bir tatil değil."

Bronwyn gösterişli bir selam verdi ama Taryn gemiye doğru adım atmadan önce "Siktir git Lara," diye mırıldandı. Bronwyn yüzünü buruşturdu, sonra da "Maridrinialıların olmadığı bir yere gitmek onun için iyi olacak," dedi.

Ahnna Bronwyn'in kendisinden mi yoksa Taryn'den mi bahsettiğinden tam olarak emin değildi. Muhtemelen her ikisinden de bahsediyordu ve Ahnna buna katılmıyor değildi. Eğer bir daha başka bir Maridrinian görmezse, bu çok erken olacaktı.

Lara'nın yüzü hayal kırıklığıyla gerilmişti. "Sen Maridrinian'sın Bron."

Bronwyn sadece bir omzunu kaldırdı. "Evet ama aylarca yüzüne karşı yalan söylemedim. Herkes seni sevmeyecek, benim kardeşim. Bu sadece kabullenmeyi öğrenmen gereken bir gerçek." Eğildi ve Lara'nın karnını öptükten sonra fısıldadı: "Ama herkes seni seviyor küçüğüm." Sonra Bronwyn kolunu James'in koluna doladı. "Teknenizde içecek bir şeyiniz var mı, Majesteleri?"

"Gemi." Ahnna'ya geriye doğru bir bakış attı, kehribar rengi gözleri Lara ve Ahnna arasında gidip geldikten sonra, "Boş zamanınızda, Majesteleri. Siz hazır olduğunuzda yelken açacağız."

Ahnna Bronwyn'in onu götürmesini izledi, peşlerinden gitmek istiyordu ama aralarındaki iskelede yatan moloz parçalarına bakan Lara'ya bir şey söylemesi gerektiğini biliyordu. "Umarım her şey yolunda gider, Lara." Mavi gözler onunkilerle buluşmak için kalktı. "Gerçekten. Yeğenimin adını öğrenmek için sabırsızlanıyorum. Aren'e iyi bak, çünkü ikimiz de onun kendi başının çaresine bakamayacağını biliyoruz." Tereddüt ederek ekledi, "Yapılması gerekeni yapacağım. Ithicana Harendell'in desteğine sahip olacak, ama daha da önemlisi, ticaretine ve altınına sahip olacak, böylece Ithicana'yı yeniden inşa edip tekrar güçlü hale getirebileceksin. Yemin ederim."

Ithicana'nın kraliçesine cevap verme şansı tanımayan Ahnna gemiye doğru ilerlemeye başladı. İskele yerindeydi ve kendisine uzanan bir el bulmak için iskeleye doğru ilerledi. Gözlerini açtığında James'in kolunu uzatmış onu beklediğini gördü. Bu tür bir nezaket ona yabancı değildi: İthanyalılar birbirlerine nezaketen değil, ihtiyaç duyduklarında yardım teklif ederlerdi ve o da bu eli tutmadan önce bir kalp atışı kadar donakaldı.

Eli sıcaktı, avuç içi nasırlydı. Açıkça dövüşebildiği düşünülürse bu hiç şaşırtıcı değildi ama Ahnna'yı şaşırtan şey adamın elinin kendisinininkinden ne kadar büyük olduğuydu. Boyu 1.80'in üzerinde olan Ahnna'nın göğüsleri dışında pek az yeri küçüktü, bu da kibirinin en hassas noktasıydı ve ağabeyi dışında pek az erkek Ahnna'ya kendini kısa hissettirmişti.

Ama James yaptı.

"Kimliğinizden bahsetmiş olabilirsiniz," dedi. "Bilseydim daha farklı davranırdım. Davranışım için özür dilerim."

"Eğer farklı davransaydın muhtemelen ölmüş olurduk," dedi. "Ama bir dahaki sefere köpekbalıklarının bilgilendirip bize doğru düzgün tanışma fırsatı vermelerini sağlayacağım."

Bunun bir şaka olması gerekiyordu ama James gülmedi. "Senin o köpekbalığına yaptığını daha önce hiç kimsenin yaptığını görmedim. Senin üç katın büyüklüğündeydi ama yine de sana yol verdi. Neden?"

Ahnna tereddüt etti ve sonra, "Onu av olmadığımı inandırarak" dedi. Sessizlik uzadı.

"Ne yaptı... senin öyle olduğunu mu düşündü?"

Hava aniden doldu, soru kelimelerin ifade *ettiğinden* daha derindi ve Ahnna'nın kalbi *"Artık bilmiyorum"* diye fısıldadı. Yüksek sesle

"Denize atla ve sor." dedi.

Yine gülmedi, sadece Ahnna'nın kendini olduğundan daha fazla hissetmesine neden olan bir ifadeyle ona baktı.

Kalbi gümbür gümbür atıyordu, nemli hava aniden nefes alamayacak kadar yoğunlaşmıştı ama Ahnna gerilimi nasıl azaltacağını bilmiyordu. İnsanlar yan yana savaştığında, ölümü aldattığında nasıl bağlar kurulduğunu biliyordu ama o bir yabancıydı. Daha da ötesi, James bir yabancıydı. Bu da duvarlarını yüksek tutması anlamına geliyordu.

Hâlâ onun elini tuttuğunu fark eden Ahnna elini bıraktı ve bir adım geri çekildi, aniden sıırıslık ve yalınayak olduğunun, atletinin göğüslerine yapıştığının farkına vardı, bu da muhtemelen tüm denizcilerin neden ona baktığını açıklıyordu. "Kuru giysiler bulmalıyım. Eminim siz de aynısını yapmak istersiniz." Keskin bir nefes aldı, sonra başını salladı. "Elbette. Özür dilerim."

Başını öne eğmiş, açık kahverengi saçları başının arkasında düzenli bir şekilde düğümlenmiş genç bir kadını işaret etti. "Hazel aileme uzun yıllar hizmet etti ve ben geminin yola çıkmasını sağlarken sizi onun yetenekli ellerine bırakacağım. Eğer eksikliğini hissettiğiniz bir rahatlık varsa, lütfen bunu dile getirin. Sizin zevkinize hizmet ediyoruz." Hafifçe eğildi. "Eğer sizi memnun edecekse, size ve hanımlarınıza akşam yemeği için eşlik isterim."

"Uh..." Söyleyecek söz aradı, çünkü annesi Ahnna'ya Harendellian görgü kuralları hakkında sayısız ders vermiş olsa da bu bir ömür önceydi. "Size katılmaktan memnuniyet duyarız. Teşekkür ederiz."

"Dört gözle bekliyorum." James tekrar eğildi ve koridorda gözden kayboldu.

Hazel reverans yaparak, "Bu taraftan leydim," dedi. "Üşütmeden önce sizi bu ıslak giysilerden kurtarmalıyız."

Ahnna bir kahkaha attı, çünkü Ithicana'da kuru kalmak imkânsıza yakındı. *Harendelliler farklı, diye hatırlattı kendine. Onlar senin gibi değil. Hayatlarının her lanet gününde hayatta kalmak için savaşmak zorunda kalmadılar.*

Hizmetçiyi kamaraya kadar takip ettikten sonra, daha önceki sahibi tarafından yakın zamanda boşaltıldığına dair izler taşıyan küçük odaya şöyle bir göz gezdirdi

işgalci. Bir köşede bir çorap ve duvara çivilenmiş küçük bir kadın portresi vardı, Hazel her ikisini de gizlice eteklerinin ceplerine soktu. "Sandıklarınızla ilgileneceğim leydim, ayrıca size ılık yıkama suyu getireceğim." Bir kez daha reverans yaptı. "Sizi bu şekilde karşılamak istemezdik, Prenses. Diğer gemideki odalarınız çok güzel döşenmişti ve..." Genç kadının gri gözlerinden yaşlar süzüldü ve ince bedeni titreyerek konuşmasını yarıda kesti.

"Kaybınız için üzgünüm," dedi Ahnna, Hazel'ın diğer gemideki hizmetkârların çoğunu tanıdığından ve bu gemide hizmet etmesinin şansın bir cilvesi olduğundan şüphelenerek. Ahnna'ya hizmet etmesi planlanan hizmetçinin öldüğüne şüphe yoktu.

"Teşekkür ederim, Majesteleri." Hazel gözyaşlarını kırptırdı. "Harendell'e gelmenizden çok memnunuz ve umarım konaklamanız konusunda bizi sert bir şekilde yargılamazsınız, çünkü amaçlanan bu değildi. *Victoria* bir donanma gemisi."

Ahnna hayatının çoğunu bunlardan çok daha rahatsız yerlerde geçirmişti, çünkü o her şeyden önce bir askerdı, ama içgüdüleri ona bu kadarını söylemenin Hazel'ı daha iyi hissettirmeyeceğini söylüyordu. Bu yüzden onun yerine, "Anlıyorum. Teşekkür ederim."

Hazel reverans yaptıktan sonra Ahnna'yı kamarada yalnız bırakarak ayrıldı. Kaybettiği bıçağın boş kılıfıyla oynarken Ahnna dışarı bakmak için pencereye gitti ama manzarası iskeleden uzaktaydı, bu yüzden görebildiği tek şey Northwatch'ın limana yanaşmak için vereceği işareti bekleyen ticaret gemileriydi. Bu iskelelerin boş kaldığı her dakika Ithicana'ya karşılayamayacağı altınlara mal oluyordu ve bir yanı güverteye çıkıp Harendellilileri yola çıkmaya teşvik etmek istese de bir yanı asla yelken açmamalarını umuyordu. Yüzleşmek üzere olduğu değişimlerin küçük bir tadı olan bu gemi, evinden en uzak olduğu yer olacaktı.

Göğsünde yükselen vatan hasretini bastırmakta zorlandı. Ahnna hayatının büyük bir bölümünü bu an için hazırlanarak geçirmişti. Edward'ın sarayında zaman geçirmiş olan casuslardan aldığı bitmek bilmeyen dersler ona onların geleneklerini, görgü kurallarını ve uygulamalarını öğretmişti. Ancak bu annesinin hükümdarlığı altındaydı. Aren kral olduğunda ve Ahnna'yı komutan yaptığında

Southwatch'tan ayrıldıktan sonra programında dans derslerine ya da iğne işi yapmaya vakit kalmamıştı çünkü tüm Ithicana'daki en tehlikeli yeri korumakla meşguldü. Sonra istila oldu. Sonra Maridrina ve Valcotta'nın çarpışması. Harendell'in siyasetini ve dedikodularını takip etmek ona çok uzak bir mesele gibi gelmişti. Bilginin çoğu ona aşılarmaya devam etmişti ama geçirdiği duygusal hazırlık tamamen yok olmuş gibiydi.

Ya da belki de sadece orada olduğu konusunda kendini kandırmıştı.

Kapı çalındı ve Hazel içeri girdi. "Sandığınız leydim," dedi. "Ben diğerlerini aramaya gidiyorum. Onlarda sadece bir tane vardı."

"Sadece bir tane var," dedi Ahnna, bir denizci küçük sandığını taşıyıp yere bırakıp giderken. "Sadece..." Sadece birkaç eşyası olduğunu söylemek Ama bu İthicana'nın parasız olduğunu ima ederdi ve parasız krallıklar zayıf olarak görülürdü ki Aren'in Harendell'in inanmasını istediği son şey de buydu. "Hafif seyahat etmeyi ve vardığımda ihtiyacım olanı almayı tercih ederim."

Hazel, Ahnna'nın küçük sandığının içindekileri incelerken başını kaldırdı; sandığın içinde çoğunlukla silahlar, manevi değeri olan birkaç parça eşya ve hayatı boyunca giydiği tunik ve pantolonlar vardı. "Hemen bir terzi getirtmeliyiz leydim. Gündüz elbiseleri ve gece elbiseleri, başlangıç için altışar tane, ancak Verwyrd'e vardığımızda balo elbiselerine ihtiyacınız olacak, çünkü Gökyüzü Sarayı'nda sezonun gözdesi olacağınız kesin. Bir Ithicanian prensesi... Gerçekten, dans kartınız her zaman dolu olacak."

Ahnna'nın midesi böyle elbiselerin maliyetini düşündükçe burkuluyordu. Aren'in Harendellian bankalarında kendi adına çekebileceği hesapları vardı ama Lara'nın mücevherlerinin çoğunun İthikanyalı sivillerin yiyecek masraflarını karşılamak için satıldığını düşünürsek bu parayı elbiseler için harcamak istemiyordu. Bilinen dünyadaki en yargılayıcı insanların gözleri önünde, yıllardır çalışmadığı karmaşık dans adımlarını uygularken onları giymek zorunda kalma ihtimalini bir kenara bırakın.

Hazel tuniklerden birini kaldırarak, "Yolculuğunuz boyunca sessiz bir akşam yemeği olacak," dedi. "Gemide sizinkinden başka hanımefendi yok."

ve Majesteleri de yakında aileden biri olacak, bu da daha az resmi kıyafetlerin... uygun olduğunu gösteriyor."

Hazel'in ses tonu hiç de öyle olmadığını gösteriyordu.

Ahnna kadının elinden tuniği aldı ve arkasını dönerek nemli atletini çıkarıp kuru giysiyi giydi. Ardından pantolonunu giydi, duvardaki küçük aynaya bakıp şakağındaki kabuk bağlamış kesiği incelerken yedek botları ayağına geçirdi. Ilık su geldi ve Hazel'in yüzüne bulaşan kanı silmesine izin verdi, ardından kesiğe biraz merhem sürdü.

Ahnna kapının çalınmasını bekliyordu. Bir hizmetçinin odunların arasından Aren'in güvertede olduğunu söylemesini. Onu bulmaya geldiğini. Ona veda etmeden gitmesine izin vermeyeceğini.

Ancak tek ses, yola çıkmaya hazırlanan mürettebattan geliyordu, tanıdık bağırışlar ve emirler, çünkü gemiler hangi ulustan gelirse gelsin hemen hemen aynıydı.

Gelecektir, dedi kendi kendine. *Gelip veda edecek. Ya da en azından sana emir vermeye gelecek.*

Hazel kirli çamaşır suyunu atmak için ayrıldı ve Ahnna ranzaya oturdu.

Bekliyorum.

Kapı Hazel'a ait olamayacak kadar sert bir şekilde çalındı. Ahnna ayağa fırladı, yüzünde bir gülümseme belirdi çünkü ondan şüphe etmekle hata etmişti. Kapıyı açarak, "Nasıl yapacağını bul-" dedi.

Sözünü kesti çünkü açıklıkta duran Aren değildi. Jor'du.

"Ben de seninle geliyorum," dedi yaşlı asker, yaralı ellerini kapının pervazına . "Güvenebileceğin birine ihtiyacın var. Bu kuzey engerekleri hakkında neyin ne olduğunu bilen birine. Harendellililer gülüp sırtınıza bıçak saplıyorlar. O şerefsizlere katlanamıyorum. Ayrıca kuzenin ayyaşın teki ve Bronwyn onun gemiden düşmesini engellemekle meşgul olacak."

Gemi altlarında sallanıp iskeleden uzaklaşırken Ahnna ona baktı.

O gelmiyor.

Farkındalık gözlerinden okunuyor olmalıydı, çünkü Jor'un yıpranmış yüzü yumuşadı. "Seni binlerce kez geride bıraktığını biliyorum Ahnna ama sen onu ilk kez terk ediyorsun. Aren senin gidişin yüzünden kabul etmek istemediğinden daha fazla sarsıldı, yani bu konuda tam bir hıyar gibi davranıyor. Üzgün olduğunda nasıl olduğunu bilirsin."

Ahnna çoktan harekete geçmişti.

Neden veda etmek için çaba göstermemiştii? Neden onu arayıp sormamıştı? İnatçılığına lanet okudu çünkü ikiziyle bu şekilde ayrılmak istemiyordu.

Güvertede denizcilerden kaçarak geminin yan tarafına doğru ilerledi.

Lütfen orada ol.

Elleri küpeştede, gözleri geminin geri çekilmesini izleyen İthikanyalıları arıyor, gemi ile Northwatch arasındaki mesafe büyüyordu.

Aren orada değildi.

Sadece Lara iskelenin ucunda duruyordu, rüzgâr ipek eteklerine çarpıyor, uzun sarı saçları arkasından sürükleniyordu. Ithicana'nın kraliçesi elini kaldırdı, gemi yavaşça dönerken, yelkenler yükselirken gözleri kilitlendi. Ithicana, Harendellian gemisinin dümen suyunda yavaşça kaybolurken birbirlerini izliyorlardı.

5

JAMES

AHNNA'YI HAZEL'E BIRAKAN JAMES, Georgie'nin kamarasını aramaya koyuldu. Çok az zamanı vardı, İthanyalılar ticaret işlerine dönebilmek için rıhtımlarını boşaltmaya can atıyorlardı, bu da gemiyi yola çıkarması gerektiği anlamına geliyordu.

Kaptan yanına geçerken Drake', "Hazırlan," dedi. "Birazdan güverteye döneceğim."

Georgie'nin kamarasının kapısını açan James kapıyı çarparak kapattı ve yarısı Aren *lanet* Kertell'e yönelik olmak üzere kontrol altında tuttuğu bir dizi küfür savurdu.

"Ithicana'nın kralının bir etki yarattığını görüyorum," dedi Georgie. "Adamlar bana ne söylediğini anlattı. Kraliçenin Will'in İthicana'nın sularına girmesine izin vereceğine gerçekten inanıyor muydu?"

James cevap vermek yerine, gemiye bindiğinde Georgie'den aldığı botlardan birini çıkardı. "Ayakların neden bu kadar küçük?" Ranzasında yalınayak uzanan Georgie'ye fırlattı.

En iyi arkadaşı gülerek botu yakaladı. "Hepimizin ayağında palet yok Jamie. Yine de Ithicana'nın insan yiyenlerinden daha iyi yüzmeni sağladıkları için sanırım hepimiz minnettar olmalıyız."

"Hayatta kalmamın şansla hiçbir ilgisi yoktu." Kapaıya yaslandı. "Ve her şeyin Ithicana'nın prensesi ile ilgisi var."

"Beklediğın gibi biri mi?"

Onun hakkında Ahnna'nın yaşı, kralın ikiz kardeşı olduğu ve Southwatch Adası'nda komutan olarak görev yaptığı dışında pek bir şey bilmiyorlardı. Onunla ilk temasları, Maridrinialılara karşı destek için babasına başvurduğu zamandı ama babasıyla yaptığı kısa görüşmeye maske takarak gelmişti. Hiçbir casus onun yüzünü görmemişti. Hiçbir portresi yapılmamıştı. Babasından başka kimse onunla konuşmamıştı.

Ahnna Kertell bir muammaydı.

"Nasıl biri olabileceğini düşünmemiştim," dedi James sonunda. Elini köpekbaliğına uzatmış halde sudaki görüntüsü tekrar zihninin gözünü doldurdu, o an olduğundan daha az canlı değildi. Tehlikeli, ama aynı zamanda... Zihni bir kelime aradı, ama hiçbir şey Ahnna Kertell'in vahşi güzelliğine tam olarak uymuyordu.

Georgie uzun bir süre sessiz kaldı, sonra şöyle dedi: "İthanyalıları hiçbir zaman insan olarak düşünmedim, hep o maskeleri takıyorlardı ve söylenmesi gerekenin ötesinde konuşmayı reddediyorlardı. Yarı yarıya, ki bu konuda yalnız olduğumu sanmıyorum, maskelerin altında canavarlaşacaklarını düşündüm. Onların da bizim gibi etten kemikten olduklarını görmek neredeyse bir şoktu."

James gözlerini kırpıştırarak Ahnna'nın görüntüsünü uzaklaştırmaya çalıştı ama tek görebildiğı oydu. Acı sona kadar savaşıacak, son nefesine kadar meydan okuyan bir kadın.

Georgie onun uzun saçlarını çekiştirerek, "Canavar olsaydı neredeyse daha iyi olurdu," dedi. "O zaman ona bir yenilik gelirdi. Lanet olsun Jamie, Will o kadınla ilgili her şeyden nefret edecek, en önemlisi de *kocaman olması*. Benden uzun, bu da ondan uzun olacağı anlamına geliyor ve bir zamanlar güzel olsa da, o yara izi..." Arkadaşı başını salladı. "Will onunla evlenmek zorunda kaldığı için pişmanlık duymayacak. Belli bir tipten hoşlanıyor ve Ahnna Kertell bundan daha uzak olamazdı."

James kaşlarını çatı, arkadaşının eleştirisine neredeyse içgüdüsel olarak katılmıyordu ama Georgie'nin Will'in tepkisiyle ilgili tahmini doğrudu. William kızlardan hoşlanıyordu.

Ahnna ise kardeşinin gerçek ya da hayali yetersizliklerini daha da belirginleştirmekten başka bir işe yaramayacaktı. "Will'in zevklerinin konuyla ilgisi yok. Bu anlaşma babamız tarafından imzalandı ve o her zaman sözüne sadık kalır. Düğünün gerçekleşmesi için Will'i koridordan aşağı sürüklemesi ve rahibin önünde yere yatırması gerekiyorsa, bunu yapacaktır."

James durumun böyle olduğunu biliyordu, çünkü James'in nişanın bozulması gerektiğine dair tüm itirazlarına rağmen Ahnna'yı almak için yelken açmasını sağlayan babasıydı.

"Bu konuda sana karşı bahse girmezdim," dedi Georgie. "Ve sonuçta bunun bir önemi yok. Will onunla evlenir, çocuk sahibi olur, sonra da onu Hemsford'daki teyzenin yanına gönderir, orada Will'in yedek bir çocuk doğurması gerekene kadar gözlerden ve akıllardan uzak kalır. Muhtemelen bu sayede daha mutlu olacaktır. Pantolon giydiğini gördün mü? Pantolon! Tanrım, Jamie, sarayda canlı canlı yenecek."

James içgüdüsel olarak, "O bir asker, boş bir saray mensubu değil ve kışımı havaya uçmaktan ve canlı canlı yenmekten kurtardı, bu yüzden ona biraz saygı gösterin," diye tersledi.

Georgie dik oturdu ve James'e bakarken botunu yere koydu. "Ona saygısızlık etmiyorum Jamie. Gerçekten. Sadece kadın için üzülüyorum. Onu Will'le evlenmeye göndermek büyük bir zulüm. Vahşi bir hayvanı yakalayıp evcil bir hayvan gibi oynamasını istemek gibi. Ya saldıracak ya da ruhu ölecek ama asla . Kardeşine babanla yeniden pazarlık yapması için yalvarsa herkes için daha iyi olabilir. 'nın köprüsünü kullanmak için daha iyi ticaret koşulları için, eminim tüm Harendell Ithicanalı bir gelinden vazgeçmekten mutlu olacaktır." Ancak daha iyi ticaret koşulları daha fazla malın güneye akması anlamına geliyordu ve James'in uğruna çalıştığı her şey malların kuzeye, Cardiff'e akmasını gerektiriyordu.

Başının ağrımaya başladığını hissederek şakağını ovuşturdu. "Bunların hiçbirini etkileme gücümüz yok ve daha acil meselelerimiz var."

"Kendi kıyafetiniz gibi mi?"

"Çıplak ayakla diplomatik ilişkilere girmek saygısızlıktır." Aren Kertell'in ona yeterince saygı duymadığı açıktı ve boğulmuş bir fare gibi görünmek durumu iyileştirmemişti. "Akşam yemeğinde giyecek bir şeye ihtiyacım var."

"Sanırım bir çözüm buldum." Georgie ranzasından kalktı ve altından bir çift yıpranmış bot çıkardı. "Ne kadar cilalarsam cilalayayım bunları parlatamam, ama uyacaklardır. Kıyafetler daha zorlu. Birincisi, iğrenç derecede uzunsun ve ikincisi, adamlarımızın çoğu çamaşırcılardan nadiren yararlanır. Pis pantolonlar, üzerinize tam oturmayan ya da kötü kokan giysilerden daha iyidir, yine de Hazel'a size yenilerini dikme görevini verdim. İşte." Kolalı bir gömlek uzattı. "Bu şartlar altında elimden gelenin en iyisi bu."

"İşe yarar." James gömleği aldı, eldeki asıl acil meselelerden, yani lavabonun yanında duran kayıplar listesinden kaçıklarının farkındaydı. Denizin altında koca bir gemi, düzinelerce kayıp adam ve bunların hepsi Amarid'in gözle görülür bir saldırganlık eyleminin sonucuydu. Görünürdeki hedefin James olması da şaşırtıcı bir hareketti. Sınır savaşlarındaki hizmeti nedeniyle adı Amarid'de çok lanetlenmişti ama intikam dışında onu öldürmekle elde edilecek pek bir şey yoktu. Kralın piçiydi, hiçbir şeyin varisi değildi, tüm gücü ailesinin iyi niyetine dayanıyordu. Ve bu aylar süren bir planlama ve sonsuz kaynak gerektiren bir saldırıydı.

O buna değmezdi. Hem de hiç değmezdi. Yine de değsin ya da değmesin, Amarid'in sadece onu öldürmeye değil, ölümünü Ithicana'nın üzerine yıkmaya çalıştığını inkâr etmek mümkün değildi, bu da motivasyonlarının şu anda verebileceğinden daha derin bir inceleme gerektirdiği anlamına geliyordu.

Gömleğini çıkaran James, gövdesindeki morluklara bakarak yüzünü buruşturdu, sonra temiz giysiyi giydi, düğmeleri iliklerken gözleri listede geziniyordu.

İsimlerin çoğu ona tanıdık geliyordu, bazıları arkadaş denebilecek kadar yakındı ama yas tutmak için kendine zaman ayıramadı. Bu daha sonra, ailelerine ölümlerini bildirdiğinde olacaktı. Neredeyse tüm subay ve askerlerini *Victoria*'ya göndermeyi tercih etmişti, böylece İthanyalılarla ilk karşılaşmasında hepsinin omzunun üzerinden bakmasına gerek kalmayacaktı ve James bunun hayat kurtardığından mı yoksa onlara mal olduğundan mı emin değildi. Çünkü yanında getirdiği adamların hepsi yetenekli savaşçılardı ve onlarla birlikte isyan eden mürettebata karşı daha başarılı olabilirdi.

"Savaşın ufukta olduğunu mu düşünüyorsun?" Georgie kendi kıyafetini düzelterek sordu. "Bu saldırı cevapsız kalmaz."

"Savaş yirmi yıldır ufukta görünüyor." James sayfayı katladı ve hâlâ nemli olan pantolonunun cebine soktu. "Amarid kadar biz de onunla flört ettik ama bu... Bu *cesurcaydı*. Katarina'nın iki katı büyüklüğünde bir orduya sahip olduğumuz ve donanmasının Silas Eranahl'a saldırdığında verdiği kayıpları henüz telafi edemediği düşünülürse, görünüşte aptalcaydı. Yine de Katarina aptal değil, bu da bana burada yüzeyde görünenden daha fazlası olduğunu düşündürüyor."

Amarid Kraliçesi Katarina kadar zeki çok az insan vardı.

"Ithicana köprüye girmelerine izin vermeyecek mi?"

"Ahenna'ya göre değil." James gömleğini içine soktu ve kemerini yeniden bağladı. Aynadaki görüntüsüne ters ters baktı. "Bu tam bir karmaşa."

"Aynen öyle. Konuşmalardan nefret ediyorsun ama dövüşmeyi seviyorsun." Georgie onun omzuna vurdu. "Hadi gidip vedalaşalım. Ağır bir şey kaldırmamaya dikkat et, yoksa gömleğinin omuz dikişleri patlar."

James ölen adamları geri getirecek olsa binlerce konuşma yapardı ama o sadece başını salladı. "Kılıcına ihtiyacım var. Benimki Fırtına Denizleri'nin dibinde."

Georgie içini çekti, sonra kendi silahını çıkardı ve önce kabzasını uzattı. "Onu geri istiyorum."

Cavendish ailesinin yadigârı olan bıçağı eline alan James arkadaşına sırtıttı. "Göreceğiz bakalım. Ağırlığını her zaman sevmişimdir."

Birlikte, mürettebatın yolculara ait sandıkları ve diğer gemide kaybedilenleri telafi etmek için malzemeleri yüklediği, hareketliliğin yoğun olduğu güverteye geri döndüler. Ahenna görünürde yoktu ama James, Hazel'ın küçük bir sandık taşıyan mürettebattan birine prensesin kamarasına doğru eşlik ettiğini fark etti.

İskeleden inen James, arkalarında bir grup sert askerle bekleyen Ithicana'nın hükümdarlarına yaklaştı.

"Majesteleri," dedi alçak sesle eğilerek. "İzninizle, yola çıkıyoruz."

Aren'in ela gözleri James'in yanından geçip güverteyi taradı, sonra "*Nasıl istersen öyle olsun Ahnna*" der gibi sinirli bir nefes çekti ve duygudan yoksun bir ses tonuyla ekledi, "Kız kardeşimi Verwyrd'e sağ salim teslim et."

James, "Onun rahatı ve refahı benim en büyük önceliğimdir, Majesteleri," dedi. "Prensese her türlü nezaket gösterilecektir."

"Güzel. İyi yolculuklar." Aren topuklarının üzerinde döndü ve iskeleye doğru yürüdü, muhafızların yarısı onu takip ederken diğerleri kraliçelerinin yanında kalmıştı.

Lara okunamayan bir ifadeyle kocasını izledi, sonra da farklı Veliant gözlerini James'e çevirdi. Ondan omuz omuza daha kısa, ince ve hamile olmasına rağmen Ithicana'nın kraliçesinde tehlike çılgınlıkları atan bir şeyler vardı ve elini ödünç aldığı kılıcın kabzasına koyma arzusu iradesini sınıadı.

"Ahnna, babamın ona attığı her şeye rağmen Ithicana'yı hayatta tuttu," dedi. "Krallıkta kimse ondan daha çok sevilmiyor ama bizim kaybımız Harendell'in kazancıdır. Umarım evlilik bağları uluslarımızı yakınlaştırır ve her iki halk da ittifakımızın faydalarından yararlanır."

James başını eğdi ve dişlerinin arasından yalan söyleyerek, "Ben de bunu umuyorum, Majesteleri," dedi. Tereddüt etti ve ekledi: "Amarid bir şeylerin peşinde. Eğer casuslarınız bir şey keşfederse, öğrendiklerinizi bizimle paylaşırsanız memnun oluruz."

Kraliçenin cevap olarak söylediği tek şey "İyi yolculuklar" oldu.

James üç adım geri attıktan sonra dönüp iskele iskelesine doğru yürüdü, adam ayrılma emrini verirken kaptana çeyrek güvertede katıldı, Georgie ise nöbetçi askerlere emir vermek için ana güvertede kaldı.

Ahnna ortaya çıktığında gemi iskeleden epey uzaklaşmıştı. Mürettebatın ve askerlerin etrafından dolanarak küpeşteye gitti ve Northwatch'a baktı. Kraliçe Lara vedalaşmak için elini kaldırdı ama Ahnna karşılık olarak en ufak bir kıpırdanma bile göstermedi. Aralarında husumet vardı ama bunun tek taraflı olduğu açıktı ve bu da anlaşılabilir bir şeydi. Ithicana'dan bilgi toplamak Harendell'in casusları için her zaman bir sınavdı ama *herkes* Lara Veliant'ın Maridrinian istilasındaki rolünü biliyordu. Tıpkı herkesin onun sondaki rolünü bildiği gibi. Yine de bitirmek

Maridrinliler tarafından öldürülen binlerce kişiyi hayata döndürmemişti ve Aren karısının günahlarını affetmiş olsa da Ahnna'nın affetmediği anlaşılıyordu. Kendi ikiz kardeşi ile olan ilişkisi pahasına da olsa.

Kendisi de affedici bir yapıya sahip olmayan James, Ahnna'nın meydan okumasına lanet okusa da saygı duyuyordu, çünkü böyle bir inatçılık karşısında onu geri dönmeye ikna etmek için ne gibi bir umudu olabilirdi ki?

6

AHNNA

Güneş gökyüzünde alçalırken AHNNA geminin küpeştesinde kaldı ve Ithicana'nın sularını terk ederken ruhunu da kendisiyle birlikte çekti.

Evini sonsuza dek terk ederken.

En sert fırtına bile onu deniz tutmazdı ama midesinde biriken endişe onu bağırsaklarını denize dökmeye hazır hale getirmişti.

Bir öksürük onun hayalini böldü ve Jor yanına gelip dirseklerini küpeşteye dayadı. "Kaptan kamarasında akşam yemeğine ev sahipliği yapıyor," dedi. "Seni bekliyorlar."

James'in yanı sıra gemideki tüm subayların da katılacağı kesin olan bu yemek, onların gözüne girmek için atacağı ilk adım olacaktı ama Ahnna'nın tek yapmak istediği dalgaları izlemektir.

"Etrafa bir göz attın mı?" diye sordu Jor. "Düşünceler?"

"İyi gemi. Sağlam mürettebat. Deneyimli askerler." Jor çiğnemekte olduğu kürdanı ağzından çıkardı. "Gerçi hepsi sarsılmış durumda. Harendell ve Amarid normalde politik duruşları, ambargoları ve gizli suikastlarıyla dış gıcırdatırlar. Bu beklenmedik bir tırmanış ve hepsi daha kötüsünün geleceğinden endişeleniyor. Eğer gemide casuslar varsa, onları ilk bakışta seçemedim. Yine de tetikte olmak isteyeceksiniz. Silahın var mı?"

"Her zaman."

"Aferin

kızıma."

Duygularını bir kenara bırakarak, "Amarid James'i öldürmek için neden bu çaba harcasın ki?" diye sordu.

"Görünüşe göre epey cesedi var," diye yanıtladı Jor. "Yakın zamana kadar zamanının çoğunu Amarid sınırında geçiriyordu. Ondan nefret ediyorlar."

"Bunu tartışmıyorum. Ama neden sadece ona suikast düzenlemediniz? Ithicana'yı suçlamak için neden bu kadar masraf ve çaba harcayalım?"

"İttifakı mahvetmek için mi?"

Ahnna yüzünü buruşturdu. "Belki."

Jor tereddüt etti ve sonra şöyle dedi: "Söylentilere göre Edward onu William'a tercih ediyormuş. Amarid, Ithicana'ya iftira atarak Edward'ın misillemesinden kaçınmayı ummuş olabilir. Bir taşla iki kuş."

Mantıklı geliyordu. Yine de bu konuda ona doğru bir şeyler vardı. Yani, Ithicana'nın James'i öldürmek ve Harendell ile olan ilişkisini yok etmek için nasıl bir sebebi olabilirdi?

Aralarında bir sessizlik vardı ama bu rahatlıktan ziyade gerginlik hissi veriyordu. Jor burada olmak istemiyordu, bunu biliyordu. Onun yeri Aren'in yanıydı, özellikle de şimdi ve onunla gelmesine izin vermeyi reddetmediği için midesinde pişmanlık birikiyordu.

"Nöbet için bir program düzenlememiz gerekecek," dedi gerginliği azaltmak için. "İhtiyatlı olalım ki alınmasınlar. Dördümüz arasında sorun olmaz."

Sarhoş kahkahaları aniden güverteye yayıldı ve Ahnna Taryn'in sesini tanıyınca irkildi.

"Üç kişiyiz," dedi Jor. "Aslında iki, çünkü Bronwyn'in elleri dolu olacak, o yüzden sadece sen ve ben varız, kızım." Başını iki yana salladı. "Taryn'i kızım gibi severim Ahnna ama muhafız olarak getirmek için boktan bir seçimdi. Yarısı şişede değilse, kendini yataktan zor çıkarıyor ve Bronwyn moralini yüksek tutarken, Taryn kendi fırtına bulutlarının ötesini göremiyor."

"O zaman iyi ki arkamı kollaması için onu getirmemişim."

Jor krdanını dalgalara fırlattı. "O zaman neden burada? Ithicana'yı aptal yerine koymaktan başka? Bronwyn bir Veliant, yani hem bizim sorunumuz değil hem de Magpie'in eğitimi sayesinde düşünmeden bir Şey söylemeyecek ya da yapmayacaktır. Ancak Taryn, Prens James'in süslü Şarabını güvertede sizana kadar boğazından aşağı dökecek ve tüm bunlar olurken Harendellilerin bilmemesini tercih ettiğimiz bilgileri kusacak." Sesini daha da alçalttı. "Ithicana'nın ihtiyaçı olan *son* Şey, en büyük mtfefikimizin ne kadar zayıf oğrenmesi. Ve onlara ne kadar ihtiyacımız olduğunu. Kazanılacak köprü kadar değerli bir Şey varsa mtfefikler hemen düşman olabilir."

Ahnna'nın midesi gerildi, bu hatırlatma ihtiyaçı olan bir Şey değildi. "nk o benim kuzenim ve durumu iyi değil. Onunla ilgilenmem gerekiyor."

"Başka yollar da var. Daha iyi yollar. Onun maskaralıklarını Kral Eddie'nin piçinin önüne koymayacak yollar!"

"Ona göz kulak olmam gerek."

"Neden? Lara hakkında dudaklarınızdan dökülen zehiri doğruladığı için mi?"

Ahnna irkildi, Jor'un iğnelemelerinin Şimdi de küçük bir kızken olduğu kadar canını yaktığını fark etti. Daha çok da yabancının tarafını tuttuğu için. "Hayır," dedi isteksizce. "nk Taryn onu öldürmeyi planlıyordu."

Sessizlik.

"Aren, Lara'nın kraliçe olarak kalacağını açıkladıktan sonra Taryn sarhoş oldu. Onu odasına srklyordum ve Aren'in Lara'yı affedeceğini bilseydi onu Gamire'de öldüreceğini söyledi. Sanırım bunu denemeden önce bebeğin doğmasını bekliyordu." Gözleri yanmıştı. "Aren'e söylemem gerektiğini biliyorum, tamam mı? Ama onun ne yapacağını da biliyorum. Kuzenimi kaybetmeden de yeterince insan kaybettim zaten."

"Ahnna..."

"Bu onun hatası değil." Parmağını ona doğru kaldırdı. "Tutsak olduğu bir yıl boyunca Maridrinialıların ona ne yaptığını sorma zahmetine katlandın mı? Onu ne kadar incittiklerini umursuyor musun?" Onun cevap vermesini beklemeden ekledi: "Taryn sadece bu acıyı içinde taşımak zorunda değil.

Ama aynı zamanda Lara'ya göz kulak olması gereken kişinin kendisi olduğunu bilmenin suçluluğunu da taşımak zorunda. Kandırılan kişi oydu, bu da olanların kendi hatası olduğuna inandığı anlamına geliyor."

"Hepimiz gözümüzün içine baka baka kandırıldık."

"Evet, ama Lara ile yakın olduklarını düşünüyordu. Hatta arkadaş. Ona güveniyordu. Ondan hoşlanıyordu." Acıyı hissetmek için tırnaklarını avuçlarına batıran Ahnna ekledi, "Sanırım hoşlanmaktan daha fazlasıydı. Lara'yla ilişkisinin tamamen yalan ve manipölasyondan ibaret olduğunu öğrenmek Taryn'i Maridrinialıların yaptığından daha fazla yıktı, bu yüzden neden Lara'nın ölmesini istediğini anlayabiliyorum. Ama ben de bunun olmasına izin vermeyeceğim, bu yüzden benimle birlikte. Bu yüzden benim gözetimimde. Çünkü tehlikeyi sadece ben ve şimdi de sen biliyoruz."

Jor uzun bir nefes verdi. "Bu saçmalıklar için çok yaşıyım. Ama iyi. İyi. Sadece vardığımızda onu saraylılardan uzak tutmanın bir yolunu bulmamız gerekiyor."

"Bunun için zaten bir planım var," dedi Ahnna. "Ancak, izin verirseniz, akşam yemeğine geç kalıyorum."

Ana güverteyi geçti, ardından kaptanın kamarasının bulunduğu yere çıkan merdivenleri tırmandı. Yukarıda bulutlar kalınlaşıyordu. Yağmur kokan sert rüzgâr saçlarını okşuyordu. Yola çıkmadan önce fark ettiği fırtına yükseliyordu ama görünüşe bakılırsa fırtınanın batı ucundan geçeceklerdi, bu yüzden yoluna devam etti. Kapıları çevreleyen bir çift asker onun yaklaşmasıyla eğildi, sonra içlerinden biri kapıları açtı ve içeri girerek yüksek sesle, "Ekselansları, İthicana Prensesi Ahnna." diye anons etti.

Masadaki tüm erkekler ayağa kalktı ve bir hizmetçi aceleyle James'in tam karşısındaki sandalyeyi çekene kadar onlara garip bir şekilde baktı. Taryn ve Bronwyn oturmaya devam etmişlerdi ama Ahnna, Taryn'in giysilerinin sade bir İthikanya giysisi olmasına karşın Bronwyn'in bir Maridrinian elbisesi giydiğini, kahverengi saçlarını özenle ördüğünü, kulak memelerinden yakut küpeler sarktığını ve yüzünde ince bir kozmetik olduğunu fark etti. Her haliyle prenses gibi görünüyordu.

Ahnna bir an için görünüşü için daha fazla çaba sarf etmediğine pişman oldu ama bu düşünceyi hemen bir kenara itti. Harendellianlara karşı elinden geldiğince açık sözlü ve dürüst olmak niyetindeydi ve bu da kendini olduğu gibi göstermek anlamına geliyordu, öyle bir kılığa bürünmek değil

Ona olmadığı bir şeymiş gibi inanacaklarından korkuyordu. Ayrıca, James ödünç alındığı belli olan bir gömlek giymişti, manşetleri bileklerini açıkta bırakıyordu ve dikişleri bir fincandan daha ağır bir şey kaldırırsa patlamaya hazır görünüyordu. Kibirle yanıp tutuşan bir prens değil, kibrin görevine engel olmasına izin vermeyen bir askerdi.

Masaya yaklaşarak hizmetçinin koltuğu altına itmesine izin verdi, kendisi oturana kadar hiçbir erkek oturmadı.

"Varlığınız bizi onurlandırdı, Leydi Ahnna," dedi James. "Sizi tanıştırmama izin verin." En uçtaki iri yarı adamı işaret etti. "Kaptanımız, Sör John Drake." Elini, uzun kahverengi saçları kurdeleyle bağlanmış, üniformasındaki madalyalar ısıltı ısıltı parlayan yakışıklı bir adama götürdü. "Teğmen George Cavendish, Elgin Kontluğu'nun varisi."

Teğmen ona hınzırca bir gülümseme verdi. "Memnun oldum, Majesteleri."

"Ahnna iyi," diye cevap verdi, çünkü Ithicana'da hiç kimse ona onun unvanıyla.

"Elbette leydim. Lütfen bana Georgie deyin, herkes öyle der."

"Sadece sen bana Ahnna dersin."

Gülümsemesi büyüdü. "Benim için onurdur, Leydi Ahnna."

Unvanların kazanacağı bir savaş olmadığı açıktı ama Georgie'nin göz kırpması bu kaybı yumuşattı.

James masanın etrafında dolaşmaya devam etti, hepsi yüksek rütbeli subaylar ve lordlardı, ceketleri madalyalar, kurdeleler ve püsküllerle ağır bir şekilde dekore edilmişti. Birçoğunun ismini casus raporlarında duymuştu ve hafızasına kazımak için her birinin yüzüne odaklandı. Güç, servet ve nüfuz sahibi önemli adamlardı ve onların iyiliğini kazanmak akıllıca olacaktı.

Tanışma faslını bitirirken, "Leydi Taryn de tam bize Harendell'in sığırlarını Southwatch'ta satmak üzere köprüden geçirirken çekilen sıkıntıları anlatıyordu," dedi.

Leydi Taryn hıçkırdı ve sonra haykırdı, "Aren'in koşulardan birinde üç kaburgasını kırıp kolunu kırdığı zamanı hatırlıyor musun Ahnna? O zamandan beri ineklerden nefret ediyor, gerçi inekleri hatırladığı için mi emin değilim.

Acı çektiği için mi yoksa bir bok yığınının içine yüzüstü düştüğü için mi?" Tekrar hıçkırdı ve bir yudum daha şarap içerek sesini bastırmaya çalıştı.

Adamların hepsi kıkırdadı ve Ahnna yanaklarının içini ısırdı, bu eğlencenin anekdottan çok kuzeninin sarhoşluğundan kaynaklandığından emindi. Bir hizmetçi Taryn'in bardağını yeniden doldurmak için harekete geçti ama Ahnna uzanıp üstünü kapattı. "Su."

Taryn ona öldürücü bir bakış fırlattı. "Kimse ne içeceğimi belirleyemez, özellikle de sen, Ahnna. Şimdiye kadar üçüncü şişeni içmemiş olmana şaşırdım."

Doğrusu Ahnna, Southwatch'ın Maridrinialıların eline geçtiği geceden beri fazla içmemişti ve beyaz şarabın tadını hiç hazmedememişti, çünkü çok fazla anıyı geri getiriyordu. Yarı sarhoş bir halde alarm zillerinin ve çığlıkların sesiyle uyanması, yatak odasının kapısını açar açmaz savaşın üzerine gelmesi. Hâlâ hayatta olmasının tek nedeni yüzünün kesilip açılmasından kaynaklanan adrenalin sarsıntısıydı.

"Ahnna eskiden eğlenceliydi," dedi Taryn. "Eskiden espri anlayışı vardı. Şimdi tek umursadığı şey görev." Hıçkırdı. "Gerçi bu belki de Harendell'e uyum sağlamasına yardımcı olur, çünkü hepiniz çok katısiniz."

Taryn'in söylediği hiçbir şey yalan değildi ama bu davranışa katlanamazdı. "Taryn"-kuzeninin gözlerinin içine baktı, sessizce o anın önemini anlatmaya çalışıyordu-"*lütfen*."

Kuzeni uzun bir süre onun bakışlarıyla karşılaştı, sonra gözleri yaşlarla doldu. "Özür dilerim. Çok fazla içtim." Ahnna'nın gözlerini daha fazla tutamayarak yere baktı. "Affedersiniz."

Ayağa kalkan Taryn aceleyle odadan çıktı.

"Ben onu kontrol ederim," dedi Bronwyn. "Beni beklemeyin."

Oda sessizdi ve Ahnna durumu düzeltmek için ne söyleyeceğinden emin olamayarak masaya baktı. Yapmak istediği son şey Taryn'in yaşadığı travmayı yabancılara anlatmaktı ama bunun alternatifi, bu adamların kendisi hakkındaki kötü düşüncelerinin devam etmesine izin vermektir.

James onu bağışlayarak şöyle dedi: "Elbette bizimle oldukça ilgili olan sığır koşularını tartışıyorduk. Leydi Taryn bu konuda bilgili görünüyordu."

konu."

Bakışlarını kaldırıp onun mum ışığını yansıtarak parıldayan kehribar rengi gözleriyle buluştu. Ahnna'nın Cardifflilerle etkileşimi sınırlıydı ve hiçbirinin gözleri onunkiler kadar canlı renkte değildi. Bir kalp atışı için, donup kaldığını hissetti. Cardiff'ten gelenlerin büyüğü olduğu söylenirdi ve James'in gözlerine bakınca buna inandı. "Çok bilgili. Taryn Ithicana'da saygı duyulan bir savaşçıdır ve uzun yıllar kralın özel koruması olarak görev yapmıştır ama asıl meşhur olduğu şey şarkı söyleyen sesidir."

Bardağını kaldırarak küçük bir yudum aldı. "Sığırları köprüye ilk getirdiğimizde her zaman çok korkarlar. Karanlık, gürültülü ve kapalı bir yer olduğu için izdihama meyilli oluyorlar ve bu da yaralanmalara ve ölümlere yol açıyor. Köprüye alışık olan keçi ve eşek gibi hayvanlarla onları sakinleştirmek için elimizden geleni yapıyoruz ama kuzenimin şarkı söylediği zamanki kadar işe yarayan bir şey görmedim. Sesi köprüde bir aşağı bir yukarı yankılanır ve akustiğin bir hilesiyle rüzgârın bastırırdı. Toynak şakırtılarını. Sihir gibi. İnekler süt gibi yumuşak bir şekilde köprüden geçerek onu takip eder, tek bir yara bile almadan Southwatch'a varırlardı."

"Katliama doğru sakince yürümek!" Georgie fincanını kaldırdı. "Sığırlara! Harendell'in servetini kazandığı basit beyinlere!"

"Sığırlara." Ahnna kadehini kaldırdı. "Ve Harendell'in önümüzdeki sezon daha da fazlasını köprüden geçirmesine."

Diğer tüm erkekler onun sözlerini yankılayarak derin derin içtiler ama James'in kaşları çatıldı ve içmedi. Kadehini yere bırakan Ahnna sordu: "Sığırlardan başka bir şeye mi yatırım yaptınız, Majesteleri? Çelik belki de?"

"Ben de buradaki herkes kadar sığıra yatırım yapıyorum," diye cevap verdi. "Ancak köprü üzerinden sığır, çelik ve diğer malların ticaretini artırmak piyasayı doyurma ve fiyatları düşürme riski taşıyor. Maridrini'lilerin köprüden geçirdiğimiz sığırları zaten zar zor satın alabildikleri düşünüldüğünde, Southwatch pazarını doldurmak tüccarlarımızın çıkarına olmayabilir. Valcotta ile savaş sona erdiğine göre çeliğimize de pek ihtiyaçları kalmadı. Diğer pazarlarda satmak daha iyi."

Çelik için yapabileceği bir şey yoktu ama sığırlar farklı bir konuydu. Ithicana'nın vergileri baş başına alınıyordu. Harendelliler köprüden Southwatch'a ne kadar çok hayvan geçirirse Aren'in kasasına o kadar çok altın giriyordu. Bu altınları daha sonra İthikanyalı siviller için kasaplık sığır satın almak için kullanabilirdi ve eğer arz fazlası yüzünden fiyat düşükse daha fazla sığır satın alabilirdi. Ancak Harendellilerin mali kayıplarının İthicana'ya bir fayda sağladığını kabul etmekte zorlanıyordu. "Maridrinialılar kıtlık çekiyor ve sen kâr etmeyi mi düşünüyorsun?"

James hiç irkilmedi bile. "Harendell Maridrina'nın durumuna sempati duyuyor ama biz de kendimizi korumalıyız. Köprüyü kullanmak için alınan geçiş ücretleri yüksek, ama daha da ötesi, kişi başına sabit, yani sığır fiyatları daha da düşerse, tüccarlarımız Southwatch'ta satış yaparak para kaybedecek. Yeniden inşa edilirken tüm Maridrina'yı beslemek Harendell'in görevi değil; bu Valcotta'nın imparatoriçesi ve eşine düşüyor, çünkü Vencia'nın yıkımında oynadıkları rolü herkes biliyor."

Ahnna, *hemşeriniz Vencia'nın yok olmasını sağladı*, diye düşündü. Silas'ın Cardiffli karısı köprüden geçirilmeden önce Lestara'nın Maridrina'ya ihanet ettiği hikâyesini duymuştu; Harendell'e sürgüne gönderilmesi Keris'in ihanetinin cezasıydı. Ancak kraliyet ailesiyle ilgili araştırmalar James ile Cardiff arasında kan bağından öte bir bağ olmadığını ortaya çıkardığından, Ahnna bu iğnenin amaçlandığı gibi inmeyeceğinden şüpheleniyordu.

James onun bakışlarıyla buluşmaya devam etti ve ona bakarken odadaki diğer herkes gibi hissetti. "Elbette," diye ekledi, "eğer Ithicana doğrudan bizden satın almayı ve piyasalar arasındaki zararı üstlenmeyi seçerse, desteğimize ve hayranlığımıza sahip olacaktır."

Ahnna'nın ona karşı hissettiği iyi niyet ve saygının her zerresi bir öfke patlamasıyla yok oldu ama yine de onun paragöz bir Harendelli olduğunu söylemekten de geri durmadı. "On Beş Yıllık Antlaşma uyarınca Harendell, Maridrina ile müttefiktir. Harendell ve Amarid arasında tansiyon açıkça yükselirken, ihtiyaç duydukları bir zamanda onları terk etmek sizce de basiretsizlik değil mi?"

James başını eğdi, uzun bir süre sessiz kaldıktan sonra şöyle dedi: "Ithicana köprü geçiş ücretlerini düşürebilir, bu da malların daha ucuza satılmasını sağlar."

Maridrinians'a indirimli oran. Bu sıkıntılı zamanlarda müttefikimizi desteklemenin yükünü paylaşabiliriz."

Bu iğrenç derecede makul bir çözümdü ve gerçeğin dışında karşı koymanın bir yolu yoktu. Ancak göğsünde filizlenen huzursuzluğun nedeni bu değildi. Harendell hafızası boyunca köprü üzerinden agresif bir şekilde ihracat yapmıştı ve bu ihracat İthicana'nın gelirinin neredeyse yarısını oluşturuyordu. Yine de James'in konuşma şekli, başka pazarların da onlar için kullanılabilir hale geldiğini gösteriyordu. Eğer bu doğruysa, Ahnna'nın ticareti artırma hedefleri ticaretin kaybını önlemeye dönüşebilirdi. Kalp atışları hızlanmıştı çünkü İthicana ona güveniyordu ve çoktan başarısız olmuş gibi hissediyordu.

İçgüdüleri James'in hedeflerine ulaşmada bir müttefik olamayacağını fısıldasa da kendi kendine, *hemen sonuca* varma, dedi. Hatta tam tersine, onun düşmanı olduğunu.

Georgie kadehini kaldırarak, "Son derece saygılı bir şekilde, Ekselansları," dedi, "sohbet konusu bu kadar sıkıcı olmaya devam ederse birkaç şişe daha açmamız gerekecek. Geçiş ücretleri ve vergiler? Antlaşmalar ve ittifaklar mı? Kıyamet ve kasvet mi? Gemideki ilk gecemiz için uygun bir sohbet değil." Bir yudum aldıktan sonra bardağını masaya bıraktı.

Ancak gemi bir dalga tarafından alabora edilince yana doğru kaymıştır.

Harendellilerin hepsi küfrederek devrilmeden önce bardaklarını kaptı ama Ahnna ayağa kalktı. "Sessiz olun!"

Geminin iniltisini dinlerken, dalgaların üzerinde nasıl yuvarlandığını hissederken, fırtınanın değişimini işaretlerken kalbi dörtlü atarken adamlar sessizliğe gömüldü.

Bardağını atarak, geminin çanları çalmaya başladığında dışarı fırladı ve neredeyse Jor'la çarpışıyordu. "Fırtına yön değiştirdi," dedi ikisi de aynı anda ve kaptan görüldüğünde ekledi, "Batıya doğru gitmemiz gerekiyor."

Adam onu duymuyor gibiydi ve Ahnna güvertedeki herkesin doğudaki fırtınayı izlemek yerine batıya baktığını fark etti.

James onun yanından geçip ikinci kaptanın yanında durdu, kaptana bir şeyler anlatırken çılgınca denize doğru el kol hareketleri yapıyordu.

Ahnna gözlerini kısarak baktı, gemi fenerlerinin ışıklarını fark edince göğsü sıkıştı. "Fırtınadan kaçmaya çalışan ticaret gemileri mi?"

James başını salladı. "Gözcüler bizi takip eden üç Amarid donanma gemisi saydı," dedi. "Ama yaklaşmak için herhangi bir hareket yapmıyorlar, bu yüzden anakaraya ulaşabiliriz."

"Yaklaşmalarına gerek yok," dedi Ahnna. "Bu fırtına bizi onların içine itecek."

Gemi kaptanı onun sözlerini duydu. "Bu sadece bir fırtına!"

Ahnna bakışlarını dönen bulutlara kaldırdı, şimşekler karanlığı aydınlatıyordu, onun gördüklerini nasıl görmediklerini anlamıyordu. "Eğer gördüysem, bu bir gemi katili."

Jor ekledi, "Daha vahşi olduğu için değil, ilk yumruğunu savurana kadar ağırlığını bilemeyeceğiniz için. Onun yolundan çekilmeliyiz."

Kaptan, "Batıya doğru gidersek bizi gemiye alırlar," diye karşı çıktı. "Özellikle de Amarid sularına girersek!"

"Denizler gemiye binmek için çok dalgalı," diye tersledi Jor. "Fırtınanın hemen batısında kalırsak filoları bir arada kalamaz. Onlar farklı yönlere savrulana kadar bekler, sonra da karanlıkta kaçmaya çalışırız."

Küpeşteye doğru yürüyen Ahnna ellerini cilalı tahtaya dayadı ve uzaktaki ışıklara baktı. Kulaklarının arasında beyni her gemi kaptanı fırtınadan kaçmaya çalışırdı ama bu gemiler daha da yaklaşmıştı.

James o konuşurken yanına gelmiş ve dirseği dirseğine değmişti, yemek masasında ortaya çıkan çatışma ortak bir düşman karşısında bir kenara bırakılmıştı.

"Neden bu riskleri alıyorlar?" diye sordu. "Senin ölümün onlar için neden bu kadar değerli?"

Kaptan cevap vermedi ve Ahnna bu soruyu hayatta kalırlarsa soracağını bildiği için düşüncelerini nasıl kaçabilecekleri konusuna kaydırды. Yüzünü kaptana dönerek, "Fırtınanın önünden doğuya doğru gidiyoruz," dedi.

Kaptan bembeyaz kesildi. "Delirdin mi sen?"

"Ahnna, yeterli zaman yok," diye bağırdı Jor. "Fırtına neredeyse üzerimize geliyor."

"Aynen öyle. O kadar uzaktalar ki takip etmeye kalkarlarsa kesinlikle yakalanırlar."

"Rotamızı koruyalım derim," dedi kaptan. "Fırtınanın kenarından geçelim."

"Fırtına güneybatıya doğru ilerliyor." Ahnna bir elini yükselen rüzgâra doğru kaldırdı. "Bizi doğruca Amarid sularına itecek ve kendini dışarı attığında onlardan kaçamayacağız. Bu römorkörle olmaz."

"*Victoria* kralın filosunun en değerli mücevheri!" Kaptanın yüzü morardı. "Denizlerde onun gibisi yok."

"*Victoria*'nız çok yavaş!" Ahnna parmağını Amaridlilere doğru uzattı, rüzgâr saçlarının bağına çözmüştü. "Oysa onlar hız için inşa edilmiş. Bu bizim tek şansımız ve bunu tartışmalarla harcıyoruz!"

"Ahnna, bu çok riskli!" Jor başını salladı. "Hepimizi öldürteceksin."

"Bu planla karşında duran Aren olsaydı tereddüt etmezdin," diye bağırdı Ahnna. "Bana yanıldığımı söyle."

Çenesi gerildi ama Taryn'in sesi, "Aren olsaydı çoktan doğuya yelken açmış olurduk. Ama onun aksine, Ahnna bizi *asla* yoldan çıkarmadı."

Ahnna kuzeninin kırmızı çerçeveli gözleriyle karşılaştı ve sonra kaptanı geçersiz kılma gücüne sahip tek kişi olan James'e döndü. "Hayatımı Fırtına Denizleri'nde geçirdim. Fırtınalar en iyi bildiğim şeydir."

James onu garip, uzak bir ifadeyle izliyordu, sanki bir anıya takılmış gibiydi, ama sonra başını salladı. "Fırtınaların Ithicana'yı koruduğunu söylerler, o halde bu gece prensesi korumaları için dua edelim," dedi ve mürettebata bağırdı. "Onun emirlerine uyun! Karşı çıkanı bizzat ben denize atacağım, şansını Amaridlilerle deneyebilir!"

Ahnna çoktan koşmaya başlamıştı. "Onu bana ver!" diye bağırdı dümenciye, sonra dümeni tutup döndürdü, gemi doğuya doğru dönmeye başladı. "Sahip olduğun her yelkene ihtiyacım var!"

Bir kalp atışı boyunca kimse hareket etmedi ve sonra mürettebat harekete geçti. "Takip ediyorlar," diye bağırdı biri.

Güzel, diye düşündü Ahnna, Silas'ın emriyle Eranahl'ı kuşatan Amarid filusunun görüntüsünü çok iyi hatırlayarak. *Umarım fırtına her birinizi alır.*

James dümende ona katıldı, yükselen rüzgâr saçlarını karıştırıyordu, gözleri kuzeyde yanıp sönen şimşeklerdeydi.

"Cesaret edebildiğimiz kadar ön tarafa yakın durmalıyız," dedi, dümeni yerinde tutmak için zorlanıyordu, gemi zaten ölümcül bir açıyla yatmaya başlamıştı. "Cesaretimizi kaybedeceğimizi düşünerek daha güneyde kalacaklar ve fırtına gücünü kaybettiğinde bizi ezip geçebilecekler. Bu da cesaretimizi kaybedemeyeceğimiz anlamına geliyor. Rotayı koruyun, sonra fırtınanın doğu tarafına dönün ve kuzeye gidin. Onlar bizi yakalamadan önce anakaraya için yeterli avantaja sahip olmalıyız."

"Ne kadar yaklaşmaya cesaret edebiliriz?"

"Yakın." Botunu güverteye dayadı ve onun da aynısını yaptığını gördü. "Her şey bağlanmalı ve güvertede olması gerekmeyen herkes aşağıya inmeli. Bu biraz zor olacak."

Bu sözleri söyler söylemez yağmur başladı.

Soğuk damlacıklar yanaklarını yaktı ve Ahnna gözlerini korumak için kısarak bakışlarını solundaki çalkantılı bulut kütesine sabitledi. Rüzgâr şimdi uluyor, öfkeli bir canavar gibi hiddetini haykırıyor, denizler saldırının altında kıvranıyordu. Gemi her kabarmada artan bir şiddetle yükselip alçalıyor, dalgalar ana güverteyi yıkıyor ve denizcileri denize savrulmamak için ellerine ne geçerse tutmaya zorluyordu.

Ahnna onların bağırıışlarını duymazdan geldi, kulakları geminin iniltilerindeydi, armalar rüzgârın şiddetine karşı geriliyordu. "İyisin," diye fısıldadı gemiye. "Bunu başarabilirsin."

"İkisi güneye ve doğuya doğru ilerliyor, ama diğeri peşimizde," diye bağırdı bir gözcü, gerçi gittikçe artan karanlıkta ve şiddetli yağmurda nasıl bir şey görebiliyordu, Ahnna bilmiyordu.

"Ahnna," diye kükredi Jor bir parmaklığa tutunduğu yerden. "Geri çekil! Gemiye parçalayacaksın!"

Onu görmezden geldi, tüm dikkati rüzgârda ve gemideydi, gemi yükselen dalgalara çarparken acı içinde inliyordu. *Victoria*

hızlı olmayabilirdi ama *güçlüydü* ve bu şiddette Amarid gemisinden daha uzun süre dayanabilirdi.

Ana güverte bir dalganın altında kayboldu ve Ahnna su çekilip de birkaç denizci gözden kaybolduğunda dişlerini sıktı. *Onlara yardım edemezsin*, dedi kendi kendine. *Onlar çoktan kayboldular. Kurtarabildiğini kurtar.*

"Aşağı in!" diye bağırdı James'e, kolları tekerleği yerinde tutmanın zorluğundan titriyordu. "Bu güvenli değil!"

Onu görmezden geldi, bunun yerine bir halat kaptı ve önce güvertenin küpeştesine, sonra da kendi etrafına doladı. Kalan uzunluğu kaldırarak, "Seni küpeşteye bağlayayım!" diye bağırdı.

O cevap veremeden güvertede bir dalga patladı.

Ahnna'ya çarparak onu dümenden uzaklaştırdı ve geriye doğru uçmasına neden oldu.

Başı güverteye çarptı, su onu boğuyordu, dünya dönüyordu. Ahnna vücudunun yuvarlanmasını engellemek için tahtaya tırmandı ama nefes alamadı. Gemi düzleşti ve Ahnna elleri ve dizleri üzerinde çırpındı, çarkın döndüğünü, geminin güneye doğru döndüğünü görünce küfretti. "Hayır!"

Tökezleyerek dümene döndü ve dümeni tuttu. Fırtınadan uzaklaşma şansı verilmiş olsa da *Victoria* bunu değerlendiriyordu. "Haydi!" Ahnna elinden geldiğince sert bir şekilde kürek çekti ama yeterince güçlü değildi. Islak güvertede kaldıraç etkisi yaratamıyordu.

Hepsini öldürdün, diye haykırdı vicdanı.

Sonra eller direksiyonun üzerine kapandı, sert bir göğüs sırtına baskı yaptı. "Birlikte!" James bağırdı. "Çekilin!"

Tüm gücünü bu işe harcayan Ahnna, *Victoria* inleyerek protesto ederken, dümeni yavaş yavaş yerine oturttu. *Lütfen kırılma*, diye dua etti dümen için. *Lütfen ihtiyacım olan kadar güçlü ol.*

Gemi fırtınaya dik olarak döndü, güvertenin açısı dehşet vericiydi, sadece James'in vücudunun baskısı ve dümeni tutuşu Ahnna'nın geminin yanından ölümcül denize kaymasını engelledi. Dalga dalga geminin üzerinde yuvarlanıyor, onu deniz suyuyla boğuyor ve görüşünü engelliyor, gemiyi yönlendirmek için sese ve hislere güvenmeye zorluyordu.

Rotasını değiştirdiğinde James ona karşı koymadı. Vücudunun güçlü kasları geminin saldırıdan kaçmasını engellemek için gerildi, kesik kesik nefesi şakağına değdi. Gök gürültüsü tepelerinde kükrüyor, şimşekler etraflarındaki beyaz denizleri aydınlatıyordu.

Bum!

"Peşimizdeki Amaridian gemisi vuruldu!" diye bağırdı biri. "Batıyor!"

Biri gitti.

Ahnna dişlerini sıkımiş, rotayı koruyup korumamayı tartışıyordu. İçgüdüleri güçlü durması gerektiğini haykırıyordu ama aşağıda, mürettebatın durmak bilmeyen yağımur ve deniz tufanıyla bocaladığını görebiliyordu. Diğer gemiler daha güneye yelken açtığı için, mürettebata biraz soluklanma şansı verebilirdi. "Güneydoğıya doğru ilerleyeceğiz!" diye bağırdı. "Fırtınanın kenarına ulaştığımızda kuzeye yöneleceğiz."

James'in çenesindeki kirli sakal başını sallarken Ahnna'nın şakağına değdi ve Ahnna dümeni yavaş yavaş çevirerek mürettebata yelkenleri ayarlamaları için emirler yağıdırdı. Emirler iletilirken ağızlar kıpırdadı, denizciler itaat etmek için güvertelerde mücadele etti.

Çatlak!

Ahnna'nın gözleri bir yelken parçasının karanlığa doğru uçtuğunu, halatların sallandığını ve arma parçalarının düştüğünü görmek için tam zamanında armaya kaydı.

"Yere yat!" James onun omuzlarını çekmek için dümeni bıraktı ama Ahnna geminin kontrolünü kaybederse onu tekrar rotasına sokmaya çalıştığında parçalanacağını bildiğinden gemiyi tuttu.

Etrafında kırık bir kereste parçasının büküldüğü bir ip ona doğru sallandı. Ahnna kulağının yanından geçtiğini hissederek yana doğru eğildi-

Tam da bir dalga güverteyi batırıp ayaklarını altından çekerken.

Ahnna eğik güverteden aşağıya doğru kayıyor, tutunmak için tahtayı tırmalıyordu. Küpeşteye çarptığında çığılık attı ve vücudu denize devrildi.

Sadece parmakları parmaklığın etrafına dolandı.

Gözleri ayaklarının altındaki denize sabitlendiğinde damarlarına korku doldu, çünkü içine düşerse hayatta kalması mümkün olmayacaktı.

"Ahnna!"

James'in sesi rüzgârı aştı.

"Rotayı tutun!" diye bağırdı. "!" Çünkü tutmazsa, hepsi kaybolacaktı.

Gemi, fırtınanın verdiği hasarın acısını hissediyormuş gibi inleyerek durdu ama güneye doğru daha fazla sallanmadı.

Bir dalga güverteden yuvarlanarak ona çarptı ama Ahnna küpeşteye sıkıca tutundu. Deniz suyunda boğulurken, bir bacağını kenardan sarkıttı ve tekrar tekrar vurulsa bile çizmeli ayak bileğini tahtaya bağladı.

Çaresizce hava almak istiyordu ama deniz ona hiç nefes aldırmadı, görünüşe göre onları batıramazsa gemideki herkesi boğmaya niyetliydi.

Dayan! diye sessizce bağırdı. *Parmaklıkların üzerinden geç!*

Kendini kenara çekmeye çalışırken gemi sarsıldı ve ayak bileği kaydı. Düşerken dudaklarından bir çığlık daha koptu, tek eliyle sallanıyordu, dalgalar botlarının altını öpüyordu. Bırakması ve Fırtına Denizleri'nin onu ele geçirmesine izin vermesi için yalvarıyordu.

Henüz değil, dedi denize parmakları kayarken bile. *Hazır değilim.*

Nasırlı bir el bileğinin etrafını sardı.

"Seni yakaladım," diye bağırdı Jor.

"Çek!"

Ahnna kıpırdandı ve korkuluktan aşağı yuvarlanarak bir yığın halinde yere düştü. Bir başka dalga vurduğunda öksürerek ciğerlerine hava almak için mücadele etti.

Ama fırtınanın şiddeti azalıyordu.

Gözlerindeki tuzu kırıştırdığında, James'in hâlâ dümende olduğunu ve Taryn'in ona rotada rehberlik ettiğini gördü.

Yıldızlarla parıldayan bir ufka doğru.

"En kötüsünü atlattık," dedi Jor. "Kuzey, Taryn, kuzey!"

Kuzeni başını salladı, James'e sert rüzgâra karşı nasıl yol alacağını anlatırken eliyle işaret etti, bir yandan da mürettebata emirler yağıdırıyordu. Jor ayağa kalktı ve küpeştenin üzerinden eğilerek arkalarından baktı. "Tek bir ışık bile yok," dedi. "Eminim o pislikler dışarıdadır ama bu sefer bizi yakalayamayacaklar."

Ahnna sonunda ciğerlerini dolduran bir nefes almayı başardı ve başını salladı. "Güzel. Rüzgâr hafifler hafiflemez, onarım için armaya adam göndermemiz gerekecek. Karanlıkta neyin kırıldığını anlayamıyorum."

Jor onun önünde diz çöktü. "Özür dilerim, Ahnna. Sana güvenmeliydim."

Hayatı boyunca Jor'dan onay almak istemişti. Aren'e yaptığı gibi ona da bir baba gibi ilgi göstermesini, çünkü kendisinin ona ayıracak çok az zamanı vardı. Ama şimdi bununla yüzleştğinde Ahnna'nın hissettiği tek şey bir rahatsızlık dalgasıydı ve gözlerini kaçırdı. "Her iki şekilde de olabilirdi."

Ayağa kalkarken, acı vücudunu bıçak gibi keserken tısladı ve bir elini kaburgalarına bastırdı.

"İyi misin?"

"Evet." Yüzüne yansımaması için acısına hâkim olarak James'in gemiyi mürettebattan birine teslim ettiği güverteye geçti. "Kuzeye doğru gitmeye devam et," dedi adama. "Işık yok. Şansımız yaver giderse sabaha anakarayı görmüş oluruz."

Sonra uzaklaşmaya başladı.

"Ekselansları," diye seslendi James, ama onu duymamış gibi yaptı çünkü soğukkanlılığı kırılıyordu ve onun görmesini istemiyordu.

"Ahnna!"

Yürümeye devam etti.

Sadece eli koluna yapıştı ve onu durdurdu. "Özür dilerim," dedi, ışıklar söndüğünde yüzü gölgeler arasında kaybolmuştu. "Yardımaınıza gitmek dümeni terk etmek anlamına geliyordu ve-"

"Doğru seçim buydu," diye araya girdi, acı ve mide bulantısı içini burkuyordu. "Benim için bu gemideki herkesin hayatını riske atmak aptalca bir hareket olurdu."

"Senin hayatın daha değerli."

"Öyle değil." Ahnna bu düşünceden nefret ediyordu. Bir unvanın ve bir ismin onun hayatını başkalarınınkinden daha değerli kıldığı fikrinden nefret ediyordu. "Gerçi görünüşe göre seninki öyle ve Katarina'nın seni ölü görmek için neden bu kadar çok adam kaybetmeye razı olduğunu anlamak isterdim. Ve neden bunu Ithicana'nın üzerine yıkmak istediğini."

James yanmış gibi kızın kolunu bıraktı. "Bunu neden yaptıklarını bilmiyorum."

"Bunu çözün. Yoksa daha fazla insan ölecek."

Ahnna ondan uzaklaştı, karmakarışık iplerin ve kırık tahta parçalarının arasından geçerek ilerledi.

Karanlık. Birisi aşağıya inmesi için kapağı kaldırdı ve Ahnna her adımda acı içinde dişlerini sıktı, odasına ait kapıyı bulana kadar karanlıkta koridorda yürürken bir elini duvara bastırdı.

İçerisi karanlık ve ıslaktı, lomboz camları fırtınada kırılmıştı. Karanlıkta etrafı yokladığında sandığının devrilmiş ama sıkıca kapatılmış olduğunu gördü. Ahnna homurdanarak sandığı düzeltti ve kaburgaları sızlayarak ıslanmış şilteyi iskeletin üzerine yerleştirdi.

Yatağı tırmanarak yanağını ıslak kumaşa dayadı. Gözlerini kapatmaktan korkarak boş boş bakarken, her nefes alış verişinde içinden acı fışkırıyordu. Kendisine musallat olan ve bugün Northwatch'ta ölenlerin de katılacağını bildiğı ölüler geçidini davet etmekten korkuyordu. Bu gece fırtınada boğulanlar. Ancak, önünde sadece gecenin karanlığı varken, hayaller gelmeden önce uykuyu beklemedi.

Battaniyeden bir avuç kapalı Ahnna, onu ağına soktu ve sonra çığılık attı.

Yorgunluk onu ele geçirene kadar çığılık attı ve sonra rüyalarında, gardını düşürdüğü için ölenlerin önünde diz çökerken daha yüksek sesle çığılık attı. İçgüdülerini görmezden geldiğı için acı çekenlerin. *Sadece nöbet tutsa* hala yaşayacak olanların.

7

JAMES

JAMES, fırtına sırasında kırılmayan birkaç parçadan biri olan çay fincanındaki yongaya gözlerini dikti. Kırmızımsı kahverengi sıvının son damlalarının altında yapraklar kıpırdadı ve işaretleri okumamak için başka tarafa baktı. Çok geçti, çünkü gözleri çoktan deseni seçmişti.

Strife.

Sanki bunu bilmiyormuş gibi.

İçindekileri denize attı ve James ilk kez ailesinin Cardiff tarafının geleneklerini öğrendiği için pişmanlık duymadı. Annesinin ailesinin. Küçük bir çocukken babası onu gizlice annesinin kardeşleri Ronan ve Cormac'ın yanına haftalarca yaşamaya göndermişti. Amcası Cormac ona yıldızlarda atalarının hikâyelerini görmeyi öğretmişti. Bir fincanın içindeki yapraklarda geleceği okumayı. Tanrı'nın güneylilerin eğlenceli bir uydurması olduğuna inanmayı.

Cardiff ile Harendell'in arasını açan da bu , babasının halkı ile annesinin halkı arasındaki ayrılık da. Çünkü Cardiff, Harendell'in kime ya da neye taptığını pek umursamazken, Harendell bunun tam tersini yapmış ve Cardiff'in halkına sayısız kez din dayatmaya çalışmıştı.

Her zaman şiddetle sonuçlandı. Savaş.

Strife.

İşte bu yüzden Yakup hem babasına hem de amcasına barışa ulaşmak için farklı bir yol önermişti: her iki ulusun da eşit ölçüde taptığı bir şeye başvurmak.

Zenginlik.

Ve Ithicana'dan On Beş Yıllık Antlaşma'nın şartlarının yerine getirilmesini talep eden mesaj gelene kadar bunu başarma yolunda ilerliyorlardı. Şimdi James'in elde etmek için savaştığı her şey parçalanma riskiyle karşı karşıyaydı.

James gözlerini dalgalara dikti ama beyaz dalgaları görmek yerine tek gördüğü Ahnna'nın suda asılı kalmış, köpekbalığına uzanan eliydi. William'ın onunla olan nişanını bozmadığı için babasına sessizce lanet okudu. *Ithicana'yla ilişkimiz eski ve güvenli, Cardiff'le ilişkimiz ise yeni ve hassas, diye* tekrarladı babasının sesi düşüncelerinde. *Biri uğruna diğerini tehlikeye atmayacağım. İkisine de sahip olabileceksen olmaz.*

Ahnna ile konuştuktan sonra her ikisi de giderek daha az olasılık gibi görünüyordu, çünkü James'in aklında, ticaretin köprüden güneye akmasını sağlamak için konumundan yararlanmayı amaçladığına dair hiçbir şüphe yoktu, zenginlik dini Harendell ve Cardiff kadar Ithicana tarafından da paylaşılıyordu.

"Kahretsin," diye mırıldandı, kaşlarını çatarak dalgalara baktı.

Georgie arkasından, "Ben de aynen öyle düşünüyorum," dedi. "Az önce sevgili Kaptan Drake ile konuştum."

James söz konusu adamın durduğu ön güverteye baktı. Ahnna ve mürettebat *Victoria'yı* fırtınanın içinden geçirirken Drake aşağıda saklanmıştı.

"Kaptan hasarlı bir gemiyle Elmsworth'e gitmektense Sableton'da limana yanaşıp oradaki tersanelerden faydalanmak istiyor." Georgie dirseklerini küpeşteye dayadı ve kıyı şeridine baktı. "Görünüşe göre Ithicanian denizciliği için cesareti yok."

"Herhangi birimiz mi?"

"Bunu yapmayacağız, dostum. Hayatta bir kez olması benim için yeterliydi. Öldüresiye deniz tutmuştu ama kusamayacak kadar da korkmuştum. Sefalet, sana söylüyorum. Sefalet.

en saf haliyle." "Daha
kötüsü de olabilirdi."

"Tartışılabilir. Amaridianlarla iyi bir yakın dövüş, odadaki tek sürgülü şey olan lavaboma can havliyle tutunmaktan çok daha onurlu olurdu. Bu arada, envanter çıkarıyoruz ama erzaklarımızın çoğu deniz suyuyla mahvoldu, o yüzden limana varana kadar az bekliyoruz."

"Belki de tamamen yalın değildir." James çenesini Ahnna'ya eşlik eden yaşlı İthikanyalı adama doğru salladı. Jor şu anda elinde bir olta, ayaklarının yanında içinde üç büyük balık bulunan bir kovayla geminin küpeştesine yaslanmıştı.

"Yüce Tanrım, bunlar vahşi, değil mi?" Georgie mırıldandı. "Yemin ederim, hepsini denize atsak, bir balınaya binip önümüzden kıyıya gelirler."

James hafifçe homurdandı, sonra hizmetçilerden birinin doldurduğu taze çaydan yudumladı. "Bence doğru kelime *pragmatik*. İthicana sert bir yerdir ve kışının üstüne oturanlar pek başarılı olamazlar."

"İthicana günah kadar zengin, Jamie. Bilinen dünyanın en büyük piyasa yapımcıları. Vahşi yaşamalarına gerek yok. Bunu onlar seçiyor. Bizim gibi değil. O da bizim gibi değil."

Bunu inkâr etmek mümkün değildi ama James, "Boynunu kurtaran kadına biraz saygı göster," dedi.

Georgie onu azarlamak yerine ilgiyle süzdü. "Öncelikle, iyi adamım, her zaman kendi görüşlerimi söylediğimi sanıyorsun, oysa ben aslında görüşleri gerçekten önemli olan kişilerin görüşlerini söylüyorum. İkincisi, prenses hakkındaki söz konusu görüşlerin senin için ne önemi var? Onunla evlenmek zorunda olan sen değilsin."

"Nezaket." James kaşlarını çatı. "Sadece benim himayemde olmakla kalmayıp hayatımı da kurtaran prenses hakkında iftira dolu sözler söylenmesine izin verirsem ne tür bir beyefendi olduğumu iddia edebilirim? Hem de iki kez."

"Üç kez," diye düzeltti Georgie gülümseyerek. "Madem sayıyorsun."

Üç kez. Oysa Ahnna neredeyse denize düşecekken o direksiyonda kalmış ve Ahnna'yı kendini kurtarması için bırakmıştı. Utanç James'in içini yaktı.

Midesi bulandı ve bakışlarını tekrar fincanına çevirdi. Bunun doğru bir hareket olduğu tartışılmazdı ve Ahnna'nın kendisi de onu temize çıkarmıştı ama Ahnna denizlerin üzerinde sallanıp yaşam savaşı verirken harekete geçmemesi hâlâ aklından çıkmıyordu.

Georgie kıkırdarak, "Centilmenlikte herkesten daha iyi olduğunu biliyorum," dedi, "ikimiz de bu kelimeye pek sahip çıkmadığını biliyoruz. Ve benim yanımdayken de böyle davranmıyorsun. Sen öncelikle bir askersin ve sadece baskı altında bir saray mensubusun, bu yüzden *nezaketten* bahsederek beni kandırmayı düşünme." Bunun üzerine arkadaşı onun kalçasına sert bir tokat attı ve "Sakin bana ona hayran olduğunu söyleme?" diye haykırdı.

"Kesinlikle hayır." James çay fincanını, tortularına tekrar bakmaması için yanından geçen bir hizmetkâra uzattı ve yanaklarının utançla ısındığını hissetti. "Yine de ona saygı duyuyorum, askerden askere."

Georgie'nin dikkatle incelemesinden rahatsız oldu ama arkadaşı sadece omuz silkti. "Hayal kırıklığına uğramış olsam da buna inanıyorum. Bir kez olsun bir skandala karışmış olman senin için eğlenceli olurdu."

"Ben bir skandal olarak doğdum," diye cevap verdi James ekşiyerek. "İşleri daha da kötüleştirmeye gerek yok."

Georgie, "Farklı düşündüğümü biliyorsun, ama bu konuyu arkadaşlığımız içinde bir çekişme noktası olarak kabul ediyorum," dedi. "Dahası, söz konusu hanımefendi yaklaşıyor, bu yüzden bir kez daha beyefendiyi taklit etme zamanınız geldi."

James'in dudaklarından birkaç uygun karşılık yükseldi, ancak Ahnna duymadan önce onları konuşlandıracak zamanı yoktu. Ahnna sert bir şekilde hareket ediyordu, fırtınaya karşı dümeni tutmanın verdiği gerginlikle her yerinin ağrıdığı düşünülürse, James ona sempati duyuyordu. "Günaydın, Leydi Ahnna." Başını eğdi ve göz ucuyla Georgie'nin "Majesteleri" diye mırıldanarak eğildiğini gördü.

"Günaydın, lordlarım." Dumanı tüten bir fincan çayı kabul etti, geminin hareketine rağmen tabağı kolaylıkla dengeledi. "Amaridianlardan iz yok mu?"

Georgie, "Harendell'in kıyı şeridine bu kadar yaklaşılmaya cesaret edemezler leydim," dedi.

"Sanırım ne yapıp ne yapmayacaklarına dair fikirlerimizi yeniden gözden geçirmemiz gerekebilir." Ahnna kalın bir örgüyle örülmüş uzun saçlarını omzunun üzerinden geriye doğru itti. Elllerinde sıyrıklar ve kabuklar, yanağında ise mor bir çürük vardı; vücudunda zaten var olan eski yara izlerine yenileri eklenmişti. "Kraliçe Katarina'nın senin öldüğünü görmek için neden bu kadar çok şeyi göze aldığını hiç düşündün mü? Ya da neden senin ölümünü kardeşimin üzerine yıkabileceğine inandığını?"

"Ithicana ve Harendell arasında bir savaş başlatmak için," dedi refleks olarak. "Eğer babam İthicana kralının beni öldürttüğüne inansaydı, kan dökmek için gelirdi. Bu da kaynakların Ovalar'dan çekilmesi anlamına gelir ki bu da Amarid'e oraları geri almaya çalışma fırsatı verir. Onlarca yıldır o bölge için onlarla savaşıyoruz, bu yüzden orayı geri kazanma şansı birkaç gemiye mal olmaya değer."

"Ithicana'nın sizi öldürmek için ne gibi bir sebebi olabilir ki?" diye sordu. "Duygularınızı incitmek istemem Majesteleri ama casuslarımızın raporlarında nadiren bir dipnot olmaktan öteye gidemiyorsunuz çünkü rolünüz her zaman bizi ilgilendirmeyen Ovalar'daki söz konusu çatışmaya odaklanmış durumda. Sizi öldürmek bize hiçbir şey kazandırmaz ama kuzeydeki en güçlü müttefikimizi kaybederiz. Bu mantıklı değil ve Kraliçe Katarina böyle bir oyunun babanız üzerinde işe yaramayacağını bilirdi çünkü İthicana'nın size zarar vermek istemesi için mantıklı bir neden yok."

Ancak James'in hırsları sandığı kadar gizli değilse, o zaman vardı.

James'in kalbi küt küt atmaya başladı. İthicana onun ticareti köprüden Cardiff'e yönlendirmeye çalıştığını öğrenirse, ölmesini istemek için gerekçeleri *olurdu*. Eğer Amarid bunu İthicana'yı suçlamak için bir gerekçe olarak kullanmak niyetindeyse, bu Katarina'nın onun babası ve amcası arasındaki arabulucu rolünü bildiği anlamına gelirdi ve bu... bu imkânsızdı. Kimse bilmiyordu.

Hiç kimse.

Ahnna'nın gözleri kısıldı ve yüzünde hiçbir şeyin görünmesine izin vermemiş olsa da James sessizliğinin çok şey anlattığını biliyordu. "Neyi söylemiyorsun?" diye sordu.

Georgie öksürdü. "Bu hassas bir konu leydim. Kulaklarınıza uygun değil."

James şaşkınlıkla arkadaşına bakarken Ahnna'nın kaşları kızgınlıkla çatıldı, çünkü Georgie'nin neden bahsettiği hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Ben bir askerim lordum," diye tersledi Ahnna. "Hayatlar söz konusu olduğunda adaba pek önem vermem."

"Elbette." George yumuşak bir öksürük çıkardı. "Ekselansları ile Amarid Canavarı arasında yakın zamanda gerçekleşen bir kavgayla ilgili. Prens Carlo Serrano."

Oh, lanet olsun.

"Canavar'ın kim olduğunu biliyorum," dedi Ahnna. "Ne oldu?"

"Bir sınır çatışması." James Georgie'ye ters ters baktı. "Bunların hiçbiri için gerekçe değil."

"Jamie, saygısızlık etmek istemem ama adam senin iyi yerleştirilmiş çizmen yüzünden çocuk sahibi olma kapasitesinin yarısını kaybetti. Canavar'ın senden daha fazla nefret ettiği biri olduğundan şüpheliyim."

"Amarid Canavarı'nın taşaklarına tekme mi attın?" Ahnna sordu. "Ve bir testisini mi kaybetti?"

"Bu konuşmaya uygun değil," diye homurdandı James, Georgie, "Hepsi bu kadar. Ben de oradaydım, bu yüzden eğer biri Canavar'ı oynamak için gönüllü olmak isterse dövüşü yeniden canlandırmaktan mutluluk duyarım."

Ahnna'nın yüzü kuşkuyla doldu. "Katarina'nın oğlunun testisi yüzünden intikam almak için seni öldürmeye üç gemi ve yüzlerce adam gönderdiğini mi düşünüyorsun?"

Neden bu kelimeyi kullanmakta ısrar ediyordu? "Hayır, ben-" James sözünü kesti, çünkü motivasyonun bu olduğuna inanmasa da, Ahnna'nın keşfedilmeden bırakılmasını istediği bir çukuru daha derin kazmasından daha iyiydi. "Kim söyleyebilir ki? Amaridianlar gururlu insanlardır."

"Evet, öyleler," diye cevap verdi ama James onun ikna olmadığını görebiliyordu. "Bu yüzden Carlo'nun kaybettiği testisi için kişisel intikam talep etmemesine şaşırdım."

Georgie, "Çünkü artık cesaretinin sadece yarısına sahip!" diye ilan etse de James bu konuşmadan uzak durmak için çaresizce burnunun köprüsünü sıktı.

Ahnna'nın dudakları aralandı ama tepeden gelen "Sableton ufukta!" sesiyle kesildi ve onun yerine denize doğru baktı.

Birkaç dakika içinde Harendell'in kıyı şeridi olan pus göründü ve James Ahnna'nın nefesinin kesildiğini duydu.

"Haritalarda görmüştüm," dedi. "Ama şu ana kadar ne kadar büyük olduğunu takdir ettiğimden emin değilim. Babanla buluştuğum Emesmere Adası'ndan daha kuzeye hiç seyahat etmedim."

Emesmere'i şafaktan hemen önce geçmişlerdi, ada Harendell'in kontrolündeki en güneydeki kara parçasıydı ve çoğunlukla son çare limanı olarak kullanılırdı, çünkü orada kayadan başka bir şey yoktu. Ahnna'nın babasıyla görüşmesi kısa sürmüştü ve Ahnna tüm bu süre boyunca maske takmıştı, bu da babasını son derece memnun etmişti. "Hiç kıtaya gitmedin mi?"

"Ithicana'dan hiç ayrılmadım," diye cevap verdi. "Hiç ihtiyacım olmadı. Hiç istemedim."

Ne değişti? James merak etti, çünkü düğün tarihinin belirlenmesi için aniden bastıran kişi Ithicana'ydı. Ahnna on yıldan uzun bir süredir evlenme çağındaydı ama Ithicana onu elinde tutmaktan memnun görünüyordu. Neden şimdi?

Sableton liman kenti büyüyor, sayısız bacadan dumanlar yükseliyor, iskeleler sayılamayacak kadar çok gemiyle dolup taşıyordu. Yine de James buradan bile Ithicana'nın ve Fırtına Denizleri'nin vahşi doğasından, anavatanında hüküm süren nezaket gösterisine geçişi hissetti. Ve yanı başında, Ahnna'nın kolunda sanki o da bunu hissetmiş gibi tüyleri diken diken oldu.

"Verwyrd'e yolculuk ne kadar sürer?"

"Arabayla iki gün," diye cevap verdi, rüzgârın saç örgüsünden çözülen saç tutamlarını nasıl yakaladığını izleyerek. "Yağmur yağar ve otoyol çamura dönerse daha uzun sürer."

"Gökyüzü Sarayı söyledikleri kadar yüksek mi?" Sesinde daha önce duymadığı bir hüznün vardı ve Silas ile kızı Ithicana'ya savaş getirmeden önce sesinin böyle olup olmadığını merak etti. Taryn'e göre Ahnna mizah anlayışını kaybetmişti.

"Bulutlara dokunuyor," dedi James.

Ağzının köşesi yukarı kalktı. "Harendell'de hakkında okuduğum tüm yerler arasında Verwyrd'in Gökyüzü Sarayı en çok görmek istediğim yeri."

Bu onun yüzünde gördüğü ilk gerçek gülümsemeydi ve en nefret ettiği yerden gelmişti. Doğduğu yerde. Annesinin öldürüldüğü yer. Çarpık Taht'ın ve onun bir parçası olmak için savaşılan aynı derecede çarpık ahlaklı insanların evi. Ahnna Kertell gibi bir kadını yiyip bitirecek bir yer. Yine de James'in tek söylediği, "Harendell'e hoş geldiniz." oldu.

8

AHNNA

SABLETON, Harendell'deki en büyük liman kentiydi ve tıpkı Vencia gibi, mallarını köprüden geçirmek isteyen tüccarlar için bir bağlantı noktasıydı. Hava balık ve katran kokuyor, rıhtım her boyut ve şekildeki gemileri yükleyip boşaltan denizciler ve işçilerle dolup taşıyor, mal sandıkları rıhtımı kaplayan geniş depolara girip çıkıyordu. Büyük tersanede farklı tamamlanma aşamalarında birkaç gemi bulunuyordu ve rüzgâr Ahnna'nın üzerinden eserken, ötesindeki arazilerden gelen sığır kokusunu içine çekti.

Daha önce hiç böyle bir şey görmemişti.

Dirseklerini küpeşteye dayayarak yanından geçen bir çift Amarid ticaret gemisine baktı. Birbirlerine tükürmelerine ve hırlamalarına rağmen, iki ulus birbirleriyle etkileyici miktarda ticaret yapıyordu, tıpkı Valcotta ve Maridrina'nın sürekli savaş halinde olmalarına rağmen her zaman ticaret yaptıkları gibi. Yine de James küpeştede ona katıldığında, ona döndü ve "Bu saldırıdan sonra Harendellian limanları Amaridian gemilerini reddetmeye başlayacak mı?" dedi.

"Hayır."

Elleri parmaklığı kavradı ve gözleri onlara kaydı. İri, uzun parmaklarında dövüşlerden kalma taze sıyrıkların yanı sıra çok sayıda eski yara izi de vardı. Güçlü eller. Yasaklanmadan, onun anısı

Onu kaldırırken kalçalarını kavrayan adam zihnini doldurdu. Ahnna bakışlarını tekrar Sableton'a çevirmeye zorladı. "O zaman neden Ithicana'dan bunu yapmasını talep ediyorsun?"

"İthicana'dan talepte bulunacak konumda değilim," dedi. "Bu bir öneriydi."

Sert bir öneri diye düşündü ama sadece "İkiyüzlü görünüyor. Ithicana kıyılarında olmuş olabilir ama saldırdıkları yer Harendell'di. Harendell'in ticari yaptırımları daha uygun görünüyor."

"Böyle bir karar Harendell'in tüccarlarına büyük bir maliyet getirecektir ve hafife alınacak bir karar değildir."

"Yine de Northwatch rıhtımındaki kan daha kurumadan Ithicana'ya benzer maliyetli kararlar aldırırdınız."

Yavaş bir nefes verdi, sonra başını çevirip ona baktı, güneş gözlerinin kehribarında yansıyor. "Amarid'le ticaret konusunda benim fikirlerimin pek bir önemi yok, sizinkilerin ise muhtemelen daha da az. İkimizin de Amarid ve Harendell arasındaki ticaret politikalarını etkileme kabiliyetine sahip olmadığımız göz önüne alındığında, bu somut bir değeri olmayan spekülasyon bir konuşma. Sessizlik, sonuçsuz bir tartışmaya tercih edilir."

Haksız değildi ama Ahnna'nın damarlarında öfke alevlendi ve şöyle dedi: "Eğer haddinizi aşarak konuştuysanız bunu söyleyin, Majesteleri. Nezaketen, ifadenizi geri çekmenize izin vereceğim."

"Hiçbir şeyi geri almıyorum." Gözleri kısıldı. "Amaridli tüccarlar bizim limanlarımıza şiddet getirmeye cesaret edemediler ama Ithicana'ya getirmeye cesaret ettiler. Bu da yaptıklarının yanlarına kâr kalacağını düşündüklerini gösteriyor. Amarid'in Ithicana sularında başka neler yapabileceklerini sorgulamaya başlamaması için nın bu düşünceye çare bulması gerekiyor. Ama yine de benim görüşümün bir önemi yok." Bakışlarını limana çevirdi. "Bu konuşma bitmiştir."

Ahnna alay etti. "Cidden bana sessiz olmamı mı emrediyorsun?"

"Sana bir şey yapmanı emredecek kadar küstah olamam," diye karşılık verdi. "Ama kesinlikle bunu öneriyorum."

Kaptan ve Georgie onlara katılmak için o anı seçtiler ve liman başkanı *Victoria*'nın gemisi için hızla yer açarken Ahnna sessizce bekledi.

Etkileyici bir k t le, liman işçileri gemiyi bağlıyor ve şimdiye kadar gördüğü en süslü iskele iskelesini geminin yanına itiyordu. Cilalı ahşap rayları ve yaldızlarıyla, kıpkırmızı halıyı kirletmemek neredeyse botlarını çıkarmak zorunda hissediyordu. Rıhtımda düzgün sıralar halinde duran birkaç düzine üniformalı asker bekliyordu ve James ona kolunu uzattığında, askerlerden altısı trompetleri kaldırdı ve bir dizi nota çaldı.

Etraftaki ko u turma durdu ve yüzlerce g z n incelemesini hisseden Ahnna'nın tüyleri diken diken oldu. Onun yorumlarından hâlâ rahatsız olmasına rağmen Ahnna James'in kolunu tuttu ve parmakları ne kadar açıkta olduklarından refleks sıkıldı. Kalabalıktan bir Amaridli'nin yayıyla yetenekli olması yeterliydi ve ikisi de  lm  t .

"Bu beklenmedik bir geli  ve buna hazırlıklı olmak bir yana, çok az kişi kimliğinizden   phelenecektir," dedi yumuşak bir sesle. "Elmsworth'te limana yana ıp bir nehir gemisiyle Verwyrd'e gitmeyi planlıyorduk, dolayısıyla olası bir saldırı da orada planlanmış olacaktı."

"Seni tanıyacaktı," dedi dişlerinin arasından. "Ya da en azından direkte dalgalanan o lanetli mor sancağı. Dengede olan sizin hayatınız, Majesteleri."

"Yerel garnizon hazır."

"Az önce hazırlıklı olmadıklarını söyledin!"

"Uygun bir tören için hazırlandı," diye tısladı, kolundan çekerek. " imdi y r . Orada ne kadar uzun süre durursan, bir suikast ıyı konumumuzun verdiği fırsattan yararlanmaya o kadar uzun süre davet etmiş olursun."

Ahnna sinirlenerek bir küfür savurdu ve onun kendisini iskeleden aşağıya indirmesine izin verdi; askerler denizcileri ve sivilleri geride tutsa da, gözleri tehdit avına çıkmış bir halde her şeyi inceliyordu.

Eğer bu bir hazırlık *eksikliğiyse*, Ahnna Elmsworth'te neyin amaçlandığını merak etmekten kendini alamadı. Askerler küçük gruplarının etrafında saflar olu turmu , en  ndeki davulcunun ritmine uyarak yürüyorlardı. Bir rıhtımın ucunda daha fazla asker bekliyordu; altı siyah at tarafından çekilen yaldızlarla süslü bir araba da öyle; süsleri cilalı g m  le kaplanmış, kulaklarının üzerine mor tüyler takılmıştı.

Arabacı kapıyı açtı, James Ahnna'nın elini tutarak içeri girmesine yardım etti. Bronwyn ve Taryn içeri girerken Ahnna kadife minderli banka oturdu ve James'in de onun yanına oturmasını gerektirecek şekilde karşısına oturdu. Bunu yaparken, ödünç aldığı gömleğinin omuz dikişi açıldı ve kederli bir nefes verdi.

"Belki de yola çıkmadan önce sana yeni bir gardırop yaptırmak için zaman ayırmalıyız," dedi Ahnna. "Kıyafetleri mahvetme hızına bakılırsa, yolun yarısında çıplak kalacaksın."

"Kendi gardırobunuzun düzeltilmesi gerektiği düşünülürse bolca vaktimiz olacak," diye mırıldandı. "Ormandan tökezleyerek çıkmış gibi görünüyorsun."

"Haksız değil," dedi Bronwyn. "Ve itiraf etmeliyim ki, siz İthanyalıların giymekte ısrar ettiği o korkunç grimsi yeşil en iyi renginiz değil."

Ahnna arkadaşına ters ters baktı. "Sürekli saldırıya uğradığımız düşünülürse, kıyafet seçimimin benim açımdan iyi bir öngörü olduğu kanıtlandı. Eğer bir cüppe ve korse giyseymdim üç kez ölmüş olurdum."

"Geçerli bir nokta." Bronwyn bir çizmesini kendi pantolonunun dizine dayadı. "Etekle dövüşmek çok daha zor."

Atlar hızlarını artırdıkça araba bir o yana bir bu yana sallanarak hareket etmeye başladı ve Ahnna'nın vücudunun James'inkine yaslanmasına neden oldu. Hayatını Ithicana'nın küçük gemilerinin dar alanlarında geçirdiği için temasa alışkındı ama Ahnna kendini James' sıcaklığının yakından farkında buldu. Vücudunun ona dokunan her bir parçasının.

"Artık saldırı olmayacak, artık savaşmak yok," dedi James huzursuzca yer değiştirerek. "Verwyrd'e ulaşana kadar her zaman koruma altında olacaksınız, bu yüzden kıyafetiniz bir askere değil bir leydiye yakışmalı."

Ahnna yumuşak bir homurtu çıkardı. "Her zaman koruma altında olması gereken biri varsa o da sensin. Amaridlilerin öldürmeye çalıştığı kişi sensin. Düzgün bir korumayla, prens kıyafetlerinin daha fazla mahvolması konusunda endişelenmene gerek kalmayacak."

Gözlerini gökyüzüne dikti. "Kendi başımın çaresine bakabilirim."

Ahnna, "Kaç kez hayatını kurtarmak zorunda kaldığımı düşünülürse, aynı fikirde değilim," diye karşılık verdi. "Gerçekten de, kendimi giydirmeye devam etmemin ihtiyatlı olacağını düşünüyorum"

Öyle ki size açıkça ihtiyaç duyduğunuz korumayı sağlayabileyim."

Bronwyn ve Taryn sırtıyordu ve Ahnna savaş öncesinden beri kuzenini ilk kez hem ayık hem de mutlu gördüğünü fark etti. James'i yemlemek, ki muhtemelen akıllıca bir seçim değildi, çok değerli görünüyordu.

"Dayanılmazsın." Pencereden dışarı baktı, aralarında daha fazla boşluk yaratmak için geniş omuzlarını sıkıştırmaya çalışıyor gibiydi. "Nasıl istersen öyle yap. Ama edep yoksunluğunun sonuçlarına katlandığında ağlayarak bana gelme."

"Bu konuda sana söz veriyorum." Ahnna dirseğini arabanın yan tarafına dayadı ve kaldırım taşlarının üzerinden sekerek geçtikleri binaları hayranlıkla seyretti. Dışarı çıkıp yürümek istiyordu, böylece ev gibi görünmeyen tüm bu yapıların amacını daha iyi görebilecekti. Han olabilir mi? Ya da taverna? Göğüsleri neredeyse dışarı taşacak kadar düşük kesimli elbiseleri olan bir çift kadın gördüğünde, birkaç taneden fazlasının genelev olduğundan şüphelendi. Ahnna aniden bir tanesinin içini görme isteğiyle doldu, çünkü Ithicana'da fuhuş yasadışı olduğu için böyle bir yer yoktu.

"Bu binalarda neler oluyor?" Bronwyn, içinden duman ve buhar çıkan büyük yapıları işaret ederek sordu.

"Dökümhaneler," diye yanıtladı James sertçe. "Cartwright'ın en büyüğü olduğu ticari dökümhanelerin birçoğu, Ithicana'nın Maridrinliler tarafından satın alınmak üzere köprüden silah sevkiyatına izin vermeye başlamasından sonra Sableton'da üretim yaptı. Malum nedenlerden dolayı pazar çöktü, bu yüzden üretimin çoğunu çiftlik ekipmanlarına dönüştürdüler. Çekiçler, kürekler, nallar ve benzerleri. Daha az kârlı."

"Ama çok daha barışçıl," dedi Ahnna, Silas'ın istilasında Harendellian silahlarını nasıl akıllıca kullandığını unutmadan. "Daha önce hiç kimse bana at nalıyla saldırmamıştı."

"Gerçekten de," dedi James, kaşlarını çatarak pencereden dışarı bakarken.

Harendell'in sergilemekten keyif aldığı yiyecek ve ürünlerle dolup taşan pazar tezgâhlarının sıralandığı geniş bir meydana geçtiler. Meydanın ortasında Kral Edward'ın büyük bir heykeli vardı.

Onunla kısa süreli karşılaşmasından kolayca tanıdı. Parça gençlik yıllarına ait olsa da, çok fazla değişmemiştir ve Ahnna, James'in babasına ne kadar benzediğine şaşırır; annesinden aldığı tek önemli özellik kehribar rengi gözleriydi.

James'in doğumuna neden olan patavatsızlık hakkında herkes kadar çok şey biliyordu, yani pek bir şey bilmiyordu. Annesi Cardiff kökenli bir hizmetçiydi ve Edward, Alexandra ile nişanlıyken onunla bir ilişki yaşamıştı. Evlendikten sonra da, hatta Alexandra William'a hamile kaldığında bile bu ilişkiyi sürdürmüştü, çünkü görünüşe göre Edward metresine derin bir aşk besliyordu. İlişki ancak James'in annesi öldürüldüğünde sona erdi ve son nefesinde katilini lanetlediği söylendi. O meşhur sözler, "*Oğlumun kaderi ondan intikam almak olacak*". Spekülasyonlar, Alexandra'nın söz konusu kadın olduğu yönündeydi. Bu belli ölçüde mantıklı olsa da, söylenti doğruysa Edward'ın sevdiği kadını öldürdüğü için Alexandra'yı asmamış olması Ahnna'ya hep tuhaf gelmişti. Çünkü bu ya farklı bir gerçeği bildiği ya da son yirmi altı yılını nefret ettiği bir kadınla geçirdiği anlamına geliyordu.

Düşünceli bir şekilde pencereden dışarı bakan James'e yan gözle bakma riskini göze aldı. Kuşkusuz gerçeği biliyordu ama onu ne kadar zorlayabileceğinin bir sınırı vardı ve kraliçenin annesini öldürüp öldürmediğini sormak bu sınırların çok dışındaydı. Casuslar Alexandra'nın ondan nefret ettiğini söylemişlerdi ama bu duygunun karşılıklı olup olmadığından hiç bahsetmemişlerdi. Yine de bu düşünce, Şeytan Adası'na yelken açmadan hemen önce Keris'le yaptığı konuşmayı aklına getirdi, Keris'in sesi kafasını dolduruyordu. *Alexandra özünde Harendellian'dır. İki yanağınızı da öper ve size bir fincan çay doldurur, sonra fincanınıza koyduğu zehirle boğulup ölürken ayak bileklerini kavuşturarak tatlı tatlı gülümser. Ardından Amaridli suikastçıları suçlayacak, böylece kardeşinizin ölümünüzün intikamını almak için yelken açmayacak.*

Bu sözler şimdi kehanet gibi geliyordu ve günün sıcağına rağmen Ahnna'nın tüyleri diken diken olmuştu. Alexandra bir taşla iki kuş vurmayı, sonra da taşı attığı için Ithicana'yı suçlamayı düşünmüş müydü? Belki de onlar Amaridli askerler değil de Harendell'in kraliçesi tarafından kiralanmış korsanlardı?

Hayır, diye karar verdi ve bu düşüncüyü bir kenara itti. Alexandra bir tehditti ama onunki fincandaki zehir türünden bir şeydi, eşgüdümlü askeri saldırılar değil. Katarina'nın oğlunun toplarının intikamını alması bundan daha inandırıcıydı.

James aniden, "Fernleigh Evi," dedi ve Ahnna düşüncelerinden sıyrılarak yüksek bir taş duvardaki kapıdan geçtiklerini fark etti. Her iki tarafında da belli bir amacı olmayan kısa bir çimenlik olan yola doğru ilerlediler. Yol büyük bir heykelin etrafından kıvrıldı ve Ahnna malikânenin kendisini bir an için görebildi. Bal rengi bir taştan inşa edilmiş olan malikâne mükemmel bir simetriye sahipti ve ikiz sütunlarla desteklenen büyük bir revağı vardı. Bir dizi kadın ve erkek merdivenlerde bekliyordu, büyük kapılar arkalarından açılmıştı.

Partilerini taşıyan diğer arabalar daha sonra yanaştı ve Ahnna, Georgie'nin sesiyle birlikte Jor'un belirgin kahkahasını duydu. Arabacı kapıyı açtı ve James aşağı inerek ona elini uzattı. Ahnna eli görmezden gelerek çakılların üzerine çıktı ve Fernleigh'i içine çekerken gül kokan havayı içine çekti. Sarmaşıklar büyük malikânenin kenarlarına tırmanıyor, kuşlar yaprakların arasında uçuşuyordu.

James, "Ekselansları Ithicana Prensesi Ahnna'yı ve refakatçileri Maridrina Prensesi Bronwyn ve Ithicana Leydisi Taryn'i takdim etmekten memnuniyet duyarım," dedikten sonra merdivenlerde duran personelin isimlerini sıraladı. "İzninizle, ilgilenmem gereken işler var. Georgie, benimle gel."

Sonra içeride kayboldu.

Georgie onu takip ederken, "Fernleigh'in çok güzel bir portakalı var. Bugün çayınızı orada içmenizi öneririm."

"Harika bir öneri lordum," dedi James'in baş kahya olarak tanımladığı yaşlı kadın, gözleri Ahnna ve arkadaşları arasında gidip gelirken. "Banyoları hazırlatacağız, böylece portakal bahçesi hazırlanırken hanımlar yıkanabilir ve çay için giyinebilirler. Soylu ziyaretçiler beklemiyorduk, bu yüzden lütfen dağınıklığımızı bağışlayın."

"Onun da senin kıyafetlerini sevdiğini sanmıyorum," dedi Bronwyn nefesinin altından. "Pantolonun üzerinde ölmek istediğin bir tepe olduğuna emin misin, Ahnna?"

"Evet," diye homurdandı Ahnna, sonra da kendisinden bir baş kısa olmasına rağmen Ahnna'nın kıyafetine burun kıvıran kadına gülümsedi. "Bir banyo harika olurdu. Nazik misafirperverliğiniz için teşekkür ederim."

İçeri girdiler, geniş giriş holü bir avizeyle aydınlatılmıştı ve kristal, zeminin mermer karoları üzerinde dans eden bir gökkuşağı rengi gönderiyordu. Dairesel bir masa, ortasında beyaz güllerle dolu büyük bir vazoyu tutuyordu. Büyük merdiven yükseliyor ve sonra iki yöne ayrılıyordu, Kral Edward'ın şaha kalkmış bir at üzerindeki yağlıboya portresi sahanlığın tepesindeki duvarı süslüyordu. Ahnna, ağabeyinin Eranahl'ı bir geminin kaptanlığını yaptığı dev bir yağlıboya tabloyla süslediği düşüncesiyle sırtıtmamak için kendini zor tuttu.

Batı kanadına getirildiler, koridorlar geçmiş hükümdarların daha fazla portresiyle kaplıydı, gülümsemeyen yüzleri Ahnna yürürken onu izliyordu, bu biraz baskıcı bir histi.

"Odalarınız leydim." Hizmetçi bir kapı açtı ve huş ağacından mobilyalar ve damask döşemelerle dekore edilmiş geniş bir oda ortaya çıktı. Açık pencereden, labirenti andıran bir çitle çevrili mülkün arka tarafı görünüyordu. Ahnna pencereye doğru yürüdü ve etrafı şehirle çevrili arazinin genişliğine baktı. Çok geniş bir alandı ve onlar gelene kadar sadece hizmetli personeli barındırıyordu, şehrin geri kalanı ise nefes alacak kadar bile yeri olmayan küçük taş evlere tıklılmıştı.

Sandığını taşıyan bir uşak içeri girdi ve o ayrılırken Hazel, "İzninizle leydim, bu akşamki yemeğe uygun bir elbise için şehrin modacılarından biriyle görüşmeniz için gerekli ayarlamaları yapacağım," dedi. Nazikçe öksürdü. "Ellerinde genellikle parası ödenmemiş elbiseler olur ve sizin ölçülerinize göre dikilmiş herhangi bir şey kadar size uyacak şekilde değiştirebilirim."

"Teşekkür ederim ama elbiseye ihtiyacım yok."

Hazel'in çenesi gerildi ve zaten kusursuz bir şekilde toplanmış olan saçlarını düzeltti. " ", sizden tekrar düşünmenizi rica ediyorum. Bir leydinin dış görünüşüne dair beklentiler vardır, özellikle de kralın sarayına katıldıktan sonra."

"O zaman Verwyrd'e vardığımızda o köprüyü geçeceğim." Ahnna kapıyı işaret . "Ancak çaydan önce banyo yapmak istiyorum."

Hazel reverans yaptı. "Evet, leydim."

O gittikten sonra Ahnna arkadaşlarının üzerine yürüdü. "James ile ticaret hakkında konuşurken-"

"Bu bir tartışmaydı," diye araya girdi Bronwyn. "Siz ikiniz tartışmaktan aciz görünüyorsunuz."

Ahnna'nın yanakları ısındı. "*Tartışmamızda*, ticaret için köprüyü kullanmayı gerektirmeyen alternatif bir pazarı ima etti. Siz ikinizden yeni pazarlar ya da genişleyen pazarlar hakkında neler öğrenebileceğinize bakmanızı istiyorum çünkü casuslarımız böyle bir şey rapor etmedi. Onların işine ihtiyacımız var, bu yüzden eğer rekabetimiz varsa Aren'in bilmesi gerekir. Tedbirli olun ve Jor'a uşaklarla biraz araştırma yaptırın."

Taryn, "Bizim senin arkanı kollamamız gerekiyordu, casusluk yapmamız değil," dedi. "Tüm bu saldırıların James'e yönelikmiş gibi göründüğünü biliyorum ama bu senin ölmeni isteyen insanlar olmadığı anlamına gelmez. Kılık değiştirdiğinde bile Aren kıtalara seyahat ederken korumalarını her zaman yanında tutardı. Bu krallıkta binlerce tehdit var Ahnna ve kendi başının çaresine bakabileceğini bilsem de Ithicana dışında hiç tecrüben yok. Ne kadar araştırma yaparsan yap, ne kadar casus raporu okursan oku, seni gerçekten hazırlayamaz."

"Fernleigh'i koruyan askerler var," dedi Ahnna. "Ben iyi olacağım."

Taryn omuz silkti. "Gidip Jor'u bulacağım ve sonra da mutfakta neler öğrenebileceğime bakacağım."

"William nişanlanalı...ne kadar oldu? Yaklaşık on sekiz yıldır mı?" Bronwyn kapının Taryn'in arkasından kapanmasını izleyerek sordu. "Veliaht prensle evlenmeye gelmeden önce burayı ziyaret ederek çevreyi tanımak aklına gelmedi mi?"

Öyleydi ama Ahnna buna mecbur olmadığına inandırmıştı kendini. Aren'in bir Maridrinian prensesi ile evlenmeyeceğine ve bunun sonucunda kendi yükümlülüklerinden kurtulacağına. Bu gerçekleşmediğinde Southwatch ile meşgul olmuştu. Sonra da hayatı için savaşmakla meşguldü.

Ve sen istemediğin için, diye fısıldadı kalbi. *Şimdi sonuçlarına katlanacağın bir seçim.*

Ahnna cevap vermeyince Bronwyn, "Benden o kadar uzun değilsin ki Hazel giymen için elbiselerimden birinin eteğini açamıyor," dedi.

Bir yanı, kendisiyle ilgili hiçbir şeyin yeterince iyi olmadığını hatırlatılmasından bıkmış bir şekilde öfkeleni ama Ahnna sadece başını salladı. "Senin elbiselerin Maridrinian, Bron. Her ne kadar arkadaş olsak da, Veliant sarayından bir elbise giymektense çaya çıplak gitmeyi tercih ederim. Harendellilerin beni olduğum gibi görmelerini istiyorum. Temsil ettiğim ulusu asla unutmamalarını istiyorum ve bu da bir Ithicanlı gibi giyinmek demek. Eğer bundan rahatsız olurlarsa, bu onların suçu."

Sessizlik uzadı.

"Kız kardeşim hakkında ne hissettiğini biliyorum," dedi Bronwyn sonunda. "Ama Lara'nın da Ithicana'ya halkına yardım etmek amacıyla geldiğini unutma. Ve son parama bahse girerim ki Lara herkesin ona güvenmesini sağlamak için sirkeden çok daha fazla krema kullandı. İsteddiği şeyi yapmak için. Onun örneğinden ders almayı düşünebilirsiniz."

Ahnna'nın göğsünde öfke çiçekleri açtı. "Ben Lara değilim. Ona hiç benzemiyorum. Ve hedeflerime ulaşmak için onun seviyesine inmeyi reddediyorum."

Bronwyn bir şey söyleyecekmiş gibi ağzını açtı, sonra başka tarafa baktı. "Dürüst ve açık sözlü olma arzuna saygı duyuyorum Ahnna. Gerçekten saygı duyuyorum. Ama her şeyi Lara'dan farklı yapmayı hedeflerinde başarılı olmaktan daha çok önemsedini düşünmeden edemiyorum. Ormanda yürüyüşe çıkarken giydiğin kıyafetlerle içeri girersen Harendelliler sana saygı duymayacaktır. Sizin bir şaka olduğunuzu düşüneceklerdir. Yüzünüze gülümseyecekler ve arkanız dönükken gülecekler. Lanet olası oyunu oyna Ahnna, yoksa kaybedeceksin."

Bronwyn ona cevap verme şansı tanımadan kapıyı arkasından çarparak ayrıldı.

Oyunu oyna, oyunu oyna, oyunu oyna.

Ahnna başını ellerinin arasına aldı, kelimeler tekrarlandıkça kafatası zonkluyordu. Politika yapma ihtiyacını anlamadığından değil, bunu kendi şartlarına göre yapmak istediğinden. Gurur duyabileceği bir şekilde.

Ama bu da kendini ilk sıraya koymanın başka bir yolu muydu?

Ahnna göğsünü açarak giysilerini gözden geçirdi. Hepsi sıkıcı renklerde, deri, pamuk ve keten, ormanda yürüyüşe uygun. Yeni ve temizdi ama Harendellilerin giydiği elbiselere hiç benzemiyordu. Hayali kahkahalar odanın içinde yankılandı.

Senin bir şaka olduğunu düşünecekler.

Ayağa fırlayan Ahnna, Bronwyn'in teklifini kabul etmek niyetiyle kapıya yöneldi. Ancak parmakları kapının koluna dayandığında durakladı, zihnini anılar dolduruyordu. Ithicanian kıyafetleri giymiş Lara, Ahnna'nın halkını mükemmel bir şekilde taklit ediyordu. Onların sevinçli sesleri kulaklarını dolduruyor, Lara'nın uyum sağlama şekline duydukları hayranlığı anlatıyorlardı. Maridrinian yöntemlerini nasıl terk ettiğini. Ithicana'nın gerçek kraliçesi olduğunu. Aldatıldıklarını anladıklarında tüm bunlar çılgınlara ve boş gözlere dönüşüyordu. Bunun bir oyun olduğunu. Umutsuzca aşık oldukları kraliçenin, kucaklarında taşıdıkları ölü çocuklardan sorumlu olduğunu.

"Ben o olmayacağım," diye tısladı Ahnna.

Odada volta atıyor, bir çözüm bulmak için zihnini zorluyordu. Valcottan kadınları pantolon giyerdi, Zarrah'ın kendisi de sadece pantolon giyerdi ve o bir imparatoriçeydi. Kimse ona gülmemişti. Ahnna zihninde Valcottalıların giydiklerinin, gösterişli ipeklerin ve dekoratif işlemelerin bir görüntüsünü canlandırdı ve Hazel içeri girdiğinde, "Bir uzlaşma umuyorum," dedi.

Genç hizmetçi Ahnna açıklarken yavaşça başını salladı ve sonra, "Kumaşların satın alınması için gerekli ayarlamaları yapacağım leydim," dedi.

O ayrılırken Ahnna pencereye gitti ve bahçelere baktı. Harendellilerin saygısını kazanmak için ne gerekiyorsa yapacaktı ama İthikanyalı olduğunu unutmalarına asla ama asla izin vermeyecekti.

9

JAMES

"MAJESTELERİ!" BUTLER, James ve Georgie'yi malikânenin içinde takip ederken haykırdı. "Ne oldu? Kıyafetiniz!"

"Fırtına Denizlerinin dibinde, sevgili dostum," diye duyurdu Georgie. "*Defiant*'ı Amaridian ihaneti yüzünden kaybettik. James emri altındakilerden borç almak zorunda kaldı ve bu da birkaç dikişin kopmasına neden oldu."

Arkadaşı yırtık gömleğini dürtükledi. "O arabada neler oluyordu Jamie?"

"Kayda değer bir şey yok." Ahnna'nın şimdiye kadar tanıştığı en sinir bozucu kadın olması dışında.

Babasının çalışma odasına giren James masaya gitti ve yazı malzemelerini önüne çekti. Babasına olanları anlatan bir mektubu hızlıca kaleme aldı, katlayıp mühürledikten sonra Georgie'ye uzattı. "Acilen Verwyrd'e gitmeni istiyorum. Her şeyi açıkla. Amarid bir şeylerin peşinde ve casuslar yokluğumuzda bilgi edinmediyse hazırlıklı değiliz."

Georgie iç çekti. "Kraliçenin gemisini batırdığımız haberini *bana* mı verdiriyorsun?"

"Sen benden daha iyisin."

"Bunu tartışamam." Georgie mektubu paltosunun içine soktu, sonra uşağa döndü. "Erzak ve elinizdeki en iyi at. Ondan sonra da lütfen Ekselansları'nın giymesi için uygun bir şey bulun."

"Peki lordum." Uşak topuklarının üzerinde döndü ve dışarı ıktı.

"Ne zaman gideceksiniz?" James başka bir mektup yazmaya başlarken Georgie sordu, bu seferki İthikanyalıları, yani Kraliçe Lara'ya. "Hazel modiste bir ziyaretten bahsetti?"

"Beni bir elbisenin içine sokma konusunda Ahnna Kertell'den daha şanslısın," diye mırıldandı James. "Yarın yola çıkacağız."

"Bu acele niye?"

"nk bu özel sorumluluğu üzerinde durmak istemiyorum." Georgie yanıt vermeyince ekledi: "İlgilenmem gereken başka konular var. Programın gerisindeyiz."

"Programın gerisinde," diye mırıldandı arkadaşı. "Bu kesinlikle olmaz."

Arkadaşının ses tonu anlaşmaktan başka bir şeyi işaret ediyordu ve James kalemını bıraktı. "Ne ima etmeye çalışıyorsun?"

"Sadece acele etmezsen herkes daha mutlu olabilir." Georgie kapıya doğru geri geri yürüdü. "İyi yolculuklar Jamie. Seni Verwyrd'de bekleyeceğim."

"İyi yolculuklar."

James dikkatini Lara'ya yazdığı mektubu bitirmeye verdi ve Northwatch'a giden bir sonraki gemiye konmak üzere bir kenara koydu. Geri kalan subaylarına *Victoria*'dan ayrılmadan önce talimatlar verilmişti ve Amarid'in bir hamle yapmaya kalkışması durumunda Harendell'in iyi bir konumda olmasını sağlamak için yola koyulacaklardı.

"Efendim, size bir mektup geldi." Uşak odayı geçti ve gümüş bir tepsi ile katlanmış bir notu masanın üzerine koydu. Köşesinde küçük bir ykskotu çiçeği resmi vardı ve midesi sıkıştı. *Nasıl olur? Burada olduğu mu nereden biliyor?*

James'in amcasının geleceği grebildiğine gerçekten inandığı zamanlar oldu, ancak mantiken bunun amcası Ronan'ın her yerde casusları olduğu için olduğu nu biliyordu.

"Efendim?"

James uşanın kendisine bir soru sorduğunu fark etti. "Pardon?"

"Leydi Ahnna bugün portakal bahçesinde çay içecek. Ona katılmaya niyetiniz var mı lordum?"

James minik çiçeğe baktı, amcasının Ahnna'nın varlığının hesabını ondan soracağını biliyordu. Nişanın neden iptal edilmediğini açıklamak için. James neden durumu söz verdiği gibi ele almamıştı. Harendell ve Cardiff arasındaki barış teklifleri nesiller boyu süren husumeti ortadan kaldırmıyordu. Amcalarının babasına duyduğu güven en iyi ihtimalle zayıftı ve James hepsini bir arada tutan bağıdı.

"Hayır," dedi. "Ona üzüntülerimi ilet."

"Akşam yemeği, efendim?"

Başını iki yana salladı. "Şehirde işim var. Ben yokken ona iyi emin olun."

"Evet, efendim."

Adam odadan çıkarken James sayfayı açtı.

Dokuzuncu saat. Sakın geç kalma.

10

AHNNA

"BİR ŞEY ÖĞRENDİNİZ Mİ?" AHNNA, arkadaşları akşam yemeğinden sonra odasında bulunduğu, dinleyen bu kadar çok hizmetkâr varken konuyu açmak istemediği için sordu.

"Yeni pazarlar hakkında değil, hayır," dedi Taryn ve sonra bir an için Bronwyn'in bakışlarıyla buluştu, ikili sessizce iletişim kurdu. "Ithicana'ya karşı tahmin ettiğimden daha fazla kızgınlık var. Casuslar mı gözden geçiriyor yoksa bu değişim yeni mi emin değilim. Her iki durumda da Aren'e ve köprüye karşı bir burukluk var." Çenesi bir o yana bir bu yana çalıştı. "Ve sana."

Ahnna'nın beklediği haberler hiç de öyle değildi.

Bronwyn içini çekti. "Şikâyetler, Saksagan'ın bizi İthicana'nın kötü olduğuna ikna etmek için kullandığı şeylerle hemen hemen aynı. Kuzey ve güney kıtaları arasındaki ticaret üzerinde neredeyse tam bir kontrolünüz var ve bu kontrolü cezalandırıcı vergiler ve geçiş ücretleri almak için kullanıyorsunuz. Personel arasında çok fazla kızgınlık var, özellikle de Ithicana'nın gerçek durumundan habersiz oldukları düşünüldüğünde. Aren'in gücünü kötüye kullanırken altın tahtında oturup ziyafet çektiğini düşünüyorlar ve bence bunu söylemelerinin tek nedeni bir Maridrinian'ın da aynı fikirde olacağına inanmaları." Bronwyn yüzünü buruşturdu. "Bu gerçekten de bir olasılık. Maridrinliler daha da yüksek ücretler ödüyorlar."

Ahnna şakağını ovuşturdu. "İthikanya'nın zenginliği hakkındaki söylentilerin Maridrinialılar tarafından, aslında gizli altın stoklarımız olmadığını keşfettiklerinde yatağa atıldığını sanıyordum."

"Zor zamanlar geçiriyoruz ve bu da her zaman çekişmeleri besler." Bronwyn bir an düşündü. "Öğrenecek daha çok şey olabilir ama hizmetkârlar bir leydiye ancak bu kadarını söyleyebilir." Arkadaşı gözlerini devirdi ve Ahnna'nın aklına Bronwyn'e muhtemelen ilk kez prensesmiş gibi davranıldığı geldi, çünkü çöldeki yerleşkede durum böyle değildi ve kesinlikle Ithicana'da da böyle değildi. Sözlerinden tüm bunları bir zahmet olarak gördüğü anlaşılıyordu ama yine de hayatı boyunca giymiş birinin rahatlığıyla rütbe elbiselerine ve mücevherlerine bürünmüştü.

Ahnna pencereye gitti ve karanlığa baktı. "Sabah yola çıkıyoruz, o yüzden seyahat ederken öğrenecek daha çok şeyimiz olabilir."

Kâhya ona James'in şehirde ayarlamalar yaptığını ve bu yüzden yemeği kaçırdığını söylemişti. Onu portakal bahçesinin cam duvarları arasından görmüştü, siyah pantolon ve ceket giymişti, boğazı mükemmel bir şekilde düğümlenmiş kravatla gizlenmişti ve botları parıl parıl parlıyordu. Zengin Harendellian'ların taktığı o tuhaf düz şapkalardan birini takmıştı ama aptaldan ziyade... Ahnna James'in görünüşü hakkında ne düşündüğünü kelimelere dökmek istemiyordu, sadece *aptal* kelimesini kullanmazdı.

Çekici, diye fısıldadı ruhunun asi kısmı. Ve zorlu.

Kendisine kızarak, "*Kibirli, küçümseyici ve tutucu olmaya ne dersin?*" diye cevap verdi.

"Pardon?" Taryn sordu ve Ahnna kelimeleri yüksek sesle söylediğini fark etti. "Yok bir şey. Hepimiz biraz dinlenmeliyiz. Görünüşe bakılırsa yarın arabada tam bir gün geçireceğiz, ardından da bir başkası gelecek."

Bronwyn, "Söz verdiğimiz lüks nehir teknesi değil," dedi ve Taryn'le kollarını birleştirerek ona yavaşça sırtıttı. "Gel bana bir şarkı söyle de bebek gibi uyuyayım."

Taryn'in yanakları pembeleşti ve Ahnna kuzeninin tepkisi karşısında gülümsemesini gizledi. "Sabah görüşürüz."

Onlar çıkarken Hazel elinde katlanmış beyaz bir kumaşla içeri girdi. "Soyunmaya hazır mısınız leydim?"

Sanki kendi düğmelerini yönetemeyen bir çocuk muamelesi görüyormuş gibi hissediyordu ama Ahnna Harendell'de işlerin böyle yürüdüğünü anlıyordu. Ve her tepede ölecek kadar da inatçı değildi. "Teşekkür ederim."

Hazel beyaz giysilerden birini açarak boyundan bağcıklı ve Ahnna'nın ayak bileklerine kadar inen bir gecelik çıkardı. "Hizmetçiniz uyku kıyafetlerini paketlemeyi ihmal etmiş leydim, ben de uygun bir şey temin ettim."

Ithicana'nın her zaman ne kadar sıcak olduğu düşünülduğünde, Ahnna çıplak uyumayı tercih ediyordu ama botlarını tekmeleyip kemerini çözerken bunu kendine sakladı. Tunik ve pantolonu da onu takip etti ama atletini kaldırdığında Hazel'ın yüzü bembeyaz kesildi. "Leydim! Yaralı olduğunuzdan neden bahsetmediniz?"

Ahnna yan tarafına baktı, kaburgalarında geminin küpeştesine çarptığı yerden kalma mor çürükler vardı. "Sadece çürükler, kırık yok."

"Nasıl hareket ediyorsun?" Hazel Ahnna'nın giysilerini göğsüne bastırdı, gözleri irileşmişti. "Yatakta olmalıydın!"

"Bu durumu daha da kötüleştirir." Ahnna geceliği alıp başına geçirdi, fırfırlar ve danteller içinde kendini oldukça aptal hissediyordu. "Tecrübelerime dayanarak söylüyorum."

"Hayatın boyunca savaşmak zorunda bırakılman çok korkunç." Hazel başını salladı. "Bu erkeklerin sorumluluğunda olmalı. Bu kadar çok şiddete katlanmak zorunda kalmış olman korkunç."

Ahnna bu ifadenin aptallığına gülmeye başladı, sonra tekrar düşündü. "Ailen var mı Hazel?"

"Verwyrd'de leydim. Annem, babam ve aralarında sekiz çocuk olan iki ablam."

"İsterseniz Verwyrd'in her gün, buldukları herkesi seve seve öldürecek olanların saldırısına uğrama riskiyle karşı karşıya olduğunu hayal edin." Hazel kaskatı kesilince Ahnna ekledi: "Ithicana'da durum böyle, tek özgürlük tayfunlar sırasında yaşanıyor ve tayfunlar da kendine has acılar getiriyor."

"Kulağa korkunç geliyor."

"Bazen." Ahnna boğazındaki bağcıkları bağladı, sonra Hazel bir tarak getirirken oturdu. "Ama eğer kendine nasıl bakacağını bilmiyorsan bu çok daha kötü. Böyle bir durumda olduğunuzu ve tek koruma kaynağınız olarak ailenizdeki erkeklere güvendiğinizi düşünün. O erkekler yanınızda yokken düşmanlar tarafından yakalandığınızı ve kadınlara kılıç kullanmaları öğretilmediği için yeğenlerinizi koruyamadığınızı düşünün. Onların ölümünü izlediğinizi hayal edin çünkü gerçekle yüzleşmek için gereken becerilerden çok adaba ve bir erkeğin kadınlık vizyonuna önem veriyordunuz. O zaman sizi korudukları için onlara teşekkür mü ederdiniz, yoksa sizi sınırladıkları için onlara lanet mi ederdiniz?"

Hazel titrek bir nefes aldı. "Onları lanetlerdim leydim."

"Güzel elbiseler giymediğim için hakkımda kötü düşündüğünüzü biliyorum," dedi Ahnna. "Hayatım boyunca değer verdiklerimi korumak için savaştım ve bunu metrelerce ipek ve satene sarılırsam yapamam. Saygısızlık etmek istemem ama hareket edebilmem gerekiyor, bu da taviz verilmesi gerektiği anlamına geliyor." Ahnna kendi kendine ekledi: *Kim olduğumu ve neden burada olduğumu hatırlamam gerekiyor.*

"Anlıyorum leydim." Hazel tarağı Ahnna'nın gevşek buklelerinde gezdirerek oluşan düğümleri nazikçe çözdü. "Bu konuda sizi zorladığım için özür dilerim, sadece Harendell hanımlarının nasıl olduğunu biliyorum." Uzun bir süre sessiz kaldı. "Bıçakla değil, sözle keserler ve sanırım Verwyrd'dekiler kadar zalim kadınlarla asla karşılaşamazsın. Kendileri gibi olmayan herkesi hor görürler ve sıradan sınıfların yapacağı gibi nedenlerinize saygı göstermezler."

"Eğer onların kraliçesi olacaksam, bana olduğum gibi saygı duymayı öğrenecekler."

"Nasıl isterseniz leydim." Hazel tarağı bir kenara bıraktı ve Ahnna'nın saçlarını hızla ördü. "Yatmadan önce istediğiniz başka bir şey var mı?"

"Hayır."

Hazel durmuş, kollarını kibarca kavuşturmuş bekliyordu. Ahnna'yı yatağa yatırmadan gitmeyeceğini anlayan Ahnna, yüksek mobilyanın üzerine tırmandı. Sonra Hazel battaniyeleri sanki bir çocukmuş gibi çenesine kadar çekti. Gülmemek için kendimi zor tuttum, özellikle de hizmetçinin Ahnna'dan neredeyse bir karış kısa olduğu düşünüldüğünde. Yine de

Battaniyeler etrafına sarılmıştı, Ahnna kendini "Majesteleri döndü mü?" diye sorarken buldu.

"Son duyduğumda öyle değildi leydim." Hazel battaniyeleri okşadı. "Şehirde iş yapıyor ve geç saatlere kadar çalıştığı biliniyor."

Bu Ahnna'nın dikkatini çekti, çünkü James ona her zaman makul bir saatte yatan, yasadışı davranışların ortaya çıkması muhtemel zamanlarda dışarıda olmayan bir kişi gibi gelmişti. "Anlıyorum."

"İyi geceler leydim." Hazel mumları söndürdü, böylece sadece tek bir lamba kaldı, alevi kısılmıştı. Yatağın perdelerini çekerek odadan çıktı.

Ahnna kadife örtüye bakarak Taryn ve Bronwyn'in ona söylediklerini düşündü. Gözyaşlarına eğilimli olmamasına rağmen, bu kadar çok ruhun sadece hayatta kalmaya çalıştıkları için halkına kızdığını bilmek gözlerini yaktı. Her bir İthikanyalı ailesini geçindirmek için her gün zorluklara karşı mücadele ederken, İthikanyalıların lüks içinde yaşadığına inanıyorlardı. Arkadaşlarına ve köylerine bakmak için. Kaybedilen onca şey ve yeniden inşa etmek için çalışmaktan başka bir yol olmadığı için çok daha zor bir mücadele.

Ahnna'nın Harendell'in derinliklerine doğru attığı her adım bir başka engeli ortaya çıkarıyormuş gibi hissediyordu ve nefes nefese panik göğsünde yavaşça yükselmeye başladı, başı zonkluyor ve elleri buz gibi oluyordu, çünkü Ithicana'ya yardım etmek için hiçbir şey yapamayacağı bir gelecek gözünün önünde canlanıyordu. Geceliğinin dantelleri boynunu ve bileklerini kaşındırıyor, kaburgaları ağrıyor ve içinde bir şeyler kopuyordu.

Kendini yataktan dışarı atan Ahnna geceliğini yırtıp bir yığın halinde bıraktı ve çıplak bir şekilde yerde ileri geri volta atmaya başladı. Kafese kapatılmış olmanın baskıcı hissi daha da arttı.

Gardıroba giderek giysilerini ve botlarını giydi, kemerine bir bıçak bağladı. Ağır perdeleri açan Ahnna pencerenin kilidini açtı ve dışarı baktı. Çitlerden oluşan tuhaf labirent aydınlatılmıştı ve arazinin her yerinde yanan lambalar neredeyse gündüz kadar aydınlıktı. Devriye gezen askerlerin figürlerini seçebiliyordu ama sadece işlerini yapan adamlar gibi görünüyorlardı.

Kafesin sağlamliğını test eden Ahnna, sağlam olduğunu gördü ve zemin atlayabileceği kadar yakın olana kadar aşağı tırmandı. Botları yumuşak ime çarptı ve yuvarlanarak ayağa kalktı ve hızla bir heykelin gölgesine doğru koşmaya başladı. Sonra da diğerine.

Ve sonra labirentin içindeydi.

İçerisi daha karanlıktı, yapraklı yeşillik başının üzerinde yükseliyordu ama gökyüzü, labirenti çözerken yn duygusunu koruyabileceği kadar açıktı, bunun gerektirdiği odaklanma kalbindeki paniği hafifletiyordu. Labirenti çözmek başlangıçta yapmak istediği tek şeydi ama sonra kendini labirentin uzak tarafında, arazinin arka tarafındaki duvarın sadece kısa bir mesafetesinde buldu.

Veliaht prensle evlenmeye gelmedennce burayı ziyaret ederek ülkeyi tanımak aklına gelmedi mi? Bronwyn'in sesi kafasını doldurdu ve Ahnna bunun ne kadar büyük bir hata olduğunu anlayarak yüzünü buruşturdu.

Labirentin çıkışında melen Ahnna bu hatanın en iyi nasıl düzeltilebileceğini düşündü. Kardeşinin her iki kıtadaki tüm maceralarında Aren'in halktan biriymiş gibi davrandığını biliyordu ve bu insanlar onun birçok takma isim altında arkadaşlık ettiği insanlardı. "Soylular ve zengin tüccarlar hakkında bilinmesi gereken her şeyi biliyorum," derdi her zaman. "Casusluk yaptıklarımız onlar. Ben diğer her şeyi bilmek istiyorum. Diğer herkesi."

Ve kendi bilgilerinin casus raporlarına dayandığı düşünüldüğünde, Harendell hakkında bildiklerinin de yönetenlere karşı aynı derecedenyargılı olduğu anlamına geliyordu. Yine de yönetenler halka hizmet ediyordu, bu yüzden onları da anlamasınemliydi.

Devriye gezen bir askerin geçişini izleyen Ahnna onun uzaklaşmasını bekledi ve sonra koşmaya başladı. Uzun adımları zemini yalayıp yuttu ve yumuşak bir homurtuyla zıplayarak duvarın kenarına tutundu. Bileğini kenarın üzerinden geçirdi, sonra hızla üstten yuvarlandı ve uzak taraftaki kaldırım taşlarının üzerine çömelerek indi.

Kendini yanakları kir içinde ge bir çocukla yüz yüze buldu. "Onları soyuyor musun?" diye sordu.

Ahnna cevabını düşündü. "Evet."

Sırıttı. "Güzel. Piçler bunu hak ediyor." Sonra bir ara sokağa girdi.

Çömeldiği yerden kalkan Ahnna, içki içip dedikodu yapan denizcilerin ve tüccarların olduğu kesin olan iskele yönüne doğru yürüdü. Arnavut kaldırımli sokaklar sayısız ayak ve at arabası tekerleğinin geçişiyle pürüzsüzleşmiş, oluklar şok edici miktarda at pisliğiyle dolmuştu. Her kavşakta titreyen lambalar, günün yorgunluğunu atıp evlerine dönen insanların yüzlerini aydınlatıyordu ama hiçbirisi ona aldırış etmiyordu.

Bu bölge çoğunlukla evlere benziyordu, eşit aralıklarla kapıları olan uzun binalar, her kattaki perdelerden görülebilen şekiller, ona her katta farklı bir ailenin yaşadığını düşündürdü. Gübre kokusunun üzerinde odun dumanı, yemek pişirme ve insan idrarı kokularını seçti, koku o kadar bunaltıcıydı ki Ahnna ağzını ve burnunu kapatma isteğiyle savaştı.

Deniz kokusuna alışkındı. Fırtına kokusuna. Ormanın vahşiliğine. İnsanlığın baskısı canlı canlı gömülmek gibi hissettiriyordu ve Ahnna birkaç dakikalığına Fernleigh Evi'nin göreceli huzuruna geri kaçmayı düşündü. Ancak tanıdık uzun boylu bir figürün önünden geçip yan sokağa doğru ilerlediğini gördü.

James.

Şehre onun *işlerini* gözetlemek için gelmemişti ama Ahnna kendini onu takip etmek için yörüngesinden ayrılırken buldu. Oldukça geride durdu ve başını eğdi. Hâlâ yeterince insan ve at trafiği vardı ve Ahnna onun ayak seslerini fark etmedi.

James bir amaç uğruna yürüyordu, önünden geçenler ona yol veriyordu, ama James'in kadınlara nasıl başını salladığını fark etti, her zamanki nezaketiyle. Onu yargılayabilecek akranlarının görüş alanı dışında bile bunu yapması onu gülümsetti, çünkü nezaketi ruhuna bu kadar işlemiş görünen biriyle daha önce hiç tanışmamıştı.

James bir sokak lambasının altında durup bir kâğıda baktı, sonra binalardan birinin kapısına yönelip sertçe kapıyı çaldı.

Ahnna komşu merdivenin gölgelerine doğru ilerledi ve kucağında bebek olan bir kadının kapıyı açmasını izledi. Onu gördüğü anda

Kadının yüzü buruştu ve boğazından bir feryat koptu. Ahnna, James'in ne yaptığını hemen anladı, çünkü bunu kendisi de birçok kez yapmak zorunda kalmıştı.

Ölenlerin haberlerini iletiyorum.

Yaşlı bir kadın belirdi, bebeği aldı, James'in paraları uzatırken söylediği teselli sözlerini dinledi. Başını eğdi, birkaç kelime daha söyledi, sonra merdivenlerden indi ve sokağa devam etti.

Ahnna takip etmedi. Bu berbat bir işti, yine de bunu bir subaya devretmek yerine kendisi yaptığı için ona saygı duyuyordu, çünkü sevdiğiniz kişinin emrinde görev yaptığı kişiden haber almanın bir anlamı vardı. Belki o anda değil ama daha sonra.

Ya da ona öyle söylenmişti.

Uzun adımları onu görüş alanından çıkarana kadar izleyen Ahnna içini çekti, sonra ana caddeye doğru geri çekildi ve ardından caddeyi denize doğru takip etti. Caddenin daha kalabalık ve gürültülü hale gelmesi uzun sürmedi, sarhoş erkekler ve kadınlar müzik ve kahkahalarla gürleyen parlak ışıklı binalara girip çıkıyordu. Burası bira, kustumuk ve insanlık kokuyordu ve Ahnna hangisine gireceğine karar vermeye çalışarak çeşitli mekânların isimlerini taradı.

Fabled Flask denizciler ve tüccarların iyi bir karışımı gibi görünüyordu, bu yüzden Ahnna içeri girdi. Dairesel masaların etrafı çoğunlukla lekeli gömlekler ve bol pantolonlar giymiş erkeklerle doluydu, denizcilerin tercih ettiği sarkık şapkalar yanlarındaki masalarda duruyordu. Ya sohbet ediyor ya da kâğıt veya zar oynuyorlardı. Hiçbiri ona aldırış etmiyordu. Bir duvarın dibinde bir ocak yanıyordu ama buna pek de gerek yoktu, çünkü oda o kadar yoğun bir ter kokusuyla doluydu ki Ahnna neredeyse tekrar dışarı çıkacaktı.

Masaların arasında dolanarak, boş bir alan gördüğü bara doğru ilerledi. Ancak bir adam kalın bir bacağını önüne uzatınca kısa kesmek zorunda kaldı. Adam iri yarı, gür bıyıklı, gömleğinin önü yağ lekeli, domuz gibi gözleriyle onu bir aşağı bir yukarı süzüyordu. "Neden oturmuyorsun genç kız," dedi kucaklarını sıvazlayarak. Kirden görmek zor olsa da elinin ortasında uzun bir yara izi vardı.

Arkadaşı güldü, kırılmış ve kötü yerleşmiş bir burnun sonucu olarak çıkan ses genizden geliyordu. Diğer arkadaşı sadece başını salladı ve "Hiç öğrenmiyorsun, değil mi Jasper? Ellerini barmaidlere sakla."

Jasper geçirdi, sonra dizini tekrar tokatladı. "Otur kızım. Yara izini hiç umursamıyorum. Hadi bir ziyaret edelim."

Ahnna tek kaşını kaldırarak Jasper'ı bir aşağı bir yukarı süzdükten sonra, "Ben almayayım," dedi ve Jasper'ın uzattığı bacağıının üzerinden geçti.

Sadece eli kadının arka tarafına sertçe çarptı.

11

JAMES

Sableton'dan Amaridianlara karşı hayatını kaybeden sekiz adamın ailelerine haber vermişti, bu süreç James'i savaşın kendisinden daha çok yıpratmıştı. Kayıp bir koca ya da oğlun yanında kelimeler ve paralar neydi ki? Cevap *hiçbir şeydi*, ama kelimeler ve paralar verebileceği tek şeydi.

Şehrin merkezindeki saat kulesi dokuzuncu saati çalmaya başladı. Notta bir yer belirtilmemişti ama James bunun ajanı bulmasıyla ilgili olmadığını biliyordu. Ajanın onu bulmasıyla ilgiliydi.

James sokağın sonuna ulaşmıştı, izlendiği hissiyle derisi karıncalanıyordu ve sonra yumuşak bir ıslık dikkatini çekti. İki bina arasında duran bir gölge görmek için başını çevirdi ve tanıdık yükseklik ve genişlik karşısında midesi sıkıştı.

Amcası Cormac.

Binalar arasındaki boşluğa girerek amcasını takip etti ve yan kapıya ulaştılar, Cormac kapıyı açtı ve tek bir mumla aydınlatılmış kirli bir mutfak ortaya çıktı. Masaya oturan amcası James'e oturmasını işaret etti.

O da öyle yaptı. "Sableton'da ne yapıyorsun amca?"

"Ben de sana aynısını sorardım ama duydum." Amcası dirseklerini masaya dayamış, mum ışığının hafifçe aydınlattığı yüzüyle, "Hurdacılık

Amaridianlarla birlikte *Defiant* battı, onlarca adam kayboldu." Cormac dehşetle dudak büktü. "Tüm bunlar olurken, İthikanyalı kadının gemiden düşmesi için bir yol bulamadınız mı? Böylece neden olduğu sorundan kurtulabilirdik."

James ayağa kalktığını fark etti ama ayağa kalktığını hatırlamıyordu. "Bir kadını soğukkanlılıkla öldürmeyeceğim."

Amcası omuz silkti. "İşte bu yüzden bu işi Amaridlilerin yapmasına izin vermeliydin."

"Bir kadının öldürülmesine seyirci kalmak, bunu kendim yapmaktan daha iyi değil," diye tersledi James. "Ayrıca, öldürmeye çalıştıkları Ahnna değildi. Bendim."

Bu Cormac'ın dik oturmasına neden oldu. "Şimdi, bunu neden yapmak istesinler ki?"

"Sen söyle. Çünkü beni öldürmeye ve suçu İthikanyalıların üzerine atmaya çalışmalarının tek bir nedeni olduğunu düşünüyorum, o da Katarina'nın ittifakımızı keşfetmiş olması. Ticareti köprü üzerinden güneye değil de kuzeye, Cardiff'e yönlendirmeyi planladığımızı biliyor. Müzakerelerin merkezinde olduğumu biliyor, bu da Cardiff'le olan bağlantılarımın annemle birlikte ölmediğini bildiği anlamına geliyor. Eğer Ithicana da aynı şeyi bilseydi, bunu durdurmak için Amarid'le ittifak yapmaları mümkündü."

"Ithicana şüphelilerine inanıyor musunuz? Saldırımı birlikte planladıklarına inanıyor musun?" Amcasının sesi tınısızdı ve James'in tüyleri diken diken oldu.

"Hayır." Tereddüt etti, sonra ekledi, "Ahnna hayatımı kurtardı. Eğer planlarımızı bilseydi, köpekbalıklarının ziyafet çekmesine izin verirdi."

Cormac kayıtsız bir ses çıkardı ve sonra şöyle dedi: "Belki. Ancak, gerçek şu ki verilen sözler tutulmadı yeğenim. Baban, senin aracılığınla, bu nişanın asla gerçekleşmeyeceğini belirtti. İthanyalıların prenseslerini asla göndermeyeceğinden o kadar emin konuşmuştu ki, bu küçümsemenin bir sonucu olarak kuzeye, Cardiff'e bakması için geçerli bir neden verdi. Ama onu gönderdiler ve eğer İthikanyalı bir kadın Harendell'in kraliçesi olursa, annenizin hayal ettiği her şey toz olup gidecek."

James'in annesi henüz dört yaşındayken ölmüştü ama yüzüne dair anıları solmuş olsa da James onu ve annesi James'i ne kadar çok sevmiştii,

sanki dönmüş gibi canlı kaldı. Onu herhangi bir Şekilde hayal kırıklığına uğratma fikri James'i umutsuz bir paniğe sürüklemekten asla vazgeçmedi, sanki bunu yapmak bu sevgiyi tamamen silecekmiş gibi.

"Ahnna Kertell'den kurtul," dedi amcası, "yoksa Ronan'a kanına ve Cardiff halkına olan sadakatının boş laftan ibaret olduğunu bildirmek zorunda kalacağım. Bu haberi iyi karşılamayacaktır."

"Sadakatim her zaman olduğu kadar güçlü," diye homurdandı James. "Ama bu ahlaki değerlerimden ödün vermek anlamına gelmiyor. Ahnna Kertell'e zarar geldiğini görmeyeceğim. Nişanı bozmanın cinayetten başka yolları da var, en azından William'a uygun biri değil."

"Buna katılıyorum. Görünüşe göre İthanyalılar da onları bizim kuzeyde yaptığımız gibi vahşı ve iyi yetiştiriyorlar." Amcası dişlerinin arasından ısılık çaldı. "Prensesin her erkeğin hayalini kuracağı bacakları var ama William rnek alması gereken bir kadından hoşlanmıyor."

James, Northwatch'ın altındaki mağarada kendisine sarılan o uzun bacakların verdiği hissi hatırlayınca gözlerini kırıştırdı. Sonra amcasının sözleri aklına geldi. "Onun neye benzediğini nereden biliyorsun?"

Cormac omuz silkti. "Fernleigh Evi'nin duvarına tırmanırken prensese iyice baktım. Bir süre sizi takip etti ama sonra limana doğru yöneldi. Belki de şansımız yaver gitmiştir ve prenses Ithicana'ya giden bir gemiye binerek sorunumuzu bizim için çzüyordur."

James çoktan ayağa kalkmıştı, çünkü Ahnna'yı tanıdığı kadarıyla bu gece şans yıldızlarda değildi.

"Bu gece benden istediğin başka bir şey var mı amca?" diye sordu. "Yoksa ara verebilir miyiz?"

Cormac ellerini iki yana açtı. "Bence senin benimkinden daha büyük sorunların var."

James çoktan kapıdan çıkmıştı.

12

AHNNA

AHNNA BAŞINI EĞDİ, ŞOK yerini bu domuz herifin kendisine el kaldırmaya cüret etmesine duyulan öfkeye bıraktı. Elini yumruk yaptı ve döndü, sallamaya başlamıştı bile.

Ancak Jasper'ın bir zamanlar olduğu yerde boş bir alan bulmak için, çünkü adam çoktan havada süzülerek komşu masaya çarparak inmişti. Erkekler küfretti ve barmaidler çığlık attı, siyah giyimli bir figür Jasper'ı gömleğinden tutup tekrar masaya çarparken cam eşyalar sağa sola saçıldı. "Bir bayana el kaldırmaya nasıl cüret edersin?"

James.

"Bilmiyordum!" Jasper James'in elinden kurtulmaya çalışarak ciyakladı. "Bir hanımefendi gibi giyinmemiş!"

James sadece onu tekrar yere çarptı. Ahnna araya girmek için hamle yaptı, çünkü kendi yumruklaşmalarını gayet iyi idare edebiliyordu, ama burnu kırık adam bir sandalye kapmıştı.

"Hiç sanmıyorum," diye hırslayarak adamı yağlı saçlarından yakaladı ve kafasını masaya çarptı. Ancak üçüncü adamın ona doğru savrulduğunu gördü.

Ahnna bir öfke hırıltısı duyarak eğildi ve ardından James'in yumruğu üçüncü adamın kafasına geldi. Adam yere düştü, bayılmıştı ama şimdi daha fazla adam

kendilerini savaşın içine atıyorlar.

şarap fıçısı büyüklüğünde göğüsleri olan kızıl saçlı bir kadın bir dizi küfür savurarak Ahnna'ya tokat atmaya çalıştı ama Ahnna sarhoşun darbesini savuşturdu ve kadının boğazına bir yumruk indirdi. Ancak bir sandalye sırtına

Ahnna acı içinde tıslayarak sandalyenin kırık bir parçasını aldı ve kendisine vuran adamın kafasına vurdu, ardından kendisine yumruk atmaya çalışan başka bir adamın karnına bir darbe indirdi.

"Durun, sizi aptallar!" Barmen barının çıkmış, avazı çıktığı kadar bağıırıyordu. "Bu Prens James! Durun, sizi lanetli aptallar, kralın oğluyla kavga ediyorsunuz!"

Ahnna ilk başta damarlarının bira ve öfkeyle dolup taştığına ikna olmuştu ama bir avuç aklı başında insan onun yakarışlarını fark edip arkadaşlarını sakinleştirdi. Barmen parmağıyla odadaki herkesten yarım baş daha uzun olan James'i işaret etti. "Bu Prens James!"

"Kralın piçi," diye mırıldanan birkaç kişi duydu, ona göre bu ya cesurca ya da aptalcaydı, çünkü James etrafındaki inleyen figürler yerde yatarken arbededen yara almadan çıkmıştı.

Barmenin parmağı ona doğru hareket etti. "Ya o tokatladığın kıç, Jasper? O lanet olası Ithicana prensesine ait. Seni yere serenin iyi kalpli prensimiz olduğuna şükret, çünkü Ithicana'nın kralı kız kardeşinin bu kadar hırpalandığını duysaydı, suç işleyen eli keser ve annene postalardı!"

Aren böyle bir şey yapmazdı ama iyi ifade edilmiş bir tehditti, bu yüzden Ahnna buna izin verdi. Bakışları James'e kaydı, o kadar öfkeli görünüyordu ki sırf bu duygusunu harcamak için yeni bir kavga başlatabilirdi. Bunun yerine cebinden birkaç bozuk para çıkardı ve barın üzerine attı. "Hasarlar için." Sonra kehribar rengi gözlerini Ahnna'ya dikti. "Gidiyoruz. şimdi."

Hayatta emir aldığı tek bir adam vardı ve kardeşi burada değıldi. Yine de etrafındaki masa dağınlığına, kırık bardaklara ve dökülen içkilere bakarken Ahnna mantığının gururuna üstün gelmesine izin verdi. Omuz silkerek dağınlığın arasından kendine yol açtı, barın önünden geçerken bir şişe viski aldı ve ardından Fabled Flask'ın kapısına yöneldi.

James'in botları onun ardından merdivenlerden aşağı ağır gümbürtüler çıkartıyordu. "Aklını mı kaçırdın sen? Bu saatte tek başına dışarıda ne işin var, hele de böyle bir yerde!"

Gururu bir kez daha galip geldi, çünkü o Ahnna Kertell'di ve gitmek istediği yere giderdi. Kaşlarını çatarak caddeyi geçti ve başka bir birahaneye doğru ilerledi.

"Nereye gidiyorsun?" James talep etti.

"İkimi hiç alamadım." At pisliği yığınlarının etrafından dolaşmayı denedi ama her yerdeydi, bu yüzden vazgeçti. "Ne de konuşmamı."

"Derhal Fernleigh'e dnmelisiniz, Majesteleri."

Ahnna usulca homurdandı ve göz ucuyla onun öfkeyle pisliğin üzerinde tepinmesini izledi. "Siz benim ne kralım ne de babamsınız, bu da benim üzerimde hiçbir yetkiniz olmadığı anlamına geliyor, *Majesteleri*."

Ondan fişkırان hayal kırıklığını hissedebiliyordu ama Ahnna'nın umurunda değildi. Ona emir vermek için hiçbir gerekçesi yoktu, özellikle de onunla bir çocukmuş gibi konuşmasaydı daha makul olurdu. Onun seçimlerine katılmak zorunda değildi ama eleştirirken ona yetişkin bir kadın gibi davranması gerekiyordu.

"Sen bir hanımefendisin Ahnna," diye tısladı James, onun yoluna çıkarak. "Senden beklenen belirli davranış standartları var ve bu o değil. Hemen benimle birlikte Fernleigh'e döneceksin!"

"Ben bir hanımefendi değilim." Adamın yanından geçip şişenin ağzından bir yudum aldı. "Ve eğer geri dönmemi istiyorsan, ya kibarca iste ya da beni zorla. Çünkü bana emir vermekle hiçbir yere varamazsın."

"Tamam."

Ahnna'nın beklediği gibi kibarca sormak yerine James'in eli onun koluna dolandı. Ahnna daha bir şey söyleyemeden onu omzunun üzerinden fırlattı. Ahnna'nın dudaklarından bir itiraz ciyaklaması yükseldi ama James bunu duymazdan geldi. Bir kolunu Ahnna'nın kalçalarının arkasına dolayarak sokağa çıkarken omzunu Ahnna'nın kalçalarına bastırdı.

"Elbette, kıpırda," dedi. "Seni en büyük at pisliği yığınının içine atacağımdan emin ol-" Başını salladı. "Bulabildiğim en büyük gübre yığını."

"Aşğılık herif," diye homurdandı, bir bok yığınının içine atılmanın onur kırıcılığıının onun kaburgalarına vurmaya değip değmeyeceğini tartışıyordu.

"Bunu ilk söyleyen sen değilsin." "İndir beni!"

"Hayır." Adamın kolu kadının kalçalarının arkasına dolandı. Az önce şiddetle savunduğı kışına şok edici derecede yakındı ve Ahnna, "Eğer bir çocuk gibi davranacaksan, sana bir çocuk gibi davranacağım," diye eklerken bunu fark edip etmediğini merak etti.

"Bu, bu gece iki kez şaplak yiyeceğim anlamına mı geliyor?"

Bu önerinin James'in edep duygusunu derinden rencide edeceğini onu aşağı indireceğini düşünmüştü ama James bunun yerine, "Beni kışkırtma," dedi.

Ahnna'nın tüm karnı gerildi ama "Tam bir olay çıkarırdın" demeyi başardı.

James alay etti. "Sableton'da dikkat çekmek için bundan daha fazlası gerekecek. İşte tam da bu yüzden burada olmamalısın."

Tartışılması zor bir noktaydı. Tavernalara, hanlara ve genelevlere girip çıkan herkes sarhoş görünüyordu ya da sarhoş olma yolunda ilerliyordu, müzik ve kahkaha sesleri kulakları sağır ediyordu. Fahişeler pencerelerden ve balkonlardan potansiyel müşterilere teklifte bulunuyordu ama ara sokaklarda, sokaklarda çalışanların yanaklarını renklendiren çeşitli eylemlerde bulunduklarını gördü. "Hırsız" diye bağırarak bir adam sokakta genç bir çocuğı kovaladı ve mahallenin sınırına ulaşp James onu yere bırakana kadar en az dört yumruk kavgası çıktı.

"Bonfilede ne yapıyordun?" diye sordu. Sokak lambasının ışığında, adamın ceketinin kolunun kavgadan dolayı yırtılmış olduğunu gördü.

"Kim olduğumu bilmeden insanlarla konuşmak istedim" dedi. "Onların endişelerini dinlemek istedim. En azından siz onlarla kavga edene kadar planım buydu."

"Sana el kaldırdı. Yaşamasına izin verdiğim için şanslı." James'in gözleri kısıldı. "Ne endişesi?"

Doğruyu söylemeyi tartıştı, sonra daha iyi düşündü ve "Her şey hakkında. İyi bir hükümdar halkını dinler."

"Aynı fikirde değilim ama yöneticiler tek başlarına dışarı çıkmazlar."

"Sizinle birlikte ya da başka bir şekilde dışarı çıkmamı kabul edeceğinizi düşünmediğim için sorma zahmetine girmedim."

James nefes verdi. "Bırakın geceleri bonfile restoranında yalnız kalmayı, birlikte olmamız bile uygun değil."

Yine de şimdi yalnızdılar. Ahnna Harendell'de bekâr soylu kadınların tabi olduğu kuralları biliyordu. Saflıklarının asla sorgulanmaması için güvencelerdi bunlar ama onu bu kurallara tabi tutmak saçma görünüyordu. *Saflık* iddiası on beş yaşındayken Aren'in arkadaşı Gorrick ile beceriksizce bir karşılaşmada yelken açmıştı ve daha sonra kardeşine söylememesi için ona yalvarmıştı.

Her zaman böyle olurdu. Şarap ve arzu sağduyunun önüne geçerdi ama sonrasında erkekler Aren'in kız kardeşini becerdiklerini öğrenirse ne yapacağından korkarak ona her zaman yalvarırlardı. Ya onu görmezden gelirler ya da daha sonra göz göze gelmeyi reddederlerdi, bu da kalbini o kadar kötü bir şekilde ağrıtmıştı ki, yıllar önce karşılaşmayı bıraktı, sadece kendi eliyle tatmin ettiği arzuları hissetti.

Bunların hiçbirini James'e itiraf etmek niyetinde değildi, bu yüzden sadece omuz silkti.

"Korumaları nasıl geçtin?"

"Zor olmadı," dedi. "Eğer benim emrim altında olsalardı, disiplin altına alınırlardı çünkü ben bu kadar kolay ayrılabiliyorsam, girmeyi aklımdan geçiren herkes zorluk çekmezdi."

"Ve eğer gözetimsiz bıraktığınızı itiraf etmeniz gerekmeseydi onları disipline *verirdim*."

"Ön kapıdan içeri girdiğimizde bunu anlayacaklarını varsayıyorum."

"İtibarınızın hatırına, çıktığınız yoldan geri döneceğiz." Duraksadı, sonra ekledi: "Bu sınırlamalara alışık olmadığınızı anlıyorum, Ekselansları. Aptalca ve cinsiyetinize karşı önyargılı görünüyorlar. Ancak bana karşı gelmekle hiçbir yere varamazsınız, çünkü bunlar benim kurallarım değil ve her ne kadar sempatik olsam da, kraliçe böyle bir şey yapmayacaktır. İthikanyalı olmanız nedeniyle zaten onun teveccühünü kazanma şansınız yok ve ona bu gerçeği hatırlatacak her şey, hayatınızı zindan etmesi için bir neden olacaktır."

Fernleigh'e doğru yürümeye başlamasını işaret etti ve Ahnna hiç itiraz etmeden bunu yaptı çünkü o anda adamın sadece onun durumundan değil, kendi durumundan da bahsettiğini fark etti. "Ününü duymuştum," dedi Ahnna, bu konuşmayı başlatması gerekip gerekmediğinden emin değildi.

"Her bir parçasını hak ettim." Ses tonu, kadının sorabileceği başka soruları da susturdu.

Sessizce yürüdüler, kadının tırmandığı duvarın bir kısmına ulaşmaları uzun sürmedi. "İşte," dedi. "Sonra labirentten geçip kafeslerden yukarı pencereme çık." Özür dilemesi gerektiğini biliyordu ama bunun yerine Ahnna, "Ben buradan iyiyim. Arka pencereye tırmanmak için kendini alçaltmana gerek yok."

"İyi bir deneme," diye mırıldandı. "Ama ben o kadar kolay kandırılmam. Sizi odanızda göreceğim, sonra da odanın altına bir nöbetçi yerleştireceğim."

Özür dileme isteği buharlaştı. "Bu bir numara değil. Sadece bu gece ikinci kez içeri sokulmak istemiyorum."

"Hayır, ama seni daha fazla aptalca arayışlardan uzak tutmak için yatağa bağlamam gerekebilir."

Ahnna'nın yanakları bunun nasıl sonuçlanabileceğini düşününce birden kızardı ve James ne söylediğinin farkına varmış gibi parmaklarını şakağına bastırdı. "Senin en büyük yeteneğin beni deliliğe sürüklemek gibi görünüyor. Daha fazla tartışma yok. Seni eve geri götüreceğim ve bu iş burada bitecek."

Ahnna sadece başını salladı, kelimeler ağzından kaçıyordu.

James sıçradı ve duvarın tepesine tutunarak kendini yukarı kaldırdı. O pozisyonda kaldı, izledi, sonra kendini yukarı kaldırdı, böylece duvarın tepesinde oturuyordu. Aşağı uzanarak, karanlıkta zorlukla görülebilen elini ona uzattı. "Viskiyi bırak."

Şişeyi sıkıca kavrayarak sıçradı ve adamın elini yakalayıp kendisini duvarın tepesine çekmesine izin verdi. Cüssesi hatırı sayılır bir güce işaret etse de, onu bu kadar kolay kaldırması yine de onu şok etmişti. Sanki küçük Hazel'dan daha ağır değilmiş gibi. Bardaki adamları tek bir darbeye bayılmasına şaşmamalıydı. Ona baktığını fark edince, "*Lütfen* demeyi öğrenmelisin," dedi ve viskiden bir yudum aldıktan sonra aşağıdaki yumuşak çimenlere düştü. Bir yanıt beklemeden

Labirentin girişine doğru hızla ilerledi ve James'in onu takip ederken ettiği kızgınlık lanetini duydu.

Labirent, daha önce içinden geçtiği zamanki kadar aydınlıktı. Rotasını tekrar takip eden Ahnna, viski şişesini kaldırıp küçük bir yudum aldı ve geri kalanını atmaya niyetlendi, çünkü damarlarındaki alkolün hafif uğultusunu hissedebiliyordu. Bunu yaparken Ahnna şişede ve parmaklarında kan lekeleri gördü.

Kaşlarını çatarak ellerini inceledi. Sağ parmak eklemlerindeki küçük bir sıyrık dışında, ki o da kanamamıştı, herhangi bir yarası yoktu.

"Yaralandın mı?" diye sordu, birkaç adım arkasında yürüyen James'e dönerek. "Kanaman var, çünkü bu kan benim değil."

"Önemli bir şey değil."

İnsanların inatçılığına dişlerinin arasından tıslıyordu, çünkü *hiçbir şeyin* çürümmesine ve bir mezarda soğuk bir cesede dönüşmesine nasıl izin verdiklerini iyi biliyordu. "Bir bakayım."

"Bir şey yok," diye itiraz etti, ama kadın onu duvarın tepesine çekmek için kullandığı elini çoktan tutmuştu, kan soluk teninde kıpkırmızı parlıyordu. "James," diye homurdandı, "parmak eklemlerine cam saplanmış."

"Yatmadan önce çıkaracağım."

Ahnna acı dolu bir nefesle onu labirentin ortasına çekti, sonra da fiskiyeinin yanındaki banka itti. Su tepeden püskürdü, sonra bir dizi kademeli leğenden aşağı döküldü, yarayı lamba ışığına tutarken çıkan ses lanetini bastıracak kadar yüksekti. Viskinin bir kısmını ellerine döktü, ardından bir kısmını da birinci ve ikinci parmak eklemleri arasına gömülmüş keskin cam parçasının üzerine döktü. "Bu çok kanayacak. Dikiş atılması gerekecek."

"Hizmetçilerden birine baktıracağım."

"Ben yaparım," diye homurdandı. "Bu benim hatam."

Çantasını kemerine bağlı bir kesede saklandığı yerden çıkararak bir iğne ve uzun bir bağırsak ipliği aldı. "Eski alışkanlık," dedi adam neden üzerinde bu tür malzemeler bulundurduğu sorusunu sormadan önce. "Beni öncelikle, Ithicana'nın en başarılı şifacısı olan büyükannem, yani babamın annesi büyüttü. Sanatları öğrenmemi sağladı

Ben onunla yaşarken. Eğer ihtiyacın olursa, bebek doğurtma konusunda oldukça başarılıyım."

"Pek olası görünmüyor, ancak kendimi çocuklu bulursam, teklifi aklımda tutacağım."

Gülümseyerek bardağın kenarını sıkıştırdı ve gevşetti, ardından daha fazla parça kalmadığından emin olana kadar kanı durulamak için biraz daha viski kullandı.

"Peki ya annen?"

"Ne olmuş ona?" Ahnna'nın çenesi refleks olarak gerildi ve tepkisini gizlemek için yaraya doğru eğildi.

"Onunla birlikte yaşamadınız mı?"

Ahnna usulca güldü. "Pek sayılmaz. Tüm zamanı Ithicana ve köprü içindi. Çocuk sahibi olmak kraliçe olarak yerine getirmesi gereken bir görevdi ve bunu yaptıktan sonra bizimle pek ilgilenmek istemedi. Özellikle de benimle, çünkü kardeşimin düşünce tarzını tercih ediyordu. Benim değerim Aren'e nasıl hizmet ettiğimden ve onun Ithicana hayallerinde bir pazarlık kozu olmamdan geliyordu."

"Rüyalar mı?"

Ahnna'ya göre kâbuslar, ama dedi ki, "Bu kadar izole olmamızdan nefret ediyordu. Halkımızın Harendell ve Maridrina'dakiler gibi yaşayabilmesi için sınırlarımızı açmayı arzuluyordu. Aren de aynı fikirdeydi ve öyle."

"Halkınız bu yüzden mi Northwatch'ta maske takmayı bıraktı?"

"Kısmen, sanırım." Tereddüt etti, sonra dedi ki, "Ona hiç sormadım. Sadece emre itaat ettim."

Ahnna, James'in değişikliği destekleyip desteklemediğini sormasını bekledi ama James, "Babanla yakın mıydınız?" diye sordu.

"Hayır. Annemi o kadar çok sevdi ki, başka kimseye bir şey kalmadı," diye cevapladı iğneyi geçirirken. "Ve bunun için öldü."

"Özür dilerim."

"Üzülme. Uzun zaman önceydi." Ahnna adamın elini ışığa doğru çevirdi ve dikkatle dikmeye başlarken yarayı kapalı tuttu. Avuç içleri askerlikten nasır tutmuştu ama tırnakları kesilmiş ve temizdi, bu iki şey birbiriyle çelişir gibiydi. Bu ikilemi çok iyi temsil ediyorlardı

James'ti bu, dış görünüşü altında gizlendiğinden şüphelendiği adamı tam olarak gizlemiyordu. "Hiçbir şekilde zalim değillerdi ve bana her türlü ayrıcalık tanındı. Sadece..." Ahnna iç çekti. "Görevini yapmak zorunda olduğu için yaptı, istediği için değil."

"Bir hükümdarın bir varise ihtiyacı vardır." Çalışırken nefesi yanağına ılık ılık vuruyordu. "Bu işler böyledir."

"Biliyorum." Son dikişi düğümledi ve bıçağıyla ipliği kesti. "Ama annenin seni mecbur olduğu için doğurduğunu bilmek hiçbir çocuğa yüklemek istemeyeceğim bir yük. Bütün çocuklar istenmeyi hak eder ve ben asla-" Ahnna başını sallayarak sözünü kesti. "Viski bana aptalca şeyler söyletiyor."

"Aptalca değil," diye mırıldandı ve Ahnna onun bakışlarıyla buluşmak için yüzünü kaldırdı, lamba ışığı onun kehribar gözlerini aydınlatıyordu. Sanki içten içe yanıyorlarmış gibi görünüyordlardı. "Beklediğim gibi biri değilsin, Ahnna Kertell."

"Sanırım çok daha az hanımefendice." Ortak bakışlarını ayırdı, sonra adamın boğazında bağlı kravatı çözdü, kumaşı yavaşça çekerek gevşetti, aralarındaki mesafenin aniden farkına vardı.

Ya da eksikliğini.

"Hayır, bunu bekliyordum," diye cevap verdi kadın kumaşı elinin etrafına bağlayıp düğümlerken. "Senin inatçı ve inatçı olmanı bekliyordum. Şiddetli ve vahşi. Beklemediğim şey ise şefkatti."

Sesinde göğsünün sıkışmasına neden olan bir şey vardı ve Ahnna, "Keşiften memnun görünmüyorsun," dedi.

James sargılı elini kaldırarak kızın yanağından tuttu ve yüzünü kaldırarak ona bakmasını sağladı. "Yapmıyorum," dedi ve kız onun sözlerinin hiçbirini kaçırmamak için daha yakına eğildi. "Çünkü bu her şeyi çok daha zorlaştırıyor."

Sonra yüzünü eğdi ve onu öptü.

Ahnna şok olmalıydı. Bu ihlal karşısında dehşete düşmeliydi. Ama öyle olmadı.

İçindeki derin ve ilkel bir şey bunun olacağını hissetmişti. İlk andan beri aralarında şarkı söyleyen gerilimin doruk noktası

onu geminin yanından aşıya atmıştı. Ve bu kısım Ahnna'nın kollarını James'in boynuna dolmasına ve onu kucağına çekerken direnmemesine neden oldu.

Bandajlı eli sırtının küçük kısmına baskı yapıyordu, dili ağzındaydı, onun tadı çok daha fazlası için acı çekmesine neden oluyordu. Her şey için.

Ve sonra sarsıldı.

"Kahretsin!" Adam ayağa kalktı ve Ahnna'yı öyle bir güçle ayağa kaldırdı ki Ahnna geriye doğru tökezledi. "Lanet olsun!"

Parmaklarını dudaklarına bastırdı, hâlâ öpücüğün hissini hissediyor, labirentin ortasındaki küçük açıklıkta bir aşı bir yukarı volta atmasını izliyordu. James onu öpmüştü. Sadece doğru seçimler yapan James onu öpmüştü. Ve Tanrı yardımcısı olsun, bu öpücük onun ruhunu hayal bile edemeyeceği bir şekilde yakmıştı.

Sonra gerçeklik başını kaldırdı.

Ahnna dönerek uzaktaki malikâneye doğru baktı ve herhangi bir ışık olup olmadığını araştırdı. Birilerinin izlediğine dair herhangi bir işaret.

Görüldüklerini.

Hareket eden bir perde miydi? Yoksa bir gölge oyunu mu? "Bu bir hataydı."

Ahnna arkasına döndüğünde James'in artık volta atmadığını, gözlerinin ona sabitlendiğini gördü. "Biliyorum," dedi. "I-"

"Neden buradasın Ahnna?" diye araya girdi. "Yalan söyleme ve Harendell'deki hayatın herhangi bir kısmının sana çekici geldiğini söyleme. Bir gece için kurallara uyamazsın ve yakında sana kelepçe gibi takılacaklar, ama bana bunu bir ömür boyu yaşamaya hazır olduğunu mu söylüyorsun? Evine git. Ait olduğun yere, Ithicana'ya geri dön. Çünkü sadece Harendell'de istenmiyorsun, aynı zamanda kalırsan bu krallık seni canlı canlı yiyecek."

Acı göğsünü doldurdu, ancak kalbinin savunmasında öfke yükseldi. "Buradayım çünkü annem söz verdi. Çünkü ben de söz verdim. Ve babanın benden başka bir şey için pazarlık yapmak için her fırsatı vardı ve bunu yapmamayı seçti. Bu yüzden belki de kendine bunun benim istenmememle mi yoksa senin ulaşamayacağın bir şeyi istemenle mi ilgili olduğunu sorabilirsin."

Onu iterek geçen Ahnna labirentin içinde ilerledi. Sadece kendini koruma güdüsü onu labirentin kenarında durdurdu ve esneyen bir muhafızın geçmesine izin verdi. Adam gittiğinde, heykellerin gölgeleri arasında ilerledi, sonra kafese tırmandı ve odasının açık penceresine tırmandı.

Camı kapatarak perdeleri kapattı ve geceliğini giyerek kıyafetlerini dikkatlice gardıroba yerleştirdi. Yatağı tırmanan Ahnna battaniyeleri çenesine kadar çekti. Ancak o zaman paniğini kontrol altında tutan taşkınılıkların kontrolünü kaybetti.

Ne yaptın sen? Vicdanı ığlık attı. Seni lanet olası aptal!

Ahnna yumruğunu ağızına götürdü ve soluk soluğı aldığı nefesleri, kopmakla tehdit eden hıçkırıklarını susturmaya çalıştı.

Buraya Ithicana'yı kurtarmak için gelmişti ve bir anlık şehvetle her şeyi tehlikeye atmıştı. James'in babasına bu günahından bahsetmesi yeterli olacaktı ve utanç içinde eve gönderilecekti. Ahnna zihninde kendini Northwatch'taki iskelede yürürken gördü, fırtına mevsimi boyunca çekeceği her acının kendi suçu olduğunu kabul etmek zorunda kalmıştı. Çünkü yanlış prensi pmştı. Yanlış prensi istemişti.

Yanlış prens için bir şeyler hissettim.

Ahnna dehşet içinde boğuldu, kalbinin vahşi çarpıntısı ve nabzının uğultusu içinde, o kadar hızlı nefes alıyordu ki oda etrafında dönüyordu. Sonra yavaş yavaş kendini uçurumun kenarından geri çekti.

"Sylemeyebilir," diye fısıldadı. "Bu onun da hatasıydı."

Sadece Harendell'de istenmiyorsun, aynı zamanda kalırsan bu krallık seni canlı canlı yiyecek. James'in sesi düşüncelerinde yankılandı, ama bu sefer duyguları onu incitmedi. Onu meydan okumayla doldurdu.

Çünkü tamamen onun yanıldığını kanıtlamaya niyetliydi.

13

JAMES

UYUMAMIŞTI. Denemeye bile zahmet etmemişti, çünkü James yaptıklarından sonra zihninin ona bir gram bile huzur vermeyeceğini biliyordu.

Babasının sesi kafasını doldurdu: *Kardeşin hata yapabilir ama sen yapamazsın. William Alexandra'nın oğlu, tahtın varisi ve bu da onu sorgulayacak, yargılayacak tek kişinin ben olduğum anlamına geliyor. Oysa sen krallığın yarısının cadı olduğuna inandığı Cardiffli bir kadından evlilik dışı doğdun, bu yüzden herkes seni sorguluyor. Herkes seni yargılıyor. Eğer mükemmel olursan, sadece oğlumu görecekler. Ama hata yaptığın anda, tek görecekleri annenin yüzüne bakan gözleri olacak ve sana sırtlarını dönecekler, bu kesin ve gerçek. Eğer bu olursa, annenin hayal ettiği, uğruna savaştığı ve öldüğü her şey kaybolacak.*

Dün gece hatalar üst üste binmiş, Ahnna'nın Kertell'i öpmek gibi çılgınca bir karar vermesiyle doruğa ulaşmıştı.

Gün ışığında, James bunu neden yaptığını ya da ne düşündüğünü anlamıyordu, sadece Ahnna'yı kendine ait kılma dürtüsünün vücudundaki her sağduyu damlasını bastırdığını biliyordu.

Bunun benim istenmememle mi yoksa senin ulaşamayacağın bir şeyi istemenle mi ilgili olduğunu kendine sor, diye fısıldadı Ahnna'nın sesi ve

James yüzünü buğulu gökyüzüne çevirdi, kelimeler bildiğinden daha gerçekçiydi çünkü cevap *her ikisiydi*.

"Günaydın, Majesteleri."

James irkildi ve Ahnna'nın Fernleigh'in merdivenlerinden inerek bekleyen arabaya doğru ilerlediğini gördü. Saçları, yüzünün sert hatlarını vurgulayan sıkı bir örgü taç şeklinde örülmüştü. Asil. Vahşi.

Çok güzel.

Ama onun değil. Asla onun değil.

"Günaydın," dedi arabanın kapısını açarken. "Geceyi Willowford'daki hana ulaşmak için gün boyunca seyahat etmemiz gerekecek."

"Ülkeyi görmek için sabırsızlanıyorum," dedi ve arabaya tırmandı. Muhafızı Jor at arabasına tırmanırken araba tekrar sallandı, yaşlı adam şiddetli bir şekilde öksürürken kolunu ağzına bastırıyordu.

"Flux?" diye sordu arabacı.

Jor, "Boktan havanız," diye karşılık verdi ve ardından bir öksürük nöbeti daha geçirdi.

Bronwyn ve Taryn göründü ve James, Ahnna'nın onlara önceki gece olanları anlattığına dair herhangi bir işaret için yüzlerini yakından izledi, ancak onu selamlarken ve Ahnna'nın tırmanırken ifadeleri hiçbir şey göstermedi. Hazel partinin onlara katılan son üyesiydi, genç hizmetçi piknik sepetini taşıyordu ve içeri girmeden önce arabanın zeminine koydu.

Bir uşaktan atın dizginlerini alan James ata bindi ve pelerininin başlığını öne doğru çekerek arabacıya ilerlemesini işaret etti, onlara eşlik eden on iki asker önde ve arkada sıralandı.

Sableton'ın şafak vakti sokaklarında at sürüyorlardı ama şehrin kenarına vardıklarında James bir sokak köşesinde duran tanıdık bir figür gördü, askerler ikinci bir bakış atmadan yanından geçip gidiyordu. Amcası Cormac, Harendellian kıyafetleri giyiyordu ama boyu, genişliği ve *vahşiliğiyle* onu Cardiffli'den başka biri sanmak nasıl mümkün olabilirdi, *James* bilmiyordu. Amcasının gözleri onunkilere kilitlendi ve James mesajı sanki amcası kelimeleri haykırmış gibi kesin bir şekilde duydu.

Kurtul ondan.

14

AHNNA

YOLCULUK OLAYSIZ GEÇTİ, bu da ne yazık ki kendi düşüncelerinden çok az uzaklaştığı sonsuz saatler anlamına geliyordu. James'in aralarında olanlara bulunduğu çözümün kaçınma olduğu kısa sürede anlaşıldı, çünkü durmaksızın çiseleyen yağmurda kapüşonunu açarak ilerledi ve akşam yemeğini Willowford'daki handa kendi odasında yerken Bronwyn ve Taryn ile paylaştıkları odada yedi.

Belki de en iyisi buydu. Hiç olmamış gibi davranmak. Ve tekrar yaşanmaması için birbirlerinden uzak durmaları. Adam bu kadar hıyarlık yaptıktan sonra tekrar olmasını istemiyordu.

Arkadaşları James'in bahsettiği köprüyle rekabet edebilecek *yeni pazar* hakkında daha fazla bilgi aramaya devam ettiler, ancak Ithicana'ya karşı yükselen olumsuzluğun Sableton ile sınırlı olmadığını doğrulamanın ötesinde hiçbir şey bulamadılar. Olasılıkları tartışmak imkânsızdı, çünkü Hazel da onlarla birlikte arabadaydı, bu da Ahnna'nın bulmaca üzerinde düşünmek zorunda kaldığı anlamına geliyordu.

Son saldırılara bakılırsa Amarid olamaz. Cardiff de olamazdı, çünkü o sınır seyahate kapalıydı. Daha kuzeyde pek çok başka ulus vardı ama hepsi küçüktü ve bir araya gelseler bile Maridrina ve Valcotta'ya erişmekle kıyaslanamazlardı. Morarmış yarasının üzerindeki kabuğu

Ahnna, James'in yeni bir pazardan ziyade mevcut pazarlara ulaşmanın *yeni bir yolunu* kastetmiş olabileceği ihtimalini düşündü. Bu da köprü yerine gemileri kullanarak ulaşım anlamına geliyordu.

Gemicilik her zaman köprünün en büyük rakibi olmuştu ama Amaridliler ve zaman zaman Cardiffliler geçiş ücretlerinden kaçınmak için Fırtına Denizleri'ni göze alırken, Harendell geçmişte bunu sadece sakın mevsimlerde yapmıştı. Ödemeyi karşılayabiliyorlardı, bu yüzden fırtınalarda hayatlarını ve gemilerini kaybetmeye gerek yoktu. Peki ya bu durum değiştiyse? Ya Harendelliler açık denizlere dayanabilecek bir filoya yatırım yapıyorlarsa? Ya köprü geçiş ücretleri karşısında kaçınılmaz kayıpları kabul edilebilir olarak görüyorlarsa?

Ahnna'nın çamurlu bir yolda ilerleyen bir arabanın içinde cevaplamayı umamayacağı sorulardı bunlar, tabii kaynağına bizzat gitmediği sürece. Başını pencereye yaslayan Ahnna, James'in atını sürmesini izledi, gözleri onları çevreleyen ağaçlardaydı. James'in dudaklarının Ahnna'nın dudaklarına değdiği an, parmaklarının Ahnna'nın sırtına sertçe bastırışı ve James'in tereddütlü hiçbir yanı kalmamıştı.

Korktuğu falan yok.

Karnının alt kısmında bir ağrı oluştu ve herhangi bir ilgiden çok kendini cezalandırmak için sordu: "Hazel, Prens William'ı nasıl tanımlarsın?"

Hizmetçisi tamir etmekte olduğu giysiden başını kaldırıp baktı. "Oh, o çok yakışıklı, leydim. Birçok sanatçının ilham perisi, ya da ben öyle duydum. Evlendiğinizde, her sabah kahvaltı masasında onunla karşılıklı oturmak bir lütuf olacak."

Bronwyn öksürmeye başladı ve Taryn kahkahasını elinin arkasıyla zorlukla bastırdı.

"Hiç şüphem yok." Ahnna her iki arkadaşına da ters ters baktı. "Ama ben onun karakterini daha çok merak ediyorum."

"Ah!" Hazel elindeki iğne ve ipliğe baktı. "Tabii ki çok asil biri."

"Tabii ki," diye mırıldandı Bronwyn ve Taryn onu kaburgalarından dirsekledi. "Herkes onun müthiş zekâsından söz ediyor," diye devam etti Hazel. "Muazzam bir konuşkan. Çok popüler ile onun arkadaşları, için o her zaman

başkaları tarafından kuşatılmış."

"Yani tıpkı kardeşi gibi mi?" Bronwyn düz bir suratla söyledi.

"Hiç benzemiyorlar leydim," diye cevap verdi Hazel, sonra yüzünü buruşturdu, sonunda Bronwyn'in alaycılığını duymuştu. "Prens James'in suskunluğunu ona karşı kullanmayın. O zamanının çoğunu askerlerle geçiriyor, oysa William sarayda ve bu nedenle hanımefendilerin yanında daha rahat. Bu adil olmayan bir karşılaştırma."

"Yani anlamaya başlıyorum." Bronwyn pencereden dışarı baktı, sonra gözleri Ahnna'nın kilerle buluştu. "Ondan bir daha tek kelime duymak istiyorsak başka bir tartışma seçmeniz gerekebilir."

Ahnna'nın yanakları ısındı. "Ben almayayım. Sessizlik tercihimdir." Bronwyn sırtıttı ve "Bunu bir seçenek olarak görmüyorum" dedi.

Camdan bir tıkırtı duyuldu ve Ahnna neredeyse yerinden fırlayacaktı. James o fark etmeden atını arabaya yaklaştırmıştı. Camı kaydırarak açtı. "Bir sorun mu var?"

"Hayır, buradayız. Virajı döndüğümüzde Verwyrd'i ve Gökyüzü Sarayı'nı ilk kez göreceksiniz," dedi James, gözlerini ileriye dikerek. "Orayı görmek bahsetmiştin ve bulutlar açıldığına göre belki de en iyi manzara burası."

Buraya. Şimdiden.

Ahnna sertçe yutkundu, kalbi hızla çarpıyordu. Gökyüzü Sarayı'nı ilk kez göreceği için değil, çok yakında evleneceği prensle tanışacağı için.

Lara'nın geldiği gün Southwatch'ta, hayatının geri kalanını birlikte geçireceği kadın hakkında hiçbir şey bilmeyen ağabeyinin neler hissetmiş olabileceğini düşününce, kardeşine karşı ani bir empati duygusu kabardı. Yine de o uzun zaman önceki an zihninde canlanırken, Ahnna Lara'nın gemisi limana yanaştığında kardeşinin yaydığı beklentiye bir kez daha kapıldı. Sanki Maridrinian prensesi hakkında bilinmeyen her şey onu daha az değil, daha çok arzulanır kılıyordu.

Ahnna midesinin beklentiyle dolmasını diledi ama hissettiği şey çok tanıdık bir korkuydu. William onun için bir bilinmez olduğu için değil, o William için bir bilinmez olduğu için. İsmi dışında, Harendell'de hiç kimse

Ahnna onun hakkında hiçbir şey bilmiyordu ve Aren'in yeni karısını ilk gördüğünde Lara'nın verdiği tepkiyi vermeyeceğini biliyordu.

Ahnna çok yaşlıydı, çok uzundu, çok yaralıydı ve Keris'in ona Kraliçe Alexandra hakkında söylediklerini hatırlamadan edemiyordu. *Seni o seçmedi, bu da ne yaparsan yap onun gözünde asla William için yeterince iyi olamayacağın anlamına geliyor.*

Ve sonra Verwyrd ortaya çıktı.

Pencereden dışarı bakarken Ahnna'nın kendi yetersizlikleriyle ilgili tüm düşünceleri uçup gitti. Bronwyn onun yanında fısıldadı, "Siktir git, bu da bir şeydir."

Yol, onlara aşağıdaki nehir vadisinin engelsiz manzarasını sunan bir sırt boyunca uzanacak şekilde kıvrılmıştı. Uçsuz bucaksız Eldermoor Nehri ikiye ayrılarak, hızla akan suların üzerinde ek koruma sağlayan yüksek duvarlarla çevrili Verwyrd şehrini içeren büyük bir ada oluşturdu. İkiz köprüler adayı anakaraya bağlıyordu, her ikisi de ağır bir şekilde tahkim edilmişti ve kasabalar hem doğu hem de batı kıyılarına yayılmıştı. Adanın merkezine hakim olan yapı olmasa tüm bunlar etkileyici olabilirdi. Devasa bir kule gibi yükseliyordu, mükemmel bir simetriye sahipti ama Ahnna buradan bile bunun insan eliyle yapılmadığını anlayabiliyordu. Yeryüzünün yarattığı doğal bir oluşum da değildi.

Hayır, tıpkı hayatına hükmeden köprü gibi, Gökyüzü Sarayı da kesinlikle Tanrı ya da daha yüksek bir güç tarafından yaratılmıştı, pürüzsüz kayalardan oluşan devasa sütun bulutlara dokunuyor gibiydi. Yan tarafına oyulmuş spiral bir yol tepeye çıkıyordu, bu yolun üzerinde pırıl pırıl beyaz taştan yapılmış bir saray tünemişti, kulelerinin vitray pencereleri güneş vurdukça gökyüzünde dans eden renk gökkuşakları gönderiyordu. Kulenin yanlarından renkli sancaklar, hükümdarların o anda ikamet ettiğini belirtmek için hepsi kraliyet moru rengindeydi.

"Zirveye nasıl çıkıyorsunuz?" Taryn elini arabanın camına bastırarak sordu.

"Genelde yürürüm," diye yanıtladı James. "Ancak, yüksekliğe alışkın katırların çektiği küçük arabalar var, bu arabalara binmeyenleri taşıyorlar.

kendilerini bu zahmete sokmak istemeyeceklerdir. Tırmanmak yaklaşık yarım saat sürüyor."

"Pek de uygun değil," diye mırıldandı Bronwyn. "Her gün inip çıkmak için harcadığın onca çabayı bir düşünsene."

Ahnna neredeyse hiç duymuyordu, gözleri kulenin ulaştığı yere ve tepeden seyredilmesi gereken manzaraya dikilmişti. Her zaman Ithicana'daki dağların zirvelerine, hatta köprünün tepesine yönelmişti, çünkü etrafındaki dünyanın uçsuz bucaksızlığını görmek onu her zaman rahatlatmıştı. Ona yeryüzü, deniz ve gökyüzü için önemsiz olduğunu, yaratılışın sadece bir zerresi olduğunu hatırlatırdı. "Bu çok güzel."

Gözlerin üzerinde olduğunu hissederek başını çevirdiğinde James'in kendisine baktığını gördü. Gözleri buluştuğunda James gözlerini kaçırdı, bakışları Gökyüzü Sarayı'na sabitlenmişti. "Evinizin güzel olduğuna katılmıyor musunuz?"

"Gökyüzü Sarayı kuzeyin en büyük harikalarından biridir," diye cevap verdi, ama bu hiç de cevap sayılmazdı.

Ahnna kuleyi ve tepesindeki sarayı incelemeye geri döndü, ancak James'in cevabı onu merak içinde bıraktı. James'in yüzü soğukkanlıydı ama dizginleri hafifçe sıkması düşüncelerinin pek de sakin olmadığını gösteriyordu.

Belki de adil olan buydu. Onu geri almak için yapılan yolculuk felaketle sonuçlanmış, bir gemi kaybolmuş, düzinelerce asker ölmüş ve *Victoria* önemli ölçüde hasar almıştı. En kıdemli subay olarak kayıplardan sorumlu tutulacaktı ve James'olanları tahmin etmek ya da önlemek için yapabileceği makul bir şey olmamasına rağmen, gelecekte bir kınama olabilirdi. Ve elbette, konuşulmadan kalması için dua ettiği bir şey vardı.

"Hiç tepeden düşen oldu mu?" Bronwyn Ahnna'yı düşüncelerinden kopararak sordu.

"Nesiller önce suçluları tepeden aşağı atmak resmi bir infaz yöntemiydi," diye yanıtladı James. "Gerçi şehir aşağıda inşa edildiğinde bu uygulama sona erdi, malum nedenlerden dolayı."

"Yani artık kimse düşmüyor mu?"

"Ben öyle bir şey demedim," diye yanıtladı James.

Ses tonunda konuşmayı engelleyen bir soğukluk vardı. Ahnna ve arkadaşları pencereden arabanın nehir vadisine doğru inmeye başlamasını izlediler. Eskortları iki yanda dizilmiş, atların kaparileri dalgalanıyor, askerlerin zırhları güneşte parlıyordu ve çok geçmeden yolun kenarları sivillerle doldu. Araba geçerken tezahürat yapıyor ve çiçek yaprakları fırlatıyorlardı; "Tanrı İthicana'yı korusun" ve "Tanrı iyi prensesi korusun" sloganları Ahnna'nın kulaklarını dolduruyordu. Bu sözler ona Harendell'in dine İthicana'dan çok daha performatif bir şekilde bağlı olduğunu, Tanrı'nın ve Büyük Ahiret'in kabul edilmiş gerçekler olduğunu ve ayrıntılar üzerinde çok az zaman harcadığını hatırlattı. Yine de Sableton ve Willowford'da gördüğü İthicana'ya yönelik kızgınlık göz önüne alındığında, duyguların gerçek olup olmadığını sorgulamadan edemedi.

Kasabaya girdikçe kalabalık artıyor, araba tekerlekleri ahşap ve nehir taşından yapılmış, duvarları kalın sarmaşıklarla kaplı ve çatıları düzgün sazlardan yapılmış binalarla kaplı Arnavut kaldırımli sokaklarda ilerliyordu. Aren'le birlikte Harendell'e birçok kez gelmiş olan Taryn'in söğüt denildiğini söylediği sarkık ağaçlar insanları gölgeliyor, her renkten çiçeklerle dolu tahta kutular insan kokusunu örtmek için iyi bir iş çıkarıyordu.

Üniformalı askerlerle donatılmış ağır surları olan köprüye ulaşılar ve kapılar açık olsa da, Ahnna altından geçerken yukarıdaki taştaki cinayet deliklerini gözden kaçırmadı. Eldermoor derin ve hızlı akıyordu, üzerinde birkaç tekne görünüyordu ve sonra Verwyrd şehrinin kendisindeydiler. Harendell'in başkenti.

Şehirdeki binalar aynı şekilde yapılmış olsalar da kasabadakilerden daha büyük ve daha uzundu ve Ahnna etrafı seyredip iyi dileklerini iletenlerin üzerindeki ince kıyafetleri fark etti. Güzel bir yerdi ama hayvan ve insan pisliği kokusu şehrin cazibesini azaltıyordu. Verwyrd'deki insanlık baskısı ona hâlâ itici geliyordu ama ikisi de şehirlere alışkın olan Taryn ve Bronwyn bundan etkilenmemiş görünüyordu.

Tören alayı onu şehrin sokaklarından geçirerek alçak bir duvarla çevrili kulenin dibine doğru ilerledi. Aralarından geçtiler

Kapılardan geçerken Ahnna'nın gözleri taş ve ahşaptan yapılmış binaların üzerinde gezindi, at kokusu çok güçlüydü.

Durduklarında James, "Kraliyet ahırları burada," dedi. "Tırmanış için tasarlanmış bir araba için bu arabayı terk edeceğiz. Atların yükseklikle arası pek iyi değildir."

Attan indi ve arabanın kapısını açmadan önce dizginleri teslim etti. James'in elini tutarken Ahnna'nın kalbi küt küt atıyor, ağzı kuruyor ve boğazı düğümleniyordu. Yere indiğinde James'in onu ne kadar çabuk bıraktığını fark etmemişti.

Düzinelerce üniformalı asker düzgün sıralar halinde bekliyordu, ayrıca başlarını saygıyla eğmiş damatlar da vardı, o tuniğini düzeltirken hepsi eğiliyordu, yine de onu karşılarken gözlerindeki merakı gördü.

"Bu taraftan, Majesteleri," dedi James, sonra ona kolunu uzattı, bunu yapmaktaki isteksizliği çenesinin gerilmesinden anlaşılıyordu. Sanki onun elinin üzerinde olması hayal edebileceği en kötü şeymiş gibi.

Ahnna anladı, çünkü o da aynı şekilde hissediyordu. Ama yine de terleyen avuçlarının adamın paltosundan fark edilmemesini umarak bunu yaptı. Adamın kendisini, toynaklarına tuhaf kauçuk kaplamalar takılmış, sıkıcı görünümlü bir çift katır tarafından çekilen daha küçük ama çok daha süslü bir arabaya götürmesine izin verdi.

"Köprüde katır kullanıyoruz," dedi çünkü sessizlik aralarındaki gerilimi daha da artırıyordu. "Eşekler de var."

"Bu ikisinin adı Buck ve Brayer." James hayvanları işaret etti. "Kız kardeşim Virginia yeni takımlara hep isim verir. Buck, burnu daha koyu olan, ısırır, bu yüzden onun yanında dikkatli olun."

Söz konusu katır sararmış dişlerini göstererek yüksek sesle anırmak için o anı seçti. Ahnna gülümsedi, ancak hayvan endişesi tüm gücüyle geri dönmeden önce sadece bir kalp atışı sağladı. Küçük arabaya tırmanarak kalın kadife mindere yerleşti, James de onun karşısına oturdu. Bronwyn ve Taryn de arabaya bindiler ve pencereden Jor'un şoförle birlikte tırmanışını izledi. Bitkin görünüyordu, koyu gölgeler gözlerini gölgeliyordu ve kadın onun bitmek bilmeyen öksürüğünü fark etmeyi ihmal etmemişti. Dinlenmeye ihtiyacı vardı,

ama ona yatmasını emretmediği sürece bunu yapamayacaktı. Ki bunu yapmaya tamamen niyetliydi.

Araba hareket etmeye başladı, askerler tahta kapıları açarak onları yukarıya doğru uzanan spiral patikaya soktular. Yıldızlı yaprakları olan özenle desenlendirilmiş demir bir çit yan tarafa sürgülenmişti, ancak daha yüksek ve daha yüksek daire çizmeye başladıklarında manzarayı bozmayacak kadar alçaktı. Bu ona şehrin inanılmaz bir manzarasını sunuyordu ve Ahnna adanın güney ucundaki devasa katedrali, ardından nehri, sonra da çiftlikler için açılmış araziler dışında ormanlık olan tüm vadiyi seçti.

Rüzgâr sertleşerek vagonun camlarını tıkırdattı ve spiral, köprüdeki rüzgâra ürkütücü bir şekilde benzeyen garip bir inleme sesi çıkarınca Ahnna kaskatı kesildi. Taryn onun bakışlarıyla karşılaştı ve kendisinin de bu sesi duyduğunu kabul etti.

Etraflarında dönüp durarak Ahnna'yı hayatında hiç olmadığı kadar yükseğe çıkardılar, kırsal alan her tarafa yayılmıştı. Ormanlar dama tahtaları gibi ekinlerle bölünmüştü, hepsi yemyeşildi.

Rüzgâr sertleştikçe araba sarsıldı ve sonra katırlar kulenin içine dönerek her taraftan bir tünele girdiler. Camı kaydırarak açan Ahnna uzandı ve pürüzsüz olan taş dokundu. "Köprü taşı." Başını iki yana salladı. "Aren, Şeytan Adası'nın da aynısından yapıldığını söylemişti. Dünyada yüksek güçlere ait böyle kaç anıt var merak ediyorum."

Ve kaç tanesi zaman içinde kaybolmuştu.

Araba son spirali de geçtikten sonra cilalı beyaz kayaların mükemmel bir şekilde bir araya getirilmesiyle oluşturulmuş, duvarları neredeyse kusursuz görünen bir avluya çıktı. En az iki düzine ayak genişliğinde alçak bir merdiven setinin önünde durdu, tepesinde James'in Northwatch'a geldiği gün giydiğine benzer bir üniforma giyen yaşlı bir adam duruyordu, ancak daha fazla madalya ve başında bir taç vardı. Ahnna'nın sadece kısa süreli karşılaşmalarından değil, Harendell'e geldiğinden beri gördüğü tüm heykel ve portrelerden tanıdığı bir adam.

Kral Edward.

Solunda, kerminle süslenmiş kraliyet mavisi bir elbise giymiş, açık kahverengi buklelerine ışıltılı bir taç takmış çarpıcı bir kadın duruyordu. Orta boyluydu ama acı verecek kadar zayıftı, çelimsiz görünüyordu, yeşil gözleri çiviler gibi keskindi. Alexandra. O anda Ahnna'nın aklına Harendell'e geldiğinden beri kraliçenin bir portresini bile görmediği geldi. Bu da... garip hissettirmişti. Ahnna bu düşünceyi daha sonra düşünmek üzere bir kenara bıraktı, gözleri üniformalı erkekler ve gösterişli elbiseler giymiş kadınlardan oluşan maiyetin üzerinde gezinerek William'ın kendisine verilen portresiyle eşleşecek bir yüz aradı.

Arabanın kapısı açıldı ve James dışarı çıktı, birisi inanılmaz bir sesle bağıyordu: "Majesteleri Prens James, Majestelerinin Kraliyet Ordusu Tümgeneral, Altıncı Tümen ve Krallığın Koruyucusu."

"Fancy." Bronwyn James'in elini tutarak dışarı çıktı, Taryn de onu takip etti, aynı geveze "Ekselansları, Maridrina Prensesi Bronwyn ve Ithicana Leydisi Taryn" diye bağıyordu.

Trompetler aniden güçlü davullar eşliğinde çalmaya başladı ve sesler kesildiğinde adam bağırdı: "Majesteleri, Ithicana Prensesi Ahnna, Majesteleri Ithicana Kralı Aren'in sevgili kız kardeşi, Köprü'nün Efendisi."

Hayatında hiç böyle bir şekilde anons edilmemişti ama gözleri James'in eldivenli eline sabitlendiğinde Harendellilerin seçimlerini düşünecek zamanı yoktu.

Bunu yapabilirsin, dedi kendi kendine. Ithicana'nın bunu yapmana ihtiyacı var.

Elini Edward'ın parmaklarına kapatıp onu arabadan çıkarmasına izin verdi, çizimleri geniş avlunun pürüzsüz beyaz taşlarına çarparken herkes sessizdi. Ahnna eğildi, doğrulur doğrulmaz gözlerini Edward'ın cilalı çizimlerinden ayırmadı.

Herkes sessizdi ve alanda en az yüz saray mensubu olduğunu fark ettiğinde kalbi titredi, hepsi üniforma ya da kıyafet giymişti, güneşte parıldayan mücevherler dudak uçuklatan bir zenginlik gösterisiydi. Hepsi de gizlemediği bir ilgiyle ona bakıyordu.

Ve yargı.

Kral Edward boğazını temizledi. "Ithicana uzun zamandır Harendell'in güçlü ve gerçek bir müttefiki olmuştur ve Prenses Ahnna ile refakatçisini

tüm kalbimizle. Sizi evimizi kendi eviniz gibi görmeye davet ediyoruz ve gelişinizi kutlamak için bu akşam sevgili dostlarımız ve ailemizle birlikte hem Ahnna'yı hem de onun doğduğu büyük ulusu onurlandırmak için özel bir ziyafet vereceğiz."

Ahnna başını eğerek bir ömür önce ezberlediği sözleri tekrarladı. "Misafirperverliğiniz ve nazik karşılamanız için teşekkür ederim, Majesteleri."

Edward ona başıyla ciddi bir selam verdi, sonra döndü, Kraliçe Alexandra onun koluna girdi ve sarayın içine doğru yürüdüler, trompetler zafer çığlıkları atarak onları çevreleyen duvarların arasında yankılandı, sonra bulutlara değen minarelere kadar yükseldi. Kraliçe'ninkiyle aynı renkte açık kahverengi saçları olan genç ve güzel bir kadın peşlerinden geliyordu; elindeki baston yere hafifçe vuruyor, tacındaki elmaslar tek başına yürürken parlıyordu; şüphesiz Prenses Virginia.

William burada değil mi?

"Majesteleri," dedi James kolunu uzatarak.

Ahnna onu aldı, parmakları adamın ön kolundaki sert kaslara bastırırken bir yandan da yanından geçtiği insanların yüzlerini dikkatle tarayarak evleneceği adama ait olabilecek bir yüz aradı.

"O burada değil. İleriye doğru bak ve gülümse," dedi James yumuşak bir sesle. "Köpekbalıkları daireler çiziyor."

Ahnna yüzünü öne doğru çevirdi, zihni hızla akarken bile gülümsemeye devam etti. William neden burada değildi? Bu ne anlama geliyordu?

Onun ve James'in ne yaptığını öğrenmiş miydi?

Hayır. Hayır, eğer görülmüş olsalardı, şimdi burada olmazdı.

Merdivenlerden çıkıp saraya girdiler; Ahnna'yı düşüncelerinden uzaklaştıran tek , ömür boyu aldığı eğitimdi; geçtikleri meşe kapıların kalınlığını, altından geçtikleri cinayet deliklerini ve sarayı çevreleyen ağır silahlı muhafızların tetikte oluşunu fark edebildi. Gökyüzünde bir saraya sahip olmanın bile onu güvenli kılmaya yetmediği açıktı.

Beyaz taş yerini kalın halıya bıraktı, yüksek tavanlı bir salonda yürürken botları yumuşak gümbürtüler çıkarıyordu, taş duvarlar özenle hazırlanmış kıyafetler içindeki gülümsemeyen Harendellilerin sayısız portresiyle süslüydü, hepsinin gözleri onu izliyor gibiydi. Onu yargılamak için.

Ellerinde mızrak tutan gaddar muhafızların çerçevelediği açık ikiz kapılara ulaşılar ve James onu içeri yönlendirdi, Bronwyn ve Taryn de peşlerinden. Bir hizmetçi kapıları arkalarından kapattı ve Ahnna, Harendellian'ların misafir odası olarak adlandırdıklarından şüphelendiği alanı inceledi.

Odanın tavanı da koridor kadar yüksekti. Kapının karşısındaki duvarda, vadinin güney ucunun inanılmaz manzarasına sahip tavadan tabana pencereler vardı, onları çerçeveleyen mavi perdeler güneşin en parlak ışınlarını bile gizleyecek kadar kalın kadifeden yapılmıştı. Solunda, içine girebileceği büyüklükte bir şömine vardı; perdelerle uyumlu mavi damarları olan oyma mermerden yapılmış şöminenin şöminesi, havadaki hafif soğuğa karşı yanan kısık bir ateşti. Mobilyaların hiçbirisi birbiriyle uyumlu değildi, hepsi farklı cilalı ahşaplardan ve zengin brokarlardan yapılmıştı ama bu durum odayı gelişigüzel göstermek yerine Ahnna'ya seçkin bir zevke sahip bir koleksiyoncunun mekânına adım atmış gibi hissettiriyordu.

Ve daha da fazla altın.

Edward ve Alexandra'nın yanı sıra Virginia, birkaç muhafız ve daha da fazla hizmetkârla birlikte odada onları bekliyordu, hepsi de sırtlarını duvara dayamış, asık suratlı duruyorlardı. Alexandra'nın tacı ışığı yakaladı, devasa elmaslar yıldızlar gibi parlıyordu, ama Ahnna'nın dikkatini çeken boynunda asılı olan sadıkların sembolüydü. Bir güvercin yumurtası büyüklüğünde sarı bir elması çevrelemek için içe doğru spiral şeklinde dokunan bir daire. Bu simge Ahnna'ya tanıdık geliyordu, çünkü yaşam boyunca Büyük Ahiret'e giden yolu temsil ediyordu, tüm iyilikler tanrısallığın ışıltısına çekiliyordu. Bunu takı olarak takıldığını hiç görmemişti, gerçi bunun nedeni İthanyalıların çok az takı takması da olabilirdi. Bu ona söylenenleri doğruluyordu, yani kraliçenin inanca derinden bağlı olduğunu.

Kapılar Ahnna'nın arkasından kapandı ve Edward'ın yüzündeki donuk ifade yerini hemen bir sırıtışa bıraktı. Uzanarak tacını çıkardı ve pelüş sandalyelerden birinin üzerine attı. "Ahnna," dedi yaklaşıp onun ellerini tutarak. "Sonunda Silas'a karşı suç ortağımla yeniden bir araya gelmek benim için bir zevk!" Güldü ve onun ellerini sıktı. "Maridrinyalıları tam güçle bulamadığımız için biraz hoşnutsuzduk.

Northwatch'da. Saldırıyı kendim yönettim. Çok çabuk bitmiş olsa da yıllardır yaşadığım en büyük eğlenceydi."

"Sizin de orada olduğunuzu bilmiyorduk, Majesteleri." Adam onu ellerinden sıkıca tutmuş, gri gözleri onunkilere kilitlenmişken eğilip eğilmeyeceğinden emin değildi. Altmışlı yaşlarında olmasına rağmen, ilk gençlik yıllarında inanılmaz derecede yakışıklı bir adam olduğunu inkâr etmek mümkün değildi; orta kahverengi saçları artık griyle kaplıydı ve gözleri kırışıklıklarla çerçevelemişti. Edward onun kadar uzun boylu ve geniş olmasa da James'in ona ne kadar benzediğini bir kez daha fark etti.

"Savaş sırasında gizli görevdeydim," dedi Edward, burnunun kenarına dokunmak için ellerinden birini bırakarak. "Eğlenceli bir şeyler yapabilmemin tek yolu bu."

Endişesine rağmen onun sırtışından etkilenmemek mümkün değildi ve gülümsedi. "Ithicana müttefikliğiniz için size teşekkür ediyor, Majesteleri. Bu asla unutulmayacak."

"Aile arasında olduğumuzda bana Eddie diyeceksin," dedi. "Çünkü artık aileyiz, değil mi? Ya da Will'in düğüne giderken bir şarap salonunda kaybolmadığını varsayarsak buna yeterince yakınız. O küçük pislik kendi cenazesini kaçırarak, arkadaş dediği aptallar tarafından onun hesabına içsinler diye taşınan bir ceset kuklası olacak."

Kraliçe "Edward!" diye bağırırken bile Ahnna gözlerini kırıştırdı.

"Ne?" diye sordu omzunun üzerinden Alexandra'ya bakarak. "Davranışlarıyla bizi bile bile utandırıyor ve Ahnna nasıl bir adamla evlendirilmek üzere olduğunu bilmeyi hak ediyor. Tanrı'ya şükür Ithicana bize güçlü ve karakterli bir kadın verdi, yoksa Harendell'in kaderinde halkın altınlarını şarap ve fahişelere harcayan bir dizi işe yaramaz kral olacaktı."

Kraliçenin ağzı o kadar gergin bir çizgi halini aldı ki, neredeyse yok olacaktı. "Eğer ona birazcık nezaket gösterirseniz-"

"Nezaket mi?" Edward'in Ahnna'nın elini tutuşu neredeyse acı verici bir şekilde sıkılaştı. "Alex, oğlumuzu sarhoş bir midyeye dönüştüren şey senin aşırı nezaketin. Sınırdaki Amaridlilerle savaşarak geçirdiği beş yıllık zorlu görevde kimse onun kanını umursamadı, sadece rütbesini ve

Kılıç kullanma becerisi, karakterine çok iyi gelecektir. Onu hayatının her lanet gününde ayrıcalığın altın memesini emen bir çocuktan ziyade bir adama dönüştürür."

Ahnna yanaklarının içini ısırdı, söyleyecek uygun bir şey düşünmek şöyle dursun, az önce kulaklarına dökülen bilgileri zar zor sindirebildi, sessizlik en ihtiyatlı hareket tarzı gibi görünüyordu.

"O varis." Alexandra tısladı, göğsüne yasladığı kolyeyi sanki ona güç veriyormuş gibi sıkıca kavradı. "Varis korunmalıdır!"

"Bana sürekli öyle söylüyorsun ve o da öyle," diye yanıtladı Edward. "Ancak bu onu kraliyete karşı olan görevlerinden muaf tutmaz. Onu bulun. Ona hatırlatın."

"Baba, bulabilirim-" James söylemeye başladı ama kralın gözleri ona çevrilince sustu.

"Yaptıklarının hesabını kendin vereceksin, oğlum," dedi Edward. "Alex, William'ı bul."

Kraliçe başını eğdi. "Nasıl isterseniz, Majesteleri." Sonra eteklerini savurarak odadan çıktı, muhafızlar önündeki kapıları açmak için çırpınıyordu.

Kapı kapandığı anda odanın havası değişti ve Virginia, "Sanırım aileye daha dürüst bir giriş yapamazdın, Ahnna. Ve gerçekten, baba, bu gerekli miydi? *Ayrıcalığın altın memesini mi?* Gerçekten mi?"

"Gerçek bu!" Edward cevap verdi.

"Belki, ama uykusuz bir gecede aklınıza gelmiş ve konuşmak için doğru anı beklemişsiniz gibi geliyor. Özel tahtta otururken bestelediğiniz bir şey yerine hazırlıksız olduğunuzu anlayabiliyorum, biliyorsunuz."

Edward homurdandı. "Ahnna, bu benim kızım, Virginia. Onun yanında kendine dikkat et, çünkü zekası bıçak gibi keser."

Harendelli prensesi yaklaştı ve Ahnna o zaman genç kadının gözlerinin tamamen kendisine odaklanmadığını fark etti.

Kör. Ya da, diye düzeltti Virginia babasını yolundan çekip Ahnna'nın kollarını kavradığında. Ahnna'yı kucakladı, Ahnna'nın kaskatı kesilmiş olduğunu ya fark etmemiş ya da umursamamıştı. "Hoş geldin, Ithicana'lı Ahnna. Şimdiye kadar yaşadığım her şeyden çok daha heyecan verici olan maceralarının görkemli hikâyelerini dört gözle bekliyorum. Her zaman istediğim kız kardeşim olacaksın, çünkü erkek kardeşler çok sinir bozucu oluyor."

Ahnna tüm vücudunun seğirdiğini hissetti, Lara geldiğinde ona nasıl benzer bir şey söylediğini hatırladı. Ahnna'nın Lara'dan şüphelendiği gibi Virginia da onun niyetinden mi şüpheleniyordu? Bütün bunlar onun güvenini kazanmak için bir oyun muydu? Gardını düşürmesini sağlamak için mi?

Virginia kendini James'in kollarına atıp boynuna sarılınca cevap vermekten kurtuldu. "Sinir bozucu ama hayatta olduğun için çok mutluyum kardeşim. Umarım o Amaridli piçlerden bir düzinesini katletmişsindir."

"Ginny, diline dikkat et," diye mırıldandı kral, ama Ginny'nin tepkisi onu eğlendirmişe benziyordu. "George'un açıklamasına ve Jamie'nin raporuna bakılırsa" -incelemek için cebinden buruşuk bir kâğıt parçası çıkardı- "kardeşin hâlâ nefes aldığı için Ahnna'ya teşekkür etmeliyiz." Sayfayı taradı. "Patlamadan önce onu zorla gemiden indirdi, sonra köpekbalıklarının istila ettiği sularda ona güvenli bir şekilde rehberlik etti ve sonra... Amaridian filosundan kaçmak için bir fırtınada beceri ve cesaretle yelken açtı." Sayfayı cebine geri itti. "Şuna bak, zor durumdaki genç kızı oynuyorsun, oğlum!"

James'in yanakları parlak bir kırmızıya döndü. "Sadece hakkını teslim ediyordum, baba."

"Ha ha! Şaka yapıyorum, eminim her zamanki gibi kendini aklamışsındır!" Edward oğlunu sıkı bir kucaklamanın içine çekti ve James'in sırtına şiddetle vurdu. "Söz veriyorum, bunun için kanlarını akıtacaklar. Katarina bu öfkeyle çiğneyebileceğinden çok daha fazlasını ısırdı. Eğer savaş istiyorsa, onlara savaşı getireceğiz, emin ve gerçek!"

"Güneş parıldamaya başlarken düşmanımızı avlıyoruz," diye bağırdı Virginia, babası da en yüksek sesle ona katıldı. "Bir gümbürtü, bir çarpışma, bir vuruş ve bir çığlıkla, kan akmaya başlayana kadar 'Ridian'ları keseceğiz!"

Kral gülmeyi kesti, sonra dikkatini Taryn'e çevirdi. "Leydi Taryn, kuzenimize eşlik etmek için burada olmanızdan çok memnunuz. Çok güzel bir sesiniz olduğuna dair söylentiler duydum. Üniversitenin korosunun performansını dinlemeniz için gerekli düzenlemeleri yapacağım, çünkü bunu takdir edeceğinizden eminim." Sonra Bronwyn'in ellerini tuttu. "Prenses Bronwyn. Bu Veliant gözleri çok belirgin. Ailenizin çeşitli kuşaklardan birkaç yesi soylu evlerimizde evlendi, ancak alışılmadık yetiştirilme tarzınız hakkında duyduklarıma göre onlarla yakın değilsiniz. Kardeşiniz Keris'in çok eğlenceli mektuplar yazdığını söylemeliyim. Sözcükler konusunda gerçekten çok yetenekli olan bu adamla, günlerime neşe katması dışında başka bir sebep olmasa da sık sık yazışmayı sürdürmeyi umuyorum."

"Bu onu memnun etmeli," diye yanıtladı Bronwyn. "Keris'in kendi konuşmasını dinlemekten daha çok sevdiği tek şey, söylediği her şeyi tekrarlanabilmesi için yazıya dökmektir."

"Ha ha!" Edward sırttı. "Onun zekâsını paylaştığını görmek güzel. Akrabalarınızın çoğu için aynı şeyi söyleyemem ama Kraliçe Sarhina hakkında harika şeyler duydum."

Bronwyn, "Her ağaçta mutlaka birkaç çürük elma bulunur, Majesteleri," dedi. "Sarhina onlardan biri değil."

"Maridrına'ya barış ve refah getirmesi en içten dileğimdir."

Ahnna, Harendell'in köprüden ihracatını artırması halinde dileğinin gerçekleşeceğini söylemek için ağzını açtı ama Edward ona dönerek, "Yolculuğun uzun sürdü Ahnna ve bu akşam onuruna verilecek ziyafete hazırlanabilmen için dinlenmeye ihtiyacın olduğuna şüphe yok. Virginia, prenses ve arkadaşlarına odalarına kadar eşlik eder misin?"

"Elbette." Prenses bir hizmetkârdan bastonunu aldı ve ardından, "Beni takip edin hanımlar," dedi.

Genç kadın onları koridora çıkardı, bastonunu kalın halıya vururken hiç ses çıkarmadı. İkiye ayrılan ve ikinci kata yükselen büyük bir merdivene doğru yürüdüler. Virginia yukarı doğru yöneldi, ağzı hafıfe hareket ediyordu. Ahnna sayarak prensesin

Belli ki sarayda hareket etmesini sağlayacak bir dizi başka işaretle birlikte adım sayısını da ezberlemişti.

Onun dūřüncelerini hissetmiş gibi görünen Virginia, "Ben kör doğmadım. On yaşımdayken gözlerim bozulmaya başladı ve kör olmadan önce dünyada yönümü bulmayı öğrenmeye karar verdim, bu yüzden ailemizin tüm evlerinde oldukça rahatım. Işık iyiye gölgeleri ve şekillerin ana hatlarını görebiliyorum, ancak sadece karanlık olması an meselesi."

Ahnna başsağlığı dilemeyi dūřündü ama bunun yerine, "Bu olasılığa hazırlıklı görünüyorsunuz," dedi.

"Hiçbir şey görmemek belli bir derecede netlik sağlar." Virginia bir kapının önünde durdu ve kapıyı açarak güneş ışığıyla dolu bir odaya girdi. "Leydi Bronwyn, bunlar sizin odalarınız. Sandıklarınız çoktan içeri yerleştirildi ve bir hizmetçi ihtiyaçlarınızla ilgilenmek için bekliyor. Eksikliğini hissettiğiniz bir şey olursa lütfen ona söyleyin."

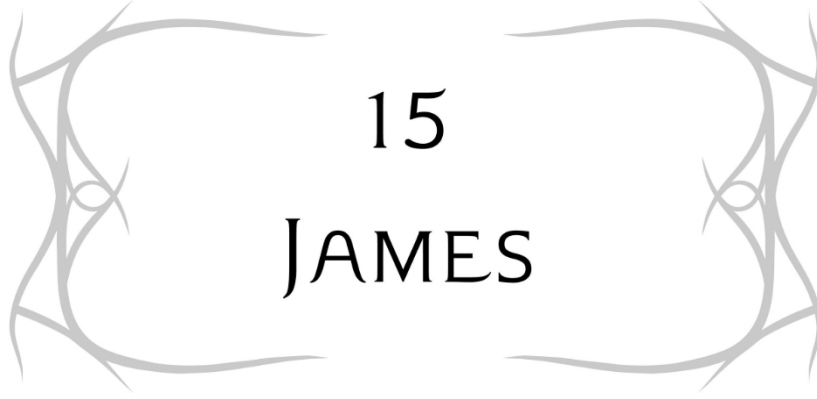
Bronwyn teşekkürlerini mırıldandıktan sonra içeri girdi. Koridorda bir sonraki kapıya kadar ilerlediler ve Virginia Taryn'e şöyle dedi: "Leydi Taryn, odalarınızda prensesinizin odasına açılan bir kapı olduğunu göreceksiniz, çünkü bana öyle geliyor ki siz prensesin sadece nedimesi değil, aynı zamanda koruması rolünü de üstleniyorsunuz. Bu doğru mu?"

"Evet," diye cevap verdi Taryn, sonra yüzünü buruşturdu. "Yani, *evet*, Majesteleri." "Harika. Bir şeye ihtiyacınız olursa hizmetçiye haber verin."

Koridorda ilerlemeye devam ettiler, Virginia ikiz kapıların önünde tereddüt etmeden durdu. Cebinden bir anahtar çıkarıp kilidi açtı ve içeri girdi. Ahnna'nın gözleri koridorda Jor'un sessizce onu takip ettiği yere kaydı ve başını salladı.

İçeri giren Ahnna, diğer prensesin odayı geçip yeşil kadife bir kanepeye oturmasını izledi. Belli ki beklemekte olan Hazel kapıları arkasından kapatarak dışarı çıktı.

Ahnna karşısındaki sandalyeye otururken Virginia, "Tek bir sorum var," dedi. "Harendell'e neden geldin?"

15

JAMES

KADINLAR GİTTİKTEN SONRA, BABASI hizmetkârlara ve muhafızlara odadan çıkmalarını işaret etti ve kapı arkalarından kapanana kadar hiçbir şey söylemedi. "İçki? Bir tane içebilirmiş gibi görünüyorsun."

"Lütfen."

Ceketinin düğmelerini çözen James, bir koltuğa yığılmadan önce onu bir sandalyeye fırlattı ve babasının çeşitli alkollerden bir çeşit karışım yapmasını izledi, her ne ise kafasına bir at toynağı gibi vuracağını biliyordu.

"Ahnna çok güzel," dedi babası içkisini karıştırıp içine yeşilin ürkütücü bir tonunda bir sıvı ekleyerek. "Silas'a karşı güçlerimizi koordine ederken yaptığımız kısa görüşmeden sonra ondan hoşlanacağımı düşünmüştüm ve haklı çıktım."

"Onun beş dakika geçirdin."

"Tek ihtiyacım olan bu." Babası yaklaştı ve garip renkli içkiyi James'in önüne koydu. "Ben mükemmel bir karakter yargıcıyım. Ayrıca, ondan hoşlanıyor gibi görünüyorsun, bu da çok anlamlı. Sen kimseyi sevmezsin."

Bir an için, babasının Ahnna'yla olan patavatsızlığını keşfetmiş olması James'in damarlarını paniğe sürükledi ama Edward'ın yüzündeki eğlenceli gülümseme paniği kovdu. Babası bunu bilseydi gülmezdi.

James, Ahnna'yı gecenin bir yarısı Fernleigh'in labirentinde, evin her penceresinden görünen bir yerde öpmüştü.

"Her iki açıdan da yanlış," diye karşılık verdi James, çünkü öyle yapmazsa babası *nedenini* sorgulayacaktı. "Hoşlandığım pek çok insan var, sadece çok azı sarayda. Prensese gelince, pek çok konuda aynı fikirde değiliz."

"Kesinlikle." Babası içkisini yudumladı. "Her fırsatta seninle tartışan kişileri tercih ediyorsun. Her zaman zor şeyleri sevdin James ve buna insanlar da dâhil."

Bu ifadenin bazı geçerlilikleri vardı ama Ahnna'ya karşı hissettiği olumlu duyguları bastırması gerekiyordu. Hedefleri onunkilere her yönden ters düşüyordu ve onu yatıştırmak için hedeflerinden sapmasına izin veremezdi. "Duygular önemsizdir, özellikle de benimkiler."

Babası homurdanarak bir ses çıkardı ama sonra şöyle dedi: "kayda değer boşluklar vardı, gizliliğin esas olduğu düşünülürse bu adil. Ne öğrendiniz?"

"Ithicana'nın askeri açıdan her zamankinden daha zayıf olduğu anlaşıyor, ancak bunun mali durumlarını da kapsadığına inanıyorum," dedi James. "Ahnna, Maridrinyalıları destekleme kisvesi altında, kardeşinin köprüsü aracılığıyla bizim tarafımızdan ihracatın artırılması konusunda girişimlerde bulundu, ancak gümrük tarifelerinde taviz önerilerine direndi. Harendell'in zenginliğini kullanarak Ithicana'yı yeniden inşa etmeye çalıştıklarına inanıyorum. Bir zamanlar oldukları gibi müttefik değiller. Gerçekten de, gemimizi kendi rıhtımlarında batıran şiddetli saldırıya rağmen Aren, Amarid'in Southwatch'a erişimini engellemeye ilgi göstermedi, tek endişesi pazardaki ticaretin gecikmeden devam edebilmesi için enkazı kaldırmanın pratik zorluğuydu. Altın için çaresiz olduklarına inanıyorum."

Babası içkisinden bir yudum daha aldı, yüzünde kızgınlıktan ziyade düşünceli bir ifade vardı. "Ithicana çok şey kaybetti ama güneyde hiç bu kadar etkili olmamıştı. Lara'nın çok yakın olduğu söylenen kız kardeşi Sarhina Maridrina tahtında oturuyor ve erkek kardeşi Keris de Valcotta İmparatoriçesi ile evli. Bunlar hiç de azımsanacak şeyler değil, özellikle de her iki ulusla geçmişte yaptığımız ticaret göz önüne alındığında."

"Maridrina neredeyse iflas etti." Babasının kendi karışımalarını içmeyenlere çok kızdığını bilen James yeşil likörden bir yudum aldı ve öksürmesine neden olacak kadar şiddetli bir şekilde yaktı. "Maridrinialılar daha fazlasını satın alamaz ve mallarımız Southwatch'ın pazarında beklerken tüccarlarımız günlük depolama ve sığır yemi için ücretlendirilir. Ithicana sonsuz kârı cebe indirirken biz avuç dolusu altın kaybederiz."

Tekrar öksürdü, içki yanmaya devam ettiği için gözleri sulanmıştı. "Valcotta ve Maridrina'nın savaşa son vermesi övgüye değer olsa da, bu Maridrinialıların ticaret için alternatifleri olduğu anlamına geliyor ve bu bizim lehimize değil. İyi ya da kötü, Sonsuz Savaş iş için iyiydi ve kâr için daha da iyiydi."

"Savaş her zaman öyledir." Babası içkisini yudumladı. "Kendine sakladığın düşüncelerin var."

James bardağının içindekilere baktı, bu düşüncelerin ne kadarını paylaşmak istediğinden emin değildi. Sonunda, "Cormac Sableton'daydı. Ronan'ın bu nişanı bozman yönündeki talebini yineledi."

"Ithicana ile bir anlaşma imzaladım," dedi babası, ifadesi okunamıyordu. "Bu evliliğin gerçekleşeceğine dair söz verdim. Sözümünden kolay kolay dönmem, Köprü Krallığı'yla aramızdaki iyi niyeti yok etmek gibi bir niyetim de yok, o yüzden Ronan'ın böyle olmasını istemesinden daha fazla gerekçeye ihtiyacım var."

"Çünkü Will'in onunla evlenmesine izin vermek samimiyetsizlik olur." James bardağını masaya koydu. "Ahnna'yı bu evliliğin onlara uluslarını yeniden inşa etmek için ihtiyaç duydukları şeyi vereceğine inanarak gönderdiler ve ikimiz de durumun böyle olmadığını biliyoruz. Maridrina ve sayısız prensesinin aksine Ithicana'nın elinde oynayabileceği tek bir kart var. Onu da Ahnna'nın burada nüfuz sahibi olacağına inanarak oynadılar. Onun daha fazla ticaret sağlayacağına inanıyorlar. Donanmamızla onları destekleyeceğimize inanıyorlar. Ancak siz ve ben bu inançların yanlış olduğunu biliyoruz."

"Yani Ithicana'yı kendi yanlış adımlarından mı koruyacaksın? Ahnna'yı kardeşinle bir hiç uğruna evlendiğini öğrenmenin acısından kurtaracak mısın?" diye sordu babası, sonra kadehinin üzerinden gülümsedi. "Duyguların önemsiz olduğunu sanıyordum?"

James'in yanakları hafifçe ısındı. "Bu bir onur meselesi. Eğer Ahnna Will ile evlenerek istediğini elde edemeyeceğini , Aren'den yeniden pazarlık yapmasını isteyebilir. Bir Veliant prensi ya da Valcottan asilzadesi ile evlenebilir ya da daha iyisi Ithicana'da kalabilir, çünkü gerçekten olmak istediği yer orası."

"Ne yazık ki onur ve bilgelik nadiren el ele yürür," dedi babası. "Eğer Ithicana'nın durumu sandığınız kadar vahimse ve biz de onlara evliliğin istedikleri ticareti sağlamayacağını, prenseslerini kardeşinizle evlendirme yükümlülüklerinden kurtaracağımızı söylersek, Amarid'le kozlarını paylaşmalarını engelleyecek ne olabilir? Ne de olsa Katarina'nın bir oğlu var."

James kaskatı kesildi. "Ahnna'yı Canavar'la evlendirmezlerdi."

"Bundan bu kadar emin misin?" James'in babası ayağa kalktı ve içkisini yudumlayarak odada yavaş adımlarla ilerlemeye başladı. "Ithicana'nın Ahnna'yı güney uluslarından herhangi biriyle evlendirmekle elde edeceği hiçbir şey yok ve onu ellerinde tutmak onlara daha da az şey kazandırır. Oysa Amarid'in çekişmeli bir siyasi ilişkisi var, dolayısıyla bu ilişkinin yumuşatılmasından kazanacakları çok şey var ve barışa giden yolda bir gelinden daha iyi ne olabilir ki? Ahnna'yı ilgisizlikten kurtarmaya çalışırken, onu canavar gibi bir adamla evlendirmekle kalmayacak, aynı zamanda en büyük düşmanımıza Köprü Krallığı ile bir ittifak vermiş olacaksınız. Şu anda güneyin tüm gücünü etkileyen ."

James bunu düşünmemişti. Aren'in kız kardeşini karanlık şöhreti kuzeyde ve güneyde bilinen Carlo ile evlendirecek kadar alçalacağını düşünmemişti. Ithicana'nın kralı, güçlü bir müttefik kazanmak uğruna kız kardeşini sefalet dolu bir hayata mahkum eder miydi? İçgüdüleri ona hayır ama Aren'in gönderdiği kız kardeşine veda bile etmeden Northwatch iskelesinden nasıl yürüdüğünü de görmüştü. Ahnna ve Lara arasındaki bariz çatışmaya şahit olmuştu. " ile aralarında açıkça karısına odaklanan bir gerginlik vardı. Ahnna, Lara'nın Ithicana'ya karşı işlediği suçları affetmedi."

"Kalması için daha da fazla sebep var. Harendell'de Ahnna' bir önemi olmayabilir ama en azından hak ettiği nezaketi görecektir." Onun

Baba içkisini bitirdi ve bardağı bir kenara koydu. "Ithicana onlara istediklerini vermeye niyetimiz olmadığını anladığında öfkelenebilir ama ne diyebilirler ki? Onların köprüsü üzerinden ticaretimizi artırma vaadini içermeyen sözümüze sadık kaldık, bu yüzden yanlış oynadıkları karttan dolayı somurtuyor olsalar da, bize karşı harekete geçmek için ne bir gerekçeleri ne de yetenekleri olacak. Özellikle de kuzeydeki planlarımız meyvelerini verdiğinde ve onlara ihtiyacımız olmadığını anladıklarında."

"Ya Ronan?"

"Amcan, kardeşinin kiminle evleneceği konusunda sınırı açmak için hayatta bir kez eline geçecek bir fırsatı mahvetmeyecektir. Sadece beni ne kadar zorlayabileceğine bakıyor."

James, Cormac'ın Ahnna konusundaki hiddeti göz önüne alındığında, durumun böyle olduğundan tam olarak emin değildi, ama onu rahatsız eden bu değildi. Yeşil içkiyi eline alan James, korkunç yanmasına rağmen içkiyi yudumladı çünkü babası haklı olsa da her parçası Ahnna'nın bu şekilde kullanılmasına isyan ediyordu. Ahnna daha iyisini hak ediyordu ama daha iyisi Harendell ve Cardiff için doğru olanla çelişiyordu.

"Ahnna'nın hayal ettiği hayat bu olmayabilir ama onu koruyacağız," dedi babası, elini James'in omzuna koymak için masanın etrafına gelerek.

Ahnna'nın korunmaya ihtiyacı yok.

"William onu hamile bırakacak ve biz de onu istediği gibi yönetebileceği bir malikâneye yerleştireceğiz."

James'in içini ani bir kıskançlık dalgası kapladı. Kardeşini ilk kez kıskanmıyordu ama yıllar sonra ilk kez kıskanıyordu. Kraliyet ailesinde oynadığı rolü kabullenmeye başladığından beri ilk kez... James bu duyguyu olabildiğince yüksek bir duvarın arkasına itti, şimdi hissettiği için öfkeliydi.

"Hiçbir şey istemeyecek," diye devam etti babası. "Hayatının geri kalanında parmağını kıpırdatmasına ya da hiçbir şey için endişelenmesine gerek kalmayacak. Bence bu diğer seçenekten çok daha iyi, sizce de öyle değil mi?"

Ahnna'nın istediği hayat hiç de bu değildi, James bunu biliyordu. Ama aynı zamanda Carlo'yla da yüz yüze gelmişti ve bu, bir taşra malikânesinde can sıkıntısı çekmekten çok daha kötü bir kader olabilirdi. "Evet."

"Güzel." Babası elini James'in omzundan kaldırdı, sonra odanın içinde dolaşmaya devam etti. "Hiçbir şey yakın değil, çünkü kraliyet düğünleri zaman alır. Alex bu evliliğe karşı olsa da oğlu için bir gösteri isteyecektir. Ronan önümüzdeki ayların sınırın yeniden açılması ve ticaret koşulları için en kritik dönem olduğunu anlayacak ve sen de aramızdaki irtibatı sağlayan kişi olarak Cormac'la görüşmeye devam edeceksin."

James sert bir şekilde başını salladı.

"Bu arada Ahnna'ya Harendell'de prenses olmanın nasıl bir şey olduğunu gösterelim, olur mu?" Babası sırttı. "Ziyafetler ve balolar, elmaslar ve elbiseler."

Ahnna gibi bir kadını etkilemenin en son yolu buydu ama James ayağa kalkıp kapıya doğru yürürken sessiz kaldı.

"Ah, ve eminim bunu söylemeye gerek yok," dedi babası, James'in eli kulpun üzerine düştüğünde, "ama Ahnna Kertell'i eğlendirecek ve kardeşinin yolundan makul bir şekilde yönetilebileceği kadar uzak tutacaksın, aksi takdirde onun davranışının onu istesek de istemesek de kaçmasına neden olma riskini alıyoruz."

James'in yapmak istediği son şey Ahnna'nın huzurunda daha fazla zaman geçirmektir ama babası kraldı.

Ve krallara itaat edilmeliydi.

16

AHNNA

AHNNA GÖZLERİNİ KIRPIŞTIRDI. "PARDON?"

"Neden geldin?" Virginia tekrarladı. "Harendell'e."

Ahnna ağzını açtı, sonra tekrar kapattı, cevabı belli olan bu soru karşısında kafası karışmıştı. "Kardeşinle evlenmek için."

Virginia cevaptan tatmin olmadığı belli olan bir ifadeyle kollarını kavuşturunca Ahnna ekledi: "Annemle baban arasında yapılan ve Ithicana ile Harendell arasında kalıcı ve güvenli bir ittifak kurmak için benimle William arasında evlilik vaadini de içeren anlaşmayı yerine getirmek için."

Prensesin gözleri kısıldı. "Yani burada olmanız gerektiği için buradasınız. Kardeşimle evleniyorsun çünkü onunla evlenmen gerekiyor."

Ahnna diğer kadının ses tonunu değerlendirdi, ses tonundaki korumacılığın sınırını duydu ve sorgulamanın ardındaki motivasyondan şüphelendi. "Buradayım çünkü burada olmak istiyorum."

Virginia'nın yüzü hafifçe yumuşadı. "Sana seçim hakkı verildi mi?"

"Evet," diye yanıtladı Ahnna, çünkü onun için bir seçim söz konusu olmasa da

Aren ona kesinlikle bir akıl vermişti. "Harendell'e gelmeyi ben seçtim."

"Neden?"

Daha zor bir soru. "Çünkü bunun bana iyi bir şeyler yapma fırsatı vereceğini umuyorum." Tereddüt etti. "Prens William ile bir birliktelik

birlikte iyi şeyler başarmamızı sağlayacaktır."

Virginia bir süre sessiz kaldı ve sonra, "Aileme karşı çok korumacıyım. Ahnna, ama özellikle de kardeşlerime karşı. James bir öküz kadar dayanıklıdır ama William hassastır. Kolayca incinir ve gördüğünüz gibi babam ona karşı her zaman nazik değildir. Eğer benim iyi tarafımda olmak istiyorsan, William ve babam arasında bir kalkan görevi göreceksin, çünkü babamın hayranlık duyduğu niteliklere sahipsin. Kardeşimin hayatını daha iyi hale getir, ben de seni destekleyeyim. Ona zarar verirsen, kendini çok tehlikeli bir düşmanla karşı karşıya bulursun."

Tehdit umurunda olmasa da Ahnna Virginia'nın açık sözlülüğünü takdir ediyordu, bu yüzden diğer kadın ayağa kalkarken sadece başını eğmekle yetindi.

"Bir uyarıda bulunayım," dedi Virginia. "Eğer benim aşırı korumacı olduğumu düşünüyorsan, annemin üç kat korumacı olduğunu bil. Will'i zarardan korumak için yapmayacağı şey yoktur ve seni onun için uygun bir eş olarak görmediğini açıkça belirtti. Ona senden kurtulması için bir sebep verme, çünkü annem sorun olarak gördüğü her şeye kalıcı çözümler bulmayı sever."

Prenses başka bir şey söylemeden odadan çıktı.

Ahnna boşluğu geçerek kapıyı kilitledi, sonra soluk mavi kadifeler ve cilalı ahşapla kaplı görkemli süitte sessiz adımlarla yürüyerek kendi odasını Taryn'inkine bağlayan kapıya ulaştı. Kapının tokmağını çevirip açtığı anda hem kuzeninin hem de Bronwyn'in su bardaklarını kulaklarına tuttuklarını gördü.

"Onun üzerinde korkunç bir etkiniz var," dedi Bronwyn'e. "En azından bana her şeyi duyup duymadığımı söyle ve her şeyi açıklamaktan boğazımın kurummasına engel ol."

"Duyduk," dedi Taryn odaya girerek ve hemen her şeyi tepeden tırnağa incelemeye başladı. Kuzeni yıllarca Aren'in korumalarından biri olarak görev yapmıştı, bu yüzden işini biliyordu.

Bronwyn su, şarap ve daha koyu bir ispirto sürahilerinin bulunduğu büfeye gitti. Üçünün de içindekileri kokladı. Sonra Ahnna onu durdurmadan şaraptan büyük bir yudum aldı.

"Hayır!" Ahnna sürahiye kadının elinden çekip aldı ve şarabı bileğine sıçrattı. "Delirdin mi sen? Zehirle dolu olabilirler!"

"Kız kardeşlerim sık sık akıl sağlığımı sorguluyor." Bronwyn omuz silkti. "Doğrusu, birinin odanızdaki şarabı zehirleyecek kadar açık olacağından şüpheliyim. Eldivenlerinizde, bir silahın kabzasında ya da geçerken dokunacağınız bir şeyde olması daha muhtemel. Harendell'in zehir sanatına sadece Amarid rakip olabilir ve Serin bize onların zehir verme yöntemlerini uzun uzun inceletti. Gerçek sanat budur, bilirsiniz. Zehrin kendisi değil, onu zehirleyene geri dönmeyecek şekilde yayma yöntemleri. Babamın Vencia Sarayı'ndaki iç mabedi böyle bir kale haline getirmesinin nedeni de buydu; çevresinde olup biten her şeyi kontrol edebilmek için, ki biz bunu yapamayız. Gökyüzü Sarayı'ndaki herhangi biri senin ölmeni istiyorsa, bunu engellemek için gitmekten başka yapabileceğimiz pek bir şey yok."

"Gitmiyorum."

"Biliyorum." Bronwyn kendini bir sandalyeye atıp uzun bacaklarını altına sıkıştırdı. "Prenses Virginia'nın sizi annesi hakkında uyarmasına ne diyorsunuz?"

Ahnna daha önce oturduğu sandalyeye oturdu ama bu kez arkasına yaslanıp gözlerini tavana dikti. "Keris, Eranahl'dayken Alexandra'nın William'la nişanlanmama karşı olduğu konusunda beni uyarmıştı, o yüzden bu bir şok olmadı."

Taryn yatağın altına baktığı yerden doğrulurken, "Bunu bana hiç söylememiştin," diye homurdandı.

Kimseye söylememişti. Aren ya da Lara'ya onu Harendell'e gelmekten vazgeçirmek için daha fazla koz vermek istememişti ama şimdi ne kadarını bildiklerini ve *ona* söylemediklerini merak ediyordu.

Bronwyn yavaşça nefes verdi. "Şey, bu endişe verici. Keris kesinlikle tüm dedikoduları biliyor, ama gerçek olduğuna inanmadığı hiçbir şeyin ticaretini yapacak biri değil. Eğer bilgi ondan geldiyse, bu iyi bir şey."

"Gitmeliyiz," dedi Taryn. "Aren, Alexandra yüzünden hayatınızın tehlikede olduğunu bilseydi sizi burada istemezdi."

"Bir yere gitmiyorum." Ahnna dirseklerini dizlerine dayayarak dik oturdu. "Ithicana'daki durumun ne kadar vahim olduğunu sen de benim kadar iyi biliyorsun. Beş parasızız, Taryn. İnsanlar aç ve evsiz.

Harendell'in acil bir fark yaratma gücü var. Onların ticaretine ihtiyacımız var. Donanmalarına ihtiyacımız var. İttifaklarına ihtiyacımız var ve eğer kuyruğumu bacaklarımın arasına sıkıştırıp eve kaçarsam, bunların hiçbirine sahip olamayız. Özellikle de köprüye olan bağımlılıklarını azaltacak planları varsa."

"En azından hayatta olacaksın."

Yaşıyordu ama halkını bir kez daha hayal kırıklığına uğratmış olarak Ithicana'ya dönme düşüncesi, bunu bir fark yaratma çabası içinde ölmekten daha kötü bir teklif haline getiriyordu. "Bir yere gitmiyorum."

"En azından Aren'e yaz ve durumu açıkla," dedi Taryn sonunda. "Şifreli yaz, Jor ya da ben kendi casuslarımızdan birini bulup iletiriz. Aren öğrendiğimiz her şeyi biliyor olmalı."

Ahnna'nın bir yanı Aren'in riskleri bilse onu bedensel olarak Ithicana'ya geri sürükleyeceğinden endişeleniyordu ama bilgiyi ondan saklamak umursamazlıktı, bu yüzden Ahnna omuz silkti. "Tamam. Sen yaz ben de imzalayayım. Ama ikiniz de bana izin verirsiniz, bu ziyafet için hazırlanmam gerek."

Taryn ona "*Sen bir aptalsın*" dercesine uzun bir bakış attı ama odayı terk edip kendi odasına geçti, Bronwyn de onu takip etti. Bir dakika sonra Hazel elinde bir kol dolusu katlanmış kumaşla içeri girdi. Ötede, Ahnna Jor'un koridorda öksürdüğünü duyabiliyordu, öksürüğün şiddeti kaşlarını çatmasına neden oldu. Kapıdan içeri adım atarken yaşlı adama baktı. "İyi misin?"

"İyi," diye homurdandı. "Bu onların berbat havası. Alıştıktan sonra bir iki gün içinde düzelirim."

Burada olmamalıydı, diye düşündü Ahnna ama onunla tartışmanın sırası değildi. "Kapıdan bir şey duyabiliyor musun? Taryn odanın geri kalanını kontrol etti."

"Yok, iyisin," dedi duvara yaslanarak. "Burası sağlam taş ve meşe, ama yine de diğer odalarda dikkatli olun. Sanat eserlerinin arkasında delikler açıyorlar ve bu tür saçmalıklar."

Tabii ki yaptılar.

Ahnna başıyla onay vererek odaya çekildi, ancak buharlı kovalar taşıyan üç genç adam koridordan gelip arkasından içeri girdi. Hepsi de "" diye mırıldanarak selam verdi ve ardından

ön oda. Su sıçradı ve ardından üçlü kapıyı arkalarından kapatarak dışarı çıktı.

Merakla odaya giren Ahnna, Hazel'ı yanan ateşin önündeki büyük bakır küvetin yanında sabun ve süngerleri düzenlerken buldu. Ahnna Hazel'ın kendisini soymasına izin verdikten sonra küvete girdi ve kendini suya bırakırken sıcaklıktan dolayı irkildi. "Saraydaki her banyo için su ısıtmaları mı gerekiyor?"

"Evet leydim. Mutfaklarımızda nehirden getirilen banyo suyunu ısıtmak için kullanılan büyük kazanlarımız var."

Ithicana doğal kaplıcalarla doluydu, bu yüzden sıcak bir banyo için bu kadar çaba sarf etme düşüncesi ona tamamen yabancıydı. "Gökyüzünde yaşamının bedeli sanırım."

"Evet leydim. Harendell'de rahatsızlık bir ayrıcalık göstergesidir."

Ahnna göz ucuyla Hazel'ın dudağını ısırdığını gördü, belli ki sözlerinden pişman olmuştu ve kıza göz . "Eğer bir gün boyunca kendi sularını çekmek zorunda kalsalardı, saraylarını inşa edecekleri yeri daha iyi seçerlerdi."

Genç kadının dudaklarında bir gülümseme hayaleti belirdi. "Öyle bile olsa leydim."

Hazel Ahnna'nın örgülerini çözdü, sonra buklelerin üzerine ılık su döktü ve fırçalamaya başladı.

"Bu gece ne beklemeliyim?" Ahnna sordu. "Kral bunun yakın dostlar ve aile için bir akşam yemeği olduğunu söyledi."

"Evet leydim," diye cevap verdi Hazel. "Gerçi mutfakta duyduğum kadarıyla iki yüz kadar misafir vardı."

Ahnna boğuldu. "İki yüz mü?"

"Evet, bu kaçırılmaması gereken bir etkinlik. Soylular geçtiğimiz hafta boyunca Verwyrd'e geldiler ve herkes Ekselansları ile tanışmak için can atıyor." Tereddüt etti ve sonra şöyle dedi: "Ithicana'nın gizemleri uzun zamandır yoğun spekülasyonlara konu oluyor ve sırlarının açığa çıkması hayatta bir kez ele geçecek bir fırsat."

Sertleşmemek zordu, çünkü Ithicana'yı koruyan şey bu sırlardı. "Yılanlara ve köpekbalıklarına ilgi duymadıkları sürece, anlatacak pek bir şey yok."

Hazel yumuşak bir mırıldanma sesi çıkardı. "Bir Harendellian ziyafetinin düzenini açıklamamı ister misiniz?"

Protokolleri gençliğinde öğrenmişti, ama bir tazeleme ihtiyatlı görünüyordu. Kendini utandıracaksa, bunun bilerek olmasını tercih ederdi. "Lütfen."

Hazel, Ahnna'nın başı dönene ve su soğumaya başlayana kadar kulaklarına bilgi doldurdu. Banyodan çıkıp havluyla kurulanarak Hazel'ın uzattığı kadife giydi ve kadının peşinden diğer odaya geçti.

"Talimatlarınıza uygun giysiler üzerinde çalışıyordum leydim," dedi genç kadın. "Ithicana tarzında ama Harendellian kumaşlardan giysiler. Umarım hayal ettiğiniz gibi olurlar."

"Görebilir miyim?" Ahnna elbiseleri Hazel'ın elinden aldı, kumaş inanılmaz derecede pürüzsüzdü. Pantolon her zaman giydiği kesimdeydi ama en ince güvercin grisi ipekten yapılmıştı ve kenarlarında narin gümüş işlemeler vardı. Tunik ise maviye çalan daha koyu bir gri renkteydi ve kol ağızlarında gümüş düğmeler vardı. "Bunlar çok güzel. Hayal ettiğimden çok daha iyi."

"Teşekkür ederim leydim."

Hazel'ın kendisine uzattığı i çamaşırlarını çabucak giyen Ahnna daha sonra eldiven gibi oturan, ipekten zengin ve tenine karşı serin olan giysileri giydi. Derideki yansımasını görebileceği şekilde cilalanmış yeni siyah botlar, ardından gümüş kaplı deriden yapılmış ve üzerine uzun bıçaklarından birinin kılıflandığı bir kemer geldi. Ahnna otururken Hazel özenle rd ve ardından bir miktar kozmetik uyguladıktan sonra başıyla onayladı. "ok güzelsiniz leydim."

Aynanın karşısına geçen Ahnna'nın nefesi kesildi, çünkü hayatı boyunca hiç böyle görünmemişti. Sadece sözde değil, gerçekte de bir prenses gibiydi ve Harendellilerin şimdi ona nasıl glebileceklerini anlamıyordu. James bile dilini ısırarak zorunda kalacaktı. "Teşekkür ederim Hazel."

Genç kadının yüzünde nadir görülen bir gülümseme oluştu ve "Onlara katılmayacaksın, onları yeneceksin, değil mi?" dedi.

"Evet."

Kapı çalındı ve Hazel kapıyı açtığında Jor ve Taryn dışarıda duruyordu, kuzeni her zamanki kıyafetlerini giymişti ama tepeden tırnağa silahlıydı. Bronwyn ortalıkta görünmüyordu. "Zamanın geldiğini söylüyorlar. Majesteleri sizi büyük merdivenlerde bekliyormuş," dedi Jor, onu bir aşağı bir yukarı süzerek. "Delia gurur duyardı kızım. Bu an için çok mücadele etti."

Ahnna'nın yanakları kızardı, annesini gururlandırmak fikri göğsünü sıcaklıkla doldurdu, ancak bu duygu kayboldu. Bu gururun Ahnna'nın kendisiyle hiçbir ilgisi yoktu ve her şey annesinin Ithicana'yı dünyaya açma hayalini gerçekleştirmekle ilgiliydi. Aren'in paylaştığı bir hayaldi bu, ikisi de saatlerce bunun nasıl gerçekleşebileceğini tartışırken Ahnna kenar mahallelerde durmuş, o günün asla gerçekleşmemesi için her yüce güce dua etmişti.

Ama buradaydı.

İstedğin şeye sahipsin anne. Umarım hayal ettiğin gibidir.

Koridorda ilerleyen Ahnna omuzlarını dikleştirdi ve çenesini kaldırdı. Bırakalım Harendeliler en kötüsünü yapsın. O Ithicana Prensesi Ahnna Kertell'di ve kuzeyden güneye her krallıktan savaşçılarla karşılaşmış ve galip gelmişti. Eğer onu kahkahalarla ve küçümseyici yorumlarla kırmayı düşündülerse, başka bir şey hak ediyorlardı.

Yine de tüm cesur sözlerine rağmen avuçları buz gibiydi, çünkü Jor onu bekleyen kişinin *Majesteleri* olduğunu söylemişti. Bu da sonunda evleneceği adamla tanışacağı anlamına geliyordu. Dehşet midesinde birikti, William'la tanışırken hissedebileceği her türlü beklenti onun hakkında söylenenler yüzünden çoktan yok olmuştu.

Ondan hoşlanıp hoşlanmaman önemli değil, diye hatırlattı kendine. *Onun senden hoşlanıp hoşlanmaması önemli değil. Bu siyasi bir ittifak, başka bir şey değil.*

Yine de bu sözlerin pek bir anlamı yoktu, çünkü yaptığı diğer tüm siyasi ittifakların aksine, bu ittifak bir yatak odasında başlayıp bitecekti.

Her iki taraftaki duvarlarda bulunan sanat eserleri bir bulanıklıktı, topukları yürürken kalın halılara yumuşak gümbürtüler çıkarıyordu. Kavisli koridorun sonu göründü, büyük merdivenin tepesi görünüyordu. Oraya varmadan hemen önce Ahnna derin bir nefes aldı ve Hazel'in çabalarının işe yaraması için dua etti.

Sonra açık alana çıktı, bakışları büyük merdivenden aşağıya, sırtı ona dönük, uzun boylu ve geniş omuzlu üniformalı bir figürün durduğu yere gitti. Adam yavaşça döndü ve gözleri adamın yüzünde sabitlenince Ahnna'nın nefesi kesildi.

17

JAMES

JAMES'İN, bakışları onun yüzüne indiğinde aklına gelen ilk düşünce, dünyaya gelmiş hiçbir kadının Ahnna Kertell kadar güzel olmadığı oldu. İkincisi ise sürekli onun huzurunda olmanın çok büyük bir sorun olacağıydı.

Birbirlerine baktılar ve sonra kadın, "Yine mi sen?" dedi.

"Korkarım öyle."

Ahnna içini çekti. "Dur tahmin edeyim. Kardeşin beni doğru dürüst selamlayacak kadar uzun süre şarabını yudumlamaktan kendini alamadı mı?"

"Muhtemelen asitli dilinizin doğası hakkında bilgilendirilmiştir ve daha fazla metanete ihtiyacı vardır."

"Bana eşlik edecek cesareti toplamak için kaç içkiye ihtiyacın vardı?"

Üç. Hepsi de pişmanlık vericiydi, çünkü düşünmemesi gereken düşünceleri teşvik ediyorlardı. "Yok," diye yanıtladı, "ama yine de seninle evlenmek zorunda olan ben değilim." Elini uzattı. "Geliyor *musunuz* Majesteleri, yoksa bu keyifli sohbete ara vermeden devam edebilmemiz için yemeğinizin merdivenlerin başına getirilmesini mi rica edeyim?"

Ahnna'nın ela gözleri kısıldı ama inerken hiçbir yorum yapmadı. Çoğu hanımefendi parmaklıklara ya da bir refakatçinin eline tutunurdu ama Ahnna basamaklara göz ucuyla bile bakmadı, zarafetle hareket etti

bir dansçı ve dişi bir aslan özgüvenine sahipti. Kadının eli adamın kolunda, adam onu koridorda çevirirken sıkıca kavradı.

"İtiraf ediyorum," dedi adımlarını uzatarak. "Akşam yemeğine katılacağınızı görmek beni şaşırttı."

"Peki neden?" Kendi adımlarını onunkilere uydurmak için hızlandırdı.

"Baban gemisini için seni azarlamak üzere geride tutmadı mı?"

"Pek sayılmaz. Bir şeyler içtik."

"Sıvı dayanıklılığına ihtiyaç duymamak için çok fazla."

"*Senden* daha önemli konuları tartışıyorduk," dedi sertçe, bir yalanın içinde yakalandığı için sinirlenmişti.

Ahnna sadece mırıltılı bir ses çıkardı, hızını tekrar artırdı ve onu eşleşmeye ya da geride kalmaya zorladı.

"," diye . "Bu hiç onurlu bir davranış değil." "Daha hızlı yürü," diye karşılık verdi. "Acıktım."

Biraz daha hızlanırsa koşmaya başlamak zorunda kalacaktı ve James tüm hizmetkârların hızlarının aciliyeti konusunda endişeyle onlara baktıklarını fark etmeyi ihmal etmedi. "Geç kaldık," dedi birine, Ahnna yumuşak bir kahkaha atarken siniri alevlendi.

"Bir çocuk gibi davranıyorsunuz, Majesteleri," dedi ve başka bir hizmetkâra güven verici bir baş selamı verdi. "Sarayda değil de ahırda büyümüş bir çocuk gibi."

"Doğrusunu isterseniz bir tekne, *Majesteleri*." Ela bakışlarını vurgulayan altın rengi kozmetik parıltısıyla ona yan yan sıırttı. "İnsanların senin hakkında ne düşündüğü konusunda daha az endişelenmelisin."

"Ve sen daha çok endişelenmelisin."

Bakışları öne doğru kaydı ve James sinirlendiğini anladı. Yine de bitmek bilmeyen tartışmalarında üstünlüğü ele geçirdiği anın tadını çıkarmak yerine, James kendini bir eşek gibi hissetti. "Hazel'a övgülerimi sunuyorum. Bu gece kendini aştı."

Ağzının köşesi yukarı kalktı. "Ben de burada etek giymediğim için eleştirilerinize maruz kalacağımı sanıyordum. Aklıma gelen kelimeler hanımefendiye *yakışmayan*, *haysiyetsiz* ve *yakışıksız* kelimelerdi."

Attığı her adımda uzayan uzun bacakları ve altındaki kaslara yapışan ipekle kelimeler mümkün olsa da, tek düşündüğü o bacakların tekrar kendisine sarılmasının nasıl bir şey olduğuydu. "Stil Hazel'ın yeteneğini yok saymıyor."

"Ona söyleyeceğim." Gözleri yukarı kaydı ve onu izlerken yakaladı. "Görüyorum ki kendi tarzından faydalanmışsın. Yazık olmuş. Çok küçük gömleklerin çok hoşuma gidiyordu, çünkü onlar da senin edep anlayışın kadardı."

James'in yanakları kızardı ve balo salonunun kapısına ulaştıklarını görünce, ağzı açık kalan muhafızların ne dediğine aldırmadan onu durdurdu. "Senin gibi bir hanımefendiyle hiç tanışmamıştım."

"Teşekkür ederim James," dedi göz kırparak, ama göz kırpışında garip bir kofluk vardı. "Beni her zaman çok özel hissettiriyorsun. Genellikle de bana geldiğim yere geri dönmemi söylemeden hemen önce."

Dudakları aralandı ama bir karşılık gelmedi ve kapılar çoktan açılmıştı, müjdeciler onları anons ediyordu. Yine de unvanları adamın dudaklarından dökülürken, Ahnna'nın davranışlarının *değiştiğini* izledi. Sırıtiş, hazırcevaplığının gizlediğinden şüphelendiği eğlence ve sinirle birlikte kayboldu ve onun yerine bilinen dünyanın en vahşi krallığının prensesi yükseldi.

Çenesi yukarıda, omuzları geride ve gözleri serinkanlıydı; başka bir kadının olsa kibirli olarak tanımlayacağı bir havayla kendisini izleyen soyluları süzüyordu. Ama Ahnna için bu özgüvenin en saf halinden başka bir şey değildi. Vahşi ve evcilleşmemişti ve adamın her lanet olası parçası onu istiyordu.

O sana göre değil. Asla sana göre değil.

Kadın adamın kolunu sıkıca kavradı ve adam içgüdüsel olarak öne doğru adım attı. Ona liderlik etmek yerine, baş masaya giden uzun yolda ilerlerken ona eşlik etti. Soyluların hepsi onlar geçerken eğilip reverans yaptı, aralarındaki aptallar onun pantolonları ve yara izleri hakkında gevezelik etti ama James aralarındaki gerçek oyuncuların Ahnna'yı nasıl ilgiyle izlediklerini fark etti, onu kendi çabalarında nasıl kullanabileceklerini yeniden hesaplarken bile Ithicanian prensesiyle elde ettiklerine inandıkları şeyi yeniden değerlendirdiler.

Ahnna'nın gözleri ilgisiz bir şekilde onların üzerinde geziniyordu ve James kız kardeşinin nedimelerinden birinin fısıldadığını duydu, "Gördün mü nasıl

bana baktı mı? Öne atılıp boğazımı keseceğini sandım!"

James onlar birkaç adım daha yürüyene kadar bekledi ve sonra mırıldandı, "Bunun aklınızı başınızdan almasına izin vermeyin, Majesteleri. Elizabeth'in de kraliçenin fino köpekleri için aynı şeyi söylediğini duymuştum."

"Egomu kontrol altında tutmak için Tanrı'nın işini yapıyorsunuz, *Majesteleri*." Gülümsememek için kendimi zor tuttum.

Gözleri baş masaya kayınca bu mücadele ortadan kalktı, kardeşinin Alexandra'nın solunda oturmadığını aniden fark edince dikkatini ne kadar dağıttığı ortaya çıktı. Hatta odada bile değildi.

Kahretsin.

Masanın önünde duran James, alçak sesle eğilmeden önce babasıyla kısa bir süre göz göze geldi. Ahnna da aynısını yaptı, reverans yapmadığına dair titremeler arkalarındaki havayı doldurdu. Babasının ifadesi yumuşaktı ama James, William'ın yokluğuna duyduğu kızgınlığın içinden kaynadığını hissetti. Alexandra'nın sıkıca bastırılmış dudakları, onun öfkesinin yükünü taşıdığını gösteriyordu.

Babası ayağa kalktı, Alexandra da sessizce onun yanında yükseldi. "Size hoş geldiniz diyoruz Prenses Ahnna ve evimizi kendi eviniz gibi görmeye başlayacağınızı umuyoruz."

Ahnna, "Ben de bunu umuyorum, Majesteleri," diye karşılık verdi. "Nazik misafirperverliğiniz için teşekkür ederim."

Babası başını eğdi ve oturdu, bu James'in Ahnna'ya koltuğuna kadar eşlik etmesi için bir işaretti. Sandalyeyi Ahnna'nın altına iterken, onun kokusundan etkilenerek içine çekti. Deniz tuzu ve orman, hayvan kokusu ve şimşek, sanki Ithicana'nın kokuları onun bir parçasıydı. Bir kalp atışı boyunca donup kaldı, gözleri saçlarının örülmüş örgülerine sabitlenmişti, yukarıdaki avizelerden gelen ışık saç tellerini kehribar, ceviz ve altın rengine dönüştürüyordu. Sonbaharda Cardiff'in ormanları gibi.

Kendini hatırlayarak Alexandra'nın sağına doğru ilerledi, otururken masayı itip kaktı, şarap ve su neredeyse bardakların kenarlarından taşıyordu. Gözlerini ileriye dikmesine rağmen James, Alexandra'nın hatasından duyduğu rahatsızlığı hissedebiliyor, soyluların her yüz ifadesini izlediğini hissedebiliyordu. Gerginlik için kraliçeyle olan bitmek bilmeyen çatışmasını suçlamaları ve yanındaki prensese olan hislerinde uygunsuz bir şey olduğundan şüphelenmemeleri için dua etti.

Babası o anda toparlanıp Ahnna'ya döndü, dirseği masanın üzerindeydi ve boştaki elinde garip karışık içkilerinden biri daha vardı. "Leydi Ahnna. Bu akşam kesinlikle göz kamaştırıcı olduğunuzu söyleyebilirim. Gerçek bir güzellik."

Ahnna'nın yanakları hafifçe kızardı, dudakları konuşmak için aralandı ama babası ekledi: "Geleneksel İthikanya kıyafetleri giymeyi seçmiş olman beni memnun etti. Sarayıma gelen yalakaların çoğu son moda Harendellian kıyafetleri giyiyor ve bunun onları ne kadar sıkıcı yaptığını anlamıyor gibi görünüyorlar. Hayal ettiğim tek şey renkliyen, grinin bin bir tonuna bürünmüş bir dünyada sıkışıp kalmak gibi."

Ahnna, "Eğer ben de gri giymeseydim, Majestelerinin benzetmesi daha yerinde olurdu," diye karşılık verince babası sırttı ve o meşhur cazibesini tüm gücüyle ortaya koyarak şöyle dedi: "Yine de demek istediğim hâlâ geçerli, çünkü bu odada beni neslimin en büyük şairi ilan etmek için atlamayan tek kişi sensin. Sen yeni bir soluksun, Ahnna. Gerçekten de Ithicana'nın kaybı bizim kazancımızdır."

Alexandra bardağından yudumlarken, "Bizim modamıza uygun giyinen konukları küçümsememelisin, kocacığım," diye mırıldandı. "Bunu yüce ulusumuzun kültürüne ve ahlakına duydukları saygının bir işareti olarak yapıyorlar ve bu büyük bir eğlence olmasa da nezaketlerini kabul etmeliyiz."

Ahnna'yı bunun olacağı konusunda uyarmıştı ama James yine de Ahnna'nın nasıl karşılık vereceğini görmek için nefesini tuttuğunu fark etti. Ahnna'nın ona her zaman yaptığı saygısızlığı yapmasını bekliyordu. Ancak Ahnna, "Niyetim nezaketsizlik göstermek ya da Harendell'e saygısızlık etmek değil, Majesteleri. Tam tersine. Beni Ithicana ile daha büyük bir ittifakın parçası olarak Harendell'e davet ettiniz ve benim niyetim de hem kendimin hem de anavatanımın bu ittifaka getirdiklerini tam bir dürüstlikle temsil etmek. Kendimi başka bir şekilde tanıtmak yanlış beyan olur ve Harendell'deki hayatıma sahtekârlıkla başlamak istemiyorum."

James kendi sahtekârlığıyla ilgili suçluluk duygusunun kabardığını hissetse bile onun sözlerine saygı duymamak imkânsızdı.

Alexandra, "Eğer hedefleriniz bunlarsa, onlara ulaşmadaki başarınızdan dolayı sizi alkışlıyorum," dedi ve ardından şarabından küçük bir yudum aldı.

Ahnna hafifçe başını salladı ve James içten içe irkildi, çünkü kraliçenin sözleri iltifat değildi. Ahnna boyunu aşıyordu, herkes

Uyarıları kulak ardı edildiğinden, "*Sizi yok etmeden önce evinize dönün!*" diye bağırarak istedi.

Onun yerine bir yudum şarap aldı.

Tanrı yardımcısı olsun, sarayda olmaktan nefret ediyordu. Özelliklerin istismar edilecek zayıflıklar olmasından, bu odadaki herkesin neyin doğru olduğunu umursamadan *daha fazlasını* elde etmeye çalışmasından nefret ediyordu. Kendisi de dahil olmak üzere hiçbirinde zerre kadar gerçek ahlak yoktu çünkü hiç kimse Ahnna'yla onun kadar anlaşmazlık içinde değildi.

"Duyguların takdire şayan Ahnna," dedi babası. "Ve takdire şayan, çünkü Veliantların yaptıkları ağzımda ekşi bir tat bıraktı. Onların seviyesine inmek yerine yükseldiğini görmek güzel."

Isırma, diye sessizce bağırdı James, ama Ahnna'nın yüzünü içten bir gülümseme ısıttı. "Kesinlikle öyle, Majesteleri. Ithicana'nın niyetlerini aldatma olmadan temsil etmek istiyorum."

"Sanırım bu niyetler istila etmek değil?" Ahnna hareketsiz kalınca babası güldü ve ona göz kırptı. "Şaka yapıyorum. Maridrina'nın Ithicana'da açtığı yaraların iyileşmekten çok uzak olduğunu biliyorum. Savaş çok zarar veriyor, özellikle de bunu en az karşılayabilecek insanlar üzerinde."

Ahnna'nın sesi onaylayacakmış gibi takıldı ama bunun yerine su bardağına uzandı ve yudumladıktan sonra şöyle dedi: "Halkım güçlü ve dirençlidir ve savaş İthicana'ya yabancı değildir, çünkü kuzey ve güneydeki her ulus kıyılarıımıza şiddet getirmiştir."

Babasının gözleri parladı; Ahnna'nın oynadığı oyundan tamamen habersiz olmadığını keşfetmekten memnun olduğu belliydi. "Bir saat savaşta kılıçları geçip, ertesi saat ticarete sikke takas etmek için mi?"

Ahnna bir omzunu kaldırdı. "Bize saldıran uluslarla ticaret yapmasaydık, köprü boş olurdu."

"Elbette." Babası içkisinden bir yudum aldı. "Yine de yaptıkları onca şeyden sonra Maridrinialıları Southwatch'a geri davet etmenin nasıl bir his olduğunu hayal bile edemiyorum. Onlardan intikam almak yerine İthikanyalı çocukları katledenlerle iş yapmak."

Babası Ahnna'nın duygularıyla oynayarak kazıyor, kazıyor ve kazıyordu ve James bunun politikanın bir yolu olduğunu bilse de yine de bunu izlemekten nefret ediyordu.

Ahnna sessiz kaldı ve sonra, "Kötü olan Silas Veliant'tı, Maridrinian halkı değil," dedi.

"Silas, evet. Ama aynı zamanda kızı." İçkiden bir yudum daha. Bir gülümseme daha. "Lara. Silas'ın istila planlarının ona Ithicana'nın kendi kraliçesi tarafından iletildiğine inandırıldık." Ahnna'ya cevap verme şansı tanımayan babası ekledi: "Seni sırtından bıçaklayan kadına diz çökmek zorunda kalmanın nasıl bir his olduğunu hayal bile edemiyorum. Onu evinize davet ettiniz, ailenizden biri gibi davrandınız ve tüm bu süre boyunca size karşı komplo kurdu. Bu affedilmesi gereken çok büyük bir şey."

Babasının asıl ilgilendiği şey affetme eyleminin affedilemez olup olmadığıydı. Aren'in karısını affederek kız kardeşiyle arasında Harendell'in çıkarları için derinleştirilip genişletilebilecek bir ayrılık yaratıp yaratmadığı.

Ahnna'nın çenesindeki kaslar gerildi ve sonra şöyle dedi: "Lara Eranahl savaşında Silas'ı öldürdü, kendi gözlerimle şahit olduğum bir ölüm. O kardeşime ve Ithicana'ya sadıktır. Ithicana'nın varisini taşıyor - gelecekteki yeğenim ya da yeğenim."

"Lara'yı affetmiş olman senin karakterini ortaya koyuyor," diye karşılık verdi babası, Lara'nın söylediklerini kasıtlı olarak günah çıkarma olarak yorumlamıştı. "Ben olsam bunu yapamazdım."

Ahnna babasına biraz daha yaklaştı, sözlerini içmiş gibi görünüyordu, *James*'in ona Lara ile olan gergin ilişkisi hakkında söylediklerini doğruladığını pek bilmiyordu.

Babası da bir itirafın suç ortağı olarak bu harekete eşlik etti. "Geceleri, o yaşarken ve gülerken, Maridrinian bıçakları altında ölenlerin yüzleriyle işkence çekerek uyuyamazdım. Tükenirdim." İçkiyi tutan elini salladı, içindekiler neredeyse kenarından taşacaktı. "Sen benden daha iyi bir kadınsın, Ahnna."

"Bu pek de büyük bir başarı sayılmaz," dedi tereddüt etmeden. "Çünkü sen kadın değilsin."

Babası bir kahkaha attı. "Oh, sen bir zevksin. Can sıkıntısına merhem oluyorsun. Ama daha hafif konulara dönelim. Katkılı içkiler hakkında ne düşünüyorsun?"

Ahnna kaskatı kesildi, yüzündeki renk soldu ve James onun duyduğu tek kelimenin *zina* olduğunu biliyordu. Onu korumak için hızlıca şöyle dedi: "Karışık içkilerden bahsediyor. Çeşitli likörlerden ve ara sıra şuruptan oluşan karışımlar. Bu babamın en yeni hobisi, ama dikkatli olun leydim, çünkü en tatlı içecekler en sert yumruğu vurma eğilimindedir."

"Bir hobi." Ahnna bu kelimeyi sanki yabancı bir kavrammış gibi söyledi.

"Babam her yıl yeni bir hobi ediniyor," dedi Virginia'nın sesi. kız kardeşi öne doğru eğilerek masaya oturdu. "Ve hepimiz katılmalıyız. Hepimiz kroket, tahnitçilik ve gül bahçeciliğinde çok yetenekliyiz; at yarışı, avcılık, tenis ve çim bowlingi de cabası."

"Arayışlarımda beni tutarsız gösteriyorsun, sevgilim," diye yakındı babası. "Jamie, iyi bir çocuk ol ve biraz destek ver."

James omuz silkti. "İlgi alanlarınız çok geniş, baba." "Kabadayılar, ."

Babası hizmetçilere başlamalarını işaret etti.

Yiyecekleri getiriyor. "Tek yaptığım zihinlerinizi genişletmeye çalışmak ve karşılığında sizin tacizlerinize katlanmak zorundayım. Ahnna, alkollü içkileri karıştırmak bir bilim olduğu kadar bir sanattır da ve aşçılık okullarımız bu konuda kitaplar yazıyor. Seni onları ziyarete götürmek isterim, çünkü bence sen-"

Müjdecî aniden ", Veliaht Prens William" diye anons edince sözünü kesti.

18

AHNNA

AHNNA'NIN DİKKATİ büyük salonun en ucuna öyle bir güçle yöneldi ki boynu tıkırdadı. Bakışları masaların arasındaki koridorda ilerleyen adama takıldı, yanında benzer yaşlarda iki adam daha vardı ve üçü de fincanlarına dalmış olanların sırtışlarını taşıyordu.

"Geciktiğim için özür dilerim," dedi William. "Yarışlar uzun sürdü ve finalde bir atım vardı. Ödülü aldı, yani beklemeye değdi."

Yanındaki Edward hiçbir şey söylemedi ve Ahnna evleneceği adamı düşünürken yüzünü boş tuttu. James'i onunla karıştırmaması affedilecek bir şeydi, çünkü görünüş olarak birbirlerine çok benziyorlardı. Yüksek elmacık kemikleri, kare çeneleri, düz burunları ve kesinlikle dolgun alt dudaklara sahip ağızları vardı. Ama James sert bir yakışıklılığa, tamamen erkeksi bir güzelliğe sahipken, William daha narin, daha ince kemikli, neredeyse kırılgandı. Hayran olunacak ama asla dokunulmayacak cam eserler gibi. Kahverengi saçları ağabeyininki gibi bakır renginde değildi ve daha uzundu, neredeyse omuzlarına kadar iniyordu, gözleri kehribar değil yeşildi.

Yürürken William'ın dikkati babasının üzerindeydi, sanki Edward'ın geç kalmasıyla ilgili bir şey söylemesine meydan okur gibiydi. Sarhoşluğu hakkında. Küstahlığı hakkında. Yine de Harendell Kralı, özel hayatındaki tüm öfkeli sözlerine rağmen, tüm bu insanların önünde dilini tuttu.

Baş masanın hemen önünde üç adam durdu ve hepsi de eğilerek selam verdi. William'ın iki arkadaşı yüzlerinde şeytani bir sırıtışla kenara çekildi ve veliaht prensi yalnız bıraktı. Ancak o zaman William'ın dikkati ona kaydı. Bakışlarında tembel bir kayma ve gözlerindeki mutlak öfke kadının midesinin sıkışmasına neden oldu. Ondan hoşlanmaması için onu görmesine gerek yoktu - bu yemeğe zaten ondan nefret ederek gelmişti.

"Majesteleri," dedi. "Maridrini'lilerin sizinle uğraştığını duymuştum ama bunu yüzünüzde görmeyi beklemiyordum."

James onun yanında huzursuzca kıpırdandı ama Edward tamamen sessizdi. Ahnna oğluna kabalığından dolayı haddini bildirmediği için ona kızmak istedi ama bunu beklemek aptallıktı. Gururuna dokunan acıyı görmezden gelen Ahnna, William'ın gözlerinin içine bakarak ileriye dönük doğru yolu sorguladı; hakareti sessizce kabullenmek mi yoksa kendini savunmak mı daha iyiydi. Ve ne yaptığının bir önemi olmadığına karar vermesi sadece bir kalp atışını aldı. Bu onunla William arasında bir savaş değildi; bu baba ile oğul arasındaki bir savaştı ve sadece kimin tarafında olduğunu seçmesi gerekiyordu.

Edward'ın hüküm sürdüğü düşünülürse kolay bir seçimdi ve Ahnna, "Yüzümü yaralayanın bir Maridrinian olduğu doğru ama bu onun vurduğu tek darbeydi. Bir sonraki darbe benimdi ve onun iç organlarını dışarıda bıraktı ve ben yoldaşlarını keserken o yavaş yavaş ölüyordu." İzleyen soyluların şok olmuş soluklarını duymazdan geldi. "Ölümümü ve daha kötüsünü arzulayanlar tarafından yüzlerce kez ya da daha fazla kesildim, yine de hala nefes alan benim, oysa onlar Ithicana'nın köpekbalıklarının kışkırtıcılarından atılan boktan başka bir şey değiller."

Edward'ın yüzünü göremiyordu ama Ahnna onun yumuşak kıkırdamasını kaçırmadı, soylulardan hiçbirinin duymayacağı, eğlenerek verilen bir nefesten biraz daha fazlasıydı. Ama William duymuştu ve gözleri kısılmıştı.

"Ithicana'nın bana bir eş göndereceğini sanıyordum, koruma değil." "Neden ikisi birden olmasın?" Ahnna sordu.

"Gerçekten de," diye mırıldandı Edward. "Bir erkeğin zayıflıklarını telafi edebilecek güçlü bir eş seçmenin her zaman akıllıca olduğunu düşünmüşümdür."

William'ın çenesi gerildi, darbe sadece eski ve acı verici şikayetlerin yapabileceği şekilde çarptı ve sözlerinin

Bu şekilde ele alındığında, Ahnna suçun nereye atılacağını biliyordu.

"Yeter," diye tersledi Alexandra. "William, bize katıl. Yemek soğuyor."

Herkes veliaht prensin nasıl bir yanıt vereceğini beklerken oda tamamen sessizdi ve Ahnna kendi adına prensin topuklarının üzerinde dönüp odadan çıkacağını düşündü. Bunun yerine omzunu silkti, sonra da bir adım attı. kürsüye çıktı ve annesinin yanındaki yerini aldı.

Hizmetçiler sanki işaret verilmiş gibi hareket ederek ustalıkla yontulmuş yeşillik tabaklarını getirdiler ve baş masadaki herkesin önüne koydular. Ahnna marul ve salatalıktan oluşan ve adrenalini için bir çıkış noktası olmayan bu sanat şaheserine bakarken kalbi küt küt atıyor, nabızı kulaklarında uğulduyordu.

Kendi salatasına dalgın dalgın bakan James'e döndü ve yumuşak bir sesle, "Teşekkür ederim," dedi.

"Ne için?" Çatalını marulu öldürecekmiş gibi salataya sapladı.

"Beni hazırlıyor. Bunun olacağını bilmeseydim, çoktan kaçıyor olabilirdim."

James'in çatalı tereddüt etti, sonra bir parça salatalığı sapladı. "Gece daha yeni başlıyor."

19

JAMES

Akşam yemeğinin geri kalanı, Virginia William'ı konuşmaya ikna etmeye çalışırken, babasının Ahnna'yla ayaküstü sohbet ettiği yapmacık bir olaydı. James çok az şey söylemişti, akli fikri daha sonra yapacağı konuşmadaydı.

Ancak şimdi daha sonraydı ve Virginia, Ahnna'yı odasına geri götürmekle görevlendirilmiş olarak salonun kapılarını arkasından kapatırken, sessizce kendini gelecek savaşa hazırladı.

"Sen bu aile için lanet olası bir utanç kaynağısın!"

Dişlerini sıkan James, babasının Will'e parmağını doğrulttuğunu görmek için döndü, teni öfke ve çok fazla içkiden kızarmıştı.

Alexandra, Will'in önüne geçerek, "Edward, kendine hâkim ol," diye hırladı. "Oğlunla bu şekilde konuşmayacaksın."

"Birinin yapması gerek!" diye bağırdı babası. "Prensesin gelişini kaçırmak, sadece sarhoş görünmek ve sonra yüzüne karşı hakaret etmek mi? O *lanet* Ithicana kralının ikiz kardeşi, William. Yine de onunla fazladan para için fahişelik yapan bir birahane barmeniymiş gibi konuştun. Aren'in bu gece nasıl davrandığını duymayacağını mı sanıyorsun? Davranışlarınla Ithicana'ya ettiğin hakaretin sonuçlarının olmayacağını mı sanıyorsun?"

Will'in rengi soldu ama meydan okurcasına çenesini kaldırdı. "Bunlar ne gibi sonuçlar doğuracak baba? Ithicana benim hakkımda duyduklarında ne yapacak?"

davranışı? Köprüyü kullanmamızı engellemek mi?" Bir kahkaha attı. "Bu çok saçma. Onların bize ihtiyacı var, tam tersi değil. İşimize gelirse onu bir birahane de çalıştırabiliriz ve Ithicana da gözlerini kapatıp kasasına akacak altını düşünür."

Will'in haksız olmaması babalarını daha da sinirlendirecekti. Birbirlerinin en kötü yanlarını ortaya çıkarıyorlardı ve her zaman da çıkarmışlardı.

"Bir centilmen sadece kendi çıkarlarına hizmet ettiğinde değil, her zaman iyi bir toplulukta centilmen gibi davranır," diye homurdandı babası. "O bir prenses. En yüksek rütbeli bir hanımefendi. Ve sen onunla bir hayvan gibi konuştun!"

"Çünkü o *lanet* olası bir hanımefendi değil!" Will bağırdı. "Kendi ağzından, o bir katil ve vahşi. Neredeyse on sekiz yıl önce verdiğin bir söz uğruna beni bir canavarla evlendireceksin!"

Öfke James'in derisini diken diken etti ve dudakları Will'i göreve çağırmak için aralandı, çünkü Ahnna'nın bu anlaşmanın yazılmasında ondan daha fazla payı yoktu. Ancak Alexandra ona "çeneni" diye bağırarak bir bakış fırlattığında çenesi kapandı, bir ömür boyu onun tacizlerine maruz kalan James'in itaat etmesi gerekiyordu.

"Evet, bir söz," diye tısladı babası. "Ve unutmayasın ki ben kralım. Sözüm kanundur ve itaat edeceksin."

"Bağırmaya başladık bile, değil mi?" Virginia mırıldandı, neredeyse sessizlik içinde içeri girmişti, dirseği James'inkine çarpıyordu.

"Size itaat etmem gerektiğinin fazlasıyla farkındayım, Majesteleri." Will'in ince parmakları yumruk haline geldi. "Yine de Harendell'in iyiliği için, sözünüze inatla bağlı kalmanızın felaketle sonuçlanacağını belirtmeliyim. Eğer onunla evlenirsem, bir gün kraliçe olacak. O kadın. Harendell'in. Harendell'in. Kraliçesi."

"Haklı Edward," dedi Alexandra. "Oğlumuzun davranışı rütbesine yakışmamış olabilir ama onu kim suçlayabilir ki? Kadın bir kraliyet ziyafetine pantolonla geldi. Bir asker gibi küfürlü konuşuyor ve şiddet tehditleri savuruyor. Neredeyse vahşi, yüzündeki o çirkin yara izini kimse unutmayacak. Ve sadece o da değil. Hizmetçiler bana onun yara izleriyle kaplı olduğunu söylediler. Bunun onun suçu olmadığına farkındayım, çünkü yaşamak zorunda bırakıldığı hayat bu, ama bu onun yetiştirilme tarzına ve doğasına işaret ediyor. Prenses her yönden

Harendell'in tacı. Size evlilik ittifakına girmenin bir hata olduğunu söylemiştim. Karakterini bildiğimiz birini, varisinizin ve ulusun ihtiyaçlarını tamamlayacak bir hanımefendiyi seçmenin daha iyi olacağını söyledim. Ama siz beni ve hatanızı kabul edip İthicana Kralı ile karşılıklı kabul edilebilir bir çözüm için anlaşmak yerine, kafanızı kuma sokup itaat etmemizi istediniz."

"*Sana söylemiştim, sana söylemiştim,*" diye taklit etti babası, sonra içkilerinden daha kaptı ve bir dikişte mideye indirdi. "Dünyada *benden yapmamı istediğin* onca şeyi yazmaya yetecek kadar kâğıt yok Alex. Yine de şikâyetlerinin hiçbirisi, eğer onu elimizde tutmazsak Aren'in onu Amarid'le ittifak kurmak için kullanabileceği gerçeğinden daha ağır basmıyor."

Alexandra çenesini kaldırdı. "Somut bir şikâyet mi istiyorsunuz? Pekâlâ. Başka bir leydiye duyduğum saygıdan dolayı bunu söylemekten çekiniyorum ama Ithicanian prensesi *çok yaşlı*. William'ın ona varisler verecek bir kadına ihtiyacı var ve Ahnna yirmi sekiz yaşında, en iyi yıllarını geride bıraktı. Bunun farkında olduğunuzu biliyorum. Onu gençken, karakterini etkileyebileceğimiz ve ondan uygun bir leydi yaratabileceğimiz zamanda istememiş olmanız, bana İthikana ile iddia ettiğiniz kadar yakın bir birlikteliğe tamamen bağlı olmadığınızı gösteriyor."

Sessizlik uzadı ve James, kız kardeşinin parmaklarının koluna girdiğini hissederken bile dişlerini sıktı, ikisi de ne olacağını biliyordu. Will de biliyordu, çünkü gergin bir adım geri çekildi.

"Ya da belki," dedi babaları usulca, "tam da istediğim şey budur. Belki de William'ın kanının onunla birlikte ölmesi Harendell'e bir armağandır, çünkü bu sayede insanlar uzun bir süre boyunca işe yaramaz veletlerin tahta çıkmasını engellemiş olurlar."

Alexandra nefesini içine çekti. "Bunu kastetmiyorsun."

"Evet, biliyorum." Babası Will'in üzerine yürüdü. "Keşke Harendell'ı senin dikkatsiz, bencil ve düşüncesiz doğandan kurtaracak kadar uzun yaşayabilseydim. Gençken davranışlarını affediyordum ama şimdi neredeyse otuz yaşındasın ve on yedi yaşındakinden daha kötüsün. Tek derdiniz dost dediğiniz aptalları eğlendirmek, kazanmadığınız altınlarla kumar oynamak ve ayakta zor durana kadar içmek. İthikanyalı kadına

Ama o canavarın Harendell'i yönetmesi, karşımda duran yarım akıllı fino köpeğinden daha iyidir."

James, babasının içkinin dibine vurduğunda ne kadar acımasız olabileceğinden nefret ederek ürperdi. Babasının kalbinde yanan tüm öfke, karşısında duran herkesin üzerine döküldüğünde.

William'ın yüzünden yaşlar süzüldü. "Madem benden bu kadar nefret ediyorsun, neden birine para verip beni Gökyüzü Sarayı'nın duvarlarından aşağı attırmıyorsun? O zaman gerçekten istediğin şeye sahip olursun."

"James," diye fısıldadı Virginia. "Durdur şunu. Durdur onları."

"Karanlık anlarımda," dedi Edward, "bunu düşünmüştüm."

"Keşke yapsaydın. Varisin olmak uzun bir işkence olacağına, uzun bir düşüş daha iyi."

Alexandra bir elini ağzına bastırdı ve Virginia hıçkırarak, "James, böyle konuşmalarını engelle," dedi.

Çoktan harekete geçmişti. Aralarına girerek, "Bunlar çok fazla içkiden kaynaklanan sözler ve ikiniz de bunları kastetmiyorsunuz," dedi.

"Oysa sen her zamanki gibi ayık ve yiğitsin kardeşim. Mükemmel bir evlat. Mükemmel asker." William babasına ters ters bakarken ses tonu sertti. "Neden benim değil de Jamie'nin senin varisin olmasını istediğini itiraf etmiyorsun baba? Meşru kraliyet oğlun yerine piçini tahta oturtmayı tercih ettiğini."

"Dur," diye hırladı James, sonra bir elini babasının göğsüne, diğerini de kardeşinin göğsüne bastırdı. Will'in göğsü hıçkırıklarla sarsıldı. "İkiniz de bu konuşmadan pişman olacaksınız."

Babası onu görmezden geldi, suçlamaya cevap verirken gözlerini Will'e dikmişti. "Bunu söylemem gerektiğini fark etmemiştim. Senin için de herkes için olduğu kadar açık olduğunu sanıyordum. Kardeşin senin olabileceğinin iki katı adam ve son otuz yıldır her saat, seni birinci sıraya koyan yasa için Tanrı'ya lanet ediyorum."

"Dur!" James, babasını omuzlarından tutup geriye doğru itmek için Will'i bıraktı.

Will'in odayı terk ederken çıkardığı ayak seslerini duydu, Ginny peşinden giderken ona sesleniyordu ama babasını bırakmadı. "Ben sekiz yaşındayken,

Will'i her zaman koruyacağıma dair bana yemin ettirdin. Onunla ona zarar vermek isteyenlerin arasında duracağıma. Niyetin bu olsun ya da olmasın, bu onu *senden* korumayı da içeriyor."

Babasının gözleri kısıldı. "Bana bu olayda onun tarafını tuttuğunu söylemeye çalışmıyorsun değil mi? Onun davranışlarını savunduğunu mu?"

"Onun davranışlarına göz yummuyorum. Ahnna'nın karakteri hakkındaki değerlendirmesine de katılmıyorum." James ayıldığında Will'le ayrı bir konuşma yapmayı planlıyordu. "Ama ben her zaman kardeşimin yanındayım. Her zaman onun arkasındayım."

Evleneceği kadını öptüğün zaman hariç. James bu düşüncüyü bir kenara itti.

Sessizlik uzadı ve sonra babasının gözlerindeki öfke kayboldu, yerini çok daha kötü bir keder aldı. "Sen de tıpkı onun gibisin," diye mırıldandı Edward. "Bir hataya kadar sadık. Ölene kadar sadık."

James'in annesini Alexandra'nın yanında sadece mantıksız olduğu zamanlarda gündeme getirmişti ama artık James babasının daha fazla öfkelenmeyeceğini biliyordu. Sadece bir şişe bulacak ve uyku onu hayattan daha çok sevdiğini söylediği kadının anısından uzaklaştırana kadar içecekti.

James'in ellerini omuzlarından silkti ve parmaklarını şakaklarına bastırdı. "Kardeşinle konuşacağım. Sert sözlerim için özür dilerim."

"Şimdi mi?"

"Hayır. Sabah."

James yüzünü buruşturdu. "Şimdi olsa daha iyi olur baba."

"Sabah. Kafam netleştiğinde." Ellerini hâlâ şakaklarına bastıran babası odadan çıktı ve James özrünün asla gelmeyeceğini biliyordu. Bu gece babasının düşüneceği tek kişi Siobhan Crehan'dı.

Alexandra da aynısını biliyordu.

Nefes alarak kraliçeye döndü. Üvey annesiydi ama ona annelik yapmamıştı.

"Her zaman kahramansın, değil mi Jamie?" Sesi yumuşak ama acımasızdı. "Kardeşini korumak için mücadeleye atılıyorsun, çektiği tüm acıların *senin* yüzünden olduğuna aldırmadan. Sen ve orospu annen yüzünden."

Yıllar boyunca bu sözleri ona kaç kez söylediğini saymayı çoktan unutmuştu. Sözler daha da kötüleşti çünkü içlerinde büyük bir gerçeklik payı vardı.

"William masum," diye tısladı. "O hiçbir şey yapmadı ama yine de Edward, yasanın seni değil de onu varis ilan etmesinden başka hiçbir suçu olmadığı halde ondan nefret ediyor. Seni doğuran Cardiffli cadı öleli çok oldu ama Edward hâlâ onun büyüü altında ve herkes bunun senin yüzünden olduğunu biliyor. Kanında onun düşme büyüü var ve Edward'ın kalbini annen kadar emin bir şekilde tutuyorsun. Sen kahraman değilsin James. Aksini ne kadar iddia edersen et William'ın sonunu getirecek olan kötü adamsın."

Normalde onun nefret dolu sözlerine sessizce katlanırdı ama bu gece sabrının sınırları test edilmişti, bu yüzden James, "Benden ne yapmamı isterdin Alexandra? Bu durumu daha iyi hale getirmek için ne yapmam gerektiğini söyle, çünkü ister inan ister inanma, kardeşim için yapmayacağım hiçbir şey yok."

"Üvey kardeş," diye tükürdü.

James başını salladı. "Hayır. Sadece bir babayı paylaşıyor olabiliriz ama kan bağından daha sıkı bağlar vardır. O yüzden bana neyin yardımcı olacağını söyle. Bana ne yapabileceğimi söyle. Ne söyleyebilirim?"

Alexandra uzun bir süre sessiz kaldı, yeşil gözleri nefretle kaynıyordu ve sonra, "Edward seni bana getirdiğinde, küçücük elin onun elinin arasındaydı, neden herkesin senin bir lanet olduğunu düşündüğünü anlayamadım. Seni çok genç sanmıştım. Çok masum. Umutsuzca korunmaya muhtaç olduğunu." Dudağı bir hırıltıya dönüştü. "Seni hemen o anda Gökyüzü Sarayı'ndan atmalıydım, çünkü sen değer verdiğim her şeyin laneti oldun."

Çocukken bu sözler onu korkutmuştu. Onu incitmişti. Şimdi, Alexandra'nın babasının gazabından korktuğu için onu öldürmeyi asla göze almayacağını bildiğinden, sözleri onu sadece hissizleştiriyordu. "Cevabınız bu mu majesteleri? Uzun düşüşü kabul etmem mi? Çözüm bu mu?"

Sessizlik.

"Hayır," dedi sonunda. "Ölse bile laneti bozulmayacak." Sonra topuklarının üzerinde döndü ve odadan çıktı.

20

AHNNA

"Bu geceyi tekrarlamaktansa ÇAMURLU SULARDA YÜZMEYİ TERCİH EDERİM." Ahnna, Hazel'a yaptığı giysiler için tekrar teşekkür ettikten sonra onu kovarak yatağına yığıldı. "Bu korkunçtu."

"Hangi kısmı?" Taryn, Ahnna'nın sağ tarafına çöküp botlarını tekmeleyerek sordu. "Bütün akşam yemeğini seninle alay ederek geçirdikten sonra seninle tanıştıkları için ne kadar memnun olduklarını söyleyen düzinelerce saray mensubu ile iyi geçinmek zorunda kaldığın kısım mı? Ya da evleneceğin adamın sana Maridrini'liler tarafından kandırıldığını ve bu yüzden hiçbir değer olmadığını ima ettiği kısmı mı?"

Kuzeninin sesi son cümlesinde acılaştı ve endişe Ahnna'nın ona bakmak için başını yana çevirmesine neden oldu. Taryn'in isteyeceği son şey basmakalıp sözler olurdu, bu yüzden onun yerine, "İşe yarar bir tavsiyen var mı?" dedi.

Taryn omzunu kaldırdı. "Kral seni seviyor gibi görünüyor ve önemli olan da bu. Edward dinç ve sağlıklı, bu yüzden suikast dışında Aren ile ticaret anlaşmalarını uzun süre o belirleyecek. Eğer tavsiyem kayıplarımızı kesip burayı terk etmemiz olmasaydı, Eddie'nin iyi tarafında kalmamız olurdu. Yüz kesinti hakkındaki konuşman hoşuna gitmiş gibi görünüyordu, bu yüzden muhtemelen William'ın senden daha da nefret etmesine değdi."

"William'ın benden nefret etmesini istemiyorum."

"Ondan nefret etmiyor musun?" Taryn'in sesinde kuşku vardı. "Maridrina hakkında söylediklerinden sonra mı?"

"Bunu yükselmek için söyledi."

"Bunu söylediği için onu bıçaklayabilirdim."

"Kimi bıçakladı?" Bronwyn yatağın yanında belirerek Ahnna'nın sıçramasına ve kim olduğunu anlamadan önce kemerindeki kılıca uzanmasına neden oldu. Veliant prenses sadece sırtıttı. "Kendimizi biraz gergin , değil mi?"

"Ahnna'nın nişanlısı ondan nefret ediyor," dedi Taryn. "Ayrıca hayatı boyunca şımartıldığı her halinden belli olan küçük bir serserinin teki. James'in kışında bir sopa olabilir ama en azından mızımızlanmıyor."

"Ah." Bronwyn, Ahnna'nın solundaki yatağa uzandı. "Demek yemek iyi geçti."

Ahnna homurdandı. "sen?" "Casusluk yapıyordum."

Bir kez daha bakınca Bronwyn'in Harendellian tarzında kesilmiş hafif salaş bir elbise giydiği, saçlarını sıkı bir topuzla arkaya topladığı ve bir eşarpla tutturduğu görüldü. "Ne öğrendin? Yeni pazar hakkında bir şey?"

"Bir fısıltı bile yok. Ama çok şey gördüm." Bronwyn Ahnna'ya sırtıttı. "Bu sarayda düzinelerce küçük perdeli oyuk var. Gizli konuşmaların yapıldığı yerler olmalı diye düşündüm ve ilginç bir şeyler öğrenebilir miyim diye perdenin arkasına saklandım. Ancak meğer buralar sarhoş soyluların eşleri olmayanlarla seks yaptıkları yerlermiş, bu yüzden öğrendiğim tek şey kimin kiminle ilişkisi olduğu ve daha önce hiç görmediğim birkaç ilginç teknik oldu."

Bu bir saptırmaydı. Bronwyn şakalara konuyu değiştirmelerini söylemişti, bu da Ahnna'nın gizemine cevap aramadığını gösteriyordu. Ve altıncı hissi ona Bronwyn'in gerçek görevinin tam olarak ne olduğunu söylüyordu. "Merak ettiysen diye söylüyorum, onu görmedim. Onu sarayda tutmuyor olabilirler."

"Kim?" Taryn bir dirseğinin üzerinde doğruldu ve Ahnna kuzeninin sesindeki yoğunluğu fark etmedi. Nefesindeki şarap kokusunu da. Kahretsin.

"Teyzem," dedi Bronwyn.

"Lestara," diye açıkladı Ahnna, gerçi Taryn haremdeki kadını biliyordu. Keris'in Maridrina'dan sürgün ettiği Kardifya prensesi. Onu almak için Harendellian'lardan bir iyilik istemişti ve Aren onu köprüden geçirip Edward'a teslim etmek için silahlı bir eskort ayarlamıştı. Uzun haftalardır buradaydı ama Ahnna, Maridrina'ya ihanet eden eski harem karısının durumu hakkında pek bir şey duymamıştı. "Onu öldüremezsin."

Bronwyn cevap vermedi.

"Ben ciddiylim." Ahnna doğruldu, Bronwyn'in onunla Verwyrd'e gelme nedenlerini yanlış değerlendirdiği konusunda aniden endişelendi. "Eğer Lestara biz geldikten hemen sonra ölürse, suçlanacak olan biz oluruz. O Cardiff Kralı Ronan'ın kızı ve Harendell ile Cardiff arasında biz karışmadan da yeterince husumet var."

"Onu öldürmeyeceğim," diye homurdandı Bronwyn. "Sadece Keris'in düşündüğü kadar acı çektiğinden emin olmak istiyorum."

"Peki ya değilse?"

Bronwyn cevap vermedi.

"Ona zarar veremezsin." Ahnna ellerinin üzerinde yuvarlanarak diğer kadının üzerine çıktı. "Söz veriyorum."

Masmavi gözler ona dik dik bakıyordu, renkleri Lara'ninkilerle neredeyse aynıydı ama Bronwyn'in kirpikleri koyu renkti. "Nasıl oluyor da," dedi Bronwyn yumuşak bir sesle, "sen yanlışlıkla halkının ölümüne sebep olduğu için kız kardeşime karşı tam bir kaltak olabiliyorsun ama ben bilerek *halkımın* ölümüne sebep olan kadına karşı tam bir kaltak olamıyorum?"

Taryn ayağa kalkmaya başladı ama Ahnna kuzeninin arkasından tutup onu geri çekti. "Bu adil değil," diye cevap verdi. "Bu yüzden sana onun yüzüne karşı istediğin kadar kötü davranma izni veriyorum. Ama hiçbir koşulda ona fiziksel zarar veremezsin. Hoşunuza gitsin ya da gitmesin, bizler yumruklarıyla sadece yüzlerine vurduğumuz kişilere zarar veren meyhane barmaidleri değiliz. Eylemlerimiz tüm krallıkları etkiliyor ve *daha fazla* masum insanın zarar görmesine neden olmak istemiyorsanız, temel içgüdülerinizi dizginleyeceksiniz."

Bronwyn'in öfkesi derinleşti. "Senin de mantığının da canı cehenneme, Ahnna."

"Bu bir *evet* mi?"

"Ona zarar vermeyeceğim. Fiziksel olarak."

Taryn aniden, "Bu kadar bağışlayıcı olmandan nefret ediyorum," diye tersledi. Ahnna'nın elinden kurtulup kapıyı çarparak kendi odasında kayboldu.

Bronwyn iç geçirdi, gözleri kapalı kapıdaydı. "Bazen iyi oluyor. Kendi kendine şarkı söylüyor, şakalarımı gülüyor ve onunla birlikte olmak parlayan bir güneşin huzurunda olmak gibi. Diğer zamanlarda ise öfkeden öylesine yanıyor ki kendini ve etrafındaki herkesi yok edeceğinden korkuyorum."

"Onu böyle görmek çok zor," diye itiraf etti Ahnna. "O her zaman herkesin içindeki iyiliği görürdü. Jor bu yüzden onu Lara'nın yakın koruması yapmıştı çünkü Maridrinlilere karşı önyargılarına bağlı kalmayan tek kişi oydu." Ahnna sakinleştirici bir nefes aldı. "Bu da durumu daha da kötüleştiriyor."

Bronwyn uzun bir süre sessiz kaldı, sonra şöyle dedi: "Ithicana'ya ilk geldiğimde ve Taryn'in Lara'ya nasıl davrandığını gördüğümde, onun bir tehdit olduğunu biliyordum. Eğer kız kardeşimi öldürme şansı olsaydı, bunu kullanacağını biliyordum ve önce onu öldürmeye karar verdim. Bunu bir kaza gibi göstermek için tüm planlarımı hazırlamıştım ama Lara neyin peşinde olduğumu tahmin etti ve beni durdurdu. Bana Gamire'yi geri almak için harekete geçtiklerinde, Taryn'i gemi kırıcıları kullanmalarına yardım etmeye zorlamaya çalışan Maridrinian askerleriyle nasıl karşılaştıklarını anlattı. Taryn reddetmiş. Babamın askerlerinin ona yapabileceklerinin en kötüsüne maruz kaldığı onca uzun aydan sonra, Taryn halkını korumak için daha fazla acı çekmeye hazırdı. Kendisinin İthikanyalıların canını almak için kullanılmasına izin vermeden önce ölmeye hazırdı."

"Kulağa doğru geliyor." Kuzeni hiçbir zaman asker olmak istememişti ama Taryn, Ahnna'nın tanıdığı en cesur insanlardan biriydi.

"İnsanlar her zaman davaları uğruna her şeye katlanabilecekleri konusunda büyük laflar ederler. Uğruna ölmek için. Ama bu kapasitenin gerçekten ne kadar nadir olduğunu biliyor musunuz?"

Bronwyn doğruldu, Ahnna'yı iterek yolundan çekildi ve yüzünü ellerinin arasına aldı. "Yerleşkede bulunan bizler, halkımızın büyük zalimini yok etmek üzere Ithicana'ya gidecek kişi olmak için birbirimizle yarışıyorduk. Hiçbirimiz babamızın gizlilik adına reddedilenleri kurban etme niyetinde olduğunu fark etmedik, bu yüzden hepimiz

farklı nedenlerle motive olmuşlardır. Onur. Gurur. Adalet. Sadakat. Ama ben... Beni motive eden korkuydu. Kaybetme korkusu değil, *kazanma* korkusu. Çünkü bir erkekle evlenmek zorunda kalmaktan daha kötü bir kaderi hayal bile edemezdim."

Ahnna sessiz kalarak arkadaşının itirafını dinledi, çünkü bunu duyan ilk kişi olabileceği aklına gelmişti.

"Bize yatak odası sanatını öğreten Mezat Hanım'la birlikte bu derslere katılmak zorunda kaldık." Başı hâlâ ellerinin arasında olmasına rağmen Bronwyn başını salladı. "Size şunu söyleyeyim, hiçbir şey saklamadı. Hepimiz hizmetçiydik ama o bizimle işini bitirene kadar yatak odasında bir erkeği memnun etmekle ilgili bilinmesi gereken her şeyi öğrendik. Bize anlattıkları beni geceleri uyutmadı. Uykuda ve uyanıkken rüyalarım girdi ve kazanmayı istemekten, *buna katlanmaktan* kaçınmak için kaybetmek için umutsuzluğa kapıldım. Halkımı hiç düşünmedim. Siyaseti düşünmedim. Büyük zalimi alt edersem yapabileceğim tüm iyilikleri düşünmedim. Tek önemsemişim kendimi hayal edebileceğim en kötü dehşetten korumaktı."

Bronwyn'e af dilemek cazip geliyordu ama Ahnna sözlerinin, Bronwyn'in kazanmayı reddederek Ithicana'ya saldırmayı reddettiği gerçeğinden kaynaklanıp kaynaklanmayacağını merak etmekten kendini alamıyordu. Bu da diğer kadının aradığı bağışlanma değildi.

"O zamanlar kendi zayıflığımdan nefret edemeyecek kadar korku içindeydim ama o zamandan beri..." Bronwyn sözlerini yarıda kesti. "Taryn'in ne yaptığını, nasıl güçlü durduğunu duyunca... onun metanetine hayran kaldım. Taryn çok az insanın sahip olduğu bir güce sahip ve bu kadar uzun süre güçlü durduktan sonra öfkeyle tüketilmesine izin vermek trajedilerin en büyüğü olur. Bunu önlemek istiyorum."

Ahnna, "Kendi öz değerini Taryn'in kendini yakmayı seçip seçmemesine bağlayamazsın," dedi.

"Hayır, yapamam." Bronwyn ayağa kalktı. "Ancak, arkadaşım demeye başladığım biri için ne kadar çabaladığıma bağlıyabilirim."

Ahnna sessizce Bronwyn'in Taryn'in bitişik odasına gidişini izledi, sonra uzun bir süre tavana baktı, düşünceleri her geçen saniye daha az anlam ifade eden bir karmaşa içindeydi.

Uyumalısın, dedi kendi kendine. *Bu kadar yorgunken düşünemezsin.*

Ki bu doğruydu. Ama birinin tetikte olması gerekiyordu. Gelirken Jor'u yatağa göndermişti çünkü öksürüğü her an daha da kötüleşiyordu. Taryn içki içiyordu ve ruh hallerinden birine giriyordu. Bronwyn de belli ki kendi görevi için Harendell'deydi.

Gökyüzünde Harendellian askerleriyle dolu bir saraydasın, diye mırıldandı yorgunluğu. Burada tetikte olmana gerek yok.

Maridrinialıların Southwatch'a saldırdığı gece de aynı şeyi söylemişti. Askerler ve fırtınalarla korunan aşılmaz bir ada, kutlamak için gardını düşürdüğü bir gece neydi ki? Ahnna parmak uçlarını yüzünü belirleyen, gardını indirmenin ne demek olduğunu hatırlatan yara izinin üzerinde gezdirdikten sonra ayağa kalktı ve odadan çıktı.

Gece yarısını epeyce geçmişti, koridorlar sessiz ve loştu, tek yaşam belirtisi odalardan birinde çalan zile cevap veren hizmetkâr ve koridorda düzenli aralıklarla duran askerlerdi, hepsi de Ahnna'ya selam veriyor ya da reverans yapıyordu ama o koridorlarda gezinirken hiçbir müdahalede bulunmuyorlardı. Ahnna saygısından dolayı hiçbir odaya girmedi. Aslında aradığı şey temiz havaydı, günlerini açık alanlarda geçirmeye alışkın olduğu için saray bunaltıcıydı.

Avluya açılan bir kapı keşfettiğinde, kendisini yüzbaşı olduğunu gösteren madalya ve kurdeleler taşıyan bir askerle yüz yüze buldu. "Ekselansları," dedi asker, alçak sesle eğilerek, "şehre inmek istiyorsanız, uygun bir koruma düzenlemek için zamana ihtiyacım olacak."

"Sadece hava almak istedim," dedi. "Dış duvarda yürüyebilir miyim?" "Ben ayarlarım-"

"Yalnız," diye araya girdi. "Kendi başımın çaresine bakabilecek durumdayım, eminim bunu zaten duymuşsunuzdur."

Tartışmaya hazır görünüyordu ama Ahnna ona fırsat vermek yerine gülümsedi ve sarayı çevreleyen duvarın tepesine çıkan merdivenlerden yukarı çıkmaya başladı. Durduğu yerde hafif bir baş dönmesi hissiyle ellerini taş a bastırdı ve dudaklarından bir nefes kaçtı.

Çünkü etrafı yıldızlarla çevriliydi.

Gece umanın nasıl bir Şey olduğunu böyle hayal ediyordu. AŞağıda görünen tek Şey Şehirdeki fenerlerden ve meŐalelerden gelen altın paracıklarıydı ve durduğu yükseklik nedeniyle yıldıızlı gökyüzü ıŐıkla kaplı bir kubbe gibi üzerine uzanıyordu. Hava da soğuktu, rüzgâr tenini ısıırıyordu.

"Burada tek başına olmamalısın."

Ahnna elinde bıçakla döndü.

James'in arkasında durduğunu gördü. Karanlıkta yüzü görünmüyordu ama boyu ve genişliği, sesi kadar onun olduğunu da gösteriyordu. Damarlarında dolaşan adrenalin, korkudan adını koymayı reddettiği bir Şeye dönüştü.

"Sadece bir erkeğin yanında yalnız kalmamın yasak olduğunu, tamamen yalnız kalmamın yasak olmadığını sanıyıordum."

James onun duymazdan geldi. "Bu güvenli değil."

"Beni korumak için burada olman ne büyük Şans," dedi ve sonra sesinin ne kadar nefes nefese çıktığına sessizce lanet etti. Rüzgârın gürültüsünden bunu anlamaması için dua etti.

James karşılık vermek yerine ellerini korkuluklara dayayıp karanlığa baktı. "zr dilerim," dedi sonunda. "Kardeşimin bu gece seninle konuşma Şekli için. Hiç gereği yoktu."

Tüm vücudu, tanık olduğundan daha fazlasının yaşandığını düŐündüren bir gerginlikle Şarkı söylüyordu. "Daha kültürlü kelimeler kullanmıŐ olabilirsin ama duygu aynıydı. *Gidin*. Ancak ikiniz de hayal kırıklığına uğrayacaksınız çünkü babanız, Harendell kralı, kalmamı çok istiyor gibi görünüyor."

James ne demek istediği anlaŐılmayan yumuşak bir ses çıkardı ve ardından, "Kardeşim Ahnna için iyi bir eş değilsin," dedi.

Bu apaçık ortadaydı ama sözleri yine de acı veriyordu. "Nedenmiş o? Yeterince güzel değil misin? Yeterince hanımefendi değil misin? Yeterince *Harendelli* değil misin?"

Tamamen kızgınlıkla dolu bir nefes çekti. "nk William'ın kendisini iyi hissetmesini sağlayacak bir kadına ihtiyaçı var. Kendini feda etmek pahasına da olsa onu yüceltecek bir kadına. Alexandra gibi bir kadın."

Anne olmak mı istiyor?" sözleri boğazında düğümlendi, ancak Ahnna bu sözleri bastırdı ve bunun yerine "Neden yapmayacağıma inanıyorsun?" diye sordu.

"Burada durup, dürüstçe, onun iyi görünmesini sağlamak için yeteneklerinizi veya bilginizi saklayacağınızı iddia edebilir misiniz?" James ona doğru dönerek sordu. "Fikirlerinizden övgü almasına izin vereceğinizi mi? Daha iyi bir iş çıkaracağını bildiğin halde onun liderlik etmesine izin vereceğini?"

"Bir hanımefendinin huzurunda küfür edecek kadar alçaldıysanız, bu gerçekten ciddi bir durum."

"Lanet olsun, Ahnna, bunu ciddiye al."

Onun sözlerinden değil ama arkasındaki çaresizlikten irkildi, çünkü bu gece başka bir şey daha olmuştu. Daha önce tanık olmadığı bir şey... İçini bir korku kapladı. "Bunu ciddiye alıyorum."

"O zaman soruya cevap verin. Bunları yapmaya istekli misin? Harendell'in gelecekteki kraliçesinin kalıbına uymak için kendinizle ilgili her şeyi değiştirmeye istekli misiniz?"

James'in yüzü olan gölgeye baktı, Bronwyn'le yaptığı konuşma kalbinde canlandı. Ithicana uğruna ne kadar ileri gidebilirdi? Halkı uğruna ne kadar büyük bir fedakârlık yapabilirdi? Alexandra gibi bir kadın olabilir miydi? Kendi kocasına annelik yapabilirdi? Ahnna'nın ağzından *evet* kelimesi çıkmaya çalıştı ama dudakları donmuş, hava ciğerlerine sıkışmış gibiydi.

"Ithicana'ya geri dön," dedi James yumuşak bir sesle. "Orada vatanın için burada yapabileceğinden çok daha fazla iyilik yapabilirsin."

Panik Ahnna'nın göğsünde yükseldi, nefesi hızlandı ve dünya dönmeye başladı. "Geri dönemem."

"Neden olmasın?" Ona bir adım daha yaklaştı.

Çünkü halkımı tekrar hayal kırıklığına uğratamam. Yapamam.

"Babam ve kardeşin başka bir anlaşmaya varabilirler," dedi James. "Seninle evlenmek yerine teklif edilebilecek şeyler."

Teselli etmek için söylenmiş ama lanet anlamına gelen sözler... Çünkü Ithicana'nın durumunu iyileştirmek için buradaydı, özgürlüğünün bedelini halkına ödeterek durumu daha da kötüleştirmek için değil.

James bir kolunu kaldırdı, eli yüzünün yan tarafını yakaladı, başparmağı çenesinin altında, onu gölgeli gözlerine bakmaya zorladı. "Neden korkuyorsun, Ahnna? Geri dönersen ne olacak?"

"Hiçbir şey." Sesi soluk soluğaydı ama sesini sabit tutamıyor gibiydi. "O zaman neden titriyorsun?" James'in sesi sertleşti. "Korkuyor musun Kardeşin hakkında? Seni tehdit mi etti? Bu yüzden mi bunu yapıyorsun?"

"Hayır." Dili kalınlaştı, uyuştı, çünkü Aren'in onu tehdit etmesini istemiyordu.

kötü adam olarak resmedilmişti ama gerçeği de kabul edemiyordu. Ülkesinin harabeye döndüğünü ve halkının aç olduğunu. Yoksul olduklarını ve onları kurtarmak için ona muhtaç olduklarını. Daha önce başarısız olduğunu ve bunu tekrar yapmaktansa ölmeyi tercih edeceğini. "Anlaşma..."

"Anlaşmanın canı cehenneme." Onu daha yakına çekti. "Eğer bunu yapman için tehdit edildiysen, ben-"

Aniden geriye doğru sarsıldı, onu da kendisiyle birlikte sürükledi, keskin nefes alışı içgüdülerinin alevlenmesine neden oldu. Kollarının arasında dönerken bir bıçağın gümüş parıltısını gördü. Tam da durduğu yerde.

"Muhafızlar!" diye bağırarak kemerindeki bıçağı çıkardı ve siyah giysili adama doğru hamle yaptı. Ama adam tekrar hamle yapmadan önce dans ederek menzilden çıktı, bıçağı onunkinden daha uzun ve çok keskindi.

Ahnna bıçağıyla saldırıyı savuşturdu, sonra yana doğru adım atarak yumruğunu suikastçının kafasına savurdu ama suikastçı eğildi ve aniden ayağa kalkarak yumruğunu Ahnna'nın karnına indirdi. Ahnna'nın ciğerlerindeki hava boşaldı ama Ahnna ona doğru hamle yaptı ve bıçak omzunda derin bir kesik açtı.

Arkasından metalin metale çarpma sesi geldi, ardından bir acı homurtusu. Ahnna suikastçının yalnız olmadığını fark edince sessizce lanet okudu. James başka bir suikastçıyla dövüşüyordu. Ama alarm zilleri çalıyordu, muhafızlar merdivenlerden yukarı koşuyordu, bu da yardımın geldiği anlamına geliyordu.

Ama bu aynı zamanda suikastçının onu hemen öldürmesi gerektiği anlamına da geliyordu. Ya da kaçması gerektiği anlamına geliyordu. Karanlıkta bile onun kararlılığını hissetti ve bir saniye sonra suikastçı, zar zor engellemeyi başardığı birkaç vahşi kesikle kendini ona doğru fırlattı.

Dizine bir tekme attıJames'in diğer suikastçıyla yerde boğuştuğunu görmek için omzunun üzerinden bir bakış atma riskini göze aldı, ama yardım edemedi

Onu. Rakibi, her engellediğinde kolunun titremesine neden olan bir dizi saldırı daha başlatırken değil.

"Ithicana'da kalmalıydın, kaltak," diye tısladı suikastçı. "Yaşayabilirdin."

"Bana söyleneni yapmakta hiçbir zaman iyi olmadım," diye cevap verdi, kendini bir yuvarlanmaya atıp bacaklarının arasına gelirken bile.

Ahnna'nın omzu adamın hayalarına saplanınca adam acı içinde ciyakladı, Ahnna kalkarken bıçak adamın sırtını aşağı doğru kesti. Vücudu adamın ağırlığı altında gerilmişti ama Ahnna güçlü değilse hiçbir şeydi.

"Hayır!" diye bağırdığını duydu James. "Onu öldürmeyin!"

Ama suikastçıyı çoktan duvardan aşağı atmıştı, çığlıkları gece havasını yarıyordu. Bir kez. İki kez. Üç kez. Ve sonra sessizlik oldu.

Korkuluğa yaslanarak dengesini sağladıktan sonra döndüğünde James'i kollarını ona doğru uzatmış, arkasında yerde hareketsiz bir şekilde buldu.

Muhafızlar, beyaz taşa sıçrayan kanı aydınlatan meşale ışığıyla olay yerine daldı. Sürekli çalan alarm zilleriyle daha da kötüleşen bir ses karmaşası vardı. Sonra James'in elleri kızın yanlarını kavradı, yüzü kızınkinden birkaç santim ötedeydi, nefesi sıcak ve hızlıydı. "Yaralandın mı?"

"Ben iyiyim," diye cevap verdi. "Benimle konuştu ama aksanı yabancıydı."

Daha önce konuştuğu kaptan, "Yaralanmış!" diye ağzından kaçırdı. "Prenses. Sırtı!"

James küfretti ve Ahnna'yı bir oyuncak bebekmiş gibi kolayca avucunun içinde döndürdü, dudaklarından küfürler dökülüyordu. "Lanet olası bir doktor çağırın!" diye bağırdı kaptana. "Gidin!"

Sonra James onu kollarına aldı.

Ahnna bir an için konuşamayacak kadar sersemlemişti, çünkü yetişkin hayatı boyunca kimse onu kucağına almamıştı ve James bunu iki kez yapmıştı. "Beni yere bırak!"

Onu görmezden geldi.

"James, bacaklarımda hiçbir sorun yok! Sadece bir çizik!"

"Gömleğinin arkası kana bulanmış," diye homurdandı ve merdivenlerden inerken onu sabit tuttu. "Ve eğer kıvranmayı bırakmazsan, seni düşürecekim."

Adamın tutuş gücü göz önüne alındığında, onu bırakması için kıvranmaktan fazlası gerekecekti ama Ahnna yine de kendini kurtarmaya çalışmaktan vazgeçti. "Bu çok saçma."

Aşağıdan biri, "Doktor sizinle odasında buluşacak, efendim," dedi. "Ve davetsiz misafirleri aramaya başladık. Tüm saray kilit altına alındı."

"Küçük bir merhamet," diye mırıldandı. "Beni aşırı büyümüş bir çocuk gibi taşıdığına daha az insan şahit olacak."

"Gözleri olan hiç kimse seni bir çocuk sanmayacak," diye karşılık verdi ve Ahnna bastırıldığı sert göğsün, dizlerinin altındaki ve belinin arkasındaki kolların, yanağının omzuna yaslandığının derinden farkına vardı. Eğer Ahnna'nın ağırlığı bir yükse, James saraya girerken bunu belli etmedi, uzun adımlarla koridorlarda yürüyordu, ki bu koridorlar *tecride* rağmen ağzı açık kalmış soylularla doluydu ve her biri dramatik bir şekilde spekülasyon yapıyordu. Odasına vardıklarında Ahnna dedikoduların, bir düzine suikastçının saldırısına uğradığı için ölümün eşiğinde olduğu noktasına kadar tırmandığından emindi.

"Nerede o?" Taryn'in bağırışı Ahnna'nın odasında yankılandı. "Ya kuzenime gitmeme izin verirsin ya da seni bir domuz gibi doğrarım!"

James odasına girdi ve Ahnna kuzeninin onu görünce yüzünün solduğunu, Jor'un ona ulaşmaya çalışan bir muhafızı iterek yolundan çekildiğini gördü. Bronwyn bir şekilde tüm muhafızları atlatmayı başarmıştı, "Durum ne kadar kötü?" diye sorarken mavi gözleri kocaman açılmıştı.

"Bir şey yok," diye homurdandı Ahnna, sonra James'in onları bırakmasını sağlamak için bacaklarını tekmeledi, ama James onu dikkatlice yatağa indirene kadar sadece tutuşunu sıkılaştırdı. Taryn bir anda onun üzerindeydi ve Ahnna'nın gömleğini kesip çıkardı.

Kuzeni yüzünü buruşturarak, "Tanrı aşkına," dedi. "Sadece küçük bir kesik. Birkaç dikişle iyileşirsin. Kesinlikle taşınmana gerek yoktu."

"Biliyorum." Ahnna sesindeki ekşiliği saklamaya çalışmadı. "James'i suçla."

Kelimeler dudaklarından dökülür dökülmez bir baş dönmesi dalgası onu sardı. Yüzünü buruşturarak doktorun James ve Bronwyn'le yaptığı konuşmaya odaklanmaya çalıştı ama nabzının sesi onları . Bronwyn'in yüzü bembeyazdı, James'in çenesi gergindi ve doktor bir çantadan birkaç cam şişe çıkarırken, "Sorun ne?" diye sordu.

Bronwyn yatağın yanında diz çöktü. "James, Amaridli suikastçıların kılıçlarını genellikle wraithroot ile zehirlediklerini söylüyor. Doktor yaradaki izleri test edip seni tedavi edebilir ama sakın olmalısın."

Bu ismi daha önce duymuştu. Pahalı bir zehirdi ve Harendeliler tarafından kullanılmıyordu. "Panzehir mi?"

"Bir moda." Bronwyn Ahnna'nın saçlarını geriye doğru düzeltti ve terden sıırıslam olmuş saç tellerini alnından sıyırdı. "Eğer gerçekten wraithroot ise, kalbinizin mümkün olduğunca yavaş atmaya devam etmesi kesinlikle çok önemli, James sizi bu yüzden taşıdı. Eğer atmaya başlarsa, zehir kalbinin daha hızlı atmasına neden olur, ta ki-"

Ahnna zehir bilgisini hatırlayarak, "Duruyor," diye fısıldadı.

Bronwyn mırıldanarak onayladı. "En çok kurban kendini zorluyorsa ve aynı zamanda panikliyorsa etkili olur. O yüzden sadece nefes alın."

Asık suratlı doktor bir parça gazlı bezi yaraya bastırdı, ardından şişelerden birinden kana bulanmış pamuğun üzerine bir madde döktü. Fısıldadı ve yüzünü buruşturdu. "Wraithroot, hiç şüphe yok. Sakinleşmeniz için size sakinleştirici vereceğiz, Majesteleri. Eğer bunu içerseniz-"

"Hayır!" Ahnna teklif edilen şişeyi elinin tersiyle itti. "Sakinleştirici yok!"

"Size zarar vermez," dedi doktor muhtemelen yatıştırıcı olması gereken ama bunun yerine tamamen küçümseyici bir sesle. "Sadece zehir sisteminizden geçene kadar sizi uyutur."

Onu *uyutur* ve etrafında ne olursa olsun uyutmaya devam ederdi. Değer verdiği herkes suikastçılar tarafından kılıçtan geçirilebilirdi ve Ahnna'nın onlara yardım etmek için yapabileceği hiçbir şey yoktu. "Hayır! Buna ihtiyacım yok. Ben iyiyim."

"Majesteleri, çok duygusalsınız," dedi doktor. "Bu sınavda size daha sağlam zihinlerin yardım etmesine izin verin."

"Git kendini becer!" Ahnna ona bağırdı.

Doktor kaşlarını çattı. "Ithicana'da işlerin nasıl yürüdüğünü bilmiyorum ama Harendell'de-"

James şişeyi doktorun elinden aldı. "Lütfen dışarıda bekleyin." Doktor kapıyı çarparak çıkarken, "Ben iyiyim," dedi. "Ben iyi değilim. İhtiyacım var. Sakinleşeceğim."

Yine de gümbürtüsünü duyabiliyordu, kalbi sanki ağır bir yük taşıyarak merdivenlerden inip çıkarak saatler geçirmiş gibi çarpıyordu.

Bronwyn onun bileğini tuttu, parmakları sıkıca bastırdı. "Onu yakaladı. Fazla zamanımız yok."

"Ahnna, beni dinle," dedi James. "Wraithroot yüzünden ölen adamlar gördüm. Güçlü adamlar, kalpleri göğüslerinde parçalanıyordu çünkü geri çekilmeyi reddediyorlardı."

"Ben daha güçlüyüm." Sözcükler soluk soluğa nefesler arasında çıktı, göğsü kasılıyordu. "Ben iyiyim. Bana ilaç verme."

Jor öksürdü, sonra dedi ki, "Onu sıkıştırmamız gerekecek. Boğazına zorla sokacağız."

"Hayır!" Omuzları cama çarptı ama yataktan kalktığını hatırlamıyordu. "Lütfen yapma. Lütfen yapma." Yüzü ıslaktı, göğsündeki acı inanılmazdı. "Nefes almak için bir dakikaya ihtiyacım var."

"Ahnna, aptalca davranıyorsun!" Jor bağırdı. "Al şu lanet toniği!"

"Ahnna, lütfen," diye hıçkırdı Taryn. "Seni kaybedemem!"

Bronwyn, "Ahnna, bunu yapmazsak yaşamak için dakikaların var," diye yalvardı. "Her şey yoluna girecek!"

"Yapamam." Gözleri üçünün arasında gezindi, yüzleri bulanıklaşmaya başladı. "Bunu riske atamam."

James şişeyi Taryn'in eline tutuşturduktan sonra Ahnna'ya doğru bir adım attı. "Neden yapamıyorsun? Ne olacağını sanıyorsun?"

"Bilmiyorum." Dizleri titriyordu, uğultu kulakları sağır ediyordu. "Tetikte olmam gerek."

Başını eğdi, kaşları çatıldı. "Burada kimse sana zarar vermeyecek. Yemin ederim."

"Sen... anlamıyorsun." Göğsü acı içindeydi. "Nöbet tutmam gerekiyor. Onları korumam gerek."

Bacakları büküldü ve James onu yakalamak için hamle yaptı. Parmakları saçlarına dolandı ve başını dik tuttu. Kehribar rengi gözleri onunkileri yakarken, "Ben kalacağım. Nöbet tutacağım."

Gözleri yanıyor, yaşlar yanaklarından aşağı süzülüyordu.

"Söz veriyorum Ahnna," dedi. "Sen uyanana kadar senin gözlerin olacağım. Lütfen bunu yapacağıma güven."

Neredeyse bir yabancıydı. Bir yabancı. Hiçbir parçası ona güvenmemeliydi ama Ahnna fısıldadı: "Sana güveniyorum..."

Taryn'in dudaklarına bastırıldığı tonik mide bulandırıcı derecede tatlıydı, yutarken boğulmasına neden oluyor, sonra da boğazından aşağı hızla inerken yakıyordu. Vücudu acı içindeydi, kalbi teklemeye başlamıştı ama sonra dünya ikiye bölündü. Sonra üçe.

Yığıldı, James'in göğsüne düştü, her şey kararırken kolları onu sardı. Duyduğu son şey James'in "Seni izlemeye devam edeceğim" diye fısıldayan sesiydi.

21

JAMES

James soğuk cama yaslanırken yüzünde bir ter damlası belirdi, kendi kalbi hınzır bir hızla atıyordu. Ahnna göğsüne yaslanmıştı, kollarında ölü bir ağırlık vardı ama göğsü hâlâ inip kalkıyordu.

Bronwyn onu bileğinden tutmuş, Ahnna'nın nabzını izlerken gözlerini kaçırıyordu, sonra hafifçe başını salladı. "Kalbi yavaşlıyor." Başını sallayarak ekledi, "Ne kadar basit bir tedavi."

"Yine de wraithroot'un sayısız aldığını gördüm," diye mırıldandı. "Bir savaştan geri adım atmayı reddeden, sonra da cesaretleri yüzünden ölen adamlar." Bronwyn'in yanından geçip İthanyalılarına baktı. "Ona ne oldu böyle? Neden gardını düşürmekten bu kadar korkuyor?"

"Savaş oldu," diye cevap verdi Jor, gözleri karanlık ve hastalıkla gölgelenmişti. "Ahnna Ithicana'yı hayatımda tanık olduğum en iğrenç savaşa sürükledi ve hükümdarlığı sırasında yaşanan her şeyin yükünü omuzlarında taşıyor. Onun nelere katlandığını anlamaya başlayamazsınız."

"Bu yüzden mi geri dönmek istemiyor?"

Yüzleri kıpırtısızdı, tıpkı İthikanyalıların maske taktığı zamanlardaki gibi okunamaz haldeydi. Sonra Jor omuz silkti. "Geri dönmenin bir seçenek olduğunu düşünmedim. Söz sözdür, hepsi bu. Ithicana sözünü tutar."

Ne saklıyorlar? Ahnna'nın sırlarını mı? Yoksa Ithicana'nın mı?

"Harendell gibi."

James seğırdi, babasının odaya girdiğini fark etmemişti. Kılıcı belinde, gömleğinin kolları yukarı kalkık, babası İthikanyalıların yanından geçerek James'in yanına diz çöktü. Parmaklarını Ahnna'nın boğazına bastırdı, sonra da yüzünü buruşturdu. "Korkağın silahı, wraithroot. Cesede bir göz attım. Tanımlayıcı hiçbir özellik, giysi ya da silah yok ve yoldaşı da kulenin dibinde posadan başka bir şey değil. Ancak zehir bize bilmemiz gereken her şeyi anlatıyor."

Amarid.

Aklında bunun diğer ulus olduğuna dair hiçbir şüphe olmamalıydı ama yine de... James on yıldan uzun bir süreyi batı komşularıyla savaşarak geçirmişti ve bu iki suikastçinin dövüş tarzı... farklı hissettirmişti. Aynı zamanda acı verici bir şekilde tanıdıktı.

"Amaridliler seni üç kez öldürmeye çalıştı," diye mırıldandı babası. "Ve hâlâ nedenini bilmiyoruz."

Ama hedefleri James değildi. Bu kez Ahnna'nın peşine düşmüşlerdi ve bu da karnındaki mide bulantısını daha da artırmıştı.

"İçeri nasıl girdiklerini biliyor muyuz?"

"Henüz değil," diye yanıtladı babası. "Gerçi ziyafete o kadar çok kişi geliyor ki, güvenliğimizi aşmak o kadar da zor olmazdı. Odasında kalsaydı yeterince güvende olurdu. Koruması olmadan ne yapıyordu?"

Olduğu kişi olmak.

"Görevlilere söylediği şey *biraz hava almaktı*," diye yanıtladı James. "Saldırdıklarında onu içeri dönmeye ikna ediyordum." Gerçeğin tamamı bu değildi ama Ahnna'nın Harendell'den kendi isteğiyle ayrılmasını sağlamaya çalıştığını da itiraf edecek değildi. Babasının, Ronan'ın istekleri ne olursa olsun bu evliliği sürdürmeye niyetli görüldüğü düşünülürse, James'in ona karşı çıkmasını hoş karşılamayacaktı.

"Zor öğrenilmiş bir ders, ancak birkaç gün içinde tamamen iyileşeceğine şüphe yok," dedi babası. "Onu yatağa yatırın. Doktor onun sağlığıyla ilgilenecek ve ben de senin içeri nasıl girdiklerini bulmaya odaklanmanı istiyorum."

Birinin damadı ya da uşağı eksik olacak ve ben onları aramıza kimin getirdiğini bilmek istiyorum."

"Onu bırakamam."

Babasının gözleri ona dikildi, sonra da kısıldı. "Neden olmasın? Kişisel korumaları onu izlemek için burada ve senin titizliğine ihtiyacım var."

"Ona kalacağımı söyledim."

"Saatlerce bilinci kapalı kalacak. Gerekirse gidin ve sonra geri dönün."

"Söz verdim." Ve babasının derinlemesine incelemesinden hoşlanmadığı için ekledi, "Evimizde saldırıya uğradı. En azından bunu yapabilirim."

Sessizlik uzadı ve James babasının bahanesinin ötesini gördüğünden şüphelendi, ama tek söylediği, "Nasıl istersen. Yine de söz verirken daha mantıklı olmayı öğrenmelisin Jamie. Başka taahhütlerin de var."

"Evet, baba."

Babası doğruldu ve İthikanyalıları gözden geçirdi. "Burası soylularınızın elementler tarafından korunduğu ve istediklerini yapmakta özgür oldukları İthicana değil. Daha dikkatli olun."

Jor öksürerek ağzını kapattı, sonra başını salladı. "Ona daha yakından göz kulak olacağız, Majesteleri."

Babası ayrılırken doktor tekrar içeri girdi, ağzını sıkı bir çizgiyle büzerek, "Görüyorum ki onun duygularına hâkim olmuşsunuz lordum. İyi iş çıkardınız. Yarasını dikeceğim ve sonra tek ihtiyacı dinlenmek olacak."

Bronwyn, "Yapacağın şey hemen siktirip gitmek olacak," dedi. "Uykusunda ona dokunmana izin vermeden önce ellerini kesip sana yedireceğim. Ona dikiş atabilirim. Ver şu çantayı bana."

"Böyle bir şey yapmayacaksın, seni kaba kadın!"

Çanta üzerinde bir çekişme başladı, Bronwyn, destek için James'e bakan yaşlı adamı kolayca alt etti.

James, Veliant prensesin agresif yöntemlerine katılmadığından değil ama hayal kırıklığına uğradığından nefes verdi. "Sorun değil Doktor. İş bittiğinde eşyalarınızın size geri verildiğini göreceğim."

"Korkunç yaratık," diye mırıldandı yaşlı adam, aceleyle kapıya doğru giderken. "Veliantların hepsi deli. Her biri."

"En azından biz melez değiliz!" Bronwyn arkasından bağırdı, sonra topuğunun üzerinde dönerek James ve Ahnna'nın yanında dizlerinin üzerine çöktü. "Taryn, biraz kaynamış su için şu çaydanlığı tekrar ateşe koyabilir misin? Jor, kapıların güvende olduğundan emin ol ki o züppe beni tekrar kızdırmak için buraya girmenin yolunu bulamasın."

Jor kolunun içine tekrar öksürdü, sonra başını salladı ve kapıları emniyete almaya gitti, Taryn çoktan ateşi yakmıştı.

"*Fopdoodle?*" James, Ahnna'nın ağırlığını boynunun açısı daha iyi olacak şekilde değiştirerek sordu, saçlarının kokusu kanla karışmış olsa da burnunu dolduruyordu.

Veliant prenses sırtarak, "Bunu daha önce duymuştum ve kullanmak için can atıyordum," dedi. "Uygun bir an mıydı?"

"Oldukça."

Güldü, farklı Veliant gözleri arkalarındaki pencere camından yansıyan ışıktaki parlıyordu, sonra ifadesi daha ciddileşti. "Güvenliğiniz konusunda bir şeyler yapmalısınız. Askerleriniz tembel ve dikkatleri dağınık, yarısı da hafif sarhoş. Bu konularda uzman sayılırım ve şu ana kadar hiç etkilenmedim. Kız kardeşim kraliçeye sert ifadeler içeren bir mektup yazmaya niyetliyim." Ona vahşi bir gülümseme verdi. "Ithicana'nın, açıklık için. Kız kardeşlerimden ikisi kraliçe."

"Değişiklikler yapılacaktır." Ahnna'nın Gökyüzü Sarayı'nın güvenliğine ilişkin değerlendirmesine şaşırmadığı kadar kızgındı da. Soyluların ve hizmetkârlarının saraya giriş çıkış trafiği çok yoğun ve olması gerekenin yarısı kadar bile denetime tabi değildi ve Ahnna yüzden neredeyse ölüyordu. "Onu yatağa yatırmamı ister misin?"

"Hayır, bu daha iyi bir açı." Doktor çantasının içini karıştırarak çeşitli bitki paketlerinin üzerindeki etiketleri inceledi, ardından başıyla onayladıktan sonra mırıldandı: "Taryn, su kaynayınca Jor için bundan bir çay yap. Öksürüğüne iyi gelecektir ama tadı berbat. Onu uyarma yoksa içmez."

"Korkunçsun Bron," diye mırıldandı Taryn, dumanı tüten bir kâse su koyduktan sonra paketi alıp boş bir bardağa bir tutam koydu. "İhtiyacın olan başka bir şey var mı?"

Bronwyn bir parça temiz pamuğu suya daldırıp soğumasını beklerken, "Ona verdiğimiz sakinleştirici tuhaf bir şey," dedi. "Gerçekliğin parçaları rüyalarına girecek. Duyduğu şeyler. Hissettiği şeyler. Bence gerçek uykuya dalana kadar ona şarkı söylemek akıllıca olabilir."

"I..." Taryn'in yanakları kızardı, gözleri James'e kaydı, onun varlığından rahatsız olduğu belliydi. "Neyin doğru olacağını bilmiyorum-"

"Sığırları yatıştırmak için söylediğin şarkı," diye araya girdi James. "O şarkıyı severdi."

Genç kadın ona baktı, muhtemelen bu bilgiyi nereden bildiğini merak ediyordu ama sonra başını salladı. Fincanı Jor'a uzatarak, "Bu öksürüğüne iyi gelecektir ama hepsini içmelisin," dedi.

Yaşlı adam şüpheyle kokladıktan sonra, "Ben dışarıda nöbet tutacağım," dedi. Bir lokma aldıktan sonra yüzünü buruşturdu. "Bu iğrenç bir şey."

Bronwyn, "Senin öksürüğün de öyle," diye karşılık verdi. "İç şunu ihtiyar. Bu gece sana ihtiyacımız var."

Jor, "Bunun için çok yaşlı," dedi ama elinde fincanla oradan ayrıldı.

Kapı kapandıktan sonra sessizlik uzadı ama Bronwyn hâlâ kanayan yarayı temizlemek için bezi indirdiğinde Taryn şarkı söylemeye başladı.

James sığırların neden hiç şikâyet etmeden onu köprü boyunca takip ettiklerini hemen anladı: Ahnna'nın övgüleri abartı değildi. İlk başta sesi bir fısıltı kadar yumuşaktı. Yine de bir büyü'nün gücüne sahipti, kelimeler yatak odasının taş duvarları arasında yankılanırken rüzgârın iç çekişi gibiydi. Eğer duyduysa bir ağıttı. Ruhunu kesen bir şarkı. İncelemesinin hoş karşılanmayacağını bilen James bakışlarını Ahnna'ya indirdi, Bronwyn tuniğinin harap olmuş ipeğini geri çekip kürek kemiğinin yanındaki derin kesikten kanı ve zehir kalıntılarını temizlerken midesi sıkıştıyordu, bıçak kasın içine ulaşmıştı.

"Huysuz mu?"

"Hayır," diye mırıldandı, kendisi oradayken kızın bu kadar kötü yaralanmış olmasının içinde yarattığı öfkeyi dizginlemeye çalışarak. Suikastçılar onu o kadar habersiz yakalamışlardı ki. Ama Ahnna'nın yanındayken sanki ondan başka kimseyi görmüyordu.

Bronwyn yaptığı tentürle ıslatılmış başka bir bezi kaldırdı ve yaranın üzerine bastırduğunda Ahnna inledi ve kıpırdandı. Veliant prenses irkildi, nabzını kontrol etmek için Ahnna'nın bileğini tuttu ve başını salladı. "Onu sakın tut."

Göğsünde, zehrin onu ele geçireceği ve bu konuda yapabileceği hiçbir şey olmadığı korkusu yükseldi. Bu yüzden James aklına gelen tek şeyi yaptı ve parmaklarını kızın saçlarında gezdirdi. Geriye doğru düzeltti ve kulağının arkasına sıkıştırdı, bu hareket çocukluğundan zar zor hatırladığı bir anıdan kaynaklanıyordu. Annesi bir kâbustan sonra ona şarkı söylüyor, yumuşak elleriyle saçlarını okşuyordu. Onunla birlikte ölmüş olan bir tür rahatlık.

Ahnna onun dokunuşuyla sakinleşti ve ona bu şekilde dokunmak uygun olmadığı için duracaktı ama Bronwyn mırıldandı, "Ne yapman gerekiyorsa yap. Tüm zehri çıkardığımdan emin olmalıyım."

Sonra tentürü yaranın içine dökerek yarayı temizledi. Ahnna gerildi ve Bronwyn tekrar saçlarını düzeltti, parmaklarının altındaki doku ipek gibiydi, örgüler gevşemişti. Bronwyn çalışırken o da saç örgülerini çözdü, kandan uzak tutmak için yana doğru çekti, parmakları Ahnna'nın sırtının derisini okşadı. Uzun boynunun dibinde belli belirsiz bir çizgi uzanıyordu; üstteki deri güneşte bronzlaşmış, alttaki deri ise süt gibi solgundu ve Bronwyn bunun açık havada geçirilecek sonsuz saatler anlamına geldiğini bilerek çizgiyi takip etti.

Sırtında ve omuzlarında kaslar vardı, ince ama gergindi ve Bronwyn iğneyi etine batırırken bu kaslar esnedi. "Sakin ol," diye mırıldandı, prensesin becerikli parmaklarının kopan eti birbirine bağlamasını izlerken, Ahnna'nın bacaklarının onunkilerin üzerine yayılmış olmasını ya da belden yukarısının neredeyse çıplak olmasını umursamıyordu. Tek umursadığı, prensesin bu durumdan uyanıp Ahnna'nın adabına ve görgüsüne yönelik bitmek bilmeyen iğnelemeleriyle onu kızdıracak olmasıydı. O sırtışını yine ona çevirecek ve hiç tereddüt etmeden yapacağı zekice bir iğnelemeye karşılık verecek bir karşılık bulmaya çalışacaktı.

Bronwyn yaranın temiz bir bez bastırdı ve Ahnna'yı hafifçe kaldırarak etrafına uzun bir bandaj sararak yerine . "Artık onu dinlenmesi için yatağına yatırmalıyız."

James dikkatle Ahnna'nın kıpırtısız bedenini döndürdü, tuniğinin parçalanmış kalıntıları düşerken gözlerini tavandan ayırmadı. Kendi bacaklarını da altına alarak ayağa kalktı ve hâlâ tavana bakarak hafızasıyla yatağa doğru yürüdü.

"Onu yere bırak."

Taryn'in şarkısı odayı doldurmaya devam ederken Ahnna'yı yatağa indirdi, Bronwyn'in onu battaniyeyle örttüğünü duyana kadar aşağı bakmadı. Ahnna'nın yüzü yastıkların mavi ipeğine karşı solgundu, saçları gevşek ceviz, kehribar ve bronz bukleler halinde etrafına yayılmıştı, uzun kirpikleri yanaklarına bastırmıştı. O kadar acı verici bir güzelliğe sahipti ki James'in nefesi göğsünde sıkışıp kaldı, kalbi, edep bunu yapmasını gerektirse bile başka tarafa bakmasına izin vermedi.

Bronwyn'in iç çekişi gözlerini yukarı kaldırdı, korku onu Ahnna'nın durumunun umduğundan daha kötü olduğuna inandırdı. Ancak Veliant prensesi ne ona ne de Ahnna'ya bakıyordu. Gözleri Taryn'e sabitlenmiş, onun şarkısıyla mest olmuştu.

Taryn sözlerini bitirdiğinde Bronwyn kolunu gözlerine sildi, sonra çenesini kaldırarak James'e döndü. "Yardımanız için teşekkür ederim. Artık gidebilirsiniz."

"Ona kalacağımı söyledim."

"değil. Ahnna'nın umurunda olmaz."

Evet, öyle olacak.

Yatağın yanına bir sandalye çekip oturduktan sonra şöyle dedi: "Verdiğim sözleri tutmamakla suçlandım leydim. Ama asla tutmamakla değil."

UYANMAK DÜŞÜNCELERİNİ BATAKLIKTAN ÇIKARMAK GİBİ GELİYORDU, yaşananlar zihninde yuvarlanıyordu, bu yüzden Ahnna nihayet gözlerini açtığında utançtan yerin dibine girmişti bile.

İlk gördüğü şey Taryn'in duvara dayalı bir sandalyede uyuduğu oldu; kuzeninin başı, boynunun ağırtmasına neden olacak bir açıyla sallanıyordu, çenesinden salyalar akıyordu ama bıçağı bir elinde sıkıca tutuyordu. Eğer uyandırılırsa, sallanarak uyanacaktı.

Ahnna kıpırdandı ve gözleri, üzerinde tanıdık yara izleriyle işaretlenmiş büyük bir elin durduğu siyah pantolon giymiş bir takıldı. Bakışları askeri üniforma giymiş bir kolda, kurdeleler ve madalyalar üzerinden omuzlardaki altın püsküllü apoletlere doğru ilerledi ve James'in yüzünde durdu.

Taryn'in aksine o uyanıktı. James'in gözleri odanın diğer ucuna sabitlenmişti, altındaki deri yorgunluktan gölgelenmişti, Taryn'in onun kanı olduğunu varsaydığı sıçramalar, onu son gördüğünde olduğundan çok daha fazla kirli sakal gösteren yanağındaki çillerin arasında kurumuştı.

Senin için nöbet tutacağım. Sesi hafızasında yankılandı ve Ahnna'nın göğsü sıkıştı çünkü adam sözünü tutmuştu. En son ne zaman birinin ona söz verdiğini ve sözünü tuttuğunu hatırlayamıyordu.

Sonra başı döndü ve James şöyle dedi: "Sizi uyanık görmek güzel, Majesteleri. Herkes rahatlayacak."

Adamın bakışlarının tonu ilk kez dikkatini çekmiyordu. Altın sarısı neredeyse parlıyor gibiydi. Sadece Ithicana'da bulunan büyük kedilerin yüzlerinden ona bakarken gördüğü bir renkti ve yine de bir şekilde ona tamamen uyuyordu.

"Ne zamandır uyuyordum?" Sözleri zımpara kağıdının üzerinde sürükleniyor gibiydi. Cevap vermeden önce James bir sürahi sudan bir bardak doldurdu.

"On sekiz saat."

Ve tüm bu süre boyunca kalmıştı. Bunu kesinlikle biliyordu, çünkü onu deliliğe sürükleyen karakterinin aynı özellikleri, ona verdiği sözü asla bozmamasını da sağlıyordu.

Ahnna dengesiz bir nefes aldı, sonra kendini dirseğinin üzerinde yukarı itti ve sırtından aşağıya doğru inen acıyla ırkıldı.

"Dikkat et!" Bardağı sertçe yan sehpaaya bıraktı, kenarından su sıçradı, sonra ona doğru uzandı. Bir eli çıplak göğüslerini ortaya çıkarmak için aşağı kaymadan önce battaniyeyi yakaladı, diğeri altından kayarak onu dikleştirdi. Eli teninde serindi, dokunuşunun hissi ne kadar uğraşırsa uğraşsın tam olarak yakalayamadığı bir anıyla alay ediyordu, bu anı bir şekilde daha önce sadece bir kez duyduğu bir şarkıyla bağlantılıydı.

Sonra James elini çekti, yastıkları kadının arkasına doldurdu. "Bronwyn dikişlerine zarar verirsen sinirlenecek birine benziyor."

"Dikişi o mu yaptı?" Ahnna adamın uzattığı bardaktan açgözlülükle içti.

"Evet. Bu tür konularda epey eğitim almış gibi görünüyor."

Ahnna, "Silas'ın belli bir yaşa gelmiş bütün kızları böyle yapar," diye mırıldandı ama bilinci yerinde değilken kendisiyle ilgilenenin Harendellian doktor değil de Bronwyn olması içini rahatlatmıştı. "O suikastçıların kim olduğunu öğrendin mi?"

"Wraithroot kullanımı Amaridian olduklarını gösteriyor." James ayağa .
"Ve son olaylar göz önüne alındığında bu mantıklı bir sonuç."

Ahnna yanaklarının içini ısırđı, çünkü bir önceki saldırı James'i hedef almış olsa da, bu suikast girişiminin hedefinin kendisi olduğuna dair aklında hiçbir şüphe yoktu. Dikkatini savaştığı adama vermiş olsa bile, diğer suikastçının James'i öldürmekten çok onu geçmeye çalıştığını fark etmemişti. Bu da ya Katarina'nın hedeflerini değıştirdiğı ya da suikastçıların Amarid'in kraliçesi tarafından gönderilmediğı anlamına geliyordu. Yetişkinlik hayatının çoğunda Amaridli korsanlarla savaştığı için onların nasıl savaştığını biliyordu. Ve bu adamların savaşma şekli hiç de Amaridli değildi. Ama Katarina değilse, o zaman kim?

Keris'in Virginia tarafından da doğrulanan uyarısı kafasını doldurdu ve Ahnna sertçe yutkundu.

"Muhafızınız hasta ve diğer ikisi de yorgun," dedi James. "Sizin haberiniz olmadan güvenliğinizde değışiklik yapmak istemedim, ancak Harendell'in saflarından boşlukları doldurmak için bireyler seçmek niyetindeyim."

Jor için endişelenmeye başladı ama Ahnna, "Buna gerek yok. Ben hayatım boyunca yaşadım-"

"Leydi Bronwyn, Gökyüzü Sarayı'nın kendi savunmasında bazı boşluklar olduğunu fark etti. Bunlar giderilene ve siz tamamen iyileşene kadar adamlarım sizi koruyacak. Aksini iddia edenleri dinlemeyeceğim."

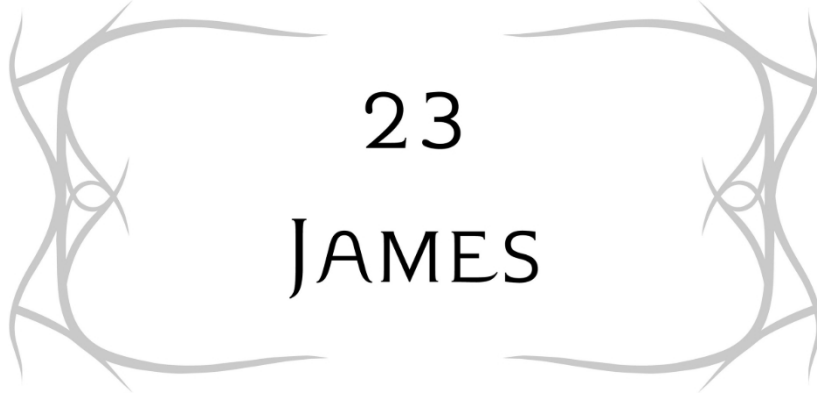
O kadar yorgundu ki tüm konuşma boyunca uyumuş olan Taryn'e baktı. "Geçici olarak."

James başını eğdi. "Dediğiniz gibi leydim. Zehirden arındığınızdan emin olana kadar yatakta kalmanızı ve efor sarf etmekten kaçınmanızı öneririm, ancak önerimi dikkate almayacağınızdan şüpheleniyorum. Size iyi günler."

James uzaklaşmak için döndü ve Ahnna hiç düşünmeden uzanıp onun bileğini yakaladı. Teni Ahnna'nın aşırı ısınmış parmaklarının altında serin ve pürüzsüzdü, James ona döndüğünde temas Ahnna'nın kalbine kıvılcımlar gönderdi, kehribar rengi gözleri bronz rengine dönmüştü. "Teşekkür ederim. Bunun için..." Sustu, sonra başını salladı ve "Teşekkür ederim" diye tekrarladı.

Uzun bir süre kıpırdamadan , kadının eli bileğindeydi; sonra elini çekti. "Böyle bir şey ." Kapıya doğru yürüdü. "Ve bu

bir daha olmayacak."

23

JAMES

JAMES kapıyı arkasından kapatırken sıkıntılı bir nefes aldı, kadının bileğindeki parmaklarının dağlanmış gibi yakıcı hissine rağmen sakinleşmeye çalışıyordu. Hassas bir dokunuş değil, güçlü ve talepkârdı ve bu ellerin vücudunun başka yerlerinde olmasının nasıl bir his olacağını merak etmekten kendini alamıyordu.

Bir öksürük onu tekrar o ana döndürdü ve başını kaldırdığında Georgie ve Bronwyn'in karşılıklı duvarlara yaslanmış, görünüşe göre bir tür çekişme içinde olduklarını gördü.

"Uyandı," dedi Bronwyn'e, sonra öksürerek hem boğazını hem de başını temizledi. "Prensesin korunmasında size yardımcı olmaları için en iyi sekiz adamımızı seçeceğiz." Bronwyn itiraz etmek için dudaklarını araladığında, "Bu sekiz kişi arasından istediğin dördünü seçebilirsin," diye ekledi.

Bronwyn'in dişleri tıkırdadı. "Tamam." Sonra parmağını Georgie'ye doğru kaldırdı. "Ama bu kendini beğenmiş puşta değil."

Bronwyn Ahnna'nın odasında kaybolurken Georgie kıkırdadı. "Ondan hoşlandım."

"Bu düşünceyi aklından çıkar," diye mırıldandı James. "Aksi takdirde kendini sikini kendi boğazına sokarken bulursun."

"Çok sinirlisin." Georgie ceketini düzeltti. "Uykusuzluktan mı yoksa başka bir şeyden mi?"

"İkisi de. Neden buradasın?"

"Çünkü sen de saldırıya uğradın Jamie. Öldürülebilirdin. Baban hem senin sağlığın hem de bu olayı ne kadar kişisel algıladığın konusunda endişeli."

"Her şeyi kişisel algılıyorum." Ayrıca bütün geceyi suikastçının onu öldürmemek için ne kadar uğraştığını düşünerek geçirmişti.

"Doğru, ama on sekiz saattir prensesin odasında oturuyorsun. Lanet olası bir yarış atı gibi işlemelisin."

James koridorda ilerlemeye başladı, Georgie onun uzun adımlarına ayak uydurmak için acele ediyordu. "Dün gece nöbet tutanların yarısının sarhoş olduğu, diğer yarısının da dikkat etmediği anlaşılıyor. Görevde olan herkesin bir listesini istiyorum, çünkü bu başarısızlığın sonuçları olacak. Ama bundan önce en güvenilir sekiz adamımızı seçmenizi istiyorum. Yorumlarını ve ellerini kendilerine saklayacak kişiler olduklarından emin olun."

"Anlaşıldı."

"Peki suikastçıların cesetleri nerede? Onlara bir bakmam gerek."

"Bıçakladığınız kişi mutfaktaki soğuk odada. Diğer..." Georgie yarım bir omuz silkti. "Sanırım onu kayalardan kürekle kazımışlar, muhtemelen bir yerde bir kovanın içindedir. Görmek için neye ihtiyacın var? Üzerlerinde hiçbir şey yoktu."

"Onları tanıyıp tanımadığımı görmek istiyorum," diye mırıldandı James. "Şu muhafızları incelemeleri için Bronwyn'e götürün."

Georgie'yi ardında bırakarak hizmetli merdivenlerinden aşağı indi, ikişer ikişer iniyordu. Hizmetkârlar o geçerken eğilip reverans yaptılar ama James sıkı baş selamları dışında onlara aldırış etmedi. Mutfaklar her zamanki gibi yoğundu, aşçılar o aralarından geçip etlerin saklandığı soğuk odaya ulaştığında bağırılarına ara verdiler. Dışarıda duran bir muhafız onu selamladıktan sonra kenara çekildi ve James lambayı kaldırıp kapıyı açtı.

İri yarı çıplak bir adam kasap masasının üzerine yatırılmıştı, giysileri ve silahları da . James odayı geçip bıçağı ve silahları inceledi.

suikastçının boğazının dibindeki yaraya baktı, sonra da yüzünü taradı. Belki de kırk yaşlarında olan adam kel ve sinekkaydı tıraşlıydı, derisi gençliğinde çiçek hastalığına yakalandığını gösteren yara izleriyle kaplıydı. Ama tanıdık değildi. Kıyafetleri ve silahları alan James, milliyet de dâhil olmak üzere kimlikle ilgili herhangi bir şey var mı diye yakından inceledi ve bir şey bulamayınca cesede yöneldi. Vücudu tepeden tırnağa kontrol ederek dövme ya da belirgin bir yara izi olup olmadığına baktı, adamın uzuvları sertlikten kaskatı kesilmişti.

Hiçbir şey.

Beklediği gibi oldu. Suikastçının başına doğru ilerleyen James, sakinleştirici bir nefes aldıktan sonra adamın göz kapaklarını açarak rengine baktı.

Kahverengi.

James tuttuğu nefesi dışarı vererek odadan çıktı. Nöbetçiye "Cenaze törenini ayarla," dedikten sonra mutfaktan çıktı ve kendi odalarına yöneldi.

Uşağı Thomas, kükreyen ateşin önünde dumanı tüten bir banyoyla bekliyordu. "Lord Hazretleri prensesin uyandığını ve sizin yıkanmanız gerektiğini söyledi."

"Ben-" James aynadaki yansımasını görerek sözünü kesti. Yüzüne kan sıçramış, ceketi ve gömleğinin manşetleri de aynı şekilde işaretlenmişti. "Tamam."

"Tıraş olmak ister misiniz, efendim?" "Hayır."

"Çok iyi, efendim." James'in alışkanlıklarının farkında olan Thomas odayı terk etti.

Kapının mandalını çeviren James botlarını ve giysilerini çıkardı, ardından banyoya adım attı, ancak kendini aşağı indirirken sıcaktan tısladı. Su ve şarap bardakları banyonun yanındaki masada bekliyordu ve suyun altına batmadan önce önce birincisini, sonra ikincisini içti.

Tüm sesler kesildi, dünya yok oldu ve James'i kendisiyle baş başa bıraktı.

Ama Ahnna'nın parmaklarını hâlâ bileğinde hissedebiliyordu.

Onun görüntüleri zihnini doldurdu. Söylememesi gereken bir şeyi söylemek üzereyken ona her zaman yaptığı o küstah sırtışı. Uzun uzun uzanan kaslı bacakları, ipek pantolonun içinde skandal yaratıyor, kumaş kışının sert kıvrımlarına yapışıyor. Ormanda sinsice ilerleyen bir kedi gibi yürüyüşü. Dudaklarının onunkilerin altındaki yumuşaklığı, dilinin onun ağzındaki hissi. Ciğerleri hava isterken bile siki sertleşti ve James banyo suyunun yüzeyini kırarak nefes nefese kaldı.

"Kes şunu," diye homurdandı kendi kendine, bir kalıp sabunu kaparken. "Sayamayacağın kadar çok nedenden ötürü o sana göre değil."

En önemlisi de Ahnna'nın, onu eve dönmeye ikna etmek için neden bu kadar uğraştığını öğrenirse ondan nefret edecek olmasıydı. Ya da girişimlerinde başarısız , kardeşinin karısı olacaktı.

William ondan nefret edebilirdi ama yine de görevini yapardı. Ahnna da öyle. Ve onları birlikte düşünmek parmaklarını yumruk haline getirdi, kıskançlık kanını eritti. Kardeşi yüzünden ilk kez böyle hissetmiyordu ama bu duyguyu hayatında hiç bu kadar yoğun hissetmemişti.

"O senin değil," diye tekrarladı James. "O hiçbir zaman senin olmadı ve olmayacak."

Yine de James sabunla kan ve teri temizlerken, Ahnna'nın görüntülerini zihninden kovamıyordu.

William onun gibi bir kadınla başa çıkamaz, diye fısıldadı düşüncelerinde kıskançlık. Onu mükemmel yapan her şeyi yok edecek. O daha iyisini hak ediyor.

Senin gibi mi? Sadece babasının kaprisiyle sosyal statüye sahip olan yarı Kardifyalı piç mi? Senin hiçbir değer yok, oysa o Ithicana'nın mücevheri.

James sabunu küvetin en ucuna fırlattı, dirseklerini dizlerine dayayarak kanın sikinden çıkıp beynine geri dönmesini sağlamaya çalıştı, böylece sağlıklı düşünebilecekti.

Ama onu istiyordu. Bu vahşi, saygısız kadının onun olmasını istiyordu, evcilleştirmek için değil, bastırmak için çok uğraştığı parçalarını ateşlediği için.

"O bir engel," dedi nefesinin altında. "Uğruna çalıştığın her şeyi mahvetme kapasitesine sahip bir sorun. Onun göğüsleri yerine bunu düşün, seni bok parçası."

Ahnna bir problemli.

Yine de yüzü zihninden kaybolmak yerine, düşünceleri onu Ithicana'ya dönme düşüncesi karşısında gözlerinde çıplak bir korkuyla gösterdi. Kaynağını itiraf etmeyi reddettiği bir korkuydu bu ve James Ahnna ile ağabeyi arasındaki bariz çatışmayı hatırlamadan edemiyordu. Ve babasının, Harendell onu alıkoymazsa Ahnna'nın kaderinin gerçekten de çok karanlık olacağı yönündeki önerisini. Korktuğu her neyse korkunç olmalıydı, çünkü onun insan yiyenlerle, suikastçılarla ve fırtınalarla yüzleştiğini görmüştü, ama Ithicana'ya geri dönme düşüncesi onu neredeyse kırarak gibiydi.

Ve işte buradaydı, onu buna doğru itmeye çalışıyordu.

Onu buna zorlamak gerekiyordu çünkü Ahnna'nın Harendell'de kalmayı seçmesi onu mahvetmeyecekti. Bu onun ölümü olurdu.

James'in gözleri saate gitti, saat öğleden sonraydı. Bir sonraki toplantıya daha bir hafta vardı ama bunun pek bir önemi yoktu.

Çünkü eğer şüpheleri doğruysa, amcasıyla çok zor bir konuşma yapmaları gerekiyordu.

24

AHNNA

"ONLAR AMARIDIAN DEĞİLDİ."

Jor, Bronwyn ve Taryn birbirlerine baktılar ve sonra Jor, "Harendeliler aksini düşünüyor gibi görünüyor. Kıyafetler, silahlar ve zehir Kraliçe Katarina'ya işaret ediyor. Ve James'i öldürmek için daha önce iki girişimde bulundukları düşünülürse, bu çok mantıklı."

"Onu öldürmeye çalışmıyorlardı, beni öldürmeye çalışıyorlardı." Jor ikna olmuş görünmeyince ekledi, "Amaridlilerden payıma düşenle savaştım, Jor. Bu adamlar farklı dövüştü."

"Korsanlarla ve sıradan askerlerle savaştın," dedi. "Katarina'nın karanlık loncası farklı ve daha önce karşılaştığın bir şey değil."

"Onlar Amaridian değildi." Kollarını kavuşturup ters ters baktı, yatalak gibi yatağa sokulmanın etkiyi bozduğunu biliyordu. "Bir kez olsun bana bir konuda güvenir misin, Jor?"

Kolunun içine öksürdü ama sonra omuz silkti. "O zaman kim?"

Ahnna Bronwyn'in bakışlarıyla karşılaştı ve arkadaşı "Bilmiyorum Ahnna..." demeden önce yüzünü buruşturdu.

"Bunun arkasında Alexandra'nın olduğunu mu düşünüyorsun?" Taryn aralarına bakarak sordu. "Bu... Edward'ın seni tercih ettiğini açıkça belirttiği düşünülürse, bu çok cüretkârca."

Ahnna, "Herkes onun kıskançlık yüzünden James'in annesine, Edward'ın metresine suikast emri verdiğini söylüyor," dedi. "Bu yüzden bunu onun üzerine yıkmamamız gerektiğini düşünüyorum. Belli ki William'ın üzerine titriyor ve anneler oğulları uğruna daha çılgınca şeyler yapmışlardır."

Bronwyn, "Tartışmanın iyiliği için, diyelim ki o," dedi. "Bu konuda ne yapmak istiyorsun? Bunu kanıtlayamayız, çünkü Alexandra'nın onu o adamlara bağlayan herhangi bir iz bırakacağına inanmakta güçlük çekiyorum ve başka bir girişimi engelleyemeyiz."

"Daha fazla muhafız-" diye başladı Jor.

Ama Bronwyn onun sözünü kesti. "Bu silahlı saldırıya karşı işe yarar, ama eğer kraliçeyse, zehir kelimenin tam anlamıyla her yerden gelebilir. Ahnna, sen ve ben bunu tartışmıştık: Babamın iç mabedinde yaptığı gibi her değişkeni kontrol etmedikçe kendini zehirden koruyamazsın. Burada bu mümkün değil. Alexandra'nın en yüksek kalitede zehirlere erişimi olacak. Kokusuz ve tatsız. Dakikalar ya da günler içinde öldüren zehirler. Düzinelerce ve düzinelerce seçenek, bunlardan çok azını vücudunuzu tolere etmek için eğitebilirsiniz ve bunun hoş bir süreç olmadığını söylediğimde bana güvenin. Eğer ölmenizi istiyorsa, öleceksiniz."

"O zaman onu öldürürüz!" Taryn kaçırdı. "Ben !"

Ahnna dik oturdu. "Böyle bir şey yapmayacaksın! Aklını mı kaçırdın, Taryn? Harendell'in kraliçesine suikast düzenlerken yakalanırsan Ithicana'nın başına geleceklerden haberin var mı? Bu, Maridrinialıların yaptıklarını çocuk oyuncağı gibi gösterir."

Kelimeler dudaklarından çıktığı anda pişman oldu, çünkü Taryn'in yüzü buruşmuştu. Yatağın kenarına oturan kuzeni fısıldadı: "Bunu yapamam. Her köşeden gelen saldırı korkusuyla böyle diken üstünde yaşayamam. Uyuyamıyorum. Kalbimin çarpıntısını durduramıyorum." Ellerini yüzüne bastırdı. "Keşke Gamire'de ölseydim, çünkü artık nasıl kendim olacağımı bilmiyorum."

"Böyle söyleme, Taryn." Bronwyn bir kolunu ona doladı ama Taryn sadece onu itti ve ayağa kalktı.

"Ben biraz dinleneceğim," dedi. "Hiçbirinize faydam yok." "Ben-"

"Kal," diye araya girdi Taryn. "Tanrı biliyor ya, Ahnna'nın ihtiyaç duyduğu becerilere sahipsin."

Kuzeni odadan çıkarken Ahnna büfedeki içki şişelerinden birini aldı. Kendi odasının da dolu olduğunu düşünürsek, Ahnna kuzeninin bunca zamandır endişesini bastırmaya çalıştığından şüpheleniyordu.

"Ahnna saldırıya uğradığında neredeydin?" Jor aniden sordu, gözleri Bronwyn'e sabitlenmişti. "Çünkü bana onu gözetleyeceğini söylemiştin ama o saldırıdan önce saatlerce Gökyüzü Sarayı'nda gezindiğini ve senden hiçbir iz olmadığını duydum."

"Uyuduğunu sanıyordum." Bronwyn gözlerini kaçırdı. "Hazel onu yatağına yatıracağını söyledi."

"Soruya cevap ver, kızım."

Ahnna'nın çenesi gerildi, Bronwyn'in kapısının önünde olmamasına üzülmemişti ama diğer kadının yaptığından şüphelendiği şeye öfkelenmişti.

Bronwyn'in çenesi gerildi, eli belindeki silaha gitti. "Sözlerine dikkat et, Jor. Benim kim olduğumu unutuyorsun."

"Hayır, görmedim." Jor kolunun içine öksürdü. "Emir aldığım tek bir Veliant var, o da Ithicana'nın kraliçesi. Taryn sarhoşken hangi cehennemdeydin?"

"Lestara'yı avlamak," dedi Ahnna, ses tonundaki ekşiliği engelleyemeyerek. "Bronwyn, söz vermiştin."

"Onu öldürmeyecektim! Sadece..." Başını sertçe salladı. "Görünüşe göre o yarattığın neden olduğu acı umurunda değil Ahnna. Athena bana yazdı. Çok fazla sivilin öldüğünü, onları şehrin dışındaki toplu mezarlara gömmek zorunda kaldıklarını söyledi. Keris'in onu öldürmemesinden nefret ediyorum. O canavarın yaşamasına izin vermesinden nefret ediyorum ve bunun için kardeşimi asla affetmeyeceğim."

"Yani ne pahasına olursa olsun adaleti kendi ellerinizle mi sağlayacaksınız?" "Sen yapmaz mıydın?"

"Hayır," diye yanıtladı Ahnna. "Sen de biliyorsun, çünkü Lara hâlâ yaşıyor." Taryn'in kapısını işaret etti. "Onunla kal. Belki ikiniz birbirinizin her şeyi mahvetmesini engellemeyi başarabilirsiniz."

Bronwyn ne yapacağını düşünüyormuş gibi ayaklarının üzerinde sallandı. Sonra dedi ki, "Ben eğitilmiş bir katilim, koruma değil. James'in elinde Georgie var."

seçmem için bir dizi muhafız topluyor. Sanırım size benden daha iyi hizmet edecekler." Sonra odadan çıktı.

Jor o anı bir öksürük nöbeti geçirmek için seçti, ses ıslak ve kalındı ve Nana'nın eğitimi Ahnna'ya hastalığının çok daha fazla dinlenmeden iyileşmeyeceğini söyledi.

"Belki de Ithicana'ya dönmen en iyisi," dedi nöbet geçtikten sonra. "Aren bunu sana karşı kullanmayacaktır. Tüm bu olanlardan sonra *Edward'ın* bunu sana karşı nasıl kullanabileceğini anlamıyorum."

Bunu kendime karşı kullanacağım.

"Harendeliler arasında yetenekli adamlar var," dedi. "İhtiyacım olan şey daha fazla korumaysa, bunu kabul ederim. Ama gitmiyorum Jor."

Aynı şey arkadaşları için söylenemezdi, hepsinin Verwyrd olmayan yerlerde olması gerekiyordu. Olmak isteseler de istemeseler de.

Odanın kapısı açıldı ve Hazel içeri girdi. "Kral sizi görmeye geldi leydim. Terbiyeli olduğunuzdan emin olmamı istedi."

"Hiç terbiyeli olabildim mi Hazel?" Ahnna sordu, sonra hizmetçisine göz kırptı çünkü kız bütün sabah olduğu gibi ağlamaya hazır görünüyordu. "Sorun yok. Jor, dışarıda bekle."

Edward bir an sonra odaya daldı. Arkasından gelen uşaklar büyük vazolar dolusu çiçek taşıyarak odadaki çeşitli masalara bıraktıktan sonra selam verip ayrıldılar. Ahnna ayağa kalkmak için hamle yaptığında Edward ona elini salladı. "Sevgili kızım, lütfen kılını bile kıpırdatma. Bir keresinde wraithroot ile karşılaşmıştım ve zararlı bitkinin sistemden temizlenmesi günler sürer. Dinlenmelisin."

Başını sallayarak yastıklara yaslandı ve onunla yalnız konuşmak için eline geçen ilk fırsatın bir hasta gibi sırtüstü yatarken olmamasını diledi.

Edward, o uyandığında James'in oturduğu sandalyeye oturdu. Onu şaşırtarak elini tutmak için uzandı ve arkasını sıvazladı. Elleri nasırlıydı, James'in yetenekli bir dövüşçü olduğunu bilmesine rağmen bunu beklemiyordu.

"Böyle bir şey olduğu için çok üzgünüm Ahnna," dedi. "Bunun küçük bir teselli olduğunu biliyorum ama Gökyüzünün güvenliğini arttırmak için adımlar atıyoruz."

Saray, en azından burada hiç işi tüm takıntılıları tahliye ediyor. James durumu idare ediyor ve saldırıyı ne kadar kişiselleştirdiğini göz önüne alırsak, gün bitmeden hepimizin bir hapisane gibi sıkı sıkıya kilitleneceğini tahmin ediyorum." Edward güldü. "O biraz mükemmeliyetçidir, oğlum. Her şeyin belli bir şekilde olmasını ister ve Gökyüzü Sarayı'nın güvenliği onun standartlarına göre değil. Benim hatam, ama o bizi düzeltecek."

"Eminim öyle yapacaktır," dedi, büyük oğluna karşı beslediği bariz kayırma duygusundan etkilenmişti. Bu ona annesinin ona ve Aren'e nasıl davrandığını hatırlattı ve Virginia'nın ona anlattıklarını göz önünde bulundurunca William'a karşı ani bir sempati duydu.

"Bununla birlikte, eve dönmek istersen bunu anlayışla karşılarım," dedi Edward ve Ahnna'nın kalbi küt küt atmaya başladı. "Seni koruyamadık ve senden korku içinde yaşamayı istemek adil değil."

"Korkmaya alışkınım," diye cevap verdi Ahnna, temkinliydi çünkü konu çarpıtılmış sözler ve politika olduğunda bu adamla boy ölçüşemeyeceğini biliyordu.

Edward onun elini kendi elinin içinde çevirerek yara izlerini inceledi. "Evet, öyle olduğuna inanıyorum," dedi usulca. "William yönetme yeteneğine sahip değil, Ahnna. Bunu onun için yapacak bir kraliçeye ihtiyacı var. O oyuncaklarıyla oynarken tahtta oturacak zeki ve güçlü birine. Masaya mümkün olan her şekilde güç getirecek biri. Gücünü, zahmeti hiç bilmeyen çok fazla kişi tarafından sulandırılmasından korktuğum soyuma katacak biri. Ya da kaybetmeyi."

Sözleri, oğlunun itirazları ne olursa olsun, onun burada olmasını ve William'la evlenmesini arzuladığını doğruluyor gibiydi. Ahnna yine de, "Verwyrd'de kalmamı istiyor musun... Eddie?" diye sordu.

Ağzının kenarı yukarı kalktı, sanki onun adını kullanması onu çok memnun etmişti. "Seviyorum, Ahnna. Hem de çok. Harendell'in ihtiyacı olan türden bir kraliçe olacaksın."

Kendini cesaretlenmiş hissederek, "Eğer Harendell'i sizin gibi yönetmemi istiyorsanız, sizden bir şeyler öğrenmem gerekiyor. Açıkçası, Ithicana ve Harendell arasındaki işleri çok iyi anlıyorum, ancak diğerlerini de öğrenmeliyim."

Tüccarlarınızın ticaret yaptığı pazarlar. Diğer krallıklarla olan ilişkilerinizi anlayın."

Adam sustu ve Ahnna bir an için haddini aştığını düşündü. Sonra gözleri onunkilere kilitlendi ve elini okşadı. "İki ulusun güney pazarlarına ulaşmak için nasıl birlikte çalıştığına dair bilgin çok değerli Ahnna. Sanırım iyileştikten sonra beynini kurcalayan kişi ben olacağım."

Cevap gelmemişti, bu da Harendell için köprüyü içermeyen fırsatlar olduğunu doğruluyordu. Edward'ın istemediği fırsatlar, bu da onları başka bir şekilde keşfetmesi gerektiği anlamına geliyordu.

Edward ayağa kalktı. "Dinlenmene izin vereceğim."

"Majesteleri." Adam ona alaycı bir şekilde parmağını doğrulttuğunda, "Eddie. Senden bir iyilik isteyebilir miyim?"

"Senin için mi, Ahnna? Ne istersen. Söyle."

Taryn'in kapalı kapısına doğru bakarak, "Kuzenimle ilgili. Ithicana'da savaşçı bir hayat yaşamaya zorlandı ama bu onun en uygun olduğu yol değil. Eşi benzeri olmayan bir sesi var ve ben onun bana hizmet etmek yerine müzik tutkusunun peşinden gitmesini arzu ediyorum. Konservatuara kabulleri belirleyenlerin onun şarkı söyleyişini dinlemeleri mümkün mü?"

Edward sırtıttı. "Bu kolayca yapılabilir. Hemen ayarlamaları yapacağım." Ona gösterişli bir selam vererek, "Size iyi günler Prenses," dedi ve odadan çıktı.

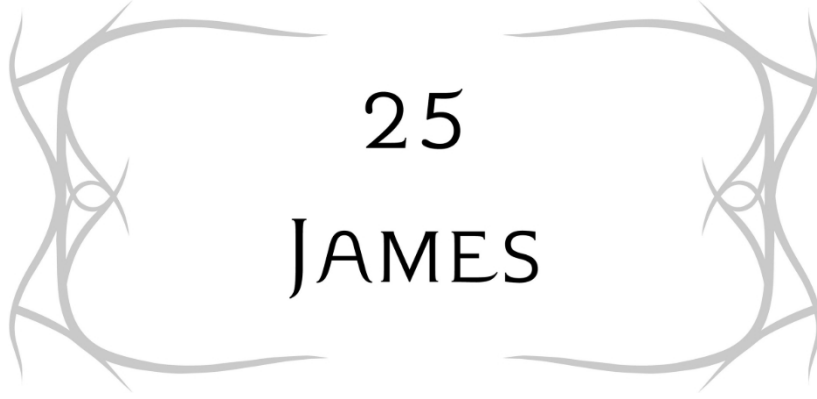
Hazel belirdi, Ahnna'nın yanına gitti ve hemen yastıkları kabarttı. "Uyumanız gerek leydim. Tüm sarayı oldukça korkuttunuz. Kraliçe bile bütün günü şapelde sizin sağlığınıza için dua ederek geçirdi."

Ahnna, Alexandra'nın *bunun* için dua ettiğinden oldukça .

Lara'nın sesi kafasını doldurdu. *Harendell'in kadınları güçsüz olmaktan çok uzaktır. Silah kullanmıyor ya da savaşlarda çarpışmıyor olabilirler ama olan biten her şeyi, alınan her kararı etkiliyorlar. Hiçbiri Kraliçe Alexandra'dan daha güçlü değil. Ya da daha tehlikeli.*

Eğer onu öldürmeye çalışan gerçekten de Alexandra'ysa, Lara'nın sözleri fazlasıyla kanıtlanmıştı. Ahnna Lara'dan tavsiye almaktan ne kadar nefret etse de, onu görmezden gelmek kendini öldürtmek için iyi bir yol gibi görünüyordu. Ve ölümünün çok kapsamlı sonuçları olacaktı.

Nefes alarak, "Bana bir elbise bulmanı istiyorum. Sonra da kraliçeyle bir görüşme talep etmek istiyorum."

25

JAMES

JAMES, dar yolda ilerlerken uzun boylu kısrağının ayaklarını yere sağlam basacağına güvenerek MAVEN'i hızlı bir yürüyüşe geçirdi; öğleden sonra güneşi tepedeki ağaçların gölgesini pek az kesiyordu.

Verwyrd'den ayrılmadan önce ikinci cesede bir göz atmıştı. Bir kovanın içinde değil, ama ona yakındı, çünkü her kemiği kırılmıştı. Kafatası çökmüştü, ancak adamın yüzü büyük ölçüde sağlamdı, gri gözleri cesedi bir muşambayla örtmeden ve gömülmesini emretmeden önce James'e bakıyordu.

Kendi kendine yüzüncü kez, *Amaridliler* yaptı, dedi. *Katarina çaresizleşiyordu, hepsi bu.*

Ama içgüdülerinin ona söylediği bu değildi.

Odun ateşinin ve pişen yemeğin kokusu burnunu gıdıkladı ve Maven'i daha hızlı sürmeye başladı. Bir virajı döndüğünde Thistleford mezarası görüldü. Çoğu çevredeki çiftliklere hizmet veren işyerleri olmak üzere sadece bir düzine binadan oluşuyordu ve bitişiğindeki birahane ile han dışında sessizdi. Lavta müziği ve sarhoşların gürültülü şarkıları derenin üzerinden süzülüyordu. James dar köprüyü geçerken atını tırısı kaldırdı ve hanın önünde durdu. O attan inerken, seyis arkadan koşarak dizginleri aldı.

"Onu bir ahıra koymamı ister misiniz lordum?"

"Onu yürüyüşe çıkar ve otlamasına izin ver, Jack." Çocuğa bir bakır para uzattı. "Uzun sürmez."

Jack başını salladı ama James siyah kısağı götürürken çocuğun ona attığı sırtışı kaçırmadı. Adımlarını ikişer ikişer atarak kapıyı açtı. Sığır yahnisi ve taze pişmiş ekmek kokusu, döşeme tahtalarının üzerine sıçrayan yılların bira kokusuyla birlikte yüzüne çarptı.

Müdavimlerin hepsi onu tanıdı ve şapkalarını çıkararak James'e saygıyla başlarını salladılar - uzun zaman önce onları ayağa kalkmamaları için eğitmişti. Elsie elindeki kadehleri masaya bıraktı, James'i görünce kaşları çatıldı ama hemen bir gülümsemeyle toparlandı. Elindeki tepsiyi barın üzerine bırakarak hancı Charlie'ye kendisini idare etmesini mırıldandı ve odanın diğer ucundan James'e doğru yürüdü. "Bu hoş bir sürpriz oldu, Majesteleri. Hepimiz Ithicanian prensesini geri getirirken epey macera yaşadığınızı duyduk. Onun lütuflarından biraz uzaklaşmaya ihtiyacınız olduğuna mı karar verdiniz?"

Elsie'nin aksanı, Charlie'nin birkaç kelime konuşmaya tenezzül ettiğinde yaptığı gibi, bu mezralarda ve çevredeki çiftliklerde yaygın olanların kusursuz bir kopyasıydı. "Onun gibi bir şey," diye cevapladı James, Elsie'nin kollarını beline dolmasına izin vererek. "Ama daha fazla oyalanamam."

Pembe dudaklarını büzdü, altın sarısı gözlerini çevreleyen kirpikler dalgalandı. "O zaman sahip olduğunuz zamanı en iyi şekilde değerlendirmemiz gerekecek lordum."

Elsie onu merdivenlere doğru götürürken, Elsie müdavimlerin sırtışlarını görmezden gelerek kayıtsız bir ses çıkardı. Merdivenler yan yana çıkılamayacak kadar dardı ve Elsie onun arkasına geçti, tırmanırken parmakları kemeriyle oynuyordu. Zirveye ulaştıklarında Elsie onun etrafından dolandı ve sonra onu duvara doğru itti, dolgun göğüsleri göğsüne baskı yapıyordu. "Beni özledin mi, Jamie?"

Onu öpmek için parmak uçlarına uzandı ve James başını çevirdi, böylece dudakları çenesine indi. "Döndü mü?"

Uzun bir süre sessiz kaldı. "Bir hafta daha buluşmayacaksınız."

". "

"Ben de aklının başına geldiğini ve işle eğlenceyi birbirine karıştırmama saçmalığından vazgeçtiğini sanıyordum."

"Senin için hiçbir zaman sadece zevk olmadı Elsie," dedi. "Her zaman işti."

Amcasının ajanı olduğunu öğrenmeden önce neredeyse bir yıl boyunca sevgilisi olmuştu ve gerekliliğini anlamasına rağmen bu aldatmacayı asla affetmemişti.

Elsie iç çekerek, "Doğru. Ama parmaklarını da en az sikini özlediğim kadar özlüyorum Jamie. Henüz seninle boy ölçüşebilecek birini bulamadım."

"Başınız sağ olsun. Şimdi, o burada mı değil mi?" Nefes nefese kaldı. "Evet."

Elsie arkasını dönerek onu koridorda ilerletti ve sonra eteğinin cebindeki anahtarı kullanarak normal kapının kilidini açtı. Kapıyı arkalarından kapatıp kilitledikten sonra yatağın yanından geçerek komşu odaya açılan kapıya yöneldi ve parmak eklemlerini kapıya vurdu. "Bir hafta erken geldi, Cormac."

Uzak tarafta bir kilit açıldı ve kapı sallanarak açıldı. Elsie sırt üstü yatağa düştü, James kapıdan içeri girip arkasından kapatırken ona ters ters baktı.

Ama boğazına dayanmış bir bıçakla karşılaştı. "Benim, amca."

Derin karga ayaklarının çerçevelediği kehribar rengi gözler, amcası bıçağı indirmeden önce uzun bir süre onunkilere baktı. "Plan yapmamızın bir sebebi var evlat. Bu krallıkta beni ölü görmekten mutlu olacak çok sayıda insan var."

"Sanırım neden bekleyemeyeceğini biliyorsun."

Amcası homurdanarak diğer ucuna, ajanlar ve casuslardan oluşan ağını topladığı sandalyelere doğru ilerledi. James'in kendisi kadar büyüktü, ancak yaş omuzlarını eğmiş ve saçlarını beyazlatmıştı.

"Sanırım kadınla ilgili." "Siz miydiniz?"

Cormac oturdu, bacaklarını önüne uzattı. "Evet."

Şüpheleri doğrulanınca öfkeden deliye dönen James ellerini yumruk yaptı ve saldırmamak için kendini zor tuttu. "İcabına bakacağımı söyledim."

"Evet." Amcası boynundaki aile takımyıldızının tılsımıyla oynadı; bu tılsım, üzerinde taşıdığı astromiye dair tek işaretti

Harendell'deyken. *Bir tane* takmak bile cesurcaydı. Cardiffliler daha azı için kazığa bağlanıp yakılmıştı, genellikle kadınlar olsa da. "Ama sen yapmadın, değil mi? Ithicana'nın prensesini vermeyeceğinin anlaşıldığı yıllarda rehavete kapıldın. Babanın da bu ittifakı en az bizim kadar istediğinden, iyi kalpli Kral Eddie'nin gerekirse nişanı bozacağından emindin ama . Tilki gibi hızlıydı, seni prensesi almaya gönderdi ve her şey, *Amca, ben hallederim. Evlilik olmayacak.* Ama bir de baktım ki, o arabada seninle birlikte Sableton'da gördüğüm o uzun bacaklardan başka kim geldi?"

"Ve bunun sana onu öldürmeleri için ailemin evine suikastçılar gönderme yetkisi verdiğini mi düşündün?" James titriyordu, her parçası şiddet talep ediyordu, Ahnna'nın kollarında gevşek bir şekilde yattığı görüntüsünü unutamıyordu.

Amcası omuz silkti. "Sana iyilik yaptığımı sanıyordum."

"Aren Kertell'in ikiz kız kardeşini çatımızın altında öldürerek mi? Onun ölümünün nasıl bir sonuç doğuracağı hakkında bir fikriniz var mı?"

"Ne serpintisi? Ithicana, Katarina'nın kalbinde cinayet olduğunu düşünüyor ve çizdiğimiz güzel resimle, üçüncü seferin cazibeli olduğuna inanırlardı. Ama her şeyi berbat edenin sen olduğu söyleniyor. Acaba mı başladın evlat? Güneydeki yılan oynatıcıları lehine annenin kanına sırtını mı dönüyorsun diye merak ediyorum."

James'in öfkesi daha da alevlendi. "Siktir git amca. Hayatımı Cardiff ve Harendell arasındaki ilişkiyi düzeltmeye adadım. Annemin hayalinin gerçeğe dönüştüğünü görmeye."

"Evet, bir zamanlar Eddie benimle bu toplantılara katılır, hayatının işinin Siobhan'ın hayalinin gerçekleştiğini görmek olduğunda ısrar ederdi ama görünen o ki zaman paramparça olmuş kalpleri bile iyileştiriyor. Baban her iki tarafı da oynamaktan memnun görünüyor, iki farklı krala aynı şeyi vaat ediyor."

James homurdandı, "Ithicana'ya evlilikten başka bir şey vaat etmedi. Ve bu gerçekleşmeyecek. William onunla evlenmeyecek. Ona katlanamıyor ve Alexandra'nın bu konudaki görüşlerini biliyorsun."

"O zaman prenses neden burada? Eddie neden evliliğin yakın olduğunu iddia ediyor?"

"Çünkü onu geri gönderirsek Aren'in onu Katarina ile ittifak yapmak için kullanacağından endişeleniyor. Onu veliaht prensle evlendirir."

"Onu Canavar'la evlendirmek mi?" Cormac sertçe güldü. "Pek mümkün görünmüyor. Carlo'nun zaten üç gelini oldu, bu yüzden evlilik yoluyla herhangi bir birliktelik kısa ömürlü olacaktır ve Aren'in sadece bir kız kardeşi var."

James bu fikirden nefret ederek yüzünü buruşturdu. "Amarid'le tansiyonun yüksek olduğu bir dönemde babamın almak isteyeceği bir risk değil bu. Ahnna'yı burada tutmak, Ithicana'nın onu Amarid'e göndermesinin bir seçenek olmadığı anlamına geliyor."

"Aren ikizini Canavar'la evlendirecek kadar çaresizse, o zaman zayıftır. İyi bir müttefik olamayacak kadar zayıf, çünkü köprüsünden geçiş ücreti almaktan ve Northwatch'tan taş fırlatmaktan başka bir şey yapamaz. Eğer tüccarlarının hayatlarını riske atmadan Cardiff sınırını geçmelerini istiyorsan, *onu geri gönder*. Yoksa onunla ben ilgilenirim."

James iki adımda aralarındaki boşluğu geçti, elleri amcasının oturduğu sandalyeye çarparak onu geriye doğru devirdi. Çizmelerinin topuğunu amcasının göğsüne indiren James, "Eğer sen ya da seninkiler Verwyrd'e adım atar ya da Ahnna Kertell'e zarar verirsiniz, ellerinizi bizzat keserim. Burası *benim* topraklarım amca ve ben söylemeden hiçbir şey olmaz. Annemin isteklerini yerine getirmek niyetindeyim ama bunun gerçekleşmesi için senin hayatta olmana gerek yok. Amcam Ronan'ı da benim kadar iyi tanırım, Harendell'in gözüne girmek için bir kardeşini seve seve feda eder."

James'in çizmesinin baskısı canını yakmış olsa da amcası kıkırdadı. "Bazen tek gördüğüm saray mensubu oluyor ve korkarım Edward'ın kanı seni ele geçirmiş evlat. Kız kardeşimin gözlerinin senin yüzünden bana baktığını görmek beni mutlu ediyor, eski kan sende güçlü. Bu bana güven veriyor, bu yüzden senin isteklerine uyacağım ve prensesi rahat bırakacağım. Ama bu evlilik gerçekleşirse..."

"Olmayacak." James geri çekildi ve amcasının ayağa kalkışını izledi. "Ahnna'yı ben halledeceğim ama ben hallederken o da benim korumam altında olacak."

Amcası sandalyesini düzeltti, yüzünde düşünceli bir ifade vardı. "Sende annenin ateşi var Jamie. Ama aynı zamanda babanın aptallığını da. Bırak Siobhan'ın kanı kazansın."

James cevap vermeden kapıya doğru yürüdü ama eli kapı koluna gittiğinde Cormac, "Ronan'dan ve prenseslerden bahsetmişken, kuzenin nasıl? Lestara nasıl?"

26

AHNNA

"HENÜZ CEVAP VERMEDİ Mİ?" Hazel odaya girdiğinde Ahna sordu. Kraliçeyle görüşme talebinde bulunduğu kartı göndereli bir günden fazla olmuştu ve kadın aynı sarayda yaşamasına rağmen cevap vermemişti.

Hazel yemek tepsisini pencerenin yanındaki masaya koyarken, "Korkarım hayır leydim," dedi.

"Yanıt vermesinin bu kadar uzun sürmesi normal mi?"

Hizmetçisi hafifçe yüzünü buruşturdu. "Öyle değil leydim. Cevap ne olursa olsun genellikle hemen yanıt verir."

"Kahretsin," diye mırıldandı Ahnna, sonra da Hazel'a küfür ettiği için özür dileyerek yüzünü buruşturdu ve yemeği görmezden gelerek odasını arşınladı.

"Kendini zorlamaman gerekiyor. Zehir hala-"

Ahnna masaya oturdu. Wraithroot için endişelendiğinden ya da aç olduğundan değil, tartışacak hali olmadığından. Odasında kilitli kaldığı için şimdiden çılgına dönmüştü. Bu, yakın yatakta kaldığı en uzun süreydi. Olabilecek en kötü zamanda, çünkü yıllarca yöneticilerin entrikaları hakkında casus raporları okumak ona bir şeyler olduğunu söylüyordu. Potansiyel olarak uyuduğu koridorun hemen aşağısında. "Bu odadan çıkmam gerek."

Hazel içini çekti, sonra tepsisinden bir kart aldı. "Leydi Virginia sizi çay içmek için kendisine ve hanımlarına katılmaya davet etti."

Virginia onu ilgilendirmiyordu, çünkü Ahnna'ya siyasetle uğraşan bir kadın gibi gelmiyordu. Ama hanımları farklı düşünüyor olabilirdi ve Ahnna yıllar boyunca dedikodu parçalarını bir araya getirerek pek çok ilginç bilgi edinmişti. Karta kaşlarını çatarak, "Hazel, bu toplantılarda neler oluyor?" diye sordu.

"Kanaviçe işlemek ve örgü örmek," diye yanıtladı Hazel. "Bazen çiçek aranjmanları ve şiir okumaları, daha nadiren de piyanoforte eşliğinde şarkı söylemek. Ama esas olarak dedikodu yaparlar."

Kartı yazı masasına götüren Ahnna, kabulünü dikkatle kaleme aldıktan sonra Virginia'ya iade edilmek üzere tepsiye geri koydu. Sesini kayıtsızlaştırmaya çalışarak sordu: "Ekselanslarını görmedim. Kendisi iyi mi?"

"Prens William yine yarışlara gitti." Hazel Ahnna'nın bakışlarıyla buluşmak için başını kaldırdı. "Yoksa James'i mi kastettiniz?"

Söylemişti ama bunun nasıl görünebileceğini fark eden Ahnna, "İkisi de, sanırım," dedi.

"Ah. Şey, James şahsınıza yapılan saldırıdan sonra en çok Gökyüzü Sarayı'nın güvenliğiyle meşgul oldu leydim. O gece görev yapan adamların birçoğu azarlandı, maaşları kesildi ve bazıları da görevden alındı. Söylentilere göre Alçak Diyar'daki alayından adamlarını göreve çağırmış, ancak onların gelmesi biraz zaman alacak. Geldiklerinde muhafızlarınızda değişiklikler görebilirsiniz."

Ahnna, Bronwyn'in Georgie'nin adayları arasından seçtiği dört yeni muhafızla kısa bir süre tanışmıştı, hepsi de görünüşte yetenekli adamlardı. Ya da en azından yatak odasından tespit edilebildiği kadarıyla yetenekliydi. Bronwyn hepsinin iyi dövüşçüler olduğunu ve kendisiyle dövüşmeye istekli olduklarını söylemişti ama daha fazlasını söylememişti. Aralarında hâlâ bir gerginlik vardı.

Hazel, "Leydi Virginia'nın daveti kraliçenin direktifiyle gelmiş olabilir," dedi. "Yine de ifşa ettiğiniz şeylere dikkat etmeniz konusunda sizi uyarmak isterim leydim. Burası Harendell ve bizim saraylarımızda

bilgiden daha önemli. Virginia size güvenebilir ama onun hizmetinde ya da şirketinde çalışanlardan aynı şeyi beklemeyin."

"Anlıyorum." Tereddüt ederek ekledi, "Virginia yeterince hoş görünüyordu. Ve kesinlikle ailesine sadıktı."

"Son derece sadık, leydim. Özellikle de kardeşlerine."

Ahnna, Hazel'ın ifadelerinden birini doğrulayıp diğerini doğrulamadığını fark etmemiş değildi; bu da prensesin kişiliğinin umulduğu kadar samimi olmadığını gösteriyordu. Virginia'nın bir Ashford olduğu ve Ashford'ların Harendelli olmanın ne anlama geldiğini özetledikleri düşünülürse, bu belki de hiç şaşırtıcı değildi.

İştahı yerine gelmemiştir, bu yüzden genellikle yemek israf etmekten nefret etmesine rağmen Ahnna kahvaltıyı bırakıp Hazel'ın Verwyrd'deki bir modacıdan onun için aldığı iki elbiseden birine göz attı. Dantel ve satenden oluşan bu iki elbisenin fiyatı, Ahnna'nın hesaplarından çekiliş için imza attığında kusma isteği uyandırmıştı. Her iki giysi de onun tercih ettiği renkte değildi ama dilenciler seçici olamazdı ve özel bir şey yaptırmak iki kat daha pahalıya mal olacaktı.

Hazel Ahnna'nın saçları üzerinde çalışmaya başladı, nemli parmaklarını kullanarak sırtının yarısına kadar sarkan gevşek lüleler haline getirdi. Bunu kozmetik ürünleri izledi; Hazel pembe pudra kullanarak Ahnna'nın solgun kalan yanaklarına renk verdi. Ardından kat kat iç çamaşırları ve son olarak da elbise geldi. Neyse ki sabah elbisesi korse gerektirmiyordu, bu sayede kavga çıkarsa nefes alabilecekti. Hazel bir çift düz ipek terlik alırken, Ahnna da eteğin altına, içindeki bıçağı küçük ama keskin olan bir kılıfı hızla .

Gözleri dokuz buçuğu gösteren saate kaydı. "Erken gelmek kabalık mı?"

"Evet," dedi Hazel, buklelerinden birini düzelterek. "Tabii söyleyeceklerin diğer hanımlardan önce gelmeni makul kılmıyorsa. Ona biraz dedikodu verin leydim."

Ahnna kapıyı açtı ve dışarı çıktı. Taryn'i koridorda Ahnna'nın yeni korumaları Louis ve Alfred'le birlikte dururken buldu. Kuzeninin gözleri akşamdan kalma olmanın etkisiyle kan çanağına dönmüştü, rengi solmuştu ve Ahnna'nın elbisesine hüznü bir gülümseme verdi.

"Bronwyn nerede?"

"Jor'la birlikte." Taryn içini çekti. "O gerçekten iyi değil. Öksürüğü korkunç ve Bron endişeli. Ithicana'ya dönmesi gerektiğini düşünüyor."

"Ayarlamaları yapacağım," dedi Ahnna. "Daha fazlasını öğrendikten sonra onunla kendim konuşacağım." Tereddüt etti, sonra ekledi: "Onunla kal, olur mu?"

Taryn iki muhafıza şüpheli bakışlar fırlattıktan sonra başını salladı ve hizmetçi merdivenlerine doğru ilerledi.

"Beni takip edin leydim." Alfred koridorda ilerlemeye başladı.

Bronwyn'in de uyardığı gibi, sarayın etrafındaki dolambaçlı yolda yürümek onu hafifçe nefessiz bıraktığı için kendini zorlamak hâlâ yorucuydu. Hayatı boyunca zinde ve sağlıklı olan Ahnna bu halsizliği rahatsız edici buluyordu.

Başka bir muhafız grubu çift kapının dışında duruyordu. İçlerinden biri kalın meşeye sertçe vurduktan sonra kapı içeriden açıldı. "Leydi Ahnna," dedi hizmetçiye oldukça gereksiz bir şekilde.

Hizmetçi reverans yaptı ve Ahnna ona gülümsedi, bu yerde bitmek bilmeyen araçlar yüzünden bir şey yapmanın bu kadar uzun sürmesinden bıkmıştı.

Hizmetçi içeri girerken, "Prenses Ahnna, leydim," diye seslendi ve Ahnna'nın gözleri hemen Virginia'ya kaydı. Genç kadın lavanta rengi kadife bir kanepeye oturmuş, bir dizinin üzerinde çay tabağı ve fincanını dengeliyordu. Karşısındaki Leydi Elizabeth, Silverthorn Dükü'nün kızıydı ve Ahnna'nın hoş geldin ziyafetinden anladığı kadarıyla tam bir aptaldı.

"Ahnna!" Virginia ayağa kalktı, mobilyaların etrafından dikkatle dolaştı, sonra Ahnna'ya uzanıp iki yanağının yanındaki havayı öptü. "Olanları duyunca dehşete kapıldım. Jamie bana hikâyenin neredeyse hiçbir kısmını anlatmadı ama Georgie daha açık sözlüydü. Kardeşim seninle birlikte olmasaydı neler olabileceğini düşünmek bile istemiyorum."

"Ölmüş olurum, buna şüphe yok," dedi Ahnna. "Her iki suikastçı da çok yetenekliydi." "Amaridianlar." Virginia burnunu kırıştırdı. "Yemin ederim ki onlar

Savaş. Bu davranış devam edemez. Kardeşine haber gönderdin mi?" "Henüz değil." Buna gerek yoktu; Lara'nın muhtemelen Verwyrd'de casusları vardı.

ve olaylar sır değildi. "Ben iyiyim."

"Çok cesursun."

Virginia onunla kollarını birleştirerek Ahnna'yı Verwyrd'in geniş avlusuna bakan ve birkaç adamın kılıç talimi yaptığı büyük pencerelere götürdü. Ahnna James'i hemen tanıdı, kısmen saçlarının bakır parıltısından ama çoğunlukla cüssesinden.

"Bronwyn nerede? Hazel onu da davet edecekti. Yeni muhafız adaylarınızla mülakat yapmak yerine onlarla dövüştüğünü biliyor muydunuz? Her birini yendi ve sanırım Georgie uygun birini bulma konusunda umutsuzluğa kapıldı."

"Bronwyn önemli bir eğitim aldı. Ne yazık ki hemşerimle ilgileniyor. O hasta ve o da şifalı bitkiler konusunda eğitilmiş."

"Hastalık ve yokluk için utanç verici. Bronwyn'in nefis tuzlu bir dili var. Veliantlar her zaman eğlencelidir. Harendell'de dolaşan birkaç kuzeni ve hatta birkaç üvey kardeşi var. Valcotta İmparatoriçesi'nin eşi olan üvey kardeşinin dünyanın en güzel erkeği olduğunu duydum. Onunla tanıştınız mı?"

"Keris?" Ahnna Virginia'nın sorusunu ancak yarım yamalak duyabilmişti, tüm dikkati aşağıda James ve George arasında devam eden düellodaydı. Her ikisi de gömleklerinin kollarına kadar soyunmuşlardı, James'inkiler dirseklerine kadar itilerek kashı ön kolları ortaya çıkarılmıştı. Üstün boyunu ve becerisini kendi avantajına kullanarak George'u geriye doğru bastırdı. Attığı her adım pürüzsüz ve kesindi, en ufak bir tereddüt yoktu. Sanki dövüşmek için doğmuştu. İçindeki fikir tekrar yükseldi: Adab-ı muaşeret onun taktığı bir maskeydi ve altındaki adamı hiç yansıtmıyordu. Bir anlığına gördüğü adam. Onu hayatı boyunca hiç öpmediği gibi öpen adam. "Keris yakışıklı," diye cevap verdi sonunda, James George'u etkisiz hale getirirken ayak parmakları ayakkabıllarının içinde hafifçe kıvrıldı. "Eğer sarışınlardan hoşlanıyorsan. Ve tuzlu dillerden. Karşılaştırıldığında Bronwyn'i tatlı gösteriyor."

"musun?"

"Ne yapmayayım?" Ahnna sordu, James'in ön kolunu terli alnında gezdirmesiyle dikkati dağılmıştı. Gömleğinin kumaşı göğsünün üzerinde gerilmişti; giysisi, evinde bıraktığı harap kıyafetlere katılma riskiyle karşı karşıyaydı.

Uyan. Ahnna'nın kalbi hızlandı, midesinde ısı birikti, ama yüz ifadesini yumuşak bir ilgiyle korudu.

"Sarışınları mı tercih edersin?"

Ahnna seğirdi, başını çevirdiğinde Virginia'nın sanki gölgelerden daha fazlasını görüyormuş gibi, o esrarengiz bakışlarla kendisine baktığını gördü. "Pek sayılmaz, hayır."

Virginia yumuşak bir mırıldanma sesi çıkardı ve pencereye döndü. Aşağıda James, Ahnna'nın tanımadığı iki adamla karşı karşıyaydı ve yüz ifadesi hâlâ hayatının son savaşına giren biri kadar acımasızdı.

"Kardeşim sarışın olmadığı için ne kadar şanslıyım."

Ahnna'nın nefesi kesildi, Virginia'nın dikkatinin nerede olduğunu fark ettiğinden emindi ama sonra prenses şöyle dedi: "Üçümüz de babamızın rengini tercih ediyoruz ama James'in şansı bakır röflelerle yaver gitti. Umursadığından değil. Kibir onun kusurlarından biri değil."

İçgüdülerini Ahnna'yı Virginia'nın James hakkındaki düşüncelerini merak ettiği konusunda uyarmıştı. Prenses'e yanlış kardeşe ilgi duyduğuna dair hiçbir ipucu veremeyeceğini bilen Ahnna, Hazel'ın önerisinden yararlandı. "Zarrah'ı Şeytan Adası'ndan kurtardıklarında Keris kardeşimin hayatını kurtarmıştı. Onun için bir ok aldı ve neredeyse ölüyordu."

Virginia'nın gözleri büyüdü. "Gerçekten mi? Bu beni şaşırttı, çünkü onun oldukça kitapsever olduğunu duymuştum."

"Öyle. Ama Aren, Keris'ten daha fazla arkasında olmasını tercih edeceği pek fazla insan olmadığını söyledi ve bu önemli bir karakter onaylaması."

"Ne yazık evlendi."

"Çağlar boyu sürecek bir aşk," dedi Ahnna. "Eğer Zarrah'ı kurtardıkları gibi kurtaramamış olsalardı, onu özgürlüğüne kavuşturmak için dünyayı ateşe vereceğinden şüpheleniyorum. Kadın onu diğer her şeyin dışında tutarak tüketiyor."

"Böyle bir aşk tehlikeli olabilir," diye yanıtladı Virginia ve Ahnna'nın sertçe ona bakmasına neden oldu. Ama Virginia çoktan Elizabeth'e dönmüştü. "Lizzie, canım, bizim için bir şeyler çalar mısın? Çok güzel şarkı söylüyorsun."

"Elbette leydim." Elizabeth çayını bıraktı, sonra piyanonun başına gitti, hacimli etekleri yumuşak sesler çıkarıyordu. Oturarak ustaca çalmaya başladı, sonra boğazını temizledi ve şarkı söyledi.

Yüksek sesle.

Ahnna, kadının yüzünü buruşturduğunu görmemesi için tekrar pencereye döndü.

"Bu evde yetenek kadar çabayı da alkışlarız," diye mırıldandı Virginia. "Bu arada babam üzerinde muazzam bir etki bırakmışsın. Dün akşam yemekte hep senden bahsetti." Bir süre sessiz kaldıktan sonra, "Will biraz sarhoş olmasına rağmen William'a karşı da hatırlayabildiğimden daha nazikti. Sanırım babam seninle birlikte Harendell için daha iyi bir gelecek görüyor ve bu da Will'in hayranlık duyduğu güçlü yönleri sahip olmamasını daha bağışlayıcı kılıyor. Bu beni çok mutlu etti."

"Sevindim," dedi Ahnna. "William'ı ziyafet gecesinden beri görmedim."

"Oh, muhtemelen en iyisi bu. Bırak sana gelsin, benim tavsiyem bu. Will hayatında yeterince baskı gördü."

"Anlıyorum." Gözlerini tekrar pencereden dışarı çeviren Ahnna, James'in rakipleriyle el sıkışmasını, müsabakanın bitmesini ve kendisinin galip gelmesini izledi. Ceketinin atıldığı yere doğru yürüdü ama sonra başını kaldırıp baktı. Camın ve mesafenin ötesinde gözleri kilitlendi. James olduğu yerde durdu. Ahnna onun vücudundaki ellerinin hissiyle dolup taşı. Dudakları onunkilerin üzerindeydi, onu sahipleniyordu. Kalbi küt küt atmaya başladı, sonra fısıldadı: *"İstediğim kişi o."*

Sadece mantık, sadakat ve sağduyu çılgılık atsın diye, *Ve sen bunun için bencil bir aptalsın!*

Ahnna iki yana dönerek omuzlarını cama yasladı. "Kraliçeye yaklaşmak için ne tavsiye edersiniz?"

"Aynısı." Virginia'nın sesi düzdü. "Bırak annem sana gelsin."

Hizmetçilerden biri içeri girdi ve gelen hanımların isimlerini anons etmeye başladı. Özel sohbet zamanı sona ermişti ve Ahnna hiçbir şey öğrenemediğini hissediyordu.

Bir saat sonra sırtındaki yara kaşınıyor ve yorgunluk üzerine çöküyordu. Kadınların Ithicana hakkında kendisine yönelttiği soruları cevaplarırken sesinin uyuşuk ve mekanik olduğunu biliyordu. Ama bu onun için zaman kaybı olmuştu. Özel olarak dinlediği konuşmaların hiçbir

Önündeki bulmacalara yardımcı olacak herhangi bir bilgi yoktu ve Ahnna yarı yarıya günü uyuyarak geçirmesinin daha iyi olup olmayacağını merak ediyordu.

Ama bundan da öte, kendini boğulmuş ve hapsedilmiş hissediyordu. Odadaki hava aşırı sıcaktı ve berbat bir parfüm karışımı kokuyordu. Umutsuzca dışarıda olmak istiyordu. Denize yakın olmayı. Hayatının her günü onu uyutan dalgaların sesini duymak istiyordu.

Kalbi ağrıyordu, şimdiye kadar hissettiği en derin yalnızlık duygusu onu eziyordu ve Ahnna tam ayağa kalkıp zehrin kalıcı hastalığını iddia etmek üzereydi ki kapı açıldı ve güzel bir kadın içeri girdi. Saçları gümüş rengini andıran soluk bir sarıydı, elmacık kemikleri çıkıktı, dudakları parlak bir pembeye boyanmıştı. Elbisesi orada bulunan diğer kadınlarınkiyle aynı tarzda kesilmişti ama ona bakan gözler James'inkilerle aynı kehribar rengindeydi. Cardiff gözleri. Ahnna'nın aklında kadının kim olduğuna dair hiçbir şüphe yoktu.

Lestara.

"Aman Tanrım," dedi Virginia, Lestara'yı görmezden gelerek gruba reverans yaptı. "Herkes ayakkabılarını kontrol etsin. Köpek boku gibi kokuyor."

Tüm hanımlar kıkırdadı ve ayakkabılarını kontrol ediyormuş gibi yaptı ama Lestara hiçbir tepki vermedi, sadece köşedeki bir sandalyeye oturdu ve yarım kalmış bir iğne işi üzerinde çalışmaya başladı.

Ahnna Vencia'nın yıkımına neden olan kadına baktı ve ardından "Neden bizimle çay içiyor?" diye sordu.

"Lestara ihanet suçundan Maridrina'dan sürgün edildi," diye yanıtladı Virginia. "Keris Veliant'a iyilik olsun diye onun bakımını üstlendik. Ondan haberdar olduğunuzu sanıyordum."

Ahnna, "Onun kim olduğunu ve neden Harendell'de olduğunu biliyorum," dedi. "Benim sorum şu: Neden bu odada?"

"Ah." Virginia içini çekti. "Haklı bir soru. Ben de onun kulübede bir kafeste tutulmasının daha iyi olacağını düşünüyordum ama babam ona rütbesine yakışır bir nezaketle davranılmasında ısrar ediyor."

"Melez prenses," diye kıs kıs güldü Elizabeth. "Uyarayım, o gözlere çok uzun süre bakmak istemezsin, yoksa sana büyü yapar. Kadınlarının hepsi cadıdır."

"Bizim için havla, Lestara," dedi diğer kadınlardan biri ve Virginia güldü. "İyi bir kaltak ol."

Kardifyalı prenses yanıt vermedi, sadece parçasının kenarına çiçek desenleri dikmeye devam etti. Ama Ahnna'yı şaşırtan Virginia'nın davranışydı, çünkü prensesin böylesine acımasız bir damara sahip olduğunu düşünmemişti.

"Bir parça kek ister misin, köpekçik?" dedi başka bir kadın, tabağa dilim koyarak. Ayağa kalkarak tabağı Lestara'nın ayaklarının dibine koydu. "Uslu bir kız ol ve ye."

Lestara dikiş atmaya devam ediyordu ama sudaki kanın kokusunu alan köpekbalıkları gibi, tüm kadınlar yüzlerinde hırçın ifadelerle onu izliyordu.

"Ye ," diye tekrarladı saray mensubu ve Lestara onu görmezden gelmeye devam edince, kadın tabağı geri aldı ve pastayı yüzüne çarptı. "Ye şunu!"

Lestara'nın yüzüne limon ve beze sürülürken kadınlar kahkahalarla inledi ama Ahnna gülmedi. Lestara onların aşağılamalarını hak etmediği için değil, Keris'i mahvetme ve üvey kardeşini tahta çıkarma arayışında sayısız masumun ölümüne neden olduğu için, ama kadınların cezalandırıcı olmaktan ne kadar hoşlandıklarını umursamadığı için. Lestara'nın yüzündeki ve saçındaki tatlıyı silerken, sonra da sarıya boyanmış iğne oyasını kurtarmaya çalışırken duyduğu rahatsızlıktan nasıl da zevk alıyorlardı.

"Maridrina'ya karşı işlediği suçu çok kişisel algılamış gibisin," dedi Ahnna, bir başka kadının çaydanlığı alıp Lestara'nın kafasına dökmesini izlerken, koyu renkli sıvı oya üzerindeki lekelere eklendi. Lestara temizlemeye çalışmayı bırakıp boş gözlerle pencereden dışarı baktı.

"Pek sayılmaz," dedi Elizabeth gülerek. "Kişisel olarak aldığımız şey, bu cadıların adamlarımıza büyü yapması. Onları şehvetle yanıp tutuşan yaratıklara dönüştürüyorlar. O bir cadı ve Majesteleri'nin emri olmasa onu kazığa bağlayıp yakardık."

"Cardiffliiler inancı takip etmezler," dedi başka bir kadın. "Yıldızlara hayvan kurban ediyorlar, üzerlerine kan sürüyorlar ve sonra da atalarının hikâyelerini taşıdığını iddia ettikleri gökyüzünün altında çıplak dans ediyorlar. Sanki yıldızlar onlara aitmiş gibi, ne çılgınlık!"

"Kendilerini kemiklerle süslüyorlar!"

"Zar zor insan!"

"Hayvanlarla birlikte koşuyorlar. Eti çiğ yiyin!"

Virginia sakinleştirici bir el salladı. "Merak etme, onu kilit altında tutuyoruz ve her zaman gözetim altında. Gözümüzden kaçıp karanlığa karışmayacaktır. Onu uyutma zamanı gelene kadar evcil hayvanımız olarak tutacağız."

Aren onu uyarmıştı. Keris de öyle. Ve James. Hepsi aynı nakaratı söyleyen farklı kelimelerdi: Harendelliler zalimdir. Ama dünyadaki tüm uyarılar Ahnna'yı bu kadınların acımasızlığına hazırlamamıştı.

Lestara'nın çenesi titredi ve odadaki köpekbalıklarının hepsi sırttı. "Bizim için ağla, köpekçik," diye mırıldandı içlerinden biri. "Gözyaşlarını seviyoruz. Hıçkırıklarına değer veriyoruz."

Aren ona Keris'in Lestara'yı Harendell'e göndermeyi olabilecek en kötü ceza olarak gördüğünü söylemişti ve Ahnna bu seçimi sorgulamıştı. Neden onu asmadığını ya da kafasını kesmediğini sorgulamıştı çünkü Lestara bunu kesinlikle hak etmişti. Ahnna şimdi anlıyordu. Hayatının geri kalanında ya da aklını yitirip kendini Gökyüzü Sarayı'nın duvarlarından aşağı atana kadar

Lestara'ya böyle davranılacaktı. Prensesten harem eşine... *hayvana*.

Hayvandan da beter, çünkü kadınlar şu anda Lestara'nın ayaklarının etrafındaki kırıntıları yiyen fino köpeklerine daha nazik davranıyorlardı ona yaptıklarından daha fazla.

Lestara yüzünü kaldırdı, kehribar rengi gözleri Ahnna'nın kilitlendi ve James'in bu konuda ne düşündüğünü merak etmekten kendini alamadı. Annesinin sahip olduğu kültür ve inançlar yüzünden Lestara'yı küçümsemelerine içerleyip içerlemediğini. Kendisini Kardifyalı olarak görüp görmediğini.

"Kulübesinden çıkalı yeterince oldu," diye açıkladı Virginia. "Gezdirilme zamanı gelene kadar onu geri götürün."

"Ona bir elmas tasma ve tasma kayışı taktık," dedi Elizabeth. "Akşam yemeğinden önce onu gezdirmeyi ve diğer köpeklerin gittiği köşede çömelmesini sağlamayı seviyoruz." Sırttı ama Ahnna, sırtışı kaybolup Elizabeth'in gözleri tedirginlikle dolana kadar ona düz bir bakış attı.

Muhafızlardan biri Lestara'yı uzaklaştırdı. Ahnna onların bu davranışından iğrenerek ayağa kalkmaya başladı ama bir hizmetçi elinde gümüş bir tepsiyle içeri girdi ve

ona. "Size bir mektup geldi, Majesteleri."

Aren'in el yazısını ve kişisel mührünü hemen tanıdı. Göğsünde tedirginlik dalgalandı. Elini kaldırıp mührü kırdı ve içindekileri hızla okudu. Bütün nefesi ciğerlerinden kaçtı. "Misafirperverliğiniz için teşekkür ederim Virginia," diyebildi. "Ama lütfen erken ayrılmamı mazur görün."

Ahnna cevap beklemeden odadan çıktı ve korumalarını beklerken buldu. "Hemşerim," dedi. "Beni hemen ona götürmenizi istiyorum, lütfen."

"Emredersiniz, Majesteleri." Hiç tereddüt etmeden, uzun adımlarla sarayın bir alt katındaki küçük kışlaya doğru ilerlerken, onun aciliyetini hissetmiş gibi görünerek onu kuşattılar.

Küçük odasına varmadan önce Jor'un öksürdüğünü duydu ve kapıdan Taryn'in bağırdığını duydu, "Eve gitmen gerek, seni yaşlı keçi. Burada ciğerlerini patlatmanın kimseye faydası yok!"

Ahnna kapıyı çaldı ve Taryn kapıyı açtı. "Gitmeyecek. Çünkü o yaşlı bir aptal."

Jor daracık bir karyolada oturmuş, elindeki dumanı tüten fincana bakıyor, Bronwyn de sanki fincanı zorla boğazından aşağı indirmeye niyetliymiş gibi ona doğru bakıyordu. Ahnna ilk kez, hayatının neredeyse değişmezi olan bu adamın yaşından etkilendiğini hissetti. Aren'in vekil babasıydı çünkü gerçek babaları çok meşguldü ve doğruyu söylemek gerekirse annelerine kafayı takmıştı. Jor zayıf ve gri görünüyordu, bir zamanlar kas olan omuz kemikleri geceliğinin içinden görünüyordu. "Eranahl'a geri dönmelisin Jor," dedi kadın. "Nehir teknesiyle seyahat edebilir ve sonra da bilet alabilirsin ama yarın yola çıkıyorsun."

"İyi olacağım. Bu sadece bir akı," diye mırıldandı Jor.

Bronwyn, "Bu bir akı değil, buradaki soğuk hava," dedi. "Sıcak ve nemli havaya dönmediğiniz sürece daha iyi olmayacak."

"Gitmiyorum." Kaşlarını çatı. "Amaridli suikastçılar her fırsatta karşıma çıkarken olmaz." Koyu renk gözlerini ona dikti. "Arkanı kollayacak birine ihtiyacın var."

"James'in adamları elimde, Bronwyn tarafından seçilmiş ve incelenmiş."

"James'in kendisi gibi," dedi Bronwyn. "Adam onun güvenliğini kendi kişisel görevi olarak benimsemiş."

Ahnna'nın yanaklarına bir sıcaklık yayıldı ama *bu* konudaki düşüncelerini bir kenara iterek, "Beni korumana ihtiyacım yok Jor," dedi ve sözlerinin yol açabileceği acı gözlerinde belirmeden önce mektubu Jor'eline tutuşturdu
-"Ama bu küçük prenses kesinlikle biliyor."

-

Sonraki birkaç saat boyunca Ahnna arkadaşlarıyla birlikte kutlama yaptı. Yeğenin gelişine kadeh kaldırırlarken endişeler ve çatışmalar unutuldu ve nihayet Jor'un odasından çıktığında kafası mutlulukla doluydu. Muhafızlarını da yanına alarak odasına yöneldi, ayak bileklerinin etrafında uçuşan etekler onu eskisi kadar rahatsız etmiyordu. Dünya o kadar da karanlık görünmüyordu.

"Ahnna!"

Merdivenlerin tepesine ulaştığında Edward'ın sesi dikkatini çekti ve döndüğünde Harendell Kralı'nın halı kaplı koridorda koşarak kendisine doğru geldiğini gördü, elinde bir mektup vardı.

"Kardeşin bana iyi haberlerini yazmış," dedi Edward sayfayı sallayarak. "Tebrikler! Ithicana için ne büyük bir sevinç."

"Teşekkür ederim, Majesteleri," dedi ve adam ona ters ters bakınca, "Eddie," diye düzeltti.

"Günün iyi haberlerine bir yenisini ekleyebilir miyim?" Onunla kollarını birleştirdi ve yürümeye devam ettiler. "Tasadüfe bakın ki, Briarcliff Konservatuvarı'nın dekanı düğün için ihtiyaçlarımızı görüşmek üzere Verwyrd'deydi. Kuzeninizi konservatuara ilk İthikanyalı öğrenci olarak kabul etmekten büyük mutluluk duyacak. Dürüst olmak gerekirse bu fikir beni çok heyecanlandırdı."

"Taryn'in şarkı söylediğini duymamış olsa bile mi?"

Edward güldü. "Krala hayır diyecek hali yoktu, değil mi? Elbette o da benim kararına güveniyor, tıpkı benim seninkine güvendiğim gibi. Her şey harika gidecek. Bronwyn'in ona eşlik etmesini hâlâ istiyor musun?"

"Evet," dedi Ahnna, çünkü arkasını kollayacak tanıdığı birinin olmaması düşüncesi onu tedirgin etse de Bronwyn'in Lestara'ya olan takıntısı onu varlıktan çok yükümlülük haline getiriyordu.

"Bunun farkında mı?"

"Henüz değil." Ne Taryn ne de Bronwyn onun planlarından haberdardı ve Harendell'de müzik eğitimi almak Taryn'in hayat boyu hayali olsa da Ahnna kuzeninin onu savaşımadan yalnız bırakmayacağını biliyordu. Bronwyn'e gelince... "Bronwyn ve Taryn oldukça yakınlaştılar. Bunun kuzenimle seyahat etmenin değerini anlamasına neden olacağını umuyorum."

Eğer bu olmazsa, suçluluk duygusu ve duygusal manipölasyon yeterli olacaktır. Taryn kırılıyordu ve korunmaya ihtiyacı vardı ve Bronwyn bunu biliyordu.

"İnsanların olmadan olmak seni rahatsız etmiyor mu? Yaşadığın çileyi göz önüne alırsak, gergin olduğun için seni suçlayamam." Edward'ın sesi hafifti, biraz da endişeliydi ama Ahnna onun nasıl cevap verdiğiyle ilgilendiğini hissedebiliyordu ve bu da Ahnna'yı temkinli olmaya itti.

"İdeal değil," dedi. "Ama hayatımı Harendell'de yaşayacaksam, Harendelli muhafızlara karşı bir güven geliştirmeliyim. Kendi halkıma bağlı kalırsam bu gerçekleşmez. Ve eğer dürüst olursak, Taryn için umudum hep buydu. Benim arkamı kollamanın getireceğinden daha az şiddet içeren bir yolda yürümesi gerekiyor. Onun hayatına barış getirmek benim için biraz risk almaya değer."

"Ithicana'nın kaybı gerçekten bizim kazancımız," dedi Edward. "Değerli bir kraliçe olacaksın, Ahnna. Ne yazık ki bunu görecektir kadar hayatta olamayacağım."

Yanakları kızarmıştı. "Umarım bu uzun yıllar sürmez, Eddie."

Kıkırdadı. "Ben de öyle."

Ahnna gülümseyerek, "Muhafızım Jor da Ithicana'ya dönecek, zira Verwyrd'deki hava koşulları onun sağlığına pek iyi gelmedi. Konservatuar Taryn'i kabul etmeye hazır olduğunda hep birlikte nehir gemisiyle seyahat edecekler. Elbette onun eğitim masraflarını ben karşılayacağım."

Nasıl olduğunu Ahnna bilmiyordu ama bu daha sonra çözülecek bir sorundu.

"Saçmalık! Konservatuvara yeni bir ulusun değerinde müzik malzemesi getirdiği için tam burs. Dekan başka türlü süni istemezdi. Kendisi sabah yola çıkacak, belki gemisinde ona katılabilirler. Kuzenimize soracağı pek çok soru var."

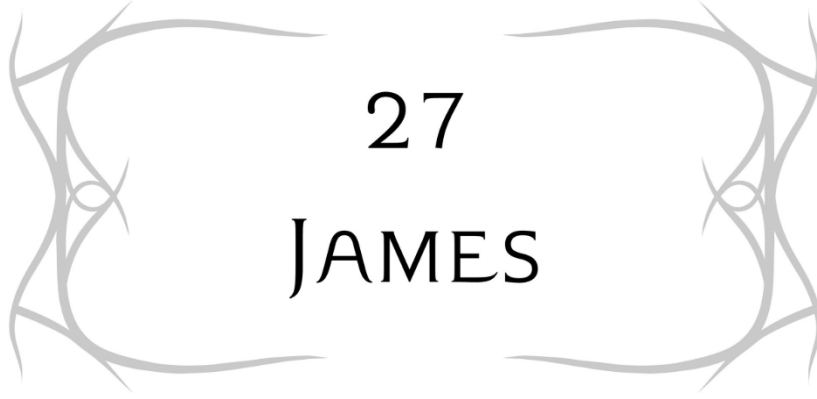
Odasının yanına geldiklerinde Ahnna, "Eminim memnuniyetle kabul edecektir," dedi. "Çabalarını gerçekten takdir ediyorum Eddie."

"Benim için bir zevk." Elini okşadı, sonra kolunu bıraktı. "Şimdi size bir öğleden sonra dinlenmenizi öneririm, genç bayan." Parmağını ona doğru salladı. "Wraithroot'un etkilerinin geçmesi için zamana ihtiyaç var. Ve artık şarap yok! Doğrudan kafana gidecek."

Başını salladı, bir kez olsun bir şeylerin yolunda gitmesinin verdiği zevkle yüzü kızarmıştı. Edward koridorda kaybolurken, koruması Alfred odanın kapısını açtı. "Burada beklerseniz leydim," dedi içeri girerek. Ancak hemen geri adım atarak içeriyi işaret etti. Ahnna'nın içgüdüleri çalkalandı ve elini elbisesinin cebindeki delikten içeri sokarak yumruğunu bıçağının kabzasına kapadı.

içeri adım attı.

Pencerenin yanında duran Harendell Kraliçesi Alexandra'yı bulmak için.

27

JAMES

JAMES'İN HİÇBİR YERİ BU KONUŞMAYI İSTEMİYORDU ama kuzeninin durumunu kontrol edip rapor vermesi, Cormac'ın daha fazla adamını Gökyüzü Sarayı'na göndermesinden daha iyiydi. İstemeden de olsa Ahnna'yla karşılaşabilirlerdi. Çünkü amcasının eline fırsat geçerse Ahnna'yı öldürmeyeceğine bir an bile inanmamıştı. Annesinin halkı yeminlerini çok ciddiye alırdı ama James'in şu anda kendi sözlerini ihlal ettiği düşünülürken, Cormac büyük bir esnekliğe sahipti.

Spiralin tepesine ulaştığında güneş bulutlu gökyüzünde alçalmıştı, gömleği soğuk rüzgâra rağmen çabalarının teriyle ona yapıştıyordu. Bir fırtına yaklaşıyordu ve James içgüdüsel olarak ufukta Harendell'in meşhur hortumlarından birinin oluştuğuna dair bir işaret aradı, nehir vadisinde yaygın olmasalar da. Ancak bulutlar belirgin hunilerden hiçbirini taşımıyordu, bu yüzden gökyüzüne sırtını döndü ve saraya yöneldi.

Zaten geç kaldığı akşam yemeği için giyinmesi gerekiyordu ama James, bir masanın etrafında oturmuş ilk yemeklerini yiyen asil kandan herkesin sunduğu fırsatı değerlendirmeye karar verdi. Avluya açılan kapalı kapılardaki tetikte bekleyen muhafızlara başıyla işaret ederek kapıları açmalarını bekledi

"Bunlar gün batımında kilitlenecek. İstisna yok." Kulenin dibinde verdiği emirlerin aynısı.

"Emredersiniz efendim," diyerek selam verdiler ve James içeri girdi. Lestara'nın odasına doğru ilerlerken koridorlar sessizdi. Dışarıda bekleyen iki muhafız hiç itiraz etmedi, sadece kapının kilidini açarak içeri girmesine izin verdi.

İçeri adımını attı, ardından gecelikli Lestara'nın leğende bir elbiseyi ovduğunu görünce hemen arkasını döndü.

Yumuşak bir homurtu çıkardı. "Umurumda bile değil kuzen. Kız kardeşin, hanımları izleyip gülerken beni Gökyüzü Sarayı'nın avlusunun bir köşesine işettirdi. Hiç haysiyetim yok."

Virginia'nın Cardiff'e karşı önyargısı, Alexandra'nın hayatı boyunca kız kardeşinin kulaklarına zehrini akıttığı düşünüldüğünde, çoğundan daha kötüydü, ama Virginia'nın da katıldığını duyunca çenesi gerildi, çünkü bu davranış ona yakışmıyordu. Kuzeninin saygınlığı ne durumda olursa olsun, James o giyinene kadar dönmeyi reddetti. Onun elbiseyi bıraktığını duydu, ardından bir bornoz çekerken kumaşın fısıltısını.

"Ahlakın güvende, Jamie."

Döndüğünde onu kalın kadifelere sarınmış ve bir kanepeye tünemiş, saçları yıkandığı için nemli ve yüzü her zamanki kozmetiklerinden arınmış bir halde buldu. Lestara'ya çok az şey verilmiş, en güzel elbiseler ve mücevherler giydirilmiş ama her fırsatta aşağılanmıştı.

James onun bunu hak ettiğine inanıyordu. Keris Veliant'ın onu Harendell'e göndermekle iyi bir seçim yaptığına inanıyordu. Lestara'nın eylemleri yüzünden çocuklar ölmüştü. O kadar çok ki Maridrinialılar ölümlerini toplu mezarlara gömmüşlerdi. Gülen kadınların önünde işemek bu kadının hak ettiği şeylerin en azıydı.

"Neden buradasın?"

"Amcan Cormac sağlığıyla ilgili sorular sordu." Lestara başını eğdi. "Yani habercilik mi oynuyorsun?"

James cevap vermedi. Kuzeni Kral Ronan'ın altıncı karısından doğduğunda yedi yaşlarındaydı. On dördüncü kızı. Ama o karısı hâlâ hayatta olduğu için Lestara'nın ayrıcalıklı bir yeri vardı, bu yüzden James

Amcasının yanına gönderildiği her yanında bulunmuştu ve bir zamanlar onu iyi tanıyordu. Sonra amcası Cormac'la gizli toplantılar yapmak ziyaretlerini kesmiş ve Lestara, vizon kürkü için daha iyi ticaret koşulları karşılığında Silas Veliant'ın haremine katılmak üzere gönderilmişti. "Ben iyiyim Jamie. Sadece her gün uzun bir düşüşün Veliant'ın beni mahkûm kâbustan daha iyi olacak." "Sen kendini mahkum ettin."

Lestara yüzünü buruşturdu. "Harendell'in yetiştirdiği sığırlar olduğuna emin misin? Çünkü koyun gibi meliyorsun."

"Sana vuran oldu mu?" diye sordu, sesini olabildiğince yumuşak tutarak. "Size fiziksel zarar verdi mi? Sizi yaşamın gerekliliklerinden mahrum bıraktı mı?"

"Baa!" Lestara koyun taklidi yaptı. "Evet, Jamie. En iyi yemek. Beni köpek gibi gezdirdikleri zaman için elmas bir tasma."

Başını eğdi. "Size iyi akşamlar, Majesteleri."

Bir tilki kadar hızlıydı, koşarak onun önüne geçti ve kapıya giden yolu kapattı. Gözleri lamba ışığında sarı sarı parlıyor, ona içinde bir güç olduğunu hatırlatıyordu. *Görmeye değer* derlerdi. Ve izlemeye değer bir kader.

"Bana nasıl davrandıkları seni rahatsız etmiyor mu?"

"Hayır," dedi. "Sen bunu hak ediyorsun. Daha kötüsünü hak ediyorsun, muhtemelen bu yüzden baban burada çürümene izin vermekten memnun."

"Belki de." Başını eğerek bir kurt gibi görünmesini sağladı. "Ama kız kardeşin ve kadınlarının beni korkutmasının nedeni ölü bebekler değil Jamie. Benim kanım yüzünden. Seninkiyle aynı kan. Kral Eddie'nin gazabından korkmasalar sana da böyle davranırlardı."

Sanki bunu bilmiyormuş gibi. Sanki hayatını bu dinamiği değiştirmeye adamamış gibi. Ama ona kazıkları göstermeden önce kendi boğazını kesmişti. "Gözyaşlarının benim için hiçbir anlamı yok, Lestara. Kimseye bir şey ifade etmiyorlar, bu yüzden cezana katlan ya da uzun düşüşü kabul et. Umurumda değil."

"Belki de bunun yerine onlara gerçekte kim olduğunuzu söylemeliyim."

James güldü. "Yap hadi. Kimse sana inanmaz. Hiçbiri bir prensesin bir bulaşıkçıya hizmet etmesi için gönderileceğine inanmaz."

casusluk yapabilir." Gözlerini ona dikti. "Ve bil ki, eğer babana karşı gelersen, uzun düşünüş merhametli bir ölüm gibi görünecektir."

Lestara başka tarafa bakmadı, gözleri onunkileri ararken ağır ağır nefes alıyordu. Sonra ani bir hareketle odanın öbür ucuna doğru seğırtti. Virginia'nın çay servisinden olduğunu anladığı, kenarlarında adının baş harfleri olan bir fincanı eline aldı. "Bu Ahnna Kertell'in çay fincanı. Bugün Virginia'ya katıldı ve ben de onu çaldım."

Kanı buza dönüştü.

Lestara fincanı eğdi, bir o yana bir bu yana çevirdi. "Ne yaparsam yapayım," diye fısıldadı, "hep aynı düzene geri dönüyor."

Sonra masanın üzerinden ona doğru kaydıldı ve Jamie iradesi dışında aşağı bakıp deseni okudu.

Ölüm.

"Trajik," diye fısıldadı kuzeni ama James çoktan kapıdan çıkmıştı.

AHNNA eğilmeye başlarken kendini tuttu ve yumuşak bir reveransa geçerek, "HUZURUNUZA," dedi.

Alexandra ona önce yavaşça yukarıdan sonra aşağıdan baktı ve Ahnna onun eleştirisini bekledi ama kraliçe sadece "Annene benziyorsun" demekle yetindi.

Delia Kertell'in neye benzediğini kimsenin bilmemesi gerekiyordu ama Aren ona Petra Anaphora'nın annelerini iyi tanıdığını söylemişti, bu yüzden bu olabileceği kadar büyük bir şok değildi. "Evet, majesteleri."

"Ölümünü öğrendiğimde çok üzuldüm," dedi Alexandra, bir demliğin yanında dumanı tüten bir fincan çayın durduğu masaya oturarak. "Delia güçlü bir kraliçeydi. Güçlü bir kadındı."

"Ama zayıf bir kalbi vardı," dedi Ahnna. "Sonunda onu öldüren de bu oldu."

"Ama sen değil. Çoğu erkeği öldürecek bir doz wraithroot'tan kurtuldun."

Bu kesinlikle bir suç itirafı değildi ama "Amaridliler ölmemi istiyor gibiydi" derken gerilmemek için kendini zor tutuyordu.

Alexandra ne kabul ne de ret anlamına gelen yumuşak bir ses çıkardı, sonra Ahnna'ya oturmasını işaret etti.

Ahnna itaat etti, Alexandra ona bir fincan çay doldururken eteklerini dikkatle düzeltti. ayı içme düşüncesi Ahnna'yı son derece tedirgin etmişti ama diğerkadının zehirlendiğini bu kadar belli edeceğine inanmadığı için küçük bir yudum aldı.

"Senin Delia gibi olduğunu duymuştum," dedi Alexandra. "Dikkate alınması gereken bir kadın olduğunu. Southwatch Adası'nın komutasını elinde tutan ve Maridrina ile savaşın büyük bölümünde Ithicana'ya liderlik eden korkunç savaşçı prenses. Erkeklerin başarısızlıklarının parçalarını toplayan ve her şeyi yoluna koyan bir kadındın."

"Ben annem gibi değılim." Ahnna sesindeki gerginliğı engelleyemiyordunk Ithicana'nın başına gelenlerin Aren'in suçu olduğı imasını duymuştu. Ve her ne kadar ikizini yüzü morarana kadar eleştirse de, Ahnna başka birinin onun hakkında kötü konuşmasını hoş karşılamıyordu. "Geri kalanına gelince, kardeşim yokken yapmam gerekeni yaptım."

"Haklısın, sen Delia gibi değılsin," dedi Alexandra. "abuk tepki veriyorsun, ki bu pek çok kişinin zorluklarla karşılaştığında donup kalması için bir neden değıl. Ama annen ileriye bakardı ve ben sende bunu görmedim, Ahnna. Sadece karşındaki rakiple savaşıyorsun ve zehirli oku uzaktan atanı görmek için başını kaldırmıyorsun."

Ahnna cevap vermedi, sadece ayından bir yudum daha aldı,nk annesi ileriye bakmakla o kadar meşguldü ki, tam önünde duran tehdidi görmemişti.

"Tam bir hayal kırıklığısın," dedi Alexandra.

Ahnna sakinleştirici bir nefes aldı, bunun yarısı kraliçenin sözleri korkusunu doğırladığı için, diğerk yarısı da bağırsakları acı dolu iplere dolandığı içindi. "Bunun için özür dilerim, Majesteleri."

ay yüzünden. Çayın dozunu ayarladı.

Ama neyle?

". Daha iyisini yap."

"Beni Verwyrd'de mi istiyorsun?" Ahnna midesindeki artan ağırının onu körelttiğini söyleyerek sordu. "Yoksa ortadan kaybolmamı mı istiyorsun?"

Alexandra ayağı kalktı ve masanın üzerine bir şişe koydu. Ahnna'nın kalbi, kıvranan midesinin sadece Alexandra'ya ait olmadığının

Sinir ürünü. "İnan bana Ahnna Kertell, ortadan kaybolmanı isteseydim çoktan gitmiş olurdun."

Ahnna Harendell Kraliçesi'nin odadan çıkışını izledi. İç organlarında acı ve korku yükseldi ve kapı kapandığında şişeyi kaptı. Şişeyi açan Ahnna içindekileri kokladı ve tam iç organları sıvıya dönüşürken kokunun aloe vera suyu olduğunu anladı. "Seni kaltak," diye tısladı, sonra da tuvalete doğru fırladı.

29

JAMES

Ithicana'nın varisinin doğumu ilan edildiğinde KATEDRALİN ÇANLARI sevinçle çaldı ve bu ses Gökyüzü Sarayı'na kadar ulaştı. Virginia ona bebek prensese önceki kraliçenin adı olan Delia'nın verildiğini ve hem çocuğun hem de annesinin sağlıklı ve güçlü olduğunu söylemişti. Kız kardeşi kutlama için İthicana'ya gönderilmek üzere cömert bir hediye hazırlamaya başlamıştı bile; gümüş çingiraklar, müzik kutuları ve değerli her çocuğun birkaç dakika içinde kıracağı oyuncaklardan oluşan bir kral fidyesi.

Buna karşılık Ahnna, Ithicana'ya yaşlanan ve hasta bir asker gönderiyordu. James'in Jor'un daha değerli bir hediye olacağından hiç şüphesi yoktu.

"Rıhtıma giden yolun temizlenmesini istiyorum," diye bağırdı James bekleyen askerlere. "Herkes tetikte olsun."

Yine de James, adamları itaat etmek için hareket ederken başlarını sallayıp selam verdiklerini fark etmedi bile, gözleri Buck ve Brayer'ın arkasındaki sarmaldan aşağı inen arabadaydı. Ahnna'nın sarayda kalmamayı seçmiş olması içini öfkeyle dolduruyordu, burada onu hem Amaridianlardan hem de amcasından korumak mümkündü, ancak James onun Gökyüzü Sarayı'nda uzun süre kalma şansının olmadığını biliyordu.

Katırlar son turlarını atarken kalbi daha hızlı atıyordu, çünkü odasından ayrıldığından beri Ahnna'yla ilk kez . İlk kez

James, Ahnna'yı Ithicana'ya geri götürmenin bir yolunu bulamazsa, onu öldürmeye çalışan kişinin kendi amcası olduğunu öğrendiğinden beri onunla ilk kez yüz yüze geliyordu. Bunu nasıl başaracaktı, James bilmiyordu, sadece onun yüzünü gördüğünde hissettiği beklentinin bu mücadeleyi kolaylaştırmadığını biliyordu. Katırlar spiralin alt kapısından çıkarken, sürücü bekleyen atlı arabanın yanında durduğunda nabızı hızlandı.

Üniformasını düzelter James arabaya yaklaştı ve kapıyı açtı, onu görünce midesi bulandı.

Elbise içinde.

Kaşlarını çattı, çünkü Ahnna'nın giydiği elbisede olağandışı bir şey olmamasına rağmen ona yakışmadığını düşünüyordu. Böyle bir elbisenin içinde her zamanki gibi hareket edemezdi. Çok sınırlayıcıydı. "Adab-ı muaşerete boyun eğdiğini duymuştum ama inanmamıştım. Ama görünen o ki cehennem gerçekten de donmuş, çünkü bu bir elbise leydim."

"Bunu görünce dehşete düşmen de anlaşılabilir bir şey," diye yanıtladı Ahnna, "çünkü bize saldırırlarsa kendini savunmak zorunda kalacaksın."

"Kalbim titriyor." Elini ona uzattı, rengini yeniden kazandığını fark etti, parmakları elini sararken yanakları pembeleşmişti. Dışarı adım atarken, sırtının alt kısmına kadar uzanan gevşek bukleleri geriye doğru taradı ve adam parmaklarına dolanan o saçların hissini hatırlamayı denedi ve başaramadı.

Amcası onun ölmesini istediği için kollarında topalladığını. Bu anı, "Onlarla birlikte denize açılmalısın. Yeğenini ziyarete git."

Ahnna onun elini bıraktı, gözleri kısıldı. Cevap vermek yerine arabaya doğru yürüdü, eteklerinin kısıtlayıcı kesimi bu etkiyi biraz engelledi.

James iç geçirerek Taryn'in çıkmasına yardım etmek için döndü. "Konservatuara kabul edildiğiniz için tebrikler."

"Teşekkür ederim." Taryn'in çenesi gergindi, bu konudaki duyguları açıkça karıştı. Gerçekten de James, Ahnna Taryn'i bilgilendirdiğinde iki kadın arasında bağırış çağırış yaşandığını hizmetçilerin dedikodularından duymuştu

konservatuara katılacağını söyledi. "Kuzenimi güvende tut. Adamlarınızın yetenekli olduğunu düşünüyor ama benim izlenimim bu yönde değil."

"Sana söz veriyorum." Bronwyn elini görmezden gelip dışarı tırmanırken ve konuşmadan bekleyen arabaya doğru adım atarken bunun yalan gibi gelmesinden nefret ediyordu. Maridrinli prensesin yüz ifadesi fırtınalı bir bulut gibiydi; bu anlaşılmadan Taryn kadar memnun olmadığı belliydi.

"Sen de bana yardım edecek misin evlat?" Jor arabanın içinden sordu.

"Bana ihtiyacın var mı?"

Jor homurdandı. "Henüz değil ama o gün yaklaşıyor." Tunüğünü düzelterek dışarı çıktı. Hastalığın izleri adamın üzerinde hala ağırdı, ama yenilenmiş bir canlılığa sahip , ancak eve gittiği için mi yoksa vardığında onu neyin beklediğini James söyleyemezdi.

"Ona iyi bak evlat. Başarısızlıklarınla uğraşmak için geri dönmek zorunda kalırsam, yaşın beni cezalarımda daha yaratıcı hale getirdiğini öğreneceksin," dedi Jor bekleyen arabaya doğru yürürken ve James içgüdüsel olarak "Evet efendim" dedi.

Yaşlı İthikanyalı ona eğlenen bir bakış attıktan sonra arabanın kapısını arkasından kapattı.

Aklını başına toplamak için başını sallayan James, Maven'ın dizginlerini seyisten aldı ve uzun siyah kısrığın üzerine çıktı. Georgie'ye başıyla işaret etti, o da kapılardan geçerek şehre doğru ilerledi.

Siviller, Ithicana'nın yeni varisinin haberini işi erkenden bırakıp kutlama yapmak için bir bahane olarak kullanıyor, birahaneler ve kafeler prenses adına kadeh kaldıran müşterilerle dolup taşıyordu. Köprü geçiş ücretleri konusunda giderek artan bir kızgınlık olsa da, bu Harendell'in Köprü Krallığı'na karşı uzun süredir beslediği iyi niyeti bastırmaya yetmemişti; halk, ulusun ticari anlayışını alkışlarken bile İthicana'nın gizeminden keyif alıyordu.

Cardiff'e kadeh kaldırdıklarını görmek nasıl bir şey olurdu? Tüm hayatı boyunca halkının *Cardiff'i* küçümsemesini izlemiş biri olarak merak etmekten kendini alamadı.

annesinin memleketinden bahsetti. Bitmek bilmeyen kavgalarına rağmen belli bir saygı gören Amarid'in aksine, Harendelliler Cardifflileri hayvandan farksız görüyordu. Ona farklı davranılmasının tek nedeni babasının kral olmasıydı. Ve James, insanlara tamamen onlardan biri olmadığını hatırlatacak hiçbir şey yapmamaya dikkat ettiği için.

Babası her zaman *eski önyargıları kırmanın zor olduğunu* söylerdi. *İnsanlar bu tür şeylere inanırlar çünkü bu inançlar onlara ebeveynleri ve onlardan önceki ebeveynleri tarafından öğretilmiştir. Bu inançları sorgulamaları için bir neden verilmezse, asla sorgulamazlar.*

Bu *sebepe* annesinin hayaliydi, talihsiz aşk ilişkileri sırasında babasıyla paylaşmıştı ve şimdi James'in tek hedefiydi. Ticaret için güneye değil kuzeye bakmak, sınır boyunca ileri geri güvenli rotalar oluşturmak, ticaretin kolaylığı ve kârdaki artış, iki ulus arasındaki ilişkileri rahatsız eden yanlış inançları ve önyargıları yavaş yavaş yok ediyordu. Tüccarlar kervanlarının risk altında olmadığına dair güven kazandıklarında, Ithicana'nın yarısını cebe indirmesi yerine kârlarının tamamını ellerinde tutmanın cazibesine kapılarak kuzeye akın edeceklerdi.

Amcası ve babasının imzalamaya çok yakın oldukları anlaşmanın Köprü Krallığı'nın kasasına zarar vereceğine şüphe yoktu ama Harendell ve Cardiff'i birleştirme şansı James için daha değerliydi. Bu bir çırpıda gerçekleşmeyecekti ama babası astromiyi yasaklayan ve sivillerin astromiyi uyguladıkları için zulüm görmelerine izin veren yasaları yürürlükten kaldırdığında bu önemli bir başlangıç olacaktı. Yıldızlara bakabilmesini ve annesine karşı doğru olanı yaptığını bilmesini sağlayacak bir başlangıç.

Eğer Ahnna tarafından değilse.

Ithicana iyi olacak, dedi kendi kendine. Ticaret duracak gibi değil. Köprü Krallığı her zaman kendi kendine yeterli olmuştur.

Ve yine de... Gözleri yan taraftaki arabaya kaydı, Ahnna'nın yüzü yol arkadaşlarıyla tartışırken kaşlarını çatmıştı, sanki hepsi onu yalnız bırakmaya karşı çıkıyormuş gibiydi. Bunun için onları suçlayamazdı. Neden eve gitmeyi reddediyordu? Aren onu daha fazla Harendellian ticareti için görevlendirdiği için miydi?

ve onu hayal kırıklığına uğratmaktan mı korkuyordu? Ya da babasının inandığı gibi, Prens Carlo ile evlenerek Amarid'i kârlı bir ittifaka ikna etmek için kullanılacağını biliyor muydu? Bir kombinasyon mu? Yoksa James bir açıklama istediğinde gözlerinde yükselen çaresizliğin başka bir nedeni mi ? Onunla paylaşmadığı başka bir tehdit mi?

Batı rıhtımına doğru ilerlerken, adamları sivilleri ve tüccarları alanı boşaltmaları için yönlendirirken ticaret durakladı. Etraflarını tarayan James attan indi ve arabayı açabilmesi için dizginlerini teslim etti. Ahnna arabadan inerken hiçbir şey söylemedi, ancak Ahnna suya doğru ilerlemeye başladıktan sonra avucunun hissi eldivenini yaktı, yanında muhafızları vardı, Taryn ve Bronwyn de onu takip ediyordu.

James onun arkasında saygılı bir mesafede yürüyordu. Yardımına koşacak kadar yakın ama giden arkadaşlarına söylediği sözlerin bir gürültüden ibaret kalmasına neden olacak kadar da uzaktı.

Doğru yürüdükleri yolcu gemisi büyüktü, kendi muhafızları vardı, zengin tüccarlar ya da küçük soylular tarafından kiralanmış bir şeydi. Konservatuarın dekanı Taryn'i büyük bir coşkuyla karşılamak için güverteyi terk etti, Taryn bunu hak etmiş olsa da muhtemelen James'in babası tarafından satın alınmıştı.

Kolları arkasında ayakta duran James, Ahnna'nın vedalaşmasını izlerken uzaktan gelen bir gürültü dikkatini çekti. Güneşe karşı gözlerini kısıyan James, Verwyrd'e giden köprüyü geçen bir alayı görmek için zamanında nehrin yukarısına baktı. Adamların çoğu üniformalıydı, bir kısmı Harendell'in sancağını taşıyordu ama bir tanesi tanıdık beyaz bir ata binmişti.

Kahretsin.

"Will'in Verwyrd'de ne işi var?" Georgie mırıldandı. "Av için Whitewood Hall'a gideceğini sanıyordum. Şimdiye kadar yolu yarılarmış olmalıydı."

"Bilmiyorum." Öğrenmek için de gidemezdi. Ahnna rıhtımda açıkta dururken olmazdı.

James parmaklarını kalçasına vuruyor, kardeşinin dönüşünün nedeni yüzünden içinde bir endişe birikiyordu. Will sadece Whitewood'daki avlardan zevk almakla kalmıyordu, aynı zamanda kaçınmak istediği her şey Verwyrd'deydi. Ve herkes.

Ahnna'nın yoldaşları gemiye binmişti ama Ahnna onların yol vermesini beklemek yerine arabaya doğru yürüyordu. Hiçbir şey söylemeden Ahnna'nın içeri girmesine yardım etti ve kuleye doğru ilerlerken şoförün yavaşlığına lanet okudu; sokaklardaki siviller Ahnna'ya yeğeni için iyi dileklerini iletiyordu.

Neredeyse her zaman bir bardak su kadar soğukkanlı olan Maven onun altında zıplıyordu. Maven onun gerginliğini hissetti ve James onu yatıştırmak için bir elini onun boynuna koydu. Ancak kapılardan ahırın avlusuna geçtiklerinde ve gözleri arkadaşlarıyla gülüşen Will'e takıldığında endişesi daha da arttı. Araba yaklaşırken üç adam da sessizleşti ve James'in sonsuz şokuna rağmen William arkadaşlarını bırakıp arabaya yaklaştı. Kapıyı açarak şaşkınlık içindeki Ahnna'ya elini uzattı. "Leydim."

Kız kardeşinin elini tutup ona yardım etmesine izin verdiğinde James'in içinde bir kıskançlık parıltısı belirdi.

"Yeğeninizin doğumu için en içten tebriklerimi sunarım," dedi. "Nehir teknesini gördüğümde, bir veda bile etmeden prensesi görmeye gitmek için bizi terk edeceğinizden korktum."

Ahnna'nın yüzü pürüzsüzdü, şüphesiz sözlerinde bir zayıflık arıyordu, ama sonra, "Sadece halkımı uğurluyorum," dedi.

"Bebeğin kaybı benim kazancımdır." Ahnna çoğunlukla şüpheli görünse de, Will ona James'in birkaç etek takımından daha fazlasını büyülediğini bildiği bir gülümseme verdi. Bunda şaşılacak bir şey yoktu, çünkü bu, Will'in son karşılaşmalarındaki davranışının tam tersiydi.

"Neden buradasın Will?" James dizginlerini bırakarak sordu. "Whitewood yolunu yarılarmış olmalısın. Babam burada olduğunu biliyor mu?"

Çünkü babası, Will'in Ahnna'nın huzuruna çıkmasının ona bir şey kazandırmayacağı konusunda çok netti.

Will, "Gitmemeye karar verdim," diye cevap verdi. Ahnna'nın elini tutarak, "Size davranış şeklimden pişmanlık duymaya başladım leydim. Bu birliktelikte benden daha fazla seçeneğiniz yoktu ama yine de benim centilmenlik dışı davranışına rağmen kendinizi zarafetle idare ettiniz. Umuyorum ki birlikte daha fazla zaman geçirdikçe ortak bir zemin bulabiliriz. Hatta dostluk."

Ahnna William'ın elindeki eline bakıyordu ve James'in elinden gelen tek şey onu kurtarmaktı, çünkü kardeşi saçmalıyordu. James bunu neyin motive ettiğini bilmiyordu ama Will'le daha sonra konuşacaklardı, çünkü bunun Ahnna için kötü sonuçlanacağından hiç şüphesi yoktu.

"Çok isterim," diye cevap verdi sonunda. "Teşekkür ederim."

"Beni onurlandırıyorsun." Will, parmak eklemelerini öpmek için onun elini kaldırdı. "Barış teklifi olarak sana bir hediyem var."

Will'in işaretleriyle seyislerden biri yaklaştı ve James'in Will'in yarış atı, özellikle de bu haftaki yarışlarda desteklediği yarış atı olduğunu hemen anladığı uzun boylu bir doru beygiri yönlendirdi. Yüksek sinirli yaratık zıpladı ve homurdandı, önce gölgesine sonra da çırpınan bir serçeye baktı ve her ikisini de önemli tehditler olarak gördü. Will ne düşünüyordu?

"Bu iyi çocuk," dedi Will, hayvanın yularını tutarak, "bana iyi hizmet etti, ama artık yaşlandı. Kesik olduğu için onu damızlık olarak kullanamıyorum ama merada heba edilemeyecek kadar iyi. Onu sevebileceğinizi düşündüm."

Ötede Georgie, Will'in arkadaşlarıyla sohbet ediyordu ve arkadaşı ağzını *kaçırdı*. James'in çenesi bunun bir kalp hediyesi olmadığını teyit etmek için gerildi ama o daha konuşmadan Ahnna, "Çok güzelmiş," dedi.

Elini ata doğru uzattı. Aptal yaratık homurdanarak geri çekildi ama Ahnna sadece gülümsedi. "Onun adı ne?"

"Gün Ortası Tutulması," dedi Will. "Herkes ona Dippy der."

Ahnna, Will'in ona kurtulmak istediği bir şeyi verdiğini fark etmek yerine, iğdiş edilmiş attan büyülenmiş gibi görünüyordu. Ağabeyinden liderliği alarak tekrar elini uzattı ve at gürültülü bir homurtu çıkarırken hiç korkmadığını gösterdi.

Cebini karıştıran Will, Ahnna'nın avucuna bir küp şeker koydu, ardından elini Ahnna'nın sırtının küçük kısmına dayayarak ona şunları yapmasını söyledi

Elini düz tut.

Dippy - James'in daha önce hiç duymadığı daha uygun bir isim - uzandı ve şekeri geçici olarak kopardı, katedralin çanları saati çalıncaya kadar mutlu bir şekilde çıtırdadı, bu da iğdişi harekete geçirdi. Şaha kalktı ve Will, Ahnna'nın yüzüne bir toynak yemesini önlemek için onu geriye doğru itti. Ahnna sadece güldü. "Ona binebilir miyim?"

"Ata nasıl binileceğini biliyor musun ki?" James sordu.

"Hayır, hiç fırsatım olmadı."

Will, "Eğer Harendell'in kraliçesi olacaksan, başarılı bir binici olmalısın," dedi.

"Bana öğretecek misin?" diye sordu.

Kardeşi kıpırdamadan durdu, bunun gerçekte ne kadar saçma bir şey olduğunu ele veriyordu, ancak Ahnna ata o kadar kapılmıştı ki James onun bunu fark ettiğinden şüpheliydi. Will çabucak toparlandı. "Babam bir keresinde bana, sadece bir aptalın karısına bir şey öğretmeye çalıştığını söylemişti. Arkadaşlığımız böylesine hassas bir şey olduğu için, onun rehberliğine saygı duyacağım ve bu onuru reddedeceğim." Will'in gözleri sinsileşti. "Kardeşim oldukça başarılı bir binicidir, bu yüzden belki de diğer pek çok konuda olduğu gibi benim yerime geçebilir."

Will'in ses tonu hayal kırıklığına uğramıştı ama James bunun altında yatan zehri fark etmemişti.

"Zorlamak istemiyorum." Ahnna iğdişin boynunu okşadı ve seyislerden birinin verdiği bir elmayı yedirdi. "Seyislerden biri -"

"Saçmalık," diye araya girdi William. "En iyisi tarafından eğitilmeyi hak ediyorsun. Şimdiki zaman gibisi yok ve bugün çok güzel bir gün."

Hava sıcaktı ve doğuda fırtınalar kopuyordu ama seyis atı götürürken James dilini .

"Yapmam gereken yazışmalar var ama eğer uygunsa bu akşam sizinle yemek yemek isterim, Leydi Ahnna?" Will sordu.

Ama Ahnna çoktan damadın peşinden ahıra doğru koşmaya başlamıştı ve onun sözlerini duymamıştı.

Will gülümsedi, sonra spiralin kapısına doğru ilerledi. James onun kolunu yakaladı. "Bütün bunlar da ne demek oluyor?"

Will bir an için ona küstahça bir bahane sunacakmış gibi göründü ama sonra şöyle dedi: "Bu benim kaderim Jamie. Babam, istesem de istemesem de onunla evlenmemi istediğini açıkça belirtti, bu yüzden elimden gelenin en iyisini yapacağım. Ne de olsa annemle de böyle yapmıştı, ne kadar kötü olabilir ki? İyi siyaset adına bana dayatılan bu kadının sesini bastırmak için öğlene kadar içip yedinci saatte kadehlerime gömülmek zorunda kalmayacağımdan eminim."

"Yani çözümünüz müstakbel eşinize onu öldürme ihtimali olan yarı sakat bir yarış atı vermek mi?"

Will, "Bırak o aptal atı, o kadını hiçbir şeyin öldürebileceğinden emin değilim," dedikten sonra James'in omuzlarını kavradı. "Onu bana tek parça halinde geri getireceğinize olan inancım tam."

Will arkadaşlarına katılmak için uzaklaştı, üçlü katırları atlayarak Gökyüzü Sarayı'na doğru uzun bir yürüyüşe başladı.

Georgie yaklaştı. "İğdiş sonuncu geldi," dedi. "Başlangıçta yavaştı ve son düzlükte toparlanamadı. Will bunu kötü karşıladı. Muhtemelen büyük miktarda para kaybettiği içindir."

"At umurumda değil," diye tersledi James. "Neden burada olduğunu biliyorlar mı?"

"İlginç bir şekilde, arkadaşlarına da az önce size yaptığı açıklamanın aynısını yapmış gibi görünüyor." Georgie üçlünün kulenin etrafında dönmesini izledi. "Belki de gerçek budur. Belki de bir kez olsun her şeyin en iyisini yapmayı planlıyordur."

"Belki," dedi James, hissetmeden, çünkü ikna olmamıştı.

Nal sesleri dikkatini çekti. Ahnna Dippy'yi ahırdan çıkarıyor, seyis de önerilerde bulunuyordu. James iç çekerek yaklaştı. "Daisy'yi eyerle," dedi Virginia'nın sakın kısırağının adını söyleyerek. "Bu, üzerinde binmeyi öğreneceğin bir at değil."

At binmek için de uygun bir elbise değildi, ama bunu kendine sakladı.

"Kendi atıma binmeyi öğreneceğim." Ahnna dizginleri uzun boylu iğdişin başının üzerinden dikkatle kaldırdı, hayvan ona fazlasıyla ilgiyle bakıyordu.

"Sadece yarısı kırıldı." James dizginleri eline aldı. "Yapmayı bildiği tek şey, doğduğundan beri ata binmek için eğitilmiş bir çocuk sırtına yapışmışken ovalin etrafında çılgınca dörtnala koşmak. Yaralanacaksın."

Ahnna omuz silkti, acı çekme ihtimali onu vazgeçirmeye yetmemiştir. "O ve ben birlikte öğreneceğiz."

"Bu iş böyle yapılmaz." Sözcükler ağzından çıkar çıkmaz pişman oldu. Özellikle de ona sırtıttığı zaman. "Ben her şeyi böyle yapmayı severim James."

"Daisy'nin eyerlenmesini ister misiniz efendim?" diye sordu damat. Ahnna "Hayır," dedi, tam James'in "Evet," dediği anda.

Gülümsemesi ters bir bakışa dönüştü. "Bu benim , yani binmek istediğim at bu."

Daha fazla itiraz onu vazgeçiremeyecekti, bu yüzden "İyi. Eğer ona binebilirsen, sana nasıl binileceğini öğretirim."

Ahnna cevap vermedi, sadece Dippy'nin eyerine gitti ve üzeniği tuttu.

"Sol tarafa bin," dedi. "Yoksa silahlarınız yakalanır."

"Üzerimde silah yok."

"Evet, öylesin." Adam, bir bıçağın dış hatlarını göreceğ kadar uzun süre kalçalarına baktığını kabul ederek yüzünü buruşturdu ama kadın hiçbir yorum yapmadı.

Ahnna hayvanın arkasından dolaştı ve aptal at onu tekmelemeye çalıştıkça kaçtı.

"Sanırım bunu bir daha yapmamak kendini açıklıyor," dedi ve ters bir bakışla ödüllendirildi.

Sol üzeniği tutarak ayağını kaldırdı ve ipek terliğini açıklığa sokarken hem boyunu hem de belirgin esnekliğini mükemmel bir şekilde kullandı. "Bot giyiyor olmalıydın," dedi adam.

"Ama ," diye karşılık verdi, eteğinin kalçasından yukarı kaymasını engellemeye, dizginleri tutmaya ve üzeniği kavramaya çalışarak. Bir an için atın onun için ayağa kalkabileceğini ve ilk denemede başaracağını düşündü ama sonra Dippy homurdandı ve yan çizerek ondan uzaklaştı.

Ahnna sağ ayağının üzerinde zıpladı, James'in etrafında dönerken hayvana ayak uydurmaya çalıştı, eteği bacağından yukarı kayarak kaslı kalçasını ortaya çıkardı ama at sadece daha hızlı ayaklarını sürüyerek ilerledi. Bir *oof* ile kışının üzerine düştü.

James bunun son olmasını umarak eğlenmiş bir nefes verdi. "Bu kadar mutlu görünmene gerek yok," diye , James'in elini görmezden gelerek onu ayağa kaldırmayı teklif etti.

"Beni ne mutlu eder biliyor musunuz leydim?" James dedi ki. "Kulaklarının arasında yarım beyin olan bir ata binmeyi öğrenmen. İyi eğitilmiş bir ata. Sizi yaralama ya da öldürme ihtimali olmayan bir at. Ama alışkanlığınız olduğu üzere, sağduyunun yüzüne tükürse bile, beni mutlu eden şeyin tam tersini yapmaya niyetli görünüyorsunuz."

"Kendini övme. Bunun seninle hiçbir ilgisi yok."

"Sebepsiz yere aptallık, öyle mi?" James nefes nefese kaldı. "Daha da iyi."

"Onu sabit tutun."

James iğdişin iki kez kaçmasını engellemiştir ama kendisinden altı kat büyük bir hayvanın hareket etmesini engellemek pek de kolay değildi. "O ayakta durmak için eğitilmedi, Ahnna. Koşmak için eğitildi."

"Hiç yardımcı olmuyorsun."

Onu düzeltmeye zahmet etmedi, sadece yarış atının dizginlerini daha sıkı kavradı. Ve kalçasına bir kez daha bakma umuduyla onu izleyen seyislere öldürücü bir bakış fırlattı ve hepsi yapacak bir iş bulmak için çabaladı. Onun da aynı şeyi umduğunu boş verin.

Tekrar denedi, bu sefer alçakgönüllülükle uğraşmadı. Bu da James'in dizlerinin hemen arkasında biten çorapları, üstündeki çıplak ve mükemmel ve tamamen büyüleyici teni görmesi anlamına geliyordu. Sonra yine toprakta kışının üzerindeydi. Tekrar denedi. Ve tekrar ve tekrar. Ahnna sinirlendiyse bile bunu belli etmedi.

"Lordum," dedi yaşlı seyislerden biri, Ahnna'nın çabalarına sırtını dönerek. Ve çıplak bacaklarına. "Belki de binek taşıdır?"

"O da ne?" James damada başını sallarken Ahnna sordu. "Yolun ortasında tek başına düşersen sahip olamayacağın bir koltuk değneği. alan."

Bu cevabı kabullenmiş gibiydi, sonra bakışları sinsileşti. "Sen onun üzerine git James. Bunun mümkün olup olmadığını ya da gerçekten zamanımı boşa harcayıp harcamadığımı görmek istiyorum."

James dişlerini sıktı. Onun ata binmesini istemiyordu ve eğer ona nasıl bineceğini gösterirse Ahnna'nın onu taklit etmekte hiç zorlanmayacağından şüpheleniyordu. Ama eğer reddederse, Ahnna'nın ona nasıl yapılacağını gösterecek başka birini bulacağından da şüpheleniyordu. Seyisler geri dönmüştü ve Ahnna'nın ona meydan okumasından keyif alıyorlardı; taktığının etkili olmadığını söylerse yalan söylemiş olurdu. "Peki. Çekil."

Ahnna geri çekildi. James üzeniği bırakarak ve atın fazla bir şey yapamayacağı kadar hızlı hareket ederek kendini eyere attı. Dippy hemen kaçmaya çalıştı ama James tekrar yan tarafa kaymadan önce Ahnna'nın etrafından dolandı.

"Ah," dedi. "Anlıyorum."

Ve hemen onun yaptığını tekrarladi, etekleri dizlerinin üzerinde kıvrılmıştı, beyaz çorapları kirle lekelenmişti, elbisesinin omuz dikişi kasın esnediği yerden ayrılmıştı.

Bir an için hem Ahnna hem de at, Ahnna'nın eyere çıkmayı başarmasına şaşırmış gibi göründüler. Ve sonra iğdiş edilmiş at harekete geçti.

James küfretti, Dippy onu durdurmadan önce açık kapıya doğru bir düzine adım sürükledi, ancak Ahnna'nın artık eyerde olmadığını, başladıkları yerde sırt üstü yattığını fark etti.

Kalbi yerinden gibi oldu ve atı bırakıp ona doğru koşmaya başladı.

Ama Ahnna çoktan ayağa kalkmıştı. "Yaralandın mı?"

"Ben iyiyim." Ses tonu aksini düşünecek kadar aptal olduğunu gösteriyordu. "Tekrar denemek istiyorum."

James'in gözleri artık kirli olan elbisesinin arkasındaki kıpkırmızı lekeye takıldı, dikişlerinin açıldığı belliydi. "Burada işimiz bitti."

"Ben iyiyim."

"Kanaman var."

Ahnna ona tiksinti bir bakış atarak kolunu adamın elinden çekti. "Yani? Harendell'de işler nasıl yapılır bilmiyorum ama Ithicana'da yapana kadar denemeye devam edersin."

İzleyenlerin duyamayacağı şekilde yakınına eğildi. "Eğer işleri Ithicana'da yapıldığı gibi yapmak istiyorsanız, Ithicana'ya geri dönün."

Kadının gözlerinde yükseldiğini görebildiği tartışmayı dile getirmesine fırsat vermeden seyslere döndü. "Onu sabitleyin." Kadının bakışlarının kürek kemikleri arasında yandığını hissedebiliyordu.

James, Ahnna'ya katırların onu saraya geri götürebilmesi için arabaya binmesini söylemek için döndüğünde, onu çoktan kapılardan spiralin içine doğru tepinirken buldu. Belli ki kendi ayakları üzerinde yürümeye niyetliydi, görevlendirdiği muhafızlar da peşinden geliyordu.

James bir küfür savurarak koşmaya başladı. "Neden bu kadar inatçısın?"

"Çünkü seni kızdırmak bana keyif veriyor."

Yanakları yanmıştı. "Sebep bu değil."

"Karakter kusuru."

"Tekrar dene."

Kızgın bir nefes üfledi. "Büyükannem yüzünden. Eğer onunla tanışma fırsatın olursa, anlayacaksın."

Bu, Ithicana'daki hayatından ikinci kez bahsediydi ve James ilk seferin onu öpmesiyle sona erdiğini unutmamıştı. Yine de onun hayatı hakkında daha fazla bilgi edinme merakı reddedilmeyi reddediyordu. "Onun ünlü bir şifacı olduğundan bahsetmiştin."

"Evet. Ama dürüst olmak gerekirse tam bir sürtük, ki muhtemelen Lara'yla anlaşabildiğimiz tek konu da bu. Her şey mükemmel olmalıydı. Mükemmel olmak zorundaydım, bunu başarmak için ne kadar çok çalışmam gerektiğinin önemi yoktu. Aren'in gölgesi, hayatımı onu desteklemeye adadım, bu da çoğu zaman onun yapması gereken her şeyi yapmak anlamına geliyordu."

Tanrı yardımcısı olsun ama James bunun nasıl bir his olduğunu biliyordu.

"Kardeşimden bunu hiçbir zaman esirgemedim," dedi. "Şikayet etmiyorum. Sadece neden böyle olduğumu açıklıyorum."

"Anlıyorum." Tereddüt etti. "Kardeşinle yakın mısınız?"

"Eskiden öyleydin." Çenesi bir o yana bir bu yana gidip geliyordu. "Artık pek fazla konuda aynı fikirde değiliz."

Konuyu zorlamaması gerektiğini hisseden James, spiralin yukarısında daire çizerlerken sessizliğin hüküm sürmesine izin verdi, sadece Ahnna "Lestara ile tanıştım" dediğinde bozuldu.

James gerildi, zihni anında binlerce farklı yöne sıçradı, hepsi felaket anlamına geliyordu.

"Kız kardeşinizin hanımları ona karşı inanılmaz derecede acımasız. Ona bir köpek gibi davranıyorlar.

Hayır... *daha da kötüsü*, çünkü o kadınlar köpeklerine çocuk gibi davranıyor."

"Lestara hüküm giymiş bir hain," diye mekanik bir şekilde cevap verdi. "Maridrina'yı Petra Anaphora'ya ihbar etme kararı pek çok kişinin ölümüyle sonuçlandı ve Keris Veliant idam yerine sürgünü seçtiği için çok şanslı."

"Bu merhamet değildi." Ahnna nefesini içine çekti. "Keris kendisine nasıl davranılacağını çok iyi biliyordu. Bunun hızlı bir ölümden çok daha kötü olacağını biliyordu çünkü gördüğü kötü muamele, kendisi bunu sona erdirmenin bir yolunu bulana kadar zihnini yavaş yavaş kemirecekti. Kendi tarzında, en az Silas kadar acımasız biri."

"Onun bunu hak etmediğini mi düşünüyorsun?" James, konuşmayı Cardiffle ilgili herhangi bir şeyden uzaklaştırması gerektiğini bilmesine rağmen bu soruyu sordu. İthanyalılar acımasızlıklarıyla ün salmışlardı, hiç kimseyi esir almazlardı ve genellikle kendilerine saldıranların kafalarını aynı şeyi yapmayı düşünebileceklerle bir mesaj olarak sahillere atmalarıyla bilinirlerdi. Merhamet beklenmedik bir şeydi.

"Hayır, istemiyorum," dedi. "Ben temiz infazlara inanan biriyim."

Pratik bir merhamet duygusu. "Virginia ve hanımları, Maridrina'yla olan bağlarınız göz önüne alındığında, sizin yararınıza Lestara'ya karşı daha sert davranmış olabilirler. Onun cezasını ciddiye almalarını takdir edeceğinizi düşünmüş olabilirler."

Sesi ekşiydi: "Benim çıkarım için olduğundan şüpheliyim, çünkü onun yaptıkları umurlarında değil. Ona Cardiff prensesi olduğu için böyle davranıyorlar, işlediği suçların cezası olarak değil."

Konuyu değiştir, diye içinden bağırdı sağduyusu ama James, "Bu seni rahatsız mı ediyor?" dedi.

Başını çevirdi, ela gözleri onunkilere kilitlendi. "Sorun değil mi? Sen?"

James ayaklarının altındaki pürüzsüz taş a baktı. "Neden öyle olsun ki?"

Aralarındaki sessizlik sadece sarmaldaki rüzgârın uğultusuyla bozuldu ve sonra Ahnna, "Çünkü sen yarı Cardifflisin," dedi.

"Verwyrd'de doğdum ve Harendellian olarak büyüdüm."

"Ama annen Cardiffliydi. Harendellilerin Cardifflilere insandan daha değersizmiş gibi davranması sizi rahatsız etmiyor mu? Astromansiye ben de herkes kadar tuhaf buluyorum ama kadınları kazığa bağlayıp yakmak için zayıf bir neden gibi görünüyor. Amarid, Harendell'e keder veren bir ulus ama Cardiff düşmanlık mı besliyor? Bu nasıl garanti edilebilir?"

Öyle değil.

Ona, Harendell'in Cardiff'e bakış açısından ne kadar nefret ettiğini anlatmayı çok istiyordu. En büyük arzusunun, ona kanını veren iki ulus arasındaki ilişkinin doğasını değiştirmek olduğunu. Cardiff ve Harendell'i mümkün olan her şekilde müttefik yapmak istediğini. Ancak hayallerinin Ithicana'ya bir bedeli vardı ve eğer Ithicana onun neyi başarmaya çalıştığını öğrenirse, vatanına olan sadakati, onun uğruna çalıştığı şeyi yok etmek için mümkün olan her şeyi yapmasına neden olacaktı. Bu da riske atamayacağı anlamına geliyordu. "Benim tercihim halkımın nezaketle davranmasıdır, ancak arzularımın pek bir ağırlığı yoktur."

Ahnna tiksintiyle ofladı. "Baban Lestara'ya nasıl davrandıklarını biliyor mu? Bundan memnun mu?"

"Gök Saray'da onun bilmediği hiçbir şey olmuyor." Bu konuşmanın sona ermesi gerekiyordu. "O kurallar koydu ve Virginia da bunlara uyacak."

"Ama önyargıları onu rahatsız etmiyor mu?" diye sordu. "Belli ki onun gibi düşünmüyor, yoksa sen var olmazdın. Yoksa annenizin Cardiffli olduğunu sonradan mı öğrendi?"

Lanet olsun. "Biliyordu." Gerçek çok iyi bilindiği için yalan söylemenin bir anlamı yoktu.

"Yani çoğu Harendelli ile aynı önyargılara sahip değil mi, yoksa anneni sevdiği için onun inançlarını görmezden mi geliyordu?"

James'in birçok kez sorduğu ve kesin bir cevabı olmayan bir soruydu bu. Babasının motivasyonlarının ne kadarının daha iyiye doğru bir değişim yaratma arzusu olduğunu ve ne kadarını James'in annesinin istediği şey olduğu için yaptığını bilmiyordu.

"Alexandra'ya göre annem babama bir büyü yapmış, belki de cevap budur."

Ahnna homurdandı. "Bu saçmalığa inanmıyorum."

James gözlerini kırpıştırırken çay fincanının dibindeki yaprakları gördü. Gördü *ölüm* yazıyordu. "Onu

kim öldürdü?"

Adam seğirdi, sanki kadın onun düşüncelerini okumuş gibiydi. "Pardon?"

"Annen. Onu kim öldürdü? Çünkü herkes buna inanıyor gibi görünüyor.

Alexandra'ydı ve bu bana pek mantıklı gelmiyor çünkü babanız onu bu yüzden idam ederdi, değil mi?"

Çılgınca çarpan kalbini sakinleştirmeye çalışarak yavaşça nefes verdi. "Suçlunun kimliğini hiçbir zaman kanıtlayamadı. Kanıtlamış olsaydı, ölmüş olurlardı."

Uzakta şimşekler çaktı ve Ahnna merhametle onu sorgulamayı bırakıp spiralin korkuluklarına doğru ilerledi, dirseklerini korkuluklara dayayıp fırtınayı izledi. Çoğu insan yükseklikten korkardı ama Ahnna sanki düşmeyecekmiş de uçacakmış gibi korkuluğun üzerine eğildi. "Harendell'in kasırgalarını duymuştum. Açık ovaları yırtıp geçtiklerini, dokundukları her şeyi yok ettiklerini."

"Bu fırtına sadece yağmur getirecek," dedi bulutları izlerken. "Kasırgalar için yeterince sıcak değil. Ya da en azından bu pek olası değil."

"Onları gördün mü?"

"Birçok kez," dedi. "Gökyüzü Sarayı'nın onları taklit ederek inşa edildiği söylenir."

Ahnna korkuluktan o kadar uzağa eğildi ki, adam neredeyse elbisesinin arkasını yakalamak için hamle yapacaktı. "Evet," dedi. "Spiral. Şimdi görüyorum."

"Eğer bir kasırga gelirse, onlardan korunabileceğiniz tek yer yeraltıdır. Sizi takip ederler."

"Sesleri duyarlı geliyor."

Ağzı buruştu. "Dikkatli ol. Cardiff'te öyle derler. Fırtınaların Tanrı'ya tapanları cezalandırmak için yeryüzüne inen yarı tanrılar olduğunu."

"Ithicana'da fırtınaların bizi bize zarar vermek isteyenlerden koruduğunu söylediğimiz göz önüne alındığında bu ilginç. Eranahl'ı bir tayfun kurtardı.

Silas'ın filosu."

Kadının sorgusu yüzünden hâlâ öfkeliydi ve bu öfke ona şöyle dedirtti: "Silas'ı düelloda öldürüp savaşı sona erdirenin Lara olduğunu duyduk. Lara'nın Ithicana'nın kurtarıcısı olduğunu söylüyorlar."

"Öyle derler," diye tekrarladı Ahnna, ses tonundan iğnelemesinin doğru olduğu anlaşılıyordu ama Ahnna onu alt etmekten tatmin olmamıştı.

Ama daha yumuşatmak için bir şey söyleyemeden, koşan ayakların sesi dikkatini çekti. Terleyen bir asker spirali yuvarladı, nefes nefese, "Tümgeneral, efendim. Az önce bir çetenin Marickshire'da bir kadını astromansi suçlamasıyla hapsettiği haberini aldık. Kocasını doğma büyüme Harendelli ve suçlamaların yanlış olduğunu iddia ediyor. Kraliyetten yardım istemiş ama çete çoktan ateşi yakmaya başlamış."

James yüzünü buruşturdu. Küçük mezra dörtmala en az bir saat . Asla zamanında yetişemeyecekti. Ama denemek zorundaydı.

Başını Ahnna'ya doğru eğerek, "İzin verirsiniz, bununla ilgilenmem gerekiyor," dedi.

"Onu yakmak niyetinde , değil mi?" diye sordu. "mı?" "Bu yolu bu." Kelimeler dişlerinin arasından çıktı. "Yine de kocası Harendellian olduğu için, suçu kadar müdahale etme yükümlülüğüm var. Günün geri kalanında iyi eğlenceler,

Leydim."

Ona cevap verme şansı tanımadan James topuklarının üzerinde döndü. Gözden kaybolduğu anda, spiralin içindeki rüzgârın uğultusu tüm gürültüyü bastırarak koşmaya başladı.

30

AHNNA

KORUMALARINDAN HİÇBİRİ Marickshire'daki durum hakkında, müdahalenin belli bir rütbeye sahip bir kişiyi gerektirdiğinin ötesinde pek bilgi vermemiştir, her iki adam da kimsenin müdahale etmemesi gerektiği görüşündeydi. Bu yüzden Ahnna hemen odasına gitti ve Hazel'ı çağırdı.

"Hazel," dedi ince kadın odasına girer girmez, "Astromansi uygulamakla suçlanan bir kadın adına müdahale etmesi istendiğinde James'le birlikteydim. Bana öyle geldi ki, çete onu yargılamadan yakmayı planlıyordu."

Hazel, "Bir duruşma gerekli değil," diye cevap verdi. "Astromansi yasadışıdır ve siviller uygulayıcılara karşı harekete geçmeye teşvik edilir."

"Bir suçlama yeterli mi? Suçlayanların kadınları diri diri yakmadan önce kanıt sunmaları gerekmiyor mu?"

"Eğer biri suçlanmışsa, kanıt da vardır," dedi Hazel sert bir sesle. "Astromansi yasadışıdır, ahlaka aykırıdır ve gerçek inancın gözünde iğrençtir. Ekselanslarının zaman ayırmasına değmez, ancak daha fazla şiddete yol açmadığından emin olmak için olay yerine gidebilir. Çoğu zaman, suçlanan kişinin ortakları onları serbest bırakmaya çalışacaktır."

James'in hızlı tepkisinin yanmayı önleme arzusundan kaynaklandığını düşünmüştü ama Hazel'ın sözleri bunu şüpheyeye düşürdü. "Bu sık sık olan bir şey mi?"

"Açık ara çok yaygın." Hazel'ın gözleri alışılmadık bir cesaretle onunkileri aradı. "Harendell ile Cardiff arasındaki sınırın kapalı olmasının nedeni de bu. Cardifflilerin Harendell'e gelmesini ve halkımızı onlara karşı harekete geçmeye zorlamasını önlemek için. Ama topraklarımıza ve altınımıza göz diktikleri için gizlice geçip aramıza karışmaya çalışıyorlar. Eminim zeki olanlar dinsiz uygulamalarını terk ediyor ve uyum sağlayarak hayatta kalıyorlar, ancak bazıları kendi yöntemlerini sürdürmekte ısrar ediyor. Sonuç bu."

"Anlıyorum." Ahnna'nın her parçası böylesine şiddetli bir zulme isyan etti ve aklı hemen, kraliçe olduğu takdirde yasaları değiştirmenin mümkün olup olmayacağını düşünmeye başladı. Bu yüzüne yansımış olmalıydı, çünkü Hazel'ın ağzı ince bir çizgiye dönüştü. "Size tavsiyede bulunmaya cüret edemem leydim, ama eğer soracak olursanız, bu konuda fikir beyan etmekten kaçınmanızı tavsiye ederim."

Ahnna yanaklarının içini çiğnedi, sonra bunun bugün savaşıacağı bir savaş olmadığına karar verdi. Ama doğru zaman geldiğinde savaşılmaya niyetli olduğu bir savaşı bu. "Anlıyorum. Banyo için bir şeyler ayarlayabilir misiniz? At kokuyorum."

Verdiği yanıttan tatmin olmuş görünen Hazel reverans yaptı. "Elbette leydim."

-

YAKLAŞIK BİR SAAT SONRA, hizmetçiler büyük bakır küveti buharlı suyla doldurmayı bitirmişlerdi ve Hazel onun soyunmasına yardım etti.

Hazel, Ahnna'nın giysilerinin arkasındaki küçük lekeyi incelerken, "Kanamam var," dedi.

"Yeni atımdan düştüm." Buharlı banyoya adım attığında, yarasına dokunmak için arkasına uzandı ve parmakları kanlı çıktı. "Yeni dikiş atılması gerekiyor mu?"

Hazel yarayı inceledikten sonra, "Sanmıyorum," diye cevap verdi. "Sadece bir dikiş koptu, yine de gerçekten daha dikkatli olmalısınız leydim."

"Yarın ona tekrar binmeyi deneyeceğim."

Hazel içini çekti ama sadece bir törpü aldı ve Ahnna'nın tırnakları üzerinde çalışmaya başladı. Ahnna aptal değildi; atın iyi düşünülmüş bir hediye değil, daha ziyade kullanışlı bir şey olduğunu biliyordu. Yine de somut bir jestti ve bu da bir şeydi. Alexandra'yla yaptığı ve kısır mide krampları ve sonu gelmeyen sorularla dolu bir geceyle sonuçlanan görüşmeden sonra, İhtiyacı olan *şey bir şeydi*.

Sen bir hayal kırıklığısın, diye fısıldadı Alexandra'nın sesi kafasının içinde ve Ahnna banyo suyunun yüzeyinin altına batma dürtüsüyle savaştı, kraliçenin tonu akıldan çıkmayacak şekilde bir zamanlar kendi annesinin kullandığı tonu anımsatıyordu.

Hazel tırnaklarıyla işini bitirdikten sonra, "Ben elbisenize bakarken siz de ıslanmak ister misiniz leydim? Uzun sürmez."

"Evet."

Hazel'in ayak sesleri ipek perdelerin arkasından uzaklaştı, kapı açıldı ve sonra kapandı, kilit döndü. Ahnna küvetin arka tarafına yerleşti, ancak yarasının suya batmamasına dikkat ediyordu.

Üzülme. Daha iyisini yap.

Kraliçenin veda sözleri onu en çok rahatsız edenler olmuştu, çünkü ileriye dönük bir yol ima ediyorlardı. Alexandra'nın gözünde değerli olmak için bir yol.

Görünüşe göre annesine daha çok benzeyerek.

Ahnna kaşlarını çattı, bu fikre karşı isyan etmek istedi, ancak kendini belirli eleştirileri düşünmeye zorladı. Gericici. İleri görüşlü değil. Uzaktaki tehditlere karşı kör.

Eleştirilere evet, ama Ahnna'nın bir yanı Alexandra'nın sözlerinin Harendell'de nasıl başarılı olabileceği ve kraliçenin desteğini nasıl kazanabileceği konusunda yol gösterici olup olmadığını da merak ediyordu. Ve çaydaki müşhil ilacı... Bu sadece Alexandra'nın çok net ifadesini pekiştirmenin küçük bir yoluydu: Gökyüzü Sarayı'nın duvarlarına yapılan saldırı onun tarafından emredilmemişti.

Ahnna'nın tüm bu bilgilerle ne yapması gerektiğine gelince, bunu pek bilmiyordu ama bu tuhaf buluşma ona, William'la evlenerek Ithicana'yı kurtarma amacının gerçekten gerçekleşebileceği umudunu vermişti.

Anavatanını düşündüğünde, içinden bir vatan hasreti dalgası geçti. Her ne kadar farklı nedenlerden ötürü hepsinin gitmesi gerekse de, üç arkadaşının da gitmesi onu çok etkilemişti. Sanki Jor ve Taryn nehirde sürüklenirken Ithicana'dan kalan son parçayı da yanlarında götürmüş ve onu yalnız bırakmışlardı.

"Sorun değil," diye mırıldandı. "Etrafınız her ihtiyacınızı karşılayan hizmetkârlar ve arkanızı koruyan askerlerle çevrili. Neredeyse yalnız değilsin."

Yine de onu kuleye götüren boş arabada otururken öyle hissetmişti ve Ahnna'nın bir parçası o anda neredeyse kırılıyordu. Neredeyse arabacıya geri dönmesi, eve kaçabileceği tekneyi yakalaması için yalvaracaktı.

Sonra William kapıyı açmış ve ona bir yarış atı şeklinde zeytin dalı uzatmıştı.

Bir ata bu kadar ağırlık yüklemek aptalcaydı ama Dippy'yi görür görmez kalbi ona bağlanmıştı. Sadece bir zeytin dalı değil, bu yerde sadece ve sadece ona ait olabilecek tek şeydi.

James bu konuda ne derse desin, o ata binmekte ustalaşacaktı.

James.

Bugün annesinden ya da Cardiff'ten bahsetmekten pek hoşlanmamıştı, bu çok açıktı. Yine de bilgi almak için zekice ve dolambaçlı yollar olsa da, Ahnna'nın deneyimine göre, açık açık soru sormak genellikle net cevaplar almanın en iyi yoluydu. Ya da en azından alabileceği kadar net cevaplar.

hiç de net değildi.

Cardiff, Harendell için kolaylıkla kullanılmayan en büyük pazardı. Harendellilerin en ufak bir astromansi suçlamasında Cardiffli kadınları yaktığı göz önüne alındığında, Cardiff ile Harendell arasındaki sınırın

Cardiffli tüccarların Harendell'de ticaret yapmak için hayatlarını riske atacak olmalarından başka bir sebep olmasa bile, uluslar yakın zamanda açılacaktı.

Yine de James'in Harendell ve Cardiff arasındaki  ekil meye iddia ettiği kadar kayıtsız olduğuna inanmıyordu. Aynı nefrete maruz kalmamasının tek nedeni Edward'ın babası olmasıyken nasıl olabilirdi ki? Büyük olasılıkla James babasına ve babasının yasalarına karşı koymayı zor yoldan   renmi ti, bu yüzden çenesini kapalı tutması gerektiğini biliyordu. Bu da yeterince a ıklayıcıydı. Edward'ın Cardiffli bir kadınla ilişki yaşamasına ve ondan bir oğlu olmasına rağmen Harendell'de astromansi uygulamasını yasaklayan yasaları yürürlükten kaldırmamı  olması da  yle. Ya James'in annesi onun için inançlarını bir kenara bırakmıştı ya da Edward onun için inançlarını görmezden gelmişti ama belli ki bu James'in genel bakış açısını önemli bir şekilde de i tirmemi ti. Ve Harendellilerin Cardiffli kadınları kazıkta yakarak kralın yasalarını onaylamasıyla ticaretin gelişmesi mümkün değildi.

Bu da Ahnna'nın Alexandra'nın James'in annesini öldürmekten *bu*  ekilde mi kurtuldu unu merak etmesine neden oldu. Eğer o yaptıysa bile.

Suçlunun kimliğini asla kanıtlayamadı. Kanıtlamı  olsaydı,  lm    olurlardı.

Gerçek bu muydu? James'in Alexandra'yı kınamasını beklemiyordu ama eğer başka biriye, neden bunu söylemiyordu?

Ahnna  aka ını ovu turarak, "Lanet olsun," diye mırıldandı. Kralın koltuğuna, krallı a musallat olan fırtınalara hürmeten B k lm   Taht diyorlardı ama bu insanların siyasetini anlatıyordu. Ve en çok da kraliyet ailesine, çünkü onları birleştiren tek şey isim ve kandı, gündemleri oldukça çelişkili görünüyordu.

Yine de Ahnna'nın amacı aynı kalmıştı: Harendellian ticaretini ve altınını Aren'in kasasına sokmak için ne gerekiyorsa yapmak.

Bu da hayatta kalmak demektir.

En azından bu meydan okuma tanıdık bir meydan okumaydı. Ayrıca James'le aynı tarafta durdukları tek konu da buydu.

Yanı başındaki ocakta kükreyen ateş görüş alanından kaybolmuş, yerini adamın yüzü almıştı; ka ları sürekli  atık, alt duda ı gülümsemeye isteksiz görünüyordu. O kadar lanetlenmi  bir şekilde sert ve

Hiçbir şeye boyun eğmek istemiyordu ama yine de onu düşünmek ayak parmaklarının kıvrılmasına neden oluyordu, bacaklarının arasından yükselen kaynar banyo suyuyla hiçbir ilgisi olmayan bir sıcaklık.

"Hayır," dedi kendi kendine, bir parmağını göğüslerinin arasında ve karnının üzerinde gezdirirken bile. "Onu düşünme."

Yine de adamın hiçbir şey yokmuş gibi atının üzerine atlayışını, devasa hayvana kolayca hükmederken ona tepeden bakışını görmemek mümkün değildi. Tüm kasları ve geniş omuzları, vücudundaki her içgüdü, görgü ve nezaketin altında bir kurt olduğunu, yanlış yola girerse bir anda ölümcül olabileceğini haykırıyordu.

Parmakları sabunlu suyun içinde kaybolurken, "Onu düşünme Ahnna," diye fısıldadı. "Bu aptallık."

Hiçbir anlamı da yoktu. Yakışıklı olsun ya da olmasın, James ona ne yapması gerektiğini söylemeye duyduğu sonsuz ihtiyaçla onu çileden çıkarıyordu.

Yine de ona her elini uzattığında, süslü kıyafetleri içinde o kadar düzgündü ki, kız onun kışını tekmelemek istiyordu, tüm dünya yok oluyordu, o kehribar gözler ruhunu yakıyordu. Onu başka hiç kimsenin görmediği şekilde görüyordu.

"Kötü bir durumu daha da kötüleştireceksin," diye fısıldadı, bir parmağını bacaklarının arasına kaydırarak. "Onu bu şekilde düşünemezsin."

Özellikle de William'ın, nadir bulunan güzelliğine rağmen, onu dünden kalma yulaf ezmesi kadar yaktığı düşünülürse.

"Başka türlü hissetmeyi öğrenmelisin," diye mırıldandı, zihnini veliaht prensin görüntüleriyle doldurmaya çalışarak. "En azından onu istiyormuş gibi yapabilmelisin. Zihninin bu yola girmesine izin verirsen buraya yapmak için geldiğin hiçbir şeyi başaramazsın. William'ı düşün, Ahnna. William'ı."

Ama parmak uçları klitorisinin etrafında dönerken tek görebildiği James'ti. James Northwatch'ın altındaki mağarada iliklerine kadar ıslanmıştı, onu kaldırırken elleri kalçalarındaydı. Fırtınada savaşırken James'in göğsü sırtına yaslanmıştı. Saldırıya uğradıktan sonra James'in onu merdivenlerden aşağı . Fernleigh House'daki labirentte James'in dudakları onun dudaklarında, elleri onu sertçe kavıyor ve

Ağız onu daha önce hiçbir erkeğin cesaret edemediği bir şekilde sahipleniyordu. Her zaman hayalini kurduğu şekilde.

Onu tekrar bu şekilde serbest bırakılmış görmek nasıl bir şey olurdu? Bir kalkan gibi taşıdığı nezaketi bir kenara bırakması ve altındaki adamın ona ellerini sürmesi?

Vücudu, dudaklarından bir nefes koparan şok edici bir yoğunlukla zirveye ulaştı ve parmaklarını sürdü, zevk dalgası dalga dalga onu yuvarlarken onu okşadığını hayal etti ve onu çok bitkin bırakarak küvete geri yığıldı ve suyun derinliklerine battı.

Ve yanlışlıkla sırtındaki yarayı batırdı.

"Kahretsin!" diye bağırdı, canı yandıkça dikleşti. Acı yavaş yavaş hafiflerken çenesini dizlerine dayadı. "Bunu hak ettin, seni aptal."

Ama uyarılar için zaman kalmamıştı ki kapı çalındı, anahtar çevrildi ve Hazel anons etti: "Benim leydim. Gece elbiseniz modacıdan geldi - muhafızlar onu Gökyüzü Sarayı'na sokmayacaklardı ama Prens James aynı anda geri döndü ve onu içeri getirdi."

Adını duyunca yanakları yanan Ahnna, "Bir bakayım," dedi.

Hazel elinde parlak pembe ipek ve beyaz dantelden oluşan devasa bir şekerlemeyle ipek perdelerin etrafında belirdi. "Leydi Elizabeth için tasarlanmıştı," dedi Hazel. "Görünüşe göre, parasını ödemeyi reddetmiş, bu yüzden modacı bana değerinden daha ucuza satmaya razı oldu. Tam olarak sizin renginiz değil ama..."

Özür dileme. Daha iyisini yap, dedi Alexandra'nın sesi ve ardından Bronwyn'in sesi, *Oyunu oyna,* dedi.

Ahnna Hazel'a sıkı bir gülümseme verdi. "Uyumlu ayakkabıları var mı?"

-

BİR BUÇUK SAAT SONRA, pembe ipek topuklu ayakkabılarının üzerinde sallana sallana koridorda ilerliyor, etrafını saran sonsuz gibi görünen kumaş katmanlarına basmamak için elinden geleni yapıyordu. Sorun topuklu ayakkabılarla yürüyememesi değildi, çünkü mükemmel bir dengeye sahipti; sorun Elizabeth'in ayaklarının küçük olmasıydı.

Korumaları onu özel bir yemek odasına götürdü ve kapılar açıldığında içeride sadece üç kraliyet kardeşinin olduğunu görünce rahatladı. James, Marickshire'daki olaylardan etkilenmemiş gibi görünüyordu, onu görünce sadece bir kaşını kaldırdı, az önce yaptığı şey göz önüne alındığında, onun incelemesi yere erimek istemesine neden oldu. William ona sadece göz kamaştırıcı bir gülümsemeyle karşılık verdi ve koltuğunu terk ederek ona sandalyesine kadar eşlik etti. Topuklu ayakkabılarıyla William'ın üzerinde yükseliyordu ve Ahnna ahırdan kalma lekelerle kaplı olsalar bile düz ipek terliklerini giymediği için anında pişman oldu. "Ahnna," dedi Virginia kaşlarını çatarak. "Saten hışırtısı duyuyorum. "Saten hışırtısı duyuyorum. giyiyorsun?"

"Yeni bir elbise." Ahnna'nın yanakları yandı ve en az kendisi kadar aptal görüldüğünden şüphelendi.

"Hangi terzi?" Alt dudağını bastırdı. "Ve neden beni ziyaret etmediler?"

Geçen her saniye elbiseyi giymek daha büyük bir hata gibi geliyordu. "Hazel bunu Verwyrd'deki bir modacıdan seçti. Sanırım çoktan yapılmış bir şey."

"Eminim çok güzeldir." Virginia gülümsedi. "James, benim için tarif et. Detaylara önem veriyorsunuz."

Şarap kadehinin kenarından Ahnna'ya baktı. "Ahududulu kremalı puf."

Mümkün olduğunu düşünmemiş olsa da, tüm vücudu daha da alevlendi, kısa bir süre önce aptal gibi onun hayalleriyle kendini tatmin ettiği gerçeğiyle onun yorumu daha da kötüleşti.

"Aldırma ona," dedi William. "Jamie yüzüne tokat atsa bile stilden anlamaz. Üniforması gardırobundaki tek renkli parça ve bence ona kalsa Harendell'in renklerini siyaha çevirir, böylece gardırobundan renkleri tamamen çıkarırdı."

"Bunun için babama çoktan dilekçe verdim," dedi James. "Reddedildi."

Üçlü gülüştü ve Ahnna şarabından bir yudum alarak rahatlamaya çalıştı. Korsenin nefes almasına bile izin vermediği düşünülürse bu oldukça zordu. O kadar sıkı bağlanmıştı ki göğüs dekoltesi neredeyse çenesine kadar çıkıyordu.

"William'ın sana bir at verdiğini duydum," dedi Virginia. "Ve Jamie sana ata binmeyi öğretiyormuş. Emin ellerdesin, o mükemmel bir binici."

Tanrı yardımcısı olsun ama Ahnna James'in ellerinde olmanın nasıl bir şey olduğunu çok iyi biliyordu. "Beni toprağa atmadan önce atımın sırtında sadece bir saniye oturabildiğimi düşünürsek, alabileceğim tüm eğitime ihtiyacım var."

"Ah canım." Virginia hizmetkârlara yemek servisine başlamalarını işaret etti. "Ona hangi atı verdin, Will?"

"Onun aptal yarış atı," diye yanıtladı James ekşiyerek. "Yaratığın ceviz büyüklüğünde bir beyni var."

"Gerçekten mi?" dedi Virginia. "Dippy'nin pistte bir yılı daha var sanıyordum?"

"," dedi Will. ". Ama yakışıklı ve uzun boylu olduğu için Ahnna'ya uygun olduğunu düşündüm. Hızlı da, fırtınada gemiye rehberlik edebilecek bir kadının yavaş bir isteyeceğini sanmıyorum." Ahnna'ya göz kırptı.

"O at uçurumdan aşağı koşar," dedi James şarabına bakarak. "Daisy öğrenmek için daha iyi bir binek olurdu ama Ahnna söz dinlemez."

"Beni ikna etmeye çalışmadın," dedi Ahnna. "Sadece ne yapmam gerektiğini düşündüğünü söyledin. Ben aynı fikirde değildim."

"Seni suçlamıyorum Ahnna. Daisy bir midilliden daha fazlası değil," dedi Will. "Ve ahırdaki en yavaş at o."

"Öyle değil," diye itiraz etti Virginia. "Daisy en tatlısı. Ama Maven daha iyi bir seçim olur Jamie. Ahırdaki en iyi eğitilmiş at, ayrıca hızlı."

"Maven benim."

Virginia gözlerini devirdi. "Paylaşmayı hiç öğrenemedim."

"Ahnna Dippy'ye hakim olacak, bundan eminim," dedi William. "Sözlerime kulak verin, bir hafta içinde kırlarda dört nala koşuyor olacak."

"Çabuk öğrenirim." Ahnna şarabından bir yudum daha aldı. "Kral ve kraliçe bu akşam neredeler?"

William esnedi. "Av için Whitewood Hall'a gitmek üzere ayrıldılar."

Ne?

"Verwyrd'in kuzeyine üç günlük bir yolculuk var," dedi Virginia. "Sanırım siz gittiler. Normalde onlarla seyahat ederdim ama

Annem seninle kalmamı istedi."

"Ben de onlarla seyahat ederdim," dedi Ahnna, bu gelişmenin iyi mi kötü mü olduğundan hâlâ emin değildi ama ayrılışlarının zamanlamasının tesadüf olmadığını çok iyi anlıyordu.

Virginia, "Hayatınıza kastedildiği için yolda olmanız güvenli görülmedi," dedi. "Kimin gelip gittiğini kontrol etmenin kolay olduğu Gökyüzü Sarayı'nda kalman senin için daha iyi olur."

Will gülerek, "Yalnızca en kararlı suikastçı tırmanışla uğraşır," dedi. "Ve en güçlüsü."

"Suikastçılar genellikle zinde olurlar," diye mırıldandı James, çorba kaşığını kaptığı gibi kâseye baktı. "Eğer başka bir sebep yoksa, suç mahallinden kaçabilmeleri gerekir."

William sanki suikastçıların bir önemi yokmuş gibi elini salladı. "Amaridianların sevgili Ahnna'mızdan başka odaklanmaları gereken sorunları var. Duyduğuma göre Ovalar'da çatışmalar varmış."

Ovalar, Amarid'in kuzeyinde yer alan ve bir nesil önce Harendell tarafından ilhak edilen bir kıyı bölgesiydi. Soğuk olmasına rağmen bölge sıcak aylarda verimliydi ve Ithicana'nın casuslarından uzun zamandır Kraliçe Katarina'nın buraları geri almak istediğine dair haberler geliyordu. Silas'ın donanmasını kiralamasına izin vermesinin nedeninin Ovaları geri alma mücadelesinde desteğini almak olduğuna inanılıyordu. Gerçi Amarid'in Eranahl kuşatmasında verdiği ağır kayıplar göz önüne alındığında, bu ittifakın yarardan çok zararı dokunmuştu. "Bölgeyi savunmak için asker gönderecek misiniz?"

William başını salladı, ağzı çorbayla doluydu ama yutkunduktan sonra, "Kavga istiyorlar, dişlerine tekme basacağız, değil mi Jamie?" dedi.

James gergin bir gülümsemeyle, sanki son yemeğiymiş gibi çorbayı kaşıklayarak ağzına attı.

"Politika hakkında konuşmayalım," dedi Virginia. "Sıkıcı bir konu."

Ahnna aynı fikirde değildi. "Çatışmanın ne kadar süreceğini tahmin ediyorsunuz?"

"Uzun sürmez. Onlara neyin ne olduğunu göstereceğiz ve onlar da sürünerek güneşe geri dönecekler." James şimdi sanki yemekten çok öldürmek istiyormuş gibi bir akşam yemeği ekmeğine saldırıyordu ve Ahnna bunun farklı bir anlamı olduğundan şüphelendi

ancak bunları paylaşmayı reddediyordu. Bu da endişe vericiydi. Zaten Edward'ın huzurunda ticareti konuşmak için zaman bulmakta zorlanıyordu ve Amarid'le çatışmanın tırmanması onun zamanını daha da kıymetli hale getirecekti. Harendell'in genellikle ihraç ettikleri kaynakların çoğuna, yani çeliğe ihtiyaç duyabileceğini aklından bile geçirmiyordu.

"Eğer Amarid'le savaş çıkarsa," dedi William, "Northwatch pazarına erişimlerini engelleyerek gerçek bir müttefik olduğunu göstermesi için Ithicana'ya bakacağız. Bakalım Katarina doğu ve güney ticareti olmadan savaşını ne kadar finanse edebilecek."

Amaridya şarabı köprü geçiş ücretlerinin önemli bir kaynağıydı, çünkü hem Maridrinliler hem Valcottalılar kuzey şaraplarına hayrandı ve zenginler çok miktarda ithal ediyordu. Bunu kaybetmek mi? Ahnna derisindeki kanın çekildiğini hissedebiliyordu. "Korkarım güneyliler buna karşı çıkacaktır. Amarid'i cezalandırmaya çalışırken diğer ulusları kızdırma riskini de göze almış oluruz." Sıkı bir gülümseme verdi. "Keris Veliant özellikle Amarid şarabına düşkündür."

"Savaş çıkarsa Ithicana Amarid ticaretini engellemeyecekse bizi başka nasıl destekleyecek?" William onun yorumunu görmezden gelirken gözleri Ithicana'nın gözlerinin içine bakarak sordu. "Northwatch'ın gemi kırıcıları ne kadar zorlu olursa olsun, Amarid'i vuracak menzile sahip olduğunuzu sanmıyorum."

"Sizin yerlerde bizim casuslarımız var."

William'ın başı öne eğildi. "Kardeşinizin şu anda bize yardımcı olabilecek istihbaratı sakladığını mı ima ediyorsunuz?"

"Hayır," dedi dişlerinin arasından. "Casuslarımızın sizin amaçlarınıza hizmet etmek için kullanılabileceğini söylüyorum."

Eğlenerek nefesini dışarı verdi. "Ithicana'nın oynayacak tek bir kartı var. İş savaşa gelirse kardeşinin mantıklı düşünüp onu oynayacağından eminim. Maridrina'ya karşı senin için kanımızı akıtmaya hazır olduğumuzu unutma, bu bize çok az fayda sağladı. Ithicana aynısını yapmaya istekli değilse, bir ittifakımız olup olmadığını sorgulamak için nedenimiz olabilir. Ithicana'nın sırtımızı dayamamız gereken bir dost olup olmadığını."

Ahnna'nın parmakları buz kesti çünkü William çok fazla şarap içmişti ve gereken şeyleri açıklıyor olabilirdi. Diğer şeyler gibi

ittifaklar. Ve diğerk pazarlar. "Harendell'in kuzeyde Ithicana'dan başka dostu var mı?"

William ölüm sessizliğine büründü, sonra bir kahkaha patlattı. "Durum ne olursa olsun, hiçbir. Bu yüzden, savaş kuzeye gelirse kardeşinin bizi yalnız bırakmaması için dua edeceğim. İhtiyaç duyduğumuz anda kendimizi dolsuz bulmak trajik olur."

"Bu çok sıkıcı," Virginia. "Ve konuşmaya bile değmez. Her geçen yıl aynı çatışmaya doğru sürüklenip sonra tekrar geri dönüyoruz. Casuslar savaş konusunda birçok kez kurt gibi öttüler. Artık bunun olacağına inanmıyorum."

James kalın bir dilim bifteğı bıçakladı, ikinci kez geldiğı ineğı öldürmeye hazır görünüyordu.

"Aynı fikirde değil misin?" Ahnna ona sordu.

"Ben bir askerim, bu yüzden savaş potansiyeli hakkındaki tartışmaları zor buluyorum sıkıcı."

Virginia dilini ona doğru uzattı, sonra da, "O zaman Georgie'yi de davet etmeliydin. Sen Ahnna'yı yüzlerce kez dinlediğim aynı konuşmayla sıkarken o beni eğlendirirdi."

"Hâlâ Georgie'den hoşlanıyorsun, değil mi?" Will sordu. "Adını Elgin Kontesi olarak imzalamaya çalıştığın zamanları hatırlıyorum."

"Ruh halime göre değişir." Virginia bardağından düşünceli bir yudum aldı, en ufak bir utanma belirtisi göstermiyordu. "Elgin o kadar kuzeyde ki, neredeyse Cardiff'te sayılır. Oraya dayanabilir miyim bilmiyorum."

"Eminim Georgie o soğuk kuzey gecelerinde seni sıcak tutacaktır, küçük kardeşim." William ona sırttı. "Kendin göremediğine göre, çocukluktan çıktığından beri geçen yıllar içinde Georgie'nin kendini karada bulmuş bir balık gibi sana ağzı açık bakmaya başladığını bilmeni isterim."

Virginia bir akşam yemeğı ekmeğı aldı ve şaşırtıcı derecede iyi bir nişanla ona fırlattı.

"Arzularını başka bir yere yönlendir," dedi James. "George senin için çok yaşlı."

Virginia kaşlarını çatı. "Seninle aynı yaşta."

"Senden on iki yaş büyük olan."

"Bu da onu nihayet fark edilmeye değer bir yaşa getiriyor," dedi.

"Erkeklerin otuz yaşına kadar erkek olamadıkları bilinen bir gerçektir."

William kaşlarını çattı.

"Neredeyse oldu Will," dedi James. "Doğum gününde sana nasıl tıraş olunacağını öğreteceğim."

Will kadehini kaldırdı. "Çocukluğumun son altı ayına. Huzzah!" Diğer ikisi de kadehlerini kaldırarak "Yaşasın!" dedi ve Ahnna Aren ile eskiden böyle atıştıkları zamanları hatırlayarak kibarca yudumladı. Her şey boka sarmadan ve şakalar eğlendirmekten çok incitmeye yönelik iğnelemelere dönüşmeden önce. Bunu özlemişti. Onu özlemişti.

Ahnna aniden üçünün de beklentiyle kendisine baktığını ve bir soru yöneltildiğini fark etti. "Pardon?"

"Ithicana'da sendikalar nasıl belirleniyor?" diye sordu Virginia.

"Krallığınız bizim için tam bir gizem."

"Genelde insanlar hayatlarını kiminle geçirmek istiyorlarsa onunla evlenirler. Aşık oldukları biriyle."

"Aşk maçları mı?" Virginia'nın gözleri önce genişledi, sonra daraldı; zihnindeki çarklar bu ifşaatı sindirirken açıkça dönüyordu. "Soylular bile mi?"

"Evet." Ahnna şarabından küçük bir yudum daha aldı. "On Beş Yıllık Antlaşma, hafızalarda ilk kez bir nişanın politik hale getirilmesiydi. Elbette Maridrina ile olan savaşı sona erdirmek için, ama aynı zamanda annem Ithicana'nın kendisini dünyanın geri kalanından ayrı tutmaya son vermesini istediği için. Annem

evliliklerin buna yardımcı olacağına inanıyordu."

"Silas'ın bundan faydalanabileceği hiç aklına gelmedi mi?" William sordu. "Çünkü sizi temin ederim, kimse onun bir hamle yapmasına şaşırmadı, sadece yöntemlerine şaşırdı."

"Sanırım rüyaya o kadar odaklanmıştı ki gerçeği gözden kaçırdı." Ahnna Aren'in de aynı şekilde olduğunu eklememişti. İdealistti. "Belki de buna hakkı vardı çünkü o antlaşma sayesinde Ithicana'nın Maridrina ve şimdi de Valcotta ile olan bağı her zamankinden daha güçlü. Güney ittifakı kan ve" -kendi ayakkabısıyla Virginia'nın ayakkabısını dürttü- "aşk maçlarıyla bir arada tutuluyor."

Virginia'nın gülümsemesi gözlerine ulaşmadı.

"Gerçekten de bir rüya," dedi William, gülümsemesi şaşkındı. "Aşk maçlarının romanların ve oyunların alanı olduğu, gerçekliğin yönetenlerin oyunları ve güç oyunları tarafından yönetildiği kuzeye gönderilmiş olman senin kötü şansın. Ya da yönetmeyi amaçlayanların."

Endişe midesini bulandırdı ama Ahnna kendini "Bu değişebilir" demeye zorladı.

Yeşil gözleri Ahnna'nın kilere dikildi ve Ahnna bir an için, evliliklerinin bir krallık ittifakından daha fazlası olabileceğini söylemeye cüret ettiği için ona saldıracağını düşündü ama sonra William gülümseyerek, "Haklısın. Değişebilir. *Değişmeli de.*"

Öfke patlaması onu memnun etmeliydi, ancak midesindeki endişe daha da arttı, tehdidi görmese de içgüdüleri bir uyarı çığlığı attı. *Sadece karşınızdaki rakiple savaşsınız ve zehirli oku uzaktan atanı görmek için başınızı kaldırmazsınız.*

"Yaşasın," diye ilan etti Virginia. "Aşk maçlarına. Georgie ve ben ilk olalım, o henüz bilmese bile. Şimdi daha hızlı yiyin, kâğıt oynamak istiyorum."

Anlaşıldığı üzere, kartlar gözleri bağlı olarak oynanıyordu, kartların kendileri sayılarını ve renklerini belirten kabarık çıkıntılarla işaretlenmişti.

Virginia, "Görme yetimin yakında geçmişte kalacağı belli olduğunda, başka bir şekilde okumayı öğrenmem gerekiyordu," dedi. "Kardeşlerim de benimle birlikte öğrenmeye niyetli olduklarını açıkladılar ve yaptığımız ilk şeylerden biri, adil olması için kartları gözü kapalı oynamaya başlamak oldu. Jamie nefes alışınızdan blöf yapıp yapmadığınızı anlayabilir, bu yüzden dikkatli olun."

Will, "Jamie her konuda ustadır," ekledi ve Ahnna, James'in sessizliğini okuyamadığı için gözlerinin bağlı olmamasını diledi.

"Doğru," dedi Virginia. "Babamın tüm anlamsız hobilerinde ustalaştı, tahnitçilikte bile. Projelerimizin hepsi av kulübemiz olan Fairfield House'u süslüyor. James'in kurdu kolunuzu ısırp koparabilecek kadar canlı görünürken, benim geyiğim topak topak, Will'in vaşağı ise şaşı."

"Eğer ben daha iyiysen, bunun tek nedeni çaba göstermemdir, oysa siz ikiniz hiç zahmet etmiyorsunuz." Bir sandalyenin arkası sıyrıldı ve Ahnna göz bağını çözdüğünde James'in ayakta olduğunu gördü. "Ne yazık ki bazı

Bu gece dikkatimi gerektiren konular var, bu yüzden sataşmanız için başka bir hedef bulmanız gerekecek."

"Ama geç oldu," diye itiraz etti Virginia. "Ve biz eğleniyoruz." "Evet, ama üçünüzün aksine benim görevlerim var."

"Başkasına devredemeyeceğiniz ne gibi görevleriniz var?" Virginia talep etti. "Her şeyi kendiniz yapacaksanız *tümgeneral* olmanın ne anlamı var?"

"Rütbeyle birlikte devredilemeyecek yükümlülükler de gelir."

"Ahnna'ya karşı görevini ihmal etme," dedi William. "Yarın binicilik dersleri var, değil mi leydim?"

"Kendi başıma idare edebilirim."

"Bunu duymak istemiyorum," dedi William. "James, zaman ayıracaksın, değil mi?"

Zaman kazanmak James'in ilgilendiği son şey gibi görünüyordu ama başını eğdi. "Elbette. Şimdi izin verirsiniz."

O dönerken Ahnna kendini "Marickshire'daki kadına ne oldu?" diye sorarken buldu.

James arkasını dönmedi ama Ahnna onun hafifçe sertleştiğine yemin ettikten sonra şöyle dedi: "Yolda bir haberciyle karşılaştım ve bana onun çoktan ölmüş olduğunu söyledi. Onu diri diri yakmışlar."

Sonra başka bir şey söylemeden gitti.

"Cardiff'iler neden öğrenmiyor?" Virginia mırıldandı. "Bizi durmadan bu duruma sokmaları çok sinir bozucu."

Bu kalpsiz bir yanıttı ama Ahnna karşılık vermek yerine ısırıldı ve "Bu saatte ne işi var?" diye sordu.

"Devriyeler, sanırım," dedi William omuz silkerek. "James karanlıkta dolaşıp kötüleri aramayı seviyor. Aylaklık onu çılgına çeviriyor. Gerçi bu durumda, silahlı Amaridlilerin kırsalda dolaştığı söyleniyor ve onları avlamaktan daha çok sevdiği çok az şey var. Kardeşimiz çok başarılı. Yine de sanırım bir randevu da planlamış olabilir. Kim bilebilir ki?"

Ahnna'nın midesi bulandı ama "Amaridianların hâlâ sorun çıkardığını bilmiyordum," derken yüzünü boş tuttu. O da düşünmedi

James'in ilgilendiği Şey buydu, unk bu kesinlikle devredilebilecek bir görevdi.

Virginia büzülmüŐ dudaklarının arasından bir nefes verdi. "Jamie ne yaptığını bilmemizi isteseydi bize söylerdi. Onun işi kendi işi."

Amaridli olsalardı James bunu söylerdi ve Ahnna'nın, William'ın hazırlıksız söylediklerinin gerçek olabileceğine dair midelerini kemiren kıskançlığı hissetmeye hakkı yoktu. Bir kadınla ilişkisi olabilirdi.

Ama eğer durum böyleyse, o gece it labirentinde onu neden öpmüştü? James ona bir kadına kur yaparken diğerini pecek kadar sadakatsiz biri gibi gelmemişti.

Senin aksine, diye sessizce kendini azarladı. Görünüşe göre, sen tam olarak o kadar sadakatsizsin, bir kardeşinle nişanlıyken diğerini pyorsun. Diğeriyile evlilik peşinde koşarken bir kardeşin hayalleriyle kendini tatmin ediyorsun.

Ahnna, zellikle William'ın kendisini dikkatle izlediğini fark ettiğinde, yüzünü buruŐturmamak için kendini zor tuttu. "Kendini bu işe adaması takdire Şayan," dedi.

"Kesinlikle yle." William onu düşünürken başını hafifçe yana eğdi. "Ama ne yazık ki, bu notla birlikte ben yatıyorum. Yarışlarda uzun bir gün geçirdim ve siz ikinizi dedikodularınızla baş başa bırakacağım. İyi geceler."

"İyi geceler," diye mırıldandı Ahnna, prens odadan çıkarken dikkati Virginia'ya yönelmişti.

"Biraz daha Şarap?" Virginia sordu. "Henüz erken."

Ahnna başıyla onayladı. Virginia eliyle bir işaret yaptı ve bekleyen hizmetkâr ikisinin de kadehini doldurdu. "William'ın sana bir hediye vermesi olumlu bir işaret," dedi prenses. "Sana karşı pek nazik olmadığını biliyorum ama iyi bir kalbi var. Sadece bunu saklamayı öğrenmiş." İ ekti. "Babamızın her zaman en yüksek mertebeye koyduğu Jamie'ye layık olmak zorunda kalmak onun için çok zor, unk Jamie babamızın değer verdiği her Şeyde iyidir. Ne kadar çabalarsa abalasın Will babamızı asla memnun edemedi, bu yüzden yıllarca çabalamaktan vazgeçti. Yine de son günlerde toparlandı ve bence bunun nedeni sizin varlığınız. AŞk maçları fikrine verdiği tepkiyi duydunuz."

Ahnna'nın William'ın önerisi karşısında hissettiği tedirginlik geri gelmişti ama nedenini kendi kendine ifade edemiyordu.

"Kardeşimi sevebileceğini düşünüyor musun, Ahnna?" Virginia sordu. "Politikadan daha fazlasına dayanan bir evlilik kurmak için mi? Çünkü kalbimde, William'ın sevmekten daha çok arzuladığı bir şey olmadığını düşünüyorum. Ve onun karısının sevgisini hak ettiğine inanıyorum."

Ahnna boğazının düğümlendiğini, kalbinin sıkıştığını hissetti çünkü cevabı *hayırdı*. Kendisini William gibi bir adamı severken hiç görmemişti. Gördüğü şey, Ithicana uğruna katlanacağı bir gelecekti. Ama Virginia'nın duymak istediği cevap bu değildi. "Aramızda bir dostluk olmasını umuyorum," dedi sonunda. "Daha fazlasını umarken, aşkı umarken, kalbimi riske atmaktan endişe ediyorum."

"Aşkın amacı bu değil mi?" Virginia sordu. "Onun için her şeyi riske atmak, özellikle de kalbini? Keris'in Zarrah için yaptığı gibi." Ağzının köşesi yukarı kalktı. "Öz kardeşinin karısı için yaptığı gibi mi?" Gözlerini kısmıştı. "Yoksa tüm riski alan kardeşimin kalbi mi olmalı?"

Virginia'nın sesindeki savunmacı ifade çok yoğundu ve Ahnna onun yerinde olduğu için durumunu çok iyi anlıyordu. "Kardeşini incitmek gibi bir niyetim yok, Virginia. Ama bana gelmesine izin vermem, zorlamamam senin tavsiyendi ve ben de bunu dikkate aldım."

Virginia uzun bir süre sessiz kaldı. "Beni kandıramazsın, Ahnna. Kardeşime karşı romantik bir ilgi duymadığını biliyorum. Gözlerim beni hayal kırıklığına uğratmış olabilir ama onların kaybıyla başka içgüdüler kazandım. Eğer Harendelli bir kadın olsaydın, evlilik birliğinden duygu beklemeyecek şekilde yetiştirilmiş için bu ilgisizliğini önemsemezdim. Ancak bu gece bana Ithicana'nın uygulamaları hakkında anlattıklarınız, sevgisiz bir geleceği neden bu kadar kolay kabul ettiğinizi merak etmeme neden oldu."

"Benden ne yapmamı istiyorsun?" Ahnna bu tartışmada geri adım attığının tamamen farkında olarak sordu, prenses sandığından daha anlayışlıydı. "Kendimi kardeşinin önüne atmamı mı? Onu baştan çıkarmak için yatağında çırılçıplak beklememi mi? O aptal değil. Bana nasıl davrandığını gördükten sonra, davranışımın bir numara olduğunu anlayacaktır ve bence ilişkimizin temelinde aldatma yerine dürüstlük olması çok daha iyi bir şey."

"Daha fazla katılamazdım." Virginia'nın ifadesi sertti. "Açık konuşacağım. Bana Harendell'e gelmenin senin seçimin olduğunu söyledin ama ben bunu şüpheli buluyorum. Doğduğun topraklarda kalabilirdin ve her şeye sahip olabilirdin: güç, ayrıcalık ve gerçek aşk. Bana Harendell'e gelmek istediğinizi çünkü William'la birlikte iyi şeyler yapmak istediğinizi söylediniz, ama hangi iyi şeyler? Harendell'in Ithicana ile olan ilişkisi zaten güçlü ve müreffeh, o halde neyi başarmayı hedefliyorsun ki, açıkça feda ettiğin onca şeye değsin? Neden buradasın Ahnna? William'ı neyi başarmak için kullanıyorsun?"

Kahretsin, kahretsin! Ahnna sessizce çığlık attı, çünkü prensesi tatmin edecek nasıl bir cevap verebilirdi ki?

"Annem babanla On Beş Yıllık Antlaşma'yı imzaladığında söz vermişti," dedi Ahnna sonunda. "Maridrina'ya karşı yardım sağlamak için onunla buluştuğumda ben de aynı sözü verdim. Söz verdiğimde, bedeli ne olursa olsun sözümü tutarım. Tüm bunlarla birlikte, William'la olumlu bir birliktelik yaşamayı arzuluyorum. Amacım bu evliliğin elimden geldiğince iyi yürümesini sağlamak. Ancak henüz ikimiz tarafından da kazanılmamış bir duygunun sözünü veremem."

Sessizlik uzadı, gerilim Ahnna'nın uyluğuna bağlı bıçakla kesilebilecek kadar kalındı. Sonra Virginia, "Söylediklerinin doğru olduğuna inanıyorum. Yine de sana güvenmiyorum, Ahnna Kertell."

"Güven kazanılması gereken başka bir şeydir." Ahnna ayağa kalktı. "Yatağa gitmeliyim. Bu güzel akşam için teşekkür ederim."

Virginia'yı şarabıyla baş başa bırakan Ahnna, odasına dönerken acı veren ayakkabılarını çıkarıp kalın halıların üzerinde yalınayak yürüme isteğiyle savaştı. Koridorlarda muhafızlar dışında kimse yoktu, saray sessizdi. Muhtemelen, şimdi fark etti, çünkü yarısı kral ve kraliçeyle birlikte gitmişti.

Sonra bir acı çığlığı duydu. Hızını artıran Ahnna köşeyi döndüğünde Elizabeth'i elinde kırbaçla buldu.

Ve dizlerinin üzerinde tasmalı bir Lestara.

"Yalvar, seni küçük sürtük," dedi Elizabeth ve Cardiff prensesi kıpırdamayı reddedince, ona kırbaçla vurmak için kolunu kaldırdı.

Ama Ahnna daha hızlıydı.

Kırbacı kapıldığı gibi Elizabeth'in elinden çekip aldı. "*Dur.*"

Genç kadın gözleri öfkeyle dolu bir şekilde döndü. "Bu ne cüret!" " ne cüret?" Ahnna üstün boyunu kullanarak diğerinin üzerine çıktı.

Kadın. "Başka bir insana hayvan gibi davranmaya nasıl cüret edersin?" "O Cardiff'ten!"

"Umurumda değil." Ahnna bir adım daha yaklaştı ve Elizabeth'in gözleri endişeyle doldu. "Eğer onu öldürmek istiyorsan seni durdurmayacağım ama kendi eğlencen için ona kötü davranıp aşağılamana da seyirci kalmayacağım."

"Onun ne yaptığını bile bile bunu nasıl söylersin?" Elizabeth karşılık verdi. "O burada ceza olarak bulunuyor. Yani cezayı hak ediyor."

"Ama senin tarafından değil." Ahnna elindeki kırbacı avucuna vurarak büyük bir gürültüyle saraylıya baktı. "Çünkü onun işlediği suç umurunda değil. Sen sadece kendini güçlü hissetmeyi önemsiyorsun." Kırbacın ucuyla Elizabeth'in çenesini kaldırdı. "Ama sen öyle değilsin. Ona onurlu bir şekilde davranacaksın ya da bana hesap vereceksin."

Elizabeth iki hızlı adım geri çekildi ve tısladı, "Nasıl isterseniz leydim. Yine de Lestara'yla eğlenmemize izin vermeliydiniz. Şimdi sıkıldığımızda, gözümüzü bir sonraki en iyi şeye çevireceğiz." Ahnna'ya son bir kez daha dudak bükerek koridorda hışımla ilerledi.

"Teşekkür ederim."

Ahnna döndüğünde Lestara'yı ayakta buldu, Ahnna'nın korumalarından hiçbiri ona yardım etmek için harekete geçmemişti. Boynunda ve yanağında birer kırmızı leke vardı. "Bana teşekkür etme. Bence Keris senin kafanı kesmeli ve yandığını gördüğün şehrin kapılarına asmalıydı."

"Keşke olsaydı." Lestara çenesini kaldırdı, kehribar rengi gözleri Ahnna'nın kilere dikildi. "Ama erkekler kadınların sefaletini düzenlemekte çok iyidir. Özellikle de oyun tahtasında doğru yerde durmayan piyonları."

"Kendi yatağını kendin yaptın. Sempatı için bana gelme."

"Ben değilim." Lestara boynundaki elmas tasmayı çözerek yere bıraktı. "Ama sana bir tavsiye. Bu kadınlar yüzünüze karşı nazik olabilirler ama sizi sevmezler. *Hiçbir şeyden hoşlanmazlar.*

Çünkü bu onların nasıl olmayı seçtiklerini geçersiz kılar. O elbise" -çenesini Ahnna'nın giydiği elbiseye doğru salladı- "onu sadece senin için diktiler, yine de bunun için hizmetçini suçlama. Elizabeth modacıyla ayarladı. Bütün saray bütün gece ne kadar aptal göründüğüne kıs kıs güldü ama duyduğuma göre sadece James bunu sana söyleyecek cesareti göstermiş."

Ahnna'nın çenesi gerildi, alay zannettiği şeyi şimdi dürüstlük olarak görüyordu. Ve Elizabeth bunu Virginia'nın onayı olmadan yapmazdı, bu da prensesin de işin içinde olduğu anlamına geliyordu.

"Ne kadar çabaladığınızın bir önemi yok. Onların kıyafetlerini giyseniz, onlar gibi konuşsanız, onlar gibi davranırsanız da fark etmez; her zaman bir yabancı olacaksınız. Bu da her zaman *daha az* görüleceğiniz anlamına gelir," dedi Lestara. "Bu yüzden saygınlığınızı koruyun ve denemeyin bile."

"Tavsiyeye uymuyor gibi görünüyorsunuz, bu da onu şüpheli kılıyor."

Lestara eteklerini düzelitti. "Babam tarafından daha iyi hayvan postu fiyatları karşılığında satıldım. Silas Veliant'ın sarayında bir kısrağ gibi muamele gördüm. Maridrına'nın gelmiş geçmiş en kötü kralı tarafından evde kalmış kızlığa mahkûm edildim, sonra da onu görevden aldirmaya çalıştığım için sürgüne gönderildim. Şimdi bana bir köpek gibi davranılmasından memnun olan başka bir kralın gözetimi altında yaşıyorum, tıpkı halkının inançları için halkımı öldürmesine izin vermekten memnun olduğu gibi. İnsanların tek yaptığı beni kendi amaçlarına ulaşmak için kullanmak." Lestara kollarını iki yana açarak ekledi: "Kaybedecek hiçbir onurum kalmadı."

Ahnna'ya doğru bir adım attı ve korumaları Lestara'yı geri itmek için harekete geçti. Ama Ahnna onları uzaklaştırdı ve parmaklarını cebinde sakladığı küçük bıçağın üzerine kapatırken bile küçük kadının yaklaşmasına izin verdi.

"Kaderim önceden belliydi ama bu değil," diye fısıldadı Lestara, kehribar rengi gözleri parlayarak. "Sabır beni kurtaracak."

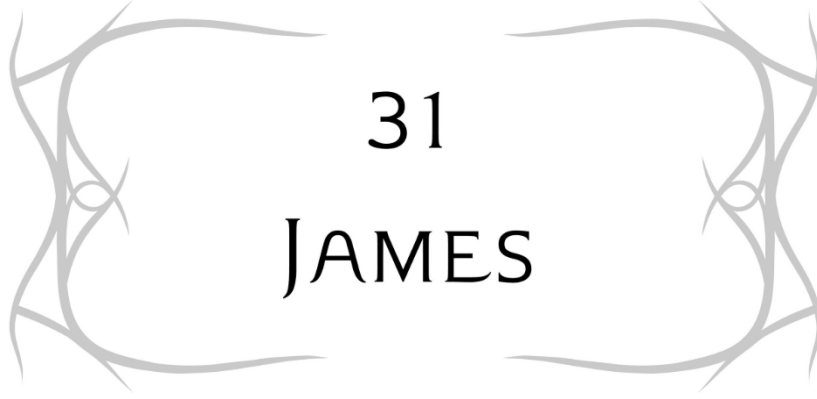
"Seni bundan kurtaracak tek şey ölüm, Lestara," dedi Ahnna. "Keris Valcotta imparatoriçesinin eşidir. Edward ona karşı gelmeyecek, çünkü o *Zarrah*'a karşı gelmeyecek."

Zarrah'ın adını duyunca Lestara'nın gözlerinde nefret çiçekleri açtı. Akıl sağlığını yok eden ve yoluna çıkan her şeyi tüketen bir tür öfke ve Ahnna

silahını çekip bu kadını öldürme dürtüsünü dizginlemek zorundaydı. Çünkü bunun hiçbir yararı olmazdı.

"Geçmişini biliyorum Ahnna Kertell," dedi Lestara. "Ve geleceğini de gördüm. Kaç. Verwyrd'den olabildiğince uzağa ve hızlı kaç, çünkü burada seni bekleyen tek şey ölüm."

Sonra dönerek uzaklaştı ve bir kalp atışı sonra gözden kayboldu.

31

JAMES

JAMES, yolunu aydınlatan küçük bir fenerle karanlığın içinden geçerek Thistleford'a doğru ilerliyordu. Dışarıda olması kimsenin aklına gelmeyecekti, Elsie'yle olan *ilişkisi*, ona her saat girip çıkma özgürlüğü verdiği için iyi biliniyordu. Yine de Ahnna'yı kardeşlerinin yanında bıraktıktan sonra William'ın Elsie'den haberdar olduğu aklına gelmişti. Ahnna'ya James'in muhtemelen nereye gittiğini söyleyebilirdi.

Belki de bu en iyisi olur, dedi kendi kendine sessizce. Belki de bunu ayarlamalısın.

Belki de asla sahip olamayacağın bir kadını düşünmeyi bırakmak için onu yeniden canlandırmalısın. Bir iki geceliğine kendini Elsie'de kaybet ki amacını hatırla. Kim olduğunu hatırla.

Elsie'nin istediği kadın olmaması dışında, James eski sevgilisiyle bir gece de geçirse, yüz gece de geçirse, sonunda ela gözlerin, uzun bacakların ve deniz kokusunun peşini bırakmayacağını biliyordu. İnatçılığı onu büyülediği kadar kızdırıyordu da, çünkü hayatta Ahnna Kertell'in azmine sahip çok az insanla karşılaşmıştı. Ve hiçbiri onu onun kadar büyülememişti.

Onu aklından çıkar, diye kendi kendine talimat verdi. Aklını Cardiff'e ver. Müzakerelere. Barışı bulmaya. Böylece bir felaketi önlemek için asla geç kalmayacaksın.

canlı canlı yakılmaktan kurtardı.

Duman kokusu aniden burnuna doldu. Duman ve yanan saçlar.

Maven homurdanarak başını salladı ama ne koktuğunu anlamak için atının tepkisine ihtiyacı yoktu.

Yine mi?

Topuklarını sıktı ve patikadan aşağıya doğru pervasız bir hızla at sürdü. Köprüyü geçti, Thistleford'a dokunulmamış olması, handan gelen kahkahalar içini rahatlatmadı çünkü uzakta alevlerin parıltısını gördü. Bağırışları duydu.

Sonra ağaçların arasından alevler içinde bir at arabası gördü, etrafında ellerinde kürekler ve dirgenler olan düzinelerce figür vardı. At arabasına bağlı bir figür, merhametli bir şekilde hareketsiz duruyordu.

Maven kayarak durdu, arabanın etrafını saran çiftçiler ve köylüler onu hemen tanıyarak döndüler.

"Bir cadı, lordum!" dedi içlerinden biri. "Kadınlara fal bakıyordu. Arabalarını aradık ve astromansi belirtileri bulduk."

Adam, Cardiff'e ait olduğu su götürmez bir yığın eşyanın bulunduğu yeri işaret etti. Ölü bir adamın yanında.

"Karşı koydu ama onu yere serdik ve sonra cadıyı yaktık," dedi çiftçi gururla. Sanki James yaşlı adama tam olarak ne olduğunu söyleyemiyormuş gibi, bir düzine delik açılmış, kafatası onu öldürmek için gerekenden çok daha fazla kürek darbesiyle çökmüştü. Cardiffliler daha kolay bir yaşam arayışıyla sık sık sınırı gizlice geçtikleri için bu çok yaygın bir olaydı. Soğuktan uzak bir hayat. Çoğu inançlarını gizli tutacak kadar akıllıydı ama bazıları sıkılmış çiftlik kadınlarına ya da duydukları hoşlarına gitmediğinde sık sık huysuzlaşan aşık kız öğrencilere fal bakarak kolay para kazanmaya boyun eğiyordu.

Ve eğer intikam almaya karar verirlerse kralın kanunları onların yanındaydı.

James adil bir yargılama için yasayı değiştirmesi için babasına binlerce kez yalvarmıştı ama babası hep reddetmişti. Babası her zaman, *bu hakkı insanların elinden almak için, karşılığında onlara orantılı bir şey vermem gerektiğini* söylerdi. *Ve Ronan boyun eğene kadar, verecek hiçbir şeyim yok.*

"Söndür şunu!" diye bağırdı, kılıcını çekip bu katillerden kendi intikamını almak istiyordu. Ama yapamadı. Müzakereler devam ederken ve her şey dengede dururken saldırma riskini göze alamazdı. Sadece Harendell ve Cardiff'i bir araya getirmeyi başardığında, bu adamların yaptıklarının suç, kılıcının da adalet olacağının rahatlığını yaşayabilirdi. "Cesetleri gömün."

"Evet, lordum," dedi adam daha sakın bir sesle ve James gerilimin yükseldiğini hissetti. Onlara kanını biliyordu, tam da babasının onu asla yapmaması konusunda uyardığı gibi.

James topuklarını sıkarak Thistleford'un yanından geri döndü, bu gece amcasıyla konuşmaya hiç niyeti yoktu. Ama köprüyü geçerken Maven tökezledi ve metal şangırtısı duydu. James nefesinin altında küfrederek onun yanından kaydı ve kısırağının toynağını kaldırdı. Beklendiği gibi ayakkabısı kayıptı. "İyi bir gece değil," dedi usulca, alnını Maven'ın alnına yaslayarak Onu patikadan aşağıya doğru götürmeden önce bir an terli boynuna baktı.

Kulakları dikildiğinde ve James'in içgüdüleri alevlendiğinde bir düzine adımdan fazla gitmemişlerdi. Başını eğdi, hafif hırıltılı bir nefes alana kadar dinledi, sonra "Ne istiyorsun amca?" dedi.

"Annenin kanı güçlü akıyor," dedi Cormac dışarı çıkarak. "Ama sen onu boğuyorsun. Halkının öldürülmesinin intikamını almak için çılgılık attığında onu boğuyorsun."

"Benden ne yapmamı istiyorsun?" James tersledi, çünkü bu konuşmayı daha önce pek çok kez yapmışlardı. "Hepsini öldürüp sonra da asmamı mı? Çünkü olacak olan bu amca. İstedğin bu mu?"

Amcası iğrenerek homurdandı, sinsice yaklaştı ve James gerildi.

"Benim istediğim, aldığın her nefesin babana anlaşmayı imzalattmaya odaklanması," diye hırladı. "Bunun yerine İthikanyalı kadının ayak izlerini takip et ve ona binicilik dersleri ver." Cormac'ın başı öne eğildi. "Belki de Gökyüzü Sarayı'nda başka türlü bir binicilik vardır ve suskunluğunun sebebi de budur."

"Ahenna bir hanımefendi ve benim onun hakkında böyle konuşamazsın."

"Bir hanımefendi." Cormac'ın kahkahası acımasızdı. "Bir keresinde Amarid'de bir sirk görmüştüm. Numaralar yapmayı öğrettikleri bir dişi aslanları vardı ve

fırfırlı etek. İzleyen herkesi öldürebilecek bir yırtıcı ama yine de güldüler ve güldüler. Bu Ahnna Kertell. Elbise giymiş bir dişi aslan."

James'in Ahnna'yı o aptal pembe elbisenin içinde gördüğünde hissettiklerini kelimelere döken bir metaforu bu ama amcasının bunu söylediğini duymak onu daha da öfkelenmişti.

"Onu serbest bırak, yeğenim," dedi Cormac. "Onu evine gönder." "Gitmek istemiyor."

"Neden? Senin yüzünden mi?"

"Ben değil," diye tersledi James, amcasının Ahnna'ya karşı gerçek hislerinden şüphelenmesi onu sinirlendirmişti çünkü bu, kalbinin derinliklerini başka kimin gördüğünü merak etmesine neden olmuştu. "Sebebini bilmiyorum. Sadece Ithicana'ya dönmekten korkuyor. Bunu kendi isteğiyle yapmayacaktır."

"Geriye tek bir çözüm kalıyor."

James Maven'in dizginlerini bıraktı, kısarak yanlara doğru dans ederken amcasının paltosunun önünden tutup onu kendine doğru çekti. "Babam Cardiff'ten istediğini alana kadar Ithicana ile köprüleri yakmayacak. Eğer nişanın bozulmasını istiyorsan, Ronan'ı babama istediği her şeyi vermeye ikna et, o da Ahnna'yı bir sonraki gemiyle gülümsemeler, tantanalar ve kardeşine vermesi için boş vaatlerle evine göndersin."

"Neden önce Cardiff eğilmek zorunda?"

James'in amcasının ceketini tutuşu sıkılaştı. "Çünkü hoşuna gitsin ya da gitmesin, güç Harendell'in elinde amca. Eğer Ronan babama reddedemeyeceği bir teklif sunarsa, halk onun kararını destekleyecektir. Ama babam Ithicana ile ittifakı bozar ve elinde kuş olmadan yasaları değiştirirse, ona düşman olurlar. Ronan'ı boyun eğmeye ikna edin ve bu işi halledelim, çünkü kılıcımı adalet adına yaşlıları katledenlerin kanıyla kaplamaktan daha çok istediğim bir şey yok. Kanunları benim tarafıma koyun ve ben de intikamımı alayım."

Amcasını iten James, Maven'in dizginlerini yakaladı ve Gökyüzü Sarayı gece gökyüzünde bir fener gibi parlayan Verwyrd'e doğru yürüdü.

Kapılardan saat oldukça geç olmuştu. Attan inerek Maven'ın dizginlerini esneyen seyise teslim etti. "Ayakkabısının tekini kaybetmiş. Nalbant sabah ona baksın."

Ancak James spiralin yukarısına doğru uzun bir yürüyüşe başlamak yerine kendini ahırlara doğru ilerlerken buldu.

Atların çoğu yatıyordu ama Dippy başını ahırının kapısına dayamıştı, iğdiş James ona doğru yürürken uzun uzun baktı.

"Davranışın kabul edilebilir değildi," diye atı bilgilendirdi. "Görünüşe göre boktan bir yarış atıymışsın, bu yüzden kendini yorgunluktan ölene kadar bir çiftçinin arabasını çekmek için satılmış bulmak istemiyorsan, onun için iyi bir binek atı olmayı öğreneceksin. Anlaşıldı mı?"

Çünkü James Ahnna'nın hayatını mahvedecekse, en azından iyi bir ata sahip olmasını sağlayabilirdi.

Dippy homurdandı ve başını salladı. James bunu evet olarak kabul ederek atı eyerledi ve avluya çıkardı. "Bunu ne kadar çabuk doğru yaparsan, ikimiz de o kadar çabuk uyuyabiliriz."

Sonraki bir saat boyunca hayvanla çalıştı ve ona hareketsiz durmayı öğretti. Atları severdi ve Dippy her ne kadar ürkek olsa da çabuk öğrenen biriydi. Sonunda iğdişin Ahnna için ayakta duracağından emin olan James onu dinlendirdi ve sonra şafak doğuda gizlenirken yatağına doğru uzun bir tırmanışa başladı.

LESTARA'NIN SÖZLERİ BÜTÜN GECE RUHUNDA KALDI ve sabah olduğunda Ahnna, Hazel'ın kendisi için diktiği, hizmetçisinin kan lekelerini temizlediği ve yırtığı kurnazca onardığı Ithicanian giysilerinin ipek kopyasını giydi. Alay edilmesini engellemeyebilirdi ama en azından buna katlanırken rahat edecekti.

Şafaktan iki saat sonra, korumalarıyla birlikte spiralden aşağı inerken, bir saman balyasının üzerinde oturan esneyen bir James buldu. James onun kıyafetlerine baktı ama hiçbir şey söylemedi, sadece ayağa kalktı ve onu ahıra götürdü. Gözleri az uyumuş gibi gölgeliydi, ama temiz tıraşlıydı ve at kokusunun üzerinde sabun ve sedir kokusunu seçti. Uzun at sıralarının yanından geçerlerken adam hiçbir şey söylemedi ama kız onun varlığının ve yürürken dirsekleri arasındaki birkaç santimlik mesafenin son derece farkında olduğunu hissetti. Öyle ki fark etmeden atının ahırının yanından geçerken James, "Binek hayvanını yeniden düşündün mü?" diye sordu.

"Hayır." Sesi amaçladığından daha öfkeliydi, yanakları ısınıyordu.

"Tanrı korusun, hayatımı kolaylaştıracak bir karar verirsen," diye mırıldandı durak kapısına yaslanarak. "Kendi başının çaresine bakmayı öğrenmelisin."

onu. Kötü bir kalırsanız, iyi bir at hayatınızı kurtarabilir ama eyer bile takamazsanız fazla uzağa gidemezsiniz."

Bu mantıklı görünüyordu ve ona öğretilen yelkencilik yöntemiyle aynıydı. Kendi brandanı kaldıramaz ya da bir deliği tamir edemezsen fazla uzağa gidemezdin. "Pekâlâ."

James'in eleştirel bakışları altında atı fırçaladı ve toynaklarını şok edici miktarda pislikten temizledi, ardından James her şeyi bir kuyumcunun değerli bir taşın kalitesini incelemesi gibi inceledi. "Tatmin edici," dedi ardından eyer ve dizginlerin bakımı hakkında uzun ve sıkıcı bir açıklama yaptı. Ahnna'nın birincil ilgisi Dippy'nin sırtına tekrar binmek olmasına rağmen her kelimeye odaklandı.

Sonsuzluk gibi görünen bir süre sonra atı avluya çıkardılar. Dizginleri Dippy'nin başına geçiren Ahnna, atın sırtına atlamak için dizlerini büktü ama James başını salladı. "Üzengi. Deliliğin için para alan on iki yaşında bir jokey değilsin."

"İşte böyle yaptın."

James ona dünyadan bıkmış bir iç çekiş vererek ayağını üzengiye soktu ve eyere doğru sallandı. Dippy biraz kıpırdandı, kulakları dinliyormuş gibi geriye doğru gitti.

"Sıra sende." James attan indi, dizginleri tuttu ve atın boynunu okşadı, yüzünde sıkılmış bir ifade vardı. Yine de gerginlik yayıyordu.

Muhtemelen bir yarım saat daha tek ayağının üzerinde hoplayıp zıplayarak eyere binmeye çalışmasını beklediği için.

Ahnna kaşlarını çatarak yaklaştı ve sonra ayağını kaldırarak parmağını üzengiye yerleştirdi. Dippy hareket etmedi. Ahnna nefesini tutarak atın çekilmesini bekledi ve çekilmeyince kendini yukarı kaldırarak eyere yerleşti. At hareket etmedi. Ahnna da hareket etmedi.

"İyi çocuk, Dippy." James atın boynunu okşadı.

"Peki ya ben?" diye sordu. "Ben bindim. Gerektiği yerde biraz kredi verin."

Gözleri kilitlendi ve James, "Aferin Prenses," dedi.

Ahnna onun kendisiyle alay ettiğini biliyordu ama midesinde biriken sıcaklık yüzüne hücum etti. Bir garnizon dolusu askere komuta etmişti.

Vekaleten yönetti. Savaştı. Hiç kimse, hiç *kimse* onunla bu şekilde konuşmadı, çünkü yüzüne bir yumrukla cevap verilirdi.

Yine de hiçbir şey söylemedi, sanki tüm dünya olmuş, sadece kendisi ve James kalmış gibi hissediyordu. Ve aralarında gizlenen yasak çekim. İkisini de lanetleme gücüne sahip olmasına rağmen, ikisinin de uzak duramadığı bir çekim.

Sonra bir damat öksürerek illüzyonu yok etti.

"İşimiz bitti." James göz temasını kesti. "."

Ahnna'nın gözleri kısıldı. Dizginleri eline alarak topuklarını atın yanlarına vurdu.

Dippy garip bir dikey sıçrama yaptı ve Ahnna kendini yuvarlanarak toynaklarının yanındaki toprağa düşerken buldu. "Lanet olsun!"

Ama James çoktan atını uzaklaştırmıştı. "Yarın tekrar deneyebilirsin. İlgilenmem gereken görevlerim var."

-

İkinci çayı için VIRGINIA'DAN DAVET GELMEDİ, Ahnna'nın Elizabeth'le yüzleşmesi düşünüldüğünde bu hiç de şaşırtıcı değildi. Yanmış bir köprü, belki de Ahnna'nın şimdiye kadar yaptığı en iyi stratejik seçim değildi, ama kendisiyle yaşamak zorundaydı. Bu ailede daha önce sahip olduğundan bir müttefikinin eksilmesi anlamına gelse ve onu Verwyrd'de istiyor gibi görünen toplam *bir* kişi kalsa bile.

Neyse ki o kişi Harendell'in kralıydı.

Benzer bir durumda Lara'nın ne yapacağını merak ediyordu. Yürümeye devam mı ederdi yoksa müdahale mi ederdi? Görevini mi yoksa ahlakını mı ön planda tutardı? Ahnna isteksizce Lara'nın da aynı şeyi yapacağını kabul etti ama sonra bir şekilde verilen zararı hafifletti.

Elinde bir çay fincanıyla odasında volta atan Ahnna, en iyi hareket tarzını tartışıyordu. Virginia'dan özür dilemesi gerekip gerekmediğini. Kendini açıklasın. Kararlarını haklı çıkarmalı mıydı?

"Siktir et," diye homurdandı. Virginia, Ahnna'nın yaptığı şeyi neden yaptığını çok iyi biliyordu ve eğer prenses bunu kabul etmeyi reddederse

Ahnna'nın haklı olduğunu düşünüyorsa, hiçbir gerekçe diğer kadının fikrini değiştiremezdi.

Çayından bir yudum daha alan Ahnna pencereye gitti ve Lara'nın Alexandra hakkında söylediklerini düşündü. Kraliçe Harendell'deki en güçlü kişiydi, Edward'dan bile daha güçlüydü. Ahnna bunu görmemişti. Aksine, Edward Alexandra'ya karşı çok kaba davranıyor, ona neredeyse şok edici bir saygısızlık gösteriyor ve ortak oğullarında gördüğü tüm hatalar için kesinlikle onu suçluyordu. Alexandra ona ne derse onu yapıyordu, Aren'in önerdiği dinamik de buydu.

Hangisi doğrudu?

Ahnna'nın okuduğu casus raporlarının hiçbirinde Alexandra'nın Edward'a karşı koyduğu belirtilmemişti, casuslar da Alexandra'nın normalin ötesinde bir hırsından söz etmemişlerdi. Hayır işleri. Kiliseye destek. Yetimhaneler için bağışlar. Partiler ve balolar düzenlemek. Gerçekler Alexandra'yı tipik bir Harendellian leydisi olarak gösteriyordu ama Ahnna, Lara ve Keris'in kraliçenin büyük bir tehdit olduğunu öne süren görüşlerini göz ardı etmeyi reddetti.

Görünüşe göre, iyi işler dışında hiçbir şeye bulaşmayacak şekilde perde arkasında çalışması gereken bir tehdit. Bu da onun tehlikeli olduğu anlamına geliyordu. Ve çok, çok zeki.

Çayının tortularına, altın rengi sıvının içinde yüzen siyah yapraklara bakan Ahnna, kraliçeyle yaptığı konuşmayı yüzüncü kez gözden geçirerek kaçırdığı bir ipucu aradı. Alexandra'nın bu tuhaf konuşmayla ne elde etmeyi umduğunu anlamak için. Hiçbir noktada Ahnna'ya gitmesini söylememişti. Aslında, Ahnna'nın tam tersini yapmasını istediğini belirtmişti.

Daha iyisini yap.

"Ne demek istedi lan?" Fincanı masanın üzerine bırakan Ahnna, hayal kırıklığı içinde çılgılık atma isteğiyle savaştı.

Kendi kişisel güvenliğinin ötesinde, Alexandra'nın bir önemi var mıydı? Onun endişesi James'in bahsettiği diğer pazardı. William'ın bahsettiği *Harendell'in arkadaşı*. Eğer Harendell'a bir rakip varsa

Köprüyü hafifletmek için *kim olduğunu* bulması gerekiyordu çünkü Harendell köprüyü ticaret için kullanmazsa Ithicana parçalanacaktı.

Bronwyn'in sesi kafasını doldurdu: *Her şeyi Lara'nın tersi şekilde yapmaya çalışmaktan vazgeç.* Ama casusluk nasıl bir seçenek olabilirdi ki? Lanetli korumaları kapısının hemen dışındaydı. *Her yere* onunla birlikte gidiyorlardı ve kral ve kraliçenin kayıtlarını karıştırmasına kesinlikle karşı çıkacaklardı. Pencereden gizlice çıkmanın hiçbir yolu yoktu, çünkü Gökyüzü Sarayı'nın duvarları tamamen dikti, pencereler kilitliydi ve her yüzeyin tozunu alan sonsuz hizmetkârlar bir pencereyi açık bırakırsa fark ederlerdi.

"Bir müttefiki nasıl bulursun?" Bin metre aşağıdaki Verwyrd'e baktı. Sonra Harendell'in doğası hakkında düşünerek başını eğdi. "Bir iş ortağımı nasıl bulursunuz?"

Başı o kadar hızlı kalktı ki boynu çatladı. "Sen parayı takip et."

Kapıya doğru ilerleyerek kapıyı açtı ve Alfred'e, "Verwyrd'in ödünç verdiği evi ziyaret etmem gerekiyor," dedi.

-

VERWYRD'İN KREDİ EVİ, katedralden sonra şehrin en büyük binasıydı. Harendell bankalarının hem kurumsal serveti hem de hizmetlerini kullananların mevduatlarını saklayan muazzam kasaları olduğu için, bir kale ile aynı güçte inşa edildiğinden şüphelendiği sağlam bir taş yapı. Ithicana'da bankacılık sistemi olmasa da Ahnna Harendell'dekinin nasıl işlediğine oldukça aşinaydı. Banka temsilcileri Northwatch'ta çok sayıda iş yapıyordu ve sık sık köprü üzerinden seyahat ediyorlardı. Dolayısıyla kraliyetin rezervlerinin çoğunu banka kasalarında tutmakla kalmadığını, aynı zamanda girişimleri finanse etmek için onlardan muazzam miktarda borç aldığını biliyordu.

Ve gemi yapımı çok para gerektiriyordu.

Hazel'in kendisi için diktiği sade bir elbiseyi giyen Ahnna, Gökyüzü Sarayı'nın kendisinden bile daha zengin döşenmiş olan binaya girdi. Anında tanındı ve kusursuz bir şekilde giyinmiş yuvarlak bir adam

özel dikilmiş sabah kıyafeti yaklaşarak eğildi. "Ekselansları. Sizi kurumumuzda ağırlamaktan memnuniyet duyuyoruz, ancak Gökyüzü Sarayı'ndan buraya kadar gelmiş olmanıza gerek yok. Ithicana'nın sizin için oluşturduğu hesaptan yararlanmak isterseniz, imzanızı içeren bir not yeterli olacaktır."

"Borç istiyorum," dedi. "Yeni elbiseler için."

Bankacı, "Hesaplarınız ihtiyacınız olan her şeyi karşılayacaktır," dedi. "Belirli bir modiste transfer etmemizi ister misiniz?"

"Kardeşim başka elbise istemediğini söyledi," diye yalan söyledi. "Borç istiyorum."

"Elbette." Bankacı gözlerini kırıştırdı. "Peki bu krediyi güvence altına almak için hangi varlıkları kullanmak istiyorsunuz?"

Ona küçük bir gülümseme verdi. "Ben Harendell'in gelecekteki kraliçesiyim, efendim. Bu yüzden kredimi Harendell ile güvence altına alacağım."

Adam ona bakakaldı. "Harendell?"

Sessizlik uzadı ve adam aklını başına toplar gibi oldu. "Hanımefendileri ne kadar istiyor?"

Ahnna elli elbise alabilecek bir meblağ söyledi ve adamın yüzündeki renk solarken yüzünü boş tuttu.

"Önemli bir talep," dedi. "Bu biraz zaman alacak ve tabii ki meslektaşlarımla risk ve faiz oranlarını görüşmek için bir toplantı yapacağız. Gök Saray'a haber göndereceğiz."

"Bekleyeceğim," dedi ve müşterilerinin kayıtlarının tutulduğu geniş kilitli dolapların sıralandığı bir ofise girdi. "Çay çok iyi olur."

"Evet, leydim." Bankacı çay getirmesi için genç bir kadına işaret etti. "Bu biraz zaman alabilir."

Ahnna sandalyeye oturup cebinden bir roman çıkararak, "Modiste ile buluşmama bir saat var," dedi. "Umarım bu yeterli bir süredir."

"Elbette leydim," dedi bankacı ve Ahnna onun gözlerinden, teminat yetersizliği nedeniyle onu geri çevirmek için ihtiyaç duyacağı kelimeleri aradığını görebiliyordu.

Ahnna çayın gelmesini bekledikten sonra muhafızlarına, "Dışarıda bekleyin. Siz ikiniz bana bakarken okumamın tadını çıkarmak zor."

Penceresiz odayı tehditten yoksun bulmuşa benziyorlardı, buna mecbur kaldılar ve Ahnna dolaplara gitmeden önce kolun altına bir sandalye sıkıştırdı. Kilit açmayalı uzun zaman olmuştu ama Ahnna saçından çıkardığı bir çift iğneyle Ashford armasıyla kabartılmış dolabı açtı. Tipik Harendellian tarzında, iyi düzenlenmişti ve kraliyet tarafından yapılan işlemleri içeren belgeyi çabucak buldu.

Bir parmağını aşağı doğru kaydırды ve Edward'ın ödediğı faizler de dahil olmak üzere borç aldığı inanılmaz miktardaki para karşısında başını salladı. Ancak *Victoria*'nın onarım listesini görmesine rağmen, son iki yıl içinde kraliyet tarafından başka hiçbir gemi sipariş edilmemişti. Yakın zamandaki diğer kayıtların hiçbirisi ona köprü için rekabete dair bir ipucu vermedi ve mırıldandığı bir lanetle hepsini dikkatlice dosyaladı.

Sonra gözü *A* harfiyle kabartılmış dolaba takıldı. "Ashford," diye mırıldanarak kilidi açtı. Kraliyet ailesinin her üyesine ait hesap dosyaları vardı. Alexandra'nın son birkaç yıllık hesap kayıtlarına göz gezdirdi. Kraliçe birden fazla mülkten gelir ve kraliyetten ödenek alıyordu ve son yıllarda birkaç kuyumcudan da önemli ödemeler almıştı. William'a büyük miktarda para aktarıyordu, ancak geri kalanın tamamı bir kraliçeye uygun bağışlar ve harcamalardı. Virginia tüm harçlığını elbiseler, ve kozmetik ürünlerine harcıyordu ama konservatuara da cömertçe bağışta bulunuyordu. James'in zengin olduğu ortaya çıktı. daha fazla ödenek aldığı için değil, aşırı tutumlu görüldüğü için... Son zamanlarda yaptığı tek harcama, muhtemelen kaybettiğı gardırobunu yenilemek için bir terziye yaptığı harcamaydı.

Son olarak William'a döndü. William'ın neredeyse beş parasız olduğunu hemen anladı. Birkaç ay boyunca her hafta C.F. adında birine mütevazı bir miktar ödemesi dışında, akla gelebilecek hemen şeye, tüm eğlenceye inanılmaz miktarda para harcıyordu. Kaşlarını çatarak miktarları topladı, bu miktarlar önemli bir değere ulaşıyordu ve bu da onda bir farkındalık yarattı.

Sayfaları geriye doğru çevirerek Alexandra'nın William'ın hesaplarına yatırdığı miktarı topladı.

Miktar aynıydı. Ve kuyumcular tarafından kendisine ödenen miktarla eşleşiyordu. Ahnna'nın tahmin yürütmesi gerekirse, kraliçe mücevherleri William'ın borçlu olduğu birine ödeme yapmak için satmıştı.

"Ne almış?" Dolabı kapattı, gözleri *C* ile kabartılmış olana gitti ama daha açamadan kapı tıkırdadı.

"Leydim?" diye seslendi bankacı. "Ekselansları?" Neden geri dönmüştü ki? Lanet olası Harendellian verimliliği!

"Aman Tanrım!" diye seslendi, kolu sallıyormuş gibi yaparak. "Kilit sıkışmış gibi görünüyor."

Her şeyin yolunda olduğundan emin olmak için odayı taradıktan sonra kapıya yaslandı ve masanın yanındaki sandalyeyi tekmeledi. Kolu tekrar salladıktan sonra kapıyı öyle bir güçle açtı ki, kapı duvardan sekti ve içeri koşan bankacıya neredeyse çarpıyordu. "Sıkışmıştı," diye açıkladı. "Her şey yolunda mı?"

"İyi haberlerim var," diye açıkladı. "Tutarı avans olarak vermeye hazırız, çünkü Harendell'in yeterli teminat olduğuna karar verdik."

Ahnna, bunun daha çok müstakbel kraliçeyi kızdırmak istememeleriyle ilgili olduğunu bildiğinden, yüzünü asmamak için kendini zor tuttu. "Harika."

Ama asla ihtiyaç duymayacağı bir kredinin kayıtlarıyla birlikte kredi evinden ayrılırken zihni dönüp duruyordu. Kraliyetin başka ittifaklar peşinde olduğuna dair bir kanıt bulamamıştı ama Ahnna'nın Kraliçe Alexandra Ashford'un Edward'ın bilmesini istemediği bir şeylerin peşinde olduğuna inanmak için artık sebepleri vardı.

ERTESİ SABAH, AHNNA spiralden dışarı adımını attığında James'i bir gün önceki saman balyasının üzerinde otururken buldu. "Binek seçiminizi yeniden gözden geçirdiniz mi leydim?"

Ona ters ters baktı ve akşam yemeğinden yine erken çıkmış olmasına rağmen dünkünden daha yorgun görüldüğünü fark etti. "Atımın hiçbir sorunu yok."

"O iyi bir binek." James ayağa kalktı ve lacivert ceketini düzeltti. "Yetenekli bir binici için. Ki sen öyle değilsin."

"Pislik herif," diye mırıldandı James'in yanından geçip ahıra doğru ilerlerken. James onu takip etti ve Dippy hazır olana kadar dün öğrendiklerini tekrarlamasını izledi. Kız atını ahıra götürürken James hiçbir şey söylemedi ama kız ata binmek için hareket ettiğinde James, "Eyere bindiğinde onu tekmeleme. Çalışmaktan mutlu, bu yüzden onu sanki iş yapmaktan kaçıyormuş gibi cezalandırmana gerek yok."

"Onu cezalandırmıyorum."

"Tekmelenmek hoşuna gidiyor mu?" James sordu.

"Tabii ki hayır," diye karşılık verdi. "Ama çoğu insanın atlarını bu şekilde koşturduğunu gördüğüm için ben de bu işin böyle yapıldığını sanıyordum."

"Yeterince tekme yersen buna alışırın," dedi James buz gibi bir sesle.

Atlar hakkında konuşuyorlardı, yine de bu ifade ve adamın ses tonu Ahnna'nın irkilmesine neden oldu. Ahnna üzengisiyle oynayarak tepkisini gizledi ve ardından, "Peki ne yapacağım?" diye sordu.

"Nazikçe sıkıştırın, aslında yürümesini düşünmeniz bile yeterli, o zaman gidecektir. Bu koşmayı seven bir at."

Ahnna iç çekerek Dippy'nin sırtına tırmandı, dizginleri elinde tutarak eyerde sert bir şekilde oturdu. En ufak bir sıkışma bile atın yürümesini sağladı ve James'in talimatlarını izleyerek onu avluda dolaştırdı.

Daha fazlası için hevesle bacaklarını tekrar sıkı ve tırısı geçtiler. Avlunun etrafındaki ilk turda patates çuvalı gibi zıpladı, ama sonra ritmini buldu, sallanan bir gemide ayaklarını tutmaya benzemiyordu.

Daha hızlı.

" ol," diye James. "Bu yeterince hızlı."

James'in uyarısına aldırmadan bacaklarını sıkı ama at hızını biraz artırmak yerine dörtnala koşmaya başladı ve avlunun etrafında dönmeye başladı. Atın yere çakılacağından korkan Ahnna dizginleri olabildiğince sert bir şekilde çekti.

Kendini toprakta otururken buldu, atı hâlâ avluda çılgınca dönüyordu, dizginleri sallanıyordu. Dehşet içinde izlerken, dizginlerden biri atın ön bacağına dolandı ve Dippy tökezleyerek neredeyse yere düşüyordu.

James diğer dizgini tuttu, sonra onu çözdü. Ama hasar çoktan verilmişti, atı topallıyordu.

"Yarası ne kadar kötü?" diye sordu, ayağa fırlayarak. "İyileşecek mi?"

James onu görmezden gelerek Dippy'nin ön bacağına hissetti ve sonra başını salladı. "Aptal."

Ahnna irkildi, bu sözün kendisine yönelik olduğundan emindi.

James dizginleri seyise teslim etti, sonra da ona doğru döndü. "Sana daha hızlı gitme demiştim!"

Tam da bu yüzden onu görmezden gelmişti. Ve şimdi atı bunun sonucunda yaralanmıştı. Dippy'nin topallayarak ahıra dönüşünü izlerken gözleri yaşardı.

"Bu şekilde çekmek onu kapana kısılmış gibi hissettirdi ki bu Dippy gibi bir at için dayanılmaz bir şey. Geriye doğru gidip üzerine düşmediği için . Bir dahaki sefere onu çember içine al!"

"O kısmı bana söyleyebilirdin," diye karşılık verdi, öfkesi yükseliyordu. Bu öfkenin çoğu kendisi içindi. "Bilseydim bunu yapmazdım."

"Öğrenmenin tek yolu zor yoldan gitmek gibi görünüyor, Ahnna. Öyleyse nefesimi boşa harcamamın ne anlamı var?" James ahıra doğru yürümeye başladı. "O iyileşene kadar ata binmek yok."

-

DIPPY yaralandıktan kısa bir süre sonra yağmur yağmaya başladı.

Ithicana'nın sağanak yağmuru değil ama toprağın üzerine nemli bir battaniye gibi çöken garip bir ıslak sis, Gökyüzü Sarayı'ndaki penceresinden görünen manzara gri bulutlar ve sisten başka bir şey değildi. Atının iyileşmesiyle birlikte Ahnna, sarayın neredeyse boş olan koridorlarında kendi ayak sesleri dışında pek kimseyle karşılaşmadan yürümek zorunda kaldı.

Virginia ara sıra Ahnna'yı kendisine ve hanımlarına katılması için davet ediyordu ama sohbetler yapmacıktı, diğerleri etrafta dolanırken o ve Lestara adalar gibi tek başlarına oturuyorlardı. Saraydaki hanımların hiçbiri C.F.'nin baş harflerine aşına değildi ve Ahnna casusluğuna dikkat çekmemek için baskı yapmaktan çekiniyordu. Bunun yerine onların dedikodularını dinledi ve binlerce bilgi kırıntısı öğrendi, ancak hiçbiri Harendell'in ticaretinin doğasını değiştirme planlarından bahsetmiyordu. Hiçbiri başka pazarlardan bahsetmiyordu. Hiçbiri Harendell'in filosunu köprüyü bypass edecek şekilde büyütmekten bahsetmiyordu. Aslında, çok azı Ithicana'dan bahsediyordu.

Bu durum Ahnna'nın olmayan bir soruna mı kafayı taktığını merak etmesine neden oldu. James gemide bundan bahsederken spekülatif konuşuyor olabilir miydi? William'ın kadehlere o kadar dalmıştı ki, Harendell'in *diğer arkadaşlarına yaslandığından* söz etmesi şarabın konuşmasından başka bir şey değildi. Alexandra'nın Harendell'a aktardığı miktarın C.F.'yasadışı şeyi yoktu, sadece kabul ettiği bir eğlenceydi.

finanse etmek için. Ama içgüdüleri aksini söylüyordu. Kimse farkında değilmiş gibi görünse de tehdidin gerçek olduğunu haykırıyordu.

Mutsuz ve yalnızdı ama William'ın bütün gün arkadaşlarıyla birlikte olması ve James'in onunla hiçbir şey yapmak istememesi nedeniyle, adım ilerlemekten başka yapacak bir şeyi yoktu. Kafese kapatılmış bir hayvan gibi.

Bu yüzden William bir gece Virginia ve Georgie ile birlikte şehirde bir gece geçirmeyi önerdiğinde Ahnna bunu kabul etmekte tereddüt etmedi.

Buck ve Brayer Gökyüzü Sarayı'ndan yavaşça inerken Virginia arabanın kenarına yaslanarak, "Bu kuleyi kim inşa ettiyse daha hızlı bir iniş yolu düşünmüş olmalı," diye homurdandı. "Çok sıkıcı."

"Aşağı inmenin daha hızlı bir yolu var," dedi William sırtarak. "Ama onu sadece bir kez kullanabilirsin."

Virginia gözlerini devirdi, sonra adamın elinden şişeyi aldı ve doğrudan boynundan içti. "Eski kralların neden onun üzerine bir saray inşa etmeye karar verdiklerini gerçekten anlamıyorum."

"Savunma," dedi Georgie. "Savunmaların yarısı nesiller boyunca kullanılmadı ama düzgün bir şekilde kullanıldığında Gökyüzü Sarayı zaptedilemez."

Ahnna yumuşak bir homurtu çıkardı. "Her şey hamile bırakılabilir. Savunmaya sadece içeriden bakmanız yeterli."

"Katılıyorum leydim," dedi Georgie. "Gerçi Gökyüzü Sarayı'nın kendini savunmak zorunda kaldığına dair sadece çok belirsiz rivayetler var, o yüzden sanırım nasıl olduğunu unuttuk."

Virginia ve William güldüler ama Ahnna pencereden dışarı, sisli gökyüzüne yetindi. "Bu senin bildiğinden daha büyük bir ayrıcalık."

Herkes sessizliğe gömüldü.

Georgie sonunda, "Belki bir gün hatalarımızı düzeltirsiniz leydim," dedi. "En kötüsüne hazırlıklı olmak her zaman iyidir."

"Cevapları James biliyordur, ona sorun," dedi William. "Kardeşim Georgie nerede? Son zamanlarda her zamankinden daha az eğlenceli, yani hiç eğlenceli değil."

"Devriyeler," diye cevap verdi Georgie biraz hızlıca. "Amaridianlar mı?"

Georgie başını salladı ve ekledi, "Bu ve son zamanlarda sivillerin astromansiden şüphelenenlere karşı biraz aceleci davrandıkları görülüyor. Birçoğunun suçluluğuna dair şüpheli kanıtlar bulunan çok sayıda ölüm vakası var."

Virginia, "Bu, halkımızın inancını savunma hakkıdır," dedi. "Ve Cardifflileri sınırı gizlice geçmekten caydırıyor."

"Bu noktayı tartışmayacağım." Georgie şişeyi ondan aldı. "Ama görünüşe göre, bazıları hiçbir kanıt olmadan yakılmış ve son kontrol ettiğimde, sadece Cardifflili olmak bir suç değil."

"Öyle olmalı." Virginia burnunu kırıstırdı.

"Eğer Cardifflili olmak ölümle cezalandırılıyorsa, James yasanın gözünde cinayeti hak etmiş olmaz mı?" Ahnna dilini tutmak istemeyerek aniden sordu. "Ya da en azından yarısı?"

Küçük araba tamamen sessizliğe gömüldü.

"Kardeşim Harendellian." Virginia'nın sesi ölümcül derecede yumuşaktı. "Onu doğuran cadı hakkında konuşmuyoruz. O gerçek inançla yetiştirildi ve onun aleyhinde tek kelime ettiğini duymayacağım."

"Ben onun aleyhinde tek kelime etmedim," diye karşı çıktı Ahnna.

"Sen ." "Sakin ol," dedi Georgie. "Burada hepimiz arkadaşız."

"Ben o kadar emin değilim." Virginia'nın rengi kısmen kızgınlıktan, kısmen de içkiden uçmuştu. "Elizabeth bana onu tehdit ettiğini söyledi, Ahnna. O cadıya kötü davranan herkesten hesap soracağını söylemişsin."

"Söyledim," dedi Ahnna. "Ve herkesin sözlerimi ciddiye almasından memnuniyet duyuyorum."

"O bir hain. Ve cezasızlıkla astromansi yapıyor," diye tükürdü Virginia. "Acı çekmeyi hak ediyor. Yanmayı hak ediyor ama babam onu yakmamıza izin vermiyor çünkü o Kral Ronan'ın kızı."

Ahnna'nın yanındaki William kıpırdandı ve Virginia'nın gözleri ona kaydı. "Anlat ona Will. Anlamasını sağla."

Ahnna'nın şaşkınlığı karşısında William sadece omuz silkti. "Bu davranış sana yakışmıyordu kardeşim ve ben kendi adıma buna bir son verdiğini görmekten memnunum. Senin bu kadar zalim olduğunu görmek beni üzdü."

"Ciddi olamazsın?"

"Babam Lestara'yı Keris Veliant'tan iyilik olsun diye aldı," dedi William. "Ama onu cezalandırmak bizim sorumluluğumuz değil, bu yüzden neden ellerinizi kirletmekte ısrar ettiğinizi anlamıyorum."

Bu şaşırtıcı derecede makul bir görüştü ve Ahnna'nın beklediği bir görüş değildi. "Bunu daha fazla dinlemeyeceğim," diye tısladı Virginia. Sonra da bağırды: "Durdurun şu Araba!"

"Ginny," diye itiraz etti William. "Böyle *davranma*. Biz iyi vakit geçirmek için dışarıdayız ve sen bunu politikaya çeviriyorsun."

"Arabayı durdurun!"

Georgie tavana vurdu ve araba yavaşlayarak durdu. Arabacıyı beklemeyen Virginia kapıyı iterek açtı ve dışarı çıktı, sarmalda yürümeye başlarken ayağı takıldı ve neredeyse düşüyordu.

"Onunla git, Georgie," dedi William. "Tepeye çıkmadan önce onu öp, o da olanları unutsun."

"I..." Georgie, Ahnna ile William'ın arasına baktı, usulca küfretti, sonra dışarı çıkıp Virginia'nın peşinden gitti.

William kapıyı kapattı ve "Devam edin o zaman!" diye seslendi.

Katırlar spiralden yavaşça inmeye devam ederken Ahnna kendini ilk kez William'la yalnız buldu.

"Ginny'ye aldırmayın," dedi. "O dramatik bir sarhoş. Ve doğrusu, bütün bunlar Georgie'yi yalnız bırakmak için yapılmış bir gösteri olabilir."

Ahnna, Virginia'nın bu olduğuna inanmıyordu. Çünkü prenses Ahnna'nın niyetinden şüphe duyuyordu ve doğrusu, prensesin Ahnna'yı William'la yalnız bırakmasına şaşırmıştı.

"Dürüst olmak gerekirse," dedi William, "Cardiffli kadına davranışı konusunda onu sorumlu tuttuğunuz için minnettarım. Öyle dese de demese de, Jamie'nin gelmemek için nedenler bulmasının yarısının onun davranışları olduğundan eminim. Onun bir metanet timsali olduğunu ve tuğla kadar duygusal olduğunu biliyorum, ama kardeşimin yüzeyin altında saklı bir ya da iki duygusu var. Ve biz aksini iddia etmeye çalışsak da, annesi Cardiffliydi. Ginny'nin davranışını hiç hoş bulmadım ama bunu söylemek kötü bir görüntü olurdu. Politika ve hepsi. Bu yüzden teşekkür ederim."

Yani James umursuyor. Ahnna William'a sıkı bir gülümseme verdi. "Bir şey değil."

"Hizmetçilerle birlikte bize katılması için bir davetiye bıraktım ama onu göreceğimizi sanmıyorum," dedi William. "Jamie eğlence düşkünü biri değil. Ya sen, Ahnna?"

Bir zamanlar öyleydi. "İkna olabilirim." Sözlerini tamamlamak için adamın elinden şışeyi aldı ve içti.

William güldü ve sonra, "Sana yeni aldığım attan bahsetmiş miydim?" dedi.

Sarmalın dibine vardıklarında, içinde iki arkadaşının bulunduğu bir arabaya geçerken, sürekli konuşmaya devam etti. Bunlar Ahnna'nın daha önce tanışmadığı, William'ın etrafında sonsuz sayıda bulundurduğu türden küçük lordlardı. Ahnna, William'ı ilgi alanlarına göre yönlendirdi ve Verwyrd'de onun tercih ettiği bir birahaneye doğru ilerlerken C.F. hakkında bir ipucu aradı.

İçerisi çoktan şenlenmişti, düzinelerce küçük asilzade ve kadın bekliyordu, belli ki bu gece burada olunacağı haberini almışlardı, çünkü William kolunda kızla içeri girerken yüksek sesle tezahürat yaptılar. "Zaman zaman sıradan insanlarla takılmak her zaman iyidir," dedi komplocu bir tavırla kızın kulağına. "Birkaç tur satın al ve onların iyiliğini kazan."

Ama Ahnna onu zar zor duydu. Birahanenin uzak tarafında, barda oturan tanıdık bir figür vardı, uzun ve geniş. Müşteriler içgüdüsel olarak ona yer açıyordu ama hiçbirisi onun kimliğini bilmiyordu. Gözleri Ahnna'ninkilerle kilitlendi ve çenesini küçük bir hareketle birahanenin arka tarafına doğru salladı.

AHNNA William'a, "Hemen döneceğim," diye mırıldandı.

Koruması Alfred onu takip etmek için harekete geçti ama Ahnna, "Mahzene kadar bana eşlik etmenize gerek yok. Hemen döneceğim."

Onun tartışmasına fırsat vermeden, soyluların masalarının arasından hızla geçerek Verwyrd vatandaşlarıyla dirsek temasında bulundu. William'ın sesi kalabalığın içinden onu takip etti, "Taçtaki herkes için bir tur!"

Aren'in duvara yaslandığı bir depoya açılan loş koridora adım attığında birahanedekiler daha fazla tezahürata boğulmuştu.

"Burada ne yapıyorsun?" Ahnna kollarını kardeşinin boynuna dolayıp ona sıkıca sarılırken "Burada ne işin var?" diye sordu. Sonra ani bir tedirginlik onu göğsünden vurdu. "Delia? Lara? Onlar iyi mi?"

"Yağmur gibi." Bir kolunu ona doladı ve sıkıca sarıldı. "Ya da en azından ben ayrıldığımda öyleydiler. Ben dönene kadar Nana ve Lara birbirlerini öldürmüş olabilirler."

Buna inanıyordu. Ahnna geri adım atarak sordu: "O zaman neden buradasın? Onlardan bu kadar çabuk uzaklaşmamalısın."

"Haklısın, yapmamalıyım." Başparmaklarını kemerine bağladı ve ona baktı. "Ama benden başka kimseyi dinlemeyeceğini biliyordum, işte buradayım."

"Neyi ?" Elleri nemli bir hal almıştı.

"Gidiyorum. Ithicana'ya dönmeni istiyorum Ahnna. Burada olman senin için güvenli değil."

"Yeterince güvenli." Kollarını kavuşturdu. "Bir yere gitmiyorum."

"Yeterince güvenli mi?" Aren ona kuşkuyla baktı. "Sen Verwyrd'e yolculuk ederken iki suikast girişimi, sonra da Gök Sarayı'nda bir tane daha. Buna güvenli mi diyorsun?"

"Bunlardan sadece biri hayatıma kastetti," diye mırıldandı. "Diğer ikisi James içindi."

"Bu beni daha iyi hissettirmek için mi?" diye sordu. "Wraithroot ile zehirlendin, Ahnna. Neredeyse ölüyordun. Ve diğer iki seferde de hedefin Edward'ın piçi olduğuna inanamıyorum. Onun hiçbir değeri yok."

"Ona öyle deme," diye hırladı Ahnna. "Ve neye inanmak istiyorsan inan. Gerçek bu. Ayrıca James benim iyi korunmam için gerekli adımları attı."

"Şimdi mi?" Aren'in sesinden alaycılık damlıyordu. "Bu yüzden mi o soytarı William'la, Harendell'in soylularının en kötü ayaktakımıyla birlikte sarhoş oluyorsun? James şu anda nerede?"

"Ben sarhoş değilim." Ellerini yumruk yaptı. "Ve James Verwyrd çevresinde devriye geziyor."

Aren homurdandı. "Tekrar dene. Thistleford'da barmaid metresiyle birlikte. Elsie adında bir kadın."

Midesi yere düştü ve aniden nefes almak çok zorlaştı. "Pardon?"

Aren başını salladı. "Eskiden Southwatch'ın istihbaratını yöneten birine göre pek de zeki davranmıyorsun. Harendell böyledir işte. Zengin adamların yanlarında sayısız metresi olur. Bahse girerim William şu odadaki kadınların yarısını sikmiştir ve seninle evlenirse de bu durmayacaktır. Edward lanet olası metresini karısıyla aynı sarayda tuttu ve kimsenin ne düşündüğünü umursamadan piçini diğer çocuklarının yanında büyüttü. Harendellianlar sadece ahlaksız değil, bencil ve zalimdirler. Bunu şimdiye kadar anlamamış olmanıza şaşırdım."

Ama görmüştü. Sürüler halinde görmüştü, ama James... O diğerleri gibi değildi.

"Burada olman hiçbir işe yaramayacak," dedi Aren. "Eğer bir suikastçı seni sırtından bıçaklamaz ya da kadehine zehir katmazsa, sevgili kocan tarafından sadece bir varis ve bir yedek yaratacak kadar uzun süre ziyaret edileceğin, ıslak hemşireler, mürebbiyeler ve *Alexandra* tarafından büyütülmek üzere sende alınacak olan, hiçliğin ortasında bir malikaneye atılacaksın."

"Ama-"

"Lara'nın sana ne söylediğini biliyorum, Ahnna. Ama sen Alexandra değilsin. Burada asla güç sahibi olamayacaksın. Kartlarda böyle bir şey yok."

Ona olan tüm inancını ne zaman kaybetmişti? Ağabeyinin, onun artık sırtını dayayacağı kaya olmadığına karar verdiği an ne zamandı?

"Beni dinler misiniz?" dedi göğsündeki nefes nefese paniği bastırmaya çalışarak. "Harendell'in bir şeylerin peşinde olduğundan eminim. James başka pazarlardan, William da başka arkadaşlarından bahsetti. Köprü üzerinden yapılan ticaretin tehlikede olduğunu düşünüyorum."

"Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun?" Aren'in sesi gibiydi. "Tüm liman pazarlarında bir ton değişikliği oldu. Aldığımız geçiş ücretlerine karşı yükselen bir öfke var ve Maridrinyalıların aksini kanıtlamasına rağmen İthikana'nın altın dağları hakkındaki o lanet söylenti yeniden yükseldi. Köprüdeki trafik şimdiden üçte bir oranında azaldı ve tüccarlar Northwatch'a olan borçlarını ödeyemiyor. Ödeyemedikleri için değil. Ama ödemek istemedikleri. Harendell bize sırtını dönüyor, Ahnna. Onlar artık bizim dostumuz değil." Nefesi kesik kesik geliyordu. Nasıl bu kadar çabuk tırmanmıştı? "Casuslarımız değişimin kaynağını tam olarak belirleyemediler ama

"Köprüye bahse girerim Edward'dır."

"Hayır," diye fısıldadı, çünkü kral onun Harendell'daki tek müttefikiydi. "Edward beni burada istiyor. Benden hoşlanıyor. William'la evlenmemi istiyor. Bana iyi bir kraliçe olacağımı söyledi."

Aren nefes nefese kalmıştı. "Bunların hepsi doğru olabilir ve bu hala o olabilir Ahnna. Bu evlilik için halkın desteğini yeniden kazanmak için daha fazla taviz verilmesi gerektiğini söyleyerek kapımı çalmasına ne kadar var? Buraya Harendellian altınının İthikana'ya akmasını sağlayacağınıza inanarak geldiğinizi biliyorum. Çaresiz olduğumuz altın.

Çünkü Ithicana aç ve perişan durumda. Hiç olmadığımız kadar zayıfız. Ama içimden bir ses bu nişanın bizi kurtarmayacağını söylüyor. Öyle ya da böyle bize pahalıya mal olacak. Bana senin hayatına mal olmasına izin vermeyi reddediyorum."

Ahnna'nın yüzünden gözyaşları sel gibi aktı ve nefes alamadığı için konuşamadı.

"Gökyüzü Sarayı'na geri dönün ve eşyalarınızı toplayın," dedi. "Bir nehir teknesine bin, Taryn ve Bronwyn'i al ve Ithicana'ya dön. Seni Southwatch'ın başına , istediğin kişiyle evlenebilirsin ve Edward'a Ithicana'yı zorlamanın onun için ne kadar iyi sonuç vereceğini göstereceğiz. Rekabet edebilecek başka bir pazar yok ve o da bu duruşundan vazgeçmek zorunda kalacak."

Başarısız olarak geri dön. Kal ve başarısız ol. Umutsuzluk onu aşağı ve aşağı sürükledi ve Ahnna kendini tüm kalbiyle wraithroot'un onu götürmüş olmasını dilerken buldu. "Geri dönemem."

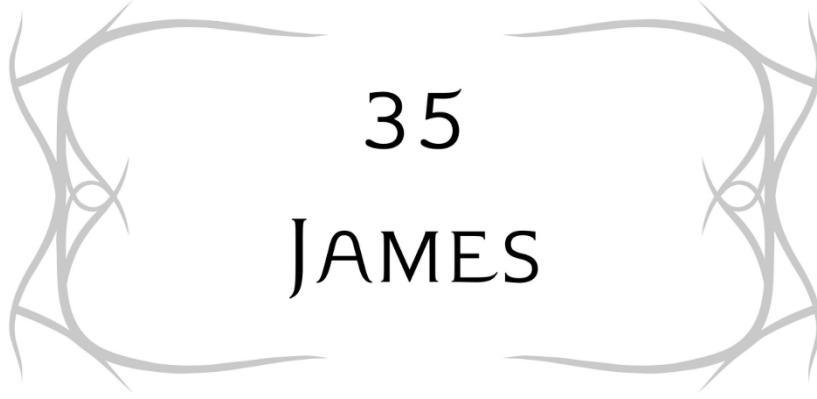
Ama görünüşe göre, o da kalamadı.

Aren onun omuzlarını kavradı. "Bu pazarlığa açık değil."

"Lütfen." Kelimeyi mırıldanırken boğazı öylesine sıkıca kapanmıştı ki çıkarabildiği tek açıklama "Yapamam" oldu.

Sonra gölgelerin arasından çıplak bir kılıç kılıcı belirip Aren'in boğazına dayandı.

Ahnna gerildi ve eteğindeki bıçağa uzandı. Ancak James'in sesini duyunca, "Ellerini kadının üzerinden çek," dedi.

35

JAMES

Ahnna'yı şehre götürdüğü için William'a, tek başına dolaşmasına izin verdiği için Alfred'e ve bunu engellemek için burada olmadığı için kendisine duyduğu öfke yüzünden bıçağını adamın boğazına doğru çekmemek için TÜM KENDİNİ KONTROL ETMESİ GEREKTİ.

Adam ellerini Ahnna'nın omuzlarından indirip başını çevirdi ve Ithicana kralı James'e kaşlarını çatarak "Tamamen işe yaramaz biri olmadığını görmek güzel" dedi.

Sikeyim.

Ama kral ya da değil, kardeş ya da değil, Ahnna o kadar çok ağlıyordu ki zorlukla nefes alabiliyordu ve bu kabul edilemezdi. Bu yüzden James silahını indirmede.

"Neden buradasınız, Majesteleri?"

"Sizi ilgilendirmez."

James uzun bir nefes verdi. "Hanımefendinin refahı beni fazlasıyla ilgilendiriyor."

"O iyi," diye karşılık verdi Aren. "Ve sen haddini aşıyorsun."

"Haddini aşan sensin." James kılıcına açı vererek diğer adamın çenesini yukarı kaldırmaya zorladı. "Sen Harendell topraklarında yabancı bir kralısın.

Bu da harekete geçmem için yeterli bir sebep. Harendell'in sarayından bir hanımefendiyi tehdit etmeyi seçmeniz durumu daha da kötüleştirdi."

"O benim kız kardeşim ve ben onu tehdit etmedim."

Öyle dedi ama Ahnna'nın sıkıntısı aşikârdı ve bunun nedeni her ikisinin de kabul etmeye istekli görüldüğü bir şey değildi.

"Harendell'deyken Ahnna'yı *ben* koruyacağım," dedi James, sesi alçak ve tehlikeliydi. "Kraliyetten bir randevu ve onay almadan ona yaklaşmayacaksınız, ki buna sahip değilsiniz, Majesteleri."

Aren'in gözleri kısıldı ama o cevap veremedi Ahnna, "Yeter. İkiniz de." Eli James'in koluna kapandı ve bıçağını kardeşinin boğazından uzaklaştırdı. "Bu sadece bir konuşmaydı. Önemli bir şey değildi."

James buna bir bile inanmadı.

"Git," dedi Ithicana'nın kralına. "Şehrimden çık ve İthicana'ya geri dön, yoksa bir sorunumuz olacak."

"Sanırım zaten biliyoruz," diye yanıtladı Aren, sonra gözleri Ahnna'ya kaydı. "Aklını başına topla."

Kadın cevap vermeyince başını öfkeyle salladı ve koridordan dışarı çıktı.

James botlarının sesinin gürültünün içinde kaybolmasını bekledikten sonra kılıcını kınına soktu ve Ahnna'ya yaklaştı. "İyi misin?"

Işık loştu ama kadının solgun olduğunu, ağlamaktan gözlerinin şiştiğini . "Ben iyiyim. Bunu yapmamalıydın."

James aynı fikirde değildi. "Seni üzdü."

"Evet." Yutkunurken boğazı kıpırdadı. "Ama belki de bunu hak etmiştim."

"Ne istiyordu?"

Sadece başını salladı. Aren'in sırlarını saklamak. Ithicana'nın sırlarını. Kendi sırlarını. Saçlarını düzeltirken ve eteklerini düzeltirken onun kontrolünü yeniden kazandığını, nefes alış verişinin düzene girdiğini görebiliyordu. Sonra sordu, "Elsie kim?"

İçine bir şok yayıldı ve durup düşünmeden sordu: "Sana Elsie'den kim bahsetti? William mı?"

"Görünüşe göre bu yaygın bir bilgi."

O da tam olarak böyle olmasını istemişti. Thistleford'a yaptığı düzenli ziyaretleri kimse sorgulamayacaktı çünkü onun gibi erkeklerin Elsie gibi kadınlara sahip olması gerekiyordu. Ancak Ahnna'nın bir metresi olduğuna inanmasıyla yüzleşen James, bunun aralarındaki ilişkiyi nasıl değiştireceği konusunda midesinin bulandığını hissetti.

Ama mantığını kaybedecek kadar hasta değildi, çünkü en son ihtiyacı olan şey birilerinin onun yokluğunu sorgulamasıydı.

"Eskiden birlikte olduğum bir kadın. Şimdi sadece bir arkadaş." James yüzünü buruşturdu. "Bazen saraydan uzak kalmaya ihtiyacım oluyor. Biraz terbiyeli normal insanlarla birlikte olmak için."

"Ne istersen yapabilirsin," dedi. "Kimseyle nişanlı değilsin. Ben sadece neden ondan hiç bahsetmediğini merak ettim."

"Metresler uygun sohbet konuları değildir," dedi, ancak kalbindeki cevap şuydu: *Seninle boy ölçüşebilecek kimse yok.*

Ahnna yumuşak bir kahkaha attı ama gözlerinde mizah yoktu. "Ne zaman bitti? Önce mi sonra mı?"

Kadının ne demek istediğini açıklığa kavuşturmasına gerek yoktu. "Fark eder mi?"

"Evet." Bir adım daha yaklaşarak ona baktı. "Çünkü bu bana senin nasıl bir adam olduğunu anlatıyor."

Yalan söyle, diye bağırdı mantık ona. Ama James, "Ben Northwatch'a önce her şey yoluna girmişti," dedi.

Ve Ahnna' onu *Defiant*'ın güvertesinden aşağı attığı andan itibaren, kalbi ondan başka kimseyi tanımamıştı. Bir parçası, hiç tanıyıp tanımayacağını merak ediyordu.

Ahnna'nın omuzları çöktü. "Özür dilerim. Bu benim işim değil. Nasıl istersen öyle yapmalısın. Öyle yaparsan daha iyi olur."

James'in ifade edemediği nedenlerden dolayı, sözleri midesine bir yumruk gibi indi ve onun geri çekilmesini engellemek için aklına gelen ilk şeyi söyledi. "Atın sağlam, yani ona tekrar binebilirsin. Gökyüzü Sarayı'nın sıkıcılığını daha katlanılabilir hale getirecektir."

Bu haber, yüzündeki acıyı silmek yerine, gözlerindeki gölgeleri daha da derinleştirmiş gibi görünüyordu.

"Ben de sıkılmanın planının bir parçası olduğumu sanıyordum," dedi. "Can sıkıntısını Aren'e beni İthikana'ya geri getirmesi için yalvarmaya itmek için kullanmak, böylece kardeşin tüm yanlış şeyleri giyen, tüm yanlış şeyleri söyleyen, tüm yanlış şeyleri yapan vahşi İthikanyalı kadınla evlenmek zorunda kalmayacak."

"Ahnna-"

"Yapma." Çenesini kaldırdı. "Bahçede çalınan bir öpücük, bana sahip olmaktansa daha iyi ticaret koşullarına sahip olmayı tercih edeceğin gerçeğini değiştirmez. Ben tam olarak ne kadar değerliyim James? Geçiş ücretlerinde yüzde beşlik bir indirim mi? On mu? Yoksa Northwatch'ın müzayede alanlarında daha iyi koltuklar gibi basit bir şey mi olacak? Değeri mi açıkla. Çok Harendellian olduğun için, bu senin için zor olmamalı."

Sesi acıyla sertleşmişti ve James onun bu şekilde hissetmesine neden olduğu için nefret ediyordu. Ona böyle hissettirdiği için. Açık artırmadaki bir hayvan gibi dürtülüp dürtüklendikten sonra fiyat biçilmişti. Onu gönderme motivasyonunun iyi olup olmaması önemli değildi; yöntemleri ona zarar vermişti ve James bunun için kendinden nefret ediyordu. Ama gerçek daha kötüydü. "Ahnna-"

"Beni burada istemiyorsun," diye araya girdi. "Bunu açıkça belirttin, çünkü her hareketin yakında gideceğime olan inancını gösteriyor. Şimdi izin verirseniz, William nerede olduğumu merak ediyor olacak." Sonra da onu yalnız bırakarak ortak salona geri döndü.

Sağduyusu Aren Kertell'in varlığına izin vermesini istedi. Durumu tırmandırmadan önce krala en azından Verwyrd'den ayrılma fırsatı vermesini istedi.

Ama James sağduyulu olamayacak kadar öfkeliydi.

Birahnenin ortak salonuna geri döndüğünde, Ahnna'nın William'ın yanında oturuşunu izledi, sadece kırmızı gözleri hissettiği sıkıntıyı ele veriyordu. Alfred'e yaklaşıp, "Onun gözünün önünden ayrılmasına izin verme, anlaşıldı mı? Eğer tuvalete giderse, sen de onu takip et ve kapının hemen dışında dur."

"Evet, efendim," dedi muhafız, ilk seferinde onu başıboş bıraktığı için utançtan yanakları renklenmişti.

Barın karşısında duran Georgie'nin gözlerini yakalayan James, arkadaşına sıkı bir baş selamı verdi ve binayı terk etti.

Arkadaşı James'e dışarıda katıldığında, "Lütfen bana az önce dışarı fırlayanın Ithicana kralı olmadığını söyle," dedi.

James cevap vermedi ve Georgie yüzünü buruşturdu. "Onun burada ne işi var?" "Bu iyi bir soru," diye yanıtladı James. "Ve ben bunu öğrenmeye niyetliyim."

Köşede aylak aylak dolaşan bir çift fahişeye yaklaşıp, "Bir avuç insanla birlikte büyük bir adam gördünüz mü?" dedi.

İçlerinden biri James'e yavaşça gülümseyerek, "Evet, Majesteleri," diye cevap verdi. "Şu tarafa gitti."

Ona bir bozuk para attıktan sonra rıhtıma doğru ilerledi.

"Buradaki plan tam olarak nedir?" Georgie sordu. "Çünkü bir kavga çıkaracak gibi görünüyorsun ve eğer bu Ithicana kralı ve onun bir grup savaşçısıyla yapılacak bir kavgaysa, daha fazla adama ihtiyacımız olabilir."

"Sen varsın."

Arkadaşı yumuşak bir kahkaha attı. "Gururum okşandı Jamie ama kılıçtaki hünerimin yeterli olacağından emin değilim. İthanyalılar öldürmek için savaşır."

"Ben de öyle."

Georgie usulca küfretti, sonra James'in kolunu yakaladı. "Seni kızdıracak ne yaptı?" James cevap vermeyince Georgie, "Bunun Ahnna'yla bir ilgisi var mı? Ortaya çıktığında üzgün görünüyordu. Ne oldu? Ne söylendi?"

"Söylemedi," diye cevapladı James sonunda. "Ama bana sanki onu tehdit etmiş gibi geldi."

"Neden?" Georgie talep etti. "Kendi kız kardeşini tehdit etmek için ne gibi bir nedeni olabilir?"

"İşte biz de bunu öğreneceğiz."

"Kahretsin." Georgie başını sertçe salladı. "James, Ahnna'ya düşkün olduğumu biliyorum ama birkaç damla gözyaşı için Ithicana kralıyla kavga edemezsin. Onlar bizim müttefikimiz ve adaleti kendi ellerine almaya karar verdiğin için bizi köprüden men etmek isterlerse, bu senin için iyi olmaz. Belki de bizi öldürmeye karar verir ve ikimizi de nehre atar, kimsenin haberi bile olmaz!"

"Bu, cevaplar uğruna alacağımız bir risk."

"Bu riski almak istemiyorum." Georgie onun önüne geçerek James'i durması için itti. "Babanla bu konuyu konuş ve Ithicana kralının Harendell'de serbestçe dolaşması hakkında ne diyeceğini öğren. Bunun onun istediği bir tartışma olup olmadığını öğren, çünkü eğer öyleyse, bundan ne çıkarsa çıksın onun desteğine sahip olacaksın."

"Aren o zamana kadar çoktan gitmiş olacak."

"Güzel!" Georgie'nin onun omuzlarındaki tutuşu sıkılaştı. "Kendine bu işin peşine düşmenin gerçek nedenini sor. Kardeşler arasındaki bir kavga ya da müzakere edilmemiş bir kraliyet ziyareti yüzünden mi, yoksa Ahnna'nın William'la birlikte olmasına kızdığın için mi?"

Yukarıdakilerin hepsi.

"Daha önemli bir muhafız olmadan Gökyüzü Sarayı'ndan ayrılmasına izin vermemeliydin," dedi James, öfkesini kontrol altında tutmaya çalışarak. "William dikkatsiz ve sarhoş ve riskleri hesaba katmıyor. Onu yalnız bırakmamalıydın."

"Başka seçeneğim yoktu," diye tersledi Georgie. "Virginia Ahnna'yla kavga etti ve arabadan indi. İçkiyi fazla kaçırmış olan kız kardeşinin sarmalda tek başına tökezlemesine izin vermemi mi tercih ederdin?"

"Bunların hiçbirinin yaşanmamış olmasını tercih ederdim," diye tersledi James. "Şimdi şehirde eğlenmenin sırası değil George. Bunu sen de biliyorsun."

"Ve protesto ettim. Şiddetle. Ama William eğildi ve kararlıydı ve aksini ne kadar istesem de, lanet olası veliaht prense emir veremem." Georgie başını sertçe salladı. "Neredeydin?"

James Thistleford'daydı, Cormac'la buluşmuştu.

"Elsie bunu sisteminden atamadı mı?" Georgie nefes nefese kaldı. "Belki de kavga çıkarmak yerine Maven'a binip Thistleford'a geri dönmelisin Jamie. Çünkü Ahnna'ya nasıl baktığını fark etmediğimi bir an bile düşünme. Ya da onunla ilgili herhangi bir şeyde kendini nasıl kaybettiğini."

James'in öfkesi kayboldu, elleri buza dönüştü.

Georgie mizahtan yoksun, yumuşak bir kahkaha attı. "Hayatımız boyunca arkadaşlık ve ondan etkilendiğini fark etmediğimi mi sanıyorsun? Seni o iskelede yalınayak dururken, ona en karanlık gecedeki bir mum gibi bakarken gördüğüm andan beri bunu söyleyebilirim Jamie. Kardeşinle nişanlı olan kadına aşık oluyorsun."

"Ben..." James sözünü kesti. "Önemli bir şey değil."

"Hiçbir şey mi? O aptal yarış atını onun için uygun bir eyer atına dönüştürebilmek için uykusuz kalmaya böyle mi diyorsun? Kimse girip çıkamasın diye Gökyüzü Sarayı'nı bir hapisane gibi kilitlemeye bu mu diyorsunuz? Alçak Diyar'daki en iyi adamlarımızı korumalık yapmaları için Verwyrd'e geri götürmeye ne diyorsunuz? Başka bir ulusun kralıyla kavga etmeye ne diyorsunuz? Hiçbir şey mi?"

James yüzünü buruşturdu çünkü Georgie'nin suçlamaları karşısında verebileceği iyi bir cevap yoktu. "Bunu aşacağım."

Georgie, "Bunun gerçekleşmesinin tek yolu onun gözden kaybolması," dedi. "Babana seni Ovalar'a geri göndermesini söyle. Amaridianlarla savaşarak bu hayal kırıklığını gider. Sen onu aklından çıkarana kadar ben burada kalıp yapılması gerekenleri yapacağım."

Keşke bu mümkün olsaydı. Birden fazla şekilde.

Yine de Georgie'nin tavsiyesini dinleyememiş olsa da, arkadaşının sözleri öfkesini yatıştırma görevini yerine getirmiş, mantığı yeniden aklına girmişti.

Georgie onu nazikçe iterek, "Git biraz uyu," dedi. "Bu gece Ahnna ve William'a ben göz kulak olurum."

James başını sallayarak döndü ve Gökyüzü Sarayı'na doğru yola koyuldu.

Topukları üzerinde dönen AHNNA kapıyı açtı ve ortak salona geri dönerek William'ın yanına oturdu. Göz ucuyla James'in ortak salonun etrafında döndüğünü ve ön kapıdan çıktığını gördü, Georgie de peşindeydi.

"İşte buradasın," dedi William. "Taçta bir tur daha! Ve Ithicana'ya kadeh kaldıralım!"

Ortak salondaki herkes "Yaşasın!" diye bağırp kadehlerini kaldırdı ama *Ahnna*'nın tek duyduğu Aren'di, *Harendell bize sırtını dönüyor, Ahnna*, derken sesi aceleciydi. *Onlar artık bizim dostumuz değil.*

Kalbinin derinlikleri bunun böyle olduğuna inanmak istemiyordu. Edward'ın tüm güzel sözlerinin ve vaatlerinin gerçek olduğuna inanmak istiyordu. Harendell'in kralı, başka kimse düşünmese bile onun buna layık olduğunu düşünüyordu. Ama pragmatik yanı Aren'in anlaşmanın bozulacağından emin olmasa Delia'nın doğumundan bu kadar kısa bir süre sonra Lara'yı terk etmeyeceğini biliyordu.

"William," dedi, William başını çevirip ona bakana kadar bekledi, gözleri şaraptan parlıyordu. "Baş harfleri C.F. olan birini tanıyor musun?"

Kaşlarını çattı. "Ne tuhaf bir soru."

"Dalga geç benimle."

"C.F." Baş harfleri düşünerek yumuşak bir mırıldanma sesi çıkardı, sonra omuz silkti. "Aklıma bir şey gelmiyor. Ayık olduğumda tekrar sorarsın."

Ahnna buna zahmet etmeyecekti, çünkü William'ın annesinin onun hesapları üzerinden para transferi yaptığından haberi olmadığı çok açıktı. Ve doğrusu, cevap Ahnna'nın zamanına değmeyebilirdi. Aren'in söylediklerinden sonra, muhtemelen William'ın çocuk sahibi olduğu bir metresiydi, Alexandra anneyi sessiz tutmak ve görmezden gelinmekten memnun olmak için ödemeleri yapıyordu.

Sen Alexandra değilsin. Burada asla güç sahibi olamayacaksın. Bu kartlarda yok. Aren'in sesi kafasını doldururken midesi sıkıştı. Bu nişan bizi kurtarmayacak. Öyle ya da böyle bize pahalıya patlayacak.

Sözleri kalbini oydu, Ahnna'yı hayatı boyunca rahatsız etmiş olan değersizlik duygusu boşluğu doldurmak için yükseldi. Ayrılmayı reddetmek bencilce bir seçim miydi? Ruhunda yanan umutsuz kefaret arzusunun verdiği bir karar mıydı? Topuklarının üzerine bastığı için aptal mıydı? Çünkü Ahnna bunun bu kadar basit olduğunu düşünmüyordu.

Onun yanında William gevezelik ediyordu. Yarış atları hakkında. Boğaları. Avcılık kupaları. Kartlarla olan becerisi. Onun sessizliğini fark etmemişti bile, ki bu çok iyi bir şeydi çünkü zihni karşı karşıya olduğu ikilemele meşguldü.

Ayrılmak, Ithicana'nın On Beş Yıllık Antlaşma'nın şartlarını çiğnemesi anlamına gelecekti. Ithicana ve Harendell arasında barış ve refah sağlayan bir ittifakı bozmak. Edward'ın ona söyledikleri yalan olsa ve onu burada istemese bile, gece vakti giderse itibarını kurtarmak için harekete geçmek zorunda kalacaktı. Anlaşmanın ihlalinin cezası olarak Northwatch'a birkaç aylık bir ambargo uygulanması yeterliydi ve Ithicana gerçek bir kıtlığa sürüklenecekti. Ambargodan kaçınmak için Aren de aynı sonucu doğuracak tavizler vermek zorunda kalacaktı.

Oysa kalmasının bedeli neydi? Kendi hayatının bariz tehlikesinin ötesindeki riskler nelerdi? Ahnna ne kadar çabalasa da Verwyrd'deki varlığının Ithicana'ya neye mal olacağı konusunda bir şey bulamamıştı ve Aren neden kalmaması gerektiğine dair somut sebepler bilseydi söylerdi. Buraya onun hayatından korktuğu için gelmişti ve bu içini ısıtsa da

Ahnna, onun iyiliğini bu kadar çok önemseydiği için, kendi hayatını halkının hayatından üstün tutmasına izin vermezdi.

Eğer kalırsa, Ithicana'ya yardımcı olabilecek bilgileri aramaya devam edebilirdi. Köprüye karşı rekabet veya anavatanını olumsuz etkileyen planlar hakkında ayrıntılar. Harendellilerin ona herhangi bir nüfuz vermeye niyetleri olmasa bile, bilgi güç demektir ve Verwyrd'de başka hiçbir yerde öğrenemeyeceği kadar çok şey öğrenebilirdi.

Ayrılmak bir hata olurdu ve Ahnna'ya kişisel olarak ne kadara mal olursa olsun bunu yapmayı reddetti.

Gece geç saatlere kadar kaldılar, Ahnna William'ın bitmek bilmeyen sohbetini dinliyor, söylediği her şeyle ilgileniyormuş gibi yapıyordu. Araba onları Gökyüzü Sarayı'nın ahırına getirdiğinde, William'ın aşırı düşkünlüğü sonunda onu yakaladı. Birkaç şişe şarabı toprağa kusarken arkadaşlarını yanında durmaları için bırakan Ahnna ahıra doğru ilerledi.

Loş ışıklı ahırlarda yürürken, Dippy başını kapıdan uzatıp ona hafifçe viyaklayınca gülümsedi. "Özür dilerim," dedi. "Hiç elmam yok."

Adamın başını okşadı, sonra burnunu öptü ve tüm dünya için onun sırtına tırmanıp gecenin karanlığında ata binmeyi diledi.

"İyi akşamlar leydim," dedi seyislerden biri, atları kontrol ederken yanından geçerken. "Yakında ata binmeye dönecek misiniz?"

"Umarım öyledir," dedi. "Yine de yeni sağlığına kavuştuğu için onu zorlamak istemiyorum."

Çocuk Dippy'yi okşadı. "Tökezledikten birkaç saat sonra sapasağlam oldu leydim. Günlerdir gayet iyi gidiyor. Eğitimini oldukça iyi alıyor."

Günler.

James'in onunla hiçbir şey yapmak istemediğinin bir kanıtı daha, ama yine de bu vahiy canını acıtıyordu. Sonra seyisin sözleri aklına geldi. "Eğitim mi?"

"Evet leydim. Ekselansları yağmur altında bile her gün saatlerce onunla çalışıyor. Dippy'yi sizin için uygun bir eyer atına dönüştürmeye kararlıydı ve bu konuda iyi bir iş çıkardı." Seyis çocuk

"Sorduğum için özür dilerim leydim ama Ithicana'da atınız var mı?"

"Hayır," diye fısıldadı, Dippy'nin sırtındaki henüz kurumamış ter izlerini görünce. Eyer izleri, James'in, kız birahane de ondan uzaklaştıktan sonra buraya geldiği anlamına geliyordu. "İthanyalılar atları kullanmazlar."

Bu da James'in onun gitmesi için bir yol bulmaya çalışmadığı anlamına geliyordu. Onun kalmasını planlıyordu.

Tanıdık bir ses kulaklarını doldurdu. "Akşamınız güzel geçti mi leydim?"

Ahnna döndüğünde Georgie'nin koridorda yürüdüğünü gördü. Çenesini seyise doğru salladı, o da hızla ortadan kayboldu ve onu lordla yalnız bıraktı.

Georgie'yi birahane de James ile çıkarken görmüştü, bu yüzden Aren'in Verwyrd'deki varlığından haberdar olduğundan şüpheleniyordu. "Daha iyi gecelerim de oldu. Ama daha kötü gecelerim de oldu."

Dirseklerini Dippy'nin ahır kapısına dayamış, atın saman yemesini izliyordu. "Kardeşiniz nehir gemisiyle yola çıktı."

Umursamaz bir ses çıkardı.

"Neden buradaydı? Yabancı bir ülkenin kralının Harendell'in topraklarında dolaşması biraz uygunsuz bir durum."

"Bu yeni bir şey değil," diye homurdandı. "Buraya onlarca kez geldi ama hep Maridrina'yı tercih etti. Aren yerinde durmakta zorlanıyor. Bundan daha fazlasını yapmaya gerek yok."

"Aksiyon adamı gibi görünüyor," dedi Georgie. "Gerçi karısını ve yeni doğan kızını doğumundan bu kadar kısa bir süre sonra terk etmesi, ayak kaşıntısından daha acil bir endişeye işaret ediyor. Sıkıntılı olduğun göz önüne alındığında, senin de paylaştığın bir endişe."

"İlginize minnettarım ama bu İthikanya'nın işiydi."

"Biliyorum," dedi Georgie. "Çünkü onu takip ettirdim. Verwyrd'in yeraltı dünyası, gölgeleri dinleme yeteneğine sahip ve duyduklarını bir parça gümüş karşılığında aktaracak kişilerle dolu."

Ahnna'nın çenesi gerildi ama Aren'in Verwyrd'de bulunmaya hakkı olmadığı düşünülürse kardeşini gözetlediği için ona kızmak için hiçbir sebebi yoktu. "Peki casusların ne öğrendi?"

"Katarina'nın Ithicana'ya teklif götürdüğü."

Aren'e bunu kendisinden sakladığı için sessizce lanet okudu, James'in konuşmayı gerçekten fırsat bulamadan böldüğünü bilse de. "Ithicana'nın Amarid ile mevcut bir ticaret ilişkisi var. Şartlarda revizyon istemesi yeni bir şey değil."

"İttifak teklifleri." Georgie kolundaki bir tutam samanı fırçaladı, bu hareket içinden sızan öfkeyle çelişiyordu. "Amarid ile Harendell arasında böyle bir anlaşma olduğunu hatırlamıyorum. Özellikle de Amarid'in donanmasının Maridrinyalılarla birlikte Eranahl'ı kuşattığı düşünüldüğünde. Gerçi Maridrinlileri yeterince çabuk affettiğinizi düşünüyorum, peki neden kuzeyli yatak arkadaşlarını affetmiyorsunuz?"

Ahnna'nın elleri buza döndü çünkü Aren gerçekten İthicana'nın Harendell yüzünden tehlikede olduğuna inanıyorsa Katarina ile böyle bir konuşma yapabilirdi. Ama bu tamamen yanlış hissettiriyordu: Aren'in kraliçeden kişisel olarak hoşlanmadığını biliyordu ve Amarid'e güvenme fikri delilik gibi geliyordu. "Bana böyle bir şey söylemedi, eğer sorunuz buysa."

"O zaman neden buradaydı, Ahnna?"

"Güvenliğim için endişeleniyor. Wraithroot'la olan olayı duymuş."

Yalan değildi ama George'un yüzü sertleşti. "Bana yarı doğruları söyleme, kadın. Seni eve götürmek için buradaydı. Gecenin bir vakti seni kaçırmak için buradaydı, ki eğer hayatını gerçekten önemsiyorsa, niyeti Harendell'e karşı Amarid'in yanında yer almaksa bu akıllıca bir hareketti."

Ahnna suçlama karşısında afallamış bir halde gözlerini kırıştırdı. "Onun böyle bir niyeti yok."

Sizi bunun böyle olduğuna inandıran herkes lanet olası bir yalancıdır." "Bu sözler lanet Ithicana'nın kralının dudaklarından çıkıyor," George hırladı. "*Amarid'in yardımı olmadan Harendellianlara karşı durmayı umamayacağımızı* söyledi."

Ahnna'nın kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu, çünkü bu ifade kesinlikle bağlamından koparılmış olsa da lanetleyiciydi. Kardeşini umursamadan konuştuğu için lanetledi, gerçi bu suçun bir kısmı da kendisine aitti, çünkü onu sözlerini pervasızca sarf etmesine neden olacak türden bir ruh haline sokan kendisiydi.

"James, Amaridianların saldırılarında tek başlarına hareket ettiklerine ikna olmuştu ama benim her zaman şüphelerim vardı," dedi George. "Tek başlarına yapamayacakları kadar dikkatli bir şekilde düzenlenmişti."

"Ithicana'nın o saldırılarla hiçbir ilgisi yoktu," diye tersledi Ahnna. "İnsanlarımız o saldırıda öldü. James'in hayatını kurtarıırken neredeyse ölüyordum. Gemileriyle bizi takip ettiklerinde az kalsın yine ölüyordum ve sonra Gökyüzü Sarayı'nda bana saldırdıklarında az kalsın üçüncü kez ölüyordum. Bu suçlamanın hiçbir anlamı yok!"

"Neredeyse ölüyordun ama yine de ." Onu bir aşağı bir yukarı süzdü. "Ve yardım edemem ama Lara Veliant'ın kitabından bir sayfa aldığını düşünüyorum, Ahnna Kertell. Kümesteki bir tilki ve James senin oluşturduğun tehdidi göremeyecek kadar vurulmuş durumda."

Boğazından yukarıya doğru bir safra aktı. "Hayır! Lütfen George. Kardeşimin Katarina'yla ne konuştuğunu bilmiyorum ama yemin ederim buraya iyi niyetle geldim. Anlaşmayı onurlandırmak, William'la evlenmek ve Harendell ile Amarid arasında barış ve refahı sağlamak için buradayım. Hayatım ve şerefim üzerine yemin ederim ki buraya bu yüzden geldim."

"William'la evlenmek için buradasın ama onun kardeşiyle utanmadan flört ediyorsun," diye karşılık verdi George. "Amacın ne Ahnna? Ashford'ları içten içe parçalamak mı? Arabada James'in altını nasıl oyduğunu duydum. Lestara'yı işlediği suçlardan sorumlu tuttuğu için Virginia'yı nasıl kötü adam olarak gösterdiğini. Şimdi amacını anlıyorum."

." Ahnna başını salladı, bu kadar kontrolden çıkmış bir durumu nasıl tersine çevireceğini bilmiyordu, bir başka kişi daha onun niyetlerini çılgınca yanlış anlıyordu. "Yapmak istediğim son şey aralarında bir çatışmaya neden olmak." Ellerini yumruk yaptı, çünkü bu durumdan kurtulmanın tek yolu gerçeği söylemek gibi görünüyordu. "Aren buraya geldi çünkü Ithicana'ya karşı tavrımız bozuldu. Tüccarlarınız Northwatch'ta faturalarını ödemiyorlar. Bu değişikliğe neyin sebep olduğunu bilmek istiyordu ve benim söylediğim ya da yaptığım bir şey olmasından endişeleniyordu. Ama gerçek şu ki, bunun neden olduğunu bilmiyorum. Ve James..." Gözlerinde yaşlar yandı. "Bunun tek mazereti benim aptal kalbim. Bundan hiçbir şey çıkmadı ve çıkmayacak."

"Sana inanmıyorum."

Bir adım geri çekildi ve Ahnna'nın ilk içgüdüğü şiddetle hareket etmek oldu. Onu susturmak ve bedeninden kurtulmaktı çünkü bu suçlamayı kraliyet ailesinden herhangi birine yöneltirse...

Ama yapamadı.

James'in arkadaşıydı ve tek suçu krallığına olan sadakatiydi. "Harendell'de sadece iyi niyetli olduğumu kanıtlamak için ne yapmam gerekiyor? Bana ne yapmam gerektiğini söyleyin, yapayım. Çünkü şerefim üzerine söylüyorum, kardeşimin Harendell'le çatışma arzusu yok, sadece halkını koruma arzusu var. Size karşı hareket etmeyecektir, yemin ederim."

"Bu konuda sessiz kalamam."

İçgüdüleri *onu öldürün* diye haykırdı ama bunun yerine Ahnna dizlerinin üzerine çöktü. "Lütfen George. Hayatımda hiç kimseden bir şey dilenmedim ama bu parçaların korktuğun resmi oluşturacak şekilde bir araya gelmediğine inanman için sana yalvarıyorum. Ama onları Edward'a götürürsen ve o da karşılık verirse, bu felaket olur. Pek çok masum insan ölecek ve bunların hepsi gölgelerinizin bağlamı dışında duyduğu sözler yüzünden olacak. Gerekirse daha fazla araştırma yapmak için adımlar atın, ama lütfen ikna edici bir kanıt olmadan bunu tırmandırmayın."

Bir adım daha geri çekildi ve Ahnna eteklerinin altındaki bıçağa doğru başladı ama adam "Duygularım tavan yapmışken bir şey söylemeyeceğim Ahnna. Ama kaynaklarım çok fazla ve kardeşin güneğe giderken onu izleyen casuslarım var. Kesin gerçeğı öğreneceğim ve eğer zarar vericiyse, bunu krala götürmeyeceğimi düşünme. Çocukları onun için çok değerli ve bu davranışınızdan hiç hoşlanmayacaktır."

Ahnna başını salladı.

Bir parmağını ona doğru kaldırdı. "Eğer gitmeye kalkarsan Ahnna, sözlerinin yalan olduğunu anlayacağım. Bu yüzden hepimize bir iyilik yap ve iyi bir Harendellian leydisi gibi otur." Yüz ifadesi sertleşti. "Ve James'ten uzak dur."

SÖZÜNÜ TUTAN GEORGE, gece gündüz onu izletiyordu. Korumaları onun adamlarıydı ama Ahnna hizmetkârların da artan dikkatini hissediyordu ve Hazel bile farklı görünüyordu. Dikkatli. George'un hizmetçiyle her zaman kurduğu yakınlık düşünüldüğünde bu belki de şaşırtıcı değildi.

Ahnna Aren'i tehdit konusunda uyarmak için yanıp tutuşuyordu ama ona şifreli bile olsa bir mesaj yazmaya cesaret edememişti. Verwyrd'deki Ithicanian casuslarından herhangi birini aramaya cesaret edememişti. Atacağı en ufak bir yanlış adım Ithicana'nın başına felaket getirme gücüne sahipti ve Ahnna günlerce George'un vasiyetine uyarak kıpırdamadan oturdu, odasından nadiren çıksa da zihni hiç durmadı.

James'e dair hiçbir şey görmüyordu ve ne zaman aklına gelse Ahnna yanaklarını ısıırıyordu. Tırnaklarını avuçlarının içine gömüyordu. Ama kendini cezalandırmasının tek sonucu çiğ bir et ve daha da acıyan bir kalpti, çünkü yanlış prensin ruhunda asla silinmeyecek bir iz bıraktığını inkâr edemezdi.

Yalnızca William, Gökyüzü Sarayı'ndaki gerginliğin farkında değilmiş gibi görünüyordu. William'ın meşguliyetleriyle gerçek bir ilgisi olmamasına rağmen Ahnna onun her davetini kabul etti, Harendelli bir hanımefendi gibi giyindi ve o kulaklarını gevezelikle doldururken neredeyse sessizlik içinde oturdu.

bıçak düşecek. George'un Ithicana'nın planları hakkındaki yanlış gerçeği ortaya çıkarması ve Harendell'in onlara sırt çevirmesi için.

Ama bıçak hiç düşmedi.

Aren'in kendisine mezar olacak bir çukur kazıyor olabileceğini bilen Ahnna onu uyarmak için bir plan yapmıştı. "Hazel, bunu Ekselanslarına iletir misin?"

Hizmetçi kartı aldı ama sonra tereddüt etti. "Bu akıllıca mı leydim? Anladığım kadarıyla aranızda bir tartışma geçmiş."

"Bunu telafi etmeyi umuyorum."

Sessizlik uzadı, sonra "Evet " dedi.

Hazel ayrılırken Ahnna odanın içinde bir ileri bir geri volta atıyor, sinirden avuçları terliyordu. Hizmetçisi nihayet döndüğünde Ahnna neredeyse yerinden sıçrayacaktı.

Hazel ona kartı uzattı ve Ahnna kartı açarak okudu:

Özrünüzü kabul ediyorum. Kuyumcuları ziyarete davet edersek, hazırlanmak için zamanları olur. En iyisi onları yakalamak ve her almak.
D ess fo iding and be ready to leave the palace in an hour.

Virginia

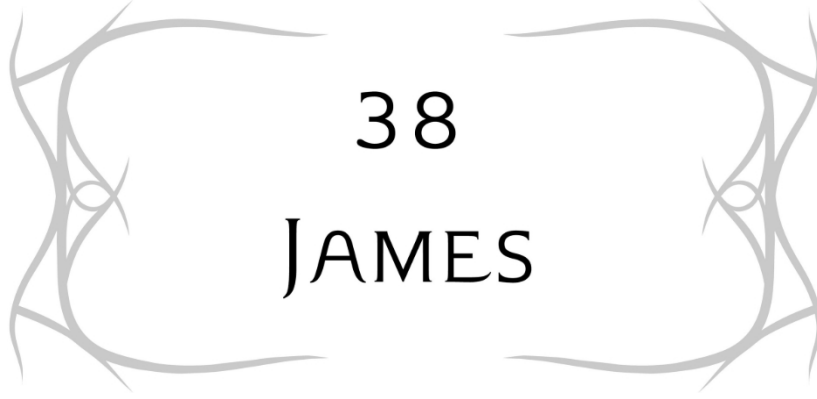
Not: Geo gie ve James bize katılacak. Birincisi onun zevkine hitap etmek istediğim için, ikincisi ise Geo gie'nin zevki rüküşse dürüst olacağı için.

Hazel onu izliyordu, bu yüzden Ahnna ona bir gülümseme verdi. "Bunu telafi edeceğim."

Hizmetçisi içini çekti, sonra da "Dikkatli olun leydim. Prenses Virginia'nın affedici olduğu bilinmez, bu yüzden bu not bende şüphe uyandırdı."

"Her zaman temkinliyimdir, Hazel."

Ama şu ana kadar kardeşini uyarma planı işe yaramıştı.

"SEN HARENDELL PRENSESİSİN," dedi James kız kardeşine açıkça. "Kuyumcular sana gelecekler."

Virginia ona, sanki huzurunda durabilecek en aptal yaratılmış gibi ters ters baktı. "Onları davet ettiğimde, bana göstermek için getirecekleri eşyaları kendileri seçiyor."

"En kaliteli ürünlerini getirdiklerinden şüphem yok."

Kaşları daha da çatıldı. "Hazırlıklı geliyorlar."

James okumakta olduğu raporu bir kenara bıraktı. "Kesinlikle öyle umuyorum." "Neden bu kadar aptalsın?" Uzun buklelerini omzunun üzerinden savurdu.

"Bana karşı cömert olmaları gerektiğini biliyorlar, bu yüzden pazarlıkla vermekte sakınca görmedikleri mücevherleri getiriyorlar ve altınları olan ama gücü olmayan kişilere göstermek için seçkin eşyaları saklıyorlar. Eğer onları gafıl avlarsam, çantalarındaki her şeyi bana göstermeleri gerekir ve ben de uygun gördüğüm şekilde onları haraca bağlayabilirim."

James gözlerini gökyüzüne dikti. "Sen halkımızın zirve örneğisin, Ginny. Özüne kadar Harendellian."

Şaşkınlıkla kız kardeşi ona arkasını döndü ve ışığın cazibesine kapılarak pencereye doğru yürüdü. "Ahnna yeni mücevherler almak istiyor. Benden tavsiye istedi."

Gerildi.

"Konusmadın ama senden yayılan tartışmayı hissedebiliyorum Jamie," dedi. "Gökyüzü Sarayı'na kapatılmaktan sıkıldım, sarayın çoğu ya annemle babamın peşinden gidiyor ya da evlerine dönüyor. Sen ve senin gibi kötü niyetli Amaridlilerin kökünü kazımak için gece gündüz Verwyrd çevresindeki topraklarda devriye gezenlerle birlikte, Abertford'a yolculuğun hiç olmadığı kadar güvenli olduğunu söyleyebilirim. Elbette sen ve Georgie de bizimle geleceksiniz ve yanınızda götürmek her türlü refakatçiye karşı çıkmayacağım."

James tartışması gerektiğini ve konuyu zorlarsa Virginia'nın muhtemelen onun isteklerine boyun eğeceğini biliyordu. Ama Ahnna'yla tartışmasının üzerinden bir haftadan fazla zaman geçmişti ve onu bir kez bile görmemişti. Georgie sözüne sadık kalarak onun güvenliğini kontrol altına almıştı ama bunun bir nedeni de Ahnna'nın ondan açıkça kaçıyor olmasıydı. Teşvik etmesi gereken bir davranış. Yine de James kendini "Ne zaman gitmek istiyorsun?" derken buldu.

"Şimdi," dedi Virginia gülümseyerek. "Yoksa hizmetkârlardan biri kuyumcuları uyarır ve onlar da isteyebileceğim eşyaları saklarlar. Ahnna'ya bir saat içinde hazır olmasını söyledim, bu da sana" -saat saatine doğru yürüdü ve yüzünü açtı, parmakları kolların üzerinde gezindi- "kendini hazırlamak için on dakika verir. Sizinle avluda buluşacağım."

Kadın odadan çıktı, bastonu haliya hafifçe vurdu ve James yumuşak bir küfür savurdu. Ayağa fırlayarak kanepelerden birine attığı paltosunu giydi, sonra duvardaki aynada kravatını düzeltilti. Yansımasına ters ters bakan James, babasının çalışma odasını terk etti ve Sky Palace koridorlarında ilerleyerek odasının kapısını açtı. "Üniforma," dedi Thomas'a. Thomas hiçbir irkilme belirtisi göstermedi, sadece gardıroba gitti ve James üzerindeki kıyafetleri çıkarırken gerekli eşyaları aldı. Üniformasını giydikten sonra kılıcını ve fazladan bir bıçak seti aldı, önce aynaya sonra da saate baktı. "Lanet olsun," diye homurdandı, Thomas'ın hakaret dolu bakışlarını görmezden geldi ve kapıdan dışarı fırladı.

Alarmı yükseltmeden olabildiğince hızlı hareket eden James, saray saatleri çalmaya başladığında avluya çıktı. Georgie, Virginia'nın arabaya binmesine yardım ediyordu ama arabanın başında, katırlardan birinin burnunu okşayan Ahnna vardı.

Koyu mavi bir binici kıyafeti giymişti: kemerli bir ceket, bölünmüş etekler ve cilalı binici çizmeleri. Sırtından aşağıya gevşek bukeler halinde sarkan uzun saçları güneş ışığıyla parıltıyor, kıyafetleriyle uyumlu bir şapka da başının üzerinde duruyordu. Cildi Harendell'de geçirdiği süre boyunca bronzluğunu büyük ölçüde kaybetmişti, yanaklarındaki kızarıklık önce ona, sonra da katıra bakıp cebinden çıkardığı bir parça şekeri ona verirken daha belirginleşti. Boyunu göz ardı edersek, Harendelli bir hanımefendiye benziyordu ama adam ona baktıkça, üzerinde saklı olan silahları fark ediyordu. Kostüm giymiş olsa da hâlâ Ahnna'ydı. James gülümsemesini bastırdı.

Georgie, "Bu girişimle kendini rahatsız etmene gerek yok, Jamie," dedi ve arkadaşının düz tonundan, James'in Ahnna'nın kıyafetini incelemesi gözden kaçmamıştı. "Senin ilgilenmen gereken daha acil meseleler var."

"Hayır, yok!" Virginia arabanın içinden bağırdı. "Atla Jamie. Şimdiden o açgözlü mücevhercilerin ziyaretimi öğrenmesi riskiyle karşı karşıyayız. Daha hızlı hareket etmeliyiz! Ahnna, acele et, yoksa bize gösterecekleri tek şey geçen yılın tarzındaki ayarlar olacak."

James yaklaştı ve Ahnna'ya elini uzattı. "Leydim."

Kız ona hafifçe başını salladı, eldivenli elini içeri girerken James'in elinden tuttu ama Georgie'nin yanına oturur oturmaz hemen çekti. James kıskançlığını bastırarak kız kardeşinin yanına oturdu ve hemen arabacıya acele etmesi için bağırmaya başladı. Bu imkânsızdı, çünkü Buck ve Brayer sadece tek bir hızda hareket ediyorlardı.

"özel bir şey var mı?" Virginia sordu, sonra elini salladı. "Buna cevap verme. İnsan asla aklında bir şeyle mücevher alışverişi yapmamalı, sadece bir şeyi düşünerek alışveriş yapmalı, çünkü güzel mücevherler belli bir elbiseyi gerektirir, tersi değil. Bekle ve sana neyin şarkı söylediğini gör."

"Bence bu akıllıca bir tavsiye Virginia." Ahnna bakışlarını pencereden dışarı çevirirken Virginia sessizlikten hiç hoşlanmadığı için konuşmaya devam etti. Georgie onu dinledi ama James arkadaşının onun varlığından duyduğu hoşnutsuzluğu hissedebiliyordu ve Virginia'nın taleplerini kabul ettiği için pişmanlık duyarak gözlerini botlarından ayırmadı.

Aklını Ahnna'dan uzak tutabileceğini düşünmüştü. Kız kardeşinin parfümünün ağır kokusuna rağmen, James tuz ve deniz kokusunu alabiliyordu, duyuları ona gökyüzünde bir fırtına olduğunu söylüyordu, ancak bunun sadece karşısında oturan kadın olduğunu biliyordu.

Onun etrafında olmayı seçmek bir hataydı ve kız kardeşinin sorularına cevaplar mırıldanırken James, spiralin dibine ulaştıklarında bu geziyi terk etmek için bir bahane bulmaya yemin etti. Yapması gereken bir görev uyduracaktı. Georgie onu destekleyecekti, James'in bundan hiç şüphesi yoktu.

Arkadaşı, Verwyrd sokaklarında yollarını ayırdıktan sonra neler olduğu hakkında çok az şey söylemişti, sadece Ahnna'nın eğlencenin geri kalanında William'la kaldığını ve onunla birlikte olaysız bir şekilde geri döndüğünü, ancak görünüşe göre kardeşinin aşırıya kaçtığını söylemişti. Georgie'nin casusları Aren Kertell'in bir nehir gemisine bindiğini ve görünüşe göre hiçbir olay olmadan sahile geri dönüp Northwatch'a giden bir ticaret gemisinde yer ayırttığını izlemişlerdi. Casuslar, Ithicana'nın kralının Harendellian aksanını benimseyerek ve küçük bir tüccarmış gibi davranarak kitlelerin arasına kolaylıkla karıştığını belirttiler. James'i aynı anda hem rahatsız eden hem de meraklandıran bu tür girişimlerin çoğuna hitap eden bir beceri.

Spiralin dibine ulaştılar ve arabadan indiler. James garnizonda kendisine ihtiyaç duyulduğunu ve daha sonra geleceğini söylemek için ağzını açtı ama bir bahane uydurmak yerine Ahnna'ya, "Binmek için yardıma ihtiyacınız var mı leydim?" diye sordu.

"Ben hallederim, teşekkürler." Dippy'nin dizginlerini seyisten aldı ve uzun boylu iğdişin üzerine kolaylıkla bindi. James atın eyerde ona nasıl tepki vereceğini görmek için nefesini tuttu, ancak Dippy sabit durdu, Ahnna'nın onunla yumuşak bir şekilde konuşmasını dinlerken kulaklarını geriye attı.

Georgie nefesinin altından, "Bunu halledebilirim," dedi. "Bir bahane uydur, Jamie. Onun etrafında olmamalısın."

Arkadaşının sesinde bir öfke vardı ve James dinlemesi gerektiğini, Georgie'nin bilgece konuştuğunu bilmesine rağmen, "Riske atmamak daha iyi. Eğer bir şeyler ters giderse, burada olmalıyım."

Georgie, "Zaten işler ters gidiyor," diye terslese de Virginia'nın Daisy'ye binmesine yardım etmek için tartışmaktan vazgeçti.

James, Maven'ın dizginlerini tutup atına bindi, ardından kendilerine eşlik edecek askerlere emir verdi, spirali çevreleyen duvardaki kapılar açıldı ve partileri şehre doğru ilerlemeye başladı.

Ahnna'nın atının nasıl davranacağını görmek için beklerken nefesini tutmamak zordu, çünkü birkaç haftalık eğitim sessiz bir eyer atı yapmıyordu. Ama Dippy yolda sakın bir şekilde tırıs gidiyordu, kulakları ara sıra dikkatini dağıtan şeylere kayıyordu ama dikkati öncelikle binicisinin üzerindeydi.

Ve binicisi de aynı şekilde kendini kanıtladı.

Bazı insanlar eyere doğuştan alışkındır ve Ahnna'nın ilk dersleri yetenekten çok azme işaret etse de James görüşlerini hızla gözden geçiriyordu. Ahnna doğuştan yetenekliydi, fırtınada gemiye kaptanlık ederken kullandığı içgüdüsel zarafetle ata karşılık veriyordu. James onun gemiyle sanki canlıymış gibi konuştuğunu, onu dinlediğini, hissettiğini hatırladı ve sözlerini duyamayacak kadar uzakta olmasına rağmen, atıyla konuşurken dudaklarının hareket ettiğini görebiliyordu.

Onun ata binişini izledikçe göğsündeki hayranlık büyüyordu; Abertford'un batısına giden yoldaki köprüyü geçtiklerinde yarış atını dörtnala koşturmak için kalçalarını oynatıyordu. İğdişin doğasında önde olmak istemek olsa da, Dippy ağaçlara bakarken sakinliğini hissediyor gibiydi, gruba liderlik eden askerleri takip ederken adımları sakinleşti. Ahnna'nın saçları arkasından uzanıyor, yolun üstündeki ağaç gölgesinin altından geçerken ışık huzmeleri saçlarındaki tüm renkleri aydınlatıyor ve grubun geçmesine izin vermek için kenara çekilen yolculara kibarca başını sallıyordu.

Bir prenses değil ama kraliçe olacaktı ve James'in göğsü, Harendell'in Ahnna Kertell gibi bir kadın tarafından yönetilmekle kutsanacağı bilgisiyle gerildi. Hem halkını savunabilen hem de onlarla empati kurabilen bir kadın. Aynı ölçüde hem vahşi hem de nazik olan bir kadın.

Sonra ayak bileğine sert bir şey çarptı.

James irkilerek yan tarafına baktı ve Georgie'nin yanında at sürdüğünü gördü, arkadaşının onu tekmelediği belliydi.

"Sakıncası yoksa Daisy?" Georgie işaret ederek söyledi. "Ön taraftaki askerlerle teyakkuz hakkında konuşmam gerekiyor."

İğneleme doğrudu. James'i öfke kapladı ve bir karşılık verme arzusuyla yanaklarını kızarttı ama Georgie haklı olduğu için kendini tuttu.

Bu bir hataydı.

Gelmemeliydi.

Ama aynı zamanda soru işaretleri yaratmadan geri dönemezdi, bu yüzden James kız kardeşinin yanında geri çekildi. Atı diğer atları takip edecek şekilde eğitilmişti ama bunun dışında Ginny'nin yardıma ihtiyacı yoktu, çünkü eyer üzerinde rahattı.

"Georgie'nin keyfi yok," dedi kız kardeşi. "Nedenini biliyor musun?" "Fark etmemiştim," diye yalan söyledi James.

"Soruşturmamı ister misin?"

Ginny usulca homurdandı. "Pek sayılmaz. Ona kendim de sordum ve hiçbir sorun olmadığını söyledi. Sadece son zamanlarda Verwyrd çevresinde meydana gelen şiddet olayları yüzünden beni dışarı çıkarmakla ilgilendiğini söyledi. Birbirine doğrudan karşıt iki ifade, bu da kesinlikle her ikisi hakkında da yalan söylediği anlamına geliyor."

"Şiddet bir gerçek, Ginny."

"Belli ki, ama bu konudaki endişesi bir yalan. Onu zor durumda bırakan başka bir şey var ve bunu kabul etmek istemiyor." Kaşlarını çatı. "Fikrimi değiştirdim. Git ona sor ve hemen bana rapor ver."

James, Georgie'nin neye sinirlendiğini zaten biliyordu ama, "Sen kuyumculardayken sorarım," dedi.

Bir süre sessizlik içinde yol aldılar, sonra Ginny, "Kuyumcularla görüşmek istemesine şaşırdım," dedi.

"Nedenmiş o?"

"Çünkü onun fakir bir prenses olduğuna inanıyorum. Ithicana'nın altın dağlarına sahip olduğu düşünülürse bu delilik. Sence kardeşi ondan hoşlanmıyor mu? Lara'yla arasının bozuk olduğunu duymuştum, ilk başta buna inanmakta tereddüt . Şimdi kesinlikle öyle olduğunu düşünüyorum. Sence onu bize parmaklarının arasında ovuşturacak bir bakır bile olmadan, karısı öyle istediği için mi gönderdi?"

James'in ağızı açıldı ama cevap veremedi Ginny ekledi, "Babam hangi kadınla evlenmen gerektiğine karar verirse versin, beni her zaman onun önüne koyacağına söz ver. Senin tarafından bir kenara itilmeye dayanamam Jamie. Ya da William tarafından. Ama özellikle senin tarafından."

"Evlenmek gibi bir planım yok," dedi. Sonra, kız kardeşi bir zamanlar kendisinin de sahip olduğu bir şüpheyi ortaya attığı için, "Ahnna'nın parasız olduğuna inanmana neden olacak ne yaptı?" diye sordu.

"Öncelikle, geldiğinden beri mücevher takmadı." "Belki de bu İthicana'da yapılan bir şey değildir."

Ginny onu görmezden geldi. "Bir sandıkla geldi. Bir tane. Ve geldiğinden beri sadece modacının büyük bir indirimle elden çıkardığı elbiseleri satın aldı, Elizabeth'in modacıya eğlence olsun diye dikmesi için para verdiği o pembe elbise de dâhil. Ahnna'nın giydiklerinin büyük çoğunluğu Hazel tarafından dikildi."

"Hazel yetenekli bir terzi."

Ginny yüzünü buruşturdu. "O bir *çamaşırcı*, Jamie. Bir hanımefendinin hizmetçisi olarak tasarlanmadı bile, ama hepimiz zavallı Agnes'in *Defiant*'ta başına gelenleri biliyoruz. Annemin Hazel'ı Georgie'ye *Victoria*'da çamaşır yıkaması için ödünç vermesi sadece şanstı ve Ahnna çamaşırcı ile hizmetçi arasındaki farkı bilmiyor gibi görüldüğü için pozisyonunu korudu."

"Züppelik yapma."

"Değilim!" diye homurdandı. "Ama tabii ki tüm bunlar onun İthikanyalı olmasına bağlanabilirdi, tabii kredi almak için borç veren eve gitmesi ve Harendell'i teminat olarak kullanmaya çalışması dışında."

"Harendell?" Başını iki yana salladı. "Bu doğru olamaz. Hem bunu nereden biliyorsun? Bankacılar başka hiçbir şeye güvenmezler."

"Ama odadaki kendi hizmetkârlarını umursamadan konuşmaya devam ediyorlar. Hizmetçilerim, bir ulusun teminat olarak kullanılıp kullanılamayacağı tartışılırken borç verenler arasında büyük bir kargaşa yaşandığını duymuşlar ve bunun olamayacağına, ancak gelecekteki bir kraliçenin iyi niyetinin kesinlikle olabileceğine karar vermişler. Her halükârda, kardeşi bu kadar zenginken bu kadar büyük bir borca ne gerek var *ki*?"

"Dedikoduya tahammülüm olmadığını biliyorsun," dedi, kız kardeşinin sözlerine kulak kabartırken bile. Ahnna'nın kalbine yakın tuttuğu bir başka sır daha mı?

"Bu dedikodu değil, bir bulmaca. Çözmek istediğim bir bulmaca, bu yüzden bu girişimi kabul ettim," dedi Ginny. "Bankacılar sır saklar ama kuyumcular saklamaz, bu yüzden onun alışverişlerinin parasını nasıl ödediğini öğreneceğim."

"Ne amaçla?"

"Eğer Ithicana'da hiçbir etkisi yoksa, o zaman babamın düşündüğü gibi bir varlık değildir ve bunu bilmesi gerekir. Belki de daha değerli bir şey için pazarlık yapmayı düşünebilir."

Kız kardeşi, nişanı bozma konusunda babaları için gerçekten ağırlığı olabilecek bir şeye takılmıştı ama James'in hissettiği tek şey, kız kardeşinin Ahnna'yı baltalamaya çalışmasına duyduğu öfkeydi. "Bu bir yüz çevirme, Virginia. Elizabeth ve Ahnna'nın Lestara hakkında konuştuklarını duydum. Eğer mesele buysa, çok adice davranıyorsun."

Ginny, "Mesele ne bu ne de söylediği ya da yaptığı başka bir şey," diye tersledi. "Bu onun hilekâr olup olmadığını keşfetmekle ilgili. Bir zamanlar onun çok değerli ve William'ın sevgisine layık biri olmasını ummuştum, ama şimdi Harendell'ı sadece kendi düşmüş konumunu yükseltmek için mi kullanıyor diye merak ediyorum. Acaba bunca zamandır yalan mı söylüyordu?"

"Sanki seninle değil de annenle konuşuyormuşum gibi hissediyorum."

Ginny'nin yüzü buruştu. "Belki de annem Ahnna'yı istememekte haklıydı. Ama bilmen gerekiyorsa, geldiğinden beri Ahnna hakkında bana tek kelime etmedi, o yüzden söylediklerimin hepsi kardeşimizi koruma arzusuyla içimden gelerek söylediklerim. Ama ne olursa olsun, lütfen kendi kız kardeşiniz yerine çok az tanıdığınız bir kadının tarafını tutun."

"Ben yapmadım-" James ayrıldı, çünkü Ginny daha fazla hız için Daisy'yi çoktan yatırmıştı, Georgie fark edip Virginia'ninkine yakın eğilerek yanına düşene kadar kısarak grubun içinde ilerledi.

Ahnna gerginliği fark ettiyse bile belli etmedi, duruşu rahattı ve dikkati atı ile çevresi arasında gidip geliyordu. Ginny'nin ruh hali havaya göre değişebilirdi, ama içgüdüleri James'e bunun bir tartışmadan daha derin olduğunu söylüyordu ve derisi bir şeyler olduğu hissiyle karıncalandı.

Ahnna'nın varlığına karşı Gökyüzü Sarayı'ndaki değişim. Cormac ve ajanları tarafından körüklendiğinden şüphelendiği Ithicana hakkındaki artan şikâyetlerin bazılarını yansıtan bir değişim. Tüm bunlar James'in hedeflerini besliyordu ve yine de her parçası onu savunmak istiyordu. Kraliçe olmayı hak ettiğini ve iyi bir kraliçe olacağını savunmak istiyordu.

Aldatan biri varsa o da oydu ve James ilk defa babaları ile Kral Ronan'ın anlaştığı gün gelip de Cardiff hakkındaki gerçek hislerini öğrendiğinde kız kardeşinin nasıl tepki vereceğini merak ediyordu. Ne kız kardeşi ne de erkek kardeşi hiçbir şey bilmiyordu, gençliğinde amcalarıyla geçirdiği haftalar hakkında bile, bahanesi her zaman kuzeyde hayatta kalma becerilerini öğreniyor olmasıydı.

Yalan üstüne yalan söylüyordu ve Ahnna Kertell hayatına girene kadar her şeyi bir arada tutmuştu.

James ona bir kez daha bakma riskini göze aldı, tam zamanında tüm vücudunun gerildiğini ve elinin bir bıçağın saklı olduğu cebe uzandığını gördü.

39

AHNNA

AHNNA ONU KESİN OLARAK NEYİN UYARDIĞINI söyleyemezdi. Belki de hayatı boyunca onu öldürmeye çalışan insanlar, onu öldürmeye çalışan hayvanlar ve onu öldürmeye çalışan fırtınalardan edindiği bir altıncı his. Ama kötü niyetli gözlerin onu izlediğini haber veren, derisinin üzerinde gezinen o his yanıltıcı olamazdı.

Tecrübe, etraflarını açıkça araştırarak farkındalığını ortaya koymasını engelledi ama elini yavaşça eteğinin cebine , Hazel'ın diktiği delik parmaklarını kalçasına bağlı altı inçlik bıçağın kabzasına yaklaştırmasına izin verdi.

Altında, Dippy küçük bir gıdak sesi çıkardı ve Ahnna, iğdiş onu ele vermesin diye kendini rahatlatmak için derin bir nefes aldı.

Sonra James onun yanındaydı.

"Bizi takip eden biri var," dedi usulca. "Ağaçların arasında, yolun sol tarafında."

"Kimseyi görmedim." Adam gerindi, yüzünde sıkılmış bir ifade vardı ama Ahnna bunun rol olduğunu biliyordu.

"Güven bana."

"Seviyorum." Maven'ın boynunu okşadı. "Ama meraklı bir kişi bu kadar askere saldırmaz. Daha büyük risk iyi yerleştirilmiş bir oktur."

Ahnna bu yüzden onun yanında at sürdüğünü fark etti. Böylece ona vurmak için onu geçmeleri gerekecekti.

"Georgie!" diye seslendi ve diğer adam başını çevirdi. Ahnna adamın yüzündeki ekşi ifadeyi fark etmemişti ama James ekleyince bu ifade kayboldu: "Sanırım vardığımızda bir bira içsek iyi olacak. Tatsız bir görev için metanet."

Bir şifre olduğundan hiç şüphesi yoktu, özellikle de Georgie atını Virginia'nın küçük bineğine yaklaştırdığında, kardeşine omzunun üzerinden bir bakış fırlatırken bile.

"Daha ne kadar var?" Ahnna Dippy'nin dizginlerini sıkıca kavradıktan sonra kendini tekrar gevşemeye zorlayarak sordu. "Peki ne tür bir yer burası?"

"Yarım saat." James ağaçlara baktı, yüzü hâlâ kıpırtısızdı. "Kasaba tahkim edilmiş ve bir de garnizonu var. Abertford'da çok fazla zenginlik var."

"Yarışalım mı?"

"Yol bunun için iyi değil. Virajlı ve çamurlu."

Dudakları geri dönüp dönmeleri gerektiğini sormak için aralandı ama kürek kemikleri arasındaki sürünme hissi bunun bir hata olacağı konusunda onu uyardı. Yapılacak tek şey ilerlemeye devam etmek ve gözlerini açık tutmaktı.

Yolda ilerlemeye devam ettiler, aralarındaki sessizlik ağırdı ve her virajı döndüklerinde ve bir yolcuyla yolları kesiştiğinde Ahnna gerildi. İsteddiği şey bir kılıç ve gerektiğinde ormanda kaybolmasını sağlayacak bir kıyafetken, sadece bıçaklarıyla kıyafet içinde savaşmak için kendini savunmasız ve yetersiz donanımlı hissediyordu.

"Teşekkür ," dedi sonunda, bu gerginlik onu mezara şey olmasın diye. "Atımı eğittiğin için."

James, "Geriye dönüp bakınca gereksiz," dedi ve Ahnna'nın kalbi, onun kaçınılmaz gidişine gönderme yapacağından emin olarak battı, ama sonra ekledi, "Sanırım zaman verilirse onu kendi başına çözebilirdin."

"Beni yine kıcımlı morartmaktan kurtardı."

Gözleri ağaçlarda olmasına rağmen ağzının kenarı yukarı kalktı. "O zaman zamanımı iyi harcadığımı düşüneceğim."

Bir titreşim gözüne çarptı. Bir at, diye düşündü, ormanın içinde ilerliyordu ama yeterince uzakta olduğu için çalılar tarafından hızla gizlenmişti. "Kim olduğunu düşünüyorsun?"

"Her türlü olasılık var," diye mırıldandı. "Umalım da sadece bir casus olsun." Sessizlik bir kez daha hüküm sürdü ve Ahnna kasabanın duvarları ileride görüldüğünde az da olsa rahatladığını hissetti, kapıyı koruyan muhafızlar kapının başındaki kraliyet sancağını fark ettiklerinde dikkat kesildiler

Parti.

Kapıdan geçerlerken James, "Virginia ve Georgie'yle kalın," dedi, sonra da muhafızlardan biriyle konuşmak için geri çekildi.

Georgie atını kasabanın içlerine doğru sürerken Ahnna da prensese yakın durarak onun dediğini yaptı; geniş caddenin ortasına eşit aralıklarla ağaçlar dikilmişti ve dalları altlarından geçerken onları gölgeliyordu. Her iki taraftaki binalar üç katlıydı ve taştan yapılmıştı, dövme demir korkuluklar ön basamakları çerçevesiyordu, hepsi zenginlik yayıyordu. Büyük bir binanın önünde durdu. Kapının üzerindeki taş *Partridge & Co.* adı kazınmıştı; bu isim Ahnna'ya bankadaki hesaplarını incelerken tanıdık gelmişti, çünkü Alexandra'ya muhtemelen bir şey sattığı ödeme yapan kuyumcu buydu.

Belki de bu girişimde bir taşla iki kuş vurabilir.

Gri sabahlık takım elbiseli bir adam merdivenlerde belirdiğinde bile binanın etrafından atları alan seyisler ortaya çıktı. "Ekselansları," dedi adam, eğilerek. "Bu beklenmedik bir sürpriz oldu. Size en iyilerimizden bir seçki getirmekten mutluluk duyardık-"

"Biliyorum Lionel, ama hazırlanmak için daha az zamanın varken daha iyi tavsiyeler verdiğini hissediyorum," diye araya girdi Virginia.

Adam, Lionel, çoktan yenilmiş gibi yumuşak bir iç çekti, sonra Georgie'nin önünde eğildi. "Lord Cavendish, benim için bir zevk." Sonra bakışları Ahnna'ya takıldı ve şaşkınlıkla genişledi. "Bu bir onurdur, Majesteleri. Ithican kraliyet ailesinin ihtiyaçlarına hizmet etmeyeli uzun yıllar oldu. Bu her zaman bir zevkti, çünkü istekler ulakla gelirdi ve her zaman çok gizli kapaklı olurdu."

"Artık buna gerek yok." Ahnna atından indi. "Ithicana'nın kraliçesi için bir hediye almayı düşünüyorum. Elinizde varsa Maridrinian yakutları." Georgie'nin kendisine attığı sert bakışı hissedebiliyordu ama tepki vermedi.

"Elbette, elbette." Kendisini içeri kadar takip etmelerini işaret etti ve Ahnna'nın gözleri pencerelerdeki ağır parmaklıklara, geniş fuayenin iki yanında duran keskin bıçaklı nöbetçilere takıldı.

Lionel koridoru işaret ederek, "Galeride Maridrina'nın taşlarından yapılmış birkaç parça var," dedi.

"Onun yerine kasaları ziyaret edelim," dedi Virginia. "Bu bir kraliçe için Lionel. Herhangi bir kraliçe değil, aynı zamanda Maridrina kraliçesinin üvey kız kardeşi ve Valcotta prensinin kız kardeşi olan bir kadın. Harendell elinden gelenin en iyisini yapmalı, değil mi?"

Adamın rengi soldu. "Evet, tabii ki. Bu taraftan, ."

Ahnna arkasına baktı ama James henüz onlara katılmamıştı, o da kuyumcuyu takip ederek geniş merdivenlerden yeraltı katına indi. Duvarlar kalın taştandı, Valcottan cam lambalar her adımda bir yanıyordu ve ayaklarının altındaki halı o kadar kalındı ki botları neredeyse hiç ses çıkarmıyordu. İki muhafızın çevrelediği ağır bir çelik kapıya yaklaştılar, muhafızlar kenara çekilerek Lionel'in bir tür mekanizmayla oynamasına izin verdiler.

Ama ağır bir kilidin açılmasının *gürültüsü* değil.

İçeri adım attılar ve Ahnna'nın kalbi, değerli taş türünü ve bölgesini gösteren etiketlerle işaretlenmiş uzun dolapların yanı sıra odanın en ucunda tavandan tabana istiflenmiş altın külçeleri görünce tekledi. Harendeliler'in Ithicana'da bulunabileceğine inandıkları şeyin bunlar olması ironisi gözünden kaçmamıştı.

Odanın ortasında tamamlanmış parçalarla dolu bir camekân uzanıyordu. Taçlar, kolyeler ve yüzükler, hepsi inanılmaz işçilik ve her biri bir kralın fidesine mal olacak büyüklükte mücevherler taşıyordu.

Lionel külçenin önünde duran, ağır meşeden yapılmış ve etrafı döşemeli sandalyelerle çevrili masayı işaret etti. Ahnna ve Virginia oturmuş, Georgie ise Virginia'nın sandalyesinin arkasında ayakta duruyordu.

Lionel, "Şans eseri elimizde çok sayıda Maridrin yakutu var," dedi. "Bir ya da iki yıl önce, Majesteleri Kraliçe Alexandra bize satmak istediği yakutlardan bir seçki getirdi, çünkü kırmızı onun tercih ettiği bir renk değil."

Ahnna gözlerini kırıştırdı, adamın alışverişı gizlemek için hiçbir çaba göstermemesine şaşırmişti; bunun Alexandra'nın gizlilik istemediği anlamına geldiğini varsaymak zorundaydı. Burada bulunmasının nedeni bu olmasa da, içini bir hayal kırıklığı seli doldurdu; görünüşe göre elindeki tek koz koz olmayabilirdi. Ya da en azından bu kısmı için. C.F. bir gizem olarak kaldı.

"Benim de öyle," dedi Virginia, hizmetkârın getirdiği bir kadeh köpüklü şarabı kabul ederken. "Kırmızının her zaman erkeksi bir renk olduğuna inanmışımdır."

Ahnna bunu söylediği için kendini aptal gibi hissederek, "Lara başkalarının erkeksi bulabileceği pek çok uğraştan yana," diye cevap verdi. Ama Virginia gülümseyip başını ekledi: "Ve tabii ki o bir Veliant. Yakut onların taşıdır."

"Kan kırmızısı olanlardan, eminim." Virginia şarabından bir yudum aldı. "O zaman bize elindekileri göster Lionel."

Kuyumcu bir kutunun kilidini açtı, sonra yakut ve elmastan yapılmış, takanın omuzlarına kadar uzanan bir çift küpe getirdi. Ahnna daha küpeleri eline , Virginia küpelerin uzatılmasını işaret etti, parmakları mücevherlerin üzerinde gezinirken gözleri Ahnna'nın omzunun ötesine sabitlenmişti. "Hayır," diye açıkladı. "Bunlar bir erkeğin metresine aldığı mücevherler. Onları bir kenara koy ve başka bir şey getir."

Ardından altın ve yakuttan yapılmış, çiçek gibi görünen zarif bir taç geldi. Virginia parmak uçlarını üzerinde gezdirdikten sonra ekşiyerek, "Hayır," dedi. "Lionel, Gerçekten. Lara'nın itibarını düşünün ve ona uygun bir şey seçin."

Adam tereddüt etti, sonra çantaya değil dolaplardan birine geri döndü. Kilidi açarak kadife kaplı bir nesne çıkardı ve masaya geri getirdi. "Veliant haremine gösterilmek üzere tasarlandı," dedi. "Ama sonra..."

Kadifeyi açtığında Ahnna'nın nefesi kesildi ve neredeyse bir inç kalınlığında, birbirine yakın yakutlardan oluşan bir gerdanlık ortaya çıktı. Virginia parmaklarını gerdanlığın üzerinde gezdirdikten sonra, "Georgie, tam olarak hangi renkteler?" diye sordu.

"Kıpkırmızı," diye cevap verdi. "Taze kan gibi." "Mükemmel."

"İzninizle leydim?" Lionel sordu. Ahnna'nın başını sallaması üzerine gerdanlığı boğazına geçirdi. Bir ayna alıp yukarı kaldırdı ve Ahnna'nın midesi kasıldı, çünkü sanki boğazı kesilmiş gibi görünüyordu.

"Sessizliğinden mükemmel olduğunu anlayabiliyorum," dedi Virginia. "Elbette kabul edecektir."

"Ne kadar?" Ahnna gerdanlığı çıkarmak için kopçayla oynadı ama Lionel'in çevik parmakları sayesinde kopçayı çözdü. Gerdanlığı kadifenin üzerine koyduktan sonra yan masaya gidip bir rakam yazdı, kâğıdı katladı ve Ahnna'ya uzattı.

Ahnna miktara baktı ve neredeyse . "Belki de bir şey
-."

"İşte bu, Ahnna," diye araya girdi Virginia. "Elbette, eğer paran yoksa, sana borç verebilirim."

Bu *lanet* bir *testti*.

Öfke Ahnna'nın göğsünü doldurdu ama gülümsedi. "Gerek yok. Hesaplarım bunu karşılayacaktır."

Gerdanlık Aren'in onun için açtığı hesabı tamamen boşaltacaktı ama bunun bir önemi yoktu. Parçayı satıp maliyetini karşılayabilirdi ve asıl değeri gönderdiği mesajdaydı. Lara'dan başka kimsenin anlayacağına güvenmediği bir mesaj, *bir uyarı*. Ahnna Lionel'a gülümseyerek, "Sanırım bunun Northwatch'a gönderilmesini ayarlayabilirsin?" dedi. Lionel başını sallayınca ekledi: "Bana küçük bir iyilik yapıp yanında bir şişe de Maridrin şarabı göndermeyi ihmal etmezsen sevinirim. Kesinlikle Maridrinian olmalı."

"Bu küçük bir iyilik değil," dedi Virginia. "Kaliteli hiç kimse böyle bir şey yapmaz. Şarapları berbat."

Ahnna, "Biliyorum," dedi ve Lionel'in kâtibinin kendisine uzattığı bir kâğıt parçasını imzaladı. "Ama Lara bu özel zevke çok aşına."

40

JAMES

"ÜÇÜNÜZ YANIMDASINIZ," dedi James adamlarına, şehir muhafızlarını birinin partiyi takip ettiği konusunda uyarmıştı. "Geri kalanınız kuyumcunun dışında nöbet tutsun. Lord Cavendish'e söyleyin, ben dönene kadar iki kadının da şehirden ayrılmasına izin vermesin."

"Evet, efendim."

Kalacak olanlara bir kez başını sallayan James, Maven'ı tırısı kaldırdı ve askerleri onu takip ederek şehir kapılarından çıktı.

Hava yoğun ve iğrençti ve James dikkatini etraflarındaki ormana odaklamadan önce kararan gökyüzüne temkinli bir bakış attı. Hava değişiyordu ve potansiyel suikastçılar bir yana, fırtına geçene kadar Abertford'da kalmak akıllıca olacaktı, bu gece kalmak anlamına gelse bile.

Dağıldılar, ağaçların arasında ilerleyip hareket aradılar. Ormanda olmaması gereken birinin izini arıyorlardı.

Sonra çalıların arasından bir at gördü, kahverengi postu neredeyse mükemmel bir şekilde kamufle edilmişti. "İşte," dedi usulca ve askerleri hayvanı gördüklerinde başlarıyla onayladılar. Eyerdeki genç adam yolu izliyordu ama James onun kızıl saçlarını fark etti. Kemerindeki uzun bıçağı. Sırtındaki sadaktaki okların yivleri. James bunlarla savaşmıştı

Hayatının çoğunda piçler vardı ve onları gördüğünde tanımadıysa lanet olsun.
Amaridian.

James askerlerine alçak bir sesle, "Onu canlı yakalamaya çalışın," dedi.
"Onu sorgulamak istiyorum."

Adamlar anlaşıldığına dair işaret verdiler ve Amaridian'a arkadan yaklaşıırken yayıldılar. Yumuşak toprak atların adımlarını susturuyordu ama ağaçlarda yaşayan tüm kuşlar ve yaratıklar sessizliğe gömülmüştü.

İzliyordum.

Sinsice yaklaştılar ve James adamı kılıçla öldürme riskini almak istemediği için bıçağını dikkatlice kınından çıkardı.

Daha yakın.

Çatlak!

Bir atın toynaklarının altında çatırdayan bir dalın sesiyle Amaridli sarsıldı ve ne kadar yakın olduklarını görünce panik içinde gözleri büyüdü. Topuklarını sıkı ama James çoktan hareket etmişti.

Maven hızlanarak ağaçların arasından geçip, sanki hayatı buna bağılıymış gibi at süren adamın peşine düştü. Doğrusunu söylemek gerekirse, öyleydi de.

"Hiç sanmıyorum," diye tısladı James, bir dal tarafından koparılmamak için kısırağının boynuna eğilerek.

Askerleri eşit hızda at sürüyor, alçakta duruyor, biri taşıdığı yayı kaldırıyordu.

"Atı vurun!" James bağırdı ve oklar art arda fırladı, hepsi de dörtnala giden hayvan yerine ağaçlara isabet etti.

Yola ulaştılar ama Amaridli yola inmek yerine uzak taraftaki çalılıklara daldı. Hayatta kalmasının gizlenmesine bağlı olduğunu akıllıca anlamıştı.

Ama James ve adamlarının daha hızlı binekleri vardı.

Çevresinden, askerlerinden birinin ilerlediğini ve sonra aniden adamın havada uçtuğunu ve bineğinin yere düştüğünü gördü.

"Tuzak!" James bağırarak Maven'ı yukarı çekti. Ama artık çok geçti.

Amaridliler ellerinde silahlarla çalıların altında saklandıkları yerden fırladılar. Uuşan oklar diğeri iki adamına isabet etti, bir tanesi James'in yüzünü kıl payı sıyırdı.

Savaşmak için çok fazla. Hem de çok fazla.

"Kraliçe seninle konuşmak istiyor, piç kurusu," dedi içlerinden biri, James'e doğru ilerlerken uzun bir kılıç kaldırarak.

Bum!

James'in gözleri gökyüzüne, şimdi güneşi engelleyen gece yarısı bulutlarına . Ve kısırağını döndürerek fırtınaya doğru dörtünale koştı.

Değiş tokuştan sonra kasanın baskıcı sınırlarından kaçmak zorunda kalan Ahnna, muhafızları ve peşindeki birkaç askerle birlikte binayı terk etti. " nerede?" diye sordu, James'i hiçbir yerde göremeyince. görüş, onu dolduran tedirginlik.

Adamlardan biri, "Bizi takip edeni aramak için bir bölük aldık leydim," diye cevap verdi. "Az önce yola çıktılar."

Tepesinde bulutlar toplanmıştı ve bir rüzgâr Ahnna'nın saçlarını arkasından savurdu. Havada bir yük hissedebiliyordu. Yaklaşan fırtınadan, evet, ama aynı zamanda başka bir şeyden. "Ne kadar büyük bir şirket?"

"Üç adam, Majesteleri. Casusları kaçırmak için yeterli."

Çenesi gerildi, daha fazlasını almadığını biliyordu çünkü onların kendisiyle ve Virginia'yla kalmasını istemişti.

Ahnna, seyislerden birinden Dippy'nin dizginlerini alarak atına bindi ve askerlerin itirazlarına aldırmadan caddeden kapıya doğru ilerledi. Rüzgâr yükselmeye devam ediyor, saçlarını savuruyor ve eteklerini yırtıyordu; vatandaşların hepsi gökyüzüne kaşlarını çatmış, uçup gidebilecek her şeyi içlerine çekiyorlardı.

Kapılara ulaştığında, nöbet tutan askerlerden biri, "İçeriye girmelisiniz leydim. Bu fırtına şiddetli yağmur ve daha kötüsünü getirecek,

sözümü unutma."

Yağmurun kokusunu alabiliyordu. Şimşegin ve şiddetin kokusunu tıpkı bir tayfunda aldığı gibi alıyordu ama bir şekilde farklıydı. Bir şekilde daha kötü.

Bir elini Dippy'nin boynuna dayayarak, "Ne kadar zaman önce yola çıktı?" diye sordu. Atı fırtınayı ve Ahnna'nın tedirginliğini hissederek yeri eşeliyordu ve bunun onda kaçma isteği uyandırdığını biliyordu.

"Fazla uzun sürmez leydim." Adam gözlerini kısarak yola baktı. "Fırtınadan kaçmak için geri gelecekler. Rüzgâr burada çok kötü olmayacak ama Sıradağlar'ın tepesinde çok daha farklı bir hikâye olabilir."

Ahnna bunu ona söyleyebilirdi, çünkü doğuda gökyüzünün karanlığını görmüştü.

"Leydi Ahnna!"

Başını çevirdiğinde Georgie'nin yüzünde hoşnutsuzluk ifadesiyle yolda ilerlediğini gördü.

"Peşlerinden adam göndermelisiniz," dedi kapı nöbetçisine. "Çok uzun zamandır yoklar."

"Saygısızlık etmek istemem ama leydim, bardağın yarısını bile devirmedim. Bunlar deneyimli adamlar."

Ahnna onun sözlerini zar zor duydu, gözleri yolda dörtnala kendilerine doğru gelen binicisiz attaydı.

Bir üzengiden çok ölü bir asker sarkıyor.

Ahnna topuklarını sıktı ve Dippy dörtnala yola fırladı, arkasından protesto çığlıkları geliyordu. Ama Ahnna'nın umurunda değildi. Karşıdan gelen atın yanından geçerken askerin göğsünden fırlayan iki oku gördü.

Saldırıya uğramışlardı. James saldırıya uğramıştı.

Dippy'nin boynuna düz bir şekilde uzanarak, bıçaklarından birini alabilmek için iğdişin başını tutmasına izin verdi. Bir savaşta pek işe yaramayacaktı ama bir dövüşte eli boş gitmekten daha iyiydi.

Birkaç dakika içinde çatışmanın yolu kestiği yeri gördü, toprak ve çalılar parçalanmıştı ve izi takip etti, küçük bir açıklığa ulaşip yerde hareketsiz formlar gördüğünde göğsü sıkıştı.

"James!" diye bağırdı, Dippy'nin sırtından atladı ve ilk figüre doğru koştu. Bir askerdı. Diğer de öyleydi. James görünürde yoktu. Ama yer, doğuya doğru ilerleyen ve hızla yenileri eklenen toynak izleriyle parçalanmıştı.

Doğudan fırtınaya doğru.

Ölü askerin yayını ve sadağını kaptığı gibi Dippy'nin sırtına atladı ve peşlerinden gitti.

Muhtemelen ondan sadece birkaç dakika ilerideydiler ama bu süre içinde çok şey olabilirdi. Tek gereken omuzlarının arasına iyi yerleştirilmiş bir oktu ve her şey bitmişti.

Ama Ahnna yenilgiyi kabul etme konusunda hiçbir zaman iyi olmamıştı.

Arazi ağaçların arasından yukarı doğru eğimliydi, zemin engebeliydi ve Ahnna Dippy'nin ayağını basacağı yeri seçmesine izin verdi. İleride, yaralı bir atın yanında duran bir asker gördü, adam küfrediyordu. Kızıl saçları ve elindeki kendine özgü bıçağı onun Amaridli olduğunu gösteriyordu ve Ahnna bir ok yerleştirerek nişan aldı uçuşmasına izin verdi.

Boynuna saplandı ama vücudu yere çarpmadan önce onu geçmişti.

Gittikçe daha yükseğe tırmandı ve sonra atı tepenin zirvesinde patladı ve önünde geniş açık arazi vardı.

The Ranges.

Kara bulutlar gökyüzünü örtüyordu ama uzakta, tanıdık tek bir formun peşindeki bir düzine atlı figürü görebiliyordu.

Öfke korkusunu bastırdı ve Ahnna atının boynuna doğru eğilerek, "Yakalayın onları," diye hırladı.

Sanki onun isteğini biliyormuş gibi, Dippy'nin adımları uzadı ve uçtu.

Bum!

Diğer atların peşinden koşarken fırtınanın gürültüsü toynaklarının sesini bastırıyordu, her parçası onları yakalamak istiyordu. Onları geçmek için ve Ahnna altındaki atın, onu hangi yarışa sokarsa soksun kazanacağını biliyordu.

Rüzgâr saçlarını savurdu ve eteklerini yırttı ama Ahnna fırtınayı görmezden geldi, gözleri James'i sırtından vurmaya çalışan adamların üzerindeydi.

Dippy yaklaştı, Amaridli bineklerin hepsinden çok daha hızlıydı ve sadağından bir ok çekerek Ahnna dizginleri bıraktı ve dik oturdu. Hayatını savrulan bir gemi güvertesinden ok atarak geçirmişti. Rüzgârla, yağmurla ve daha kötüsüyle savaşırken iyi bir yayla Ahnna asla ıskalamazdı.

Fırtınanın bir nefes almasını bekledikten sonra oku serbest bıraktı.

Ok havada süzüldü ve arkadaki adamın omurgasına saplandı, adamın acı ığılıkları fırtına yüzünden boğuklaştı. Bineğinin sırtından yuvarlandı ve ok isabet etmemiş olsa bile ölümünü garantileyecek şekilde yere düştü.

Ahnna ilerlemeye devam etti, Dippy her adımda gruba yetişiyordu. Ama Maven zayıflıyordu. Kısrağın kalçalarından kan akıyordu, ve Amaridianlar zemin kazanıyordu.

Ahnna bir tane daha vurdu. Sonra bir tane daha.

Dippy adımlarını kaybetmeden bedenlerinin üzerinden atladı.

İri yarı bir adama nişan alan Ahnna, tam atı tökezlerken kendini bıraktı. Bu onu yana kaydırđı ve ok koluna isabet etti.

Acı içinde kükredi ve son okunun yüzüne isabet için tam zamanında geriye baktı.

Ama arkadaşları duymuştu.

Kafalarını çevirip baktılar ve ikisi kovalamacayı bırakıp onu karşılamak için atlarını başladı.

James omzunun üzerinden bakmak için o anı seçti. Yüzünü dehşet kapladı ve sonra elinde kılıçla Maven'ın etrafında dönmeye başladı.

Adamın daha sonra ne yaptığını Ahnna bilmiyordu çünkü dikkati elinde kılıcıyla dörtnala kendisine doğru gelen adama kaymıştı.

Küçük kılıcı uzun ve ince kılıç karşısında pek başarılı olamazdı, özellikle de kılıcı nasıl kullanacağını biliyormuş gibi tuttuğu düşünöldüğünde.

Bu da onun yaklaşmasına izin veremeyeceği anlamına geliyordu.

Bıçağını ucundan tutacak şekilde çeviren Ahnna derin bir nefes aldı ve fırlattı. Bıçak ters dönerek adamı omzundan vurdu. Adam kılıcını bırakıp yanından uçarak geçti ama Ahnna'nın gözleri ikinci adamdaydı. Eteklerini yolundan çekecek şekilde yukarı kaldıran Ahnna, son anda sola dönerek doğruca adamın üzerine atını sürdü.

Vuruşunu ayarlamaya çalıştı ama kadın çoktan kendini ona doğru atmaya başlamıştı.

Ahnna onu belinden yakaladı, momentumu ikisini de atın sırtından indirirken bile omuzları çığlık atıyordu.

Yere çarptılar ve yuvarlandılar. Yuvarlanmaları kız üstteyken durdu ve Ahnna alnını adamın burnuna çarptı. Adam çığlık atarken Ahnna ayağa kalktı ve botunun topuğunu adamın boğazına sertçe indirdi ve çığlıklar kesildi.

Titriyordu.

Hayır... *Yer* sallanıyordu.

Ahnna başını kaldırdığında James'in ona doğru geldiğini gördü, ağzı açık bir şekilde ona bir şeyler haykırıyordu ama gök gürültüsünden duyamıyordu.

O zaman anladı. Gök gürültüsü değil. Büyük bir sığır sürüsü doğrudan onlara doğru koşuyordu.

Dippy etrafında dönmüş ve Maven'ın yanında dörtmala koşuyordu. James onun dizginlerini yakalayarak yanında durması için çekti. "Atla!"

İkinci kez söylenmesine gerek yoktu.

Dippy kışını eyere vurduğunda koşuyordu ve şimdi onu korkunun yönlendirdiğini biliyordu. Çünkü etraflarında sığırlar vardı.

James toynakların ve fırtınanın kulakları sağır eden arasında, "Kafasını verin," diye bağırdı. "Onlarla birlikte koş!"

Bum!

İzdihamla birlikte kaçmaktan başka çare yoktu. Amaridliler de aynı şeyi yapıyordu, kendi hayatları için savaşırken onu ve James'i öldürmeye çalışmakla ilgili tüm ilgileri unutulmuştu.

Ahnna omzunun üzerinden baktı, daire çizen bulutların bir huni şeklini almasını izlerken kalbi sıkıştı. Denizde gördüğü su hortumları gibiydi ama daha büyüktü. Çok daha büyük.

Ve sonra toprağa dokundu.

Hortum daha önce hiç görmediği bir şiddetle toprağı yırttı, etrafından taş ve toprak fırladı. Ama sürü yolundan sapmak yerine ilerlemeye devam etti, hortum her geçen saniye daha da güçleniyordu.

İçini korku kapladı, çünkü sığırların akışından kurtulamıyordu. James de kurtulmaya çalışırken aynı mücadeleyi verdi ama dehşete düşmüş hayvanlar çok yaklaşmıştı.

Rüzgâr sağır ediciydi, enkaz parçaları yüzünü kesiyordu ama daha kötüsü de vardı.

"Ahnna!"

James'in sesi rüzgârın ve dehşete düşmüş hayvanların çığlıklarının arasından güçlkle ona ulaşıyordu ama James'in işaret ettiği yeri gördü. Çatısı çoktan çökmüş, terk edilmiş bir taş ev. Sığırlar etrafından ayrılmıştı ama o atını düz bir şekilde sürmeye devam etti, James onu dizginlerken Maven neredeyse onlarla çarpışıyordu.

"!" diye bağırdı. "Mahzene!" "Atlar!"

"Bırakın onları!"

Ama yapamadı. Yapamazdı.

Onun tereddüt ettiğini gören James uzandı ve onu kenara çekti. Kadın atını kendilerine doğru gelen canavara bırakmak istemeyerek onunla mücadele etti ama James her iki bineği de kalçalarından tokatladı ve izdihama yeniden katıldılar.

Ahnna arkalarından bakakaldı ama James onun elinden tutarak çürüyen ahşapların arasına sürükledi. "Yardım edin!" diye bağırdı. "Mahzene girmemiz gerek!"

Korku her şeyi ele geçirdi ve Ahnna bir tahta parçasını kopardı, hortum hızla yaklaşırken bile gözleri yerdeki delik olan kurtuluşa sabitlenmişti. Keresteler çökmüş kayaya sıkışmıştı ve Ahnna onları sürükleyerek yoldan çekerken çığlık attı, James de aynısını yapıyordu. Aşağıya sığacak kadar yer açmaya çalışıyordu.

Sadece bir ışın kalmıştı.

"Kaldır!" James bağırdı ve Ahnna tüm gücüyle hamle yaptı, tahta parçalandı ve kırıldı, kaya ve tahta parçaları ve Tanrı bilir ne derisine çarparken yeterli boşluk için birkaç santim hareket etti.

Kasırğa buradaydı.

James onu açıklığa doğru itti. Ahnna düştü, molozların üzerine sertçe indi, James yanına düştüğünde içgüdüğü onu yoldan çekmesini sağladı. Siyahlık ve gürültü etrafını sarmıştı, James'in kolları onu sarana kadar bir boşlukta duruyormuş gibi hissediyordu. Onu duvara doğru itti, hortum üzerlerinde kükrerken vücudu onunkini korudu, enkaz mahzenin etrafına savruldu. Ahnna'nın kulakları patladı, yüzünü James'in göğsüne bastırırken basınç dayanılmazdı, fırtına onu koparmaya çalışmasın diye ona yapıştı.

Ve sonra bitti.

Kasırga geldiğı gibi hızla uzaklaştı ve arkasında onların hırıltılı nefesleri ve karanlıktan başka bir şey bırakmadı.

Ahnna onu bırakmadı, avuçlarından koparılacağı korkusu hâlâ damarlarını dolduruyordu. Her nefes alışında sabun ve sedir kokusu geliyordu, kulakları artık kalbinin hızlı çarpışıyla dolmuştu.

"İyi misin?"

James'in sesi karanlığı yardı, sert göğsü ondan uzaklaştı, ancak parmakları kollarını sıkıca kavramaya devam etti.

"Ben iyiyim." Tozun üzerinde öksürdü. "Atlar..."

"Muhtemelen kendileri iyi. Biniciler olmadan daha iyi iş çıkarıyorlar. Sanırım içgüdülerini bozuyoruz." bıraktı, ellerinin yokluğu karanlığın içinde yalnız hissetmesine neden oldu. "Maven Verwyrd'e geri dönecek ve Dippy de onu takip edecek. Şansımız varsa fırtına Amaridlilerin icabına bakmıştır."

"Kasırga gitti mi? Bir başkası gelecek mi?" Bu fırtınaların doğasını anlayamamaktan nefret ediyordu.

"Gitti, evet. Ama birden fazla olması alışılmadık bir durum değil." Adamın ayağı kalktığını duydu. "Ben bir bakayım."

James mahzende tökezleyerek ilerlerken Ahnna ayağı kalktı ve onu takip etti, derin olmasa da şakağındaki küçük bir yaradan yüzüne kan damladığını hissetti. James'e çarptı, karanlıkta hiçbir şey görünmüyordu.

"Aıklığın üzerinde enkaz var," dedi. "Seni kaldırırsam, temizlemeye çalışabilir misin?"

"Evet." Gözlerini kısarak , ahşapların arasından geçmeye birkaç ışık parçasını seçebiliyordu.

"Ellerimi sana koymam gerekecek."

Karanlıkla gizlenen Ahnna gülümsemesine izin verdi. "Northwatch'ın altındaki mağarada daha önce de bu pozisyonda bulunmuştuk James. Ellerini üzerime koymakta tereddüt etmemiştin."

"Kim olduğunu bilmiyordum."

"Beni tanımanın bana dokunmayı kolaylaştırması gerekmez mi?"

Bir nefes çekti, nefesinin sıcaklığı yanağını okşadı. "İşte sorun da burada yatıyor."

Yanlış duyduğundan emin bir şekilde gözlerini kırıştırdı ama James çoktan önünde diz çökmüştü. "Omuzlarıma. Ellerini yukarıda tut ki kafanı tavana çarpmayayım."

Ahnna onun arkasında dönerek ellerini geniş omuzlarına koydu, sonra bacağını bir bacağının üzerine kaldırdı. Adamın eli kalçasını kavradı ve içinden bir sıcaklık geçti.

Aptal, diye sessizce kendini uyardı. Kapana kısıldın ve tek düşünebildiğin birlikte kapana kısıldığın adam.

Diğer bacağını yerine kaldırdı, adam kalçalarını sıkıca kavrarken dişleri alt dudağını yakaladı.

"Kolunu kaldır."

Adam yavaşça ayağa kalkarken sağ elini havaya kaldırdı, ağırlığı onu en ufak bir şekilde rahatsız etmiyordu. Parmak uçları enkaza çarptı. "Açıklığı hissedebiliyorum."

"Onu engelleyen şeyi kaldırabilir misin?"

Eldiven giydiğine sevinen Ahnna enkazı kazdı, toprak ve kaya parçaları aşağı düşerken gözlerini kapattı. "Özür dilerim."

" değil."

Enkazı yeterince temizlemeyi başardığında ışık içeri aktı ve açıklık boyunca uzanan ışını görmesini sağladı. Onu itmek hiçbir işe yaramadı, bu yüzden "Hazır ol. Bunu kaldırmaya çalışacağım." Bacaklarını adamın kollarının altından geçirerek ayak parmaklarını adamın sırtına geçirdi ve adamın parmaklarının dizlerinin üzerinde sıkıştığını hissetti. Çabayla homurdanan Ahnna

tüm gücüyle salladı, vücudu titriyordu. Ama kiriş hareket etmedi. Küfürler mırıldanarak kirişe tutundu ve kendini yukarı çekerek inciklerini James'in omuzlarında dengeledi.

Acımış olmalı ama tek söylediği "Görebiliyor musun?" oldu.

Yüzünü bir zamanlar mahzen kapısını tutan kiriş ile taş çerçeve arasındaki açıklığa dayayan Ahnna yukarı baktı ve hemen hırladı: "Lanet olsun!"

"Ne görüyorsun?" James bir kez olsun onun kullandığı dil hakkında yorum yapmadan sordu.

"Duvarlardan biri çökmüş, bu yüzden kirişi aşağıda tutan taş bloklar var. Onu kaldıracabileceğimizi sanmıyorum."

"Kılıcım yanımda. İçini görebilir miyiz?"

"Olabilir. Dön ki farklı bir açıdan bakabileyim."

James döndüğünde kadının kanı dondu. "Onu kesemeyiz," dedi. "Onu hareket ettiremeyiz bile çünkü diğer duvarı ayakta tutan tek şey o. Açıklığı tamamen gömeceğiz."

"Sıkışarak geçebilir misin?"

"Ben o kadar küçük değilim," diye mırıldandı. "Kahretsin."

"Gelip bizi bulmalarını beklememiz gerekecek," dedi James. "Aşağı tırman."

Ahnna onun sırtından aşağı kaydı ve dengesini yeniden sağlamak için gerekenden daha uzun süre ona tutundu. James başını kaldırmış içinde bulundukları duruma bakıyordu. James'in üstü başı toz ve toprak içindeydi ve Ahnna James'in saçındaki parçaları fırçalama isteğiyle savaştı. "Fırtınanın büyüklüğü göz önüne alındığında biraz zaman alabilir ama burada olduğumuzu biliyorlar. Gelip bizi bulacaklar."

"Ya yapmazlarsa?"

"Ahnna, sen bir prensessin. Kaos ne olursa olsun, onlar-" Bakışları ona sabitlenince konuşmayı kesti. "Yaralanmışsın."

"Önemli bir şey değil."

Ama James'in onun bahanelerine tahammülü yoktu. Onu bir ışık huzmesinin içine çekerek kolalı beyaz bir mendil çıkardı ve kesiğe dokunarak kanı temizledi. "O kadar derin değil," dedi usulca.

"Sana söylemiştim."

Bu son olmalıydı. Geri adım attığı an, kızın sadece küçük bir hasar aldığından emindi, edep yine en büyük endişesi haline geldi. Ama James hareket etmedi.

O da bilmiyordu.

"Tanıdığım hiçbir kadına benzemiyorsun Ahnna Kertell," dedi adam, nedenini bilmese de bu his ona çok tanıdık geliyordu. "Vahşi, saygısız ve cesur."

"Çünkü ben bir hanımefendi değilim." Kalbi küt küt atıyor, damarlarında kan dolaşıyordu. "Yine de değişmeye çalışıyorum. Gerçekten öyleyim."

"Olduğundan başka bir şeye dönüşmen en büyük trajedi olurdu." James yutkunurken boğazı düğümlendi. "Ve yine de kimse seni değiştirmeye çalışırken benden daha fazla suç ortağı olmadı."

"Neden?" Kendisiyle ilgili her şeyin yanlış olduğunu düşündüğüne o kadar ikna olmuştu ki, kalbini kanatan soruyu sordu.

"Çünkü kardeşim için mükemmel bir kadın olursan, benim için mükemmel bir kadın olmaktan çıkarsın." Kehribar rengi gözleri güneş ışığı vurdukça yanıyor, sözleri kadar ruhunu da yakıyordu. "Ve belki o zaman uyanık olduğum her an senin yanında olma zorunluluğundan ve her gece rüyalarım girmeden uyuyabilirim."

Mantık, görev ve kaçınılmaz *lanet olası sonuçlar* bu işten geri çekilmesini gerektirmeliydi. Olduğundan daha büyük bir sorun haline gelmeden bu işi kapatmalıydı. Yine de Ahnna'nın kafasındaki tek düşünce, sonsuz gibi görünen bir zamandan beri ilk kez birinin onu olduğu gibi istemesiydi ve onu isteyen kişi, hayattan daha çok arzuladığı adamdı.

önünü tuttu ve binlerce uyarı *bunu yapma* diye bağırırken bile onu daha yakına çekti. "O zaman değişmek istemiyorum." Sanki kadının sözleri adamın

kendini kontrol etmesini sağlayan son lifleri de kesmişti, çünkü bir sonraki anda adamın dudakları kadının , sanki haftalardır aç kalmış ve şimdi bir ziyafetin önünde oturuyormuş gibi onu öpüyordu. Çürütecek kadar sertti ama onun yerine

Aklını başına getiren acı, içinde dibi olmayan bir arzu kuyusu açtı.

Ahnna kollarını adamın boynuna doladı, parmaklarını adamın saçlarına gömdü ve böylece onu daha da yakınına çekebildi. Böylece her santimi adamın vücuduna, kıvrımları sert kaslarına yaslanmıştı. Adam inledi, sonra dilini kızın ağzına soktu, bu his kızın sırtını kamburlaştırdı. Ceketlerinin düğmelerini pençelemesine neden oldu, tenini kendi tenine karşı hissetme ihtiyacı, yüzeyin tehlikeli bir şekilde altında olduğunda nefes alma ihtiyacı gibi.

Ellerini Ahnna'nın kışından çekerek giysiyi yırttı ve bir kenara fırlattı, gömleği de onu takip etti. Yukarıdaki açıklıktan süzülen ışık huzmeleri çıplak gövdesini aydınlatıyor, onu görmek Ahnna'yı neredeyse dizlerinin üzerine çökertiyordu. Adamın her santimi sert kaslardan oluşuyordu; bir omzunda olduğunu fark etmediği bir dövme ve kaburgaları boyunca uzanan uzun, soluk bir yara izi vardı. Giysilerin nezaketinden yoksun olan adam iri görünüyordu, Ahnna'yı kendine doğru çekip ağzıyla tekrar dudaklarına yapıştığında Ahnna'nın vücudu ona kıyasla minyon kalıyordu.

Parmaklarını onun teninde gezdirdi, her sert kıvrımı keşfetti, parmaklarına batan adamın sıcaklığını hissetti. Adam ağzından çenesine doğru ilerleyip boğazını ısırırken dudaklarından bir inilti yükseldi. Kulağının lobunu. Dişlerin her baskısı, çekirdeğinden yükselen bir ihtiyaç sarsıntısı gönderdi.

"Seni görmek istiyorum," diye homurdandı öpücükler arasında, elleri kemerini çözerken. "Mükemmel göğüslerini benim için ıslanana kadar emmek ve sonra hatırladığın tek kelime benim adım olana kadar seni becermek istiyorum."

"Zaten öyle," diye nefesini tuttu, her parçası onun her zaman taktığı maskenin gitmesinden, altındaki adamın sonunda onu bir kenara atmasından zevk alıyordu. O gerçekte buydu ve *Tanrım*, onu istiyordu.

James onun bluzunu tuttu ve başının üzerinden çekti. Gözleri altındaki ipek kaşkorse üzerinde sabitlendiğinde dudaklarından bir kızgınlık hırıltısı geçti ve bir sarsıntıyla önden aşağı yırtarak göğüslerini ortaya çıkardı. Serin hava göğüs uçlarına çarptığında göğüs uçları dikleşti, harap olmuş giysi kollarından kayarak ayaklarının dibine düştü.

"O kadar güzel ki," diye fısıldadı, avuçlarını gövdesinde gezdirdi, parmakları boğazına dolanarak onu nazikçe arkasına yasladı, güneş ışığı göğüslerini aydınlattı. Onun merhametine kalmıştı ama vücudu korku yerine vahşi bir güçle titriyordu.

"Öp beni," dedi. "Şimdi."

Vücudu kara kahkahalarla sarsıldı, sonra bir kolunu ona doladı ve kaldırdı. Adamın eli boğazını bırakıp saçlarına uzanırken bile kadın içgüdüsel olarak bacaklarını adamın beline doladı. Saçlarını çekerek omurgasını geriye doğru eğdi ve göğüslerini adamın ağzına doğru açtı.

Adam sol meme ucunu ağzına alırken Ahnna'nın dudaklarından zevk dolu bir nefes koptu ve Ahnna kalçalarını adama doğru salladı, adamın kemerinin tokası klitorisine sürtünerek vücudunu sıvı ateşe çevirdi. Öyle ki kemerini koparmak ve altında kalın siki serbest bırakmak istiyordu. Kendini acımasızca inç inç üzerine batırmak için, çünkü arzusunun doyurulmasının tek yolu buydu.

Diğer göğsüne doğru ilerledi, dişleri göğüs ucunu sıyırdı. Zevkin sarsıntısı onu hıçkırıklara boğdu. Yalvarmasına neden oldu, çünkü çekirdeğinde baskı oluşuyordu ve serbest bırakılmaya ihtiyacı vardı. Ona ihtiyacı vardı.

"Henüz değil, Prenses," diye fısıldadı, onu hafifçe alçalttı, böylece bastırdığı şey onun horozuydu, onu kendisine karşı çalıştırırken, nefesi düzensizleşirken onu amansızca kavradı. "Seni ıslak ve hazır istiyorum."

"Öyleyim," diye nefesini tuttu, adam meme ucunu ısırırken vücudu titriyordu. "Tanrım, sana ihtiyacım var!"

"Göster bana."

Dizlerinin üzerine çökerek onu yere indirdi. Önce botlarından birini, sonra diğerini çıkardı ve parmaklarıyla eteğinin belinden tutarak yavaşça aşağıya doğru çekti, iç çamaşırlarını da beraberinde. Onları bir kenara fırlatarak, her iki dizinin arkasından kavradı, ellerindeki çürükleri öperken tenine ateş gibi dokundu, sonra bacaklarını ayırdı.

Bulutlar açıldıkça güneş ışığı daha da parlaklaşmıştı ve Ahnna'nın vücuduna düşerek onu daha önce hiç maruz kalmadığı bir şekilde ortaya çıkarmıştı. Yine de Ahnna utanmak yerine kalçalarını daha da araladı, gözlerini James'in yüzüne dikmiş ona bakıyordu.

"O kadar mükemmelsin ki," diye fısıldadı, parmağını karnında gezdirdi, sonra sırtını kavislendiren nazık bir vuruşla cinsel organını ayırdı. "Her parçan mükemmel, Ahnna."

Adını söyleyiş şekli Ahnna'yı ürpertti ama sonra parmağı içine kaydı ve aldığı zevkle gözleri yuvalarından fırladı.

"Yeterince ıslak değil," diye mırıldandı, ikinci bir parmağını içine kaydırды ve merkezini okşadı. "Ahnna, bana bak."

Adamın gözleri gölgeliydi ama üçüncü bir parmak daha ekleyip onu çığına çeviren yavaş vuruşlarla vücudunu okşarken kadın da onlarla buluştu.

"Prenses, bir kez olsun size söylediklerimi yapmanızı istiyorum," dedi. "Dinlemenizi istiyorum. Dinleyecek misiniz?"

Başparmağı klitorisine süründü ve Ahnna nefesini tutarak "Evet" dedi.

"Benim için gelmeni istiyorum." Ona doğru eğildi ve onu bir kez öptü. "Parmaklarım içindeyken boşalmanı izlemek istiyorum."

Başparmağı klitorisinin etrafında yavaş daireler çizerken, vücudu sadece onun sözleriyle doruğa yükselirken, kelimelerden aciz bir şekilde başını salladı. Arkasına yaslanıp onunla oynadı, boştaki eliyle kemerini çözüp sikini serbest bırakırken gözleri onu içine çekti. En az geri kalanı kadar büyüktü ve onu parmaklarıyla becerirken elini üzerinde gezdirdi. "Seni içimde istiyorum," diye yalvardı.

Başını salladı, Ahnna'yı daha hızlı okşarken yüzünde karanlık ve acımasız bir ifade vardı. Ahnna onun altında kıvranıyor, serbest kalmanın eşiğinde dururken vücudu geriliyordu.

Sonra doruğa ulaştı.

Zevk onun üzerinde yuvarlanırken, vücudu parmaklarının etrafında kenetlenirken adını haykırdı. Dalga dalga, geriye doğru yığılana kadar, vücudu kemiksiz ve tükenmiş hissediyordu.

Gözleri onunkilerle buluşana kadar.

James onun dizlerini kavradı, sağ elinin parmakları güneş ışığında parlarken başını eğdi, dili onun içine kaydı. Onun tadına baktı. Yüzünü kaldırarak, "İyi kız, Prenses," diye mırıldandı, sonra klitorisini ağzına aldı.

Bu çok fazla olmalıydı, vücudu çoktan tükenmişti. Belki de çok fazlaydı ama bir şekilde tam da istediği şey buydu. Ahnna parmaklarını onun saçlarına gömdü, onu tüketirken kendisine doğru tuttu, sırtına batan taşları ve molozları zar zor hissediyordu. "Seni içimde istiyorum," diye yalvardı. "Lütfen James."

Ona karşı hırladı, şaha kalktı, omuzları güneş tarafından aydınlatıldı. "Bunu mu istiyorsun?"

"Evet," diye nefes nefese ona uzandı. Onu karşısında hissetmeye ihtiyaç duyuyordu. "Bunu istiyorum."

Aletini tutarak ona doğru bastırdı ve Ahnna, aletini içinde hissettikçe inledi, aletin verdiği his onu titretti.

Adam üzerine eğilip onu daha derine çekerken bacaklarını onun etrafına sardı, adam geri çekilip tekrar, bu sefer daha sert bir şekilde iterken iniltisi vücudunu sıvıya çevirdi. Sonra tekrar ve tekrar, vücudunda ikinci bir doruğun gelgiti yükseliyor. "Daha sert," diye fısıldadı, onun her şeyine sahip olmak için çaresizce. "Beni senin yap."

James dondu kaldı ve Ahnna bir anda sözlerinin bir hata olduğunu anladı. Onu birbirleri için ne olduklarının acı gerçeğine geri döndürmüştü.

Ve ne olmadıklarını.

Ondan uzaklaştı. Ondan geri çekildi. Ve yüzündeki ifade, "Ama sen benim değilsin. Asla da olmayacaksın." Ahnna'nın kalbini paramparça etti.

"James..." Kadın ona elini uzattı ama adam sarsılarak uzaklaştı. Bir taş aldı ve "Siktir!" diye bağırırken bodrum duvarına fırlattı.

Ahnna doğrulup dizlerini göğsüne çekerek adamın küçük alanda bir ileri bir geri yürümesini izledi, pantolonu yukarı çekilmişti ama hâlâ sert olan siki kumaşı zorluyordu.

"Aklımı kaçırdım," diye mırıldandı. "Bunu yaptığım için lanet olası aklımı kaybettim."

"yok," dedi, hiç de sorun olmadığını bilmesine rağmen. "Hayır bir-"

"İyi değil," diye bağırdı. "Bu bir hataydı!"

Ahnna irkildi, bacaklarını göğsüne daha sıkı bastırdı, adamın sözleri kalbine bir bıçak gibi saplandı çünkü doğru olduklarını biliyordu.

"Hata yapamam, Ahnna." Hâlâ volta atıyordu, sanki iradesi dışında kafese kapatılmış bir kurt gibiydi. "Ben kralın yarı Kardifyalı piçiyim ve kraliçe tarafından aşağılanıyorum. Sadece babamın ve kardeşlerimin iyi niyeti beni Lestara gibi muamele görmekten alıkoyuyor. Hata yapamam. Mükemmelden daha azı olamam, yoksa her şeyimi kaybederim."

Bunun nasıl bir his olduğunu biliyordu, her şey yerle bir olmasın diye kendini herkesten daha yüksek bir standartta tutma ihtiyacını biliyordu ve bu onun hakkında çok şey açıklıyordu. Onun katı özdenetimini ve kurallara uyma, her şeyi kitabına göre yapma ihtiyacını açıklıyordu.

Dudakları aralandı ama o konuşmadan James, "Daha önce bana kız kardeşimin ve diğerlerinin Lestara'ya nasıl davrandıklarının beni rahatsız edip etmediğini sormuştun." dedi. Volta atmayı bıraktı, bir kalp atışı boyunca ellerini yüzüne bastırdı ve sonra ona bakmak için ellerini bıraktı. "Cevap verirken sana yalan söyledim. Bundan nefret ediyorum. Özellikle ona nasıl davrandıklarından değil, çünkü Lestara bunu hak etti, ama Harendellilerin Cardiff'ten gelen insanlara nasıl davrandıklarından. Harendell yasalarının sivillerin sırf inançları yüzünden Cardifflileri hiçbir sonuç olmaksızın öldürmelerine izin vermesinden." Sesi titriyordu. "Kaç kez masum Cardifflilerin diri diri yakıldığını gördüğümü ve *hiçbir şey* yapmadan öylece durmak zorunda kaldığımı biliyor musun?"

Dudağını ısırdı, çünkü yasaların bu tür şeylere izin verdiğini bilmek ve bunu kendi gözleriyle görmek çok farklı şeylerdi.

James sözünü bitirmemişti ama duyguları her zamanki suskunluğunu bastırmıştı. "Ve nedenini anlamıyorum. Hiçbir zaman anlayamadım." Tekrar volta atmaya başladı. "Çocukken babam amcalarımla vakit geçirmem için beni haftalarca Cardiff'e gönderirdi. Anneme duyduğum saygıdan dolayı onların yöntemlerini öğrenmek için ve Harendell'de astromaniyle ilgili kimsenin korkması için bir neden yok. Yıldızlardaki hikayeler? Falcılık mı? Bitkiler ve mırıldanılan kelimelerden bir şey olmayan iksirler? Korkulacak bir şey değil, yine de kimse gerçek inanca olan inancımı sorgulamasın diye hayatım boyunca bu ziyaretleri bir sır olarak saklamak zorunda kaldım."

James Cardiff'te zaman mı geçirmiş? Sadece annesinin ailesini tanımakla kalmamış, aynı zamanda onlarla haftalarca yaşamış ? *Astromansi* hakkında bir şeyler öğrenmiş miydi? Dudaklarından binlerce soru döküldü ama James'in sesini bastırmamak için onları ısırdı. James denen bu muamma hakkında daha fazla şey öğrenme şansını kaybetmemek için.

"Hiçbir şey yapmadan yaşayamazdım, bu yüzden... Yasaları değiştirmek için çalışıyorum. En azından insanlara işlemedikleri bir suç için kanunsuz adaletten kaçınmaları için mahkemede adil yargılanma hakkı vermek için. Ancak Harendell'i Cardiffliler için güvenli hale getirme umudumun olması için babamın mahkemesindeki konumumu korumam gerekiyor. Ve kardeşimin mahkemesinde."

En kötü ihtimalle bileğine bir tokat yiyeceğini düşünmüştü. Belki de savaşmak için Lowlands'e geri gönderilmek. Risklerin sadece kendisi için yüksek olduğundan o kadar emindi ki. Ne kadar da yanılmıştı ve bencilliği onu hasta hissettiriyordu. "Özür dilerim."

James olduğu yerde durdu, gözlerini ona dikti. Sonra onun önünde diz çöktü ve Ahnna'yı kucağına çekti. "Yapma," dedi. "Üzülme. Üzgün olman için bir neden yok. Bu... bu benim hatam. Senden faydalandım."

Yüzü adamın boğazına gömülmüştü ve gülmesinin tek nedeni ağlamaktan başka çaresinin olmamasıydı. "James, ben bir metre boyunda kaslıyım ve ilk öpücüğümden beri savaşta yetişkin adamları öldürüyorum. Kimse benden faydalanamaz. Eğer hizmetçi olduğumdan endişeleniyorsan, bu düşünciyi aklından çıkarabilirsin. Ben iyiyim."

James, "O zaman neden ağlıyorsun Ahnna?" diyene kadar sessizlik uzadı, tek ses kalbinin sabit gümbürtüsü oldu.

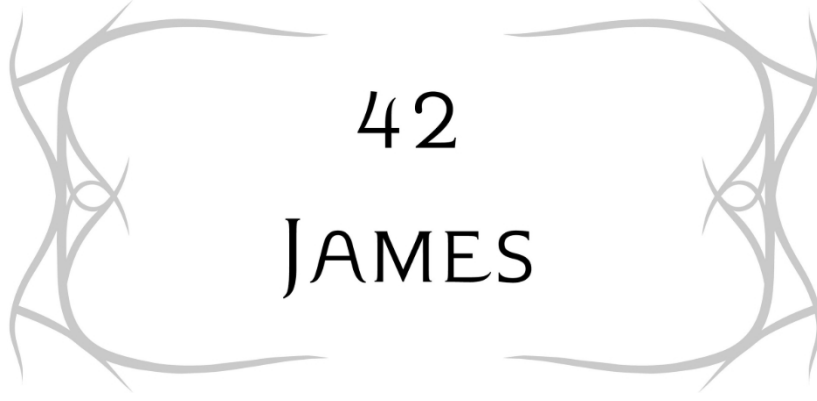
Ahnna seğirdi, ancak o zaman gözyaşlarının yanaklarından süzüldüğünü, nefesinin küçük hıçkırıklarla kesildiğini ve kalbinin şimdiye kadar aldığı tüm yaralardan daha çok acıdığını fark etti. "Çünkü William'la evlenmek istemiyorum. Harendell'in kraliçesi olmak istemiyorum. I..." Sözlerini kesti, asıl istediğinin yanında onunla birlikte tüm bunlardan uzaklaşmak olduğunu itiraf etmek istemiyordu. Siyasetten ve zorunluluklardan uzak, kimsenin onları ayıramayacağı bir hayat kurmak. Kimse onları yargılamayacaktı. Ve bir parçası tamamen yıkılmak istiyordu çünkü sonunda kardeşinin neden

Lara ile kaçmak istemişti. Neden onun için her şeyi terk etmeye razı olduğunu.

Sonunda Lara'yla birlikte Ithicana'da kalıp görevlerini yapmak için ödedikleri bedeli anlamıştı.

"Ithicana'ya dönmemenin sebebi nedir?" James kızın çenesinden tutup yüzünü kaldırarak ona bakmaya zorladı. "Gerçek sebep."

Derin bir nefes aldı ve ardından "Sana güvenebilir miyim?" diye sordu.

42

JAMES

HAYIR DEMELİYDİ.

Çünkü bilmemek daha iyi olurdu. Onun yerine
James, "Yemin ederim." dedi.

Kucağında dimdik oturan Ahnna kesik kesik bir nefes aldı. "Ithicana'nın kasası boş."

Cevap vermedi, çünkü zaten o kadarını anlamıştı ve Virginia hikâyeyi tam olarak doğru anlatmamış olsa da, kız kardeşi çok yaklaşmıştı.

"Diğer ulusların İthikana'nın günahın ötesinde zengin olduğuna inandığını biliyorum," dedi. "Ama bu hiçbir zaman gerçeğin yakınından bile geçmedi. Gerçek şu ki, Fırtına Denizleri'nin ortasında topraktan geçinmek için durmaksızın çalışmak gerekir. Halkım her gün ailelerine yetecek kadar yiyecek getirebilmek için karaya ve fırtınaya karşı savaşa giriyor, bu yüzden de kraliyet, köprünün gelirini diğer uluslardan yiyecek ve malzeme satın almak için kullanıyor ve bunların hepsi de yıllarca hizmet karşılığında halka dağıtılıyor. Herkes bir şekilde hizmet ediyor ve karşılığında da yaşamaya değer bir hayat sürmeleri için gerekenler veriliyor."

Kadının sözlerinin ağırlığı James'in üzerine çökmüştü ama James hiçbir şey söylemedi.

"Maridrinialılar istila ettiklerinde bulduklarını ya Vencia'ya geri götürdüler ya da yok ettiler," diye devam etti Ahnna. "Evler moloz yığınınına döndü, sebze tarlaları tuzla kaplandı ve balıkçı tekneleri ateşe verildi. Ve bu, insanlara verilen zarara değinmeye başlamıyor bile. Pek çok kişi asla telafi edilemeyecek şekilde yaralandı ve artık her gün çalışacak imkânları yok. Bu yüzden köprü bunu sağlamalıdır."

Bunu duymak istemiyordu ama James kendini dinlemeye zorladı.

"Aren kasayı kuruttu," dedi usulca. "Lara'nın taktıkları ve benimle gönderdikleri dışında tüm mücevherleri de dahil olmak üzere neredeyse değerli olan her şeyi sattı. Sarhina yardım edecek durumda değil, çünkü Maridrina'nın durumu daha da kötü ve Zarrah onları desteklemekte zorlanıyor, çünkü birçok Valcottalı eski düşmanlıkların peşini bırakmayı reddediyor. Ama Harendell... Harendell zengin, güçlü ve en eski müttefikimiz. Halkımızı yeniden inşa ederken hayatta tutmaya yetecek kadar ticareti köprüden geçirebilen tek ulus."

Nefes almak acı veriyordu.

James, kendisinin ve Ahnna'nın amaçlarının çeliştiğini, Ithicana'nın Harendell'in altınına ihtiyacı olduğunu biliyordu. Bilmediği şey, eğer onu alamazlarsa halkının açlıktan ölme riskiyle karşı karşıya olduğunu.

"Yine de Ithicana'nın bana burada ne kadar ihtiyacı olsa da Aren wraithroot'u duyunca beni eve döndürmek için Verwyrd'e geldi. Biz de bu yüzden tartışıyorduk."

James, kralın niyetini ne kadar yanlış anladığını fark ederek yüzünü buruşturdu. Herkes Aren Kertell'in kız kardeşine karşı olan duygularını ne kadar da yanlış anlamıştı. Koluyla yüzünü sildi. "Ama geri dönemem. Baban Aren'den göze alamayacağı tavizler talep etmeden olmaz. Bu yüzden sadece kalmakla kalmamalı, Harendell'i *daha fazla* ihracat yapması için teşvik etmeliyim.

Daha fazla ödemek için. Çünkü eğer yapmazsam, halkımı yine hayal kırıklığına uğratmış olacağım." "Yine mi?" diye sordurdu kendine, tüm gerçeği bilmek istiyordu

Gerçi daha önce duydukları midelerini bulandırmıştı.

Ahnna şimdi daha sert ağlıyordu, hıçkırıkları o kadar şiddetliydi ki, ona dokunmaya hakkı olmamasına rağmen içgüdüsel olarak onu daha yakına çekmesini isteyerek ona karşı sarsıldı.

"Silas'ın saldırısının başarılı olması benim hatamdı," diye boğuk bir sesle konuştu. "Suçlanması gereken kişi benim."

"Hayır-" James tartışmaya başladı ama Ahnna onun sözünü kesti.

"Evet. Başından beri Lara'dan şüpheleniyordum," dedi hıçkırıklar arasında. "Diğer Maridrinli soylu kadınlara hiç benzemiyordu. Tepeden tırnağa kaslıydı, eklemelerinde savaştan kalma yaralar vardı ve bir yırtıcı gibi yürüyordu. İçimdeki her içgüdü bana onun tehlikeli olduğunu söylüyordu, ama kendimi başka türlü ikna etmeme izin verdim. Onu neredeyse öldürttükten sonra Aren benimle zar zor konuşur olmuştu. Onu kendime düşman edeceğimden o kadar endişeliydim ki dilimi tuttum ve yerimde durmam gerekirken ona destek verdim. Benim görevim halkımdı ve eğer içgüdülerime güvenip daha derine inebilseydim istilayı durdurabilirdik. Bunun yerine sadece kendimi düşündüm."

Nefes nefese kalmanın eşiğindeydi, yanakları güneş ışığında korkunç derecede solgundu.

"Sakin sezonun sonu yaklaştığında Aren bana her zaman Midwatch'a bir davetiye gönderir. Her zaman birlikte kutlarız. Ama benim için göndermedi. O kadar üzülmüştüm ki kutlama gecesi kör kütük sarhoş olmuştum. O kadar sarhoştum ki Southwatch'taki odamın zemininde sızıp kalmıştım. Beni uyandıran kadar alarm zillerinin ne kadar çaldığını bilmiyorum, hala o kadar sarhoştum ki ayakta zor duruyordum." Yüzündeki yara izine dokunmak için uzandı. "Sonradan öğrendim ki, sarhoşken garnizona nöbet göreviyle uğraşmamalarını söylemişim. Maridrina'yla evli olduğumuzu, bu yüzden onlarla tamamen yatağa girmemiz gerektiğini söylemişim. Onlar da dinlemişler."

Kahretsin.

"Saldırı köprüünün içinden geldi, bu yüzden Southwatch'ın hiçbir savunması bizi kurtaramazdı," diye devam etti. "Ama nöbetçi muhafızlar olsaydı, gafil avlanmazdık. Tüm o şarap fıçılarının açılmasını emretmemiş olsaydım, askerlerim savaşacak kadar ayık olacaktı. Belki, sadece belki, sadece incinmiş duygularımı düşünmemiş olsaydım, Southwatch'ı tutabilir ve Maridrina'ya karşı bir şansımız olabilirdi. Krallığımı kurtaran ben olmalıydım. Bunun yerine, onu lanetleyen ben oldum."

"Maridrinialılar birden fazla yerden saldırdı, hem de sahip olduklarını bilmenize imkân olmayan bilgilerle," dedi, kendi hatası olmayan bir şey için kendini suçlamasından nefret ederek. Harendell'in Maridrina'daki casusları planlar hakkında pek çok şeyi olaydan sonra öğrenmişlerdi. Ithicana'nın hiç şansı yoktu. "Her zamanki korumalarınızın iki katını görevlendirmiş olsaydınız bile onları durduramayabilirdiniz."

Ahnna ağlamayı bırakmıştı, ela gözleri mahzenin karanlık köşesine bakıyordu. "Herkes Lara'dan nefret ettiğime inanıyor. Onu suçladığımı sanıyor. Ama gerçek şu ki, ona baktığımda gördüğüm tek şey benim başarısızlığım. Ve hissettiğim nefret kendim için."

Kadının gözlerindeki gerçeği, suçluluk duygusunun verdiği kederi görebiliyordu ve bu onun kalbini parçaladı çünkü kadının hiçbir suçu yoktu.

"Silas'tan nefret ediyorum," dedi. "Ve Katarina'dan, ona yardım ettiği için. Bu kadar çok insanın yaptıklarının suçunu senin taşıman adil değil."

"Günahlarımın bağışlanmasına ne ihtiyacım var ne de bunu istiyorum." Ona doğru eğildi, teni göğsüne karşı soğuktu. "Sadece Ithicana'ya geri dönerek anlaşmayı bozan kişinin neden ben olamayacağımı anlamamı istiyorum."

"Anlıyorum." Çok iyi anladım.

"Zaten hepsi boşuna olabilir," dedi. "Kardeşim altından bir tahtta otururken senin halkın Ithicana'yı haksız geçiş ücretleri almakla suçluyor ve bu söylentilere ne kadar zayıf olduğumuzu ve Harendell'in servetine ne kadar ihtiyacımız olduğunu itiraf etmeden karşı koyamayız. Aren durumu daha da kötüleştirdiğimi düşünüyor. Belki de yapıyorumdur."

"Bunlar senin gelişinden önceki eski söylentiler," diye mırıldandı James, yine de bir kez daha yükselişe geçtiklerini fark etmişti. Amcası ve ajanlarının tüccarları ticaret için başka yerlere bakmaya zorlamasına bağladığı Ithicana'ya karşı haksız bir öfke. "Onlara sen sebep olmadın."

Paltosunu alıp onun buz gibi bedenine örttü, giyinmesi gerektiğini biliyordu ama kırık kalbini açıkladıktan hemen sonra ondan uzaklaşmak istemiyordu.

Topuklarını ezmek üzere olduğun kırık kalbin, diye fısıldadı vicdanı. Onunla tartışmak mümkün değildi, çünkü planı gerçekleşirse

Ithicana'nın çaresizce ihtiyaç duyduğu tüm ticaret kuzeye, Cardiff'e gidecekti. Onun yüzünden hedefinde başarısız olacaktı ve bu gerçek ruhuna zehir gibi yerleşti. Ama hırslarından vazgeçerse ve babası ile amcası arasındaki anlaşma asla imzalanmazsa, bunun sonucunda kaç Cardiffli daha yanacaktı?

James ne yapacağını bilmiyordu. Zarar vermeyecek bir yol göremiyordu.

Bildiği tek şey, Ahnna'yla yakınlaşarak her şeyi yüz kat daha kötü hale getirdiğiydi. Ahnna'nın itiraflarını dinlerken, onun düşmanı olduğunu anladığı anda, ona sahip olmasına izin verdiğini bilmenin ruhuna zehir gibi gelmesini sağlamıştı. Yapılanları geri alamazdı ama bu bir daha olamazdı. Artık bitmesi gerekiyordu.

"Giyinmemiz gerek," dedi sessizce. "Bizi arıyor olacaklar." Ahnna cevap vermedi ama mekanik bir şekilde giysilerine uzandı.

James bakışlarını kaçırdı ama aslında bundan elli yıl sonra bile gözlerini kapatacak ve onun vücudunun çıplak hatlarını ve kıvrımlarını görecekti. Hâlâ nefesinin fısıltısını duyacak ve ellerini teninde hissedecekti. Şimdi bitebilirdi.

Ama sonsuza dek rüyalarına girecekti.

Gömleğini içine sokan ve kemerini bağlayan James, gece çökerken havanın daha da soğuyacağını bilerek batan güneşe baktı.

"Ateş yakacağım," dedi düşen odun parçalarını toplarken. "Bu bizi bulmalarına yardımcı olur. Ceketimin cebinde bir çakmaktaşı var."

Ahnna yine cevap vermedi ve arkasını döndüğünde onu giyinik ama bir hayvan gibi üzerinden yırttığı kaşkorse ile bakarken buldu. Yaptığı şeyle ilgili daha fazla titreşim zihnini doldurdu ve James ona böyle davrandığı için kendine lanet etti. İçgüdülerinin kontrolü ele geçirmesine izin verdiği için.

Sonra aniden odunun önünde diz çöktü, ipeği altına itti ve çakmaktaşıyla bıçağını çıkardı. "Yandığında kokuyor," dedi, "ama nemli odundan daha kolay yanıyor."

Ahnna onun göstereceğinden çok daha büyük bir ustalıkla ateşi yaktı ve sürekli yanmasını sağladı. Ona ceketini vermek için hamle yaptı ama Ahnna başını salladı. "Sende kalsın. Soğuğa alışkınım."

Gece çöküp hava soğurken küçük ateşin yanında oturdular. Sıradağlar'da avlanan kurtlar uluyor, kulakları çok sayıda ölü sığır olduğundan hiç şüphe duymadığı geçerken çıkardığı sesleri algılıyordu.

Sonra Ahnna, "Bunun bir daha olamayacağını biliyorum ama-" dedi. Nefesini içine çekti. "-ama bir kez olmasına izin verdiğimiz için seni kaybetmek istemiyorum."

Onun yakınında olmak bir bağımlının dolu bir afyon piposunun yanında oturmasına benzerdi ve James bunu biliyordu. Anlaşma imzalanana ve gerçek ortaya çıkana kadar Verwyrd'den ayrılması en akıllıca seçim olacaktı. Ama Ahnna'nın buz gibi parmakları onunkilere kilitletiğinde James, "Hiçbir yere gitmiyorum," dedi.

43

AHNNA

Uyuyakalmış olmalıydı, çünkü Ahnna uyandığında başı James'in omzuna yaslanmıştı.

"Bir şey duydun mu?" diye sordu, Amaridianların onları bulmuş olmasından duyduğu korkuyla. "Bir şey duyduğuma yemin edebilirim."

"kurtlar var." James onun elini bıraktı ve ayağa kalktı. "İzdiham ya da fırtına yüzünden birkaç sığırdan fazlası telef olmuş olmalı ve etle karınlarını doyuruyorlar."

Katliam hakkında düşünecek zamanı yoktu çünkü sesi tekrar duydu. "İşte!"

"James!" diye bir ses. Sonra bir başkası, "Ahnna!" diye bağırdı. "Bunlar William ve Georgie."

Ahnna, James "Geldik!" diye bağırmadan önce kalbinin sonsuza dek sürmesini dilediği bir anın sonunun yasını tutmak için sadece bir kalp atışı geçirdi. Will! Georgie!"

"Onları duyuyorum!"

Botlar yere çarptı, sonra Georgie'nin yüzü tepelerindeydi, aşağıya bakıyordu. Gözleri onun yüzünden James'inkine kaydı ve Ahnna Georgie'nin birlikte olmalarından duyduğu hoşnutsuzluğu hissedebildi. Yine de tek söylediği, "Tanrıya şükür seni bulduk! Yaralandın mı?"

"Biz iyiyiz," dedi Ahnna. "Atları buldunuz mu?"

William, Georgie'nin omzunun üzerinden, "Maven dörtnala Verwyrd'e geldi, senin iğdiş de peşindeydi," dedi. "Yaralanmasından bir şeylerin ters gittiğini anladık. Bir arama ekibi gönderdik ve Georgie ile yollarımız kesişti, o da bize pusudan bahsetti."

"Adamlarım mı?" James sordu ve Georgie başını salladı. "Öldüler. Ve senin de ölmemiş olman küçük bir mucize. İkiniz de." Ses tonu buz gibiydi.

William, Georgie'nin hoşnutsuzluğunu fark etmemiş gibiydi, çünkü tek söylediği şeydu: "Amaridianlardan geriye kalan tek şey et, ama bunun senden mi, sürüden mi yoksa fırtınadan mı kaynaklandığını söylemek imkânsız. Sürünün bir kısmı kayboldu ve burası kurtların ziyafet çektiği bir savaş alanına benziyor. Seni çıkardığımızda göreceksin James. Kanlı bir katliam. Bir hanımefendinin gözleri için uygun değil, bu yüzden seninkileri kapatmak isteyebilirsin, Ahnna."

"Eminim üstesinden gelebilir," diye mırıldandı Georgie. Sonra adamlarına bağırdı, "Gelin şu kirişe yardım edin!"

"Son duvar da yıkılmaya hazır," diye uyardı, yarı yarıya Georgie'nin üzerine düşmesini ve bu sorunu çözmesini diliyordu. "Kendine iyi bak."

"," dedi. "Biz ."

James ateşi söndürmek için üzerine toprak atarken dışarıdaki adamlar önce duvarı sağlamlaştırmaya sonra da enkazı temizlemeye çalışıyordu. Açıklığın yıldızlı gökyüzünü ortaya çıkarması ve James'in onu kaldırması uzun sürmedi, Georgie onu mahzenden çıkardı ve sonra James'e yardım etti.

"Tanrım, Ahnna," dedi William onun kollarını tutarak. "Seni ve Jamie'yi kaybettiğimi sanmıştım, Amaridianlar ya da fırtına yüzünden. Saatlerdir ölü sığırların arasında arıyoruz."

James'in sesindeki endişe gerçek gibiydi, ama James'in sesi odun gibiydi. "Ben iyiyim. Fırtınaya yakalandık ama James'in mahzene sığınacak kadar akıllı vardı. Eğer eski ev yıkılmasaydı, Verwyrd'e yürüyerek geri dönecektik."

"Seni Ranges'e getiren ne oldu?" William sordu.

"Sayıca azdım," diye yanıtladı James. "Onları fırtınada kaybetmeyi umuyordum."

"Hayır. Sen." Kelimeler William'ın dişlerinin arasından çıktı. "O."

"Bir şey olduğunu biliyordum," diye yanıtladı Ahnna, tepkisinin özellikle de ona ters ters bakan Georgie'ye nasıl görüldüğünü anlayarak. "Zaten at sırtındaydım ve atım hızlıdır. Onları yakalayıp durumu eşitlemek istiyordum."

"O kadar hızlı değil," diye tersledi William. "Yoksa hâlâ rayların üzerinde olurdu. Amaridianların seni pusuya düşürmemiş olması büyük şans."

"O haklı," dedi James. "Bu riski almamalıydın. Ama almasaydın ölmüş olurdu, bu yüzden gelecekte benzer bir şey yapmaman için dua etsem bile yaptıkların için sana minnettarım."

"Yapmayacak." William parmağını ona doğru kaldırdı. "Çünkü Verwyrd'i bir daha terk etmeyeceksin, anladın mı?"

Ahnna kaskatı kesildi, her parçası özgürlüğünün böylesine kısıtlanmasına isyan ediyordu ama sonra William başını salladı. "Sen riske atılamayacak kadar değerlisin, Ahnna. Kendini bir daha tehlikeye atmayacağına dair bana söz ver."

Öfkesi yatışmıştı ama yine de kelimeler boğazında düğümleniyordu. "Söz veriyorum." "Güzel." Atına doğru gitti, bindi ve sonra elini uzattı. "Gel o zaman."

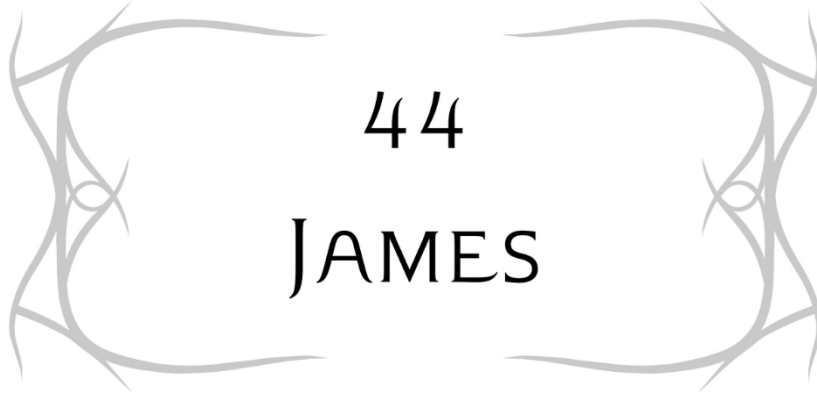
"Georgie ve ben geride kalacağız," dedi James ata binerken. "Bakalım verdiğimiz kayıplar hakkında daha iyi bir fikir edinebilecek miyiz?"

William kardeşine ölçülü bir bakış attı, sonra omuz silkti. "Kurtlara yem olmayın."

Atını tırısı kaldırdı, Verwyrd'e doğru ilerlerken etraflarında askerler toplanmıştı.

Arkana bakma, dedi Ahnna kendine. *Geriye bakamazsın.*

Ama kalbi aksini söylüyordu ve omzunun üzerinden baktı. Sadece karanlık vardı.

44

JAMES

"SEN İYİ MİSİN?" GEORGIE, grubun karanlığın içinde kayboluşunu izlerken sordu.

"İyiyim." Şimdiye kadar söylediği en büyük yalanlardan biriydi, çünkü James kesinlikle *iyi* değildi.

Georgie yumuşak bir sesle, "Siz ikiniz uzun süre yalnız kaldınız," dedi. "Bilmem gereken bir şey var mı?"

"Hayır."

"Sana inanmıyorum."

James yavaşça yüzünü ona döndü. "Uzun zamandır arkadaşız George. Ama hâlâ bazı çizgiler var ve sen bu çizgiyi aştın."

Zifiri karanlıkta durmalarına görülebilen tek ışığın uzakta bekleyen askerler tarafından tutulmasına rağmen James, George'un dikkatle incelediğini hissedebiliyordu. Sonra arkadaşı, "Amaridliler seni öldürmek için neden bu kadar uğraşıyorlar?" diye sordu.

James sertleşti.

"Dört kez, James. Katarina dört kez seni öldürtmeye çalıştı ve başarısız oldu. Neden mi? Çünkü Carlo'nun kayıp *testisi* yüzünden değil."

Yalan söylediği tek kişi Ahnna değildi. Georgie neredeyse tüm hayatı boyunca en yakın arkadaşı olmuştu ama diğer adam onun hakkında hiçbir şey bilmiyordu.

Cardiff'te geçirdiği haftalar. James'in annesinin kraliyet kanı hakkında hiçbir şey. James'in tüm yetişkinlik hayatını babası ve amcası arasında irtibat sağlayarak, Harendellian inancının özünü oluşturan bir ideoloji çatışmasını onarmaya çalışarak nasıl geçirdiği hakkında hiçbir şey.

Onlarca yıllık yalanlar.

Bundan o kadar , "Sana söyleyemem" dedi.

Georgie öfkeli bir nefes verdi. "Tamam. Sırlarını sakla, ama benimkileri saklamaktan bıktım. Ithikanyalıların Verwyrd'de olduğu gece onları takip ettirdim."

Aralarındaki uçurumun genişlediğini hissedebilse de James, Georgie'nin Ahnna hakkında onu daha fazla azarlamasını duymak istemiyordu, bu yüzden sözünü kesti. "Görüşürüz Georgie. Söyleyeceğin şey sende kalabilir. Babamla konuşmam gerek."

"Aynı fikirde değilim," dedi Georgie. "Sana eşlik edeceğim. Bu bize konuşmak için zaman kazandırır-"

"Whitewood Hall'a yalnız gideceğim. Atını bana ver."

"Jamie, Amaridliler seni ciddi ciddi öldürmeye çalışıyorlar," diye tersledi Georgie. "Kırlarda dört nala koşturmanın sırası değil."

"Belki de değil, ama tek başıma daha hızlı gideceğim." James cevap beklemeden muhafızların George'un atının dizginlerini tuttuğu yere doğru yürüdü. Dizginleri alarak arkadaşına şöyle dedi: "Bir gün sana her şeyi anlatabileceğim Georgie. Ve umarım senden sakladığım için beni affedersin." Sonra atın sırtına çıktı.

"Lanet olsun, Jamie!" George bağırdı. "Sana Ahnna hakkında söylemem gereken bir şey var!"

Ama James arkadaşının Ahnna'dan uzak durması dair öğütleriyle ilgilenmiyordu, bu yüzden Georgie daha fazlasını söyleyemeden topuklarını yere vurdu ve kuzeye doğru dörtnala koşmaya başladı.

YORGUNLUK AHNNA'YI HEMEN YATAĞA GÖTÜRDÜ, ancak bitkin düşen bedeni değil zihniydi.

Ve kalbini.

O ne yapmıştı?

Aren işleri daha da kötüleştirdiğinden korkmakta haklıydı, çünkü James'le yaptıkları hakkında başka ne söylenebilirdi ki?

Yanlış prens.

Yanlış kardeş.

Yine de o anda, bunun hiçbir kısmı yanlış gelmemişti. Kendini uyumaya zorlasa da, zihni onun dudaklarının üzerinde, dilinin ağzında hissettikleriyle doluyken bu imkânsızdı. Vücudundaki elleri ve içine girerkenki ağırlığı. Hatırladığı hisler tenini sıcak ve vücudunu sıvı hale getirmişti, çünkü hiç başlamaması gerektiği halde çok erken bitmişti.

Perdelerin ardından şafağın soluk ışıltısını gören Ahnna yastığa yüzüstü yuvarlandı ve içinde bulunduğu duruma bir çözüm aramaya koyuldu. Ödemek istemediği sonuçları olmayan bir yol bulmak için beynini zorluyordu. Ithicana'ya uyarı yolda olacaktı ve Lara'nın bunu göreceğini biliyordu. Her ne konuşurlarsa konuşsunlar

Aren'in Amaridli Katarina ile yaşadığı sır değildi ve Ithicana buna göre hazırlanacaktı.

Ama Ahnna'yı en çok korkutan şey Ithicana'nın neye hazırlandığını bilmemesiydi. Aren, Harendell'in onlara sırt çevirdiğine inandığını söylemişti. Bunun iş ve ticaret açısından bağların kopması anlamına geldiğini düşünmüştü. Ama ya daha kötü bir şeyse?

Savaş mı?

Bu kelime düşüncelerinde yankılanıyordu ama hiçbir anlam ifade etmiyordu. Harendell neden onlara savaş ilan etsin ki? Edward'ı böyle bir eylemde bulunmaya iten ne olabilirdi?

Sanki önüne tahta yapboz parçalarından oluşan bir kutu atılmıştı ama hepsini birbirine uyduracak bir parça eksikti.

Harendelliler usta entrikacıları ve o da boyundan büyük işlere kalkışıyordu. Onun yeteneği savaştaydı. Askerlere liderlik etmekte. Savaş alanını kontrol etmekte. Birbiri için ve birbirine karşı çalışıyor gibi görünen, hepsi de farklı hedeflere ulaşmaya çalışan düzinelerce soylunun entrikalarını ve hırslarını anlamaya çalışmak değil.

Ama Ahnna'nın bildiği bir şey varsa, o da Ithicana'nın saldırı tehlikesi altında olduğuna inanıyorsa, savunmayı güçlendirmek ve Ithicana askerlerinin savaşmak için ihtiyaç duydukları her şeye sahip olmalarını sağlamak için elinden geleni yapacaktı. Maridrina ve Valcotta'nın yardım edebilecek durumda olmadıkları düşünüldüğünde, halkın kuzeyden gelecek bir ablukayı atlatmak için ihtiyaç duydukları her şeye sahip olmalarını sağlamak.

Ve Tanrı yardımcısı olsun, Katarina'nın tüm yaptıklarına rağmen kardeşinin tam da bunu yapmak için Amarid'e dönmesi çok mantıklıydı.

Kapı tıklandı ve Hazel içeri girdi. Ahnna göz ucuyla hizmetçinin pencereye doğru yürüdüğünü ve perdeleri açtığını, içeri ışık girdiğini gördü. Yatağa döndü ve "Çağrıldınız leydim," dedi.

"Kim tarafından?"

"Bilmiyorum." Hazel gardıroba doğru yürüdü. "Sadece hemen taht odasına gelmeniz gerektiğini söyledi."

SADE MAVİ bir elbise giymiş ve saçlarını sıkıca örmüş olan Ahnna, taht odasına ulaşana kadar Gökyüzü Sarayı'nın koridorlarında yürüdü. Daha önce içeri girmek için hiç sebebi olmamıştı ama gözleri girişin iki yanında duran askerlere takılınca içeriyi keşfetmediğine pişman oldu.

Kapılar açıldı ve içeri adımını attı, en uçtaki pencerelerden içeri süzülen şafak güneşinin ışıklarıyla anında kör oldu.

Thud.

Ahnna seçirerek arkasındaki kapalı meşe kapılara baktı ama Edward, "Anladığım kadarıyla Harendell'in fırtınalarından biriyle karşılaşmışsın," deyince dikkati tekrar öne kaydı.

Reverans yaptı. "Majesteleri! Verwyrd'e döndüğünüzü bilmiyordum."

"Ahnna..." Ses tonu azarlayıcıydı. "Unvanlar hakkında ne söyledim?"

Dudaklarından vahşi ve hafif paniklemiş bir kahkaha koptu ve ısırarak bastırdı. "Özür dilerim... Eddie, Verwyrd'de ne işin var?"

Botları mermere vurdu ve yaklaştı, yüzü gölgede kalmıştı, çünkü çok fazla aydınlık tarafından arkadan aydınlatılmıştı. "Seni görmek için, durum böyle olabilir."

Dirseğinden tuttu ve onu geldiği yöne doğru geri çekti. "Bu gece o gece, Ahnna. Az önce binicilik mesafesindeki herkese niyetimi açıklayacağım bir ziyafete katılmaları için davetiyeler gönderdim. Dedikleri gibi, her şeyi resmileştirmek. Büyük olaydan önce sana kendim söylemek istedim; amacım seni kraliçe yapmak, Ahnna. Harendell'in tarih kitaplarına geçecek bir kraliçe, sözümü unutma."

Göğsü sıkışmıştı ama Edward onu sarmal metalden yapılmış devasa bir tahtın bulunduğu kürsüye götürdü.

Çarpık Taht.

"Dün bu saatlerde olduğundan daha fazla anlam taşıyor, değil mi?" Edward sordu. "Artık fırtınalarla tanıştığına göre. Bir şeyleri değiştirmek gibi bir huyları var. Birini amaçlanandan farklı bir yöne sürüklerler. Bu gece de benzer bir fırtına olacak. Şimdi, otur."

Ahnna nefesini içine çekerek ona bakmak için döndü. "Ben bu tahta oturamam. Bu tahta sadece kral oturabilir."

"Ben kralım ve sana izin veriyorum." Hareket etmedi. "Majesteleri..."

Edward iç çekti. "Burada sadece ikimiz varız, Ahnna."

"Eddie, Harendell'in tahtına oturmak benim için doğru değil."

"Daha önce hiç bu kadar doğru bir şey olmamıştı." Gümüş rengi metali işaret etti, ışık kıvrımlardan ve spirallerden parlıyordu. "Seni üzerinde görmek istiyorum."

Ahnna dişlerini sıktı, içgüdüleri çılgılık atıyordu ama itaatsizlik etmeye cesaret edemedi. Tahtın önüne geçerek eteklerini düzeltti ve oturdu. Soğuk, ipeğin arasından etine sızıyordu; taht sert ve boyun eğmezdi. Her parçası ayağa fırlamak istiyordu ama sonra Edward bir taç aldı ve yaklaşıp başına koydu.

Alexandra'nın tacı.

Harendell Kraliçesi'nin tacı.

Gerginlik vücudunu sarmıştı, çünkü eğer biri onu kraliçenin tacını takarken görürse bu bir felaket olurdu. Ama daha çok, eğer onu gerçekten takarsa, Harendell'in tahtının gücü kendisine ait olacağı için, karşılaştığı her lanet olası mücadele sona erecekmiş gibi hissettiği için. "Eddie, ben..."

Ama adamın yüzündeki ifade dilini dondurdu ve Ahnna sustu.

"Bana onu çok hatırlatıyorsun," dedi sonunda. "Seni bu tahta görmek bana yıldızlar bizim lehimize olsaydı neler olabileceğini düşündürüyor."

Ahnna kaşlarını çatı, içini bir huzursuzluk kapladı çünkü Alexandra'ya hiç benzemiyordu. Ama sonra anladı. "Siobhan'ı mı kastediyorsun? James'in annesi." "Evet." Sanki adını duymak ona fiziksel acı veriyormuş gibi gergin bir sesle cevap verdi. "Ithicana'ya olan bağlılığın bana onu hatırlatıyor. Halkınızın iyiliği için ne gerekiyorsa yapmaya istekli olmanız."

Nefesini tuttu, hiçbir parçası burada neler olup bittiğini anlamıyordu.

"Siobhan hayatımın aşkıydı," dedi nazikçe. "Onun için yapamayacağım hiçbir şey, gidemeyeceğim hiçbir yol yoktu. Düşünüyorum da,

Ahnna, sen böyle bir aşkı birden fazla kez gördün. Bir erkeğin bir kadını her şeyden vazgeçecek kadar çok sevmesinin sonuçlarını gördün."

Ahnna zorlukla yutkundu ama sonra başını salladı, çünkü bu tür bir aşkın bedelini çok iyi biliyordu.

"Siobhan'ı kalbimde ilk sıraya koyduğum için yüksek güçlerin onu benden ceza olarak alıp almadığını merak ettiğim zamanlar oldu. Eğer Tanrı onu benden almanın yolumu düzelterek inaniyorsa. Farklı bir yolda yürümemi sağlayacaktı." Başını yana eğdi. "Eğer durum buysa, hata yapmış demektir, çünkü onun ölümü sadece hayatımı onun için önemli olan her şeyi başarmaya adamamı sağladı."

Ahnna'nın nefesi hızla, çok hızlı geliyordu çünkü neler olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Bunu ona neden anlattığını da. "Onu kimin öldürdüğünü biliyor musun?"

Yavaşça başını salladı. "Ve onu ve değer verdiği her şeyi yok etmek niyetindeyim."

Alexandra'yı mı kastetti? Başka birini mi? "Kimi?"

"Siobhan'ın rüyasından korkan ve gerçekleşmesi halinde çok şey kaybedecek olan bir kişi." Edward uzanarak tacı çıkardı ve yastığına geri koydu. Sonra onun elini tuttu ve Ahnna'yı ayağa kaldırdı. "Haklıydı."

Alexandra'yı kastetmiş olmalı. Öyle olmalı.

Ahnna'nın kafasında binlerce soru dönüp duruyordu, en önemlisi de bu itirafın kendisi ve Ithicana için ne anlama geldiği idi. Yine de kendini sorarken bulduğu soru kendisi için değil James içindi. "Madem Siobhan'ı bu kadar çok seviyordun, neden astromaniye zulmedilmesine izin veren yasaları değiştirmedin? Neden onun halkının yakılmasına izin veriyorsun?"

"Çünkü Harendelli halkının köklü bir inancını değiştirmek basit bir iş değildir ve eğer bunu zorlamaya çalışsaydım, kraliyete karşı bir devrim olurdu." Tereddüt etti ve ekledi: "Halkın değişimi istemesi gerekiyordu."

"Neden değişmek istesinler ki?" diye sordu. Adam gülümsedi. "Mükemmel fırtına."

bir cevap değildi ama adamın gözlerindeki bakış tüylerini diken diken etmişti çünkü adamın henüz ortaya çıkarmadığı katmanlı tasarımlardan bahsediyordu. "Eddie, niyetini anlamıyorum. Lütfen açıkça konuş."

"Doğru zaman geldiğinde her şey netleşecek." Elleriyle kızın yüzünün iki yanını kavradı. "Bu gece Harendell'in geleceğinin yörüngesini değiştireceğiz Ahnna. Tarih kitaplarına geçecek bir an olacak."

Onu bırakan Edward taht odasının girişine doğru ilerlemeye başladı ama Ahnna arkasından seslendi, "Kraliçe planlarını biliyor mu?"

Omzunun üzerinden baktı ve ona hüzünlü bir gülümseme verdi. "Kraliçe çoktan öldü."

Şok Ahnna'nın yayıldı ama Alexandra'ya ne olduğunu sormadan Edward odadan çıktı.

Alexandra ölmüş müydü?

Ama bu nasıl mümkün olabilirdi ki? Bütün saray çılgına dönerdi.

Ani bir kesinlik onu çarptı. "Aman Tanrım," diye fısıldadı. "Onu öldürmeyi planlıyor. Siobhan'ın intikamını almak niyetinde."

Ahnna kapalı kapılara baktı, midesinde bir bulantı vardı çünkü adaleti sağlamanın Edward'ın bu gece elde etmek istediği şeyin sadece bir parçası olduğundan şüpheleniyordu. Cevaplara ihtiyacı vardı, çünkü ruhundaki her içgüdü bulutların döndüğünü, bir fırtınanın yaklaştığını haykırıyordu.

Ve sadece Harendell için değil.

Ahnna taht odasında hızlı adımlarla ilerlerken ayak parmağı bir şeye çarptı ve mermer zeminde yuvarlanmasına neden oldu. Kaşlarını çatarak eğildi ve onu yerden aldı.

Bir kuş kafatasıydı, tepesinde küçük bir delik açılmıştı.

Cardiff.

Ahnna avucunun içindeki küçük kafatasına baktı, Cardiffliler tören kıyafetlerinin bir parçası olarak kafatası taktıkları için midesine bir huzursuzluk çöktü. Cardiff'ten biri bu taht odasına gelmişti ve astromansi sembollerini takmayı göze alacak kadar önemli bir şey için gelmişti.

Harendellian halkında kökleşmiş bir inancı değiştirmek basit bir iş değildir. Edward'ın sesi kafasını doldurdu.

Değişmek istemelerine ne sebep olabilir?

Mükemmel fırtına.

Bütün taşlar yerine oturdu. Edward bunca zaman sonra Cardiff'e barışıyordu.

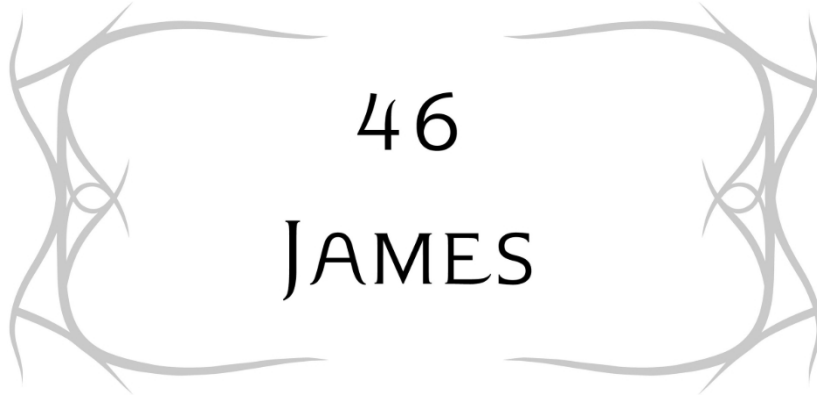
Bu vahiy kalbine acı veren bir bıçak darbesiyle geldi çünkü James biliyordu. James babasının ne planladığını biliyordu ve bilmesine rağmen, o... o...

Bunun acısı neredeyse kusmasına neden olacaktı ama Ahnna bu duyguyu bir kenara itip koşmaya başladı. Aren'e bir uyarıda bulunması gerekiyordu. Halının altından çekilmek üzere olduğunu bilmesi gerekiyordu, çünkü Harendellilerin astromiye zulmetme haklarından vazgeçmelerini sağlayacak mükemmel bir fırtınanın ne tür bir şey olacağına dair aklında hiçbir şüphe yoktu.

Edward ticaretin kuzeye akmasını amaçlıyordu.

Ama tam kapılara ulaşacakken kapılar açıldı ve Georgie ile bir düzine muhafız ortaya çıktı.

"Bunu kolaylaştırabilirsin ya da zorlaştırabilirsin Ahnna," dedi. "Her iki durumda da odalarınıza geri dönüyorsunuz."

46

JAMES

Ranges'i geçmek gecenin geri aldı, ama şimdi James Whitewood Hall'a giden otoyolda hızla ilerliyordu, düşünceleri yola çıktığında olduğundan daha net değildi çünkü parçaların hiçbiri tam olarak birbirine uymuyordu.

Amaridliler onu öldürmeye çalışıyorlardı -bu inkâr edilemezdi- ve James bunun Katarina'nın Cardiff ve Harendell arasındaki müzakerelerin merkezinde olduğunu bildiği için olduğundan artık emindi. İki ulus birleştğinde Amarid'den çok daha büyük bir güç olacaktı, bu yüzden Katarina'nın müzakereleri yok etmek ya da sonuçlanmasını geciktirmek istemesi mantıklıydı.

Yine de bu sert taktik Amarid'in kraliçesinin karakterine uymuyordu, özellikle de iyi düşünülmediği düşünüldüğünde.

Ona suikast düzenlemek müzakerelerin sona ermesi için bir gerekçe olamazdı. Aksine, babası ve amcasını Amarid'den intikam almak için bir araya getirecekti ve Katarina bunu biliyor olmalıydı. Bu da onun motivasyonlarının daha karmaşık olması gerektiği anlamına geliyordu.

James şakağını ovuşturdu, başı zonkluyordu ama yine de kendini babasının peşinde dörtnala koşmasının nedenine odaklanmaya zorladı.

Amacı hiçbir zaman Harendell'in Ithicana ile olan ilişkisini yok etmek olmamıştı ama James Cardiff ile işleri yoluna koymaya, yakmaları durdurmaya o kadar odaklanmıştı ki köprü kullanımını yarı yarıya ya da daha fazla azaltmanın sonuçlarını görememişti.

Dürüst olmak gerekirse, bilerek kör olmuştu. Çünkü *onunla* tanışana kadar Cardiff'i Ithicana'nın önüne koymak kolay olmuştu. Ahnna onu, umursamazca göz ardı ettiği ulusun arkasındaki yüzleri görmeye zorlamıştı ve hırslarında bu kadar dar görüşlü olduğu için göğsünde utançla yanıyordu.

Ahnna'nın Ithicana'nın içinde bulunduğu kötü durumu itiraf etmesi onu bir adım geri atmaya mecbur hissettirdi. Ithicana'yı hayatta kalmak için ihtiyaç duyduğu ticaretten mahrum bırakmadan Cardiff ile sınırların açılmasını sağlayacak ılımlı bir strateji bulmak. Sonuçsuz bir ilerleme yolu bulmak için.

Ancak böyle bir yol olmadığından şüpheleniyordu.

Küçük bir miktar gelir, Harendelli tüccarları eski önyargıları ve nefreti bir kenara bırakmaya zorlamak için yeterli olmazdı: Başka bir şekilde elde etmeyi hayal bile edemeyecekleri bir zenginlik olmalıydı. Eğer sınır vergisiz açılırsa, hepsi işlerini kuzeye taşıyacak ve Ithicana'nın pahalı köprüsünü bir an bile düşünmeden terk edeceklerdi. Taşkın kapısı açıldığında küçük bir damlama olasılığı yoktu. Başından beri planının özü buydu ve Ithicana'ya pek aldırış etmemişti.

Ona kadar.

James gözlerini kapattı, zihni Ahnna'nın yüzüyle doldu. Öylesine vahşi ve tehlikeliydi ki, yine de halkına olan bağlılığından dolayı savunmasız bir kalbe sahipti. Hayatında hiçbir kadın onu onun gibi tüketmemiş, onun gibi hissettirmemişti. Yine de aralarında bir gelecek olmadığı gibi, Ahnna hayatının işinin Silas'ın şiddetinin başaramadığını başarma potansiyeline sahip olduğunu öğrendiğinde ondan nefret edecekti: Köprü Krallığı'nın yok edilmesi.

Altında Georgie'nin atı homurdandı ve James'in gözleri ileride bir kervan görmek için açıldı, kraliyet sancakları rüzgârda dalgalanıyordu. İçini bir rahatlama kapladı, çünkü talihin bir cilvesiyle babası çoktan Verwyrd'e dönmüştü.

Topuklarını yere vurarak bitkin atı hızlandırdı, askerler onu tanıyınca saflarını ayırdı ve kraliyet arabası durdu. Arabanın yanında atından inerek dizginlerini bıraktı ve kapıyı açtı. "Baba-"

Sözünü kesti, çünkü arabada babası yoktu, sadece Alexandra vardı. Elindeki örgü şişlerini kucağına bıraktı. "James. Bu bir sürpriz."

." Başını eğdi. "Davetsiz geldiğim için özür dilerim. Kralla acilen konuşmam gerekiyor."

"Edward Verwyrd'e doğru atını sürdü," dedi. Onun şaşkınlığı karşısında ekledi, "Benimle seyahat et James. Sen ve ben konuşmayalı bir asır oldu."

Korkudan tüyleri diken diken olmuştu, çünkü Alexandra ile yapılan konuşmalardan hiç hayır gelmemişti. Yine de kraliçenin isteğini geri çevirmek mümkün değildi, bu yüzden içeri tırmandı. Araba yeniden hareket etmeye başladığında bir o yana bir bu yana sallanıyordu.

"Bana Edward'a olan bu acil ihtiyacından bahset," dedi örgüsünü eline alıp, iğneler çalışırken küçük klik sesleri çıkarıyordu. "Kendi atın tarafından bir otlakta sürüklenmiş gibi görünüyorsun, bu yüzden iyi bir şey olmadığını umuyorum."

"Ranges'de fırtınaya yakalandı," dedi. "Önemli sayıda büyükbaş hayvan kayboldu."

"Edward'a ölü ineklerden bahsetmek için gece boyunca dörtmala koşmadın," dedi Alexandra, gözlerini işinden ayırmadan. "Tekrar dene."

James cevap vermedi.

Alexandra'ya yalan söylemenin sorunu, onun her zaman makul olarak bilmesi gerekenden daha fazlasını bilmesiydi ve onun tarafından bir yalanın içinde yakalanmanın sonuçları her zaman acı vericiydi. "Babamın kulakları için, Majesteleri."

Yumuşak bir mırıldanma sesi çıkardı, sonra parmakları hızla hareket ederek bir sıra daha dikişe başladı. "Bunun Ahnna Kertell ile bir ilgisi olduğunu sanmıyorum?"

kasları çenesinde sıkılmıştı, çünkü elbette biliyordu . Alexandra her zaman biliyordu.

"Edward'ın Verwyrd'e dönmesinin sebebi o," dedi Alexandra. "Kertell ikizleri arasında büyük bir anlaşmazlık olduğuna ve belki de Ahnna'nın Aren üzerinde umduğumuz etkiye sahip olmadığına inanmaya başladık."

"Bu bilgi Virginia üzerinden mi geliyor?" James kesin bir dille sordu.

"Birçok yerden geliyor. İthanyalılar eskisi kadar ketum değiller ve tüccar kılığındaki casuslarımız Ahnna ile Lara arasındaki husumeti öğrendiler, bu da Ahnna ile kardeşinin arasının açılmasına neden oldu. Her konuda karısının tarafını tutuyor ve bu da büyük bir çatışmaya neden oluyor. Dedikodular iki yönde ilerliyor: Birincisi Aren'in Ahnna'yı ondan kurtulmak için bize gönderdiği, ikincisi ise Ahnna'nın Ithicana'yı terk ettiği çünkü kardeşinin neredeyse Ithicana'yı yok edecek olan Maridrinian kadına sırnaşmasını izlemeye dayanamadığı. Edward ikincisine inanmaya meyilli görünüyor, çünkü Ahnna'nın halkın prensesi olduğuna ikna olmuş durumda."

"O halkın prensesi," diye çekindi James. "Ama Aren ile arasındaki çatışma abartıldı. Aynı şekilde Lara'ya olan düşmanlığının boyutu da."

Alexandra başını eğdi. "Bunu sana o mu söyledi?"

"Evet." Daha fazla ayrıntı verirse Ahnna'nın güvenine ihanet etmiş olacaktı gibi hissediyordu.

"İlginç." Alexandra dudaklarını büzdü. "Yine de kendi kuzeni Taryn ve Lara'nın kız kardeşi Bronwyn de dahil olmak üzere diğer tüm kaynaklarla doğrudan çelişiyor. Ahnna'nın baldızına karşı duygularını tanımlamak için en sık kullanılan kelimenin *nefret* olduğuna inanıyorum. Ahnna, Ithicana'ya verilen zarardan tamamen Lara'yı sorumlu tutuyor."

"Onların böyle düşünmesi bunu gerçek yapmaz."

"Ahnna'nın sana aksini söylemiş olması bunu gerçek yapmaz." Alexandra ona küçük bir gülümseme verdi. "Oyun , değil mi James? Gerçeği bulmak için, hepsi de birbiriyle çelişkili görünen bir yığın dedikodu ve spekülasyonun arasından sıyrılmak. Ve bir kez bulduktan sonra da onunla ne yapacağını bilmek."

"Ahnna'nın kardeşine karşı kötü bir niyet beslemediğini biliyorum," diye karşılık verdi. "Ağabeyinin de ona karşı."

"Northwatch'tan ayrılırken ona bir veda bile etmedi," dedi Alexandra, bir sıra dikiş daha atarak. "Onu gülünç bir eskortla gönderdi, harcamalarına büyük kısıtlamalar getirdi ve kızının doğumuyla ilgili bir duyuru dışında hiçbir iletişim kurmadı. Sen Virginia'ya böyle mi davranırdın Jamie?" Ona cevap verme şansı tanımadan ekledi, "Rol yapmıyorsa, Aren kız kardeşiyle hiçbir şey yapmak istemiyor gibi görünüyor. Eğer bu bir oyun değilse, daha büyük planların peşinde olabileceğinden endişeleniyorum."

Aren neden kız kardeşiyle kavga ediyormuş gibi davransın ki? James yüksek sesle "Babam ne yapmaya niyetli?" diye sorarken bile sessizce merak ediyordu.

"Ahnna'dan oldukça hoşlanıyor, bu yüzden Aren'in ona nasıl davrandığını algıladığı için öfkeli. Dürüst olmak gerekirse atını sürdüğünde bağlanacak gibiydi. Küfrediyor ve devam ediyordu." Alexandra içini çekti. "Ve Edward'ın sinirlendiğinde nasıl tepki verdiğini biliyorsun. Topuklarını sıkar. Kupaların içindeyken daha da kötü olur. Whitewood Malikânesi'nin kapısından dörtnala çıkmadan önce kesin planlarını paylaşmadı ama Verwyrd'e vardığımızda bunları öğreneceğimizi tahmin ediyorum."

James'in göğsü korkuyla doldu, çünkü babasının Aren'e karşı kararsızlığı hoşnutsuzluğa dönüştüyse, Aren'in çıkarlarını korumak için Cardiff ile müzakereleri riske atma şansı olmazdı. Yine tek söylediği, "Bilgi almak için beklemekle yetindiğinizi hiç görmedim majesteleri. Ne yapacağını tahmin ediyorsunuz?"

"Çok yakında bir düğün göreceğimizi umuyorum. Edward bilinen dünyadaki en güçlü adam James ve istediği olacak."

Nefes almak acı veriyordu, çünkü zihni Ahnna'nın evleneceği kişinin William olduğunu unutmaya çalışıyordu. "Bundan memnun musun? Ithicana'nın hükümdarı üzerinde hiçbir gücü olmasa bile William'ın Ahnna'yla evlenmesine?"

Alexandra cevap vermedi. Deneyimleri James'e baskı yapmamayı öğretmişti.

Sessizlik uzadı. Dakikalarca. Sonra bir saat, James'in midesi Verwyrd'e yaklaştıkları her geçen milde daha sıkı ve daha sıkı düğümlere dönüştü.

Araba, tekerlekleri kaldırım taşları üzerinde takırdayarak kapı kasabasına doğru ilerlerken, Alexandra'nın elleri nihayet duruldu. "Seninle arkadaş olmadığımı biliyorum,

Jamie. Ashford ismini paylaşmamıza rağmen aileden değiliz. Ama yaptığım her şeyin William ve Virginia'nın yararına olduğuna dair içinizde bir şüphe olduğunu sanmıyorum."

"Bundan hiç şüphem yok." Ağzı kurumuş, sesi boğuklaşmıştı. "William'ın kraliçesi olarak güçlü bir kadına ihtiyacı var," dedi. "Ve bir yandan da Ahnna onun için seçeceğim türden bir kadın değil, köprünün anahtarının o olduğunu düşünüyorum. Herkesin ona verdiğiinden çok daha değerli."

"Nasıl yani?"

Alexandra küçük bir omuz silkme hareketi yaparak pencereye yaslandı ve gözlerini Gökyüzü Sarayı'na dikti. "Bu, James, babana yöneltmen gereken bir soru."

AHNNA odasının sınırlarında dolaşırken ellerini yumruk yapmış, olan biten her şeyi yeniden gözden geçiriyor, Edward'ın bu gece ne yapacağını hayal ediyordu.

Ve Ithicana'nın ödeyeceği bedel.

Bunca zaman kralı bu ülkedeki tek gerçek müttefiki olarak görmüştü. Onun varlığını en çok isteyen, William'la evlenmesini isteyen, bir gün Harendell'in kraliçesi olmasını isteyen kişi. Kralın cazibesine ve nezaketine kapılmıştı ve Alexandra hakkında duyduğu onca şeyden sonra kraliçeyi korkması gereken kişi olarak görmek kolay olmuştu. Edward'ın Harendell'i onun hayatta olduğu zamandan daha uzun süredir yönettiğini unutmuştu, bu da onun politika ve manipülasyon konusundaki becerisine kimsenin rakip olamayacağı anlamına geliyordu.

Ama en kötüsü, artık onun oyun tahtasında bir piyon olduğunu bilse bile, Edward'ın onunla nasıl oynamayı planladığını hâlâ bilmemesiydi. Taht odasındaki performansının her parçası onu hâlâ kraliçe yapmaya niyetli olduğunu gösteriyordu, ama aynı zamanda On Beş Yıllık Antlaşma'yı yırtıp kuzeye ticaret yapmaya bunun hiçbir anlamı yoktu. William'ın gelini olarak tuzağa düşecek, Aren'in tahmin ettiği kadar güçsüz olacak ve muhtemelen ağabeyine karşı koz olarak kullanılacaktı. Bir varlıktan ziyade, en uç noktada bir yük olacaktı. Yine şimdi kaçarsa, Edward'a sadece

Ithicana ile ittifaka sırtını dönme niyetinde kullanabileceği daha fazla koz.

Her zaman Aren'e düşman olmaya mı niyetlenmişti? Yoksa George Aren'in Katarina ile pazarlık yaptığına olan inancını ortaya çıkarmış ve bu ihanet olarak algıladığı şeye karşı bir tepki miydi?

George, odasına geri götürülürken sorularına cevap vermeyi reddetmişti. Kral aksini emredinceye kadar hapsedileceğini bildirmekten başka bir şey söylemeyi reddetmişti. Bu da muhtemelen Edward'ın Cardiff'le ticareti duyurma planları gerçekleşene ve Ahnna daha fazla zarar veremeyene kadar hapsedileceği anlamına geliyordu. George onun spekülasyonları hakkında hiçbir yorum yapmamış, Edward'ın Cardiff sınırını açacağı fikrinden etkilenmemiş gibi görünüyordu. Ahnna konuyu zorlamaya çalıştığında, George kapıyı yüzüne kapatmıştı. Ahnna bunu zaten bildiği, umursamadığı ya da ona inanmadığı için mi yaptığını bilmiyordu. Ama o zamandan beri tek başına kapana kısılmıştı.

Kaçmanın hiçbir yolu yoktu. Duvarlar taş, kapı masif meşe ve penceresinin dışındaki damla, aşağıdaki şehre doğru bin fitlik bir düşüştü.

Ve Aren'in tüm bunların olacağına dair tek uyarısı o lanetli kolye ile gönderdiği şifreli mesajdı. Tabii Ithicana'ya ulaşabilirse.

Neden kaldım?

Mantıksal nedenlerin katmanları vardı ama Ahnna kendini bu gerekçeleri bir kenara bırakıp hepsinin altında yatan bencil motivasyonu görmeye zorladı.

James.

Onun bu işe karıştığını düşünmemeye çalışıyordu. Kalbinin, tüm bu zaman boyunca Ithicana'ya karşı komplo kurduğuna dair acı verici kesinliğin derinliklerinde boğulmasına izin vermemeye çalışıyordu. Onun...

"Dur," diye emretti kendine. "Senin incinmiş duyguların acil bir mesele değil."

Ama dünyadaki tüm öğütler acısını dindiremezdi, çünkü James'e çok uzun zamandır kimseye güvenmediği kadar güvenmişti. Belki de hiç. Reddedilmek tanıdık bir acıydı, ama güveninin yanlış yerde olduğunu öğrenmek en kötüsüydü.

Bir zamanlar Taryn'in odası olan yere açılan kapı aniden açıldı ve Hazel elinde bir tepsi yemekle içeri girdi. "Leydim?"

Ahnna uzun adımlarla ona doğru ilerledi. "Hazel, neler oluyor?"

"Bu gece bir balo var," dedi hizmetçisi, tepsiyi masaya koyarken. "Duyurular bu sabah geç saatlerde yapıldı ve tüm saray hazırlık telaşında, davet edilen soylular da öyle."

"Ne amaçla bir top?"

"Kimse bilmiyor," dedi Hazel. "Sadece zamanında yolculuk yapabilecek herkesin burada olması emredildi. Kraliçe daha yeni döndü."

Ölmemişti o zaman. Ama Ahnna'nın Edward'ın bu geceki planlarının bir parçasının da hayatının aşkını öldüren kadını ifşa etmek olduğuna dair hiçbir şüphesi yoktu.

Hazel derin bir nefes aldı. "Bunu yapmak bana acı verse de, bu gece huzurunuzda olamayacağınızı söylemeliyim leydim. Bunu sağlamak için kapınızın önünde muhafızlar var."

"Pardon?" Ahnna genç kadına baktı. "Bu doğru olamaz. Kral bu gecenin benim için çok önemli olduğunu açıkça söyledi ve..." Sözlerini yarıda kesti çünkü hiçbir piyonun varlığı kritik önem taşımıyordu. Edward'ın duyurularını yapmak için onun katılımına pek ihtiyacı yoktu ve muhtemelen Ahnna'nın Ithicana ile ittifakına ihanet ederken sessiz kalmayacağı düşünüldüğünde onun yokluğunu tercih ederdi.

Hazel, "Lord George bana bizzat kralın yarına kadar hapsedilmenizi emrettiğini söyledi," dedi. "Sadece sana yiyecek getirmeme ve iyi olduğundan emin olmama izin var."

Pencereye dönen Ahnna, her kalp atışında daha da kötüye gittiğini hissettiği durumunun hızlı bir değerlendirmesini yaptı. Umutsuzdu. Yine de Edward onu bu gece uzak tutma gereği duyduysa, bu onun planlarını bozabileceğine inandığı anlamına geliyordu. Ve o da tam olarak bunu yapmaya niyetliydi.

Yine de başarılı olmak, Harendell'de düşmanı olduğundan emin olduğu tek kişiyle ittifak kurmak anlamına geliyordu. Kendini bilinen bir katille bir tutmak. "Mesaj göndermem yasak mı?"

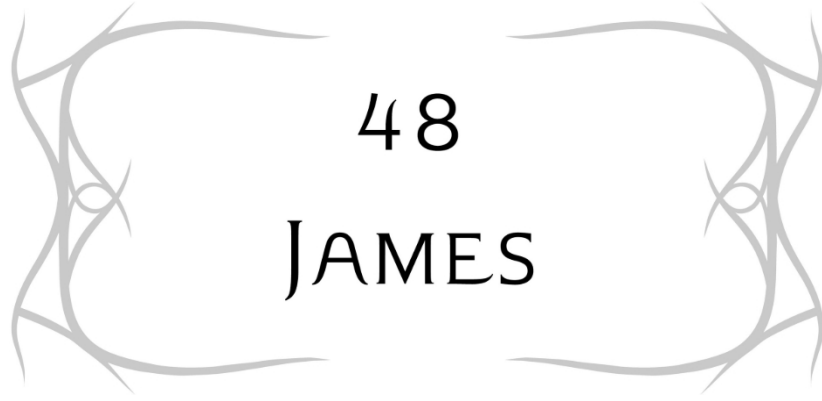
Hazel kaşlarını çatı. "Sanırım bu mesajın kimin için olduğuna bağlı leydim."

"Kraliçe ile konuşmak istiyorum."

"Ne kadar da uygun, ben de sizinle konuşmak istiyordum." Alexandra'nın sesi diğer odadan çıkarken havayı kesti.

Doğrudan yoldan gelmiş gibi sade bir elbise giymişti, gözleri yorgundu. "Georgie bana Edward'ın Ithicana'yı Cardiff ile değiştirmeyi amaçladığına dair korkularını getirdi. Bir kez olsun benden daha iyi bilgilendirilmişsin Ahnna Kertell. Söyle bakalım, kocamın şeytani planları hakkında ne biliyorsun?"

Ahnna dilini dudaklarında gezdirdi, birden donakaldı, çünkü bunca zamandır Alexandra'ya güvenilmeyeceğinden o kadar emindi ki. Lara onu kraliçeye karşı uyarmıştı, Keris de öyle, ama tüm bunlara rağmen Edward'ın planlarını durdurabilecek tek kişi Alexandra olabilirdi. "Cardiff bunların en küçüğü, Majesteleri. Sanırım kral sizi idam ettirmek istiyor. Cinayetten."

Katırların çektiği arabada tırmanmak sonsuza dek sürmüştü ama Alexandra tepeye ulaşana kadar onu bırakmayacaktı. "Git ve sorularının cevaplarını bul," dedi, gözleri avludaki hizmetkâr ve asker kalabalığını süzerken. "Ben de kendi sorularıma cevap bulmaya gideceğim."

James'e iki kez söylenmesine gerek yoktu. Etrafında Georgie'nin belirdiğini gördü ama arkadaşıyla sohbet etmekle ilgilenmiyordu, bu yüzden hızlı adımlarla avluyu geçti ve saraya yöneldi. Hizmetçiler onu babasını çalışma odasında bulması için yönlendirdi.

"Neler oluyor?" diye sordu babası, "Hangi cehennemdeydin sen? George seni aramaları için atlıları gönderdi."

"Alexandra ile yolum otoyolda kesişti ve Verwyrd'e onunla birlikte gitmem için ısrar etti."

"O zaman burada?"

"Yeni döndü."

Babasının yüzünde bir kızgınlık ifadesi belirdi ama yorum yapmadı. James onun karşısındaki sandalyeye oturdu. "Bana bunu söyledi-"

Babası bir elini kaldırdı. "Alexandra'yı şimdilik boş ver. Karışma zamanı eriyor." Sürahiden bir kadeh şarap doldurdu

babası masayı ona doğru itti. "İç ve dinle, çünkü oğlum, başardık. Bunca yıldan sonra, sonunda annenin hayalini gerçekleştirdik."

James bir yudum bile almadı. Bardağın tamamını içti, sonra tekrar doldurdu ve "Ne demek istiyorsun?" diyemeden bir tane daha içti.

"Whitewood Hall'da avlanmıyordum," dedi babası. "Ronan ile yüz yüze görüşüyordum."

Babası ceketinin içine uzanarak rulo haline getirilmiş bir belge çıkardı ve uzattı. "Harendell ve Cardiff arasında türünün ilk örneği olan bir ittifak."

"Kabul etti mi?" James kâğıdı açtı, gözleri kelimelerin üzerinden geçerek amcası Ronan'ın tanıdık imzasına gitti, işin bittiğine inanmakta güçlük çekiyordu. Babası ve amcası arasındaki bitmek bilmeyen gidip gelmeler sona ermişti ve gerçek iş nihayet başlayabilirdi. "Nasıl? Sen..."

"Sanırım Ronan sonunda bunu istiyorsa boyun eğmesi gerektiğini kabul etti. İmzalandı ve bitti, bu gece ittifakı açıkladığımda, astromansi uygulayanlara zulmedilmesine izin veren yasayı da değiştireceğim. Eğer herhangi bir Harendelli bir Cardiffliyi inancı nedeniyle öldürürse, bu cinayet sayılacak. Ve asılacaklar."

James zaten oturuyor olmasaydı, bu onu dizlerinin üzerine çöktürebilirdi. Daha fazla yakma yok. Daha fazla anlamsız cinayet olmayacaktı. Ve yasaları çiğneme hatasına düşen herkes kendini onun kılıcının keskin ucunda bulacaktı.

"Peki ya sınır?" diye sordu. "Artık açık mı? Tüccarlar kuzeye ticaret yapabiliyor mu?"

Babası sırttı ve başını salladı. "Ronan ve ben en iyi seçeneğin sınırdaki, tüccarlar sınırın ötesine geçecek kadar güven kazanana kadar askerlerimiz tarafından denetlenecek bir pazar kurmak olduğu konusunda anlaştık. Vergi yok. Serbest ticaret. Ama önce Amarid'e karşı savaşmak için birlikte yürüyeceğiz. O Allah'ın belası krallığı yerle bir edeceğiz. Ronan ve ben bunun böyle olacağına yemin ettik."

James'in tüm sevinci babasının sözleriyle birlikte uçup gitti. "Bir savaş başlatmayı mı hedefliyorsun?"

"Bitirmek için." Babasının gözleri parlıyordu. Fazla parlaktı, neredeyse manik görünüyordu. "Ronan güçlerini topluyor ve birkaç hafta içinde yürüyüşe geçeceğiz. Ve sen, oğlum, bunu mümkün kılan sensin. Amarid'in laneti sen olacaksın."

James'in amacı hiçbir zaman bu olmamıştı. Hiçbir zaman istediği şey olmamıştı.

James, Amarid'in önce Northwatch'ta sonra da körfezde neden bu kadar risk aldığını yüzüne inen bir tokat gibi anlamıştı. Ticareti durdurmak için değil.

Bir istilayı durdurmak için.

"Neden?" diye sordu. "Neden Amarid'e karşı savaşa gidiyoruz? Mesele Ovalar mı?"

"İntikamla ilgili." Babası kadehinden derin bir içki içti, sonra onu yere bıraktı. "Bunu senden bunca yıl sakladım ve umarım beni affedersin oğlum. Ama intikamını kendi ellerinle almanı ve kendini öldürtmeni göze alamazdım. Amaridli sürtüğü alaşağı etmek için onun krallığını alaşağı etmeliyiz."

James zorlukla yutkundu. "Katarina."

Babası yavaşça başını salladı. "Siobhan'ın planlarını keşfetti. Kim olduğunu. Ve Katarina bu yüzden onu öldürdü."

James sakın bir nefes aldı, bu açıklama babasının hırsının gerçekliği kadar kalbini çarpmadı. "Amacın hep buydu demek? İntikam mı? Cardiff ve Harendell arasındaki ilişkiyi onarmak umurunda bile mı?"

"Elbette umurumda," dedi babası, gözlerini kaçırırken bile. "Bu Siobhan'ın hayaliydi. Sonuna kadar gideceğim. Sonuna kadar *gideceğiz* ama önce onun cinayetinin intikamı alınmalı. Ronan da aynı fikirde."

Babasını ilk kez görüyor gibiydi ve James gördüklerinden hiç hoşlanmadı. Daha iyi bir toplumsal değişim için çabalayan bir devrimci değil, hayatının aşkının ölümünün intikamını almak isteyen acılı bir yaşlı adam. Annesinin öldürülmesiyle hiçbir ilgisi olmayan kaç kişi babasını yatıştırmak için ölecekti? Kaç aile yok olacaktı? Kaç çocuk yetim kalacaktı? "Peki ya Ahnna?" diye sordu sesi titreyerek. "Onun bu olaydaki rolü ne?"

"Ronan ve ben nişan konusunda anlaşmaya vardık," dedi babası.

"Bu" -James imzalı sayfaları işaret etti- "Ithicana'nın dişlerine tekme atarken William'ı hâlâ onunla evlendirmek istiyor olamazsın. Bırak onu, baba."

"Ahnna'yı hiçbir yere göndermeyeceğim," diye yanıtladı babası. "Onun değeri çok fazla ve Katarina da bunu biliyor. Ahnna'yı almasına izin vermeyeceğim."

Kapı çalındı ve babası "Gel" dedi.

Bir hizmetçi içeri girdi. "Misafirler gelmeye başladı, Majesteleri."

Babası başıyla onayladı. "Birazdan geliyorum." Adam ayrıldığında ayağa kalktı. "James, bir adım geride hissettiğini biliyorum ama niyetime güven. Ahnna Kertell'e zarar gelmesine izin vermeyeceğim, bu yüzden onun odasında tutulmasını emrettim. Şimdi git ve uygun bir şeyler giy. Bu gece dünyayı değiştireceğiz."

Babası ayağa kalktı, James'in omzunu sıkmak için masanın etrafında döndü, parmakları James'e herhangi bir tartışmanın kötü karşılanacağını söyleyecek şekilde sıkıldı. "Her şey olması gerektiği gibi olacak ve bence sonuçlardan memnun kalacaksın. Ama şimdi gitmem gerekiyor. Alexandra arkasından iş çevirdiğim için üzülecek ve sorun çıkarmadan önce gözlerin onun üzerinde olduğundan emin olmalıyım."

"Şüpheleniyor mu?"

Edward güldü. "Deli misin sen? Tabii ki değilim." James'in omzunu bırakarak, "Gerçeği sadece sen biliyorsun. Çünkü tüm çocuklarım arasında bana en iyi hizmet eden hep sen oldun. Annenin son sözleri, senin kaderinin onun katilinden intikam almak olacağı yönündeydi. Ve senin Amarid'in laneti olacağından hiç şüphem yok."

Sonra babası gitmiş.

James yeni lakabının ağırlığının onu aşağı çektiğini hissederek oturdu. Amarid'in laneti.

Ithicana'nın laneti.

Ama her şeyden önemlisi, aşık olduğu kadının lanetlenmesiydi.

49

AHNNA

KRALIÇE'NİN KAŞLARI KALKTI. "O şimdi mi? Peki ben kimi öldürdüm?"
"Siobhan."

"Bu Amaridliler tarafından yayılan eski bir söylenti," diye cevap verdi soğukkanlılıkla. "Edward bunun doğru *olmadığını* biliyor."

"O zaman ya yalan söylüyor ya da fikirleri değişti." Ahnna, Alexandra'ya Edward'ın taht odasında söylediği her şeyi hızlı ve kısa ifadelerle anlattı, kraliçenin dudağı dinlerken tiksintiyle kıvrıldı.

Alexandra dişlerinin arasından, "Bu işin bırakmadığını biliyordum," dedi. "Hâlâ kuzeydeki o dinsiz tehditlerle işbirliği yaptığını içten içe biliyordum. Tanrı'dan korkan bir krallık olan Ithicana'yla olan ilişkimizi, o cadının ruhuna yaptığı büyü yüzünden yok edecekti. Peki ne için? Köprü ve onun Maridrina ve Valcotta'ya erişimiyle karşılaştırıldığında Cardiff nedir ki? Çeliğimizi yakutla takas edebilecekken fok derisiyle takas etmemizi istiyor. Aptal!"

"Durdurulabilir mi?" Ahnna talep etti.

Alexandra odada volta atarken başparmağını ısırды. "Kolay değil." "Peki ne yapacağız?"

"Edward'ın bu gece Cardiff'le bir anlaşma yapmak istediğinden şüpheleniyorum, bu yüzden seni orada istemiyor. Bu da senin orada olman *gerektiği* anlamına geliyor."

"Bu neyi başaracak?"

"Yaptıklarından dolayı öfke duyulacak, bundan emin olabilirsiniz. Varlığınız Ithicana halkına bir şeyler hatırlatacak. Tanrı'dan korkan bir ulusla olan eski ve güvenli ittifakı. Edward'ın aptallığını seninle William arasında bir birliktelikle geri alma fırsatı görecekler. Bir kral ancak halk isterse güç sahibi olur, Ahnna. Edward bu gece halkın desteğine sahip olmayacak ve sen de bundan faydalanmalısın."

Bu pek de iyi bir plan değildi ve Alexandra bunu anlamış gibi görünerek Ahnna'nın ellerini kavradı. "William'la evlenmek üzere nişanlandın. Edward ne başarırsa başarsın, bir gün kraliçe olacaksın ve onun yaptığı her şeyi geri alma gücüne sahip olacaksın. Onun aldatmacaları yüzünden kalbinde ne kadar acı hissedersen hisset, Edward'ın sonsuza dek yaşamayacağı gerçeğine tutun."

"Onu baloya nasıl götüreceğiz, Majesteleri?" Hazel sordu. "Kapıda muhafızlar var. Gelip gitmemize izin verebilirler ama Leydi Ahnna'yı görürlerse kesinlikle müdahale ederler."

"Bence Georgie bu konuda müttefikimiz olacak, çünkü ailesinin toprakları Cardiff sınırına yakın olmakla kalmıyor, aynı zamanda iyi ve Tanrı'dan korkan insanlar. Hepsinden önemlisi, Edward'ın eylemleri Virginia'yı riske atacak ve Georgie kızıma zarar geldiğini görmektense ölmeyi tercih eder. Sizin spekülasyonlarınızla bana gelmesi, durumla ilgili hislerini açıkça ortaya koyuyor. İnsanın kralının emirlerine karşı gelmesi hiç de küçük bir şey değil," dedi Alexandra. "Hazel, ihtiyacın olanı al ve hazırlanmak için benim odama geçelim. Ben gidip Georgie'yle konuşacağım. Döndüğümde gitmeye hazır olun." Gözleri Ahnna'nın kilitlendi. "Bu senin anın, Ahnna. Annenin Harendell'i Köprü Krallığı'yla sonsuza dek birleştirme arzusunun yerine getirme anın. Hayal kırıklığına uğratma."

Döndü ve diğer odaya doğru yürüdü, koridora çıkarken kapı tıkırdadı.

Ahnna'nın bu işin nasıl yürüyeceğine dair hiçbir fikri yoktu ama sabahlık giyerek bununla yüzleşmeye niyeti yoktu. Gardıroba doğru ilerleyerek kapağını açtı ve içinde asılı duran sabahlıklara baktı. "Bunların hepsinden nefret ediyorum."

Sessizlik uzadı, sonra hizmetçi dedi ki, "Başka bir seçenek daha var. Bir dakika bekleyin." Hazel diğer odada kayboldu, sonra elinde bir

Kutu. "Leydi Bronwyn elbiseyi yanında getirdi ve de onu çünkü kraliçenizle olan ilişkiniz hakkında öğrendiklerimden sonra onu olabileceğinizi düşündüm. Bu da bir trajedi olurdu." Ahnna uzun zamandır ilk kez Lara'dan bahsedildiğinde gerilmedi. Damarlarında yükselen duyguları hissetmedi. Sanki sonunda James'e gerçeği itiraf ederek o zehri ruhundan atmıştı.

"Ne elbisesi?"

"Sana göstermek daha iyi."

Hazel kutuyu açtı ve Ahnna'ya bir kâğıt parçası uzattı.

An,

N r m r s ad t.

L r

Notu iki kez okudu, bir şifre ya da gizli bir mesaj aradı, ama bariz olanın ötesinde bir şey yoktu. Notu bir kenara bırakarak Hazel'a başıyla işaret etti, o da sandığa uzanıp Ahnna'nın daha önce gördüğü hiçbir şeye benzemeyen bir elbise çıkardı. Elbiseyi yatağın üzerine koyan Hazel daha küçük bir kutu alıp ona uzattı.

İçinde altın, zümrüt ve siyah elmaslar parılıyordu. Ahnna'nın annesinin tacı olarak tanıdığı, Valcotta'nın yıllar önce hediye ettiği bir taç ve ona uygun küpeler. Ama bunların arasında babasının annesine verdiği kolye de vardı. Aren'in Lara'ya verdiği kolye. Ve Lara'nın ikinci kez ona vermeye çalıştığı kolye. Kutunun içinde bir not daha vardı ve diyordu ki, *"Bir keresinde kaybolduğumda bu yolumu bulmama yardım etmişti. Umarım senin için de aynısını yapar."*

Hazel bunu ondan saklamakta haklıydı, çünkü Ahnna bunu ilk geldiğinde görseydi, bir sonraki nehir gemisiyle geri gönderirdi. Ama çok şey değişmişti. "Bu mükemmel."

Alexandra yeniden ortaya çıktı. "Georgie adamlarının dikkatini dağıtacak. Kukuletalı bir pelerin giy. Edward neyin peşinde olduğumuzu anlarsa bunların hepsi boşa gider."

50

JAMES

AHNNA'YA GERÇEĞİ SÖYLEMEK ZORUNDAYDI.

William'la evlenmeden önce Cardiffle yaptığı anlaşmayı ona anlatması gerekiyordu ki kendisini sırtından bıçaklayan aileyle evlenmek ya da Ithicana'ya dönmek konusunda bir karar verebilsin. Babası onu evlilik konusunda kandırmaya istekli olabilirdi ama bunu söylemesi için onu zorlamayacaktı. En azından James onun bu seviyeye ineceğini düşünmüyordu.

Koridoru dönerek, önünde Georgie'nin iki askerinin durduğu Ahnna'nın odasının kapısına ulaştı. "Onunla konuşmam gerek."

İçlerinden biri, "Majestelerinin emirleri prensesin odasında kalması yönünde, efendim," diye cevap verdi.

James'in çenesi, Ahnna'nın fiilen bir kafese kapatıldığını hatırlatan bu söz karşısında öfkeyle gerildi. "Buraya sadece onunla konuşmak için geldim."

Adamlardan birini kenara iterek kapıyı çaldı. "Ahnna?"

Kimse cevap vermeyince kapıyı daha sert çaldı.

"Ahnna?"

Hâlâ cevap yok. İki muhafız da kaşlarını çattı ve içlerinden biri bir anahtar çıkardıktan sonra kapının kilidini açtı.

Oda boştu ve uzak tarafta, bir zamanlar Taryn'e ait olan yatak odasının kapısı ardına kadar açıktı.

Ahnna gitmişti.

"Buradaydı," dedi muhafızlardan biri. "Hazel ona bir tepsi yemek getirdi..." Masanın üzerindeki dokunulmamış yemeği görünce sözünü kesti.

Bu da Ahnna'nın ya hizmetçiyi diğer kapıdan çıkmasına izin vermesi için ikna ettiği ya da Hazel'ı ona yardım etmeye zorladığı anlamına geliyordu. Ama nereye gitmişti?

Peki ne yapmaya niyetliydi?

"Bunu ben hallederim," diye mırıldandı. "Siz ikiniz hava almaya çıkıp çıkmadığını görmek için mazgalları kontrol edin. Hapsedilmeyi umursamıyor."

James topuklarının üzerinde dönerek balo salonuna doğru ilerledi, orkestranın müziği ve konukların kahkahaları havayı doldurmaya başlamıştı bile.

Gökyüzü Sarayı balo salonu ağzına kadar soylularla doluydu; binicilik mesafesindeki herkes gizemli duyuru için her şeyini bırakıp buraya gelmişti. En güzel kıyafetlerini giymiş erkekler ve kadınlar odanın etrafında dönüyordu. Diğerleri ise ellerinde köpüklü şarap kadehleri, canlı giysili hizmetkârların tuttuğu tepsilerdeki lezzetleri yudumluyordu. Konservatuarın orkestrası coşkuyla çalışıyor, dans kartları hızla doluyordu ama James, Ahnna'dan herhangi bir iz ararken kendisine doğru gönderilen tüm nazlı gülümsemeleri görmezden geldi. O da burada değildi.

George, James'in dirseğinin dibinde belirerek, "Bakıyorum da bu durum için giyinmişsin," dedi. "Tanrım, adamım, at gibi kokuyorsun."

"Çok meşguldüm," dedi. "William nerede? Bir yerlerde sarhoş olmaya mı gitti?"

Georgie omuz silkti, sonra yanından geçen bir hizmetkârdan bir kadeh şarap alıp içti. "Onu bu sabah gördüm, çok memnun görünüyordu ama çok ayıktı. Tüm bunların neyle ilgili olduğunu biliyor musun?"

"Bunların hepsi babamın ."

Arkadaşı uzun bir süre sessiz kaldıktan sonra şöyle dedi: "Alexandra tarafından düzenlenmediği belli olan bu sürpriz olayla ilgili dedikodular havada uçuşuyor. Duyduğum spekülasyonlara inanamazsınız."

James sadece homurdanarak cevap verdi, her parçası Ahnna'nın zorla hapsedilmesini kaçmak için bir neden olarak görmesi için dua ediyordu. Çoktan Gökyüzü Sarayı'nın dışına çıkmıştı. Dippy'yi alıp Harendell'den uzağa ve hızlı bir şekilde kaçmış olması için. Onu kendi çıkarları için kullanmaya çalışan insanlardan uzak bir yere.

"Ginny'ye neler olup bittiğini bilip bilmediğini sordum, ama o bile tamamen karanlıkta. Dürüst olmak gerekirse senin için de aynı şey geçerli Jamie. Bahse girecek biri olsaydım, ki öyleyim, bahse girerim ki bunu bilen tek kişi Will'dir, ki bu onun için bir ilk."

James Georgie'nin sözlerini güçlükle duydu ama düşünceleri habercinin "Majesteleri, Harendell Kraliçesi Alexandra" diye bağırmasıyla bölündü.

James Alexandra'nın girişini izlemek için başını çevirdi. Bir krallığı satın almaya yetecek kadar mücevherle süslenmiş özenli bir elbise giymişti ama saçları basit bir şekilde toplanmıştı, bu da ne kadar hızlı hazırlandığını gösteriyordu. Geçerken James'e yarım bir gülümseme verdi ve babasının Ginny ile tartıştığı yere doğru ilerledi. Kraliçe onlara ulaştığında konuşmaları kesildi.

Elizabeth biraz ötede yüksek sesle, "Basit saç modelleri yeni moda mı olacak?" diye sordu.

Hanımlar arasında kraliçenin saçları üzerine spekülasyonlar yapılırken George usulca, "Babanın Alexandra'nın bu gece burada olmasını planlamadığını düşünmüyorsun, değil mi?" dedi.

James tam olarak bunu tahmin ediyordu ve Alexandra'nın Verwyrd'e tam zamanında geri dönecek güce sahip olması, onun başka neler bildiğini merak etmesine neden oldu.

Mırıltılar havayı doldurdu, sonra müjdecî böğürdü, "Majesteleri, İthicana Prensesi Ahnna, Majesteleri İthicana Kralı Aren'in sevgili kız kardeşi, Köprü'nün Efendisi."

Müjdecinin sözleri üzerine babasının bakışları balo salonunun sonuna kaydı ve yüzünde dehşet ifadesi belirdi. James yavaşça döndü, onu görünce nutku tutuldu. Balo salonundaki sessizliğe bakılırsa, herkes gibi.

Ahnna neredeyse siyaha çalan koyu yeşil bir deriden yapılmış bir elbise giymişti. Yüksek yakalıydı, giysi boğazını bir gerdanlık gibi sarıyordu, omuzları ve kolları tamamen çıplaktı. İnce deri, kalçalarına ulaşana kadar gövdesine yapıştı ve burada tam bir etek şeklinde yayıldı, siyah botlarının uçları uzun adımlarının her birinde dışarı çıktı. Saçları saç örgüsü şeklinde örülmüştü.

Başına bir taç takmıştı. Bir taç değil, altın, zümrüt ve siyah elmaslardan oluşan gerçek bir taç, neredeyse çıplak omuzlarına kadar uzanan aynı küpeler. Gözleri siyahla çevriliydi, kemikleri James'in yanından geçerken ona yan gözle bile bakmadan onları kesecek kadar keskin gösterecek şekilde gölgelenmişti.

Sadece babasına doğru ilerledi ve James'in onun sırtını tam olarak görmesine izin verdi. Elbisesinin önü, muazzam miktarda görünür dekolteyi tercih eden modanın yüzüne tükürürken, Ahnna'nın sırtı tamamen çıplaktı, elbise kıvrımlı kışının hemen üstüne kadar iniyordu, kumaş öyle bir şekilde bükülmüştü ki ayaklarına akan etek bir gece yarısı nehri gibi görünüyordu. Asimetrik bir desene sahip mücevherlerden oluşan bir zincir omurgasından aşağı sarkıyor, o yürüdükçe sallanıyordu.

Georgie, "Ithicana gerçek yüzünü gösteriyor," diye mırıldandı ama James çoktan Ahnna'yı takip etmeye başlamıştı. Ahnna onun önünde mükemmel bir reverans yaptı.

"Majesteleri," dedi.

Babası soğukkanlılığını yeniden kazanmıştı ve hemen elini uzatıp onun elini tuttu, James'in çığlık atma isteği uyandıran geniş bir gülümseme verdi, çünkü bu tamamen yanlıştı. "Ahnna, sen bu odadaki en güzel kadınsın."

Odasına kilitlendiği için burada olmaması gerektiği konusunda yorum yapmak yerine Ahnna'nın tek söylediği, "Teşekkür ederim, Majesteleri," oldu.

Alexandra öne çıkarak Ahnna'nın her iki yanağını da öptü. "Sen mükemmelsin. Ithicana'nın vücut bulmuş halisin."

Babasının çenesi gerildi, Ahnna'nın gelmesinin nedeninin Alexandra olduğunu James kadar kolay anlamıştı.

"Teşekkür ederim, Majesteleri," dedi Ahnna. "Çok nazıksınız." "Müzik!"

Alexandra orkestraya seslendi. "Misafirlerimi görmek istiyorum dans etmek."

kaldırdılar, soylular itaatkâr bir şekilde çiftler halinde yere doğru ilerlediler.

"Banyo yapmak için zaman ayırabilirdin Jamie," dedi babası, onu bir aşağı bir yukarı süzerek. "Ve uygun giyinmeliydin. Bu bir kutlama gecesi ama sen savaşa gitmiş gibi görünüyorsun. Neden buna bir çare bulmuyorsun?"

"Ben böyle iyiyim, teşekkür ederim." James babasının tam olarak ne yapmak istediğini bildiğinden şüpheleniyordu.

"Bu bir öneri değildi."

"Edward, bırak onu," dedi Alexandra, parmağındaki yüzüğü incelerken. "Burada Jamie'mizin prensten çok asker olduğunun farkında olmayan tek bir kişi bile yok, bu yüzden kıyafet konusunda affedici olacaktırlar." James'e okuyamadığı bir gülümseme verdi. "Ve kokuyla eğlenirler."

Beklenmedik bir müttefikti ve James, Alexandra'nın sadece babasının bu gece öfkesinin hedefi olduğu için onun yanında yer aldığını biliyordu. Babasının çenesindeki gerginliğe bakılırsa o da bunu biliyordu. Bu an için onu Verwyrd'de istememişti ve yine de Alexandra buradaydı.

Ahnna .

Fırsatı değerlendiren James, daha önce hiç görmediği kadar zarif olan Ahnna'ya yaklaştı ve elini uzattı. "Dans edelim mi leydim?"

Bir kalp atışı boyunca ona baktı, yüzü duygularını saklayan biri gibi sabitti ama sonra başını eğdi. "Çok isterim."

Elini tutup onu dansçıların toplandığı, valsın ilk tellerinin çalmaya başladığı yere götürmesine izin verdiğinde içinden bir sarsıntı geçti. James ona doğru dönerek elini Ahnna'nın sırtına koydu, avucunun altındaki çıplak ten hissine tepki vermeyen hiçbir yanı yoktu. Ahnna diğer elini James'in omzuna koydu, bakışları James'in göğsündeydi. Bu iyi bir şeydi, çünkü suçluluk duygusu onu boğmakla tehdit ettiği için Ahnna'yla göz göze gelemiyordu.

Diğer dansçılar hareket etmeye başladığında, onu adımlara yönlendirdi, dans pistinin etrafında ve çevresinde ona rehberlik etti. Bir yanı anı uzatmak istiyordu ama kendini "Yapmamalıydım... yaptığımız şeyi yapmamalıydık" demeye zorladı.

Ahnna cevap vermedi, gözleri adamın ceketinin düğmelerine takılmıştı. "Neden? Kardeşinle evleneceğim için mi? Yoksa beni tanıdığından beri beni sırtından bıçaklamayı planlayan yalancı bir pislik olduğun için mi?"

O biliyordu.

Dünya kendi ekseninde dönüyor gibiydi. James ona gerçeği itiraf etmenin yapması gereken en zor şey olacağını düşünmüştü ama onun başka bir yol keşfetmesi çok ama *çok* daha kötü olduğunu kanıtlıyordu. "İkisi de."

Dudağı titredi. "Yaptıklarını savunmayacak mısın?"

"Yapamam," diye cevap verdi. "Onurlandırmak için sahip olduğum tüm haklar gitti. Hiçbir savunmam yok."

"Senden nefret etmeliyim," diye fısıldadı Ahnna. "Ama annenin halkını savunmak için harekete geçtiğini biliyorum. Zulmü sona erdirmek istediğini. Yakılgıları. Sonuçlarını düşünmediysen bile motivasyonunun iyi olduğunu biliyorum. Ya da belki onları düşündünüz ve İthikanyalıların çektiği acıları umursamadığınıza karar verdiniz. Biz insan değiliz, sadece altın tahtlarda oturan maskeli açgözlü canavarlarız."

Hedeyten çok da uzaklaşmamıştı. "Mutlu bir orta yol olabilir, Ahnna. Her iki sonuca da ulaşan bir şey. Bu üç ulusu da mutlu eder."

"Bundan hiç kuşum yok," diye tısladı Ahnna, "çünkü Harendell'in sadece kendini düşündüğü çok açık."

"Kardeşimle evlenmene gerek yok," dedi. "Şimdi gidebilirsin. Kabul etmediğin biriyle evlenmen babamın yasalarına aykırı. Git, Ahnna. İthicana'ya geri dön. Ailenin yanına dön ve mutlu ol."

Dudağı kıvrıldı. "Sanki benim mutluluğum önemliymiş gibi. Gitmemi istiyorsun çünkü babanın sonsuza dek yaşamayacağını biliyorsun. Çünkü William'ın kraliçesi olursam, tüm geri alma gücüne sahip olacağımı biliyorsun. Tek yapman gereken Cardiff'e yapılan ticarete kötü bir vergi koymak ve açgözlü vatandaşlarının ne yapmayı seçeceklerini çok iyi , değil mi James?" "Sen o kadar zalim değilsin," dedi. "Bu tür bir dehşeti davet etmeyeceksin masum insanların sırtından."

"Beni sandığınız kadar iyi tanıımıyorsunuz," diye cevap verdi. "Halkımı korumak için yapmayacağım şey yoktur."

Balo salonunun arka tarafındaki bir kargaşa cevap verme yeteneğini elinden aldı, orkestra sessizleşti ve dansçılar tüm gözler babasıyla konuşan nefes nefese ve pis haberciye sabitlenirken hareketsiz kaldı. Acımasızca başlarını salladılar, sonra babası yüksek sesle, "Korkunç haberler var dostlarım. Amarid'in bir nesildir görülmemiş sayıda sınırı geçerek Ovalar'a girdiği haberi geldi, toprakları geri almak için ilk girişimleri. Garnizonlarımız yardım çağrısında bulundu. Uzun zamandır savaşla dans ediyoruz dostlarım ama bugün savaş Harendell'e geldi."

Bir düzine kadın çığlık attı, en az ikisi arkadaşlarının kollarına atılarak bayıldı ama daha fazlası omuzları dik, çeneleri sıkı bir şekilde bekledi, daha fazlasının geleceğini hissediyorlardı. Onun yanında Ahnna gerginlikle kaynıyordu.

"Ama bununla tek başımıza yüzleşmiyoruz," diye devam etti babası. "Çünkü yanımızda müthiş bir müttefikimiz var; sadece Amaridlileri topraklarımızdan sürmemize yardım etmekle kalmayacak, aynı zamanda gecikmiş bir suç için adaleti sağlamamıza da yardımcı olacak bir müttefik."

James derin bir nefes aldı.

"Yirmi altı yıl önce," dedi babası, herkesin duyabilmesi için kürsüye doğru ilerleyerek, "ilk oğlumun annesi soğukkanlılıkla öldürüldü. Yıllar boyunca onu kimin öldürdüğünü, kimin suçladığını konusunda pek çok spekülasyon yapıldı" -yüz ifadesi okunamayan Alexandra'ya baktı- "ama bugün size Siobhan'ın Amarid Kraliçesi Katarina'nın suikastçıları tarafından zehirlendiğini açıklıyorum."

Birkaç şaşkın soluk vardı, ama James çoğunun gerçek ayakkabının düşmesini beklediğini biliyordu. Harendell savaşın eşiğindeyken neden halktan biri olduğunu düşündükleri bir kadının ölümünü tartıştıklarına dair bir açıklama.

"Eminim hepiniz merak ediyorsunuzdur, Katarina neden Cardiffli bir hizmetçiyi öldürmeye tenezzül etti?" dedi babası. "Cevap şu ki Siobhan halktan biri değildi, hizmetçi de değildi. Cardiff Kralı Ronan Crehan'ın kız kardeşiydi."

Nefesler kesildi, düzinelerce göz James'e çevrildi ama o gözlerden biri Ahnna'ya ait olmasına rağmen yüz ifadesini sabit tuttu. Yine de

Ondan sakladığı bir bilgi daha.

Başka bir yalan daha.

"Yine de Amarid'in Cardiffle bir sorunu olmadığı ve Gökyüzü Sarayı'nın sınırları içinde yabancı bir prensese suikast düzenlemek şiddetli bir misillemeye davetiye çıkardığı için bu hala önemsiz bir motivasyon gibi görünebilir. Sadece en büyük motivasyonlar böyle bir riske değer. Hepiniz merak ediyorsunuz, Katarina hepinizin bilmediği neyi biliyordu?" Bekledi, gerginlik had safhaya ulaşana kadar odayı taradı ve sonra şöyle dedi: "Bu sorunun cevabı Siobhan ve benim Harendell ve Cardiff arasında gerçek ve kalıcı bir ittifak kurmak için birlikte çalıştığımızdır. Ticaretimizin güney yerine kuzeye akmasını sağlayacak, Harendellilerin geçiş ücretleri ve vergilerle para kaybetmek yerine mallarının satışından kâr elde etmesini sağlayacak bir dostluk."

Tanrım, ama babası mükemmel bir politikacıydı, bu insanlara öfke uyandıracağı kesin olan bilgiler veriyor, sonra da kalplerini yöneten şeyle, yani kârla bu bilgilerin peşine düşüyordu. Çünkü bu odada, eğer kendilerini daha zengin yapacaksa, astromansi de dahil olmak üzere hemen hemen her şeyi görmezden gelmeyecek bir erkek ya da kadın yoktu. Yine de tüm bunlar onun *lanet olası planıydı*, James bunun ortaya çıkışını izlerken hiçbir sevinç hissetmedi, çünkü sonlar onun hayali değildi.

Onlar onun kabusuydu.

"Bu ittifak Siobhan'ın rüyasıydı," devam etti babası, "Katarina bunu keşfettiğinde kâbusa dönüşen bir rüya, Amaridli kaltak Amarid'in dizlerini titretecek bir ittifakı yok etmek için tanıma ayrıcalığına sahip olduğum en harika kadının kadehine zehir koydu."

Ötede, Alexandra'nın ağzı buruştu, ama babası sadece devam etti. "Çünkü

a Zaman, Katarina başarılı oldu, onu faul propaganda Cardifflilerin arasına nifak sokmak için

Alexandra'yı suçlu olarak gösteren tacirler. Ancak gerçek her zaman ortaya çıkar dostlarım ve Kral Ronan da Katarina ve Amarid'den intikam almak için en az benim kadar istekli. İşte bu yüzden o ve ben bir ittifak anlaşması imzaladık, biz konuşurken onun ordusu da bizimkine katılmak üzere harekete geçti. Amarid yaptıklarından dolayı kan kaybedecek, ama hiçbiri

tahtta!"

Konuşması öylesine güçlüydü ki, balo salonu tezahüratlara ve birkaç dakika öncesine kadar sadece küçümsedikleri bir kadının öldürülmesinin intikamını alma taleplerine boğuldu. Babasının ifadesi acımasız bir zevkti ama James'in hissettiği tek şey boştu. Çünkü annesinin istediği şeyin bu olduğuna inanmıyordu. Tek istediği barışken, adının ve mirasının şiddetle anılmasını istemişti.

Ahnna sessizdi ama teni beyazlamıştı.

Babası bir elini kaldırarak sessizlik istedi. "İlk çocuğum ve Siobhan'la paylaştığım oğlum James'in yorulmak bilmeyen çabaları olmasaydı bunların hiçbiri mümkün olmazdı. Bu ittifak James sayesinde sağlandı ve hepinizden kadehlerinizi onun adına kaldırmanızı rica ediyorum. Huzzah!"

51

AHNNA

EDWARD'IN TÜM KONUŞMASI BOYUNCA Ahnna soğukkanlılığını korudu. Ama asilzadeler "Yaşasın" diye bağırmak için kadehlerini ve seslerini kaldırdıklarında, kontrolü dağıldı çünkü Edward'ın Cardiff'le ittifakının bu gece ortaya ıkacakların sadece ucu olduğunu hissetti.

Sen kraliçe olacaksın, diye kendi kendine söylendi. O ne yaparsa yapsın, bir gün bunu geri alabileceksin.

Bir yanı kaçmak istiyordu. Diğeri ise şiddetle saldırmak istiyordu. Yine de Edward sessizlik için elini kaldırdığında tek yaptığı donup kalmak oldu.

Daha ne söyleyebilir ki?

"James, abaları Harendell için büyük kazançlar sağlayacak olan tek oğlum değil," dedi Edward. "Hepinizin tahmin ettiği gibi, bu gece burada toplanmamızın nedeni de bu."

eneni kaldır, diye bağırdı Ahnna kendine. Kraliçe olarak bunu düzeltecek güce sahip olacaksın. Sadece zamanını beklemelisin.

Edward, "Bu sabah oğlum William'ın bir gelin aldığını duyurmaktan büyük mutluluk duyuyorum," dedi.

Ne?

Alexandra, "Edward, ne yaptın sen?" diye haykırırken bile Ahnna'nın kanı buza dönüştü.

Onu görmezden geldi ve şöyle dedi: "Cardiff ile ittifakımızın son parçasını oluşturan kalplerin birleşmesini resmen duyurmama izin verin. Lütfen Harendell'in varisi ve yeni gelini Cardiff Prensesi Lestara'ya hoş geldiniz deyin."

Ahnna'yı ayakta tutan tek şey iradesiydi; her şey darmadağın olurken dizleri eteklerinin derisi altında şiddetle titriyordu.

Ithicana'yı hayal

kırıklığına uğrattın.

Tekrar.

William balo salonuna kolunda Lestara ile girdi, Kardifya prensesi artık onu esir alanların giysilerini değil, kürkle süslenmiş sulandırılmış ipekten bir elbise üzerinde tılsımlar ve kuş kafatasları sallanan bir başlık giymişti.

Tıpkı taht odasında bulunduğu gibi kuş kafatasları.

William yanından geçerken Ahnna'yı görmezden geldi ama Lestara başını çevirdi, ağzından sessizce "*Özür dilerim*" sözleri dökülüyordu.

Göğsüne bir bıçak daha iyi olurdu.

Kürsüye çıktılar, William'ın yüzünde kendinden memnun bir gülümseme vardı, Lestara'nın ise okunamıyordu ama herkesin baktığı onlar değildi.

Ahnna'daydı.

Odadaki bütün gözler onun üzerindeydi, lanet olası bütün gözler, hiçbirinde zerre kadar sempati ya da suçluluk duygusu yoktu. Sadece köpekbalıklarının sudaki kanın kokusunu aldığı gibi zayıflığın kokusunu alanların yırtıcı parıltısı vardı, hepsi onun kaçıp kaçmayacağını ya da karşılık verip vermeyeceğini görmek için bekliyordu.

Ahnna da aynı soruyu kendine sordu.

Edward'ın yüz ifadesi hafifçe sinirliydi, sanki halkının onu unutmasını umuyormuş gibiydi. Sanki o kolayca halının altına süpürülebilecek bir pislikmiş gibi.

Ahnna bu kadar kolay gözden çıkarılmayı reddetti. "Harendell'in bu kadar sadakatsiz olduğunu bilmiyordum," dedi. "Ne de kralının sözünün Silas Veliant'inkinden daha değerli olduğunu... Çünkü ikinizin de aynı türden olduğunuzu keşfetmeye başlıyorum. Ithicana uzun zamandır Harendell'in gerçek ve sadık bir müttefiki oldu, ittifakımız her iki halk için de güvenli ve kârlı ticarete olanak sağladı."

Soylu kitlelerinden onay mırıltıları yükseldi ve Ahnna'nın kalbi Alexandra'nın haklı olduğundan emin olarak hızlandı. Bu

Halk Ithicana'nın tarafını tutacak ve Edward'ı Cardiff'le yaptığı bu anlaşmaya son vermeye zorlayacaktı. Bu yüzden ekledi, "Annemle bir anlaşma imzaladın ve bu şartları benimle tekrar teyit ettin."

Edward cevap verirken bakışları buz gibiydi. "O anlaşmanın imzalanmasından bu yana geçen yıllar içinde koşullar büyük ölçüde değişti ve Ithicana artık eskisi gibi bir güç değil, kardeşinizin düşüncesizce yaptığı seçimler sayesinde. Harendell karşılıklı fayda sağlayacak ittifaklar arıyor, halkını zor kazanılmış kârlarından mahrum bırakacak ve karşılığında hiçbir şey sunmayacak ittifaklar değil." Edward derin bir nefes aldı. "Sana büyük saygı duyuyorum Ahnna, ama senin değerini oğlumunkiyle orantılı değil, oysa Lestara'nınki kesinlikle öyle."

Lestara'nın binlerce kişinin ölümüne sebep olan inançsız bir hain olduğunu haykırmak istiyordu. Ama buradaki kötü adam Cardiff prensesi değildi. Yüzüne karşı defalarca yalan söyleyen, arkasından iş çevirirken arkadaşymış gibi davranan o değildi.

Yine de etrafındaki soylular kral mantıklı konuşuyormuş gibi başlarını sallıyorlardı ve Ahnna bu söz savaşını kazanamayacağını biliyordu. Omuzlarını dikleştiren Ahnna, "Bu kararı vermek sizin hakkınız Majesteleri. Ancak bunun bedelini ödemeyeceğinizi bir an bile düşünmeyin."

Bir eliyle eteğinin kenarını kaldıran Ahnna döndü ve balo salonundan dışarı çıktı.

Kapıdan çıkar çıkmaz soğukkanlılığı dağıldı, odasına yönelirken nefesi çok hızlı kesiliyordu, her parçası kaçmak istiyordu.

"Ahnna!"

Sesi midesine inen bir yumruk gibiydi ve Ahnna'nın kontrolü kırıldı. Ahnna eteklerini yukarı kaldırarak koşmaya başladı.

"Ahnna, bekle!"

Basamakları ikişer ikişer çıkararak büyük merdivene ulaştı, ardından koridorda hızla ilerlemeye başladı. Odası bir sığınak değildi ama yine de herkesten uzaklaşmak için oraya koştu.

Ondan uzak kalmaya ihtiyacım var.

Sonra eller onu belinden yakaladı. James onu ayaklarından kaldırdı ve duvara doğru bastırdı. onu itti, topuğu elbiseye takılınca neredeyse düşüyordu.

"Ahnna, bilmiyordum."

"Yalancı!" diye bağırdı, sonra kolunu geri çekti ve yüzüne yumruk attı. Parmak eklemleri acı içindeydi ama elmacık kemiğini kırmış olsa da James ayakta zorlukla sallanıyordu.

"Beni dinler misin?"

"Beni dinle!" Elleri yumruk halindeydi, sağ elinin boğumlarından kan damlıyordu. "Sana her konuda güvendim ve sen babana Ithicana'nın zayıf olduğunu söyleyerek bu bilgiyi bana karşı kullandın. Bunun sadece Ithicana için değil, *benim* için de ne kadar önemli olduğunu biliyordun. *Biliyordun* ama yine de-" Söyleyemediği için sözünü kesti. "Siz *şerefsizler* onu Lestara'yla evlendirmek için gizlice komplo kurarken, William'ın istediği her şey olmaya çalışırken kendimi aptal durumuna düşürmemi izlediniz!"

"Will'i Lestara'yla evlendirme planlarından haberim yoktu," diye cevap verdi. "Bu konuda ben de senin kadar karanlıktaydım."

"William'ın *kuzeninle* evlenme planları olduğunu bilmediğine inanacak kadar aptal olduğumu mu sanıyorsun?" Ellerini yüzüne bastırdı. "Tabii ki böyle düşünüyorsun. Ağzından çıkan her lanet kelimeye inandım."

"Ahnna, bunu ben istemedim." James onun bileklerinden tutarak ellerini yüzünden çekti. "Başarmaya çalıştığım şey bu değildi. Babam... Annemin intikamını almak konusunda bildiğimden daha takıntılı. Ticaret ya da uğruna savaştığım şeylerin hiçbiri umurunda değil, tek derdi Amarid'i yok etmek ve bunu başarmak için amcama istediği her şeyi veriyor."

Bileklerini adamın elinden çekip . "Belki de öyledir," diye tısladı. "Ama bu, dudaklarındaki yalanlarla beni kendinizin yaptığınızı değiştirmez. Eğer bir daha bana yaklaşırsanız, eğer herhangi biriniz bana yaklaşırsa, hepinizi öldürürüm. Yemin ederim."

52

JAMES

ETEKLERİNİN ÜZERİNDE YÜRÜYEREK odasına giren Ahnna, kapıyı adamın suratına çarptı.

James kapının tahtasına bakarak durdu, midesi bulantıyla burkulmuştu, tüm dünya kontrolünden çıkmış gibi hissediyordu.

"Efendim? Hanımefendi odasında mı?"

Döndüğünde surlara gönderdiği muhafızların koşar adım yaklaştığını gördü. "Öyle," diye cevap verdi, hızla şişen gözünü incelediklerini görünce. "Nöbet tutun ama onu rahatsız etmeyin."

"Evet, efendim."

James koridorda yürümeye başladı, adımları öfkesiyle artıyordu çünkü babasıyla konuşacakları vardı. Sadece William'ı lanet olası *Lestara*'yla evlendirme kararıyla ilgili değil, Ahnna'yı herkesin önünde nasıl küçük düşürdüğüyle ilgili de konuşacaklardı.

Ama balo salonuna varmadan önce bir hizmetçi yolunu kesti. "Kral Edward çalışma odasında, lordum," dedi adam. "Sizi görmek istiyor."

James açık kapıdan William'ın *Lestara*'yla dans ettiğini görebiliyordu, görünüşe göre onun tarafından büyülenmişti. Binlerce küçük parça yerine oturdu ve bunu görmediği için kendini kör hissetti ve Keris Veliant'a sessizce lanet okudu

Harendell'a Cardiff'le ittifakı güvence altına almak için gereken son parçayı teslim etti: bir gelin.

James rotasını değiştirerek Gökyüzü Sarayı'na doğru hışımla ilerledi ve çalışma odasının kapılarını duvardan sekecek kadar sert bir şekilde çarparak açtı. "Ne düşünüyorsun lan sen?"

"Bir içki al Jamie," dedi babası, eline bir bardak tutuşturarak. "Ve sakinleş. Zaten Alexandra'nın oğlunu arkasından evlendirdiği için yüzüme karşı bağırmasını dinlemek zorunda kaldım ve daha fazlasını dinleyecek durumda değilim. Özellikle de bugün sana istediğin her şeyi vermişken."

"Bunun neresini istedim baba?" James hırladı. "Bir barış ittifakı olması gereken şeyi bir savaşı sürdürmek için kullandığın kısmı mı? William'ı katil kuzenimle evlendirdiğin kısmı mı? Tanıdığım en iyi kadını aşağıladığın ve büyük olasılıkla Ithicana ile ilişkimizi onarılamayacak şekilde bozduğun kısım mı? Söyler misiniz, bunun hangi kısmını istemişim?"

Babası iç çekti, sonra James'in elindeki bardağı ağzına götürmek için uzandı. "Bir içki iç, açıklayacağım."

James ona sadece ters ters baktı. "Bir zamanlar Maridrina'nın tahtı uğruna tüm Vencia'yı feda eden Lestara'nın Harendell'in kraliçesi olmasını istemen için bana iyi bir neden söyle, ben de senin aptal içkini içeyim."

"Yapamam," dedi babası. "Çünkü bilmiyorum. Lestara asla kraliçe olamayacak James. Kardeşin de asla Harendell'in kralı olamayacak."

Şok tüm benliğine yayıldı ve James kendine rağmen parlak mor renkli içecekten uzun bir yudum aldı.

"Çünkü ortalık durulduktan ve insanlar Cardiff'le ittifakı ettikten sonra, ilk oğlum olan seni yasal mirasçım olarak atayacağım."

James'in yüzündeki kan çekildi. "Yapamazsın," dedi. "Ben evlilik dışı doğdum. Tabii bu yasayı da değiştirmeyi planlamıyorsanız."

"Annenle ben evlendim oğlum," dedi babası, oturmasını işaret ederek. "Alexandra'nın ailesiyle eski bir anlaşmayı yatıştırmak için katedrale sürüklendiğimde onunla evliydim, ama o yeminler

yalanlar, politika uğruna ortaya çıkan her şey. Piç olan William ve Ginny, sen değilsin. Gerçi bunu açıklamadan önce kız kardeşini Georgie ile evlendireceğim, o yüzden onun için endişelenme."

James'in dili donmuştu, konuşma yetisi onu terk etmişti.

"Keris'in bize Lestara'yı göndermesi sadece mutlu bir tesadüftü, çünkü kardeşinizi baştan çıkararak onu Ahnna'dan uzak tutmayı başardı. Ithicana prensesi yüzünden mi?" Babası parmağını ona doğru kaldırdı. "O senin için. Ahnna senin kraliçen olacak, Jamie. Siz ikiniz Harendell, Cardiff ve Ithicana arasında güney ittifakını gölgede bırakacak bir ittifak kuracaksınız ve uzun zamandır arzuladığınız barış sizin olacak."

James elindeki içkiye baktı, sonra likör boğazını yakarak içkiyi yudumladı.

"Böyle olması gerekiyordu," dedi babası. "Fernleigh'deki labirentte yaşadığınız anı duymamış olsaydım bile, görür görmez birbirinizden etkilendiğinizi anlamıştım. O olağanüstü bir kadın, Jamie. Kardeşin için fazla iyi. Bu küçük aldatmaca için onu affettirmekle uğraşacak olsan da, Ahnna uzun vadeli oyunu anladığında yola gelecektir."

James bundan oldukça şüpheliydi. "Onu küçük düşürdün."

"Biliyorum." Edward iç çekti. "Orada olmaması gerekiyordu. Korumalarının onu odasında tutması gerekiyordu ve sanırım onları atlattığı için Alexandra'ya teşekkür etmeliyiz. Onu utandırmaktan hiç zevk almadım ama aslında öfkem Aren'i hedef alıyor. Ahnna'ya korkunç davrandı."

"Alexandra bana aldığınız bilgileri anlattı, Peder. Bunun doğru olduğunu sanmıyorum. Ahnna'nın Aren ya da Lara'ya karşı kötü bir niyeti yok-"

"Eğer durum buysa, bunun nedeni iyi ve bağışlayıcı bir kadın olmasıdır, hak ettikleri için değil," diye araya girdi babası. "Aren Kertell Ithicana'nın gördüğü en kötü kral. Birinci dereceden bir aptal, tek görebildiği Silas'ın akıllıca gelin olarak gönderdiği güzel yüz ve büyük göğüsler olduğu için sikiyle kararlar alıyor. Lara geldiğinden beri verdiği her karar halkına zarar verdi. Binlerce ölü, Jamie. Binlercesi Aren'in yaptığı seçimler yüzünden öldü, oysa Ahnna

Çocukluğundan beri Ithicana. O istilada onlara önderlik etti, Ithicana'yı hayatta tuttu ve bir an bile Ithicanian halkının tercih ettiği bir Kertell kardeşi olmadığını ve bunun onların kralı *olmadığını* düşünmeyin."

James'in derisi diken diken oldu. "Niyetiniz nedir?"

Babasının gülümsemesi acımasızdı. "Ithicana'ya hak ettikleri bir hükümdar vermek için." "Darbe mi?" Duyduklarına inanamıyordu. "Planın Aren Kertell'i devirmek mi? Baba, Ahnna bunu asla desteklemeyecektir."

"Eğer doğru yaparsak olacak. Ithicanian halkına prenseslerinin himayesinde Harendell'de bir fırsat sunacağız. Onları buraya getirip doğru yönetim altında hayatın ne kadar güzel olabileceğini göstereceğiz ve Ahnna'ya bir destekçi ordusu kuracağız. Konservatuarımızda yaşayan ve gelişen sevgili Taryn'i düşünün, bu fırsatın ona kuzeni aracılığıyla geldiğini çok iyi biliyor. Ahnna'nın zaten ömür boyu sürecektir bir iyi niyeti var; biz sadece bunu bir üst seviyeye taşıyacağız, sonra da İthanyalıları bizim için zor olanı yapacak ve krallarını tahttan indirecekler."

"Ve onun aracılığıyla köprüyü kontrol edeceksiniz."

"Köprüye birincil erişiminiz olsun," diye düzeltti babası, ona sert bir bakış atarak. "Ithicana'yı ilhak etmek gibi bir arzum yok, bunun gerektireceği savaşla da ilgilenmiyorum. Her şey güç kullanarak elde edilmek zorunda değil, Jamie. Bazen sadece doğru atı desteklemek gerekir."

"Bu planı kabul etmeyecektir."

"Onu ikna edeceksin. Kuzeyde kimsenin karşı duramayacağı bir güç üçlüsü oluşturacağız. Valcotta ve Maridrina şikayet edebilir ama Sarhina ve Zarrah'ın Ahnna'nın Ithicana kraliçesi olmasının halk için en iyisi olduğunu görecektir türden yöneticiler olduğuna inanıyorum. Aren ve katil karısını sürgündeki kraliyet ailesi olarak kanatları altına alabilirler ve herkes memnun olur."

James bundan oldukça şüpheliydi. Dudakları tartışmak için aralandı ama babası hızla, "Aren, Katarina ile bir ittifak görüşmesi yaptı. Ahnna'yı Amarid Canavarı'na vaat etti. Casuslarımız Carlo'nun bir Ithicanian prensesi ile yatmaktan nasıl zevk alacağı hakkında övündüğünü duymuş. Bu bilgiyi sadece bir avuç insan biliyor ve Ahnna'yı ve halkını sadece kardeşinin hak ettiği öfkeden korumak için bu şekilde kalmasını istiyorum."

Nefes almakta zorlanıyordum. "Ciddi olamazsın?"

Ayağa kalkan babası kilitli bir kutuyu açtı ve raporları çıkarıp masanın üzerine fırlattı. "Aren küçük kızını yetişkin bir adamla nişanlamadıysa, Carlo'nun bahsettiği Ithicana'nın hayatta olan tek bir prensesi daha var."

James'in gözleri, hepsi aynı şeyin varyasyonlarından bahseden raporların üzerinden atladı. Katarina'nın ajanları Aren ile buluşmak için Northwatch'a gitmişti. Bir ittifak üzerinde anlaşmaya varılmıştı. Anlaşma bir prenses gelin içeriyordu.

"Ya casuslarının Cardiffle konuşmalarımızı öğrendiğini ya da Katarina'nın onu bilgilendirdiğini varsayabilirim. Her iki durumda da, misilleme eylemleri o adamdan kabul edeceğim son aptalca hareket çünkü Ahnna'ya daha fazla zarar gelmesine izin vermeyeceğim," dedi babası. "Amarid'i paramparça edeceğiz, Katarina'nın kafasını koparacağız ve sonra Aren'i iktidardan uzaklaştıracğız. Ondan sonra kâr ve barış olacak."

James yavaş bir nefes verdi, mantığını görse bile bu planın cüretkârlığı karşısında başını salladı. "William ne biliyor?"

Babası yüzünü buruşturdu. "Çok az. Kız kardeşin daha da az. William, deli geliniyle birlikte tahta birlikte oturacakları yanılgısı içinde dans ediyor. Cardiff ve Harendell'i birleştirdiği için tarih kitaplarında adı geçen kişi o olacak."

"Ronan kızının asla kraliçe olamayacağını farkında mı?"

"Evet. Lestara ve William'ın tahta geçmesini daha fazla istemiyor. Senin mirasçı olmanı istiyor oğlum. Onun bilmediği şey ise Ahnna'yla evlenmene dair niyetim ve aslında doğru zaman geldiğinde bunu senin yapman gerekiyor. Seni o kadar el üstünde tutuyor ki, Ahnna'yı eşin olarak alma arzunla ona yaklaştığında gülümseyerek kabul edecektir."

"Ya Alexandra?"

Babasının gülümsemesi soğuktu. "Kraliçe olmadığı gerçeğiyle yüzleşmek zorunda kalacak. Ve asla da olamayacak."

Alexandra'nın savaşmadan yatacak türden bir kadın olmaması dışında.

Ayağa kalkan babası büfeden bir şişe aldı ve masanın üzerine koydu. Sonra elini James'in sırtına koydu. "Bunu kabullenmenin çok zor olduğunu biliyorum Jamie. Yöntemlerim, aldatmacalarım ve Ahnna'nın maruz kaldığı utanç yüzünden kızgın olduğunu biliyorum. Ama umarım yaptığım her şeyin senin için olduğunu anlayacaksın. Ve aşk için evlenme fırsatına sahip olduğunuzu görmek tüm kalp ağrısına değecek."

James'in omzunu sıktı, sonra odadan çıktı.

Pencerenin dışında, Verwyrd'in üzerinde parlak ışıklar patlıyor, eğlencelerin gürültüsü kulaklarını dolduruyordu.

James uzun süre kıpırdamadı ve sonunda kıpırdandığında da şişeden içmeye başladı. Babası Ahnna'nın onu kolayca affedebileceğine inanıyor olabilirdi ama James böyle bir yanılgıya kapılmamıştı. Çünkü bu geceden sonra Ahnna'nın ona karşı beslediği her türlü sevgi kül olup gitmişti.

53

AHNNA

AHNNA kapıyı çarparak arkasından kilitledi ve dönmesini engellemek için kolun altına bir sandalye itti.

Odayı geçtikten sonra deri eteklerden oluşan bir havuzun içinde dizlerinin üzerine çöktü, hıçkırıklar vücudunu parçaladı çünkü yine başarısız olmuştu. Her şeyden çok sevdiği krallığı koruyamamıştı. Çılgılık atıp Edward'ı suçlamak istese de, gerçeği ortaya çıkarmadığı için suç kendisindeydi.

Bunun yerine, üstün gelmiş ve kalbini düşmana dökmüştü.

Ve bu konuda ne yapacağına dair hiçbir fikri yoktu. Bunu nasıl düzeltebileceğine dair hiçbir fikri yoktu çünkü hiçbir parçası, sadece ihtiyaç duydukları ticaret artışını sağlayamadığı için değil, aynı zamanda onlarca yıldır sadık olan tek ulusun şimdi tamamen Ithicana'ya sırtını döndüğü haberiyle Ithicana'ya geri dönebileceğini hissetmiyordu.

"Geri dönmelisin," diye fısıldadı hıçkırıklar arasında. "Ne olduğunu açıklamalısın ki ona göre tepki verebilsinler."

Cezalandırılmayacaktı, Ahnna bunu biliyordu. Bunun yerine, gözden uzak olacağı bir köşeye çekilecekti. Daha fazla soruna neden olamayacaktı. Zamanla neredeyse unutulana kadar konuşmalardan silikleşen bir isim.

Geleceğinin hayalleri zihnini doldurdu, hayal gücü ona nasıl bir şey olacağını tattırırken gözyaşları yüzünden aşağı yuvarlandı. Ülkesinin çürümesini ve parçalanmasını, halkının başka krallıklarda yeni hayatlar için adalarını terk etmesini izlemek. Evinin yok oluşunu izlemek ve bunun suçlusunun kendisi olduğunu bilmek.

Ne kadar zaman geçtiğini söyleyemezdi, mutsuz hayali sadece bir patlama sesiyle bozuldu.

Ahnna başını kaldırarak penceresinin önünden geçen havai fişeklerin ışıltısını izledi; saray, prensinin birlikteliğini kutlamak için bir gösteri düzenliyordu. Ulus, arkasında yeni bir müttefikle savaşa doğru ilerlerken ve eskisi toz içinde kalırken bir güç gösterisi.

Ayağa kalkan Ahnna, Verwyrd üzerindeki ışık patlamalarını izledi, duman dağılana ve zihni emin olana kadar hareket etmedi.

Bu gece ayrılacaktı.

Dolabına giden Ahnna, düzgünce ütülenmiş İthikanya kıyafetlerini çıkardı. Elbiseyi açıp yatağın üzerine koydu, sonra giyindi ve Lara'ya geri vereceği taç ve küpelerle birlikte yedek bir giysi paketi hazırladı. Annesinin kolyesini saklamak için üzerinde tuttu.

Bıçakları botlarına soktu, kılıcını kuşandı, sonra oturup talihsizliğine gülecek sayısız soyluyla yüzleşmek zorunda kalmadan sarayda ilerleyebileceği kadar geç olana kadar bekledi.

Müzik durmadan çalıyor, Harendelliler kutlama yaparken kahkaha çığlıkları kalın duvarlardan bile ona ulaşıyordu. Yavaş yavaş gürültü kesilmeye başladı, soylular yavaş yavaş spiralden aşağıya, nehir kıyısındaki gösterişli evlerinde yataklarını bulacakları şehre doğru yol aldılar.

Ahnna ancak tam bir sessizlik olduğunda kapıya yöneldi. Sandalyeyi hareket ettirerek kapının kilidini açtı ve korumalarının geçmesine izin vermesi için dudaklarına bir argüman yükseldi bile.

Ama koridorda kimse yoktu.

"Neden olsun ki?" Ahnna mırıldandı. Harendelliler sadece onun iyiliği önemliymiş gibi davranıyorlardı ve artık öyle davranmalarına gerek yoktu. Bohçasını omzuna atan Ahnna sessiz adımlarla koridorda ilerlemeye başladı.

Hava çok sıcaktı ama Ahnna hizmetkâr merdivenlerine doğru ilerlerken kollarında yükselen tüyleri görmezden geldi. İzleri üzerinde durmadan önce fazla uzaklaşmadı.

Alexandra ona doğru yürüyordu. "Ben de seni bekliyordum Ahnna," dedi kraliçe. "Seni küçük düşürdükten sonra gideceğinden şüphelenmiştim. Ortamın sakinleşmesini bekleyip gecenin karanlığında sıvışacağından."

"Beni durdurmak için mi buradasın?"

Kraliçe şaşkın bir kahkaha attı ve şöyle dedi: "Pek sayılmaz. Rolünü mükemmel oynadın, canım. Toparlanamayacağından endişelenmişim ama bu gece? Bu gece muhteşemdin. Bize vaat edilen Ithicanian'ın her parçası. O sarışın kaltağın olabileceğinin iki katı kadın."

Ahnna'nın tüyleri diken diken olmuştu, içgüdüleri tehlike çılgınlıkları atıyordu ama Alexandra silahsızdı, bu yüzden kraliçe onun önüne geçerken kendini tuttu. Ahnna'nın omuzlarını kavradı. "Umarım bunu kişisel olarak algılamazsın Ahnna, çünkü bunun gerçekten seninle bir ilgisi yok. Sadece suçu üstlenecek birine ihtiyacım vardı."

"Pardon, siz-"

Alexandra Ahnna'nın bıçaklarından birini kınından çıkardı.

Ahnna refleks olarak geri adım attı ve bir bıçak daha çekti. Ama kraliçe saldırmak için hareket etmedi. "Kaçmanı şiddetle tavsiye ederim canım," dedi Alexandra. "Hayatını kurtarabilirsin."

Ahnna cevap veremeden Alexandra çaldığı bıçağı kaldırdı ve yere sapladı.

Kendi sol eliyle.

Neler olduğunu zar zor anlayabilen Ahnna, kraliçenin bıçağı etinden kurtarışını ve ardından hiç tereddüt etmeden kendi yanağına saplayışını dehşet içinde izledi.

"Dur!" Ahnna ona doğru uzandı. "Ne yapıyorsun?"

Alexandra sadece geri adım attı, derin bir nefes aldı ve bıçağı göbek deliğinin hemen altına sapladı.

Ve sonra çılgık attı.

Tiz ve çaresiz bir sesle, "Yardım edin!" diye bağırdı.

"Aman Tanrım," diye nefes aldı Ahnna, Alexandra kollarına düşerken onu yakaladı. Alexandra'nın elleri boynuna kilitlendi ve Ahnna'nın kulağını ağzına doğru çekti. Sonra Harendell Kraliçesi "Kaç" diye fısıldadı.

Daha fazla çığlık geceyi böldü. Tiz ve delici çığlıklar Verwyrd'de yankılandı. "Suikastçı! Suikastçı!" Ve sonra, en kötüsü, "Kral öldü!"

Muhafızlar köşede patladı ve başlarında James vardı. Kayarak durdu, gözleri irileşmişti ve Ahnna nasıl görüldüğünü çok iyi biliyordu. Çünkü tam da Alexandra'nın planladığı gibiydi.

Kraliçe, Ahnna'nın kollarından kurtulmaya çalışarak, "Yardım edin," diye hıçkırdı. "Yardım et bana, Jamie."

"Bunu ben yapmadım," dedi Ahnna, Alexandra'nın sürünerek uzaklaşmasına izin vererek. "Kendi kendine yaptı. James, bunu benim yapmadığımı biliyorsun."

Köşede bir asker belirdi. "Kral öldü, lordum! Bilinmeyen suikastçılar tarafından yatağında öldürüldü..." Gözleri Ahnna'ya kayınca sesi kesildi.

"Edward!" Alexandra uludu. "Tanrım, onu öldürdü!"

"Bu doğru değil," diye itiraz etti Ahnna, durumunun ne kadar kötü görüldüğünü görmesine rağmen. "Hayatım boyunca bunların hiçbirini yapmadım!"

James kılıcını çekti. "Sen benim babamı öldürdün."

"Ben ." Elleri kaldırdı. Kanla kaplıydılar. "James
."

"Yapma," diye fısıldadı.

Eğer bir daha bana yaklaşırsanız, eğer herhangi biriniz bana yaklaşırsa, hepinizi öldürürüm. Yemin ederim. Ona söylediği son sözler Ahnna'nın zihnini doldurdu ve James'in de onları tekrar duyduğunu biliyordu.

Ayağa fırlayan Ahnna hızlı adımlarla geriye doğru birkaç adım attı. "Bunu ben yapmadım. Beni tanırırsınız. Bunu yapmayacağımı biliyorsunuz."

Ama gözlerinden James'in mantığı aştığını, keder ve öfkenin o kadar derin olduğunu görebiliyordu ki başka hiçbir şey yoktu. Harendell kraliçesi ona tuzak kuruyordu. Ve Alexandra zamanını iyi seçmişti.

Koş.

Ahnna arkasını dönerek koşmaya başladı, botları kalın halıya vuruyordu. Ama James'in takip ederken bağırarak verdiği emirler kadar gürültülü değildi.

sarayın güvenliğini sağlayın ve kapıları indirin.

Gökyüzündeki bu saraydan çıkmanın tek yolu olan kapılar. Bu da emirleri alanlardan önce onlara ulaşması gerektiği anlamına geliyordu.

Adrenalin Ahnna'nın damarlarını kavisli koridoru dönerken yaktı ve koridora dökülenleri dirsekleyerek geçti.

"Durdurun onu!" James bağırdı ama herkes Alexandra'nın kıyafetlerindeki kanı gördü ve korkuyla geri çekildi. İleride bir hizmetçi merdiveninin kapısı belirdi ve Ahnna kapıyı iterek açtı. Ancak bir el tuniğinin üzerine kapanarak onu geriye doğru yırttı.

James'in üzerine öyle sert düştü ki James tökezledi. Ahnna kendini , ağırlığı elbisesini James'in elinden kurtardı. Yuvarlanarak ayağa fırladı ve James'in parmaklarının kolunu yakaladığını hissetti.

Ama kendini çoktan merdivenlerden aşağı atmış, sekizini de sıçrayarak sahanlığa ulaşmıştı. Neredeyse düşüyordu, dengesini duvara çarparak yakaladı, sol bileği sertçe sıkıştı.

Ahnna acıyı görmezden geldi ve sonraki sekiz basamaktan aşağı atladı.

En alttaki kapı kapalıydı ve James peşindeyken onu açmaya çalışmadı, sadece başka bir kapıya ulaşana kadar dar geçitten aşağı indi. Kapıyı yırtarak açtı ve çılgık atan hizmetkârlara çarparak mutfığa daldı.

Ahnna onları iterek yolundan çekti ve kaosun içinden çıkışa doğru ilerlerken arkasındaki yolu kapatmak için kasaları devirdi.

Ancak iki muhafız ortaya çıkıp yolunu kesti.

Onlara zarar vermek istemedi. Durumu daha da kötüleştirmek istemiyordu ama ölmek de istemiyordu. Ve Ahnna, James'in onu yakaladığı takdirde masum olduğunu savunmasına izin vereceğini düşünmüyordu.

Onun yerine hızını artırdı.

Askerler kılıçlarını kaldırdı, yüzlerinde acımasız bir kararlılık vardı ama son anda Ahnna daldı.

Cılalı zemin boyunca kaydı. Momentumu onu arasına gönderdi ama taş çarpan bıçakların sesi bacaklarını altından çekmesine neden oldu. James adamları iterek yolundan çekip ona doğru ilerlerken dört ayağının üzerinde debelenerek ayağa kalktı.

Ondan kaçmak mümkün değildi.

Ahnna'nın kalbi kükredi, gözleri yandı çünkü ihanetine rağmen onu incitmek istemiyordu. Kendi hayatı söz konusu olsa bile bunu yapabileceğinden emin değildi.

Düşün.

İleride avluya bir çıkış vardı ama askerler yolunu kesti. Kayarak durdu. Kılıcını çekip kurtaran Ahnna, James'le yüzleşmek için döndü. Silahını kaldırmış, ona doğru yürüyordu. Gözlerinden biri daha önce vurduğu yerden şişip kapanmıştı.

Bu da derinlik algısının kapalı olacağı anlamına geliyordu.

"Neden?" diye sordu. "Neden babam? Neden ben değil? Kızgın olduğun kişi benim. Sana yalan söyleyen benim. O *senin* çıkarlarını düşünüyordu! Seni lanet ağabeyinden korumaya çalışıyordu!"

"Onu ben öldürmedim!"

Kadının sözleri onu daha da öfkелendirdi ve James saldırdı. Kılıçları çarpıştı, James'in darbeleri kızın kolunu titretti. James'in her darbesine karşılık verdi, bir çıkış yolu ararken bile savunmada kaldı. "James, sana zarar vermek istemiyorum!"

"Zaten ," diye bağırdı. "Neden onun yerine beni öldürmedin?"

Mantıklı düşünmeyeceği çok açıktı. Keder içinde kaybolmuştu ve Alexandra bu durumu çok iyi planlamıştı. Bu da Ahnna'nın tek seçeneğinin kaçmak olduğu anlamına geliyordu.

Ahnna yaklaştı ama James vurmak için hamle yaptığında Ahnna geriye doğru sallandı ve kılıcının ucu Ahnna'nın tuniğinin önünü kesti. Ahnna'nın menzile girdiğini düşünen James kendini fazla kaptırdı ve savurduğu kılıcın gücü onu yana doğru çekince tökezledi.

Ahnna onu tam o anda öldürebilirdi. Bunun yerine kendini yuvarlayarak ayağa kalktı ve koşmaya başladı.

Misafir odasının kapılarını açıp çarparak kapattı ve mandalı çevirdi. Bir saniye sonra, tahta vurulduğunda takırdadı. Meşe sağlamdı ama kilit dayanmıyordu.

Ahnna bıçağını bırakarak kapının önündeki büfeyi, ardından bir kanepeyi ve devrilmiş bir kitaplığı itti; kitaplar sağa sola düşüyordu

zemine yayıldı. Yerden tavana kadar uzanan pencereye koşarak, yıldızları gizlemek için bulutların içeri girdiği kara geceye baktı.

Kapı tıkırdadı, dışarıdan bağırışlar geliyordu. James içeri girmeden önce dakikaları vardı, daha fazla değil.

Bir sandalyeyi kaldırıp camdan içeri fırlattı, içeride hemen şiddetli bir rüzgâr esmeye başladı. Ahnna kabaran perdeyi çekip indirdi, kumaşı yırtarak uzunlamasına bağladı. Elleri titriyor, James'in omzunun her darbesinde gözleri kapıya kayıyor, önüne koyduğu mobilyalar titriyordu.

Derme çatma ipi ağır bir ahşap masanın ayaklarına bağlayan Ahnna, pencere pervazına tırmandı.

Aşağıda, sonsuz karanlık belirliyordu. Düşmek, cennetin kendisinden düşmek gibi olurdu.

"Sakin düşme," diye homurdandı kendi kendine, dönüp arkasına yaslanmadan önce sakinleştirici bir nefes aldı ve kumaşın dayanması için dua etti.

Öyle oldu.

Yataya yakın bir şekilde eğilerek, taşın dokusunun acı verici bir şekilde tanıdık olduğu kuleden aşağı elden ele ilerledi. Spiralin ilk halkasının ne kadar aşağıda olduğundan emin değildi ve eğer ipi oraya ulaşacak kadar uzun değilse, ölü bir kadın olduğunu fark etmemiştir.

Öyle ya da böyle.

Rüzgâr vücudunu savurarak onu tünediği yerden düşürmeye çalışıyordu ama bu, üstündeki odunların patlamasını bastıracak kadar gürültülü değildi. Ne de zafer çığlıklarını.

Daha hızlı, dedi kendi kendine. Ama bunun yerine Ahnna yukarı baktı.

Pencereden eğilmiş, elleriyle derme çatma ipini kavrayan tanıdık bir figürün dış hatlarını görmek için.

Sonra James onu kaldırıyordu.

Ahnna duvardaki ayağını kaybetti, perdeden aşağı kayarken dudaklarından bir çığlık koptu. Spiralin en üst halkasının korkuluğu yanından geçip gitti ve sonra kumaşa tutundu.

Çılgınca sallanarak umutsuzca tırmanırken, üstündeki kumaşın yırtılmaya başladığını duydu.

El ele tutuşarak daha yükseğe çıktı ve kurtuluşu spiral korkuluğu gördü. Bacağını perdenin etrafında döndüren Ahnna uzandı, parmakları çeliğe değdi-
Ve sonra düşüyordu.

Ahnna ığlık attı, düşerken tırnakları kayaya sürtünüyordu, dehşet damarlarını dolduruyordu.

Ancak elleri bir sonraki katın korkuluklarına takıldı.

Kazandığı ivme neredeyse kollarını yuvalarından koparacaktı ama damarlarında adrenalin pompalanırken dayanmaya devam etti.

Gözlerinden ikiz yaşlar süzüldü ama Ahnna vücudundaki ve kalbindeki acıyı görmezden gelerek bir bacağını üzerinden geçirdi ve diğer tarafa geçti. Ayaklarının altında sert bir kaya varken dizlerinin üzerinde, hızla atan kalbini sakinleştirmeye çalıştı.

Daha fazlası için zaman yoktu, çünkü yukarıda, spirale giren koşan ayakların gürültüsü kulaklarını dolduruyordu.

Elinden geldiğince sessiz hareket eden Ahnna, her adımda omuzlarına bıçak gibi saplanan bir acı hissederek spiralden aşağı doğru koştu ama en çok canını yakan, düşüncelerinde sürekli tekrarlanan kelimelerdi. *Bu neden oluyor?*

Sadece koşan adamların sesini duyduğunda susturulan kelimeler spiral ona doğru.

Kahretsin.

Elini kılıcının kabzasına dayayarak yürümeye devam etti. Saraydakilere yardıma gelen askerler göründüğünde, taşıdıkları meşaleler yüzünü aydınlatırken, nefesi kesildi, "Suikastçılar! Kral ld!"

Gözler dehşet içinde açıldı. Çoğu yanından hızla geçti ama biri durdu. "Yaralandınız mı, Prens?"

"Ben iyiyim. Git!"

O devam ettikçe, hızını artırdı, aşağı ve aşağı doğru spiral çizerken rüzgar gibi koştu, "O yaşıyor!" ve "O suikastçı!" bağırışlarını duydu. Yakalayın onu!" bağırışlarını duydu.

Daha hızlı.

Yan tarafına bir kramp girdi ama Ahnna daha da hızlanmak için zorladı. Döne döne koşuyor, spiral hiç durmayacakmış gibi görünüyordu.

Sonra dibe ulaştı.

"Kapıyı kapatın!" diye bağırdı nöbet tutanlara. "Kral öldürüldü! Gökyüzü Sarayı'nda bir suikastçı var!"

Dehşet yüzlerinden okunuyordu ama adamların ona güvenmemeleri için bir neden yoktu, bu yüzden itaat ettiler ve kapılar gıcırdayarak kapandı.

Ahnna çoktan ahıra doğru koşmaya başlamıştı.

Atlar havadaki çılgınlığı hissederek ahırlarında huzursuzca kıpırdanıyorlardı ama Ahnna Dippy'nin ahırına doğru ilerlerken onlara aldırmadı. İçeri girerek kapıda asılı duran kurşunu yularına taktı, sonra da dizginleri oluşturmak için doladı çünkü takımlarını bulacak vakti yoktu.

"Sakin ol," diye mırıldanarak onu ahırından dışarı çıkardı. Ancak James'in "Ne tarafa gitti?" diye bağırdığını duydu.

Ahnna'nın kalbi boğazına kaçtı. Atının yanına giderek acısını bastırdı ve çıplak sırtına atladı. Topuklarını atın yanlarına bastırarak onu tırısı kaldırdı, ardından ahırın girişinde bir figür belirince topuklarını sıktı.

Atı aralarında koşturuyor, bağırışlar peşinden geliyordu. Atın yelesine tutunarak onu şehrin kapısına doğru yönlendirmeye çalıştı.

Ama kapalıydı.

Hayır.

Dippy'yi durdurmak için ipi çekmeye çalıştı ama ağzında bir ısırık bile yoktu, atı yarışlara katılmaya hazırды. Kendisi kadar uzun duran kapalı kapıya doğru dörtlü koştu.

Çok yüksek.

Ama yavaşlamadı.

Çok yüksek!

En son çılgılık attı ama Dippy umursamadı. Kendini toparlayan iğdiş atı zıpladı.

Yukarı ve aşağı doğru yükselirken sadece yelesine tutunması düşmesini engelledi, uzak tarafa indiklerinde kıcı adamın sırtından kalktı. Adam yere indiğinde, kız yana doğru kayd ve neredeyse düşüyordu.

Dippy dörtnala şehre doğru ilerlerken Ahnna yelesine yapıştı ve kendini zar zor toparlamayı başardı.

Sarayda çalan alarm zillerini duyan siviller sokaklara dökülmüştü ve şaşkın gözlerle ona bakıyorlardı. Eğer bu Ithicana olsaydı, tehlikeye karşı tepki vermek üzere eğitilmiş her sivil, göğsüne saplanan bir okla durdurulurdu. Ama Harendelliler sadece donup kalmışlardı.

Köprü kapılarındaki askerlerin bu kadar çaresiz kalacağını düşünmemişti, bu yüzden Ahnna Dippy'yi rıhtıma indirdi. Toynaklar peşinden takırdadı ve James'in Maven'in üzerinde eysersiz bir şekilde sokaklarda onu kovaladığını görmek için geriye doğru bakma riskini göze aldı.

Atını daha hızlı gitmesi için zorlamasına gerek yoktu. Kendisiyle yarışıldığını hisseden Dippy, toynakları kaldırım taşlarında kayarak sokaklarda çılgınca ilerledi.

Rıhtımı çevreleyen pazarın içinden geçip gittiler, ancak iğdiş tam taşın ucunda durdu ve azgın siyah suya homurdanarak baktı.

"Git!" diye bağırdı ona. "Atla! Yüzebildiğini biliyorum!"

Ama o bunu kabul etmedi. James'in ona atlar hakkında öğrettiklerini hatırlayarak attan indi. Tuniğini çıkarıp atın başına geçirdi. Muhtemelen ona bir daha asla güvenmeyeceğini biliyordu ama yine de onu uçurumun kenarına götürdü.

Su başının üzerinde kapandı, beklediğinden çok daha soğuktu. Yüzeye çıkan Ahnna, Dippy ile birlikte akıntıya doğru savrulurken ipi sıkı sıkı tuttu. Geriye dönüp baktığında Maven'in rıhtımın kenarında durduğunu gördü.

"Bundan kaçamazsın, Ahnna!" James çılgılık attı, öfkesi onu bir bıçak gibi kesiyordu. "Seni bulamayacağım hiçbir yere gidemezsin!"

Ahnna, Dippy'nin ipini sertçe çekerek karşı kıyıya doğru yüzdü, atı da onu takip ederken korku içinde kişnedi.

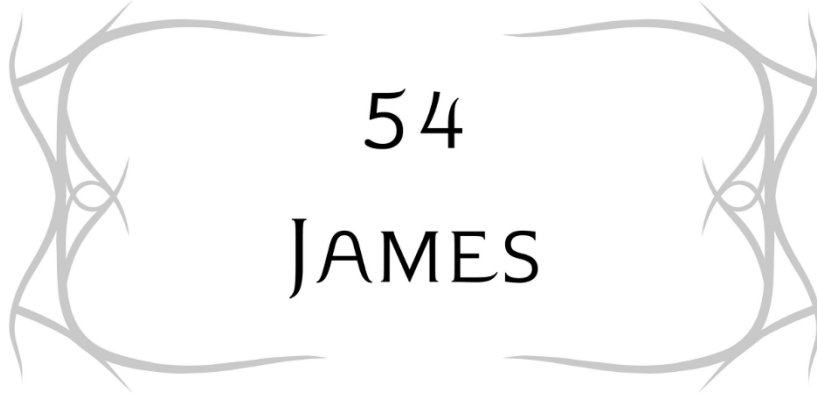
Karanlıkta kıyıyı göremiyordu ve soğuk her geçen saniye içine işliyordu. Sonra ayağı kayalara çarptı. Birkaç kulaç daha atınca

su sadece bel derinliğindeydi. O ve at karanlıkta tökezleyerek kıyıya çıktılar.

Dippy her nefes alışında dehşet içinde homurdanıyordu ve soğuktan kaskatı kesilmesinden korkan Ahnna onu ileriye doğru götürdü. Üzerinde sadece bir pantolon ve bir kaşkorse olduğu için iliklerine kadar donmuştu ama Ahnna dişlerini sıktı ve yola ulaşana kadar devam etti.

İlmekli ipi tekrar atının başına geçirerek atına bindi ve onu tırısı kaldırdı. Titremesi durduğunda, ondan daha fazla hız isteme riskini göze , çünkü James'in peşinde köprüyü çoktan geçtiğinden hiç şüphesi yoktu.

Ve eğer onu yakalarsa, kılıcının ucunda öleceğini.

54

JAMES

Kemiklerine kadar yorgun olan ve kalbi göğsünden sökülen James, Gökyüzü Sarayı'na girdi ve koridorlardan geçerek Will ile Lestara'nın sıkı koruma altında beklediği yere doğru yürüdü.

Babam öldü.

Askerler onun oturma odasına girmesine izin vermek için ayrıldılar, orada kardeşi ağlıyordu, yüzü Lestara'nın kucasına gömülmüştü, eli saçlarını okşuyordu. "James döndü," dedi yumuşak bir sesle. "Aşkım, cevapları alacağız."

Will yavaşça başını kaldırdı, gözleri şişmiş ve yüzü yaşlarla ıslanmıştı. "O öldü mü?"

"Hayır." James sertçe yutkundu, ağzı kurumuştı. "Atını yüzerek nehrin karşısına geçirdi. Karşı kıyıya tırmandığı yerde izini bulduk ama atı çok hızlı. Peşinde köpekli adamlarım var ve eninde sonunda onu yakalayacağız."

"Ve sonra asılacak!" William kelimeleri haykırdı, sonra ellerini yüzüne bastırdı. "Hayır, daha kötüsü olmalı. Asılacak, sonra çizilecek ve dörde bölünecek. Kafasını bir kazığa geçirip kardeşine göndereceğim ki sıranın kendisinde bilsin. Ithicana'nın kanı akacak. O kaltağın babama yaptıkları için yanacaklar. Ve Mo'ya-" William hıçkırıklara boğuldu. "Tanrım, annemin yüzü!"

"Doktor hâlâ kraliçenin yanında," dedi Lestara. "Virginia ve George da öyle. Kraliçenin konuşması zor çünkü" -sertçe yutkundu- "yüzündeki yaralar yüzünden, ama Ahnna'yı suçlayabildi."

James hiçbir şey söylemedi, suçluluk duygusu onu boğuyordu çünkü Ahnna'nın oluşturduğu tehdidi görmeliydi. Onun ne kadar ölümcül olduğunu herkesten daha iyi biliyordu ama bundan da öte, bu ittifakın onun için ne kadar önemli olduğunu biliyordu. Onu kaybetmenin ne anlama geldiğini ve tetikte olmak yerine üzüntülerini babasının içkisiyle boğmaya çalıştığını da.

Babam öldü.

"Onu gördüm, Jamie. Babamı gördüm." Will kelimeleri güçlkle çıkarabildi. "O kadar çok bıçak yarası vardı ki saymakla bitmezdi."

"Bir tutku suçu," diye fısıldadı Lestara. "Çay yaprakları doğru söylüyordu."

Babam öldü.

James dizlerinin üzerine çökmek istedi. Alnını halıya dayayıp ağlamak istiyordu, çünkü ölen o olmalıydı. Ahnna'nın defalarca bıçakladığı, yaraların birleştiği kişi.

Ama ağlayamadı.

Will'i kaybetmişken ve saray kaos içindeyken olmaz. Ve kral ölmüşken.

Her zaman yılmaz ve ölümsüz görünen babası şimdi durgun ve soğuktu.

Artık onunla birlikte, dedi James sessizce kendine. *Annenle birlikte, hayatta istediği tek şey buydu. Şimdi ölümden de sahip olacak.*

İçi boş bir teselliydi bu. "Will," dedi sessizce, babasının planlarının çoğunun onunla birlikte öldüğünü biliyordu. "Artık kralsın ve acı verici olsa da aklını Harendell'a çevirmelisin. Amarid sınırı geçti. Cardiff'in ordusuyla birleşmeli ve her şeyden önce bu tehdidin üstesinden gelmeliyiz."

"Haklı aşkım," dedi Lestara, etekleri gözyaşlarıyla ıslanmış olan Will'i tekrar ayağa kaldırarak. "Güçlü olmalısın."

Will yüzünü sildi ve başını sallarken biraz sakinleşti. "Evet. Ben... Ben Harendell'in kralıyım. Ağlayamam. Amarid-"

"Bekleyebilir," dedi bozuk bir ses.

James döndü, Alexandra iki yanında Georgie ve Ginny tarafından desteklenerek odaya girdiğinde şok içindeydi, kız kardeşinin gözleri ağlamaktan şişmişti. George'un saçlarında kurumuş kan vardı ve aceleyle yıkanmaya çalışmış gibi boğazına kısmen bulaşmış belli belirsiz bir kızılık vardı. James, doktorlar Alexandra'yı tekrar bir araya getirirken arkadaşının tanık olduklarını düşününce kendini kötü hissetti.

"Ahnna Kertell babanı öldürdü," dedi Alexandra, ağzı kalın bandajların altında kelimeleri oluşturmakta zorlanıyordu. "Ama Ithicana'nın suçları bununla sınırlı değil. George, Jamie'ye Ginny ve bana anlattıklarını anlat."

Georgie sakinleştirici bir nefes verdi. "Kral Aren, Kraliçe Katarina ile bir ittifak kurdu. Burada, Verwyrd'de olduğu gece casuslarım onu kendi ağzından dinlemişler." İçini çekti. "Bu bilgiyi öğrendikten hemen sonra sana söylemeliydim ama Ahnna bana dilimi tutmamı söyledi. Yine de Amaridianlar hayatına bir kez daha kastetmişken, bu sırrı daha fazla saklayamayacağımı hissettim. Krala öğrendiklerimi anlattım ama Aren'in ikiyüzlülüğünü zaten bildiğini ve Ahnna'nın da en az Harendell kadar kardeşinin kurbanı olduğunu söyledi. Bana dilimi tutmamı da söyledi, ama *Tanrım*, keşke dinlemeseydim."

"Katarina'nın sarayındaki casuslar onu bilgilendirdi," dedi James usulca. "Bu gece bana her şeyi anlattı, Aren'i devirmek ve Ahnna'yı onun yerine tahta geçirmek için Ithicana'da bir darbeyi finanse etme niyeti de dahil. Aren'in Katarina ile olan komploları konusunda Ahnna'nın tamamen masum olduğuna inanıyordu."

"Hâlâ onun masum olduğunu düşünüyor musun?" Alexandra gözlerinden acı dolu yaşlar sordu. "Çünkü bence Aren Edward'ın Cardiff ile ittifak planlarını biliyordu ve Ahnna'yı buraya o planları bozmak için gönderdi. Başarısız olduğunu anladığında, tüm İthikanyalıların olduğunu bildiğimiz canavara dönüştü." Alexandra yüzünü işaret ederek fısıldadı, "Yaşadığı utançtan dolayı özür dilemek için ona gitmiştim ve Ahnna da bunu yaptı, Jamie. Hâlâ yaşıyor olmamın tek nedeni onu durdurmak için zamanında yetişmiş olman, yoksa beni babanın yanına gömecektin. O acımasız, cani bir yaratık ve kardeşinin kanatları altına saklanmak için geri döndüğünden hiç şüphem yok."

Alexandra kesik kesik bir nefes aldı, dudaklarından yumuşak bir acı hıçkırığı kaçtı. "Ama saklanmak yok. Onun için olmaz. Ithicana onu idam edilmek üzere teslim etmeli ya da bedelini ödemeli."

"Hepsi maskeli canavarlar," diye tısladı William, gözleri James'e sabitlenmişti, yeşil küreler öfkesinin vahşiliğiyle parlıyor gibiydi. "Harendell'e liderlik etmeliyim kardeşim. Ama seni başka bir göreve veriyorum. Daha önemli olmasa da en az onun kadar önemli bir görev."

James omuzlarını dikleştirdi, kederini ve suçluluk duygusunu bastırdı, geriye sadece soğuk bir intikam ihtiyacı kalmıştı.

"Sana Ahnna Kertell'i bulmanı emrediyorum," diye emretti kardeşi. "Ve onu bulduğunda, ki bulacağını biliyorum, onu zincire vurarak Verwyrd'e geri götürmeni istiyorum."

AHNNA Sableton'ın karanlık sokaklarından geçerek parlayan limana doğru ilerledi.

Verwyrd'den kaçtığından beri geçen günlerin sayısını unutmuştu. Edward suikasta uğradığından beri geçen günlerin sayısını. Alexandra'nın suçu onun üzerine atmasından ve James'in onu gecenin karanlığında kovalamasından bu yana geçen günlerin sayısını. Tek bildiği, bu günlerin her birinin kaçarak, atlı adamlar ve köpekleri tarafından kovalanarak, Dippy'yle birlikte onlardan önde olmak için sınırlarını zorlayarak geçtiği idi.

Yorgunluk bir kefen gibi üzerine çökmüştü, vücudu yeni ve eski yaralardan dolayı ağrıyordu ama Ahnna kişisel acılarını bir kenara iterek bir duvarın yanına saklandı ve bir çift askerin geçmesini bekledi.

Her yerdeydiler.

Nehirdeki teknelerin hızıyla James onu kıyıya kadar geçirmeyi başarmıştı ve bağışlanabilecek her adam onun peşindeydi. Yine de kaçmasını engelleyenler sivillerdi.

Edward çok sevilen bir kraldı ve suikastının Harendell'de yarattığı öfke Ahnna'nın daha önce gördüğü hiçbir şeye benzemiyordu. Milisler en küçük mezranın sokaklarında bile devriye geziyor, sahiller gece gündüz korunuyordu. Gemiler

Hatta suda devriye gezdiğini bile duymuştu, çünkü fırsat verilirse Ithicana'ya geri yüzebilecek kapasitede olduğunu iddia eden birden fazla kişi duymuştu. Daha da kötüsü, onu yakalamayı başarırlarsa ona yapacaklarına söz verdikleri şeylerdi.

Askerler uzaklaştı ve Ahnna suya doğru ilerlemeye devam etti. Uzak bir ihtimaldi ama yaklaşan savaşa rağmen hâlâ Amarid'le yoğun ticaret yapan gemilerin kalabalığında, diğer ulusa giden bir gemiye gizlice girebileceğini umuyordu. Oradan Northwatch'a giden bir gemiyi yakalayabilir ya da kendi başına yelken açabileceği bir şey çalabilirdi.

Çünkü Harendell ile Ithicana arasında trafik .

Tüm ticaret durdurulmuştu ve Ahnna bunun halkına ne kadar pahalıya mal olduğunu düşündüğünde gözleri yaşardı.

İki binanın arasına dalarak, gecenin köründe olmasına rağmen gürültülü olan limanın gürültüsüne yaklaştı. Ticaret asla durmazdı. İş asla durmazdı, burada değil.

Sivillerin çoğu Northwatch'a abluka uygulanmasını istiyordu. Daha fazlası ise misilleme yapılması gerektiğini düşünüyordu ancak Amarid'in değerli Ovaları işgal etmesiyle birlikte Harendell'in ordularının odaklanacağı yer kesinlikle orasıydı.

İthanyalıların *intikamı bekleyebilir*, dediklerini duymuştu.

Hiçbir yere gitmiyorlar.

Ya da daha kötüsü, *Amarid yenildiğinde, Ithicana kendi yarattığı bir hapishane olacak ve onları açlıktan öldürebiliriz.*

Bu da gerçek dehşetin henüz gelmediği anlamına geliyordu.

Hepsi William'ın altında. Yani hepsi Alexandra'nın yönetimi altındaydı.

Alexandra'nın Edward'dan hiçbir sonuç olmadan kurtulmasını sağlayan bir günah geçisinden başka bir şey olmadığını anlamak, yutulması zor bir ilaç olmuştu. Ahnna öyle bir ustalıkla kötü adam olmak için mükemmel bir şekilde ayarlanmıştı ki sonunda Lara'nın uyarısının gerçek derinliğini anlamıştı. Keris'in uyarısının. Yine de onları dikkate almış olsa bile, Ahnna bunun bir fark yaratıp yaratmayacağını merak ediyordu. Çünkü entrikalar çeviren tek kişi kraliçe değildi.

Ahnna, boğazına birkaç ilmikten daha fazlasının dolandığı karmaşık bir entrika ağının içindeydi. İnsanın geçmişe bakarken sık sık yaptığı gibi, şimdi bunu açıkça görüyordu. Bu, istiladan sonra yaşadığı geriye dönüşe çok benziyordu ve bunun tekrar yaşanmasının duygusal bedeli onu gittikçe dibe sürüklüyordu.

Farelerin gıcırtilarına ve gölgelerde uyuyanların mırıltılarına aldırmadan bir dizi sokaktan daha geçti, sonra büyük bir taş yapının yanında durdu. İçeriden körüklerdeki aşırı ısınmış havanın gürültüsü ve çekiç sesleri geliyordu. Harendell'in çok sayıdaki dökümhanesinden biriydi ama Ahnna yanından geçip gitmeye devam etti, ancak başka bir devriye görünce geri çekildi.

Beklerken aklı yine Alexandra'ya gitti. Kraliçenin Edward'dan neden kurtulmak istediğini anlamak zor değildi. Ona kötü bir koca olmuştu, kalbi James'in ölü annesiyle birlikteydi. Arkasından çevirdiği komploları öğrenmek kraliçenin kalbine bıçak gibi saplanmış olmalıydı. Edward'ın William'ı Siobhan'ın yeğeniyle evlendirmeyi seçmesi muhtemelen onu cinayete sürükleyen son damla olmuştu. Yine de stratejisinin Ahnna'yı rahatsız eden kısımları vardı, en önemlisi de Cardiff'le bir ittifakın Alexandra'nın istediği son şey olmasıydı, bu da Edward'ın kuzeye akan ticaretle ilgili tüm planlarını durduracağından emin olduğu anlamına geliyordu. Yine de Ahnna'yı günah keçisi olarak kullanarak Harendell'in güneye ticaret yapma kapasitesini de yok etmişti ve bunun halka maliyeti astronomik olacaktı. Halkın William'a sırt çevirip bir çözüm sunmasını istemesi uzun sürmeyecekti ve Alexandra kadar zeki bir kadının bu unsuru dikkate almamış olması Ahnna'ya garip geliyordu.

Askerler geçmişti, bu yüzden Ahnna sürünerek ilerledi. Özellikle yüksek sesli bir patlamayla geriye doğru baktı ve kapının üzerindeki büyük bir tabelada *Cartwright* adını gördü. Harendellian'ların köprüden geçirdikleri sayısız silah sandığının üzerindeki ismi hatırlayarak kaşlarını çatı. Silas'ın köprüyü ele geçirme planında kullandığı silahlar.

Cartwright. Kısa kesmiş. *Cartwright Dökümhaneleri*.

C.F.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı.

Sonra bir ılık sokakta yankılandı: "Bu o!"

Askerler ona doğru koşarken Ahnna panie kapıldı ve koşmaya başladı. Az önce süzöldüğü sokaklarda ölü bir koşu, askerler sıcak takipte yarışıyorlardı.

Zıplayarak bir balkonun dibine tutundu ve kendini yukarı çekti, hâlâ yaralı olan omuzları ılık atıyordu. Ahnna acıyı görmezden geldi ve çatıya tırmandı.

Altında askerler hızla geçip giderken Ahnna nefesini tutup yoluna devam etti ve Sableton'ın sınırına doğru ilerlerken çatılardan uzak durdu.

Cartwright Dökümhaneleri. C.F. Alexandra'nın William'ın hesapları üzerinden ödeme yaptığı kişiydi ve zamanlama tesadüf olamazdı.

Şehrin kenarına ulaşan Ahnna, karanlık orman ve otlaklardan geçerek, bir gemi bulma ihtimaline karşı Dippy'yi gevşekçe bağlı bıraktığı yere doğru ilerledi. Yaklaştığında atı usulca kişnedi ve Ahnna hızlıca alıntı atının yularını taktı, şafağın parıltısı gökyüzünü aydınlatmaya başladığında atına bindi.

Aren, Silas ile yaptığı anlaşmanın bir parçası olarak işgalden önce köprü üzerinden silah ticaretine onay vermişti. Silahların körelmiş olarak gönderilmesi gerekiyordu ama bunun yerine jilet gibi keskin oldukları ortaya ıkmiş, Keris'in kılık değiştirmiş askerlerine eşlik eden Raina ve adamlarına karşı büyük bir etki yaratmışlardı. Her zaman Katarina ya da Silas'ın bu anlaşmayı yaptığı, doğru müfettişlere ödeme yaptığı varsayılmıştı ama Ahnna şimdi farklı bir şeyden şüpheleniyordu.

Alexandra'ydı.

Maridrina'dan *hediye* olarak yakut alan Alexandra. Alexandra, bu yakutları kuyumcuyla gümüş karşılığında takas etmiş ve sonra bu gümüşü Cartwright'a ticaret şartlarını ihlal etmesi için ödeyerek Silas'ın askerlerinin işgal için ihtiyaç duydukları silahlara sahip olmasını sağlamıştı.

Cardiff, köprü ve onun Maridrina ve Valcotta'ya erişimiyle kıyaslandığında nedir ki? Biz eliğimizi yakutla takas edebilecekken, o bize eliğimizi fok derisiyle takas ettiriyor.

Bulmacanın parçaları nihayet bir araya geliyordu ve ortaya çıkan resim onu dehşete düşürüyordu. Çünkü eğer Alexandra köprüyü ele geçirme planında Silas'la müttefikse, bu Katarina'yla da müttefik olduğu anlamına geliyordu. Midesindeki her içgüdü ona iki kadının da heveslerinin peşini bırakmadığını ve Amarid'in Aren'e yaptığı tekliflerin Harendell'in casuslarını beslemek ve Edward'ı manipüle etmek için olduğunu söylüyordu.

Bu da, iki kraliçe gerçek hedeflerine ulaşmak için planlar yaparken, Ovalar için yapılan savaşın dikkat dağıtmaktan başka bir şey olmadığı anlamına geliyordu.

Ahnna Dippy'yi ağaçların arasından geçirdi, sonra yola ulaştığında onu durdurdu. James sahilde onu arıyordu ama onun hayatı da en az kendisinininki kadar tehlikedeydi. Alexandra ondan nefret ediyordu ve hâlâ yaşamasına izin vermesi, planlarında onun da bir rolü olduğu anlamına geliyordu.

Onu uyarmalıyım.

Zihni, ihanetin acısıyla gölgelenmiş yüzünün dolduğunda gözleri yandı. Onun yüzleştiği kaderi düşündükçe midesi bulanıyordu çünkü kalbi hâlâ onun gitmesine izin vermeyi reddediyordu. geçen her anı unutmayı reddediyordu ve Ahnna aradan kaç yıl geçerse geçsin bir daha asla bir erkeğe karşı böyle hissedemeyeceğini biliyordu.

Çünkü bunu yapmasına asla izin vermezdi.

Aşk onu kör etmişti ve James'i bir tehdit olarak görmeyi reddetmesinin sonuçları felaketti. Aşk, Ithicana için en değerli olan şeyi almak için yıllar süren bir kumarda piyon haline getirilmesine izin vermişti.

Köprü.

Ahnna, Dippy'yi etrafında döndürerek batıya, diğer tarafında Amarid'in bulunduğu yüksek dağlara doğru yöneldi. Alexandra, Ahnna'nın annesi olmadığını söylerken haklıydı. Annesi barışın hayalini kurmuştu ama Ahnna sadece savaşın kâbusunu biliyordu. Onu yaşamış ve solumuştu ve Ithicana'yı nasıl savunacağını ondan daha iyi bilen kimse yoktu.

Alexandra bunu biliyordu. Buna hazırdı.

Hazır olmadığı şey ise Ahnna'nın savaşı bizzat Gökyüzü Sarayı'nın kapılarına taşımasıydı.

Bronwyn'in bakış açısından daha önce hiç görülmemiş
özel bir bonus bölüm için okumaya devam edin...

"BU İNANILMAZDI!" BRONWYN yatakhanedeki ortak odanın kapısını hızla kapattı, sonra Taryn'in ellerini tuttu. "Seyirciler arasındaki herkesi büyüledin."

"Önemli bir şey değildi." Taryn'in yanakları pembeleşti. "Sadece nazik davranıyorlardı."

"Ayakta alkışlandı aşkım." Bronwyn onu bir çemberin içinde döndürdü. "Harendelliler bunu *kimse* için yapmaz ama senin için yaptılar."

Ve muhteşemdi. Taryn tiyatro sahnesinde, konservatuarın orkestrası alttaki çukurda, seyirciler küçük aristokratlar, öğrenciler ve kasaba halkıyla doluydu, hepsi de Ithicana'nın sesini ilk kez duymaya hevesliydi. Taryn hem inekleri hem de kuzenini sakinleştirmek için kullandığı aynı ağıtı söyledi ve sanki seyirciler büyülenmiş gibiydi. Bronwyn kendini gözyaşlarına boğulmuş bulmuştu ki bu da bir şey ifade ediyordu çünkü Magpie onun ağlama kapasitesini neredeyse tamamen yok etmişti.

Mırıldanarak bir elini Taryn'in beline götürdü ve onu küçük odanın içinde yavaşça vals yapar gibi gezdirmeye başladı. Her dönüş onları göğüs uçları birbirine değene kadar birbirlerine yaklaştırdı ve Bronwyn bu beklentiye daha fazla dayanamadı.

Durdu, elini Taryn'in siyah saçlarına daldırdı ve sonra onu öpmek için eğildi. Dudaklarına nazikçe dokundu ve sonra fısıldadı, "Seni seviyorum, biliyorsun. Yüzünü seviyorum, sesini seviyorum, *kalbini* seviyorum."

Taryn gülümsedi. "Ve seninle tanışana kadar yaşamının ne demek olduğunu bilmiyordum."

"Mutlu musun?" Bronwyn'in Taryn'in bu duyguyu hissetmesinin mümkün olup olmadığını sorguladığı uzun günler olmuştu. Tutsaklığı sırasında babasının askerlerinin üzerine örttüğü sis perdesini kaldırabilecek bir yer, bir durum, bir aşk olup olmadığını.

"Evet." Taryn'in gri gözleri doldu ama gözyaşları sevinç gözyaşlarıydı. "Burayı hayal etmiştim Bron. Bunu çok istiyordum ve hayal ettiğim her şey oldu. O kadar huzur dolu ki." Dudakları Bronwyn'inkileri okşadı. "Ama beni mutlu eden sensin."

"Seni daha da mutlu etmeme izin ver," diye nefes alarak Taryn'i paylaştıkları yatağa doğru itti. "Elbiseni çıkar."

Taryn'in gülümsemesi boğucu bir vaatle koyulaştı ve boğazındaki bağcıkları çözerek ince yün giysinin zayıf bedeninden aşağı kaymasına izin verdi, altında hiçbir şey olmadığı ortaya çıktı.

Bronwyn gözlerinin sevgilisinin vücudunda gezinmesine izin verdi ve Taryn'in yan tarafını kaplayan, vahşi bir köpekbalığı ısırığı sonucu oluşmuş büyük oval yara izlerine takıldı. Mırıldandı, "Sen benim kalbimin sahibisin, Taryn. Sana bakmak benim için mutluluğun en saf hali."

"Bu teoriyi test etmek istiyorum."

Taryn'in zeki parmakları Bronwyn'in kıyafetlerini kısa sürede çıkararak yatağın yanında bir yığın halinde bıraktı, ancak alışkanlık, Taryn'kalçalarının arasına kaymadan önce yastığın altına bir bıçak kaydırmasını sağladı, sevgilisinin gövdesinden aşağı doğru öptü, hiçbir parçası burada birlikte geçirdikleri zamanın bitmesini istemiyordu.

Güm güm güm!

Bronwyn kapıya inen yumruğun ağır darbesiyle irkildi ve Taryn'in bakışlarıyla karşılaşınca yastıkların altından hançerini çıkardı. "Kim o?"

"Kraliyet adına kapıyı açın!" diye bağırdı bir erkek sesi.

"Ne haltlar dönüyor burada?" Taryn talepte bulundu, sonra da atılmış elbisesini almak için uzandı.

Bronwyn'in hiçbir fikri yoktu ama tüm içgüdüleri tehlike çılgınlıkları atarken tüyleri diken diken olmuştu. "Bırak da üstümü başımı düzelteyim!" diye seslendi, kendi giysilerini bularak.

"Hemen kapıyı açın, yoksa zorla gireriz!"

Kalbi küt küt atıyordu ve gözleri açık pencereye kayarken alnında hafif bir ter oluşmuştu. Hafif ayak sesleri kulaklarına ulaştı ve Bronwyn pencereden kaçış olmayacağını biliyordu. Ya da en azından kan dökülmeden.

Ayakkabılarını çıkararak bıçağını kabzası elinin altında *kalacak* şekilde koluna soktu ve Taryn'e, "*Geri çekil*," diye seslendi.

Sevgilisi onun yerine kılıcını kınından çıkardı.

"Kimseye zarar veremezsin," diye tısladı Bronwyn ona. "şunu."

Taryn başını salladı, yüzünde çıplak bir korku vardı ve Bronwyn bunun onu Maridrina'nın Ithicana'ya saldırdığı ana geri götürdüğünü biliyordu. Babasının askerlerinin Midwatch'taki kışlaya girip Taryn'in yoldaşlarının çoğunu öldürdüğü ana.

Bu iş kötü gidecekti.

Bronwyn dişlerini gıcırdatarak kapının mandalını kaldırdı ve-

-Bir askerin ağır botu kapıyı içeri doğru fırlattığında zar zor yolundan sıçramayı başardı.

Askerler ellerinde silahlarla odaya doluştu. İlk içgüdüğü saldırmaktı ama James'in de onlarla birlikte olduğunu gören Bronwyn bunun yerine odanın diğer ucuna koşarak adamlarla Taryn'in arasında durdu, bıçağı bileğine dayandığı yerde ateş gibi yanıyordu. "James, neler oluyor?"

Onu görmezden geldi, gözleriyle odayı taradı. "O burada değil. Kampüsü arayın. Çabuk hareket edin."

Bronwyn, Taryn'in kılıç kolunu tutarak sabit tuttu ve "Burada kim yok?" diye sordu.

James sonunda ona baktı. "Bu ikisini tutuklayın."

Taryn'in kolunu bıraktı ve bıçağını çekmeye hazırlandı. "Ne için? Hangi suçla itham ediliyoruz?"

"Kraliyete karşı komplo kurmak. Casusluk." Sesi düzdü ama kehribar rengi gözleri öfkeyle yanıyordu. "Ve cinayete suç ortağı olarak."

Bronwyn'in midesinde dehşet birikti ve "Kimin cinayeti?" diye sorarken yüzünü ve sesini dengede tutmak için Magpie'nin tüm eğitimini alması gerekti.

James nefes nefese kalmıştı ama öfkesinin ardında ondan yayılan kederin ağırlığından şüphe edilemezdi. Aklından isimler geçiyordu ama daha James cevap vermeden Bronwyn *biliyordu*.

"Kral Edward." Sesi çakılların üzerinde sürükleniyormuş gibi geliyordu. "Ahnna Kertell tarafından uykusunda bıçaklanarak öldürüldü."

Taryn keskin bir nefes aldı ve Bronwyn çevresinde, şokun etkisiyle sevgilisinin ayaklarının üzerinde sallandığını gördü.

"Bana Ahnna'nın nerede olduğunu söyle ve bu iş senin için daha kolay olsun," dedi James. "Siz bilinen suç ortaklarısınız ve kral öyle ya da böyle adaleti sağlayacak."

Nefes al, diye tembihledi Bronwyn kendine, askerlerin sayısına bakıp kaçma ihtimallerini hesaplarken bile. Ki bu hiç de iyi değildi. "James, sen o kapıdan içeri girene kadar kralın ölümünden tamamen habersizdik. Seni temin ederim-"

"Ahnna yapmadı!" Taryn patladı. "Başka biri yaptı! Ona komplo kuruluyor!"

James'in ifadesi sertleşti, gözleri karardı ve inatçı bir hal aldı. "Babamı bıçaklayarak öldürdükten sonra kraliçeye saldırdı. Onu defalarca bıçakladı ve yüzünü kesti. Alexandra'nın hâlâ hayatta olmasının *tek* nedeni, adamlarımla birlikte tam o sırada elinde bıçakla karşısına çıkmamızdır."

Ahnna, ne yaptın sen? Bronwyn bu düşüncüyü aklından uzaklaştırdı ve James'ten alabildiği kadar çok bilgi almaya odaklandı. "Ahnna sebepsiz yere şiddete başvuramaz. Ne oldu? Onu buna iten neydi?"

James zorlukla kontrol altına alınmış bir şiddetle kaynıyordu, kehribar gözleri güneş gibi yanıyordu. James'in cevap vermek yerine saldırmayı tercih edeceğinden emin olarak gerildi, ama bunun yerine

"Babamın Cardiff ile yapılan bir ticaret anlaşmasının parçası olarak William'ı Lestara ile evlendirmesinin intikamını alıyorum." dedi.

Oh Tanrım. Parçalar yerine oturdukça Bronwyn yüzündeki tüm kanın hissetti. Ahnna tüm kalbini Harendell ile olan birlikteliğinin Ithicana'yı kurtaracağı fikrine bağlamıştı. Anavatanını küllerinden çıkarıp yeniden güçlü kılacaktı. Bu hayalin ondan koparılması...

"Ahnna nerede Bronwyn?" James'in sesindeki tehdit tüylerini diken etmişti. "Onu bulup bulamayacağım değil, *ne zaman* bulacağım önemli ve işbirliğiniz kendi kaderinizi etkileyecek."

Kendi canını kurtarmak için bir arkadaşına ihanet edebileceğini düşünmeye cüret ettiği için damarlarında kabarcıklı bir öfke patladı ama Bronwyn yüzünü soğukkanlı tuttu. Aynı şey, kalbini her zaman koluna takan Taryn için söylenemezdi.

"Siktir git James!" Taryn hırladı. "Bunu Ahnna yapmadı. Onun yapmadığını biliyorum!"

Parmakları kılıcının kabzasında esnedi. "Bana yalancı mı diyorsunuz?"

"Biz bu işe karışmadığımızı söylüyoruz." Bronwyn sakinleştirici bir el kaldırdı

-Elinde bıçak olmayan. "Taryn ve ben, bizi ölümlerle birlikte nehir teknesine binerken izlediğin günden beri konservatuardayız. Her gün tanıklar bizi burada görüyor ve Verwyrd'de olanlardan haberimiz yok. Ayrıldığımız günden beri Ahnna'yı görmedik ve Harendell'in casus yöneticilerinin tüm yazışmalarımızı okuduğundan hiç şüphem yok. Tüm gerçekleri öğrenene kadar Verwyrd'de yaşananlar hakkında hüküm vermekten kaçınacağım, ancak şunu söylemek yeterli, kralın öldürülmesinde ya da Kraliçe Alexandra'ya yapılan saldırıda suç ortağı değiliz. İkimizi de tutuklamak için hiçbir gerekçeniz yok."

"Kral aksini düşünüyor." James yaklaştı, içinden yayılan öfke o kadar şiddetliydi ki Bronwyn bunun sıcaklığını hissettiğine yemin etti. "Ahnna nerede?" "Bilmiyorum." Kelimeler dişlerinin arasından çıktı ve Bronwyn kolundaki bıçağın avucunun içine doğru kaymasına izin verdi. Çünkü bunun nasıl biliyordu. Tutuklanıp Verwyrd'e getirileceklerdi, sonra Harendelliler onları sorgulayacaktı, masumiyetleri

lanetlenmişti. Öldürülen başka biri olsaydı, makul davranacaklarını umabilirdi ama Ahnna'nın öldürdüğü kişi Edward'dı. Alexandra'ya saldırmıştı. Hem de şahitlerle birlikte. Harendelliler kana susamıştı, sonuçları ne olursa olsun. Hayatta kalmak için bir şansları olacaksa, kaçmaları gerekiyordu.

Şimdi.

"Tutuklayın onları," diye emretti James adamlarına, sonra omuzlarının üzerinden baktı. "İkisini de zincire vurun."

Ve Bronwyn o zaman *taşındı*.

Bıçağı eline düştü ve James'e sapladı, ucu ceketinin önünü kesti. James geri çekildi ama Bronwyn onun yanından geçip demirleri tutan askere doğru ilerledi.

Yumruğu şakağına değdi ve adam geriye doğru sendeledi. Demirler elinden düştü ve Bronwyn onları yakaladı. Onları sertçe savurarak başka bir adamın uzanmış koluna doladı ve çekti.

Ona doğru düşerken küfretti, Bronwyn'in dirseği onu alnından yakaladı. Bronwyn dönerek üçüncü askeri yakalamak için ayağını uzatırken bile adam taş gibi yere düştü. Topuğu adamın burnuna çarptı ve adam kapı aralığından diğerlerinin arasına düştü.

Saldırdı ve kapıyı çarparak kapattı. Mandal yerine oturdu ama içgüdüğü bir uyarı çığlığı attı ve Bronwyn eğildi.

İlk askerin kılıcı başının hemen üzerindeki tahtaya çarptı, kıymıklar uçuştı.

Elini çekip kurtarmaya çalıştı ama Bronwyn ona çarptı ve bıçağıyla elini kapının pervazına sıkıştırdı.

Onun feryadını duymazdan gelerek kılıcını yerinden söktü ve kaldırdı, sonunda James'le çatışmaya hazırды.

Ancak onu Taryn'in arkasında, kılıcını boğazına dayamış halde buldu.

"Silahını indir, Bronwyn," dedi yumuşak bir sesle. "Ve dizlerinin üzerine çök."

Kolu titriyordu, vücudunda dehşet ve öfkenin eşit bir karışımı vardı. "Bırak onu gitsin."

James bıçağı daha sert bastırdı ve Taryn'in kanından bir damlacık bıçağa damladı. Ama sevgilisi sadece tısladı, "Teslim olma Bron. Git. Kaç."

Sanki böyle bir şans varmış gibi.

"O Ithicana Kralı'nın kuzeni. Eğer onu soğukkanlılıkla öldürürseniz, bunun sonuçları sizin için olacaktır."

Kehribar rengi gözlerinde sayısız duygu vardı ama hiçbir korku değildi. "Cinayet değil, Majesteleri. Savaş. Aren Kertell Amarid ile ittifak kurduğunda Ithicana tarafından ilan edilen bir savaş. Babamı yatağında öldürdüğünde Ahnna tarafından ilan edilen bir savaş. Ama bunu bitiren Harendell olacak."

Amarid ile bir ittifak mı? Ağzı ekşidi, çünkü Taryn'le birlikte yaşadıkları ve birbirlerini sevdikleri haftalarda binlerce şey olmuş gibi görünüyordu, politika uzak bir endişeydi. Yine de dünya onsuz ilerlemeye devam etmişti ve şimdi kendini geri planda bulmuştu. Cahil ve hazırlıksızdı ve gözleri yanıyordu. Korkudan değil, lanet olası Serin zihnini doldurduğu için, kırbacını havaya kaldırmış, gardını asla düşüremeyeceğini haykırıyordu.

"Dizleri," diye tekrarladı James. "Onu öldüreceğim Bronwyn. Hiç düşünmeden ve umursamadan boğazını keseceğim çünkü bu savaşı başlatan sen ve senin gibilerdi. Ithicana aileme zarar verdi ve ben de kan dökeceğim. Bu sadece kimin meselesi."

Bu sahte bir tehdit değildi. Bu, yetişkinlik hayatını savaşta geçirmiş bir adamdı. Sayılamayacak kadar çok düşman öldürmüş ve bundan hiç pişmanlık duymamış bir adamdı. Ama bundan da öte, babasının ölümünün acısını yaşayan bir adamdı ve yaptığı her seçim bu acıyla beslenecekti. Merhamet olmayacaktı.

Bronwyn dizlerinin üzerine çöktü.

"Hayır!" Taryn çığlık attı. "Ayağa kalk, Bron! Dövüş!"

Her parçası bunu istiyordu. Ancak Bronwyn bunun kazanabileceği bir savaş olmadığını biliyordu, oysa bu andan sağ çıkarsa, kaçmanın bir yolunu bulmak için bir gün daha yaşaması gerekecekti. *Lara gibi ol*, dedi kendi kendine. *Her zaman hayatta kalan hamamböceği ol.*

Kılıcı yere doğru itti ve bir anda diğer askerler onu soğuk taşa çarptı. Soğuk çelik el ve ayak bileklerini sarmıştı ama tüm dikkati Taryn'in öfke dolu çığlıklarındaydı.

"onu!" Taryn uludu. "O hiçbir şey yapmadı!"

James onu Bronwyn'in yanında yere yatırdı ve Bronwyn yüzünü kaplayan saçlarının arasından sevgilisinin gözleriyle buluştu. "Sakin ol," diye yalvardı. "Taryn, sakın ol. Her şey yoluna girecek. Birlikte olacağız."

Bizi bu durumdan kurtaracağım.

Ancak Taryn sadece kendisini engelleyen Harendellilere karşı savaştı. "Bronwyn İthikanyalı değil! O Maridrina Kraliçesi Sarhina'nın kız kardeşi! Valcotta Prensi Keris'in kız kardeşi! Eğer onu esir alırsan, *onlara* hesap vereceksin, seni kendini beğenmiş Harendellian pisliği!"

Bronwyn'in gözleri yanıyordu çünkü Taryn onu korumaya çalışıyordu ama birlikte olmaları gerekiyordu. Birlikte daha güçlüydüler. "Taryn," diye fısıldadı. "Her şey yolunda."

James uzandı ve Taryn'in zincirlenmiş bileklerini çekiştirerek tek eliyle onu kolayca ayağa kaldırdı. "Onun kim olduğunun farkındayım," diye cevap verdi, sesi buz gibiydi. "Bu yüzden hapsedilmek yerine sınır dışı edilecek."

Hayır.

Bronwyn, Taryn'in yüzüne dolan rahatlamayı görmek için tam zamanında yan döndü ve çığlık atmak istedi çünkü Bronwyn'i kurtarmaya çalışırken kendini lanetliyordu. "Ben bir casusum," diye bağırdı James'e. "Lara için casusluk yapıyorum. İtiraf ediyorum!"

James ona sadece alaycı bir bakış attı, sonra dikkati askerlere yöneldi. "Onu limana getirin ve Northwatch'a *canlı olarak geri* götürün. Ama zincire vurulacak ve iki adam tarafından sürekli gözetim altında tutulacak. Bu kadın sizin anlayabileceğinizden çok daha tehlikeli."

"Bence gayet iyi anladık, efendim," diye homurdandı avucunu bıçakladığı asker, kanayan elini karnına bastırırken, gözleri Northwatch'a sağ salim varabilse de yara almadan kurtulamayacağını vaat ediyordu.

James onun yorumunu görmezden geldi ve ortaya çıkan diğer askerlere, "İthikanyalı'yı sorgulamak için Verwyrd'e geri götürün. Tek parça halinde geldiğinden emin olun."

"Evet, efendim." Taryn'in kollarından onu sürükleyerek götürdüler.

"Hayır!" Bronwyn ığlık atarak demirlere doğru döndü ve çekiştirdi. "Bırakın onu!"

Çünkü Taryn tekrar hapsedilmekten kurtulamayacaktı. Düşmanın acımasız ellerinden bir daha kurtulamazdı. Maridrinyalıların yaptıklarından sonra olmazdı. Onu koruyacak Bronwyn olmadan olmazdı. "Bırakın onu!"

Harendelliler onu sadece görmezden geldi, o da uludu, "Senin için geleceğim, Taryn! Sakın vazgeçme. Vazgeçmeyeceğine söz ver!"

Ama Taryn gözden kayboldu.

Gözlerini James'e çevirdi. "Eğer ona zarar verirsen, seni öldürürüm. Seni hayal edebileceğin en kötü şekilde öldürürüm. Saksagan'ın mezarından gülümsemesine neden olacak bir acı hissetmeni sağlarım."

Aşağı uzandı ve onu ayağa kaldırdı. Onu sırtını duvara yaslayarak bir elini boğazına götürdü ve hafifçe sıktı. "Sizi şu anda hissettiğim acıyı aşmaya davet ediyorum Majesteleri, ama bazı şeyler bıçaklardan ve kızgın demirlerden daha kötüdür."

"Lütfen," diye fısıldadı, başka bir taktik deneyerek. "Ahnna'nın neden böyle bir şey yaptığını açıklayamam ya da nerede olduğunu söyleyemem, Taryn de öyle. O masum. Lütfen James."

"Lütfen." Ağzının kenarı yukarı kalktı ama gözleri buz gibiydi. Parmakları hafifçe gerildi ve eğildi. "Size bir sır vereyim Majesteleri: Babam Ahnna'ya *tapardı*. Yaptığı her şey onu korumak içindi. Carlo'dan. William'dan. Öz kardeşinden. Onun Harendell'in gelmiş geçmiş en büyük kraliçesi olacağına inanıyordu ama Ahnna onun sözüne güvenmek yerine onu *kırk yedi* kez bıçakladı."

Tanrım, Ahnna.

"Öyleyse siktir git, Prenses." James doğruldu, böylece gözleri kilitlendi. "Onu geri çekmek için Taryn'i kullanacağız. Kuzeninin hayatını kurtarmak için Ahnna'nın teslim olmasını sağlamak için ona ne yapmamız gerekiyorsa yapalım. Ama bu işe yaramazsa

Eğer içinde teslim olmaya motive edecek kadar insanlık varsa, sen yedek planımız olacaksın. Ithicana'ya gidip elçi olarak görev yapacaksın. Aren Kertell'e kız kardeşini zincire vurup bize getirmesini söyle, yoksa Silas'ın Ithicana'ya yaptıkları çocuk oyuncağı gibi görünecek."

Bronwyn'in derisi buza dönüştü. "Amaridlilerin senden neden nefret ettiğini şimdi anlıyorum," diye fısıldadı. "Seni piç kurusu."

James'in parmakları tekrar kızın boğazında sıkıldı ve mırıldandı, "Hepimiz korktuğumuz şeyden nefret ederiz Prenses ve bence Ithicana'nın Amarid'in neden en çok benden nefret ettiğini anlamasının zamanı geldi de geçiyor."

Her zaman olduğu gibi, hem bana hem de romanlarıma verdikleri sonsuz destek için aileme sonsuz şükranlarımı sunuyorum. Geçtiğimiz yılın geç gecelerini ve affetmeyen programını bağısladığınız ve hayatımdaki en büyük neşe olduğunuz için teşekkür ederim.

Emily ve Del Rey US Ekibi ve Michael Joseph Ekibi, hepiniz bu güzel baskıları raflarda görmek için çok hevesli ve azimliydiniz - her zaman harika olduğunuz için teşekkür ederim. Audible'dan Jessica'ya, bu dünyada uzun yıllardır birlikte çalışıyoruz, ancak Köprü Krallığı dünyasına olan tutkunuz hiç azalmadı. Tamar, daha iyi bir temsilci isteyemezdim-yaptığın her şey için teşekkür ederim. Celsie, beni programa uydurduğun için çok minnettarım! Amy, James ve Ahnna'nın ilk ve en sesli savunucusu sendin-her zaman yanımda olduğun için teşekkür ederim!

Son olarak, ama en önemlisi, okuyucularıma teşekkür ederim! Ahnna'nın hikayesiyle Köprü Krallığı dünyasının son bölümüne girerken, bu seriyi okuyan veya dinleyen her bir kişiye ne kadar minnettar olduğumu ifade etmek istiyorum. Bu kitapları yükselttiğiniz zirveler hayatımı değıştirdi ve böylesine inanılmaz bir okuyucu kitlesine sahip olduğum için çok minnettarım.

DANIELLE L. JENSEN, *A Fate Inked in Blood* kitabının *New York Times* çoksatan yazarı ve Bridge Kingdom, Dark Shores ve Malediction serilerinin *USA Today* çoksatan yazarıdır. Romanları uluslararası alanda yirmi bir dilde yayımlanmaktadır. Calgary, Alberta'da ailesi ve kobaylarıyla birlikte yaşamaktadır.

danielleljensen.com TikTok:

[@daniellelynnjensen](https://www.tiktok.com/@daniellelynnjensen)

Facebook: [facebook.com/authordanielleljensen/](https://www.facebook.com/authordanielleljensen/)

Instagram: [@danielleljensen](https://www.instagram.com/danielleljensen)

DAHA FAZLASINI KEŞFEDİN
DEL REY &
RANDOM HOUSE
WORLDS!

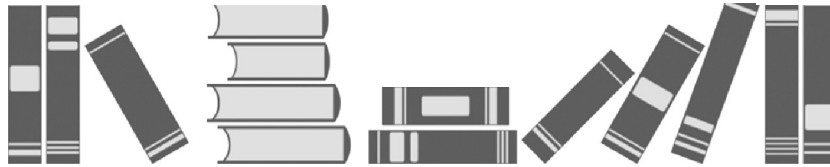
ALINTILARI OKUYUN
sıcak yeni başlıklardan.

GÜNCEL KALIN
en sevdiğiniz yazarlar hakkında.

Özel hediyeler ve çekilişler
hakkında BİLGİ EDİNİN.

BİZİMLE ÇEVİRİMİÇİ BAĞLANTI KURUN!
Ei 3{ @ DelReyBooks

DelReyBooks.com
RandomHouseWorlds.com

Penguin
Random
House

What okuma
listenizde sırada ne
var?

Bir sonraki harika
okumamızı keşfedin!

Kişiselleştirilmiş kitap seçimleri ve bu yazar hakkında güncel
haberler alın.

Şimdi **kaydolun.**

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

